

3rd International Positive Schools & Well-Being Congress

“Contemporary Approaches to Well-Being”

POSWEB Congress

2025 ABSTRACTS BOOK

13-15 May, 2025 Kyrenia-North Cyprus

Editors: Prof. Dr. Çağla GÜR- Instr. Başak Eser

III. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi

“İyi Oluş Alanında Güncel Yaklaşımlar”

POSWEB Kongresi

2025 ÖZET BİLDİRİLER KİTABI

13-15 MAYIS 2025- ACAPULCO HOTEL/GİRNE

Editör: Prof. Dr. Çağla GÜR- Uzm. Başak ESER

China	United States	Saudi Arabia	Albania
Vietnam	Türkiye	India	Iran
Iraq	North Cyprus	Ukraine	Croatia
Canada	Germany	France	United Kingdom
Poland	Algeria	Kosovo	Sri Lanka
Nigeria	Brazil	Cote D'ivoire	Kyrgyzstan
Argentina	Colombia	Ghana	Portugal
N. Macedonia	Fiji	Romania	Russia
Pakistan	New Zaeland	Bangladesh	Zimbabwe
Italy	Trinidad And Tobago	Japan	Netherlands

Total Papers (Abstracts):

The Number of Abstracts from Türkiye: 140 (%32.48)

**The Number of Abstracts from Other Countries: 291
(%67.52)**

Languages: Turkish, English

**PRESIDENCY
OF THE TURKISH REPUBLIC OF
NORTHERN CYPRUS**

**TURKISH REPUBLIC OF
NORTHERN CYPRUS
MINISTRY OF EDUCATION**

**GIRNE
AMERICAN
UNIVERSITY**

North Cyprus

**CYPRUS
INTERNATIONAL
UNIVERSITY**

North Cyprus

ÇOCUKLARA YARDIM VAKFI

North Cyprus

Resort • Convention • SPA • Casino

North Cyprus

**YURTDIŞI TÜRKLER
VE AKRABA TOPLULUKLAR BAŞKANLIĞI**

Türkiye

China

**UNIVERSITETI
METROPOLITAN
TIRANA**

Albania

Kolegji AAB
CILËSI. LIDERSHIP. SUKSESI

Kosovo

Kosovo

Kosovo

Albania

Poland

North Macedonia

North Macedonia

**VALDOSTA STATE
UNIVERSITY**

United States of America

**UCO
ANGERS**

UNIVERSITÉ CATHOLIQUE DE L'OUEST

France

Türkiye

North Cyprus

Türkiye

Türkiye

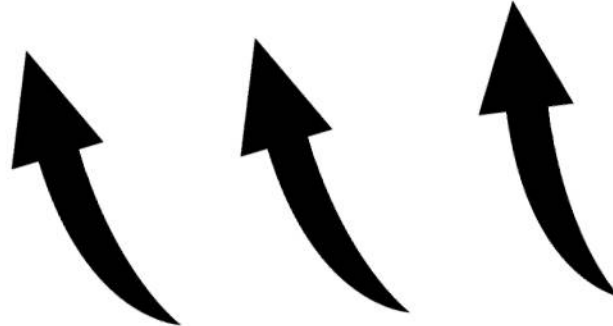

Türkiye

**EFE ACADEMY
PUBLISHING**

Türkiye

INTERNATIONAL PARTNERS

3rd International Positive Schools & Well-Being Congress

“Contemporary Approaches to Well-Being”

POSWEB Congress

2025 ABSTRACTS BOOK

13-15 May, 2025 Kyrenia-North Cyprus

Editor: Prof. Dr. Çağla GÜR- Instr. Başak Eser

III. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi

“İyi Oluş Alanında Güncel Yaklaşımlar”

POSWEB Kongresi

2025 ÖZET BİLDİRİ KİTABI

13-15 MAYIS 2025- ACAPULCO HOTEL/GİRNE

Editör: Prof. Dr. Çağla GÜR- Uzm. Başak ESER

ISBN: 978-625-5525-31-4

© Copyright 2025,

Bu kitabın basım, yayın, satış hakları Anı Yayıncılık’a aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri fotokopi yoluyla, mekanik, elektronik, manyetik ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz.

Bölümlerin içeriğinden ve görsellerinden bölüm yazarları sorumludur.

Editorial Board / Yayın Kurulu

Prof. Dr. Çağla Gür

Prof. Dr. Mentor Hamiti

Assoc. Prof. Dr. Bilge Önal Dölek

Assoc. Prof. Dr. Halil Kamışlı

Assoc. Prof. Dr. Hatice Yalçın

Assoc. Prof. Dr. Mehtap Köse Ulukök

Assist. Prof. Dr. Arzu Uçar

Assist. Prof. Dr. Esra Karakaş Kurt

Assist. Prof. Dr. Fethi Turan

Assist. Prof. Dr. Gökhan Kabacaoğlu

Instr. Başak Eser

Instr. İrfan Sarıyıldız

Instr. Uğurcan Taşdelen

COMMITTEES

HONORARY MEMBERS OF CONGRESS

Prof. Dr. Halil NADİRİ

Prof. Dr. Serdar YURTSEVER

Cengiz TOPEL UZUN

ORGANISATION COMMITTEE

Prof. Dr. Çağla GÜR (Congress President)

Instr. Başak ESER (Associate Chair of the Congress)

Dr. İçim ÇAĞINER KAVUKLU

Cengiz Topel UZUN

Yusuf İNANIROĞLU

EXECUTIVE COMMITTEE

Yusuf İNANIROĞLU

Prof. Dr. Mentor HAMİTİ

Assoc. Prof. Dr. Halil KAMIŞLI

Assoc. Prof. Dr. Mehtap KÖSE ULUKÖK

Dr. Çağın ZORT

Dr. Oğuz MERCAN

Instr. İrfan SARIYILDIZ

Instr. Uğurcan TAŞDELEN (Congress Secretaries)

Vacide GÖREN

Vahide TÜTÜNCÜ

ADVISORY COMMITTEE

Prof. Dr. Ali PAJAZİTİ - SEE-University/ North Macedonia

Prof. Dr. Cemal Ulutaş - Hakkari University / Türkiye

Prof. Dr. hab Małgorzata PRZYBYSZ-ZAREMBA - National Academy of Applied Sciences
Ignacy Mościcki in Ciechanów /Poland

Prof. Dr. Halil İbrahim YALIN- Cyprus International University/North Cyprus

Prof. Dr. Hikmet Aybar- Cyprus Aydın University/ North Cyprus
Prof. Dr. Mehmet Ali YAVUZ- Cyprus International University/North Cyprus
Prof. Dr. Oya Ertuğruloğlu- Girne American University /North Cyprus
Prof. Dr. Tülin Bodamyalı- Girne American University /North Cyprus
Prof. Dr. Ismet OSMANI, SS. Cyril and Methodius University /Skopje North Macedonia
Assoc. Prof. Dr. Arsim SUSURI - University of Prizren "Ukshin Hoti"/ Kosova
Assoc. Prof. Dr. Enida KUME- Aleksander Moisiu University / Albania
Assoc. Prof. Dr. Malahat ABDULLAYEVA- Azerbaijan State Pedagogical University/
Azerbaijan
Assoc. Prof. Dr. Meagan ARRASTÍA-CHISHOLM- Valdosta State University /USA
Assoc. Prof. Dr. Nadia BAATOUCHE- Catholic University of the West of Angers/ France
Assoc. Prof. Dr. Shemsedin VEHAPE – AAB College/ Kosovo
Assoc. Prof. Dr. Sonila DAIU - Tirana Metropolitan University/ Albania
Assoc. Prof. Dr. Ushba RASOOL- Zhengzhou University/ China

SCIENTIFIC COMMITTEE

Prof. Dr. A. Işık GÜRŞİMŞEK- Eastern Mediterranean University
Prof. Dr. Aytekin İşman- Sakarya University
Prof. Dr. Agnes N. TOTH- University of Western Hungary
Prof. Dr. Ahmet ADALIER- Cyprus International University
Prof. Dr. Ahmet GÜNEYLİ- Lefke European University
Prof. Dr. Ali PAJAZITI - SEE-University - North Macedonia
Prof. Dr. Angel EGİDO-PORTELA- Catholic University of the West of Angers/ France
Prof. Dr. Behçet ÖZNACAR- Near East University
Prof. Dr. Canan PERKAN ZEKİ- Eastern Mediterranean University
Prof. Dr. Cevat CELEP- Girne American University
Prof. Dr. Çağla GÜR- Cyprus International University
Prof. Dr. Dilek ACER ÇAKAR- Ankara University
Prof. Dr. Ersun İŞÇİOĞLU- Eastern Mediterranean University
Prof. Dr. Fahriye ALTINAY AKSAL – Near East University
Prof. Dr. Fatoş SİLMAN- Cyprus International University

Prof. Dr. Fulya Z.TEMEL- Gazi University

Prof. Dr. hab Małgorzata PRZYBYSZ-ZAREMBA - National Academy of Applied Sciences Ignacy Mościcki in Ciechanów /Poland

Prof. Dr. Hakan SARI – Necmettin Erbakan University

Prof. Dr. Halil İbrahim YALIN- Cyprus International University

Prof. Dr. Hasan AVCIOĞLU- Cyprus International University

Prof. Dr. Hikmet Aybar- Cyprus Aydın University

Prof. Dr. Mehmet Ali YAVUZ - Cyprus International University

Prof. Dr. Mehmet ARSLAN- Girne American University

Prof. Dr. Mentor HAMİTİ- South East European University- North Macedonia

Prof. Dr. Mohammad Hossein KESHAVARZ- Girne American University

Prof. Dr. Nazife AYDINOĞLU- Final International University

Prof. Dr. Nerguz SERİN- Lefke European University

Prof. Dr. Nesrin KALE- Ankara Social Sciences University

Prof. Dr. Nur Yeliz GÜLCAN- Girne American University

Prof. Dr. Oğuz SERİN- Lefke European University

Prof. Dr. Orhan ÇİFTÇİ- Girne American University

Prof. Dr. Ömer ÜRE- Cyprus Science University

Prof. Dr. Saide ÖZBEY- Gazi University

Prof. Dr. Tutku Akter Gökaşan- Girne American University

Prof. Dr. Umay TÜRKEŞ GÜNAY- Girne American University

Prof. Dr. Zehra ALTINAY GAZİ – Near East University

Assoc. Prof. Dr. Dönay KARA- Konya Food & Agriculture University

Assoc. Prof. Dr. Elza ALIŞOVA DEMİRDAĞ- Girne American University

Assoc. Prof. Dr. Ramazan ÇAKIR- Girne American University

Assoc. Prof. Dr. Aleksandra Karovska RISTOVSKA- SS Cyril and Methodius University Macedonia

Assoc. Prof. Dr. Arsim SUSURİ - University of Prizren "Ukshin Hoti"/ Kosova

Assoc. Prof. Dr. Azize UMMANEL-Lefke European University

Assoc. Prof. Dr. Banu USLU - Alanya Alaaddin Keykubat University

Assoc. Prof. Dr. Behbud MUHAMMEDZADE- Cyprus International University

Assoc. Prof. Dr. Demush BAJRAMI- SEE-University - North Macedonia

Assoc. Prof. Dr. Ebrahim TALAE- Tarbiat Modares University -İran

Assoc. Prof. Dr. Eda YAZGIN- Eastern Mediterranean University

Assoc. Prof. Dr. Enida KUME- Aleksander Moisiu University / Albania

Assoc. Prof. Dr. Gürcan SEÇİM- Cyprus International University

Assoc. Prof. Dr. Halil KAMIŞLI- Hakkâri University

Assoc. Prof. Dr. Hasan ÖZDER- Atatürk Teacher Training Academy

Assoc. Prof. Dr. Hatice KAYHAN- Cyprus International University

Assoc. Prof. Dr. Hatice YALÇIN- KTO Karatay University

Assoc. Prof. Dr. Helen McCABE- Daemen University -ABD

Assoc. Prof. Dr. İzzettin KÖK- Girne American University

Assoc. Prof. Dr. Laurence COCANDEAU-BELLANGER -Catholic University of the West of Angers/ France

Assoc. Prof. Dr. Malahat ABDULLAYEVA- Azerbaijan State Pedagogical University/ Azerbaijan

Assoc. Prof. Dr. Meagan ARRASTÍA-CHISHOLM- Valdosta State University /USA

Assoc. Prof. Dr. Mehtap KÖSE ULUKÖK – Cyprus Aydın University

Assoc. Prof. Dr. Mukaddes Sakallı DEMİROK- Near East University

Assoc. Prof. Dr. Mustafa YENİASIR- University of Kyrenia

Assoc. Prof. Dr. Nadia BAATOUICHE- Catholic University of the West of Angers/ France

Assoc. Prof. Dr. Nihan Koran GÜNER- Eastern Mediterranean University

Assoc. Prof. Dr. Özcan PALAVAN- Lefke European University

Assoc. Prof. Dr. Özge RAZI ÇELİK- Cyprus International University

Assoc. Prof. Dr. Samedin KRRABAJ- University of Prizren "Ukshin Hoti" /Kosova

Assoc. Prof. Dr. Shemsedin VEHAPI – AAB College- Kosovo

Assoc. Prof. Dr. Sonila DAIU - Tirana Metropolitan University/ Albania

Assoc. Prof. Dr. Yalın KILIÇ- Cyprus Aydın University

Assoc. Prof. Dr. Yavuz Ercan GUL- Kyrgyzstan Türkiye Manas University

Assoc. Prof. Dr. Zülfiye Gül ERCAN- Trakya University

Assist. Prof. Dr. Arzu Uçar- Hakkari University- Türkiye

Assist. Prof. Dr. Başak BAĞLAMA YÜCESOY- Cyprus International University

Assist. Prof. Dr. Bedriye YILMAZ ALICI- Cyprus Aydın University
Assist. Prof. Dr. Belgin PARLAKYILDIZ- Cyprus International University
Assist. Prof. Dr. Cahit NURİ- Cyprus International University
Assist. Prof. Dr. Cansu SOYER- Girne American University
Assist. Prof. Dr. Deniz Uğur - Girne Amerikan Üniversitesi
Assist. Prof. Dr. Dervişe AMCA TOKLU- Near East University
Assist. Prof. Dr. Elissa MOLLAKUQe – AAB College- Kosovo
Assist. Prof. Dr. Emine İNCİ- Aydın Adnan Menderes University
Assist. Prof. Dr. Esra KARAKAŞ- Cyprus International University
Assist. Prof. Dr. Fethi TURAN- Cyprus International University
Assist. Prof. Dr. Gökhan Kabacaoğlu- Hakkari University- Türkiye
Assist. Prof. Dr. Gül KAHVECİ- Lefke European University
Assist. Prof. Dr. Güliz ÖZÜTÜRK- Cyprus International University
Assist. Prof. Dr. İsmail ÖZATENÇ- Atatürk Teacher Training Academy
Assist. Prof. Dr. Kemal BATMAN- Atatürk Teacher Training Academy
Assist. Prof. Dr. Kezban Özgem- Cyprus International University
Assist. Prof. Dr. Mıhrıcan AYLANÇ- Cyprus International University
Assist. Prof. Dr. Mutlu SOYKURT- University of Kyrenia
Assist. Prof. Dr. Omaç RÜŞTİOĞLU- Cyprus International University
Assist. Prof. Dr. Osman EMİROĞLU- Cyprus International University
Assist. Prof. Dr. Remzi Adsız- Hakkari University- Türkiye
Assist. Prof. Dr. Sarem ÖZDEMİR- Cyprus International University
Assist. Prof. Dr. Selime GÜNTAŞ IŞIK- Ankara Social Sciences University
Assist. Prof. Dr. Sevinç KAÇAR- Cyprus International University
Assist. Prof. Dr. Sonuç DİMİLİLER- Girne American University
Assist. Prof. Dr. Sölen ŞAHİN KIRALP- Lefke European University
Assist. Prof. Dr. Süleyman Aksu-Girne American University
Assist. Prof. Dr. Şebnem GÜLDAL KAN- Near East University
Assist. Prof. Dr. Şule Özdemir-Girne American University
Assist. Prof. Dr. Tubanur ÇELİK İSKİFOĞLU-Girne American University

Assist. Prof. Dr. Ülkü PİŞKİN- Girne American University
Assist. Prof. Dr. Venera KABASHI-LLUNJI – AAB College- Kosovo
Assist. Prof. Dr. Yağmur Suzan Sönmez -Girne American University
Instr. Arda Özmen- Girne American University
Instr. Başak ESER- Girne American University
Instr. Dr. Agresa QOSJA - Tirana Metropolitan University-Albania
Instr. Dr. Ayberk Akat- Girne American University
Instr. Dr. Beatrice Bunyasi AWORI- Kenyatta University
Instr. Dr. Charles Muweesi- Busitema University - Uganda
Instr. Dr. Kadriye YILDIZ - Cyprus International University
Instr. Dr. Selva Büşra TURAN- Necmettin Erbakan University
Instr. Dr. Vjosa Vela- South East European University- North Macedonia
Instr. İrfan SARIYILDIZ- Cyprus Aydın University
Instr. Lale LANGAL - Girne American University
Instr. Özlem AKIN ERDOĞAN- Girne American University
Instr. Saliha FİDAN- Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi
Instr. Sergen IRMAK – Cyprus Aydın University
Instr. Sibel SÜZEK BİRKOLLU- Ankara Social Sciences University
Instr. Tooichi FARINOLA- Girne American University
Instr. Tuğba KARAKAŞ AKSU- Girne American University
Instr. Yasin ERGİN- Cyprus Aydın University

İçindekiler

<i>Influence of Students' Disruptive Behaviour on Teachers' Professional Life: Teachers' Perspective</i>	<i>41</i>
Ahmed Ali Tunio	41
<i>How Can We Improve The Quality of Life of School children? Psychopedagogical and Medical Reflection</i>	<i>42</i>
Agnieszka-Lewicka-Zelent.....	42
Zofia-Lewicka	42
Zuzanna-Lewicka	42
<i>Knowing Yourself Through Character-Strength and Virtuesfabio Olivieri</i>	<i>43</i>
Fabio Olivieri	43
<i>Training in Research in the Face of Possible Scenarios</i>	<i>44</i>
Vivian Aurelia Minnaard	44
Guillermina Riba.....	44
Valentina Guazzetti.....	44
<i>An Overview of Publications on Academic Achievement in Türkiye: A Bibliometric Analysis.....</i>	<i>45</i>
Zeynep Şimşir Gökalg.....	45
<i>Unlocking the Potential of Microfinance on Women Micro-Enterprises: A Systematic Literature Review</i>	<i>46</i>
Neha Bilal	46
Jan Kratzer	46
<i>The Emotional Literacy of Children: A Critical Component of Child Development</i>	<i>47</i>
Sibel Yoleri.....	47
<i>The Role of Post-Materialist Values on Educational Well-Being and Positive School Culture: Psychological Resilience of Young Generations in an Age of Global Uncertainty</i>	<i>48</i>
Burak Kurtcebe.....	48
<i>Investigating Student-Teacher Relationship of Children at Risk in Relation to Teachers' Attitudes and Competencies.....</i>	<i>49</i>
Tülay İlhan İyi	49
Çağla Banko Bal.....	49
<i>Assessment of public administration reform policies in Kosovo within the framework of the EU integration process</i>	<i>50</i>
Arianisa Ramadani.....	50
<i>The Role of Public Administration in The Process of Kosovo's Integration into the European Union: Challenges and Opportunities of Managing Institutional Changes.....</i>	<i>51</i>
Arianisa Ramadani.....	51
<i>Relationship Between Psychological Well-Being and Job Performance of Tourism Workers</i>	<i>52</i>
Ülkü Çalık.....	52
<i>Training in Research in The Face of Possible Scenarios</i>	<i>53</i>
Vivian Aurelia Minnaard	53
Guillermina Riba	53
Valentina Guazzetti.....	53
<i>A Pilot Implementation of a School-Based Mental Health Care Model Aimed at Building School of Well-Being: a Case Study in a Developing Southeast Asian Country.....</i>	<i>54</i>
Thien-Vu Giang.....	54
Thanh-Ngan Pham-Ngoc.....	54

Thanh-Duy Tran	54
<i>Mental Health of women in Internally Displaced Persons Camps in</i>	55
<i>Borno State, States, Nigeria: Can Sports and Performing be effective tools for Rehabilitation?</i>	55
J. Ayangunna	55
O. A. Adegbesan	55
Ndidi M. Ofole D.O Adisa	55
<i>The Value of Education in the Lives of Seniors in the Context of Combating Exclusion.....</i>	56
Barbara Toron-Formanek	56
Paulina Borek	56
<i>The Effect of Music on Emotional Regulation in Preschool Children</i>	57
Bağcan Töreydin.....	57
Hatice Yalçın	57
<i>Echoes Of the Past: The Impact of Sound on Medieval Art and Architecture</i>	58
Ananda Majumdar	58
<i>Self-Management of Pregnant Women with Gestational Diabetes Mellitus in a Hospital, Liberia</i>	59
Deontee Browne	59
Dilek Sarpkaya Güder	59
<i>Applying the Social-Emotional and Ethical (SEE) Learning model into the Competency-based National Educational Curriculum in Vietnam: A Case study in High School Practice.....</i>	60
Tat-Thien Do	60
My-Hanh Mai.....	60
Duc-Long Nguyen	60
<i>Piloting a Digital Mental Health Model for a Southern Urban Community in a Developing Southeast Asian Country.....</i>	61
Van-Son Huynh	61
Thanh-Nghia Lam.....	61
Thanh-Tien Vo	61
<i>Assessment of Post-Traumatic Stress Disorder (PTSD) Symptoms Among Women Survivors of ISIS Attack in Kurdistan-Iraq</i>	62
Mrywan Mohammed.....	62
Hakimemosavoueh.....	62
Abbas Hadizadeh.....	63
<i>Well-being in EFL Textbooks: An AI-Supported Analysis of Affective Engagement Activities in Tunisian Textbooks</i>	64
Mouna Chaeib	64
Behbood Mohammadzadeh	64
<i>Examining The Psychological Well-Being Levels of Secondary School Students on The Return to Face-To-Face Education During the Covid-19 Pandemic.....</i>	65
Merve Karafistan	65
<i>Beyond the Hue: A Cross-Cultural Analysis of Color Symbolism in China and the West</i>	66
Tan Yue	66
Sun Xiao Tong.....	66
<i>Well-being in EFL Textbooks: An AI-Supported Analysis of Affective Engagement Activities in Tunisian Textbooks</i>	67
Mouna Chaeib	67

Behbood Mohammadzadeh	67
<i>Self-assessed Mental Health of Vietnamese Students: A Cross-sectional Study of overall Well-being in a Developing Country.....</i>	<i>68</i>
Thanh-Huan Nguyen.....	68
Phi-Bao Nguyen-Ngoc	68
Bao-Hoang Nguyen-Le	68
<i>Evaluation of the 4th Grade Mathematics Curriculum Within the Framework of the Illuminative Program Evaluation Model: Maarif Model</i>	<i>69</i>
Halil Kamışlı	69
<i>Designing a Program to Enhance Learning Outcome-Based Question Writing and Assessment Skills Using Artificial Intelligence Tools</i>	<i>70</i>
Halil Kamışlı	70
Arzu Uçar.....	70
<i>School Administrators' Perspectives on Sustainable Education Policies and Eco-Friendly School Management</i>	<i>71</i>
Aytaç Tokel	71
<i>Evaluating Family Participation Activities in Kindergartens from a Well-Being Perspective</i>	<i>72</i>
Hans Niewerth.....	72
<i>Cooperative Approach to Gamification - Change of Gamification Paradigm as Learning Enhancement Key Factor.....</i>	<i>73</i>
Wojciech Ratajek.....	73
<i>Fostering Social Well-Being in Higher Education: Challenging Bias and Elitism in the Classroom</i>	<i>74</i>
Belaïd Louiza	74
<i>Collaboration as a Catalyst for Student Well-Being: Insights from an International Architectural Education Context</i>	<i>75</i>
Hirou Karimi	75
Aman Rassouli	75
<i>Listening Comprehension Strategies Education and Its Effects On Students' Listening Comprehension Achievements</i>	<i>76</i>
İzzettin Kök.....	76
<i>Asynchronous Teaching Functions and Learners' Academic Achievement at the Distance Learning Centre, University of Ibadan</i>	<i>77</i>
Omokhabi Abiola Adiat, Ph.D	77
Muibi, T. G. Ph.D	77
Quadri Ganiyu Oluwaseyi, Ph.D.....	77
<i>Digital Learning Objects as Potential for Teaching/Learning Modern Foreign Languages in Rural Areas</i>	<i>78</i>
Ercila Regina da Silva Ferreira.....	78
<i>Advancing Patient Well-Being Through Targeted Drug Delivery Systems.....</i>	<i>79</i>
Deniz Uğur.....	79
<i>The Impact of Big Data Analytics on Organization Performance.....</i>	<i>80</i>
Tunmise Ajeigbe.....	80
Abdulraheem Damilare Shehu.....	80
<i>The Relationship at The Center: The Value of Care in Education.....</i>	<i>81</i>
Gemma Errico	81
<i>Selected Personal, Family Environment and School Factors in The Role of Variables Relevant to Effective Language Learning</i>	<i>82</i>

Julia Nieścioruk.....	82
Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk.....	82
<i>Metaphor as a Catalyst for Cyberbullying: An Analysis from the Perspective of Cognitive Linguistics</i>	83
Huiru Jiang.....	83
Chengqi Zhang	83
<i>Addressing Contraceptive Pill Usage and Abortion among Female Secondary School Students: A Social Work Perspective</i>	84
Abiola Adiat Omokhabı Ph.D.....	84
Udukhomose Suleiman Omokhabı Ph.D.....	84
Blessing Selly-U Erumı Ph.D.....	84
<i>Regenerative Medicine and Cell Therapy: A New Era for Human Well-Being</i>	85
Ayberk Akat.....	85
<i>Wellness Initiatives in the Workplace: A Strategic Approach to Employee Health</i>	86
Rukayat Oladayo Ogundipe Ph.D.....	86
Fatahat Oyeteju Olajide.....	86
<i>Supporting the Well-Being of First-Grade Parents in Primary Schools</i>	87
Miriama Drew	87
<i>Holistic Development of a Child in School</i>	88
Shobhna Laksmi Devi.....	88
<i>Ethical Leadership Practices as a Strategy for Enhancing Staff Retention in Nigerian Higher Institutions</i>	89
Afolakemi O. Oredein.....	89
Oluwumi Olatunde Akinola.....	89
<i>Creativity as the Major Prerequisite of Human Health and Well-Being</i>	90
Alexander Voznyuk.....	90
<i>Establishing Positive Relationships and Enhancing Self-Concept among Special Students in Inclusive Classrooms</i>	91
Gabriel Julien	91
<i>Promoting Student Well-being in Schools: A Comprehensive Study of the Role of Teachers and Organisational Strategies</i> ...	92
Mofoluke A. Omilani, PhD.....	92
Adetutu O. Oyelowo	92
<i>Well-Being of Student Pharmacists During Their Academic Education</i>	93
Deniz Uğur.....	93
Berkant Yığın	93
<i>Determinants of Well-Being in Early Childhood: A Multidimensional Review</i>	94
Başak Eser.....	94
<i>Self-Compassion: A Systematic Review of Studies Conducted in Türkiye</i>	95
Öykü Sena Öz.....	95
Esra Asıcı	95
<i>Motivation and Teachers' Performance</i>	96
Eman Mohammad Bin Halabi	96
<i>Integrating AI into Educational Management: Insights from School Administrators</i>	97
Alexandra Prima.....	97
<i>Learning in the Digital Age: A Study on Smart Classrooms and Student Performance at the Secondary Level</i>	98

Deepika Chauhan.....	98
<i>Dual Pathways of Immigrant Language Integration: Balancing Heritage Language Maintenance and French Acquisition in Paris's 19th Arrondissement</i>	<i>99</i>
Yang Yulin, Chen Yipin.....	99
<i>The Contribution of Environmental Themes to Social Well-Being Through Turkish Language Education: A Perspective from Language Skills.....</i>	<i>100</i>
Kurthan Korutürk	100
Dilan Kalaycı Alas	100
<i>Ecological Pedagogy Approaches in Early Childhood Education in France: The Rise of Nature-Based Learning</i>	<i>101</i>
Élodie Marchand.....	101
<i>Data-Driven Educational Management: The Use of Machine Learning in Predicting Student Performance.....</i>	<i>102</i>
Mehtap Köse Ulukök	102
<i>Development of an AI-Powered Personalized Learning Platform for Higher Education: Design, Implementation, and Preliminary Outcomes</i>	<i>103</i>
İrfan Sarıyıldız.....	103
<i>Ethical Use of Artificial Intelligence in Education: A Review on Privacy, Access, and Algorithmic Fairness</i>	<i>104</i>
İrfan Sarıyıldız.....	104
Mehtap Köse Ulukök	104
<i>Qualities of Play Environments That Support Children's Well-Being: a Multiple Case Study</i>	<i>105</i>
Başak Eser.....	105
<i>Fostering Children's Well-Being Through Play-Based Learning: a Case Study from Kosovo</i>	<i>106</i>
Arta Dreshaj	106
<i>Ethical Leadership Practices as a Strategy for Enhancing Staff Retention in Nigerian Higher Institutions.....</i>	<i>107</i>
Afolakemi O. Oredein.....	107
Oluwumi Olatunde Akinola.....	107
<i>Multimodal Cyberbullying Detection for Educational Well-Being: Leveraging Text, Image, and Audio Analysis to Support Student Safety.....</i>	<i>108</i>
Ermira Idrizi	108
Mentor Hamiti	108
Deshira Imeri-Saiti.....	108
<i>Understanding The Relationship Between Social Media Usage and Emotional Wellbeing in Adolescents.....</i>	<i>109</i>
Abhilash Dash	109
Sarbadarshi Dash	109
<i>Future Anxiety and the Quality of Interpersonal Relationships and Level of Life Satisfaction</i>	<i>110</i>
Aleksandra Siedlaczek-Szwed	110
Małgorzata Przybysz-Zaremba	110
<i>The Relationship Between Organizational Commitment and Workplace Happiness</i>	<i>111</i>
Ayşen Berberoğlu	111
Tolga Öz.....	111
<i>Combating Negative Thinking Among EFL College Students.....</i>	<i>112</i>
Reima Al-Jarf.....	112

<i>European EFL Teachers' Perspectives on the eTwinning projects While Teaching English Speaking Skills to Young Learners</i>	113
Author Tuğba Bademci	113
<i>Contexts of Health Education and Addiction Prevention in a Medical Perspective</i>	114
Bilguundorj Enkhbayar	114
<i>Mental Health Prevention as a Goal of Health Promotion – Medical Aspects</i>	115
Martyna Szwed	115
<i>Investigation of Elementary School Students' Emotion Regulation and Emotional and Psychological Well-Being Levels in Terms of Some Socio-Demographic Variables</i>	116
Değer Olgun	116
Nergüz Bulut Serin	116
<i>The Economic Benefits of Investing in School Well-Being Initiatives: A Systematic Review</i>	117
Bamikole Abel Fashogbon	117
Afeez Boluwatife Olaogun	117
<i>The Role of Community Schools in Promoting Students' Overall Well-Being</i>	118
Uchechukwu Charles Osu	118
<i>Protecting Children from Electronic Aggression – Pedagogical Challenges</i>	119
Ewa Pasternaka-Kobylecka	119
Jakub Niewiński	119
<i>Exploring the Impact of Artificial Intelligence on High School Students' Autonomous English Learning Motivation and Academic Performance</i>	120
Shizhen Xu	120
Jingxuan Yan	120
Jiamin Wu	120
<i>Shaping Pro-Health Attitudes in The Family – Analysis of Key Factors</i>	121
Małgorzata Przybysz-Zaremba	121
Aleksandra Siedlaczek-Szwed	121
<i>Establishing Positive Relationships and Enhancing Self-Concept among Special Students in Inclusive Classrooms</i>	122
Gabriel Julien	122
<i>Exploring Students' Mental Wellness in Algerian Universities</i>	123
Merbah Kouider	123
<i>The Effect of High Interactive Computer Assisted Instruction Softwares on Student Achievement in Primary School Science Teaching</i>	124
Zehra Kibar	124
Oğuz Serin	124
<i>The Role of Media and Technology in Supporting Relaxation and Health</i>	125
Hab. Lidia Kataryńczuk-Mania	125
M.A. Tomasz Dobrowolski	125
Julia Maciejewska	125
<i>The Music of Nature in Supporting Human Health</i>	126
Lidia Kataryńczuk Mania	126
Joanna Ziemkowska	126

<i>The Social-Media “Mandrake” Of Health Values.</i>	<i>127</i>
<i>Discourse On the Triad: Social Media – Youth – Well-Being</i>	<i>127</i>
Miroslaw Kowalski.....	127
Paulina Kobylecka-Bitner	127
<i>Nurturing Communities Resilience Through Knowledge and Technology Transfer in Africa</i>	<i>128</i>
Saman Ange-Michel Gougou.....	128
Hoho Inès Palé.....	128
<i>Contemporary Approaches to Well-Being: The Five Ways to Well-Being.....</i>	<i>129</i>
Richard Eshun	129
<i>The Effect of Psychosocial Factors on Education.....</i>	<i>130</i>
Engin Çelebi.....	130
Ewa Kubas	131
Izabela Bieńkowska	131
<i>Special Education Teachers' Views on the Use of Technology in Education.....</i>	<i>132</i>
Fatih Aydoğdu	132
Neriman Aral.....	132
Burçin Aysu	132
<i>Investigation of Individual Creativity Skills of University Associate Degree Students</i>	<i>133</i>
Gürbüz Ocak	133
Gülin Ütebay	133
<i>Investigation of Undergraduate Students' Flexible Thinking Skills in Learning</i>	<i>134</i>
Gürbüz Ocak	134
Gülin Ütebay	134
<i>The Effects of an ACT-through-Music Protocol on Well-being, Anxiety, Depression, and Stress</i>	<i>135</i>
Vaida Sebastian.....	135
Echim Simion-Florin	135
Department of Psychology, Babeş-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania	135
<i>Media Labyrinth: The Reality Behind the Screen</i>	<i>136</i>
Rüya Özkan.....	136
Ege İnce	136
Anzılha Altun	136
<i>A Bibliometric Analysis of Deforestation: Contemporary Trends, Systematic Insights, and Future Perspectives</i>	<i>137</i>
Isfaqur Rahman Ifty	137
A K M Kanak Pervez	137
Md Mahedi	137
<i>The Role of Retained Pragmatic Competence in Enhancing ESL Learners' Well-Being: A Comparative Study of Implicit and Explicit Instruction.....</i>	<i>138</i>
Ruma Rafiq	138
<i>Modern Approaches to Well-Being: An ML-Driven Study for Lifelong Societal Support</i>	<i>139</i>
Ruma Rafiq	139
Hafiz Muhammad Abdullah	139

Hafiz Muhammad Hassaan.....	139
<i>Assessing the Impact of edutainment on Student Wellbeing in Education</i>	<i>140</i>
Ruma Rafiq	140
Muhammad Zaid Bari	140
<i>Transforming Well-Being Frameworks Through Predictive and Adaptive Machine Learning Models.....</i>	<i>141</i>
Muhammad Zaid Bari	141
Hafiz Muhammad Abdullah	141
Hafiz Muhammad Hassaan.....	141
<i>Educational Leadership Styles and Quality of Secondary Education in Agago District, Northern Uganda</i>	<i>142</i>
Kidega Charles	142
Ibrahim Mariam Rajabu	142
<i>Classroom Assessment Literacy of Senior High School Social Studies Teachers in the Oti and Volta Regions of Ghana.....</i>	<i>143</i>
Frank Awuah, PhD.....	143
Isaac Eshun, PhD.....	143
Anthony Bordoh, PhD.....	143
<i>Support Services and Strategies for Improving Thesis Reports Writing by Graduate Students: The Case of the University of Education, Winneba, Ghana.....</i>	<i>144</i>
Deborah Essiful	144
Isaac Eshun	144
<i>Supporting Families of People With PIMD: A Framework for Enhancing Well-Being</i>	<i>145</i>
Ilaria D'Angelo.....	145
Lucia Borsini	145
Aldo Caldarelli	145
<i>Social Media and Youth Mental Health – The Need for Modern Media Education.....</i>	<i>146</i>
Ewa Nowicka	146
Barbara Walas.....	146
<i>Integrating SDG 4 into the Social Studies Curriculum of the Colleges of Education to Foster Inclusive Education and Lifelong Learning Opportunities for all.....</i>	<i>147</i>
Eugenia Selinam Afi Senaye	147
Isaac Eshun, PhD.....	147
<i>Language Learning-based Strategy for Cognitive and Mental Enhancement.....</i>	<i>148</i>
Khelan Mahmood	148
Zana Mohammed.....	148
Ibrahim Murad.....	148
<i>A Systematic Review of the Methods and Results of Studies on Nurturing Care in Türkiye.....</i>	<i>149</i>
Elif Oğuz Akalın.....	149
Nurper Ülküer	149
Osman Urfa	149
<i>Analysis of Türkiye Yüzyılı Maarif Model 5th Grade Mathematics Textbook in Terms of Making Connections</i>	<i>150</i>
Esra Macit	150
<i>Can Artificial Intelligence Provide Psychological Counseling?</i>	<i>151</i>

Gökhan Kabacaoğlu.....	151
<i>Navigating Developmental Challenges: Parental Experiences with Rhythmic Movement Training for Children with ASD ..</i>	152
Emine Özel.....	152
<i>The Wayú Indigenous Communities of Colombia and the Concept of Being-Well with Solar Energy and Artificial Intelligence.....</i>	153
Sebastian Nathaniel Supple	153
Guillermo Rojas Quiceno.....	153
Salomé Rojas Quintero	153
<i>A Portrayal of Soldiers at War in K. Vonnegut 's Slaughterhouse-Five and S. Crane 's The Red Badge of Courage through Two Contradictory Concepts of Escapism and Heroism</i>	154
Sipal Shemdin Agah.....	154
<i>Impacts of the Intended Outcomes of African Studies Curriculum on Students</i>	155
Shirley Dankwa, PhD.....	155
Isaac Eshun, PhD.....	155
<i>The Role of Target Language Exposure in Teaching Turkish as a Foreign Language: Theoretical Perspectives and Practical Implications</i>	156
Uğurcan Taşdelen	156
<i>Self-Determination and Quality of Life in Students with Autism Spectrum Disorder</i>	157
Lucia Borsini.....	157
Noemi Del Bianco	157
Catia Giaconi.....	157
<i>Well-Being of Gifted Children</i>	158
Nisa Gökden Kaya.....	158
<i>Freedom of Expression a Key Topic for The Albanian EU Negotiations</i>	159
Edmond Ahmeti.....	159
Elona Bano.....	159
<i>Dramatic Play as a Promotor of a Well-being for Primary School Pupils.....</i>	160
Davide Nigra	160
Giulia Rocchi.....	160
Cristiano Zappa.....	160
<i>Freedom of Expression in Albania, A Key Topic for The Progress of Chapter 23 "Judiciary and Fundamental Rights"</i>	161
Edmond Ahmeti.....	161
Elona Bano.....	161
<i>School Health Services within the Framework of Positive School Climate and Well-Being: A Document Analysis Study.....</i>	162
Çağla Yiğitbaş	162
<i>Examining Education Policies for Combating Substance Abuse within the Framework of Positive School Climate and Well-Being: A Document Analysis</i>	163
Cagla Yiğitbaş	163
<i>An Analysis of National Policy Documents Addressing the Health Issues of Adolescents in Schools within the Framework of Positive School Climate and Well-Being.....</i>	164
Çağla Yiğitbaş.....	164
<i>Understanding Disability-Related Challenges in Disasters: A Grounded Theory Study of Junior High School Students' Learning through Simulation Workshops</i>	165

Yuki Mochihara	165
Zixuan Peng	165
<i>The Role of Spirituality and Religion in Psychological and Physical Health of Women in Nigeria</i>	166
Adaobi Jennifer Iloakasia	166
<i>"School Dropout Among Roma Children in Gjirokastër Municipality: Causes and Possible Solutions"</i>	167
Loreta Mamani	167
Aida Sotiri	167
Mimoza Çabeli	167
<i>Beyond Gender Norms: Exploring Transgender Identities in Alcott's 'Little Women'</i>	168
Brawa Ridha Ahmed	168
<i>Democratic Change of Government and Education Reforms in Ghana</i>	169
Richard Abankwa Agyepong, PhD	169
Ebenezer Teye Amanor-Lartey, PhD	169
<i>Role of School Feeding in Enhancing Educational Outcomes in Ghana: A Historical and Contemporary Analysis</i>	170
Ebenezer Teye Amanor-Lartey, PhD	170
Richard Abankwa Agyepong, PhD	170
<i>Diplomatic Discourse in the Belt and Road Initiative: A Discourse Analysis of Economic Well-being and Global Cooperation</i>	171
Ambra Thana	171
<i>The Phenomenon of Bullying in School and Social Media Settings: A Psychosocial Perspective on Teenagers</i>	172
Brunilda Laboviti	172
<i>Federated Learning-Based Healthcare Solutions: Application Domains and Effectiveness Analysis</i>	173
Engin Dayan	173
<i>Interrelation Between Neuropsychology and Psychosomatics: What Happens in The Brain and Body, and Why This Knowledge Is Critically Important for a 21st Century Person</i>	174
Oksana Ostrovska	174
<i>Transforming Access to and Effective Use of Information in Digital Education: An Analysis of Services and Innovations</i> ..	175
Engin Dayan	175
<i>The Relationship Between Secondary School Students' Interest in Science Subjects and Their Anxiety Toward Science</i>	176
İljal Ocak, Fatma Gül Şen, Nilda Hocaoglu	176
<i>Teacher – Student: Communication Models in The Media and Algorithmic Space</i>	177
Małgorzata Gruchola	177
Łukasz Sarowski	177
<i>Approaching the Management of Emergencies in Schools from the Perspective of Emergency Nursing: A Bibliometric Analysis</i>	178
Azize Aydemir	178
<i>Psychological Resilience and Well-Being in Emergency Departments: An Analysis Based on Positive Psychology Perspectives</i>	179
Azize Aydemir	179
<i>School Models in the Contemporary Education System: Between Theory and Practice</i>	180
Jolanta Maciąg	180
Justyna Maciąg	180

<i>A Respite in The Chaos. Meditation As a Response to the Brainrot</i>	<i>181</i>
Joanna Betlejewska.....	181
<i>How We Talk to Each Other - The Messages We Send With Our Words and Body Language, Ulf Lubienetzki & Heidrun Schüler- Lubienetzki, Springer, Germany.....</i>	<i>182</i>
Mojtaba Javandoust	182
<i>Forced Displacement and the Education of Girls in Informal Internally Displaced Persons Camps in Zamfara State.....</i>	<i>183</i>
Ugba Dajo	183
<i>Thematic Analysis of Well-Being Experiences of Individuals Living with Cancer Through Online Patient Comments</i>	<i>184</i>
Ayten Kaya.....	184
<i>Digital Storytelling-Based Training Model for Supporting the Well-Being of Care Personnel: A Conceptual Approach</i>	<i>185</i>
Ayten Kaya.....	185
<i>Cultivating Curiosity and Compassion: A Positive Acceptance Framework for ARFID Recovery</i>	<i>186</i>
İpek Kaplan	186
Anastasia-Viktoria Lazaridi.....	186
<i>Assessing the Effectiveness of the Social Studies Curriculum in Advancing Gender Equality in Ghana's Colleges of Education.....</i>	<i>187</i>
Emmanuel Ayisi Asare	187
Eric Koomson.....	187
Robert Quartey	187
<i>Innovative Pedagogies for Teaching Adolescent Reproductive Health in Social Studies: Exploring the Role of College Tutors in Achieving SDG 3</i>	<i>188</i>
Ibrahim Abudulai.....	188
Daniel Kwame Emilio.....	188
Bio Kwakye.....	188
<i>Self-Help Development Initiatives Among the Communities in the Upper Denkyira West District in Ghana</i>	<i>189</i>
Ignatius Joseph Obeng	189
Shirley Dankwa	189
<i>Fostering Educational Leadership For 21st- Century Learning Spaces in Management Education.....</i>	<i>190</i>
M.K.Ganeshan.....	190
<i>The Impact of School Leadership on Organizational Creativity According to Teacher Perspectives</i>	<i>191</i>
Elif Egem Yıldız.....	191
Ramazan Atasoy	191
<i>School Leadership and Its Contribution to Psychological Empowerment: Teacher Perspectives on Effective Leadership and Motivational Transformation</i>	<i>192</i>
Elif Egem Yıldız.....	192
Ramazan Atasoy	192
Ramazan Özkul	192
<i>Examination of Research on School Management and Innovation in Türkiye</i>	<i>193</i>
Ramazan Atasoy	193
İbrahim Halil Yavuz.....	193
<i>Integrative Approaches to Enhancing Subjective Well-Being in Glioblastoma: A Multidimensional Support Framework</i>	<i>194</i>
Deniz Uğur.....	194

Esmâ Kabatepe	194
<i>The Relationship between Transformational Leadership and Teacher Well-being: Malatya Province Example.....</i>	195
Ramazan Özkul	195
<i>Examining the Self-Efficacy Levels of Teachers Working in Şanlıurfa Province: A Quantitative Research</i>	196
Ramazan Özkul	196
<i>Examining the Relationship Between Well-Being and Perceived Social Support in Parents of Children with Special Needs</i>	197
Ali Çelik.....	197
Azize Ummanel.....	197
<i>Roman İlkokul Öğrencilerin Eğitime Entegreleri ve Okula Uyum Süreçlerinde Sınıf Öğretmenlerinin Karşılaştığı Sorunlar.....</i>	198
Ethem Gürhan	198
<i>Yapay Zekâ ve Borderline</i>	199
Filiz Rado.....	199
Meryem Karaaziz	199
<i>Dijitalleşme ve İyi Oluş: Yükseköğretimde Akademik Personele Yönelik Bir Değerlendirme.....</i>	200
Gülten Beyazsaçlı	200
<i>Ergenlerde İnternet Bağımlılığının Beyin-Zihin-Davranış-İyilik Hâllerine Etkilerinin İncelenmesi</i>	201
Gülten Beyazsaçlı	201
<i>Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Psikolojik Dayanıklılık ve Yalnızlıkları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....</i>	202
Hülya Gülay Ogelman.....	202
İlkay Göktaş	202
<i>Yabancı Çocuklara Türkçenin Öğretilmesinde Çizgi Filmler: Rafadan Tayfa Örneği.....</i>	203
Sedef Göltaş	203
<i>Travma Sonrası Stres Bozukluğu ve EMDR Terapisi</i>	204
Deniz Karabulut.....	204
Meryem Karaaziz	204
<i>Narsizm Tedavisinde Yapay Zekâ Kullanımı.....</i>	205
Melis Nur Öter.....	205
Meryem Karaaziz	205
<i>Özel Eğitim Öğretmenlerinin Zihinsel Yetersizliği Olan Çocukların Eğitimi Sürecine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi</i>	206
Dilay Vehbiye Aydın	206
<i>Şema Terapisi ve Dissosiyatif Kimlik Bozukluğu Bağlamında Üç Ruhlu Kadın Filmi Üzerine Bir İnceleme.....</i>	207
Duygu Özkaraca	207
Meryem Karaaziz	207
<i>Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Gelecek Kaygıları ile Mesleki Kaygılarının İncelenmesi</i>	208
Hülya Gülay Ogelman.....	208
İlkay Göktaş	208
<i>Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Sosyo-Ekonomik Düzeye Göre Duygu Düzenleme Becerileri ve Yürütücü İşlev Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....</i>	209
Sena Eren	209
Serap Erdoğan	209
<i>Türkiye’deki Okul Öncesi Dönem Okula Uyum Araştırmaları</i>	210

Hülya Gülay Ogelman.....	210
Özlem İbiş.....	210
<i>Erken Çocukluk Döneminde Sosyal Becerilerin Kazanılmasında Çocuğun iyi Oluşuna Katkısının Değerlendirilmesi: Ebeveyn Görüşleri</i>	<i>211</i>
Kezban Özgem	211
<i>Bilsem Resim Birimi Öğrencilerinin Akademik Öz Yeterlik Düzeylerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi</i>	<i>212</i>
Savaş Berk	212
Leyla Kezer	212
<i>Bilsem Resim Birimi Öğrencilerinin Liderlik Becerilerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi.....</i>	<i>213</i>
Savaş Berk	213
Leyla Kezer	213
<i>Çocuk Gelişimi Mesleğinin Toplumsal İyi Oluşun Desteklenmesindeki Rolü</i>	<i>214</i>
Sevim Şentürk	214
<i>Öğretmen İşbirliğinin İlköğretimde Farklılaştırılmış Öğretime İlişkin Görüşleri Üzerine Etkisinin İncelenmesi</i>	<i>215</i>
Esin Hürtaş Güçlüeller	215
Serdal Işıktaş	215
Hülya Şenol.....	215
<i>İlköğretimdeki Eğitim Yöneticilerinin ve Öğretmenlerinin Kırsal Kesim Okullarında Yaşadıkları Sorunların ve Yöneticilerin Kriz Yönetim Becerilerinin İncelenmesi.....</i>	<i>216</i>
Huriye Kaşer Yüzügülen	216
Serdal Işıktaş	216
Hülya Şenol.....	216
<i>Dijital Detoksun Aile İçi İletişime Etkisine İlişkin Gelişimsel Bir Değerlendirme</i>	<i>217</i>
Raziye Söbüçovalı	217
KTO Karatay Üniversitesi Çocuk Gelişimi ABD.....	217
Hatice Yalçın	217
<i>İlköğretim Çağındaki Çocuklarda Uzaktan Eğitime Yönelik Öğretmen Tutumlarının Belirlenmesi</i>	<i>218</i>
Meryem Okyay.....	218
Serdal Işıktaş	218
Hülya Şenol.....	218
<i>Öğrenme Kültürü Modelinin Geliştirilmesi</i>	<i>219</i>
Ümmühan Güliz- Orhan.....	219
Abdurrahman- Kılıç.....	219
<i>İş Yaşamı ve İş Dışı Yaşamda Kendini Gerçekleştirme.....</i>	<i>220</i>
Alkan Gürol Doğan.....	220
<i>Çocuğun Rol Model Aldığı Kişilerin Bulundukları Davranışların Çocuk Üzerindeki Etkileri</i>	<i>221</i>
Simge Ökten.....	221
<i>Etkili İletişim Becerileri ile Sağlıklı İlişkiler Kurmak</i>	<i>222</i>
Gül Konuralp.....	222
Elite Surgery And Research Hospital, Lefkoşa, KKTC	222
<i>Dijital Dünyanın Çocukların ve Gençlerin Sosyal-Duygusal Yaşamına Etkisi</i>	<i>223</i>

Aslı Sultan Duymuş	223
<i>Öğretmenlerin Romantik Tasarım ile Hazırlanan Eğitim Programı ile İlgili Görüşlerinin Belirlenmesi</i>	224
İbrahim Açar.....	224
Mehmet Şahin	224
<i>Nasıl Bir Hikâye Kitabı: Okul Öncesine Yönelik Nitel Bir Çalışma</i>	225
Nazlı Üçdağ.....	225
<i>Üstün Yetenek Farkındalık Programının Bireylerin Üstün Yetenek Ve Zekâ Kavramlarına Yönelik Farkındalık Düzeylerine Etkisi</i>	226
Gülseren Edem Dildeğmez.....	226
Bahtiyar Dildeğmez	226
<i>Öğrenme için Duyarlı Etkileşimler Ölçeğinin Ebeveyn ve Öğretmen Formlarının Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması</i>	227
Sema-Soydan.....	227
Kamile-Mutlu.....	227
<i>Koruma Altındaki Çocukların Duygusal ve Davranışsal Sorunları</i>	228
Gülşay Uslu	228
Hatice yalçın.....	228
<i>Ergenlik Döneminde Sportif Etkinliklerin Öz güven Gelişimine Etkileri</i>	229
Mehmet Şükrü Rona	229
<i>Öğretmen Adaylarının Türkçenin Doğru Kullanımına İlişkin Bilgi ve Görüşleri</i>	230
Mustafa Yeniasır	230
Dicle Aydın.....	230
Gamze Portakal	230
<i>Kültürel Miras Eğitiminin Toplumsal Katılım Üzerindeki Etkisi Üzerine Bir Araştırma</i>	231
Burak Gökbulut	231
Eren Cem Yıldırım.....	231
<i>ARCS Motivasyon Modeli Stratejilerinin Öğrencilerin Matematik Dersine Yönelik Motivasyonlarına ve Öğrenme Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi</i>	232
Gülşay Aksoy.....	232
<i>Açık ve Uzaktan Eğitimde Öğrenenlerin Bilişsel ve Akademik İyi Oluşları Üzerine Bir Derleme</i>	233
Emin Özen	233
Salihe Özen	233
<i>Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Duygu Düzenleme ve Akran İlişkileri ile Psikolojik İyi Oluşları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi</i>	234
Sude Naz Gürkan.....	234
Özge Kalaba Yıldırım	234
Gülçin Güven	234
<i>Okul Öncesi Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre Teknolojinin Erken Çocukluk Gelişimine Etkileri</i>	235
Meryem Turaç	235
<i>Akran Zorbalığı</i>	236
Yağmur Makca	236
<i>Dijital İyi Oluş Konusunda Çocuk ve Ergenlerle Çalışacak Meslek Profesyoneli Adaylarının Farkındalıklarına İlişkin Nitel Bir Çalışma</i>	237

Melihcan Ertürk.....	237
<i>Ana Dili Türkçe Olmayan Öğrencilerin KKTC Genel Ortaöğretim Dairesine Bağlı Okulların Türkçe Müfredatında Yaşanan Engellere İlişkin Görüşlerin İncelenmesi</i>	238
Nilüfer Gülşen	238
<i>Okul Öncesi Öğretmenlerinin Değer Yönelimleri: Nitel Bir Araştırma.....</i>	239
Işıl Çakır	239
<i>KKTC Millî Eğitim Bakanlığı Tarafından Çıkarılan Türkçe Dersi Öğretim Programlarındaki Okuma ve Yazma Kazanımlarının Değerlendirilmesi</i>	240
Tülay Kaya Tekman	240
Tülaynur Koyun.....	240
<i>Yabancılar Türkçe Öğretiminde Materyal Seçimi ve Bu Bağlamda Edebî Metin Kullanımı</i>	241
Hatice Kayhan	241
Melissa Değerli.....	241
<i>İyi Oluş ve Oyun Can ile Sera 'nın Çoklu Zekâ Yolculuğu: Sosyal Yaşam.....</i>	242
Neslihan Koçer	242
<i>Kaynaştırma Öğrencilerinin İyi Oluşunu Desteklemede Sosyal Becerilerin Önemi ve Pozitif Okul İklimine Yansımaları</i>	243
Hande Durmuşoğlu	243
<i>Dijitalleşme ve Nitelikli Eğitim: BM 2030 Hedeflerine Katkısı</i>	244
Zuhal Sönmezer.....	244
<i>Yaratıcı Dramanın İyileştirici Etkisi: Öğretmen Deneyimlerine Dayalı Bir Fenomenolojik Çalışma</i>	245
Emine İnci	245
<i>Meslek Yaşamında Cam Tavan Sendromunun İncelenmesi: Kariyer Sahibi Bireyler Üzerine Bir Araştırma.....</i>	246
Dönay Nisa Kara	246
Tubanur Çelik İskifoğlu	246
Buse Eminağa.....	246
<i>Ortaokul Öğrencilerinin İyi Oluşunda Ailenin Rolü: Ev Ortamından Okula Yansıyan Süreçler</i>	247
Bülent Ecevit Bereketli	247
<i>Ortaokul Öğrencilerinin İyi Oluşunda Ailenin Rolü: Ev Ortamından Okula Yansıyan Süreçler</i>	248
Bülent Ecevit Bereketli	248
Fatih Bülbül.....	248
Benan Saldun.....	248
<i>Psikolojik Sağlamlık, Yaşam Doyumu ve Algılanan Stres Arasındaki İlişkinin İncelenmesi</i>	249
Gamze Akbaş.....	249
Bedriye Yılmaz Alıcı.....	249
<i>Yaşam Doyumunun Duygusal Zekâ ve Sosyo-Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi.....</i>	250
Bedriye Yılmaz Alıcı.....	250
Tuba Koltan Memili.....	250
<i>Otto Rank ve Doğum Travması: Travmatik Sosyal Hizmet Perspektifinden Kuramsal Bir Değerlendirme</i>	251
Binnur Gizem Toker.....	251
<i>Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.....</i>	251
<i>Çocuk Gelişimi Lisans Öğrencilerinin Üstün Zekâlı Bireylerin Özellikleri Hakkındaki Algılarının Beşgen Modeli 'ne Göre İncelenmesi</i>	252

Erhan Alabay	252
<i>İki Kere Farklı Olan Bir Çocuğun Akademik Hayatının İncelenmesi: Bir Örnek Olay Çalışması</i>	253
Erhan Alabay	253
<i>Temel Yeterlilik Testi (TYT) Yer Alan Biyoloji Bölümüne Ait Soruların Değerlendirilmesi (2020- 2024)</i>	254
Yağmur Suzan Sönmez	254
<i>Masalların Çocuk Dünyasındaki Pozitif Etkisinin Güncel Yaklaşımlara Uyarlanması</i>	255
Behiye Yıldız	255
<i>Kullanımlar ve Doyumlar Kuramı Çerçevesinde Netflix Azerbaycan İzleyicilerinin Alışkanlıklarının İncelenmesi</i>	256
Nigar Samadli	256
<i>Beslenme Alışkanlıklarının Evlilik Uyumu ve Aile Bütünlüğü Üzerindeki Etkisi</i>	257
Fatoş Güven	257
<i>Psikolojik İyi Oluşun Güçlendirilmesinde Şefkat Odaklı Terapi</i>	258
Hazel Şahin Tarım	258
<i>Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli 'nde Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi</i>	259
Fethi Turan	259
Mehmet Sait Aksoy	259
Hayrunnisa Teke	259
<i>Para ve Çocuk: Erken Yaşta Finansal Bilinçlenme ile Sürdürülebilir Ekonomi</i>	260
Pınar Polat	260
<i>Erken Yaşta Finansal Bilinçlenme ile Sürdürülebilir Ekonomi Hedefi İçin Simülasyon Kullanımı</i>	261
Pınar Polat	261
<i>Siberzorbalık ve Pozitif Varoluş: Dijital Dünyada Sağlıklı Kimlik İnşası ve Direnç Stratejileri</i>	262
Eda Sezerer Albayrak	262
<i>Emeklilik Döneminde Sanat Yoluyla İyi Oluş ve Yeni Benlik İnşası</i>	263
Besime Konde Hızal	263
<i>Yapay Zekâ ile Masal Dünyasındaki Değerlere Yolculuk</i>	264
Bilge Berrak Bozca	264
Emine Yavuz Çetin	264
<i>Sınıf Öğretmenlerinin İlkokullardaki Akran Zorbalığı İle İlgili Görüşlerinin İncelenmesi: KKTC Örneği</i>	265
Ülkü Pişkin	265
Nur Yeliz Gülcan	265
Oya Ertuğruloğlu	265
<i>Davranışsal Bir Bağımlılık: Kumar Oynama Bozukluğu</i>	266
Hazel Şahin Tarım	266
Samineh Esmailzadeh	266
<i>Trikotillomani Hastalığının Bilişsel Davranışçı Terapi ile Tedavisi: Bir Olgu Sunumu</i>	267
Elif Güler	267
Meryem Karaaziz	267
<i>Sanat Yoluyla Duygusal İfade: Ortaokul Öğrencilerinin Duygu Düzenleme Becerilerinde Resmin Rolü</i>	268
Tuğba Genç	268
<i>Saklanmış Travmalar: Erkeklerde Toplumsal Cinsiyet Kaynaklı Psikolojik Baskılar</i>	269

Kadim Can Ekmekçiler	269
<i>Paramedik Eğitiminde Sanal Gerçeklik ve Yapay Zekâ Simülasyonları: Kriz Anında Hazırlık</i>	<i>270</i>
Kazım Uyar	270
<i>Temel Yaşam Desteği Eğitiminde Kullanılan Yöntemler: Geleneksel Yöntemler, Simülasyon Teknolojileri ve Dijital Platformlar Üzerine Bir Derleme</i>	<i>271</i>
Zeliha Aktaş	271
<i>Sosyal Onay İhtiyacı ve Toplumsal Baskının Psikolojik İyi Oluş Üzerindeki Etkisi: Bir Derleme Çalışması.....</i>	<i>272</i>
Rojin Şahin.....	272
<i>Toplumsal İlk Yardım Bilinci: Sağlık Okuryazarlığı ve Yaygın Eğitim Programlarının Değerlendirilmesi</i>	<i>273</i>
Fatma Tüysüz	273
<i>Paramedik Adaylarında Stresle Baş Etme: Eğitim Sürecinde Psikolojik Dayanıklılık Geliştirme.....</i>	<i>274</i>
Dilek Sarıyıldız.....	274
<i>Derslerde Sanat Entegrasyonu, Sanat Eseri ve Öğretmen Özellikleri: Sosyal bilgiler Öğretmen Adaylarının Görüşleri.....</i>	<i>275</i>
Ahmet Galip Yücel	275
<i>Okul Öncesi Eğitimde Kriz ve Stres Yönetimi Konusunun Ele Alındığı Araştırmaların İçerik Analizi</i>	<i>276</i>
Sema Baltacı.....	276
<i>Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Alanında Hazırlanan Setlerde Yer Alan Kalıp Sözlerin İşlenişi</i>	<i>277</i>
Ramazan Çakır.....	277
<i>Üniversite Öğrencilerinde Sosyal Medya Bağımlılık Düzeylerinin İncelenmesi</i>	<i>278</i>
Sibel Süzek Birkollu	278
Beyza Dağ.....	278
<i>Yaşlılarda Öznel İyi Oluş ve Psikolojik Sağlamlık: Güncel Bulgular Işığında Bir Derleme</i>	<i>279</i>
Büşra Solmaz.....	279
Ümmühan Okur	279
<i>Okul Öncesi Öğretmenlerinin Görüşleri ve Zorbalıkla Baş Edebilme Stratejileri: KKTC Örneği.....</i>	<i>280</i>
Oya Ertuğruloğlu	280
Ülkü Pişkin.....	280
Tuğba Karakuş Aksu.....	280
<i>Yaşlılarda Yalnızlığın Psikolojik İyi Oluş Üzerine Etkisi: Literatür Derlemesi</i>	<i>281</i>
Ümmühan Okur.....	281
Büşra Solmaz.....	281
<i>Üniversite Öğrencilerinde Sürdürülebilir Eğitim Liderliği Davranışlarının İncelenmesi.....</i>	<i>282</i>
Sibel Süzek Birkollu	282
Damla Araz Canpolat	282
Efehan Bülbül.....	282
<i>Sürdürülebilirlik ve Sürdürülebilir Eğitim Programına İlişkin Öğrenci Algı Düzeylerinin İncelenmesi</i>	<i>283</i>
Sibel Süzek Birkollu	283
Eylül Solakoğlu	283
<i>Üniversite Öğrencilerinde Sürdürülebilir Bilinç Algısı ve Davranış Düzeylerinin İncelenmesi.....</i>	<i>284</i>
Sibel Süzek Birkollu	284
Mekselina Keklikci.....	284

<i>Kurumsal Sürekli Eğitim Bağlamında Uzaktan Eğitimin Sürdürülebilirliği</i>	285
Mürsel Ferhat Sağlam	285
<i>Ergenlerde Öznel İyi Oluş ve Duygusal Özerklik: Gelişimsel Bulgular Işığında Bir Derleme.....</i>	286
Büşra Solmaz.....	286
Hatice Yağcı Karamanlı.....	286
<i>Bir Sınıfın Öğrenci Profili Analizine Göre Öğrenme-Öğretme Sürecine Yönelik Öneriler Geliştirme.....</i>	287
Ümmühan Güliz Orhan	287
Abdurrahman Kılıç	287
<i>48-72 Aylık Çocuğa Sahip Annelerin Gözünden Yürütücü İşlevler: Algılar, Stratejiler ve Günlük Yaşam Pratikleri</i>	288
Esra Kabaca.....	288
Nuran Tuncer.....	288
<i>Psikolojik Sağlamlık ve Öznel İyi Oluş İlişkisi: Mesleki İlginin Rolünü Anlamak.....</i>	289
Gökçen H. Karakuş.....	289
Zeynel Yiğit.....	289
F. Sülen Şahin Kıralp	289
<i>Temel Eğitimde Problem Çözme Becerilerinin Geliştirilmesi: Kuramsal Temeller ve Uygulamalı Yaklaşımlar</i>	290
Sinan Olkun.....	290
<i>Mutsuzluk Hakkımızdır!.....</i>	291
Gürkan Doğan	291
<i>Relationships in Preschool Education Classrooms: Views of Preservice Preschool Teachers</i>	292
Betül Kübra Şahin Yonca	292
<i>Okul Öncesi Eğitim Sınıflarında İlişkiler: Öğretmen Adaylarının Görüşleri.....</i>	293
Betül Kübra Şahin Yonca	293
<i>Developmentally Appropriate Behavior Management from the Perspective of Preservice Preschool Teachers.....</i>	294
Betül Kübra Şahin Yonca	294
<i>Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Bakış Açısından Gelişime Uygun Davranış Yönetimi</i>	295
Betül Kübra Şahin Yonca	295
<i>Judge Kutu Oyununun İngilizce Konuşmaya Etkisi</i>	296
Eylül Temel	296
Tuğba Bademci.....	296
<i>Yabancılarla Diyalog Kurmanın Dil Gelişimi Üzerinde Etkisi</i>	297
Fatih Turan-Küttük	297
Tuğba-Bademci	297
<i>Ergenlik Döneminde Sosyal Medya Kullanımının Psikolojik İyi Oluş ve Sanal Zorbalıkla İlişkisinin incelenmesi.....</i>	298
Emine Bilir.....	298
Seher Oğul	298
<i>Çocuk Gelişimi Öğrencilerinin İyi Oluş Kavramına İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi.....</i>	299
Büşra Fayetörbay.....	299
<i>Yabancı Dil Öğrenenleri İçin Öğretim Teknikleri.....</i>	300
Ayten Özkurtuluş Beşoğlu.....	300
<i>Çok Kültürlü Ortamlarda Erken Çocukluk Döneminde Ebeveynlerin Oyuncak Seçimi Üzerine Görüşleri</i>	301

Şermin Kuset	301
Ceren Karataş	301
İlayda Dağlı	301
<i>Çokkültürlü Ebeveynlerin Çocuklarının Yaratıcılıklarını Destekleme Anlayışlarının İncelenmesi</i>	302
Esra Kantar Muslu	302
Eda Yazgın	302
<i>Duygu Farkındalığı Programının Öğrencilerin Psikolojik Sağlamlık Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi</i>	303
Semra Sinem Çalış	303
Duygu Beşe	303
<i>Kısa İngilizce Hikayeler Aracılığıyla İngilizce Dilbilgisi Öğretimi</i>	304
Taner Arda Daş	304
Tuğba Bademci	304
<i>Okul Öncesinde Sosyal Beceri Eğitimi: Bağımsız Öğrenme Davranışı Üzerine Etkisi</i>	305
Hacer Kayabalı	305
Saide Özbey	305
<i>Preschool Social Skills Education: The Impact On Independent Learning Behavior</i>	306
Hacer Kayabalı	306
Saide Özbey	306
<i>PISA 2022 Işığında Matematik ve Okuma Başarısının İyi Oluş Değişkenleriyle İlişkisi</i>	307
Dilan Kalaycı Alas	307
Murat Tezer	307
<i>Erken Çocukluk Döneminde Güvenli Bağlanma</i>	308
Buse Ateş	308
Hazel Şahin Tarım	308
<i>Üniversite Öğrencilerinde Psikolojik İyi Oluş ve Etkileyen Değişkenlerin İncelenmesi</i>	309
<i>Yönetici Gözü ile Uzaktan Okul Yönetim- Yerinden Okul Yönetimi Karşılaştırılması</i>	310
Nedime Karasel	310
Eylem Menteşoğulları	310
Şevket Şafakoğulları	310
<i>Öğretmen Adaylarının Medya Okuryazarlığı Düzeylerinin Belirlenmesi</i>	311
İlke Aslım	311
Dila Vurur	311
Elif Melisa Fidan	311
<i>İlkokul Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimine İlişkin Görüşleri</i>	312
Elif Melisa Fidan	312
İlke Aslım	312
Dila Vurur	312
<i>İlkokul Döneminde Çocukların Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Görüşleri</i>	313
Diğdem Aybenk	313
Nedime Karasel	313
<i>İlkokul Rehber Öğretmenlerinin Akran Zorbalığı ile İlgili Algıları ve Çözüm Yolları</i>	314

Bahar Genç	314
Arzu Özatça.....	314
<i>Lise Öğrencilerinin Psikolojik İyi Oluşlarının Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi</i>	315
Irmak Duru-Özenir	315
Özge- Doğan	315
<i>Judge Kutu Oyununun İngilizce Konuşmaya Etkisi</i>	316
Mehmet Ali Baysal	316
Tuğba Bademci.....	316
<i>Türkiye'deki İngilizce Öğreniminin Avrupa Ülkelerine Göre Benzerlik ve Farklılıkları</i>	317
Sarp Boz.....	317
Tuğba Bademci.....	317
<i>Türkiye, Bulgaristan, İtalya ve Polonya'daki Lise Öğrencilerinin Yapay Zekâ Kullanımına Dair Farkındalık ve Algı Analizi</i>	318
Hilal Nezahat Yeşildemir.....	318
Tuğba Bademci.....	318
<i>Bir Dönemin Çocuklarına Açılan Pencere: Çocuk Dünyası Dergisi</i>	319
Merve Koyuncu	319
Sırma Hasgül.....	319
<i>Tedavi Notları Dergisi (1925–1928): Cumhuriyet Döneminde Bilimsel Sağlık Yayıncılığına Bir Katkı</i>	320
Neslihan Özcanarslan.....	320
Damla Hasgül.....	320
Sırma Hasgül	320
<i>Yüksek Öğretimde Yapay Zekâ: Web of Science'da Son Beş Yılda Yayımlanan Araştırmalar</i>	321
Celalettin Özden	321
<i>Değer Merkezli Okul Kültüründe Zorbalık Davranışları Üzerine Öğretmen Görüşlerinin Değerlendirilmesi</i>	322
Afet Deniz.....	322
Şebnem Güldal Kan	322
<i>Çocukluk Travmalarının Yetişkinlikteki Psikolojik ve Davranışsal Etkileri: Kuramsal ve Ampirik Yaklaşımlar</i>	323
Gül Kuş.....	323
<i>Çocuklarda Dijital Bağımlılık ve Ailenin Rolü</i>	324
Ebubekir Ertem.....	324
KTO Karatay Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Disiplinler Arası Aile Danışmanlığı Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye	324
<i>Pozitif Duyguların, Kendini Genişletme ve İnşa Teorisine Etkisi: Kişisel Kaynakların Gelişimi</i>	325
Sinan Doğan.....	325
<i>Yaratıcı Yönelimle Deneyim Kazanmış Rol Model Bağlamında Bireyin Kazandığı Yetkinlikler: Pozitif Duygular</i>	326
Sinan Doğan.....	326
<i>Pozitif Okullar ve İyi Oluş İçin Öğretmen Eğitiminde Müfredat Değişikliği İhtiyacı</i>	327
Saltuk Aytaçoğlu.....	327
<i>Pozitif Psikolojinin Temel Dinamikleri: PERMA Modeli, Öz-Şefkat ve Umut Teorisi</i>	328
Gül Kuş.....	328

Asra Babayiğit	328
<i>Yaratıcı Yazma Etkinliklerinin Öğrencilerin İyi Oluşuna Katkısı</i>	<i>329</i>
İrem Karaoğlu	329
<i>Kanser Hastalarında Psikolojik İyi Oluş, Psikolojik Dayanıklılık ve Kanser Sonrası Büyüme.....</i>	<i>330</i>
Asra Babayiğit	330
Gül Kuş	330
<i>Okul Mutluluğunun Öğrenci Görüşlerine Göre İncelenmesi</i>	<i>331</i>
Esra Çoban Kestigül	331
Hayrettin Kestigül.....	331
<i>Türkiye’de İşgücünün Eğitimsel Eşitsizliğin Gelişimi: E-Gini Katsayısı Çerçevesinde Bir Değerlendirme</i>	<i>332</i>
Yalın Kılıç	332
<i>Dijital Oyun Bağımlılığının ve Sosyal Medya Kullanımının Psikolojik İyi Oluş Üzerine Etkisi.....</i>	<i>333</i>
Ayşe Mortaş Kum	333
Simay Doğan	333
<i>Exploring Organs with Bioanimation</i>	<i>334</i>
Doruk Altun.....	334
Elif Berrak Özarslan	334
Anzılha Altun	334
<i>Pozitif Psikoloji Temelli Müdahalelerin Psikiyatri Hemşireliği Uygulamalarında Kullanımı</i>	<i>335</i>
Mükerrem Kabataş Yıldız	335
<i>Akademik Başarısızlığın Çok Boyutlu Nedenleri Ve Perma Modeli İle Çözüm Önerileri</i>	<i>336</i>
Yağmur Çerkez.....	336
Münüre Ayar.....	336
Özce Nasiboğlu	336
<i>Çocuk Kitaplarında İyi Oluşa Yönelik Kavram Analizi: “İyilik Tımı” Örneği</i>	<i>337</i>
Seyran Ergin Aydemir	337
Sena Atılğan	337
Yağmur Doğan.....	337
<i>Oyun Tabanlı Yabancılar Türkçe Öğretimi.....</i>	<i>338</i>
Ali Bahadır Yılmaz.....	338
<i>Yabancılar Türkçe Öğretiminde Soyut Kavramlarla Yüzleşmek: Anlatmak mı, Anlatabilmek mi?</i>	<i>339</i>
Uğurcan Taşdelen	339
<i>Bazen “Tabiat”, Bazen “Doğa”: Türkçedeki Arapça-Türkçe Kökenli Eşanlamlı Sözcüklerin Yabancılar Öğretiminde Anlama, Algı ve Tercih.....</i>	<i>340</i>
Uğurcan Taşdelen	340
<i>Yapay Zekâ ile İyi Oluş: Sağlık Hizmetlerinde Yeni Bir Paradigma.....</i>	<i>341</i>
Özlem Akalpler.....	341
Mehmet Aygün	341
<i>Kadın Sağlığında Yapay Zekâ ve İyi Oluş</i>	<i>342</i>
Özlem Akalpler.....	342
Mehmet Aygün	342

<i>Hemşirelik Eğitiminde Yapay Zekâ ve İyi Oluş</i>	<i>343</i>
Mehmet Aygün	343
<i>Ergenlikte Teknoloji Bağımlılığı ve İyi Oluş: Bibliyometrik Bir Analiz</i>	<i>344</i>
Aykan Ki	344
<i>Göçmen Çocukların Okullarda Yaşadığı Zorluklar.....</i>	<i>345</i>
Sevgi Erhalaç.....	345
<i>Temel Eğitimde Güncel Sorunlar.....</i>	<i>346</i>
Sevgi Erhalaç.....	346
<i>Erken Çocukluk Döneminde İngilizce Kelime Öğrenimine Yönelik “Word Cards” Ve Oyunlar.....</i>	<i>347</i>
Nesli Naz Serpin.....	347
Tuğba Bademci.....	347
<i>Ortaokul Öğrencilerinin Gözünden İyi Bir Türkçe Öğretmeni ve Dersi</i>	<i>348</i>
Ahmet Güneyli	348
Fehmi Kamil Tekeli	348
<i>Yabancılarla Türkçe Öğretimi ve İyi Oluş Süreci.....</i>	<i>349</i>
Emirhan Meşeli	349
<i>Türkiye’de Sosyal Duygusal İyi Oluş Konusunda Hazırlanan Lisansüstü Tezlerin Analizi</i>	<i>350</i>
Hülya Sevim Kılınç	350
Cemre Albayrak.....	350
Zeynep Mercimek.....	350
<i>Yapay Zeka Araçları ile Oluşturulan Sosyal Duygusal İyi Oluş Görsellerinin Karşılaştırmalı Analizi</i>	<i>351</i>
Hülya Sevim Kılınç	351
Muhammed Kemal Acıoğlu.....	351
<i>Üniversite Öğrencilerinin Müzik Dinleme Alışkanlığının, Psikolojik Sağlamlık ve Zihinsel İyi Oluş Arasındaki İlişki</i>	<i>352</i>
Güldal Aytaçoğlu	352
<i>Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Perspektifinde Özel Türk Okul Öncesi Kurumlarında Eğitim Yönetimi ve Planlaması</i>	<i>353</i>
Hasan Fehmi Atasağun.....	353
Ebru Gönülal	353
<i>Sosyal Medya Kullanımının Depresyon Üzerindeki Etkileri: Güncel Bulgular Işığında Bir Derleme Çalışması.....</i>	<i>354</i>
Esra Aka.....	354
<i>Orta ve İleri Yaş Bireylerin Dijital Dolandırıcılık Riskine Karşı Tutumları</i>	<i>355</i>
Aynur Arslan	355
Meltem Kökdener	355
<i>Pozitif Örgüt İkliminin Çalışanların Öznel İyi Oluş Algısına Etkisi.....</i>	<i>356</i>
Muhammet Hamdi Mücevher	356
<i>Okul Öncesi Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Hareket Etkinliklerine İlişkin Görüşlerin Belirlenmesi</i>	<i>357</i>
Ayşe Mortaş Kum	357
<i>7-11 Yaş Arası Çocukların Katıldıkları Boş Zaman Aktivitesi Hakkında Görüşleri</i>	<i>358</i>
Arzu Akar Gençer	358
Nergiz Kılıç.....	358

<i>Okul Öncesi Eğitim Kurumlarındaki Öğretmenlerin Otizm Spektrum Bozukluğu ve Erken Müdahale Eğitimine İlişkin Görüşlerini Belirleme Konulu Araştırmaların İncelenmesi</i>	359
Ayşe Mortaş Kum	359
Simay Doğan	359
<i>Çalışanların Pozitif Psikoloji Algılarının Duygusal, Mental ve Fiziksel İyi Oluş Algıları İle İlişkisi</i>	360
Muhammet Hamdi Mücevher	360
<i>Özel Yetenekli Öğrencilerin Kutuplarda Küresel İklim Değişikliği Algılarına Yönelik Görsel Algıların Belirlenmesi</i>	361
Hülya Sevim Kılınç	361
Kutlug Bilgehan Nerkiz	361
Deniz Uyumazbaş	361
<i>Aistear Eğitim Programının Beş Yaş Çocuklarının Benlik Algısı ve Öğretmen-Çocuk İlişkisi Üzerindeki Etkisi</i>	362
Filiz Erata.....	362
Saide Özbey	362
<i>Okul Öncesi Öğretmenlerinin Kapsayıcı Eğitime Bakışı: Uygulamalar ve Karşılaşılan Sorunlar</i>	363
Nuran Akman	363
Nuran Tuncer.....	363
<i>Preschool Teachers' Perspective on Inclusive Education: Practices and Problems Encountere</i>	364
Nuran Akman	364
Nuran Tuncer.....	364
<i>Okulun Ruhu Başarıyı Şekillendirir: Pozitif İklim ve Akademik Başarı İlişkisi</i>	365
Özlem Akalpler.....	365
Gaye Bağcı	365
<i>Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çokkültürlü Kişilik Yapıları, Bilgi Düzeyleri ve Özyeterlik Algılarının İncelenmesi</i>	366
Songül Tarı	366
Ayşe Işık Gürşimşek	366
Aygil Takır.....	366
<i>Atatürk Öğretmen Akademisi, KKTC</i>	366
<i>Yaşam Kalitesine Sessiz Bir Dokunuş: Hemşirelerin Evde İyi Oluşa Katkısı</i>	367
Gaye Bağcı	367
<i>Okul Öncesi Eğitimde Kullanılan Teknolojinin Çocuk Gelişimi Üzerindeki İyi Oluş Hali</i>	368
Hicran Eker	368
Kevser Dere.....	368
Gizem Gülden	368
<i>The Effect of Technology Used in Preschool Education on Children's Well-Being</i>	369
Hicran Eker	369
Kevser Dere.....	369
Gizem Gülden	369
<i>Öğretmenlerin Denetmenlere Yönelik Metafor Algıları</i>	370
Enise Küçük	370
Şebnem Güldal Kan	370

<i>Özel Gereksinimli Çocuğa Sahip Ebeveynlerin İyi Oluş Düzeyi ve Algıladıkları Sosyal Destek Arasındaki İlişkinin İncelenmesi</i>	371
Ali Çelik.....	371
Azize Ummanel.....	371
Okulun Bütüncül Yapısında Katılımcı Yaklaşımlarla İyi Oluşun Güçlendirilmesi: Mutlu Okul Projesi Örneği	372
Sedat Ögüt.....	372
<i>KKTC'deki Ortaöğretim Öğretmenlerinin Yapay Zeka Kullanımına Yönelik Algıları-Lefkoşa Örneği</i>	373
Utku Kızıлтаç Kayabaşı	373
Medine Göztaş.....	373
Figen Yaman Lessinger	373
<i>Okul Öncesi ve İlkokullarda Yöneticilerinin Örgüt İklimine Olan Etkilerinin Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi</i>	374
Yönem Tüccaroğlu	374
Şebnem Güldal Kan	374
<i>Sanatla Büyümek: Okul Öncesi Çocuklarda Sanatın İyi Oluş Boyutuna Katkısı</i>	375
Birke Karaderi	375
<i>Müze Eğitiminin Ortaöğretim Öğrencilerine Katkıları: Yönetici Görüşleri</i>	376
Fırat Ilgazlı	376
<i>Yabancı Dil Olarak Rusça Öğrenmenin İyi Oluşa Olumlu Etkileri</i>	377
Lyazzat Bingöl.....	377
<i>An Exploration of Pre-service ELT Students' Perceptions of Emotionally Engaging ELT Materials in Practicum Teaching</i>	378
Abbas Hazideh	378
<i>Well-Being Across EFL/ESL Language Policies: A Cross-Cultural Analysis of South Korea, Türkiye, Brazil, Canada, and South Africa</i>	379
Behbood Mohammadzadeh	379
Fatoş Silman.....	379
KeyWords: Well-being, EFL/ESL language policies, Cross-cultural analysis, Language Education	379
<i>The Relationship Between School Administrators' Motivation to Lead and Their Work Engagement</i>	380
Hale Erden	380
Ali Erden.....	380
<i>İlkokullarda Görev Yapan Öğretmenlerin Tükenmişlik Düzeylerinin İncelenmesi</i>	381
Neşe Serol	381
Serdal Işıktaş	381
<i>Öğretmen Adaylarının Masallarla İlgili Oluşturdıkları Etkinliklerin Değerlendirilmesi</i>	382
Selma Korkmaz	382
Esra Karabacak	382
<i>Özel Eğitim ve İş Eğitim Okulu Çalışanlarının Tam Gün Eğitim Uygulamasının Sürdürülebilir Olmasına Yönelik Bakış Açılarının Değerlendirmeleri: Gazimağusa Örneği</i>	383
Emirali Evcimen.....	383
<i>Fotoğraf Karesi Oluşturma Tekniği İle Rauf Raif Denktaş'ın hayat Öyküsünün Öğretimi</i>	384
<i>Özel Eğitimde Örnek Bir Uygulama</i>	384
Esma İnci.....	384

Ayşegül Ataman.....	384
<i>Özel Eğitimde Etik İlkeler: Öğretmen Deneyimleri ve Literatür Işığında Bir Derleme</i>	385
Ayşe Beyköylü Sofu.....	385
<i>Çocukların Cinsel Eğitiminde Ailelerin Tutum ve Davranışlarında İyi Oluş.....</i>	386
Irmak Parlakyıldız	386
Belgin Parlakyıldız	386
İrem Ördek	386
<i>Okul Öncesi Eğitim Programlarının Karşılaştırılması: KKTC, Yeni Zelanda ve Seyşeller.....</i>	387
Ayşe Çelebi	387
Enise Küçük	387
Dervişe Amca Toklu.....	387
<i>Çocuk Kitaplarının Sanatsal Açısından İncelenmesi.....</i>	388
Esra Karakaş Kurt.....	388
Belgin Parlakyıldız	388
İpek Yılmaz.....	388
<i>Okula Uyum Sürecinde Okul Öncesi Öğretmenlerinin Karşılaştığı Güçlüklerin İncelenmesi</i>	389
Sema Baltacı.....	389
Dervişe Amca Toklu.....	389
Umut Akçıl	389
<i>Etkileşimli Kitap Okumanın Erken Çocuklukta Mühendislik Algısına Etkisi: Çizimler ve Söylemler Üzerinden Bir Analiz ..</i>	390
Nejla Ekiz.....	390
Nuran Tuncer.....	390
<i>Anne ve Babaların Çocuğun Cinsel Gelişimi ve Eğitimi Konusundaki Eğitim İhtiyaçlarının Belirlemesi:</i>	
<i>Ebeveyn Görüşleri.....</i>	391
Hulin Sıddık	391
Umut Akçıl	391
Filiz Erbay.....	391
<i>Ortaokul Öğrencilerinin İyi Oluşunda Ailenin Rolü: Ev Ortamından Okula Yansıyan Süreçler</i>	392
Bülent Ecevit Bereketli	392
<i>Günümüzde Dijital Refah.....</i>	393
Fatma Sude Özhan	393
<i>Türkiye’de 2006-2024 Yılları Arasında Zorbalık Konusunu Ele Alan Lisansüstü Tezlerin Çeşitli Değişkenlere Göre</i>	
<i>İncelenmesi</i>	394
Başak Bağlama	394
Cahit Nuri.....	394
<i>Analysis of Brain-Based Learning Environments in Primary Schools of the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC)</i>	395
Özcan Palavan	395
Mustafa Aydın	395
<i>The Role of Natural Remedies in Supporting Well-Being.....</i>	396
Mehmet Hamza Taş	396
<i>Çocuklarda Yetersiz Protein Alımının İyi Oluş Üzerine Etkileri: Güncel Literatürün Sistemik İncelemesi</i>	397

Şükran Belet.....	397
<i>The Paradox of Happiness: Why Chasing Pleasure May Lead to Disappointment.....</i>	398
Çağla Gür.....	398
<i>"Ask Me Too": A Qualitative Study on Fathers Living Separately from Their Children</i>	399
Mehmet Ali Alıcı	399
Çağla Gür.....	399
<i>Özel Eğitimde Kapsayıcı Eğitim Modelleri: Teori ve Uygulama</i>	400
Sabire Koç.....	400
<i>Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme Sürecinde Yapay Zekâ Uygulamaları: Olanaklar, Sınırlılıklar ve Gelecek Perspektifleri</i>	401
Arzu Uçar.....	401
<i>Maneviyat Temelli Yaklaşımların Psikososyal İyi Oluşta Rolü</i>	402
Adem Yıldızdal.....	402
<i>Ailede İyi İnsan Olma Sürecinde Annenin Dili ve Babanın Yaşadığı</i>	403
Mehmet Nuri Güler.....	403
<i>Tütün Bağımlılığı Tedavisinde Psikolojik Müdahale Yöntemlerinin Etkisi ve Psikolojik İyi Oluşun Güçlendirilmesindeki Rolü.....</i>	404
Gülşilan Belet.....	404
Sevgül Türkoğlu	404
<i>Ergenlik Döneminde Yaşanan Travmatik Olayların Kısa ve Uzun Vadeli Etkilerinin İncelenmesi.....</i>	405
Gülbahar İzcişik	405
Seher Oğul	405
<i>Madde Bağımlılığında Nüks ile Psikolojik İyi Oluş Arasındaki İlişkiyi Biyopsikososyal Perspektif Açısından İnceleme</i>	406
Ali Umar	406
Gülşilan Belet.....	406
Cansın İskender Ünalmiş.....	406
<i>A Systematic Review of the Methods and Results of Studies on Nurturing Care in Türkiye.....</i>	407
Elif Oğuz Akalın.....	407
Nurper Ülküer	407
Osman Urfa	407
<i>Afet İletişimi ve Medya Okuryazarlığı: Dayanıklılık ve Psikososyal İyileşme Üzerine Karşılaştırmalı Bir Analiz</i>	408
Göksel Erdem.....	408
<i>Pozitif Psikolojinin Temel Dinamikleri: PERMA Modeli, Öz-Şefkat ve Umut Teorisi</i>	409
Gül Kuş.....	409
Asra Babayiğit.....	409
<i>Halk Sağlığında Mobil Uygulamalara Dayalı Eğitimlerin İyi Oluş Üzerindeki Etkisi: Derleme Çalışması.....</i>	410
Cumali Yıldızdal.....	410
<i>Orman Okulları Yaklaşımının Çocuğun Bütüncül Gelişim Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi ve Türkiye’de ve Dünyada Uygulanan Orman Okullarının Karşılaştırılması</i>	411
Belgin Parlakyıldız	411
Onur Sarı.....	411
Oğuzhan Avcı	411

<i>Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Eğitiminde Teknoloji Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşleri</i>	<i>412</i>
Belgin Parlakyıldız	412
Dilay Vehbiye Aydın	412
<i>The Importance of Breastfeeding Counseling in Maternal and Infant Health and a New Generation Educational Approach: LactaVerse</i>	<i>413</i>
Sinem Ceylan	413
Gülten Güvenç.....	413
<i>Neuroscience-Based Inclusive Therapeutic Recreation in Child Mental Health: Horticultural Therapy and Polyvagal Theory</i>	<i>414</i>
Emine Arslan Kılıçoğlu.....	414
Neriman Aral.....	414
<i>The Place of Technology in Nursing Education: From Past to Present.....</i>	<i>415</i>
Esra Nur Erdoğan	415
Gülten Güvenç.....	415
<i>Neurobiological Foundations of Positive Well-Being in Children: A Systematic Review</i>	<i>416</i>
Emine Arslan Kılıçoğlu.....	416
Neriman Aral.....	416
<i>The Use of Artificial Intelligence in Nursing Education.....</i>	<i>417</i>
Burcin Bektas Pardes	417
Gulten Guvenc.....	417
<i>Türkiye’de Tek Ebeveyn Kadınların Sorunları ve Çözüm Önerileri: Bir Alanyazın İncelemesi.....</i>	<i>418</i>
Emre Can Kara	418
Aynur Arslan	418
<i>Uygulama Öğretmenlerinin Mentörlük Becerilerinin Değerlendirilmesi</i>	<i>419</i>
Nurcan Kaya.....	419
Gönül Akçamete	419
Mukaddes Sakallı Demirok	419
<i>Yabancı Öğrencilerin Okul Yaşamında İyi Oluş Düzeyini Etkileyen Faktörler</i>	<i>420</i>
Dilek Özçelik.....	420
Serpil Duran	420
<i>Kanser Hastalarının İyi Oluş Düzeyini Arttıran Faktörler ve Yaşam Kalitesine Etkisi</i>	<i>421</i>
Serpil Duran	421
Dilek Özçelik.....	421
<i>Geleceğe Umutla Bakmak: Lise Öğrencilerinin Gelecek Vizyonları</i>	<i>422</i>
Ümmühan Ormancı.....	422
<i>Madde Bağımlılığının Aileye Psikolojik Etkisinde Pozitif Psikoterapi: Depresif Belirtilerle Giden Bir Olgu Sunumu</i>	<i>423</i>
Deniz Erdoğan.....	423
Asra Babayiğit.....	423
<i>Lise Öğrencilerinin Karar Vermeye İlişkin Metaforik Algıları</i>	<i>424</i>
Oğuz Mercan.....	424
<i>Okullarda Akran Zorbalığının Psikolojik Sonuçları ve Hemşirelik Müdahalelerinin Rolü: Bütüncül Bir Yaklaşım</i>	<i>425</i>

Samet Koltay	425
Nesrullah Aysin.....	425
<i>Ailelerin Dijital Davranışlarının Özel Yetenekli Öğrenciler Tarafından Algılanışı.....</i>	<i>426</i>
Simay Öztürk.....	426
Deniz Aras Bayram.....	426
Gülcihan Su.....	426
<i>Makine Yaratıcılığı mı, İnsan Taklidi mi? Yapay Zekâ ve Edebiyat.....</i>	<i>427</i>
Tuğba Bademci.....	427
Necati Arda Kankan.....	427
<i>Investigation of Special Education Teachers' Views on the Concept of Zero Waste</i>	<i>428</i>
Fazilet Merve Ketenci Tona.....	428
Murat Vural	428
Dilek Çelikler	428
<i>Boşanmış ve Tam Aile Çocuklarının Aile Algılarının Çocuk Resimleri Yoluyla İncelenmesi: Nitel Bir Durum Çalışması.....</i>	<i>429</i>
Nuran Pekşen Şahin	429
Pınar Aksoy	429
<i>Afet Eğitimi ile Bilinçli Gençler Yetiştiriyor</i>	<i>430</i>
Burhan Sel.....	430
Efe Sel.....	430
<i>Afet Öncesi, Sırası ve Sonrasında Bilinçli Bireyler.....</i>	<i>431</i>
Burhan Sel.....	431
Rüzgar Serin.....	431
<i>Otizmlili Çocuklarda Santral İşitsel İşleme Bozukluğu.....</i>	<i>432</i>
Nurhan Ünüsan.....	432
Rüveyda Söylemez	432
Emre Kalkan.....	432
<i>Hemodiyaliz Hastalarında Beslenme Durumu ve Depresyon İlişkisinin Değerlendirilmesi</i>	<i>433</i>
Aliye Özenoğlu.....	433
Gül Eda Kılınç.....	433
Yasemin Açar	433
<i>Üniversite Öğrencilerinde Egzersiz Bağımlılığının Yeme Tutumu ve Anksiyete ile İlişkisi</i>	<i>434</i>
Yasemin Açar	434
Aliye Özenoğlu.....	434
Gül Eda Kılınç.....	434
<i>Edutainment: Peril or Promise.....</i>	<i>435</i>
Constance Chifamba	435
<i>Erasmus Students' Challenges and Opportunities in English-Medium Instruction (EMI) Classrooms.....</i>	<i>436</i>
Mehmet Birgün.....	436
<i>Growing Together with the Child: Learning and Transformation Processes in Motherhood.....</i>	<i>437</i>
Anastasia Avcı	437
<i>Between Growth and Overload: Motives, Benefits and Risks of Competitive Esports Participation.....</i>	<i>438</i>

Sebastijan Cerovec.....	438
Irena Miljković Krečar.....	438
Alen Šola.....	438
<i>Contemporary Approaches in Music Teaching: the Use of Information and Communication Technology and Social Media</i>	439
Ivana Pušić.....	439
Marija Sablić.....	439
Jasna Šulentić Begić.....	439
<i>Emotional Intelligence of Secondary Education Teachers in the Southern Region of Albania: Level and Influence of Demographic Factors</i>	440
V.Caushi.....	440
E.Zhilla.....	440
A.Sotiri.....	440
<i>The Role of Didactic Materials and the Physical Environment in the Inclusion of Students with Special Needs in Primary Education</i>	441
MSc. Aida Sotiri.....	441
MSc. Valbona Caushi.....	441
Loreta Mamani.....	441
<i>Transformative Effects of NLP Interventions on Primary Schoolchildren at Risk of ADHD: Teachers' Perspectives and Associated Psychological and Risk Factors</i>	442
Razan Mhanna.....	442
Furat Taha.....	442
Georges Hatem.....	442
<i>Examining The Level of Perceived Managerial Coaching Behavior, Job Satisfaction, and Job Performance Among Staff Employees in the Cable Manufacturing Industry in Sri Lanka</i>	443
Erandi Fernando.....	443
Udaya Mohan Devadas.....	443
<i>A Level of Existence of Career Development Opportunities and Employee Retention Among Non-Executive Employees in Plastic Manufacturing Industry in Sri Lanka</i>	444
Maleesha Wijesinghe.....	444
Udaya Mohan Devadas.....	444
<i>Examining the Level of Perceived Organizational Justice and Employees' Job Satisfaction of Executive Level Employees in the Telecommunication Industry in Sri Lanka</i>	445
Viraji Amarasekara.....	445
Udaya Mohan Devadas.....	445
<i>Factors Affecting the Employees' Behavioral Intention to Use E-Learning Platform in the Tire Industry in Sri Lanka</i>	446
Dilani Apsara Abewickrama.....	446
Udaya Mohan Devdas.....	446
<i>Cultivating Curiosity and Compassion: A Positive Acceptance Framework for ARFID Recovery</i>	447
İpek Kaplan.....	447
Anastasia-Viktoria Lazaridi.....	447
<i>Assessment of the Impact of Neuro-linguistic Programming on the Academic Performance of Primary School Children in Lebanon</i>	448

Diana Ghanem.....	448
Marwa Manana.....	448
Sarah Tarhini	448
<i>A Level of Existence of Career Development Opportunities and Employee Retention Among Non-Executive Employees in Plastic.....</i>	<i>449</i>
Maleesha Wijesinghe	449
Udaya Mohan Devadas.....	449
<i>Examining the Level of Perceived Organizational Justice and Employees ' Job Satisfaction of Executive Level Employees in the Telecommunication Industry in Sri Lanka</i>	<i>450</i>
Viraji Amarasekara.....	450
Udaya Mohan Devadas.....	450
<i>The Impact of 360⁰ Performance Appraisal, Job Performance and Job Satisfaction of Software Developers in</i>	<i>451</i>
<i>Software Development Industry in Sri Lanka.....</i>	<i>451</i>
Dimitri Premarathne.....	451
Udaya Mohan Devadas.....	451
<i>A Mean Analysis for Factors Affecting The Environmental Friendly Behavior Among Employees of A Selected Government Ministry</i>	<i>452</i>
Kaveesha Kahanda.....	452
Udaya Mohan Devadas.....	452
<i>Descriptive Study on Flexible Working Arrangements, Work-Life Integration, and Work Stress among Staff-Level Employees in The Information Technology Sector in Sri Lanka.....</i>	<i>453</i>
Piyumi, S. A. N.....	453
Devadas, U. M.....	453
<i>Identification of The Latest Technologies in Human Resource Management in The Information Technology Industry in Sri Lanka.....</i>	<i>454</i>
Rahma Saadiya Zuhri	454
Udaya Mohan Devadas.....	454
<i>Factors Affecting Employee Turnover Intentions of Executive Level Employees in The Apparel Industry in Sri Lanka.....</i>	<i>455</i>
Mahimi Hewage	455
Udaya Mohan Devdas	455
<i>Bollywood and the Pursuit of Happiness: Representations of Well-Being in Popular Indian Cinema</i>	<i>456</i>
B. N. Kesur.....	456
<i>Indoor Air Quality and Cognitive Health in Schools: EDC(Mind):</i>	<i>457</i>
Klara Slezakova.....	457
<i>The Phenomenon of Bullying in School and Social Media Settings: A Psychosocial Perspective on Teenagers</i>	<i>458</i>
Brunilda Laboviti.....	458
Ilva Lamaj	458
Greta Katreli.....	458
<i>A Comparative Study of the UYCEP and Zentrum zur Talentförderung.....</i>	<i>459</i>
Çağlar Çetinkaya	459
Nizamettin Atlı	459
<i>Sağlıkta Yapay Zekâ Destekli Uygulamaların Bireysel İyi Oluş Üzerindeki Etkisi: Dijitalleşme ve Hayat Boyu Öğrenme Perspektifi.....</i>	<i>460</i>

Fatma Genç	460
<i>Ebeveynlerin Teknoloji Kullanım Alışkanlıklarının 48-60 Aylık Çocukların Aile Algılarına Yansıması.....</i>	<i>461</i>
Esra Kabaca.....	461
Pınar Aksoy	461
<i>Kronik Hastalıkların Yönetimine Yönelik Ulusal Politika Belgelerinde İyi Oluş Yaklaşımlarının İncelenmesi: Doküman Analizi</i>	<i>462</i>
Fatma Genç	462
<i>Kanserle Yaşamak: Biyopsikososyal İyi Oluşu Destekleyen Hemşirelik Yaklaşımları ve Entegre Bakım Stratejileri.....</i>	<i>463</i>
Fatma Genç	463
<i>Çocukların Öz Düzenleme Düzeylerine Göre Kendilik Algılarının Görsel Temsilleri: Karma Desen Bir Araştırma</i>	<i>464</i>
Dilruba Temur	464
Pınar Aksoy	464
<i>Küresel İklim Değişikliğinin Çocukların Psikolojik İyi Oluşuna Etkisi: Bir Derleme Çalışması</i>	<i>465</i>
Erkan Durar.....	465
Serap Yıldırım	465
<i>Kuzey Kıbrıs'taki Ortaokul Öğretmenlerinin Öğrenci Ruh Sağlığına İlişkin Roller ve Okulun Rollerine İlişkin Görüşleri .</i>	<i>466</i>
Zeynep-Türkoğlu Mutlu.....	466
<i>Eğitimde Duygusal ve Bilişsel İyi Oluş: Dead Poets Society'nin Öğrenme Kültürü Üzerine Yansımaları.....</i>	<i>467</i>
Ahmet Berk Duman	467
<i>Multipl Sklerozda Sanal Gerçeklik ve Mental İyi Oluş: Evde Bakımda Bir Derleme Çalışması</i>	<i>468</i>
Nesrullah Aysin.....	468
Erkan Durar.....	468
Samet Koltaş	468
<i>Kanser Hastalarında Psikolojik İyi Oluşun Geliştirilmesinde Dijital Ruh Sağlığın Rolüne İlişkin Bir Derleme Çalışması ..</i>	<i>469</i>
Erkan Durar.....	469
Nesrullah Aysin.....	469
<i>Sürdürülebilirlik Perspektifinden Öğrenen Organizasyonlar</i>	<i>470</i>
Hasan Fehmi Atasağun.....	470
Yasemin Fındık.....	470
Ayça gökyer.....	470
<i>Dijital Çağda Eğitim ve İletişim: Sürdürülebilirlik Perspektifinden Anlamaktan Anlaşılmaya Giden Yol</i>	<i>471</i>
Hasan Fehmi Atasağun.....	471
Ayça Gökyer.....	471
Yasemin Fındık.....	471
<i>Kronik Fiziksel Hastalığı Olan Ergenlerde Spiritüel İyi-Oluşun Psikososyal Sağlık Üzerine Etkisine İlişkin Bir Derleme Çalışması</i>	<i>472</i>
Cansu Güler.....	472
Serap Yıldırım	472
<i>Gri Kentlerden Yeşil Yaşama: Türkiye Nüfusu İçin Müstakil Ev Modellemesi</i>	<i>473</i>
Seyran Ergin Aydemir	473
Esra Çakıcı	473

<i>İyi Oluş İçin Sürdürülebilirlik: Coğrafi İşaretli Mersin Tantunisi ile Tarsus Fındık Lahmacununun Karbon Ayak İzi Karşılaştırması</i>	474
Seyran Ergin Aydemir	474
Gülcem Gece Çubuk	474
<i>Erken Çocukluk Eğitim Ortamlarında İyi Oluş: Öğretmen-Çocuk Etkileşimi ve Okul İklimine Dayalı Güncel Yaklaşımlar</i> .	475
Tuğba Konaş Azaklı.....	475
<i>The Relationship Between Secondary School Students' Interest in Science Subjects and Their Anxiety Toward Science</i>	476
İljal Ocak.....	476
Fatma Gül Şen.....	476
Nilda Hocaoglu.....	476
<i>5-14 Yaş Arası Çocukların Dijital Ortamda Sosyal Medya Paylaşımlarına Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi</i>	477
Gökçen Üzel.....	477
Arzu Akar Gençer	477
<i>Problems Encountered During the Implementation of Extracurricular Activities in Education</i>	478
Remzi Adsız	478
Yavuz Ercan Gül.....	478
<i>Üniversite Öğrencilerinde Psikolojik İyi Oluş ve Etkileyen Değişkenlerin İncelenmesi</i>	479
Merve Koyuncu	479
Sırma Hasgöl	479
<i>Duygu Farkındalığı Programının Öğrencilerin Psikolojik Sağlamlık Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi</i>	480
Semra Sinem Çalış	480
Duygu Beşe	480
Nazlı Gökçe Çulhaoğlu	480
<i>Engelli Evde Bakım Hizmetleri ve Günümüzdeki Uygulama Şekilleri</i>	481
Yusuf Safa Ünal.....	481
Aynur Arslan	481
<i>Beslenme Alışkanlıklarının Evlilik Uyumu ve Aile Bütünlüğü Üzerindeki Etkisi</i>	482
Fatoş Güven	482
<i>Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Sosyo-Ekonomik Düzeye Göre Duygu Düzenleme Becerileri ve Yürütücü İşlev Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi</i>	483
Sena Eren	483
Serap Erdoğan	483
<i>Sosyal Medya Bağımlılığı ile Kaygı Arasındaki İlişki Üzerine Bir Çalışma</i>	484
Sibel Süzek Birkollu	484
Enes Köksal Kılıç	484
<i>Anne-Baba Tutumlarının Çocukların Gelişimi Üzerindeki Etkileri</i>	485
Hayrunnisa Çilo.....	485
<i>Türkçe Eğitiminde Şefkat Dili Kullanımı: Öğretmen Söyleminin Öğrenci Ruh Sağlığına Etkisi</i>	486
Sude Filiz	486
<i>Türkçe Eğitiminde Dört Temel Dil Becerisinde İyi Oluş</i>	487
Berkay Arda Hanoğlu.....	487

<i>Eleştirel Okuma Etkinliklerinin Öğrencilerin İyi Oluşuna Katkısı</i>	<i>488</i>
Emre Şahin.....	488
<i>Dijital Dönüşümün Eğitime Yansımaları: Fırsatlar ve Zorluklar</i>	<i>489</i>
Deniz Öykü Özdoğan.....	489
<i>Özel Eğitim Bölümü Öğrencilerinin Braille Okuma-Yazma Dersine İlişkin Metaforları</i>	<i>490</i>
Kadriye Yıldız	490
Sibel Sümer Öncel	490
<i>Çocuğun Rol Model Aldığı Kişilerin Bulundukları Davranışların Çocuk Üzerindeki Etkileri</i>	<i>491</i>
Simge Ökten.....	491
<i>EKLER.....</i>	<i>492</i>
Akademik Temsilci Atamaları	492

Influence of Students' Disruptive Behaviour on Teachers' Professional Life: Teachers' Perspective

Ahmed Ali Tunio

Sukkur IBA University, Pakistan

ahmedtunio25@gmail.com, Orcid: 0009-0005-7279-6874

Abstract

The purpose of this study is to investigate how disruptive student behaviour affects teachers' careers and pedagogies. Teachers at secondary schools expressed what they saw in this regard. They view students' disruptive behaviour in the classroom as troublesome. Since secondary school students are in their teens, there are additional issues at this level of education. Both physiologically and psychologically, the students undergo fast transformation. This is the reason, they behave disruptively. This explains why students try to impress or influence people in the classroom and even in society when they are at this age. As a result, teachers' professional lives are negatively impacted by the troublesome behaviour of the students. These all have such an impact on teachers that some of them consider quitting their jobs. The narrative doesn't end here because many of them also quit their jobs. A qualitative method was employed to gather data from the participants. Purposive sampling was used in the participants' selection process. Thus, six secondary school teachers of a private school were chosen for the interview. Phenomenology was used as a research approach and the exploratory design was adhered to. This study examined such concerning findings that force authorities, including decision-makers, to reflect and act. This study also made teachers conscious about different problematic behaviours of students prevailing in the classroom. However, the finding shows that students' disruptive behaviour badly influences teachers' professional life and disturb the overall teaching-learning process. Moreover, few teachers also tried to combat such a problematic behavior by using certain coping strategies, however, in the end teachers' professional training come up as a vital source to make them able to deal such a situation.

Keywords: Students' Classroom Behaviour, Disruptive Behaviour, Teen-Age, Secondary School

How Can We Improve The Quality of Life of School children? Psychopedagogical and Medical Reflection

Agnieszka-Lewicka-Zelent

Maria Curie-Sklodowska University in Lublin, POLAND

e-mail: agnieszka.lewicka-zelent@mail.umcs.pl, Orcid No: 0000-0002-6967-8966

Zofia-Lewicka

Medical University in Lublin, POLAND

e-mail: zofia.lewicka@onet.pl

Zuzanna-Lewicka

Medical University in Lublin, POLAND

e-mail: zuzia.lewicka@poczta.onet.pl

Abstract

The results of research conducted all over the world indicate that the psychophysical and social condition of schoolchildren has deteriorated significantly after the pandemic. This means that the correlating quality of life of young people is not satisfactory. In psychological, pedagogical and medical literature, the problems of contemporary students are discussed, including: psychoactive substance use, electronics addiction, anxiety disorders, and feelings of loneliness. Therefore, the aim of the speech is to reflect in depth on ways to improve the quality of life of students. The considerations focus on several dimensions of students' functioning. The first is the didactic situation at school related to the methods of teaching. The second aspect concerns the methods of educational influence used by teachers. The third topic considers social relationships at school, both with teachers and students. The fourth issue is related to good practices connected with forgiveness, mediation and empathy. The equally important fifth issue correlates with the problems of students' physical (e.g. diabetes, allergy) and mental (e.g. depression) health. This is closely related to the provision of psychological, pedagogical and medical assistance to pupils with special educational needs. All these areas will not be effective if there is a lack of support for pupils' parents at all stages of specialised interventions. The authors will select and analyse proven methods that can improve the quality of life of students and that can be easily implemented at low cost thanks to the cooperation of young people, teachers and parents. Therefore, it can be concluded that these are easily accessible, universal methods of supporting young people not only in Poland but also in other countries around the world.

Keywords: The Quality of Life, Students, Empathy, Communication, Forgiveness, Mediation, Upbringing, Teachers, Parents

Knowing Yourself Through Character-Strength and Virtuesfabio Olivieri

Fabio Olivieri

Roma Tre University, ITALY

e-mail: fabio.olivieri@uniroma3.it, Orcid No: 0000-0002-1014-23150000-0002-1014-2315

Abstract

The plan for active educational guidance in the school-university transition, founded by the National Recovery and Resilience Plan, was configured as an opportunity for the implementation of the Next-Generation project, born from the collaboration between the consortium universities of Lazio. The initiative was structured in a 15-hour workshop and involved the secondary schools of Rome and the province. This contribution intends to illustrate the results referred to one of the five planned modules, whose aim was to consolidate the reflective and transversal skills for the construction of a future training and professional development project by the students. The proposal, illustrated in this intervention, intended to decline this educational opportunity through a workshop dedicated to knowing oneself through one's characters-strengths. The results, documented through the administration of a final satisfaction questionnaire to the participants, were entirely positive and encouraging. Virtues and strengths are understood as abilities or distinctive traits of individual functioning present, albeit with different names and languages, in all human cultures analyzed by Peterson and Seligman. They represent the necessary determinants to be able to lead a full, engaging and meaningful life (Park C., 2013; Peterson C., Seligman M., T., 2017) by starting systematic research on the strengths and characters virtues present in every culture, written and oral, examined during their international survey. The results of this research work allowed to identify six fundamental virtues: (courage, wisdom, temperance, humanity, transcendence and justice) and 24 temperamental strengths that were the subject of comparison and discussion with the students involved in the Next-Generation on behalf of the Department of Educational Sciences of the University of Roma Tre.

Keywords: Character Strengths And Virtues, Strength-Based Intervention, Pedagogy, Positive Education

Training in Research in the Face of Possible Scenarios

Vivian Aurelia Minnaard

Universidad Fasta, Argentina

e-mail: minnaard@ufasta.edu.ar Orcid No: 0000-0002-1805-5785

Guillermina Riba

Universidad Fasta., Argentina, guillerminariba@ufasta.edu.ar

OrcidNo:0000-0002-3133-3890

Valentina Guazzetti

Universida Fasta, Argentina, valentinaguazzetti@gmail.com

Abstract

In the Chair of Scientific Research Methodology, students select a topic of interest and throughout the academic cycle, they transfer the theoretical aspects covered class by class to their annual project. Additionally, the teaching team proposes that students investigate an epidemiological problem identified in 2024. As an objective, it is proposed to analyze the products created by students of the fourth year of Medicine of a Private Management University of the City of Mar del Plata on the Viruela del Mono (Mpox). The research is conducted in a descriptive, longitudinal manner with a sample of 65 students selected non-probabilistically for convenience. Students realize a characteristic by reporting signs, symptoms, risk factors, mechanisms of prevention of treatment, repercussions in society, analyzing the global situation, with a Follow-up for 8 weeks in Argentina of notifications and confirmed cases. With all these data they elaborated a Lotus flower which is a diagram very well implemented as a technique of creativity. This creative technique consists of a central flower with eight petals. In the center, the name of this disease, which has caused alarm in many parts of the world, is placed. In turn, each of these petals is transformed into a new flower containing eight new petals. Thus, the central flower is surrounded by eight flowers. Each petal has a concept associated with Mpox, generating surprising productions. Although the technique is the same, the Lotus flowers generated have similarities and differences in terms of the concepts selected by the students. Educating students, future professionals in the follow-up of cases of illness that the WHO has considered to be of importance at a global level, is key to their development in future scenarios that can be identified.

Keywords: Methodology, Research, Mpox, Lotus Flower

An Overview of Publications on Academic Achievement in Türkiye: A Bibliometric Analysis

Zeynep Şimşir Gökarp

Selcuk University, Türkiye

e-mail: zey.simsir.93@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-2353-8922

Abstract

Enhancing students' academic achievement by providing them with academic knowledge and skills is one of the leading goals of education systems. Therefore, studies on academic achievement have increased from the past to the present. In this context, this study aimed to reveal the studies on academic achievement in Türkiye using the bibliometric method. For this purpose, Türkiye-addressed publications scanned in the Web of Science (WoS) database and published between 1990 and 2025 were analyzed using bibliometric analysis. The data were analyzed using the VOSviewer program. The studies on academic achievement were analyzed according to years, authors, number of citations, journals, institutions, and the most productive authors, institutions, and journals were revealed. Furthermore, co-author, co-citation, and co-word maps were created. According to the results of the study, there are 2420 articles on academic achievement originating from Türkiye in the WoS database since 1990. It was determined that the studies on academic achievement showed an increasing trend overall. Regarding the ranking of productive authors, it was found that there was no linear relationship between the number of citations and the number of articles. It was found that Hacettepe and Gazi Universities were the most productive institutions in academic achievement studies, and the journals of Education and Science and Hacettepe University Faculty of Education were the most productive sources. In the analysis of the common keywords, it was identified that concepts such as motivational meta-analysis and self-efficacy came to the forefront. Based on the findings, some suggestions for researchers were presented.

Keywords: Academic Success, Academic Performance, Türkiye, Scientific Mapping, Bibliometric

Unlocking the Potential of Microfinance on Women Micro-Enterprises: A Systematic Literature Review

Neha Bilal

Technical University of Berlin, Germany

nehaekhlaque51@gmail.com, Orcid No: 0009-0000-3706-6677

Jan Kratzer

Technical University of Berlin, Germany

jan.kratzer@tu-berlin.de, Orcid No: 0000-0002-5605-5938

Abstract

Microfinancing is considered an emerging tool to uplift economy and alleviate poverty, particularly in developing countries. This paper aims to interpret existing literature in order to explore the current status of research in microfinancing for women and its sustained impact on their micro-businesses based on a Systematic Literature Review (SLR).

Moreover, a regional comparison was drawn on the different models developed and services provided by Microfinancing Institutions (MFIs) for facilitating women entrepreneurs. The impact created by those MFI services and models were analyzed into codes and related themes to develop a framework on how microfinancing services can lead to sustainable businesses with a greater economic-social impact. Finally, limitations and future research suggestions are provided. By systematically reviewing literature retrieved from Scopus and Web of Science, published between 2014 to 2024, and following the PRISMA guidelines, this study identifies microfinancing and its relation with sustained growth of women micro-businesses and categorizes them using thematic analysis using ATLAS.ti 25 Scientific Software (GmbH, Berlin, Germany). This literature review contributes to the existing literature by identifying the scope and direction of the existing literature. Further, it helps in identifying the least explored areas that can be taken up for the conduct of future research in the microfinancing area.

Keywords: Microfinance Institutions (Mfis), Women Microenterprises, Entrepreneurial Start-Ups, Thematic Analysis, Microfinancing

The Emotional Literacy of Children: A Critical Component of Child Development

Sibel Yoleri

Uşak University, Türkiye

e-mail: sibel.yoleri@usak.edu.tr Orcid No: 0000-0002-7802-2352

Abstract

Emotional literacy refers to the ability to recognize, understand, express, and manage one's emotions effectively. In the context of child development, it encompasses both emotional awareness and the ability to navigate social relationships. The development of emotional literacy begins in early childhood and continues through adolescence. As children develop, their emotional literacy significantly influences not only their mental well-being but also their academic success and social relationships (Goleman, 1995). Children with high emotional literacy are better equipped to form meaningful relationships, make responsible decisions, and engage in school and social activities with a greater sense of self-awareness and empathy (Zins et al., 2007). Cultural norms influence how emotions are perceived and expressed, and these differences can affect a child's ability to develop emotional literacy in a standardized manner (Gottman, Katz, & Hooven, 1996). Young children typically acquire emotional literacy through interactions with caregivers, teachers, and peers. Given its importance, it is necessary to understand how emotional literacy develops, its impact on early childhood education and strategies that can be used to develop emotional literacy.

Keywords: Feelings, Emotional Literacy, Early Childhood, Parents

The Role of Post-Materialist Values on Educational Well-Being and Positive School Culture: Psychological Resilience of Young Generations in an Age of Global Uncertainty

Burak Kurtcebe

American University of Cyprus, TRNC, Orcid No: 0000-0003-3204-1344

Abstract

Today, young generations face global uncertainties such as climate change, economic crises and social inequalities. In this context, supporting students' psychological well-being and increasing their resilience are among the primary goals of educational systems. Ronald Inglehart's theory of "Post-Materialism" provides an important framework for achieving these goals by emphasizing the impact of individuals' values on their well-being. This paper aims to examine the role of post-materialist values (self-expression, social participation, quality of life) on educational well-being and positive school culture.

In the face of 21st-century global uncertainties impacting youth psychological well-being and educational outcomes, schools must transcend traditional academic focus. Fostering a positive school culture, characterized by safety, value, and support, is paramount. This environment cultivates resilience and well-being, enabling students to navigate complex realities. Educational systems are therefore tasked with implementing scientifically-grounded strategies to build such cultures, ensuring students are prepared for successful and fulfilling lives.

This paper is based on a review of Ronald Inglehart's theory of "Post-Materialism" and related literature. In addition, current research on well-being in education and positive school culture is also considered. Inglehart's theory emphasizes the impact of individuals' values on their well-being. It is supported by research that individuals with post-materialistic values have higher levels of psychological well-being.

This study reveals a strong correlation between post-materialist values and heightened psychological well-being. It identifies effective pedagogical strategies, emphasizing self-expression, social participation, and quality-of-life skills, for cultivating these values within educational settings. In the context of global uncertainty, post-materialist values are crucial for bolstering youth resilience. Furthermore, a positive school culture is shown to facilitate the development of these values, thereby enhancing student well-being. The study concludes that integrating post-materialist values into educational curricula holds significant potential for fostering resilient younger generations by supporting their holistic development.

Keywords: Post-Materialism, Well-being, Positive School Culture, Psychological Resilience, Value Education

Investigating Student-Teacher Relationship of Children at Risk in Relation to Teachers' Attitudes and Competencies

Tülay İlhan İyi

Ondokuz Mayıs University, Türkiye

e-mail: tulay.ilhann@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-6735-7501

Çağla Banko Bal

Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Türkiye

e-mail: cbal@fsm.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7290-447X

Abstract

This study is designed to examine the social acceptance of at-risk preschool children regarding teacher attitudes and competencies. In addition, it will be examined whether there is a significant difference between the social acceptance levels of children at risk and typically developing children, and whether teachers' attitudes and competencies towards inclusive education differ according to children's risk status. The criterion sampling method, one of the purposive sampling methods, will be used. Teachers working in Samsun and Istanbul provinces who have at least one child at risk in their classrooms (low socioeconomic status, immigrant/refugee status, special needs, speaks a different language, with a different religion, from a single parent or divorced family, adopted, in foster care or in state care) and the children in their classrooms will be included in the study. As part of the research, a call will be made and 50 preschool teachers who meet the criteria and volunteer will be included in the research, as well as approximately 500 children between the ages of 3 and 6 who attend their classes. As data collection tools; Teacher Attitude Scale Towards Inclusive Education and Teacher Self-Efficacy Scale Towards Inclusive Education and sociometric rating scale will be used. The data will be analyzed using t-test and Anova. It is believed that the results of the study will be important in assessing the attitudes and behaviors of preschool teachers toward at-risk children in their classrooms and in promoting social acceptance of these children. Based on the results of the research, recommendations will be made to preschool teachers and policy makers on how to include children at risk in inclusive education.

Keywords: Preschool Period, Children At Risk, Social Acceptance, Teacher Attitudes, Teacher Competence, Inclusive Education

Assessment of public administration reform policies in Kosovo within the framework of the EU integration process

Arianisa Ramadani

St. Kliment Ohridski, N. Macedonia

e-mail: arianisa2.ramadani@universitetiaab.com, Orcid No: 0009-0005-5810-304X

Abstract

This paper aims to assess public administration reform policies in Kosovo in the context of the European Union (EU) integration process. Public administration reform has been one of Kosovo's key priorities in its efforts to meet the EU membership criteria, focusing on improving the efficiency, transparency and accountability of state institutions. This paper examines the implementation process of these policies and assesses their impact on meeting EU requirements, with a specific focus on the impact at the administrative, legislative and institutional levels. Through an in-depth analysis of policy documents, reports of international institutions and interviews with public administration experts, the paper identifies the challenges and obstacles that Kosovo has encountered during the implementation of reforms. Comparative analysis with other Western Balkan countries, which are also in the integration process, provides a broader perspective on the effectiveness of reform policies. It also examines the role of international agencies, especially the EU, in supporting these reforms and monitoring the progress made. The policy assessment is based on an analytical methodology, which includes a combined qualitative and quantitative research approach. The paper focuses on identifying factors that have influenced the success or failure of these reforms, including lack of resources, weak institutional capacities and political uncertainty. The paper also provides recommendations for improving these policies and strengthening Kosovo's institutional capacities to meet EU requirements and ensure a more sustainable and efficient public administration. This analysis contributes to the academic literature on public administration and the European integration processes of the Western Balkan countries, providing a deep and detailed understanding of the dynamics of public administration in the context of integration challenges.

Keywords: Public Administration Reform, European Union Integration, Kosovo, Public Policy

The Role of Public Administration in The Process of Kosovo's Integration into the European Union: Challenges and Opportunities of Managing Institutional Changes

Arianisa Ramadani

St. Kliment Ohridski, N. Macedonia

e-mail: arianisa2.ramadani@universitetiaab.com, Orcid No: 0009-0005-5810-304X

Abstract

This paper aims to examine the role of public administration in the process of Kosovo's integration into the European Union (EU), by analyzing the challenges and opportunities that arise during the management of the institutional changes necessary for this process. Kosovo's integration into the EU requires the reform and modernization of public administration, making it more suitable to meet EU requirements and to ensure a sustainable and efficient functioning of state institutions. This paper examines how Kosovo's public administration has managed this period of major changes and how it has reacted to the pressures and demands of European integration. Through the analysis of policy documents, EU reports, the paper assesses the impact of institutional changes on the capacities of public administration to manage the challenges that come with the integration process. This process includes reforming administrative structures and processes, improving public services, and increasing transparency and accountability. It also examines the main challenges, including lack of resources, weaknesses in institutional capacities, and resistance to change from some interest groups. The paper also identifies opportunities for better management of these changes, including improving managerial capacities and developing a stronger culture of cooperation and coordination between different institutions. Through these opportunities, public administration can contribute to a more successful integration of Kosovo into the EU and to fulfilling the necessary conditions for membership. This paper contributes to the understanding of the role of public administration in Kosovo's European integration and offers recommendations for improving the management of institutional changes and strengthening administrative capacities to meet the integration requirements.

Keywords: Public Administration, European Union Integration, Kosovo, Management of Institutional Changes, Public Administration Reform

Relationship Between Psychological Well-Being and Job Performance of Tourism Workers

Ülkü Çalık

KTO Karatay University, Türkiye

e-mail: ulku.calik@karatay.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-4254-3412

Abstract

The tourism sector is a physically and psychologically challenging sector for employees due to intense working hours, seasonal fluctuations, a stressful work environment and intense human interaction. In this context, it is important to examine the relationship between the psychological well-being of tourism employees and their job performance. In this study; the basic components of psychological well-being and their interaction with the job performance of individuals working in the tourism sector were examined. Employees in the tourism sector face an exhausting process from time to time due to intense work tempo, shift work hours and intense customer relations. It is common for individuals working in the tourism sector to experience physical and mental fatigue due to long and flexible working hours. Intense customer interaction and service expectations can increase job stress. In addition, employee satisfaction is low in some tourism companies. However, the tourism sector strengthens social ties by providing opportunities for interaction with people. There are opportunities for promotion in the tourism sector with good career planning. In addition, unlike a monotonous work environment, it offers the opportunity to meet new people every day. Studies on the effect of psychological well-being on job performance emphasize that the increase in psychological well-being is affected by factors such as motivation and commitment, customer satisfaction, creativity and problem-solving skills and teamwork. The psychological well-being of individuals working in the tourism sector directly affects their job performance. Developing strategies that will increase employee satisfaction increases both individual and institutional success. Factors such as stress management, employee support programs, and the organization of working hours are of critical importance for the tourism workforce. In this context, it is anticipated that future research will be able to guide applications in the tourism sector by examining the relationship between well-being and performance of employees in different tourism sectors in a large sample group and using a longitudinal research method.

Keywords: Psychological Well-Being, Job Performance, Tourism Workers, Tourism

Training in Research in The Face of Possible Scenarios

Vivian Aurelia Minnaard

Universidad Fasta, Argentina

minnaard@ufasta.edu.ar Orcid No: 0000-0002-1805-5785

Guillermina Riba

Universidad Fasta, Argentina

guillerminariba@ufasta.edu.ar, Orcid No:0000-0002-3133-3890

Valentina Guazzetti

Universidad Fasta, Argentina

valentinaguazzetti@gmail.com

Abstract

In the Chair of Scientific Research Methodology, students select a topic of interest and throughout the academic cycle, they transfer the theoretical aspects covered class by class to their annual project. Additionally, the teaching team proposes that students investigate an epidemiological problem identified in 2024. As an objective, it is proposed to analyze the products created by students of the fourth year of Medicine of a Private Management University of the City of Mar del Plata on the Viruela del Mono (Mpox). The research is conducted in a descriptive, longitudinal manner with a sample of 65 students selected non-probabilistically for convenience. Students realize a characteristic by reporting signs, symptoms, risk factors, mechanisms of prevention of treatment, repercussions in society, analyzing the global situation, with a Follow-up for 8 weeks in Argentina of notifications and confirmed cases. With all these data they elaborated a Lotus flower which is a diagram very well implemented as a technique of creativity. This creative technique consists of a central flower with eight petals. In the center, the name of this disease, which has caused alarm in many parts of the world, is placed. In turn, each of these petals is transformed into a new flower containing eight new petals. Thus, the central flower is surrounded by eight flowers. Each petal has a concept associated with MPox, generating surprising productions. Although the technique is the same, the Lotus flowers generated have similarities and differences in terms of the concepts selected by the students' Educating students, future professionals in the follow-up of cases of illness that the WHO has considered to be of importance at a global level, is key to their development in future scenarios that can be identified.

Keywords: Methodology, Research, Mpox, Lotus Flower

A Pilot Implementation of a School-Based Mental Health Care Model Aimed at Building School of Well-Being: a Case Study in a Developing Southeast Asian Country

Thien-Vu Giang

Ho Chi Minh City University of Education, VIETNAM

e-mail: vugt@hcmue.edu.vn, Orcid No: 0000-0002-6536-0707

Thanh-Ngan Pham-Ngoc

Ho Chi Minh City University of Education, VIETNAM

e-mail: pntn150602@gmail.com, Orcid No: 0009-0000-6418-9226

Thanh-Duy Tran

Ho Chi Minh City University of Education, VIETNAM

e-mail: thanhduy0240498@gmail.com, Orcid No: 0009-0007-8371-9844

Abstract

A positive school climate is an educational goal of many countries, including developing countries, typically Vietnam. To achieve this goal, Vietnamese schools are building the schools of well-being model throughout the national education system. Among the criteria for building Vietnamese schools of well-being, school counseling and implementing school-based mental health care models are prerequisites. However, not all schools are successful in implementing this model due to a lack of knowledge and professional skills, as well as specialized personnel responsible for it. This study presented a school-based mental health care model that was developed and piloted at a Vietnamese high school, to build a happy school environment. Research findings demonstrate that this model effectively meets the standards and requirements for school psychology, adhering to the three-tiered service model of the U.S. National Association of School Psychologists. Accordingly, three pillars of school psychology were implemented school-wide to support students' mental well-being in a developing country: (1) Screening program: proactive and reactive; (2) Prevention program: Communication, life skills and values education, and other psychological prevention activities; (3) Intervention program: Individual and group psychological counseling, psychotherapy, and referral For emergencies outside the school. A dedicated team, adequate facilities, and necessary resources were ensured with close collaboration among the school board, parent association, teachers, and staff, playing a crucial role in the success of this model. The initial success of this proposed model demonstrates the feasibility of combining the operation and implementation of school psychological counseling to build a school of well-being, a sustainable direction for the development of Vietnamese education.

Keywords: School of well-being, mental health care model, school counseling, school psychology, Vietnamese education.

Mental Health of women in Internally Displaced Persons Camps in Borno State, States, Nigeria: Can Sports and Performing be effective tools for Rehabilitation?

J. Ayangunna

Department of Social Work and Public Health,
Faculty of Education, University of Ibadan, Ibadan, Nigeria.
ayangunna@yahoo.com

O. A. Adegbesan

Department of Human Kinetics,
Faculty of Education, University of Ibadan, Nigeria
ORCID ID: <https://Orcid.org/0000-0001-5617-3136>
dokitafemi@yahoo.com

Ndidi M. Ofole D.O Adisa

Department of Guidance and Counselling,
Faculty of Education, University of Ibadan, Nigeria
ORCID ID: <https://Orcid.org/0000-0002-3780-9351>
drofolendidi@gmail.com

Abstract

Conflict and internal displacement significantly impact women's mental health, yet, there is paucity of data and interventions targeting this cohort in Nigeria. This study was designed to investigate the effectiveness of Sports and Performing Art in the reduction of depressive symptoms associated with mental health among women in Internally Displaced Persons Camps in Borno State, Nigeria. Pretest -posttest quasi experimental design with 3x2 factorial matrix was adopted. Ninety women between 18- 36 years ($\bar{x}$ = 1.56; SD=.492) who lived in camps for six years and met the criteria outlined in the Diagnostic and Statistical Manual for Mental Disorders (DSM IV) were purposively recruited for the study. Three IDP camps were randomly assigned into treatment conditions. The experimental groups were exposed to nine weeks of interventions using either Sports or Performing Art. The control group served as a comparison group. Three instruments were used for data collection, namely; Depression Self Rating Scale (α = 0.83), Becks Depression Inventory (α =0.78) and Rosenberg Self-Esteem Scale (α =0.82). Analysis of Covariance (ANCOVA) and Bonferonni Post-hoc were used for data analysis at 0.05 level of significance. Result show that that there was significant main effect of treatments in managing mental health among women in IDP camps in Borno State, Nigeria $F(2, 42) = 16.02$; $P < 0.05$, partial $\eta^2 = 0.433$). There was evidence to show that performing arts intervention was more potent ($\bar{x} = 42.90$) than the sports group ($\bar{x} = 63.556$) in reduction of depressive symptoms of the participants. There was a significant interaction effect of treatments and self-esteem on mental health $F(4, 90) = 2.751$, $p < 0.05$, partial $\eta^2 = 0.164$). We concluded that sports and performing art interventions were effective in reducing depressive symptoms among women in IDP camps in Borno State, Nigeria. These interventions should be incorporated by counselling and sports psychologist, social and health workers in managing mental health of this cohort.

Keywords: Mental Health of women, Internally Displaced Persons Camps in Nigeria Sports and Performing Arts Rehabilitation

The Value of Education in the Lives of Seniors in the Context of Combating Exclusion

Barbara Toroń-Formanek

Uniwersytet Zielonogórski, Instytut Pedagogiki / Zakład Resocjalizacji / Pracownia
Kryminologii i Pedagogiki Penitencjarnej, POLAND, e-mail: b.toron-
formanek@wpaps.uz.zgora.pl, Orcid No: 0000-0003-1699-3679

Paulina Borek

Uniwersytet Zielonogórski, Instytut Pedagogiki, POLAND,
e-mail: pau.borek@gmail.com, Orcid No: 0009-0009-7375-1490

Abstract

Education in late adulthood plays a crucial role in combating the social exclusion of seniors. In the face of dynamic changes in the modern world, education becomes a tool that enables older individuals to adapt to the evolving reality. It not only aids in comprehensive development but also helps in shaping the skills necessary for finding one's place in society. The period of old age, despite the associated psychophysical changes, should not be perceived as a time of stagnation. On the contrary, educational activity among seniors has a positive impact on their quality of life. Participation in programs such as third-age universities, senior clubs, and local cultural and educational initiatives fosters not only the acquisition of new skills but also the building of social connections. These interactions are crucial in the fight against loneliness and the marginalization of older adults. Literature and practice demonstrate that education influences the independence and self-esteem of seniors. Active participation in educational activities allows them to develop resourcefulness and skills necessary for coping with daily life. Learning thus becomes a way to transform life crises into opportunities for personal growth, which facilitates their integration into society. In summary, education for older adults is not only a matter of individual development but also a significant element in combating social exclusion. Through educational activities, seniors gain tools for better functioning in society, which translates into greater autonomy and an improved quality of life. Well-organized educational programs have the potential to transform the lives of older individuals, enabling them to participate more fully in social life.

Keywords: Elderly, Senior Education, Successful Aging

The Effect of Music on Emotional Regulation in Preschool Children

Bağcan Töraydın

Masal Atelyesi Yayınları

e-mail: toraydinbagcan82@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-4729-2165

Hatice Yalçın

Muğla Özel Deniz Evreni Çocuk Gelişim Merkezi, Türkiye

e-mail: h.hatice@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-3557-8649

Abstract

The purpose of this study is to examine the effects of music on children's emotional regulation skills in the preschool period. Emotional regulation is a critical developmental skill that involves the process of understanding, expressing and controlling one's emotions. This study examines how music contributes to emotional regulation, the effects of different types of music and the role of music-based interventions on psychological well-being. The preschool period is a critical period in children's emotional development. During this period, children are heavily affected by environmental factors and begin to develop their ability to manage their emotions. Research shows that music can help children regulate their emotions and affect emotional states such as stress, anxiety and happiness. In this context, evaluating the effects of music on the psychological well-being of preschool children is an important issue. Music is a powerful tool that can change individuals' emotional states. Especially in the preschool period, thanks to music, children can better express their emotions; calm negative emotions such as anger, fear and anxiety; and increase their sense of happiness and relaxation. Musical activities help children feel safe while also supporting their social-emotional development. It reveals that different types of music have different effects on children's emotional states. Soothing music such as lullabies and classical music helps children calm down and reduce their stress levels. Cheerful and lively uplifting music boosts children's energy and supports positive emotions. Rhythm and drum-based music can help children focus emotionally by increasing their attention. Music therapy is used as an effective method to develop children's emotional regulation skills. Especially in preschool education, music-supported activities can include group singing, rhythm exercises, dancing to lively music, and playing instruments. Such activities help children express their emotions and communicate more healthily with others. This research shows that music is a tool that supports preschool children's emotional regulation skills. It is recommended that educators and parents use music consciously to increase children's psychological well-being. Increasing music-based activities, especially in preschool education programs, will positively affect children's emotional and social development.

Keywords: Psychological Well-Being, Preschool Period, Music, Emotion Regulation

Echoes Of the Past: The Impact of Sound on Medieval Art and Architecture

Ananda Majumdar

North Central Theological Seminary, Canada

e-mail: toraydinbagcan82@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-4729-2165

Abstract

The intricate relationship between sound, medieval art, and architecture is a fascinating area of study that sheds light on the cultural practices of the era. Sound permeated daily life in medieval society, profoundly impacting artistic and architectural expression. The acoustic properties of cathedrals played a crucial role in shaping sound and visual artistry. For instance, the resonance within these sacred spaces enhanced the liturgical music experience, elevating religious ceremonies and creating a profound communal atmosphere. Melodic bell chimes served as time indicators and spiritual markers, reminding inhabitants of the sacred rhythm of the day. This intertwining of sound with visual art forms—such as stained-glass windows, frescoes, and sculptures—was deliberate; artists aimed to engage the senses, evoking deep emotional responses. The interplay of light filtering through stained glass combined with harmonious choir music created immersive environments that enriched the spiritual journey for worshippers. Architects sought to design spaces that resonated acoustically and visually, ensuring each element contributed to a cohesive worship experience. As sound and vibration shaped the artistic imagination of the period, churches emerged as symbolic representations of the broader cultural landscape.

The study of texts, artworks, and architectural layouts reveals the vital role of sound in shaping social ceremonies, particularly within ecclesiastical settings. We can better understand how sound influenced the medieval period's creative expression and cultural practices by investigating these connections. Ultimately, this exploration enriches our appreciation for the significant impact of auditory elements on that time's artistic and architectural achievements, showcasing sound's profound spiritual influence in shaping the landscapes of medieval culture.

Keywords: Sound, Medieval art, Architecture, Imagination, Culture, Well-being

Self-Management of Pregnant Women with Gestational Diabetes Mellitus in a Hospital, Liberia

Decontee Browne

Near East University, Northern Cyprus,

e-mail: decobrowne1995@gmail.com, Orcid No: 0009-0008-3148-1333

Dilek Sarpkaya Güder

Near East University, Northern Cyprus

e-mail: dilek.sarpkaya@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-1196-5196

Abstract

The purpose of this study is to determine the self-management of pregnant women with gestational diabetes mellitus at a Hospital in Liberia. This study used the descriptive and cross-sectional research design. The sample of this study included 208 pregnant women with gestational diabetes who attended antenatal care at the Hospital from August 7 to 27 December 2023. Data were collected face-to-face using a pregnancy information form and the self-management of gestational diabetes mellitus scale. Data was analyzed using SPSS 26 and descriptive statistics and the Kruskal Wallis and the Mann Whitney U test were used.

Results: The study finding shows that the majority of pregnant women have no education or elementary education, almost half of them were unemployed, and have medium yearly income. In the study, the majority of pregnant women don't use insulin. Pregnant women in the research took 75.24 ± 18.97 points (min. 35 – max. 140) from the self – management of gestational diabetes mellitus scale. The total score of self-management of gestational diabetes mellitus scale is 49.13% which shows that the self-management of gestational is low (ranged 35 – 175 points). The Self-management of pregnant women with gestational diabetes mellitus at the Hospital in Liberia is low. It is recommended to develop guidelines and policies to improve gestational diabetes self-management of pregnant women in the hospital.

Keywords: Gestational Diabetes Mellitus, Pregnancy, Self- Care Management

Applying the Social-Emotional and Ethical (SEE) Learning model into the Competency-based National Educational Curriculum in Vietnam: A Case study in High School Practice

Tat-Thien Do

Ho Chi Minh City University of Education, Vietnam

e-mail: thiendt@hcmue.edu.vn, Orcid No: 0000-0002-7070-4551

My-Hanh Mai

Ho Chi Minh City University of Education, Vietnam

e-mail: hanhmm@hcmue.edu.vn, Orcid No: 0000-0003-3469-1949

Duc-Long Nguyen

Ho Chi Minh City University of Education, Vietnam

e-mail: longducnguyen1712@gmail.com, Orcid No: 0009-0004-7640-9889

Abstract

Social-emotional and ethical (SEE) Learning is fundamentally based around three dimensions, which broadly encompass the types of knowledge and competencies it seeks to foster in students: (1) Awareness, (2) Compassion, and (3) Engagement; in which cultivating positive emotional regulation, self-compassion, ethical literacy, and interpersonal skills have been observed to improve both academic growth and individual well-being outcomes during critical stages of childhood development. The current study presented the application of the SEE Learning model into the framework of the national educational curriculum at a Vietnamese public high school. SEE learning is recognized as an educational framework that focuses on developing compassion through connection to oneself, social and community values. This framework is consistent with Vietnamese educational philosophy and is inherited by our researchers to gradually apply into educational activities within the framework of an academic year. The result is the SEE learning experience that we experimented with comparisons between different student groups to demonstrate that the impact of students' compassion and well-being changes positively through the experimental program. In the 3 domains of the SEE Learning model, the community system domain was assessed to have a statistically significant change after the experiment. Participants have more experience and awareness of community values, including an understanding of national cultural values and a willingness to cope with life pressures based on their inner resources. These findings help expanding our understanding of the educational effectiveness of SEE learning and create a foundation for further studies with the unified goal of building schools of well-being. In addition, this study is considered a pioneer in developing different approaches to the SEE Learning model in a developing country towards happiness education for students in the 4.0 era.

Keywords: School of Well-Being, Social Competence, Emotional Competence, Ethical Competence, SEE Learning, Self-Compassion

Piloting a Digital Mental Health Model for a Southern Urban Community in a Developing Southeast Asian Country

Van-Son Huynh

Ho Chi Minh City University of Education, Vietnam

e-mail: sonhv@hcmue.edu.vn, Orcid No: 0000-0003-3314-4329

Thanh-Nghia Lam

Ho Chi Minh City University of Education, Vietnam

e-mail: lamthanhnghia65@gmail.com, Orcid No: 0009-0003-9108-4464

Thanh-Tien Vo

Ho Chi Minh City University of Education, Vietnam

e-mail: vothanhtientlkh46@gmail.com, Orcid No: 0009-0003-9161-1375

Abstract

In the context of global digital transformation, digital mental health models have become an important choice to meet the increasing demand for psychological and mental health care services. Smartphone applications, online platforms and new technologies such as virtual reality and artificial intelligence have been widely used to provide remote counseling, treatment and psychological support services. Digital health care models not only help overcome geographical and social distance barriers, but also can increase access to more people's care services, reduce the burden on traditional health systems and provide flexible and convenient solutions. They also play an important role in monitoring and managing the mental health status of the people towards creating a healthy and happy life. In this study, we are based on the results of surveying the demand for mental health care on digital equipment of the people, focusing on students, teachers and parents in the urban community to build appropriate implementation models. From the survey data, we designed a model of digital mental health care with 3 main pillars: (1) Screening psychological issues for therapy; (2) Education to prevent mental health problems; and (3) Communication to increase the mental health literacy. All the pilot content is deployed on digital platforms such as online classrooms, virtual interactive space, podcast programs, and community workshops to serve the needs of the people's mental care. In experimental pillars, we discover that communication strategies to raise people's awareness through digital devices receive the best and most effective feedback when helping many parents support their children in time with mental health problems. In addition, teachers and students also responded that the pilot model has helped them improve their quality of life than before through the timely professional psychological support from school counselors. The pilot results reflect the urgency of the model and is an important evidence for us to promote social security policies for people in a developing country - Vietnam - aiming to pay more attention to the mental life.

Keywords: Digital Health Care, Digital Mental Health, Community Health, Virtual Mental Care, AI Counseling, AI Mental Health Care

Assessment of Post-Traumatic Stress Disorder (PTSD) Symptoms Among Women Survivors of ISIS Attack in Kurdistan-Iraq

Mrywan Mohammed

Orcid: 0009-0002-8028-3612, Charo University, mariwan.mohammed@chu.edu.iq,Iraq

Hakimemosavoueh

Orcid: 00-0002-8959-7864, Islamic Azad University, hakimehmousavi@yahoo.com,Iraq

Abstract

In 2014, the group, known as the Islamic State of Iraq and Syria (ISIS), captured a third of Iraq. This study was conducted with the aim of assessing the symptoms of post-traumatic stress disorder (PTSD) among women survivors of the ISIS attack in the Kurdistan region-Iraq. This research is practical in terms of its purpose, and based on the method of collecting the required data (research design) it is descriptive of the correlation type. The statistical population of research was the women who survived the ISIS attack in Iraq, who referred to the Anfal and the directorate of martyrs Affairs in Chamchamal city of Kurdistan in Iraq for this purpose. The minimum sample size was calculated as 58 people based on the formula of Julie Plant (2009) in this study. Also, the sampling method was non-random and purposeful. The tool of this research was the post-traumatic stress disorder (PCL) questionnaire. Independent t-test and SPSS version 27 software were used to answer the research questions. The results showed that the variable mean of post-traumatic stress disorder (PTSD) symptoms was higher, so there were post-traumatic stress disorder (PTSD) symptoms among women survivors of the ISIS attack in Iraq. Exposure to severe trauma, particularly unmet basic needs and witnessing destruction, was a significant predictor of PTSD among women survivors of the ISIS attack in Kurdistan-Iraq. These findings are important for mental health planning for survivors of ISIS attacks in Kurdistan-Iraq. Due to the current research, which investigated only a small sample of women, and it is only quantitative, it is recommended that future researchers conduct research in other populations and groups (children a men for better generalizability of the results).

Keywords: PTSD, Re-Experiencing A Traumatic Incident, Emotional Numbness & Avoidance, Extreme Arousal, Women Survivors. ISIS. IRAQ

An Exploration of Pre-service ELT Students' Perceptions of Emotionally Engaging ELT Materials in Practicum Teaching

Abbas Hadizadeh

Cyprus International University, ahadizadeh@ciu.edu.tr, Cyprus

Abstract

Embodied cognition views the body and mind as interconnected, emphasizing learning as an interactive process between the body, mind, and environment. This perspective suggests that language learning benefits from multisensory and emotionally engaging materials. While embodied cognition has been widely explored in cognitive science and psychology, its application in ELT materials remains underexamined.

Recent developments in neurolinguistics highlight the role of emotionally charged content in enhancing retention, while multimodal technologies offer multiple pathways for language learning. Building on these insights, this study introduced 55 senior ELT students to embodied cognition principles, focusing on emotionally engaging materials. Students integrated visual aids, videos, and emotionally charged questions into their practicum teaching over one academic semester. At the course's conclusion, they designed a unit incorporating embodied cognition, supported by AI technologies. A subset of 15 students implemented these principles in their practicum classrooms and later reflected on their experiences.

Findings revealed that students recognized emotion as a crucial factor in language learning, enhancing motivation, participation, and classroom interaction. Emotionally engaging materials also helped reduce learner anxiety and foster confidence. Additionally, integrating real-life contexts, multimedia, and interactive elements made learning more enjoyable and personally relevant. Students noted that embodied cognition facilitated deeper connections with content and improved information retention through physical and emotional engagement.

The study concludes that incorporating emotionally engaging materials into ELT can enhance motivation, participation, and retention, ultimately creating more dynamic and effective learning environments. These findings have significant implications for ELT material design, emphasizing the importance of integrating embodied cognition principles into teaching practices.

Keywords: Perceptions, Emotions, Embodied Cognitions, English Language Teaching Materials

Well-being in EFL Textbooks: An AI-Supported Analysis of Affective Engagement Activities in Tunisian Textbooks

Mouna Chaeib

Cyprus International University, Faculty of Education, TRNC

e-mail: chaeibmouna@gmail.com

Behbood Mohammadzadeh

Cyprus International University, Faculty of Education, TRNC

e-mail: behbudm@ciu.edu.tr, Orcid: <https://Orcid.org/0000-0001-7429-2729>

Abstract

The primary aim of this study is to investigate how well-being and affective engagement are addressed in Tunisian EFL textbooks, as well as to evaluate their impact on students' social-emotional development and language acquisition. This research will employ content analysis to examine the portrayal of well-being through engagement activities in these textbooks, analyzing the types of activities included, their alignment with modern pedagogical approaches, and their consideration of students' social and cultural contexts. Tunisian EFL textbooks utilize various strategies to keep their target group—young EFL learners—motivated through affective engagement activities. These include songs and chants, games and puzzles, storytelling and role-play, as well as craft activities. Such activities foster positive learning experiences, helping learners feel good during the learning process. Their incorporation reinforces the language learning process by making it enjoyable and motivating. Through a thorough analysis of the content and structure of these activities, this study will identify the nuances of fostering positive environments for students. The research findings will advance understanding of how language learning supports students' social and emotional well-being, providing valuable insights for enhancing the content of Tunisian EFL textbooks. Furthermore, the findings will guide language policymakers and curriculum developers to recognize and integrate the effectiveness of these activities into future plans. They will also empower educators to use their creativity to design and implement more affective engagement activities in their classrooms, ultimately cultivating well-being in their students. To achieve meaningful results, language teaching institutions must carefully select the most effective textbooks for their curriculum.

Keywords: Affective Engagement Activities, Tunisian EFL textbooks, Holistic development, Well-being

Examining The Psychological Well-Being Levels of Secondary School Students on The Return to Face-To-Face Education During the Covid-19 Pandemic

Merve Karafistan

KKTC

e-mail: mervekarafistan@gmail.com, Orcid No: 0009-0003-3233-3192

Abstract

The purpose of this study is to assess the psychological well-being of secondary school pupils following the restoration of face-to-face teaching during the Covid-19 epidemic. The survey included 276 secondary school pupils ages 10 to 14 residing in the Turkish Republic of Northern Cyprus. The sample was determined using a basic random sampling procedure.

During data collection, the Sociodemographic Information Form was used to evaluate the participants' demographic characteristics, and the Psychological Well-Being Scale was utilized to assess their psychological well-being. The collected data were statistically analyzed; the Mann-Whitney U test was used for groups of two, and the Kruskal-Wallis H test was used for groups of three or more.

The study's findings indicated that the majority of students experienced psychological distress during the transition to face-to-face schooling, while a tiny percentage of students said that they were unaffected by the circumstance. There was no substantial difference in their overall psychological well-being. These findings emphasize the significance of students' psychological adaptability in post-pandemic educational processes.

Keywords: Covid-19, Face-To-Face Education, Psychological Well-Being, Secondary Pupils

Beyond the Hue: A Cross-Cultural Analysis of Color Symbolism in China and the West

Tan Yue

Zhengzhou University, 2662692763@qq.com, China

Sun Xiao Tong

Zhengzhou University, s17731765188@163.com, China

Abstract

Color symbolism serves as a profound reflection of cultural identity, shaped by history, geography, religion, and traditions. This article conducts a cross-cultural analysis of color symbolism, focusing on the divergent interpretations of red, white, and yellow in Chinese and Western cultures. Through scholarly perspectives and comparative analysis, the study highlights how these colors carry contrasting meanings, influencing perceptions, behaviors, and cultural practices. In China, red symbolizes fortune and sacrifice, white represents mourning, and yellow signifies imperial power and harvest. Conversely, in the West, red often conveys love and vitality, white embodies purity and innocence, and yellow is associated with cowardice and betrayal. These differences are rooted in historical traditions, religious beliefs, and geographical influences, such as the reverence for the Yellow River in China and the symbolic importance of water in Greek civilization. By examining these cultural nuances, the paper emphasizes the critical role of understanding color symbolism in fostering cross-cultural communication, reducing misunderstandings, and promoting global harmony. Scholarly works, such as Michel Pastoureau's exploration of red in medieval Europe and Eva Heller's analysis of yellow's dual symbolism, provide deeper insights into these cultural divergences. Ultimately, this study underscores the importance of cultural awareness in navigating global interactions, enriching personal perspectives, and contributing to a more inclusive and interconnected world. By appreciating the diverse meanings of colors, individuals and societies can bridge cultural gaps, fostering mutual respect and cooperation in an increasingly globalized world. This article explores the divergent interpretations of colors—red, white, and yellow—in Chinese and Western cultures, contextualizing these differences through scholarly perspectives and comparative analysis. The paper highlights how these variations shape perceptions and behaviors, emphasizing the importance of understanding cultural nuances for fostering cross-cultural communication and global harmony.

Keywords: Symbolism, Tradition, Harmony, Beliefs, Cross-Cultural Communication, Color Interpretation

Well-being in EFL Textbooks: An AI-Supported Analysis of Affective Engagement Activities in Tunisian Textbooks

Mouna Chaeib

Cyprus International University, Faculty of Education, TRNC

e-mail: chaeibmouna@gmail.com

Behbood Mohammadzadeh

Cyprus International University, Faculty of Education, TRNC

e-mail: behbudm@ciu.edu.tr, Orcid: <https://Orcid.org/0000-0001-7429-2729>

Abstract

The primary aim of this study is to investigate how well-being and affective engagement are addressed in Tunisian EFL textbooks, as well as to evaluate their impact on students' social-emotional development and language acquisition. This research will employ content analysis to examine the portrayal of well-being through engagement activities in these textbooks, analyzing the types of activities included, their alignment with modern pedagogical approaches, and their consideration of students' social and cultural contexts. Tunisian EFL textbooks utilize various strategies to keep their target group—young EFL learners—motivated through affective engagement activities. These include songs and chants, games and puzzles, storytelling and role-play, as well as craft activities. Such activities foster positive learning experiences, helping learners feel good during the learning process. Their incorporation reinforces the language learning process by making it enjoyable and motivating. Through a thorough analysis of the content and structure of these activities, this study will identify the nuances of fostering positive environments for students. The research findings will advance understanding of how language learning supports students' social and emotional well-being, providing valuable insights for enhancing the content of Tunisian EFL textbooks. Furthermore, the findings will guide language policymakers and curriculum developers to recognize and integrate the effectiveness of these activities into future plans. They will also empower educators to use their creativity to design and implement more affective engagement activities in their classrooms, ultimately cultivating well-being in their students. To achieve meaningful results, language teaching institutions must carefully select the most effective textbooks for their curriculum.

Keywords: Affective Engagement Activities, Tunisian EFL Textbooks, Holistic Development, Well-Being

Self-assessed Mental Health of Vietnamese Students: A Cross-sectional Study of overall Well-being in a Developing Country

Thanh-Huan Nguyen

Ho Chi Minh City University of Education, Vietnam

e-mail: huannt@hcmue.edu.vn, Orcid No: 0000-0001-8183-4629

Phi-Bao Nguyen-Ngoc

Ho Chi Minh City University of Education, Vietnam

e-mail: nngocphibao.psy@gmail.com, Orcid No: 0009-0008-9166-7973

Bao-Hoang Nguyen-Le

Ho Chi Minh City University of Education, Vietnam

e-mail: nguyennebaohoang@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-2322-2046

Abstract

Mental health and psychological well-being of students at school is a key focus in the process of building schools of wellbeing in Vietnam currently. Over the years, many policies promoting mental health care and school psychological counseling in Vietnamese schools have been implemented to provide timely psychological support services for students. This article discusses the strategy of psychological education for students at school as an orientation for sustainable mental health education in this developing country. We build a self-assessment program on mental health as a basis for measuring and screening psychological problems in students. From this screening and self-reported data, we build psychological education programs and provide school counseling services suitable for different groups of students. The results reflect that Vietnamese high school students today experience many manifestations of instability related to school anxiety and depression. The questionnaire results of 708 high school students showed that 89 students (12.57%) were in a state of severe and very severe depression; 148 students (20.90%) were in a state of severe and very severe anxiety; 97 students (13.70%) were in a state of severe and very severe stress. This data reflects that students encounter anxiety problems most in the context of their studies and daily activities. The self-assessment program has many advantages in helping students improve their understanding of mental health care. However, a limitation of the program is that there must be a school counseling room at the school to implement this program. In practice, many schools in Vietnam still do not have a separate school counseling office and do not have a school counselor. Therefore, the implementation of mental health care programs is still limited in terms of resources. The results of this self-assessment of mental health reflect that students have a better understanding of mental health and its importance to their lives. Through this program, students have more complete access to school counseling services to receive appropriate support, contributing to the construction of happy schools in Vietnam.

Keywords: Mental Health, Well-Being, Self-Assessed, Anxiety, Depression, High School Students

Evaluation of the 4th Grade Mathematics Curriculum Within the Framework of the Illuminative Program Evaluation Model: Maarif Model

Halil Kamışlı

Hakkari University, Türkiye

e-mail: halilkamisli@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-6715-431X

Abstract

The aim of this study is to examine how well teachers, as the implementers of the curriculum, internalize the curriculum, whether it is applied correctly, and to what extent it is implemented as intended. This study evaluates the 2024 revised 4th grade mathematics curriculum in terms of objectives, content, teaching-learning processes, and assessment and evaluation dimensions based on the opinions of classroom teachers within the framework of the illuminative evaluation model. A mixed-methods approach was used in this study, combining both qualitative and quantitative data to provide a comprehensive evaluation. The quantitative part of the study consists of 178 primary school 4th-grade teachers, while the qualitative part includes 22 4th-grade teachers. In the qualitative phase, semi-structured interviews were conducted to gain in-depth insights into the experiences and perspectives of teachers, while in the quantitative phase, a questionnaire was administered to assess their overall opinions and challenges. The findings indicate that teachers do not identify theoretical problems in the objectives, content, teaching-learning process, or assessment and evaluation aspects of the curriculum; however, they face difficulties in its practical implementation due to factors such as insufficient instructional time, inadequate resources, and varying student abilities. Additionally, the teachers generally believe that the curriculum is designed to meet educational needs and aligns with contemporary pedagogical approaches. However, they experience challenges due to crowded classrooms, the high number of learning objectives, and limited opportunities for individualized instruction. Many teachers also expressed concerns about the feasibility of implementing differentiated instruction and formative assessment methods effectively in large and diverse classrooms. As a result, this study highlights the need for ongoing professional development programs, improved resource allocation, and more flexible instructional strategies to enhance the practical application of the 4th grade mathematics curriculum. Future research could further explore the long-term impact of these challenges on student learning outcomes and teacher satisfaction.

Keywords: Curriculum Evaluation, 4th Grade Mathematics Curriculum, Classroom Implementation Challenges, Instructional Strategies

Designing a Program to Enhance Learning Outcome-Based Question Writing and Assessment Skills Using Artificial Intelligence Tools

Halil Kamışlı

Hakkari University, Türkiye

e-mail: halilkamisli@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-6715-431X

Arzu Uçar

Hakkari University, Türkiye

e-mail: arzuucar@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-0099-1348

Abstract

Today, artificial intelligence (AI) technologies are increasingly integrated into educational settings and are being utilized across various domains to enhance the quality of teaching and learning processes. The effective use of these technologies in developing pedagogical competencies holds critical importance, particularly within teacher education programs. Although the potential of AI-supported tools in education has been widely acknowledged in the literature, studies focusing on their integration into the development of learning outcome-oriented question writing and assessment skills among pre-service teachers remain limited. In this context, it becomes essential to support teacher candidates' assessment and evaluation competencies through AI-enhanced learning environments. The aim of this study is to design a training program that supports teachers' and teacher candidates' ability to write and assess learning outcome-based questions using AI-supported tools. The program to be developed will be structured to include both cognitive and practical components. Within the scope of the program, it is aimed to engage participants in activities such as writing open-ended and multiple-choice questions based on different taxonomies, analyzing the questions in terms of content and difficulty level, evaluating AI-generated questions, and revising their own questions. This study intends to restructure teacher candidates' assessment and evaluation competencies in alignment with the demands of the digital age. Furthermore, it is expected to contribute to the development of participants' critical thinking, digital literacy, and pedagogical design skills. The proposed program is anticipated to offer a novel and applicable model for integration into teacher education programs, thereby making a unique contribution to both academic literature and educational practice.

Keywords: Artificial Intelligence, Teacher Education, Assessment and Evaluation, Digital Pedagogical Skills

School Administrators' Perspectives on Sustainable Education Policies and Eco-Friendly School Management

Aytaç Tokel

Final International University, KKTC

e-mail: aytac.tokel@final.edu.tr, Orcid No: 0000-0002 4079-3573

Abstract

The concept of sustainable development has increased the importance of policies that support environmental awareness and sustainable life skills in education systems. Eco-friendly schools contribute not only to raising students' awareness of nature but also to energy conservation, waste management, and maintaining ecological balance. At the same time, designing school buildings in accordance with green architectural principles, implementing recycling projects, and promoting water conservation are also integral parts of this process. In this context, it is crucial to determine how school administrators perceive sustainable education policies and the challenges they face in managing environmentally friendly schools. This study aims to analyze national and international documents, academic research, and policy texts to examine school administrators' perspectives on sustainable education policies, their current practices, and the obstacles they encounter. Findings indicate that school administrators generally support sustainable education policies; however, they face challenges such as budget constraints, infrastructure deficiencies, and a lack of awareness. Additionally, it has been observed that school administrators tend to approach sustainability from a narrow perspective, and the implementation of sustainability practices largely depends on individual efforts. Therefore, for school administrators to ensure more effective sustainable school management, it is necessary to strengthen education policies, improve implementation processes, and expand professional development programs. Furthermore, enhancing collaboration between school administrators and stakeholders will be a critical factor in achieving successful sustainable school management processes.

Keywords: Sustainable Education, School Management, Green Schools, Environmental Policies

Evaluating Family Participation Activities in Kindergartens from a Well-Being Perspective

Hans Niewerth

Kinderfacharztzentrum an der Sieg, Germany

e-mail: hansjorgsiegburg@gmail.com

Abstract

This study aims to examine the contribution of family participation activities to children's well-being in a kindergarten located in Germany. The concept of well-being refers to the balanced support of a child's physical, emotional, social, and cognitive development. In this context, the study explores how active family involvement in early childhood education processes influences children's well-being, using a qualitative approach. The research was conducted in a culturally diverse kindergarten in Germany. Family participation activities were observed, and semi-structured interviews were carried out with 12 parents and 6 preschool teachers. The data obtained from the interviews were analyzed using thematic analysis. Findings revealed that family participation in school activities enhances children's emotional security, sense of belonging, self-confidence, and social skills. Activities such as shared reading sessions, cultural cooking workshops, and collaborative gardening had a notably positive impact on children's happiness and their connection to the school environment. Teachers also emphasized that family involvement enriches classroom interactions and strengthens the bond between child, family, and educator. In conclusion, this case from a German kindergarten demonstrates that activities planned with family involvement holistically support children's well-being. It is essential for educators to design inclusive and flexible participation strategies that consider families' cultural and individual differences in order to more effectively address children's developmental needs.

Keywords: Family Involvement, Well-Being, Early Childhood Education

Cooperative Approach to Gamification - Change of Gamification Paradigm as Learning Enhancement Key Factor

Dr Wojciech Ratajek

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Brzegu

w.ratajek@edu21.pl

Abstract

The traditional approach to gamification in education has predominantly focused on competitive elements, rewarding individual achievements through mechanisms such as points, badges, and leaderboards. While competition can be a motivating factor for some learners, research increasingly highlights its limitations, particularly in fostering long-term engagement, collaboration, and deep learning. In response to these challenges, a paradigm shift towards cooperative gamification has emerged as a more inclusive and effective strategy.

This paper explores the transition from competitive to cooperative gamification, emphasizing its role in enhancing learning experiences by promoting teamwork, shared responsibility, and mutual support among learners. Unlike traditional gamification models that prioritize individual performance, cooperative gamification introduces game mechanics that encourage students to work together towards common goals, fostering social interaction and collaborative problem-solving. By analyzing various educational scenarios, this study demonstrates how elements such as team-based challenges, collective rewards, peer feedback systems, and cooperative quests contribute to higher levels of engagement, motivation, and knowledge retention.

A key aspect of this shift is the integration of Artificial Intelligence (AI) into cooperative gamification strategies. AI-driven tools enable personalized learning pathways, adaptive feedback, and intelligent matchmaking, ensuring that students of varying skill levels can effectively collaborate. The use of AI in gamified learning environments allows for dynamic adjustments to difficulty levels, personalized goal-setting, and real-time assessment, creating a more tailored and equitable educational experience.

Furthermore, this study discusses the psychological and pedagogical foundations of cooperative gamification, drawing from theories of motivation, social learning, and constructivist education. By fostering a sense of belonging and collective achievement, cooperative gamification not only enhances academic performance but also develops essential 21st-century skills, such as communication, critical thinking, and teamwork.

The findings suggest that transitioning from competition to cooperation in gamification strategies can be a key factor in improving learning outcomes, particularly in diverse and multidisciplinary educational settings. As education systems continue to evolve, adopting cooperative gamification models supported by AI can provide more meaningful, engaging, and effective learning experiences for students across various age groups and educational contexts.

Keywords: Cooperative Gamification, Collaborative Learning, Game-Based Learning, AI In Education, Motivation in Learning, Teamwork, Student Engagement

Fostering Social Well-Being in Higher Education: Challenging Bias and Elitism in the Classroom

Belaid Louiza

Ibn Khaldoun Univeristy of Tiaret, Algeria

e-mail: belaidlouiza38@yahoo.com, Orcid No: 0000-0002-9802-4195

Abstract

Throughout history, education has played an effective role in the development of global awareness as well as in challenging elitism and anti-egalitarian practices. Universities are essential in combatting the challenges of diversity and promoting social well-being. Despite these efforts, social inequalities continue to exist, widening gaps in educational and professional settings. The elimination of such practices makes quality education accessible to undergraduate students. Education, with its inclusive instruments, encourages social equity among community members from diverse backgrounds. However, this can be effective only if there is a conscious effort to control gender discrimination and biases associated with diverse backgrounds. In many developing countries, social inequalities still exist due to workforce structures and limited economic growth (Bolton and Lewis, 2024). This may have long-term effects on undergraduates' potential in higher education institutions, which leads to unequal access to job opportunities. Gender and socio-economic disparities persist in the workplace, which reinforces elitism in professional settings. Educators are responsible for dealing with these disparities; they have an active role in creating an inclusive environment, and guiding their students to recognize and reject discriminatory practices, such as bias, stereotypes, and prejudice. To achieve this inclusion, it is prioritized to adopt egalitarian practices that promote fairness and social well-being. Undergraduates may participate in activities to help them share their life experiences, like anxiety, marginalization or bullying in class. Such interactions enrich the learning environment and help build a sense of understanding among students. Upon reflecting on our own socio-cultural identities, and actively working to address implicit and explicit biases, educators can become more aware of the biases and prejudices they may unintentionally perpetuate. This self-reflection is crucial to create an environment that promotes academic success and social well-being for all learners.

Keywords: Elitism, Gender Discrimination, Prejudice, Social Well-Being, Solidarity

Collaboration as a Catalyst for Student Well-Being: Insights from an International Architectural Education Context

Hirou Karimi

Eastern Mediterranean University,

Orcid:0000-0003-4450-5492, h.karimi3776@gmail.com,CYPRUS

Aman Rassouli

Bahcesehir Cyprus University,

Orcid:0000-0002-7575-9148,,aman.rassouli@baucyprus.edu.tr,CYPRUS

Abstract

In contemporary higher education, particularly within culturally and socio-economically diverse institutions, student well-being has emerged as a critical dimension of academic success and personal development. While collaboration is widely recognized as a pedagogical tool for enhancing learning outcomes in design-based disciplines like architecture, its potential impact on student well-being remains underexplored. This paper investigates the relationship between collaboration skills and the psychosocial well-being of undergraduate architecture students within a multicultural higher education context. Drawing on data from a doctoral study conducted at Eastern Mediterranean University—an international academic setting—this research utilizes a mixed-methods approach, combining student surveys and instructor interviews to examine how collaborative experiences in design studios influence students' sense of belonging, confidence, and motivation. Findings suggest that effective collaboration not only develops professional competencies such as communication, teamwork, and adaptability but also contributes to emotional well-being by fostering inclusion, mutual respect, and social connectedness. The results indicate that students from diverse socio-cultural and socio-economic backgrounds benefit significantly when collaboration is facilitated through structured, inclusive, and supportive pedagogical practices. However, barriers such as language differences, time constraints, and hierarchical studio dynamics can negatively affect both collaboration outcomes and students' psychological experiences. This paper highlights the dual role of collaboration as both a learning strategy and a well-being enabler, offering practical recommendations for educators seeking to create inclusive and emotionally supportive learning environments in higher education.

Keywords: Collaboration in Education; Student Well-Being; Multicultural Classrooms; Inclusive Teaching Practices; Emotional Support in Learning

Listening Comprehension Strategies Education and Its Effects On Students' Listening Comprehension Achievements

İzzettin Kök

Girne American University, TRNC

Orcid No: 0000-0003-2229-8058

Abstract

Language learning is fundamentally the process of acquiring the ability to communicate effectively, which necessitates the active and attentive engagement of interlocutors, as well as negotiation of meaning to ensure mutual understanding. Among the core language skills, listening assumes a predominant role in both formal and informal communication contexts. Nevertheless, despite its critical function in daily and academic communication, listening remains the least understood and least extensively researched skill within the field of language education. The present study aimed to investigate the effectiveness of explicit listening strategy instruction on the listening comprehension performance of university-level pre-service English language teachers. The study employed a quasi-experimental design based on a pretest-posttest control group model. Furthermore, learners' Multiple Intelligences (MI) profiles were incorporated as an independent variable within the research framework. The study sample consisted of 50 first-year students (33 female, 17 male) enrolled in the English Language Teaching Department of a foundation university. Data collection instruments included a self-report listening comprehension strategy use inventory (LCSUI), developed by the researcher in accordance with relevant literature on strategy training and strategy-based skill instruction, particularly in the domain of listening. This inventory consisted of 50 items on a five-point Likert scale and demonstrated a Cronbach's Alpha reliability coefficient of .88. Additionally, a Multiple Intelligences Inventory, also designed by the researcher based on existing literature, was utilized to identify the participants' dominant intelligence profiles. This instrument comprised 80 five-point Likert-type items, with a reliability coefficient of .83. Furthermore, a 40-item multiple-choice Listening Comprehension Achievement Test was administered, demonstrating a KR-20 reliability coefficient of .89. Psychometric analyses indicated that both instruments were valid and reliable, producing robust and consistent data. The obtained data were analyzed using an appropriate statistical software package. Descriptive statistics (frequency, arithmetic mean, percentage, and standard deviation) were employed, while skewness and kurtosis values between -1.0 and +1.0 confirmed the multivariate normality of the data distribution. Comparative analysis between the experimental and control groups was conducted using the independent samples t-test, and multiple regression analysis was employed to examine the multiple correlation coefficients of the individual intelligence types. The level of statistical significance was set at .05. The results of the analysis revealed statistically significant differences in favor of the experimental group, indicating the effectiveness of explicit listening strategy instruction. The details of instrument development procedures and findings will be elaborated during the presentation.

Keywords: Listening Comprehension Strategies, Multiple Intelligences, Language Teacher Education

Asynchronous Teaching Functions and Learners' Academic Achievement at the Distance Learning Centre, University of Ibadan

Omokhabi Abiola Adiat, Ph.D

Department of Adult Education, Faculty of Education, University of Ibadan, NIGERIA,
e-mail: adiatomokhabi@gmail.com, Orcid No: 0000-0001-5861-5065

Muibi, T. G. Ph.D

Department of Adult Education, Faculty of Education, University of Ibadan, NIGERIA,
e-mail: taofeekgbolahan@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-1188-7255

Quadri Ganiyu Oluwaseyi, Ph.D

Kenneth Dike Library, University of Ibadan, NIGERIA,
e-mail: qudriseyi@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-0364-8297

Abstract

The challenges of balancing work and studies has led to higher dropout rates and limited peer socialization among distance learners. Based on this, the study examined the effects of asynchronous teaching functions (online content delivery, provision for interaction and assessment) on learners' academic achievement in the institution. The study design used was a descriptive survey. 150 students were chosen at random from Faculties of Arts, Education, Science, and Social Sciences ranging in level from 100 to 500. We used the Perceived Asynchronous Teaching Functions and Learners' Academic Achievement Scale ($r=.78$) as the study's questionnaire, which consisted of thirty questions. Descriptive statistics and multiple regression were used to examine the data. The study's findings revealed that the Asynchronous Teaching Functions (online content delivery, provision for interaction and assessment) significantly influenced Learners' Academic Achievement ($F_{(3, 146)} = 110.210$; $R^2 = 0.752$) and jointly accounted for 75.2% of its variance. Based on the study's results, the administration of the Distance Learning Centre, University of Ibadan was advised to leverage on asynchronous teaching functions, and all learning technologies in order to support distance learning teaching effectiveness. This proactive approach would ensure learners' participation and retention in the institution. This unique research on asynchronous teaching functions and students' academic progress was carried out at the Distance Learning Centre, University of Ibadan.

Keywords: Asynchronous teaching functions, learners' academic achievement, distance learners, distance learning centre, University of Ibadan

Digital Learning Objects as Potential for Teaching/Learning Modern Foreign Languages in Rural Areas

Ercila Regina da Silva Ferreira

Catholic University of Brasilia, BRAZIL.

e-mail: ercila.r@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-2091-7807

Mônica Mendes Pereira Alves

Catholic University of Brasilia, BRAZIL

e-mail: bluejelbr@gmail.com, Orcid No: 0009-0002-7028-4873

Abstract

In the current educational scenario, marked by social and technological changes, Digital Learning Objects emerge as promising tools for teaching Modern Foreign Languages, especially in rural areas. This study, based on two cases of studies, explores the potential of Digital Learning Objects to overcome geographical and social barriers, contextualizing learning and promoting student autonomy. Digital Learning Objects are innovative resources that transcend the limits of traditional teaching, offering a more engaging, interactive and personalized learning experience. Through autonomous, reusable and interactive digital tools, students take an active role in building their knowledge, exploring content relevant to their reality and developing linguistic, intercultural and citizenship skills. Analysis of two schools in different rural contexts reveals the transformative impact of Digital Learning Objects. At the Japanese school in Brasília, the appropriate use of resources, combined with community engagement and appreciation of local and family culture, resulted in an inspiring educational experience. At the Gama school in Brasília too, the challenges of precarious teaching, with little connection to the students' reality, highlight the need for adequate infrastructure and contextualized pedagogical practices for the success of teaching Modern Foreign Languages. Digital Learning Objects represent a crucial step towards building more equitable and effective education in rural areas. By promoting digital inclusion, student autonomy and contextualization of learning, these resources transform traditional education, making it more dynamic, accessible and inspiring. Through Digital Learning Objects, rural students are equipped for the future, with the tools of learning and motivation necessary to reach their full potential and build a promising future.

Keywords: Digital Learning Objects, Digital Inclusion, Modern Foreign Languages, Rural Areas

Advancing Patient Well-Being Through Targeted Drug Delivery Systems

Deniz Uğur

Girne Amerikan Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs,

e-mail: denizugur@gau.edu.tr, Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0002-5240-511X>

Abstract

Targeted drug delivery (TDD) systems represent a significant breakthrough in modern medicine, enabling precise and controlled drug administration while minimizing adverse effects. Unlike conventional drug delivery methods, which often result in systemic toxicity and suboptimal therapeutic efficacy, TDD utilizes advanced technologies such as nanoparticles, liposomes, polymeric carriers, and biomolecular targeting to enhance drug localization at the intended site of action. This precision significantly improves treatment outcomes for patients suffering from chronic and life-threatening diseases, including cancer, neurodegenerative disorders, and autoimmune conditions. One of the key benefits of TDD is its ability to enhance patient well-being by reducing drug-related side effects and improving overall quality of life. By targeting specific cells, tissues, or organs, these systems ensure that therapeutic agents exert their effects precisely where needed, minimizing damage to healthy tissues. This approach is particularly beneficial in oncology, where chemotherapy drugs can be delivered directly to tumor cells while sparing surrounding healthy cells, thus reducing toxicity and improving patient comfort. Furthermore, innovations in nanotechnology, artificial intelligence (AI), and personalized medicine are propelling the evolution of targeted drug delivery systems. AI-driven models can optimize drug formulations, predict patient responses, and customize treatments based on genetic and molecular profiling. As healthcare moves toward a more patient-centered approach, TDD is expected to play a critical role in enhancing treatment efficacy, patient compliance, and long-term health outcomes we aim to highlight the transformative potential of TDD in modern healthcare.

Keywords: Intracellular targeting, nanotechnology, personalized medicine, patient well-being

The Impact of Big Data Analytics on Organization Performance

Tunmise Ajeigbe

ajeigbetunmise1996@gmail.com,

Orcid No: 0009-0003-4875-598X, Nigeria

Abdulraheem Damilare Shehu

Cyprus International University, 22320600@student.ciu.edu.tr,

Orcid No: 0009-0006-7193-7492,

Abstract

In the era of rapid technological advancement, the utilization of Big Data analytics has emerged as a pivotal tool transforming the landscape of modern organizations across various industries. This paper delves into the impact of Big Data analytics on organizational dynamics, elucidating its multifaceted influence on decision-making processes, operational efficiency, and strategic planning. Big Data analytics revolutionizes how organizations harness and interpret vast volumes of data, empowering them to extract valuable insights that drive informed decision-making. By employing sophisticated techniques, organizations gain a deeper understanding of consumer behavior, market trends, and operational patterns.

This study utilizes qualitative research methods, primarily interviews and intensive data analysis, to delve into the impact of Big Data analytics on organizations. Through a meticulous examination of existing literature, scholarly articles, case studies, and empirical research, this research undertakes a comprehensive review and analysis. By amalgamating insights garnered from diverse sources, the aim is to illuminate the multifaceted influence of Big Data analytics on various facets of organizational functioning. This encompasses an exploration of its effects on organizational dynamics, decision-making processes, operational efficiency, and strategic planning. Through synthesizing information gleaned from a wide array of sources, this study seeks to provide a nuanced understanding of how Big Data analytics shapes and reshapes the landscape of organizational operations and strategies.

The integration of Big Data analytics marks a transformative evolution in the way organizations conceptualize, analyze, and utilize data to propel innovation, streamline operations, and fortify strategic adaptability. With each stride in embracing Big Data analytics, organizations find themselves on the cusp of unearthing fresh pathways for expansion, and heightening their competitive prowess.

Keywords: Big Data, Analytics, Organization Performance, Decision Making

The Relationship at The Center: The Value of Care in Education

Gemma Errico

Niccolò Cusano University, Rome, Italy

erricogemma@libero.it

Abstract

In an age marked by superficiality, transitory relationships, it is necessary to remember the importance of entering into a relationship with the Other, of entering into his depths. Nowadays more than ever it seems urgent to reconcile teaching techniques with the contents of the relationship, trying to resolve those problematic knots that make the normal unfolding of the personality difficult.

This presentation starts from the assumption of the value of Care in education, whose primary authentic act is the assumption of responsibility for the singularity of the other, without taking away his responsibility and commitment, and from the assumption of the importance of teachers' role as learning facilitator, that is, mediator, in the new complex scenarios. Embracing this perspective, this paper aims to highlight the correlation existing between scholastic success and significant educational relationship, highlighting how the characteristics of the latter, in terms of approach to the student and of communication styles, end up affecting the effectiveness of the learning-teaching process.

From the existing literature on the subject, in fact, it emerges that the climate created in the classroom, acting on self-esteem, strongly influences the student's performance, which will be positive if the teacher-student relationship is based on comprehension, dialogue and mutual exchange. In light of the confirmations deriving from cognitive neuroscience regarding the correlation between a positive socio-emotional atmosphere and optimal learning, the crucial importance of the educational relationship and of the teacher's ability to listen actively is underlined here, placing the educational action along the line of recognition and development of the potential of each student, that is, of the promotion of human flourishing.

Keywords: Educational Care, Educational Relationship, Human Flourishing, Scholastic Success, School Climate

Selected Personal, Family Environment and School Factors in The Role of Variables Relevant to Effective Language Learning

Julia Nieścioruk

The Jacob of Paradies University, Poland,

e-mail: niescioruk.j@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-3737-1433

Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

University of Zielona Góra, Poland,

e-mail: z.janiszewska-niescioruk@wns.uz.zgora.pl, Orcid No: 0000-0003-2874-1524

Abstract

It is evident that a multifaceted array of factors contributes to the efficacy of foreign language learning. Intrinsic elements, such as students' self-esteem, grit, and psychological well-being, along with extrinsic factors encompassing parental and peer relationships, as well as school-related factors, have been identified as pivotal in facilitating effective foreign language learning. As indicated by the findings of earlier studies, there exists a multitude of correlations between the variables in question. The proposed topic will therefore comprise two components. Firstly, it will offer a concise elucidation of the aforementioned correlations' meaning, and secondly, it will provide a comprehensive analysis of these correlations, together with implications for educational practice. In light of these considerations, it is essential to draw upon selected theories from the domain of positive psychology, with a particular focus on the perception of foreign language within the framework of the Complex Dynamic Systems Theory which posits that language is to be regarded as a constituent of a dynamic, complex, and intricate structure. Moreover, the role of specific internal and external factors has been emphasised within the domain of foreign language education, underscoring the necessity for educators to adapt their instructional methodologies and enhance their own competencies, notably social competencies, which are essential to effectively support students in the process of learning a foreign language.

Keywords: Self-Esteem, Grit, Psychological Well-Being, Complex Dynamic Systems Theory (CDST) In Foreign Language Education, Family and Peer Relationships, Organisation of The Functioning of The School

Metaphor as a Catalyst for Cyberbullying: An Analysis from the Perspective of Cognitive Linguistics

Huiru Jiang

Zhengzhou University, China

e-mail: 3411335611@qq.com, Orcid No: 0009-0001-0906-7696

Chengqi Zhang

Zhengzhou University, China

e-mail: zcq@stu.zzu.edu.cn, Orcid No: 0009-0001-5560-9361

Abstract

With its unique anonymity and immediacy, online platforms provide the public with a convenient space for expression and communication. However, it has also given rise to a series of serious issues, among which cyberbullying stands out. Unlike explicit hate speech, metaphor operates through cognitive subversion - embedding violence within culturally resonant analogies that evade lexical filters while amplifying collective hostility. It poses a grave threat to the harmony of the online space and causes significant harm to the physical and mental health of victims. As such, cyberbullying has become a crucial challenge that urgently needs to be addressed in the field of digital governance. This study is deeply rooted in the metaphor theory of cognitive linguistics and examines how metaphor amplifies aggressive online behaviors. Focusing on undergraduate students at Zhengzhou University as the target population, a double-blind controlled experiment was conducted to compare responses to metaphor-laden texts versus literal counterparts. Participants were randomly assigned to two groups: the experimental group exposed to texts embedded with high-frequency metaphors, and the control group presented with semantically equivalent non-metaphorical versions. Results demonstrate that metaphorical texts significantly increased the incidence of hostile comments, including personal attacks and extreme punitive suggestions, while drastically reducing space for rational discourse. What's more, a robust positive correlation was observed between metaphorical density and aggressive tendencies, confirming the metaphor as a catalyst for cyberbullying escalation. By validating the direct correlation between metaphorical language patterns and cyberbullying mechanisms, this study not only provides solid linguistic theoretical support for the content governance of the platforms, but also stimulates substantive academic exploration into linguistic mechanisms within cyberspace.

Keywords: Metaphor, Cyberbullying, Cognitive Subversion, Metaphorical Density

Addressing Contraceptive Pill Usage and Abortion among Female Secondary School Students: A Social Work Perspective

Abiola Adiat Omokhabi Ph.D

Department of Adult Education, Faculty of Education, University of Ibadan, Ibadan, Oyo State, Nigeria

adiatomokhabi@gmail.com, Orchid No: <https://Orcid.org/:0000-0001-5861-5065>

Udukhomose Suleiman Omokhabi Ph.D

Department of Adult Education, Faculty of Education, Federal University Oye Ekiti, Ekiti State, Nigeria

suleiman.omokhabi@fuoye.edu.ng, Orchid No: <https://Orcid.org/:0000-0002-9700-5216>

Blessing Selly-U Erumi Ph.D

Department of Health Safety, Faculty of Education, Delta State University, Abraka, Delta State, Nigeria

berumi@delsu.edu.ng, Orchid No: <https://orcid.org/:0009-0009-3476-8206>

Abstract

Unplanned pregnancies, the use of contraceptive pills and abortion are among the major reproductive health issues that female secondary school students frequently face, in light of the apparent increase in premarital sex in developing nations like Nigeria. Particularly in urban areas where the advent of search engines such as Google has improved the availability of information regarding the use of contraceptives for female teenagers. In contrast the risk of unwanted pregnancies is higher in rural areas where contraceptive use tends to be generally lower due to lack of access to reproductive health information. This increases the demand for induced abortions which leads to serious health issues and in certain situations even death may arise from this circumstance. This study uses a social work perspective to investigate abortion and the use of contraceptive pills among female secondary school students. A systematic review was carried out to find articles that concentrate on the use of contraceptive pills and abortion among female secondary school students. Databases like PubMed, PsycINFO and Google Scholar were also used. According to the review, several intricate factors affect this population's use of contraceptive pills and abortion rates. These include restricted access to reproductive health services, societal norms and lack of comprehensive sex education. The study examines evidence-based interventions from a social work standpoint, such as community-based initiatives, counseling services and school-based sex education programmes. These programmes aim to lower unwanted pregnancies among female secondary school students and encourage healthy reproductive choices. To address these issues, social workers are essential because they offer resources, support and education. Advocating for better reproductive health policies offering comprehensive sex education in schools, offering counseling and support services and encouraging cooperation with medical professionals are all important ways to address students' use of contraceptives and abortion.

Keywords: Female Secondary School Students, Contraceptive Pill Usage, Abortion, Social Work Perspective

Regenerative Medicine and Cell Therapy: A New Era for Human Well-Being

Ayberk Akat

Girne American University, TRNC

e-mail: ayberkakat@gau.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-6592-8369

Abstract

Regenerative medicine presents a paradigm-shifting solution placed in cellular and molecular healing as global healthcare goes beyond disease management toward optimizing well-being and functional longevity. Advanced therapies including mesenchymal stem cells (MSCs), fibroblasts, chondroblasts, exosomes, and immune-based cellular products are opening new frontiers in personalized and preventive medicine by using the body's innate regenerative capacity.

With an eye toward their uses in improving physical recovery, lowering inflammation, supporting neuro-regeneration, and promoting tissue repair in orthopedic, neurological, dermatological, and systemic wellness environments, this presentation evaluates the state of regenerative and cell-based therapies today. Therapeutic value of real-world clinical experiences from cell therapy approaches—including the use of MSCs for joint regeneration, chondroblasts in cartilage repair, fibroblasts in skin rejuvenation, and exosomes for systemic immune modulation—will be demonstrated. Within the context of immune health and resilience, the developing roles of cellular immunotherapy including natural killer (NK) cells and cytokine-induced killer (CIK) cells will be also briefly reviewed.

Apart from the therapeutic possibilities, the conference will cover regulatory, ethical, and translational issues of applying regenerative techniques, particularly in wellness and anti-aging fields where clinical evidence and patient demand usually exceed policy. The intention is to offer a forward-looking, multidisciplinary viewpoint on how regenerative medicine is redefining the limits between clinical treatment, preventive strategies, and human performance.

Regenerative treatments have great power to improve quality of life in the next decades by combining science, clinical practice, and patient-centered invention.

Keywords: Well-being and Longevity, Regenerative Medicine, Cell Therapies, Mesenchymal Stem Cells

Wellness Initiatives in the Workplace: A Strategic Approach to Employee Health

Rukayat Oladayo Ogundipe Ph.D

Department of Adult Education, Faculty of Education, University of Ibadan, Ibadan, Nigeria

Email: dayoville@gmail.com, Orcid No: 0009-0009-3710-0025

Fatahat Oyeteju Olajide

Department of Adult Education, Faculty of Education, University of Ibadan, Ibadan, Nigeria

Email: fatahatolajide@gmail.com, Orcid No: 0001-0009-9983-5088

Abstract

This paper explores the strategic implementation of wellness initiatives in the workplace and their impact on employee health and organisational performance. In light of increasing concerns about occupational stress and lifestyle-related health challenges, many forward-thinking organisations are prioritising comprehensive wellness programmes that holistically promote physical, mental and emotional well-being. By doing so, these organisations aim to foster a healthy and productive workforce, while simultaneously gaining a competitive advantage in an increasingly complex and dynamic business landscape. In recognising employees as the cornerstone of organisational success, wellness initiatives transcend mere corporate responsibility they are a declaration of value and respect for human potential. When employees feel cared for, they are more likely to be engaged, loyal and innovative. The study adopts a desk-based review and analysis, drawing on secondary data from academic literature, industry reports and existing case studies of organisations with established wellness frameworks. Through this approach, the paper identifies key components of effective wellness programmes, including physical fitness support, mental health resources, flexible work arrangements and preventive health screenings. The analysis highlights the positive outcomes of well-designed wellness strategies, such as decreased absenteeism, improved job satisfaction, enhanced morale and increased productivity. It also discusses challenges related to implementation, including resource constraints, limited employee participation and lack of organisational commitment. The paper emphasises the critical role of leadership commitment, tailored programme design, and ongoing monitoring in sustaining wellness efforts. It concludes that for organisations to reap sustained benefits, wellness must be embedded into the corporate culture and aligned with broader business goals. Ultimately, investing in employee well-being is a strategic priority for building organisational resilience and maintaining a competitive advantage in a dynamic business environment.

Keywords: Workplace Wellness, Employee Health, Productivity, Well-Being, Organisational Strategy

Supporting the Well-Being of First-Grade Parents in Primary Schools

Miriama Drew

Smart Bees Aotearoa, New Zealand

e-mail: mdrw@gmail.com

Abstract

The transition to primary school is a critical period for both children and their parents. First-grade parents often experience anxiety, stress, and uncertainty as they support their children's adaptation to school life. Ensuring the well-being of these parents is essential for fostering a positive educational environment and enhancing children's academic and emotional development. Parental well-being can be supported through various strategies, including psychological counseling, peer support groups, and informative workshops. Schools play a key role in providing resources that help parents manage stress and develop effective coping mechanisms. Strengthening communication between teachers and parents is also crucial in alleviating concerns and building a supportive school community. Furthermore, social-emotional learning (SEL) programs can be extended to parents, equipping them with strategies to navigate challenges in their children's early education. Schools may also organize parent training sessions on child development, positive parenting, and stress management to enhance their confidence and resilience. By implementing these measures, primary schools can create a nurturing atmosphere that not only benefits students but also empowers parents. Supporting first-grade parents' well-being ultimately contributes to a healthier and more productive educational experience for children, parents, and educators alike. By implementing these measures, primary schools can create a nurturing atmosphere that not only benefits students but also empowers parents. Supporting first-grade parents' well-being ultimately contributes to a healthier and more productive educational experience for children, parents, and educators alike. Additionally, fostering strong school-family collaboration enhances parental engagement, reduces stress levels, and promotes a more positive learning environment for young students.

Keywords: Well-Being, Parents, Primary School, SEL Programs

Holistic Development of a Child in School

Shobhna Laksmi Devi

University of Fiji, Saweni campus, Lautoka, FIJI.

e-mail: shobhnad@unifiji.ac.fj

Abstract

The overall development of a child is essential for becoming a better human being and a good citizen of the country. Therefore, the importance of regular schooling should not be underestimated. Principals and staff members must address students and parents during career counseling sessions held at schools. For a child to become a better human being and a good citizen of the country, their overall development is essential. It should be the aim of every school to help identify careers that align with the students' personality and interests.

Parents and teachers should work together for the importance of aligning career options with personal capabilities, ensuring that students embark on a journey that is both fulfilling and successful. It has been noted that without quality education, children face significant obstacles later in the field of employment. High schools must organize meetings with parents to accommodate such interactive session with their children. Parents can also share their views about traditional or regular schools. Regular schools provide opportunities for friendship and networking, which can be beneficial later in life. Non-attending students may miss out on these benefits.

Teachers from various faculties of the school, capable of facing future challenges, can also encourage parents and students to be part of regular or traditional schools. They can inform parents that non-attending students cannot develop effective study habits. More and more emphasis must be given on the significant role of parents in the decision-making process. Regular or traditional schools help students develop interpersonal skills through daily interactions. This facility may be less developed in non-attending students. Teachers should encourage parents to assist children in making informed choices, creating an environment where the child feels empowered and accepted. This approach will help students become confident and capable while preparing them to face future challenges.

Keywords: Holistic Development, Children, School, Education

Ethical Leadership Practices as a Strategy for Enhancing Staff Retention in Nigerian Higher Institutions

Afolakemi O. Oredein

Orcid.org/0000-0003-2051-4730

opefolake1@yahoo.com;a.oredein@lcu.edu.n

+234 805 514 5060

Department of Educational Management

Faculty of Education

Lead City University, Oyo State, Nigeria

Oluwumi Olatunde Akinola

Department of Educational Foundations,

School of Education,

Federal College of Education (Special), Oyo

Orcid.org/0009-0009-2613-0050

Wumak09@gmail.com; akinola.oluwumi2205@fcesoyo.edu.ng

Abstract

This paper explores the role of ethical leadership practices in enhancing staff retention in colleges of education in Southwest Nigeria. Ethical leadership practices are increasingly recognized as a crucial factor in organizational success and sustainability, particularly within educational institutions. Ethical leaders are characterized by their commitment to principles of fairness, transparency, integrity, and accountability, which collectively foster a positive organizational climate and enhance employee satisfaction. Ethical leadership, characterized by integrity, fairness, transparency, and respect, is crucial in creating a positive work environment that fosters employee commitment and satisfaction. In the context of higher education, the role of ethical leadership is paramount, as it directly influences not only the educational outcomes but also the retention of staff, which is essential for institutional stability and growth. The paper focuses on the concept of Staff retention, the Ethical Leadership process, problems associated with staff retention in Nigerian higher Institutions, as well specific strategies that can be implemented to address these challenges through ethical leadership. This paper concludes by highlighting the importance of the ethical leadership process as a strategic approach to address staff retention challenges, providing insights into how educational institutions can cultivate a supportive and ethical work environment. The paper among many recommends that adopting ethical leadership practices can lead to a more stable and effective educational environment, enhancing both staff well-being and institutional performance in Nigeria through promoting fair and transparent decision-making.

Keywords: Staff Retention, Ethical Leadership, Ethical Leadership Process Higher Institutions

Creativity as the Major Prerequisite of Human Health and Well-Being

Alexander Voznyuk

Zhytomyr Ivan Franko State University, Ukraine

e-mail: alexvoz@ukr.net;

Orcid id: 0000-0002-4458-2386

Abstract

The purpose of the article is to analyze creativity as a cornerstone of human health and well-being. Since health and creativity can be understood as the main factors of human well-being and two fundamental aspects of human existence, they can and must be interconnected in the scientific and cognitive plane. The actuality of the article stems from the statement that human health is the most complex issue for cognition revealing its interdisciplinary character, since only in the sphere of various sciences a holistic understanding of this phenomenon can be achieved. The interdisciplinary study in addition to the theoretical analysis of the problem field of creativity studies, the concept of functional asymmetry of the hemispheres of human brain, the theory of stress, the information theory of emotions, the theory of cognitive dissonance, the data of the Institute of Kinesiology, the paradoxical oriental logic of four alternatives uses. It is shown that creative people can maintain a psychophysiological emotional-cognitive state of uncertainty for a long time, possessing the property of reflection, using several opposing ideas, concepts, representations, psychophysiological states at the same time, which allows creative people to perceive and explore such logical-informational, cause-and-effect relationships and connections that are often inaccessible to those people who strive to achieve situational clarity and logical unambiguity. Under such conditions, creativity enables a person to overcome negative psychological states through the ability to integrate opposites, which allows to form the holistic structures that reveal the synergistic effect of the systemic properties of the. And this reduces the entropy of living systems, increasing the vitality of a person, strengthening his/her immunity, generating a state of health as the major factor of well-being.

Keywords: Creativity, Diplasty, Human Health, Well-Being, Human Emotions, Absurd, Human Brain, Illness

Establishing Positive Relationships and Enhancing Self-Concept among Special Students in Inclusive Classrooms

Gabriel Julien

The University of The West Indies St Augustine Global Campus, TRINIDAD & TOBAGO

e-mail: Gabrieljulien7@gmail.com, Orcid id: 0000-0001-5902-6617

Abstract

Forming positive relationships among special students in inclusive classrooms is commonly associated with genuine trust, deep respect, and appropriate support. When it is adequately accomplished it habitually assists these students to feel valued and connected with their peers and educators. When special students establish worthwhile relationships with their educators, they are often motivated and energized to accomplish their goals and aspirations. They also possess sound self-concept and achieve better academically and socially and this provides further growth and development for their overall well-being. Inclusive schools can strive to build purposeful relationships with students by actively listening, showing empathy, and providing necessary support and guidance. Self-concept involves the way students think about themselves, and it is central in enhancing their academic performance and motivation. Educators can assist students develop a growth-promoting self-concept by affording them opportunities for self-care, recreation, and interactions. Thus, appropriate inclusive classrooms ensure that students cultivate a good sense of belonging, encourage meaningful participation, and build the welfare of all students. Educators should try to be non-judgmental and offer students unconditionally positive support and guidance. When these qualities are non-existent students become disenchanted, disoriented, and their progress is grossly diminished. That is why it is necessary to maintain positive relationships in the classrooms. It is undeniable that the literature repeatedly addresses the notion of positive relationships, self-concept and inclusion separately, but it does not make the connection with special students. Hence, this research addressed that gap and simultaneously answered the following two research questions. How can positive relationships be established among special students? Can positive relationships accentuate self-concept among special students?

Keywords: Positive Relationships, Self-concept, Self-esteem, Self-perception, Special students, Inclusive education

Promoting Student Well-being in Schools: A Comprehensive Study of the Role of Teachers and Organisational Strategies

Mofoluke A. Omilani, PhD

Department of Adult Education, University of Ibadan, NIGERIA

Email: mofolukeabidemi@gmail.com **Orchid:** 0009-0006-8117-8880

Adetutu O. Oyelowo

Department of Adult Education, University of Ibadan, NIGERIA

Email: sedalowo@gmail.com **Orchid:** 0009-0009-1178-0464

Abstract

Student well-being is a critical aspect of academic success and lifelong development. Student well-being has do with emotional, social, and academic growth. This encompasses students' psychological, social, physical, cognitive and material factors that foster academic excellence. Student well-being is crucial for the individual's holistic development. It fosters a positive environment, boosts their confidence, autonomy, self-esteem, and ability to form healthy relationships with people. This contributes greatly to the overall development of the school. Despite the importance of student well-being, many schools struggle to provide adequate support, leading to decreased academic performance, increased stress, and compromised mental health. Teachers play a vital role in promoting student well-being, but often lack the necessary training, resources, and strategies to effectively address these complex issues. These issues include limited teacher training, insufficient resources and inadequate strategies. However, these are not without consequences such as decreased academic performance, increased stress anxiety and long term consequences. Approaches such as teacher-student relationships, inclusive and supportive environments, teachers' mindfulness and self-care; and parent-teacher partnership can be used. Effective strategies like regular check-ins, welfare programs, positive behavioural supports and teacher training support will play vital roles in promoting student well-being by teachers.

This study highlights the critical roles of teachers in promoting student well-being and provides a comprehensive overview of effective strategies for supporting students' emotional, social, and academic growth. By implementing these strategies, educators can create a supportive and inclusive learning environment that fosters student well-being and success.

Keywords: Student well-being, Lifelong development, Academic growth, Support strategies

Well-Being of Student Pharmacists During Their Academic Education

Deniz Uğur

PhD, Head of the Pharmaceutical Technology, Girne American University, TRNC,

e-mail: denizugur@gau.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-5240-511X

Berkant Yığın

Faculty of Pharmacy, Girne American University, TRNC,

e-mail: berkantali_yigin_54@hotmail.com, Orcid No: 0009-0003-5308-3268

Abstract

Pharmacy education is academically intense and emotionally demanding, placing student pharmacists under sustained pressure. The combination of a heavy course load, frequent assessments, and clinical training often compromises students' ability to maintain balance, leading to elevated stress, anxiety, depression, and burnout. This review aims to synthesize the current literature on student pharmacist well-being, with a focus on identifying key stressors and offering evidence-based recommendations for improvement.

To explore the various dimensions of well-being among student pharmacists during their academic journey, highlighting major challenges—academic stress, mental health struggles, financial pressure, and disruptions caused by the COVID-19 pandemic—while identifying actionable strategies to support resilience and success.

A comprehensive review of published studies, surveys, and qualitative reports related to pharmacy education was conducted. Key areas examined include academic workload, psychological well-being, competitive culture, sleep disruption, imposter syndrome, and the transition to remote learning during the pandemic.

Research reveals that approximately one in four pharmacy students experience clinically significant symptoms of anxiety or depression—higher than peers in other disciplines. Contributing factors include maladaptive perfectionism, fear of failure, imposter syndrome, and financial stress. The COVID-19 pandemic further disrupted experiential learning and reduced motivation. Burnout has been linked not only to academic underperformance but also to a decline in empathy—raising concerns about future patient care. Addressing the well-being of student pharmacists requires systemic support: curriculum design that allows for balance, expanded mental health services, financial counseling, and a shift toward a more collaborative and less competitive academic culture. Prioritizing student well-being benefits both future pharmacists and the healthcare systems they will serve.

Keywords: Student Pharmacists, Well-Being, Academic Stress, Burnout, Mental Health, Pharmacy Education, Imposter Syndrome, COVID-19

Determinants of Well-Being in Early Childhood: A Multidimensional Review

Başak Eser

Girne American University, North Cyprus

e-mail: basakeser@gau.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-4418-6006

Abstract

Well-being in early childhood is increasingly recognized as a foundational element for lifelong development, encompassing physical health, emotional resilience, cognitive growth, and social competence. As a multidimensional construct, well-being is shaped by an interplay of individual, familial, and environmental factors. This literature review aims to provide a comprehensive analysis of the primary determinants influencing young children's well-being, drawing upon recent national and international research. The review identifies a range of interrelated variables that contribute to well-being in early childhood, including parenting practices, the quality of caregiving and support systems, socioeconomic conditions, educational environments, and opportunities for play-based learning. Furthermore, individual-level factors such as emotional regulation, expressive capacity, and adaptive social behaviors are also explored as key internal determinants. By synthesizing findings from empirical studies and theoretical frameworks, this study examines how well-being is defined, assessed, and supported within early childhood contexts. The review emphasizes the importance of nurturing relationships, secure and stimulating environments, and developmentally appropriate educational practices in fostering positive outcomes. It also discusses the implications of early adversity, inequality, and access to early childhood services for children's holistic well-being. The findings underscore the necessity of adopting an integrated, child-centered, and rights-based perspective in early childhood policies and practices. Promoting well-being at this critical developmental stage not only enhances children's immediate quality of life but also contributes to their long-term educational and psychosocial outcomes. This review aims to inform educators, caregivers, policymakers, and researchers by highlighting the key factors that support or hinder well-being in early childhood and by offering evidence-based insights for effective intervention and policy development.

Keywords: Early childhood, Well-Being, Educational Environments

Self-Compassion: A Systematic Review of Studies Conducted in Türkiye

Öykü Sena Öz

İzmir Democracy University, Institute of Social Sciences, Department of Educational Sciences, Guidance and Psychological Counseling Program, Türkiye

e-mail: senaoyk2015@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-1088-0883

Esra Asıcı

İzmir Democracy University, Faculty of Education, Department of Educational Sciences, Division of Guidance and Psychological Counseling, Türkiye

e-mail: esra.asici@idu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-0872-9042

Abstract

Compassion is defined as the ability to respond to problems and events with kindness and understanding. Self-compassion, on the other hand, refers to the extent to which an individual reflects this kindness and understanding onto their own problems and the challenges they face in life. In other words, self-compassion is a concept that contributes to an individual's well-being. The aim of this study is to systematically review the research conducted in Türkiye that focuses on the concept of self-compassion. For this purpose, searches were conducted in the TR Index database using the keyword “self-compassion.” As a result of these searches, 77 studies published between 2020 and 2024 were identified. After a detailed examination, 14 research articles that met the inclusion criteria were included in the systematic review. These 14 studies were analyzed in detail in terms of publication year and field, sample, measurement tools used, analysis techniques employed, findings, and results. The findings revealed not only the variables that affect individuals' levels of self-compassion, but also the variables influenced by self-compassion. Results indicated that individuals with high levels of self-compassion are better able to maintain balance in the face of positive and negative traits, manage adaptation processes more easily when entering a new environment, and that self-compassion can act as a protective factor in psychological processes with potentially negative outcomes such as depression, anxiety, and stress, thus contributing to overall well-being. Additionally, a negative correlation was found between childhood trauma and self-compassion, and a study conducted with women showed that as self-compassion increased, so did happiness. In conclusion, self-compassion, which is related to loving oneself, plays an undeniably important role in enhancing psychological well-being. Considering the benefits of self-compassion to individual well-being, diversifying the studies conducted on this subject is crucial. In this context, it is believed that this systematic review on self-compassion will contribute to the field by presenting the results of various studies together and by identifying gaps in the literature to guide future research.

Keywords: Compassion, Self-Compassion, Well-Being, Systematic Review

Motivation and Teachers' Performance

Eman Mohammad Bin Halabi

Teacher, Jeddah-Saudi Arabia,

e-mail: alhilaly_84@hotmail.com

Abstract

Motivation is a state of mind, filled with energy and enthusiasm, which drives a person to work in a certain way to achieve desired goals. It is a force that pushes people to work with a high level of commitment and focus, even if things are going against them. Motivation translates into a certain kind of human behavior. It is the engine that operates to activate the potential of man and makes him at full capacity and consciousness and expose himself to work. Motivation is one of the most important factors influencing development and achieving a significant increase in productivity as it gives strength and develops a desire to exert a higher effort, human beings are characterized by a sense of appreciation, reward and motivation. Teaching is different from many professions in terms of social interaction. Teachers are in communication with all of society by the reason of student and parent dimension. Teachers' motivation becomes more important for quality of education). Motivation makes them think about solutions whereas discouragement makes them waive any extra effort. Motivation makes them perform while enjoying performance and discouragement makes them perform what they have to perform while they hate. Performance is commensurate with the staff member's ability to perform work and his or her motivation. The greater the motivation, the better the performance. Motivation is the key to more productive teachers, as a motivated one is more productive. The teacher is one of the most important elements in education and her/his motivation ensure quality in education. Motivation is one of the most important pallarsa through which we achieve the goals of education, whether general, phased or behavioral, and increase the productive capacities of the "students" educational process. Motivation constitutes of a sensitive process. Experiences in educational environments can have an impact on teacher motivation. Here, in addition to the educational policies, the perspectives of the administrators and the strategies they implement play an active role on the motivation of the teachers. Teachers perception of the administrative strategies may have an effect on their motivation.

Keywords: Motivation, Teachers, Schools, Education

Integrating AI into Educational Management: Insights from School Administrators

Alexandra Prima

Cyprus International University
Institute of Graduate Studies and Research, North Cyprus,
e-mail: prima.edu.academy@gmail.com

Abstract

With contemporary technological advancements, artificial intelligence (AI) has begun to make its presence felt in various areas of educational systems. Particularly in decision-making processes, data management, personalized learning, and performance evaluation, AI-supported applications help reduce the workload of educational administrators and enable the development of more effective management strategies. This study explores the areas in which AI is utilized in educational administration and discusses its impact on educational administrators. A qualitative research method has been adopted for this study, and semi-structured interviews will be conducted with educational administrators working at various levels. The data obtained will be analyzed using content analysis. Preliminary findings from a pilot study conducted with several administrators suggest that they view AI as an opportunity, although they express concerns regarding technological competence and ethical issues. Participants especially emphasized the time-saving and objective nature of AI-supported systems in analyzing student achievement data and evaluating teacher performance. However, it is anticipated that additional findings may emerge upon the completion of the study. It is of great importance to enhance the awareness of educational administrators regarding AI applications, ensure the integration of these technologies into educational policies, and promote their use within the framework of ethical principles. Future research should continue to explore the long-term implications of AI in educational leadership. Additionally, collaboration between technology developers and educational stakeholders will be essential in designing effective and ethical AI-based solutions.

Keywords: Artificial Intelligence, Educational Leadership, Administrators, Education

Learning in the Digital Age: A Study on Smart Classrooms and Student Performance at the Secondary Level

Deepika Chauhan

School of Education,

Monad University, Hapur, India

E-mail: mphft18deepika@gmail.com

Abstract

This study adopts a triangular evaluative approach to assess the impact of smart class technology on biology teaching among Class IX students in three different school settings: Kendriya Vidyalaya, government-aided, and private schools. The study aims to compare the academic achievement of secondary-level students from Kendriya Vidyalaya, government-aided, and private schools taught through traditional and smart class methods. It also examines gender-wise performance differences within each school type and teaching approach. The study utilized pre- and post-tests for academic achievement, along with researcher-developed 5-point Likert scales to assess teacher perceptions and self-perceived competency toward smart class technology. The study employed a quantitative approach using cluster sampling, with 228 Class IX students and 140 science teachers from government, government-aided, and private schools. Data were analyzed using statistical methods including Mean, Percentage, Standard Deviation, t-test, ANCOVA, and One-Way ANOVA with SPSS software (version 23.0). The first phase of the research highlights improved academic performance among students taught using smart boards, with equal benefits observed across genders. The second phase examines science teachers' perceptions, revealing a generally positive attitude toward smart classes for making lessons engaging and effective, though some concerns were noted regarding creativity and emotional connection. The final phase identifies a gap in teacher competency due to inadequate training and limited time for hands-on practice, emphasizing the need for infrastructure development and teacher training for optimal integration of smart technologies. The study concluded that smart class technology significantly enhances the teaching-learning process when implemented effectively. Its successful integration requires improvements in infrastructure, comprehensive teacher training, and incorporation of smart technology into teacher education programs for long-term sustainability.

Keywords: Smart Class Technology, Teaching-Learning, Secondary Education, Academic Achievement, Teacher Perception, Teacher Competency

Dual Pathways of Immigrant Language Integration: Balancing Heritage Language Maintenance and French Acquisition in Paris's 19th Arrondissement

Yang Yulin, Chen Yipin

School of International Studies, Zhengzhou University
e mail: mphft18deepika@gmail.com

Abstract

In Paris's 19th arrondissement, INSEE (2023) data indicates that over 40% of its inhabitants are foreign-born. This district is home to a rich tapestry of language communities, including those speaking Arabic, Chinese, and Bambara. Against the backdrop of France's monolingual "Republican assimilation" policy, which emphasizes the dominance of the French language, this study sets out to understand how local stakeholders, ranging from educators to community organizers, navigate this policy to promote both heritage language preservation and French proficiency. The research adopts a two-pronged approach. It delves into France's immigrant language policies, uncovering the institutional mechanisms shaping language learning. Concurrently, it reviews literature on language acquisition among different migrant groups. This dual analysis reveals a "layered intervention" model in both educational institutions and adult learning programs. Nonetheless, several challenges undermine these efforts. Funding disparities mean languages less commonly taught face marginalization. Second - generation youth often experience heritage language attrition, and exam - driven educational pressures limit the use of multilingual resources. To counter these issues, a "community - led language governance" model is put forward. It includes co - designed digital tools for better language access, inter - generational mentorship programs, and participatory policy - making. The study concludes that "managed multilingualism" offers a balanced approach, reconciling national unity with immigrants' linguistic rights, and holds lessons for super - diverse cities around the world.

Keywords: Smart Class Technology, Teaching-Learning, Secondary Education, Academic Achievement, Teacher Perception, Teacher Compet

The Contribution of Environmental Themes to Social Well-Being Through Turkish Language Education: A Perspective from Language Skills

Kurthan Korutürk

Faculty of Civil and Environmental Engineering, Near East University, Northern Cyprus

kurthan.koruturk@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-9983-5603

Dilan Kalaycı Alas

Atatürk Faculty Of Education, Near East University, Northern Cyprus

dilan.kalayci@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-2778-754X

Abstract

This study aims to examine the relationship between mother tongue education in Turkish and environmental education within the context of language skill development. In line with this objective, the research focuses on the Turkish textbooks used at the 6th, 7th, and 8th grade levels in the Turkish Republic of Northern Cyprus, alongside the Environmental and Climate Change Curriculum. Within the scope of the study, environmental themes related to the four fundamental language skills (listening, speaking, reading, and writing) were analyzed in the Turkish textbooks, while language-related themes pertaining to these skills were explored within the Environmental and Climate Change Curriculum. The study employed a qualitative research design, utilizing document analysis for data collection, analysis, and interpretation. The findings indicate that within the Environmental and Climate Change Curriculum, learning outcomes relevant to writing and speaking skills were identified at the 6th and 8th grade levels, whereas outcomes linked solely to speaking skills were observed at the 7th grade level. Moreover, the highest frequency of environmental themes in Turkish textbooks was found at the 6th grade level, suggesting a relatively stronger integration at that stage. It was further determined that ‘biodiversity’ emerged as the most prominent environmental theme at the 6th and 7th grade levels, while ‘environmental pollution’ was the dominant theme at the 8th grade level, reflecting a shift in thematic emphasis with grade progression.

Keywords: Language skills, Environmental Themes, Environmental Education, Turkish Language Education, Well-Being

Ecological Pedagogy Approaches in Early Childhood Education in France: The Rise of Nature-Based Learning

Élodie Marchand

Les Petits Explorateurs, France,

e-mail: Elodiemchand4@gmail.com

Abstract

In recent years, there has been a growing interest in integrating nature into early childhood education in France. In this context, ecological pedagogy has emerged as a prominent approach that aims to foster children's direct engagement with nature, enhance environmental awareness, and promote sustainable life skills from an early age. This study aims to examine nature-based education models implemented in French preschool settings and explore the impact of ecological pedagogy on early childhood development. Over the past decade, forest schools (*écoles en forêt*), outdoor workshops, and agriculture-oriented preschools have become increasingly common across France. These practices allow children to interact with their natural surroundings, stepping outside the boundaries of traditional classroom environments and engaging in experiential learning aligned with the rhythms of nature. Time spent in nature actively supports children's cognitive, emotional, and motor development while fostering empathy and a sense of responsibility toward the environment. Research has shown that nature-based activities reduce stress levels in young children, enhance their attention and focus, and strengthen social relationships. Moreover, the participatory learning approach at the core of ecological pedagogy introduces children to democratic values by involving them in decision-making processes. Thus, ecological pedagogy holistically supports children's self-efficacy, collaboration, and sense of responsibility, as well as their social-emotional development. Another noteworthy feature of these practices in France is the flexibility of the curriculum and the evolving role of educators. Teachers move beyond traditional instructional roles to become observers, facilitators, and guides who mediate children's interaction with the natural world. This shift contributes to a more child-centered and experience-driven pedagogical framework. This study highlights the transformative potential of nature-based education in the early years and underscores the value of ecological pedagogy as a sustainable and holistic educational approach that nurtures children's overall well-being.

Keywords: Ecological Pedagogy, Nature-Based Education, Early Childhood, Preschool

Data-Driven Educational Management: The Use of Machine Learning in Predicting Student Performance

Mehtap Köse Ulukök

Cyprus Aydın University, North Cyprus

mehtapulukok@cau.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-4335-483X

Abstract

The rapid digitalization of educational environments has enabled the collection and analysis of vast amounts of student data. This development offers new opportunities for educators and administrators to predict student performance, identify at-risk individuals, and design personalized intervention strategies. In this context, the integration of machine learning algorithms with educational data has become a crucial component of data-driven educational management. Machine learning is a branch of artificial intelligence that analyzes historical datasets to identify patterns and make predictions based on those patterns. In education, this technology can process multidimensional data such as grades, attendance records, interaction frequencies, and activity logs from online learning platforms to predict student performance with high accuracy. Algorithms such as Decision Trees, Support Vector Machines (SVM), Artificial Neural Networks (ANN), and Logistic Regression are frequently used for these purposes. Research has shown that these systems can predict not only academic success but also dropout risks, likelihood of graduation, and learning behaviors. Such predictive insights allow educators to intervene early, advisors to design tailored support plans, and institutions to develop strategies aimed at increasing overall student achievement. However, the implementation of machine learning-based prediction systems in education also brings certain ethical and technical challenges. Issues such as data privacy, algorithmic bias, lack of explainability, and the adaptability of teachers to technology significantly impact the widespread adoption of these systems. Therefore, beyond technical accuracy, ethical transparency and user-centered design must also be prioritized. In conclusion, the use of machine learning in predicting student performance enhances data-driven decision-making processes and promotes personalized learning opportunities in education. As these systems become more widespread in the future, teaching and learning processes are expected to become more proactive, predictable, and student-centered.

Keywords: Machine Learning, Educational Data, Student Performance, Prediction Systems

Development of an AI-Powered Personalized Learning Platform for Higher Education: Design, Implementation, and Preliminary Outcomes

İrfan Sarıyıldız

Cyprus Aydın University, North Cyprus

irfansariyildiz@cau.edu.tr, Orcid No: 0009-0007-3938-6923

Abstract

This study presents the design and initial implementation of "SmartLearn", an AI-powered personalized learning platform developed to enhance student engagement and academic performance in higher education. The system was designed to adapt instructional content to individual learner profiles, using machine learning algorithms to analyze behavioral data, performance metrics, and interaction patterns on a continuous basis. SmartLearn utilizes supervised and unsupervised learning models to cluster learners based on their cognitive styles, pace of progress, and content preferences. It then delivers personalized content sequences, practice questions, and feedback pathways aligned with each student's predicted learning needs. The platform was integrated into a university-level computer science course for a pilot study involving 120 students over one academic term. Preliminary results indicate significant improvements in learning efficiency and satisfaction among users of the adaptive platform compared to those in the control group using traditional LMS (Learning Management System) structures. Specifically, students in the SmartLearn group demonstrated higher quiz completion rates, reduced time-on-task for key concepts, and a notable increase in self-reported motivation and confidence. The system's backend is supported by a hybrid AI architecture combining rule-based expert systems and neural network models. Real-time dashboards provide instructors with insights into class-wide performance trends and individual risk alerts, allowing for timely pedagogical interventions. In addition, a feedback loop is embedded into the system to refine its recommendation algorithms based on user interactions and learning outcomes. Despite the promising results, the study also highlights several challenges including algorithmic bias, data privacy concerns, and the need for ongoing faculty training to interpret and act on AI-generated insights effectively. Moreover, some students initially reported discomfort with automated learning decisions, emphasizing the importance of transparency and user control in the design of such systems. In conclusion, the SmartLearn platform demonstrates the potential of artificial intelligence to revolutionize personalized education in higher learning environments. Future research will focus on scaling the system across disciplines, improving explainability of AI decisions, and examining long-term impacts on academic achievement and equity in access to learning resources.

Keywords: Personalized Learning, Artificial Intelligence, Adaptive Systems, Higher Education

Ethical Use of Artificial Intelligence in Education: A Review on Privacy, Access, and Algorithmic Fairness

İrfan Sarıyıldız

Cyprus Aydın University, North Cyprus

irfansariyildiz@cau.edu.tr, Orcid No: 0009-0007-3938-6923

Mehtap Köse Ulukök

Cyprus Aydın University, North Cyprus

mehtapulukok@cau.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-4335-483X

Abstract

The growing integration of artificial intelligence (AI) technologies into educational settings has led to significant transformations in teaching and learning processes. From student data analytics to personalized learning platforms, automated grading, and behavioral prediction, AI offers numerous benefits. However, its implementation in education also raises critical ethical concerns. This review focuses on three central dimensions of ethical AI use in education: data privacy, digital access, and algorithmic fairness. AI-based educational systems often process highly sensitive data, such as learning histories, engagement metrics, biometric information, and even psychological profiles. This poses serious risks concerning data privacy, especially when students—many of whom are minors—are involved. Questions about how data is collected, where it is stored, and who has access to it become central responsibilities for educational institutions. Principles such as transparency, informed consent, and data minimization are vital in ensuring ethical data handling. The second dimension, digital inequality, highlights the disparities in access to AI-driven learning tools. Students from rural areas or low socioeconomic backgrounds may lack stable internet connections, proper devices, or digital literacy skills, limiting their ability to benefit from AI-enhanced education. This deepens existing educational gaps and can lead to further marginalization. Lastly, algorithmic fairness refers to the risk of bias in AI systems that assess or guide students. These systems, trained on historical data, may reproduce and reinforce existing social biases—based on gender, ethnicity, language, or learning style. Such biased outputs can influence educational opportunities, student confidence, and future success, often in subtle but harmful ways. This review underscores the importance of prioritizing ethical considerations alongside technological efficiency in the use of AI in education. A sustainable and equitable digital transformation in education requires AI systems that are transparent, inclusive, and accountable. The development and deployment of such systems must consider these three ethical pillars to ensure that learners in the digital age are supported within a safe, fair, and empowering educational environment.

Keywords: Artificial Intelligence, Ethics, Educational Technology, Data Privacy, Algorithmic Bias

Qualities of Play Environments That Support Children's Well-Being: a Multiple Case Study

Başak Eser

Girne American University, North Cyprus

e-mail: basakeser@gau.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-4418-6006

Abstract

Supporting children's well-being in early childhood is essential not only from a developmental perspective but also in terms of social equity, the right to education, and emotional health. In this period, play functions as a primary means through which children express themselves and interact with their surroundings, making it a fundamental component of well-being. The physical, emotional, and pedagogical structuring of play environments directly impacts children's participation in learning and their psychological resilience. This study aims to identify the qualities that play environments must possess to support children's well-being and to reveal these qualities through a multiple case study conducted in three different preschool institutions. The research was carried out using a multiple case study design, one of the qualitative research methods. The study group consisted of three kindergartens located in different regions, each with distinct socioeconomic characteristics, focusing on five-year-old classrooms. Naturalistic observations were conducted twice a week over a five-week period in each setting, and semi-structured interviews were held with the classroom teachers. The collected data were analyzed using thematic analysis, and cross-case comparisons were made to identify similarities and differences. The findings revealed that certain common features characterize play environments that support children's well-being. These include flexible spatial arrangements that ensure physical safety and allow for freedom of movement, a rich and accessible variety of materials, child-centered layouts that promote choice and autonomy, classroom structures that foster social interaction, emotionally supportive teacher attitudes, and the presence of materials and content that reflect cultural and individual sensitivity. However, the implementation of these features varied meaningfully depending on context, physical resources, and the pedagogical approach of each teacher. In some cases, although material diversity was high, children's autonomy was limited; in others, fewer materials were used more creatively to support free and imaginative play. In conclusion, play environments that foster well-being should be considered not only in terms of physical layout but also in relation to pedagogical planning, teacher interaction styles, and overall classroom climate. It is recommended that teachers prioritize children's autonomy and emotional security when designing learning environments and select materials that reflect their cultural and individual needs. Future studies should include different age groups and school types to deepen the understanding of how well-being-oriented learning environments can be developed in early childhood education.

Keywords: Well-Being, Early Childhood Education, Play Environment

Fostering Children's Well-Being Through Play-Based Learning: a Case Study from Kosovo

Arta Dreshaj

Yllkat e Vegjël, Kosovo,

Arta.dreshaj@gmail.com

Abstract

Early childhood is a critical period in which play functions as a primary tool for learning, communication, and emotional regulation. In this developmental stage, the quality of early learning environments and pedagogical practices significantly influences children's overall well-being. This study aims to explore how play-based learning approaches implemented in a Kosovan preschool setting contribute to children's cognitive, emotional, and social well-being. A qualitative case study design was employed to examine the dynamics of a preschool classroom over a six-week period. Data were collected through naturalistic observations during both free play and structured activities, as well as informal interviews with preschool teachers. Thematic analysis was used to identify practices and environmental features that fostered children's well-being. Findings indicate that play-based learning environments, when intentionally designed and emotionally supportive, provide children with meaningful opportunities to express themselves, build relationships, and develop self-regulation skills. Classrooms that included open-ended materials, outdoor activities, creative arts, and role-play elements were particularly effective in engaging children and enhancing their emotional comfort. Teachers' supportive, empathetic, and non-directive interaction styles were also observed to play a crucial role in facilitating a secure and inclusive atmosphere. In addition to promoting emotional well-being, play-based learning appeared to enhance peer collaboration, problem-solving, and autonomy among the children. The integration of culturally responsive practices and routines helped support a sense of identity and belonging, further strengthening the emotional and social foundations of well-being. This case study underscores the value of play-based approaches in nurturing the holistic development of young children. It is recommended that early childhood educators, regardless of context, adopt flexible and inclusive pedagogical strategies that center play not only as an educational method but also as a medium for emotional growth and well-being.

Keywords: Early Childhood, Play-Based Learning, Well-Being, Preschool Education

Ethical Leadership Practices as a Strategy for Enhancing Staff Retention in Nigerian Higher Institutions

Afolakemi O. Oredein

Orcid.org/0000-0003-2051-4730

opefolake1@yahoo.com;a.oredein@lcu.edu.n

+234 805 514 5060

Department of Educational Management

Faculty of Education

Lead City University, Oyo State, Nigeria

Oluwumi Olatunde Akinola

Department of Educational Foundations,

School of Education,

Federal College of Education (Special), Oyo

Orcid.org/0009-0009-2613-0050

Wumak09@gmail.com; akinola.oluwumi2205@fcesoyo.edu.ng

+2348062703461

Abstract

This paper explores the role of ethical leadership practices in enhancing staff retention in colleges of education in Southwest Nigeria. Ethical leadership, characterized by integrity, fairness, transparency, and respect, is crucial in creating a positive work environment that fosters employee commitment and satisfaction. The paper focuses on the concept of Staff retention, the Ethical Leadership process, problems associated with staff retention in Nigerian higher Institutions, as well specific strategies that can be implemented to address these challenges through ethical leadership. This paper concludes by highlighting the importance of the ethical leadership process as a strategic approach to address staff retention challenges, providing insights into how educational institutions can cultivate a supportive and ethical work environment. The paper among many recommends that adopting ethical leadership practices can lead to a more stable and effective educational environment, enhancing both staff well-being and institutional performance in Nigeria through promoting fair and transparent decision-making.

Keywords: Staff Retention, Ethical Leadership, Ethical Leadership Process Higher Institutions

Multimodal Cyberbullying Detection for Educational Well-Being: Leveraging Text, Image, and Audio Analysis to Support Student Safety

Ermira Idrizi

South East European University, e.idrizi@seeu.edu.mk, Orcid.org/0000-0002-6663-4773,
NORTH MACEDONIA

Mentor Hamiti

South East European University, m.hamiti@seeu.edu.mk, Orcid.org/0000-0002-5622-1182,
NORTH MACEDONIA

Deshira Imeri-Saiti

South East European University, d.imeri@seeu.edu.mk, NORTH MACEDONIA

Abstract

Cyberbullying is a growing problem that impacts the emotional and psychological well-being of students, affecting their school performance and overall happiness. With students spending more time on social media using smartphones, tablets, and computers, hurtful posts—whether they are texts, images, or audio messages—can quickly cause harm. This paper introduces a new system designed to detect cyberbullying in a way that not only identifies harmful content but also supports educators and counselors in protecting students.

Our approach brings together three types of analysis to understand what's happening online. First, we use a graph convolutional neural network (GCN) to read and interpret text messages, catching subtle cues and the context behind words that might indicate bullying. Second, we employ a well-known image analysis tool, GoogLeNet, to scan pictures for offensive content or visual signs of bullying. Third, we process voice messages by extracting Mel-frequency cepstrum coefficients (MFCCs) and feeding them into a convolutional neural network (CNN) to pick up on hostile tones and language in audio posts.

Together, these three methods create a combined system that can accurately flag cyberbullying with an 85% success rate. But our work goes beyond just identifying harmful behavior. We have developed a framework that immediately alerts school counselors and educators when potential bullying is detected, so they can step in early, offer support, and help mediate conflicts before the situation worsens. This system also provides insights that can be used to educate students about respectful online behavior and to build a more compassionate digital community.

In summary, our paper presents a fresh, multimodal solution that not only improves the detection of cyberbullying but also connects that information to real-world, human-centered support, ensuring that schools can create safer and more nurturing environments for all students.

Keywords: Cyberbullying, Multimodal Detection, Educational Well-Being, Graph Convolutional Networks, Image Analysis, Audio Processing, Intervention Framework, Student Support

Understanding The Relationship Between Social Media Usage and Emotional Wellbeing in Adolescents

Abhilash Dash

C.V. Raman Global University, India

e-mail- abhilashdash@cgu-odisha.ac.in, Orchid No: 0000-0001-7767-5979

Sarbadarshi Dash

C.V. Raman Global University, India

e-mail- sdash.rihc@gmail.com, Orchid No: 0009-0000-2611-4522

Manoj Kumar Dash

C.V. Raman Global University, India

e-mail- deanfth@cgu-odisha.ac.in, Orchid No: 0009-0006-6702-1641

Abstract

This study investigates the intricate relationship between social media usage and emotional well-being among adolescents, a demographic increasingly engaged in digital communication platforms. As social media embeds itself as a foundational element in the lives of young individuals, it becomes essential to understand its ramifications on mental health. Utilizing a mixed-methods approach, this research encompasses quantitative surveys and qualitative interviews to gather a multidimensional view of adolescents' social media behaviours and emotional states. The findings reveal that social media can exert both beneficial and detrimental influences on emotional well-being. Positive interactions—characterized by supportive comments and connections with peers—are frequently linked to heightened self-esteem and diminished feelings of isolation. In stark contrast, excessive engagement and exposure to harmful content, such as cyberbullying and unrealistic portrayals of life, correlate with increased levels of anxiety and depression. A pivotal aspect of the research underscores the nature of social media engagement; while passive consumption often leads to negative emotional repercussions, active participation fosters community, belonging, and a supportive environment. This distinction highlights the necessity of cultivating digital literacy and promoting responsible social media practices among adolescents. By encouraging healthy online interactions and fostering critical evaluation of content, parents and educators can significantly enhance the emotional resilience of young users. The contributions of this study enrich the expanding discourse on adolescent mental health, offering valuable insights that may guide the development of targeted interventions. These initiatives aim to alleviate the adverse effects associated with social media while simultaneously harnessing its potential to foster positive outcomes, thereby equipping adolescents with the tools necessary for navigating the digital landscape effectively.

Keywords: Social Media, Emotional Wellbeing, Adolescents, Mental Health

Future Anxiety and the Quality of Interpersonal Relationships and Level of Life Satisfaction

Aleksandra Siedlaczek-Szwed

Jan Długosz University in Częstochowa, Department of Pedagogy, Faculty of Social Sciences,
Poland

Centre for Research and Support for People with Speech Disorders within the Innovative
Research Centre at the Jan Długosz University in Częstochowa, Poland

e-mail: a.siedlaczek-szwed@ujd.edu.pl, Orcid No: 0000-0002-1934-3535

Małgorzata Przybysz-Zaremba

Ignacy Mościcki University in Ciechanow, Faculty of Health and Social Sciences, POLAND

Centre for Research and Support for People with Speech Disorders within the Innovative
Research Centre at the Jan Długosz University in Częstochowa, Poland

e-mail: malgorzataprybysszaremba@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-2542-5104

Abstract

Anxiety about the future is experienced as being close to all other types of anxiety known to man. Its specific feature is its cognitive basis. The cognitive representation of unfavorable events in the distant future is considered to be the source of this type of anxiety. The future exists only in our minds on a conceptual level, not a physical one, but as such it can be a strong stimulus triggering a subjective experience that we call anxiety. The experience of anxiety is emotional. Experimental studies have not confirmed significant relationships between the intensity of future anxiety and the skin-galvanic response, electromyographic potentials and skin temperature (Zaleski et al., 1996). Anxieties have common areas and specific ones, incomparable to others. Future anxiety would be characterized by a stronger component at the causal stage and a specific experience including worry, preoccupation combined with fear. Future anticipated events that trigger future anxiety may be of a different nature. These include external threats of a global or personal nature, as well as failures in one's own activity. The common element is some potential loss, damage or failure, which a person treats as possible and relates to themselves. Our own well-being is threatened (uncertain), whether by some catastrophe or by our own inefficiency, and therefore, thinking about it, we can feel anxious about our own future. Satisfaction with life is one of the elements of subjective well-being, which also includes positive feelings and the absence of negative feelings. Its assessment is the result of comparing a personal situation with standards defined by oneself based on one's own set of criteria. It is a conscious, cognitive process of global assessment of life. There is no single definition of the concept of "life satisfaction" in the literature. It is often used interchangeably with the terms "quality of life" or "life satisfaction". Many studies indicate the complexity of the determinants of life satisfaction, as well as the heterogeneity of researchers' views.

Keywords: future anxiety, interpersonal relationships, life satisfaction, quality of life.

The Relationship Between Organizational Commitment and Workplace Happiness

Ayşen Berberoğlu

University of Mediterranean Karpasia, TRNC

e-mail: aysen.berberoglu@akun.edu.tr

Orcid No: 0000-0003-0073-9035

Tolga Öz

University of Mediterranean Karpasia, TRNC

e-mail: tolga.oz@akun.edu.tr

Orcid No: 0000-0002-3608-2090

Abstract

The aim of the study is to evaluate the relationship between two important concepts in the workplace which are organizational commitment and workplace happiness. Even though defining organizational commitment in an organization is not easy due to the fact that it is based on the perceptions of employees, it can be defined as the aggregate of level of engagement to their workplace, which are the results of the experiences of individuals about their work environments.

It is a fact that the organizational commitment has a strong influence on employee attitudes resulting in positive or negative employee behaviours. One of the expected relationship of increased organizational commitment is with organizational happiness which is defined as “an emotional state in which a positive atmosphere is experienced within the organization and positive emotions are felt more frequently than negative ones”. The study is going to use a qualitative approach to collect data. Face to face interviews will be carried out with academicians currently working actively in a university in TRNC. The study will adopt the purposive sampling method. The data collected will be analysed in order to understand the assumed relationship between two concepts.

Keywords: Organizational Commitment, Organizational Happiness, Academicians, Workplace Attitudes

Combating Negative Thinking Among EFL College Students

Reima Al-Jarf

King Saud University, Riyadh, SAUDI ARABIA

e-mail: reima.al.jarf@gmail.com, Orcid: 0000-0002-6255-1305

Abstract

Results of surveys with a sample of EFL college students and instructors showed that many students have a negative image about themselves as foreign language learners. They think courses are difficult and are always afraid of failing. If they fail an exam or a course, they blame it on the teacher, on their bad luck, or exams that do not match their proficiency level. Some are not willing to try. They hate school and studying. If they have a test, an oral presentation, a writing assignment, they are under stress. They cram and lose sleep. They are always worried about the kind of idea their instructor has about them. They feel helpless and that they are the scapegoat. Based on findings of the surveys, this study proposes a model for helping the students develop positive thinking, positive attitudes, positive affirmations, emotional resilience, become happy and relaxed learners, overcome stress and anxiety, and make more improvements and accomplishments. The model consists of strategies and tips for (i) improving the students' *English language skills* through extension activities, using technology and AI, reading simplified novels and others; (ii) *providing psychological help* such as encouraging students to talk about their academic problems, diagnosing problems and difficulties, providing moral support, student-instructor communication, giving moral support, on-going feedback, reading simplified self-help books, watching motivational videos, reading student success stories, learning guides, substituting negative words and phrases with positive ones and others, and (iii) developing students' *pragmatic skills* as goal setting, analyzing current use of time, preparing a to-do list, prioritizing, time management, planning, classifying activities developing presentation and note-taking skills study skills, maintaining an organized work environment. Examples of students' negative thinking, strategies and guidelines for overcoming them will be given in detail.

Keywords: Negative Thinking, Positive Thinking, Negative Attitudes, Positive Attitudes, Linguistic Skills, Psychological Help, Pragmatic Skills

European EFL Teachers' Perspectives on the eTwinning projects While Teaching English Speaking Skills to Young Learners

Author Tuğba Bademci

English Language Teacher, Türkiye

e-mail: tugbabademci@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-7221-5516

Abstract

This study aims at investigating the effects of eTwinning projects on teaching speaking skills to young learners in English. The research design of the article is a qualitative method to analyse the experiences of EFL teachers who have at least one eTwinning project with young learners. 5 EFL teachers from different 5 European countries take place in the research. They have joined semi-structured interviews via zoom. The data is analysed descriptively with thematic analysis. The themes which are revealed are Improvement in Speaking Skills, Improvement in the Skills of Teachers, Communication in English, and New Techniques and New Methods in English Language Teaching. There are many advantages of eTwinning are found out which are improvement in speaking skills, communication in English, collaborative works, dealing with speaking anxiety and gaining self-confidence, the enthusiasm of the students, increasing the use of English during the class, increasing the use of web 2.0 tools, flexible environment in which both teaching and learning speaking skills are easier and more enjoyable classroom activities. No disadvantages of eTwinning can be reached in the study. The outcomes of the project are self-confident, English-speaking, and more extroverted students, more enjoyable classroom activities, positive classroom environment, collaborative activities, real-life communication, speaking activities, and real-life materials.

Keywords: eTwinning, eTwinning projects, young learners, speaking skills.

Contexts of Health Education and Addiction Prevention in a Medical Perspective

Bilguundorj Enkhbayar

Maria Skłodowska-Curie Medical University in Warsaw, Faculty of Medicine,
e-mail: bilguundorj.enkhbayar@gmail.com, Poland

Abstract

Health education plays a significant role in promoting health. Today, the concept of health is predominantly understood from a holistic perspective, encompassing physical, mental, and social dimensions, and is regarded as both an individual and societal asset. The evolving social reality and the associated rise in social problems have led to an increasing prevalence of dysfunctionality among children and adolescents, particularly in the area of social functioning.

The goal of health education is not only to protect health by preventing disorders and problems—an essential aspect of prevention—but also to enhance and strengthen students' health. This is achieved by helping them develop pro-health behaviors and creating a school environment conducive to health. Prevention occupies an important place within educational and developmental interventions aimed at reinforcing health. Addiction is a phenomenon visible in all environments today. We live in times where addiction among children and adolescents is increasingly common. This situation is primarily a result of civilizational progress, which, despite bringing numerous positive achievements and conveniences in various areas of life, has also led to many negative consequences. These include interpersonal conflicts, emotional tensions, and neurotic symptoms. Such conditions pose a threat not only to children and adolescents but also to society as a whole. The rise in addiction correlates with increased crime rates and suicides. These phenomena lead to psychodegradation of individuals affected by such disorders, family breakdowns, and the deterioration of social life. Addressing these issues requires a comprehensive approach that integrates health education with strategies for prevention and societal support systems.

Keywords: Health Education, Addiction Prevention, Pro-Health Behaviors

Mental Health Prevention as a Goal of Health Promotion – Medical Aspects

Martyna Szwed

Maria Skłodowska-Curie Medical University in Warsaw, Poland, Faculty of Medicine

Center for Research and Assistance for People with Speech Disorders within the Innovative Scientific Research Center at Jan Długosz University in Częstochowa, Poland,

e-mail: martynaszwed@o2.pl, Orcid: <https://Orcid.org/0000-0001-9297-3149>

Abstract

The impact of addictions on mental health is particularly destructive, leading to numerous emotional and psychological problems. Addictions can result in severe mental disorders that hinder daily functioning and lower quality of life. Psychoactive substances such as alcohol, drugs, and medications alter brain chemistry, causing dysfunctions in the nervous system. Addictions are often accompanied by emotional issues such as depression, anxiety, and personality disorders. Prevention plays a crucial role in interventions aimed at promoting health. It targets a broad audience - children, adolescents, adults, and the elderly. The objective of prevention is not merely to reduce risk factors but to promote health by developing strengths and resources that make individuals more resilient to risk factors that could lead to various difficulties or somatic, psychological, and social psychopathologies. The concept of health is multidimensional, encompassing physical, social, and psychological functioning. Equally important is fostering individual methods of promoting health, including adopting a healthy lifestyle, developing social competencies, and building positive self-esteem as essential resources for maintaining well-being. Currently, prevention is playing an increasingly significant role as it addresses both the visible limitations of medicine in treating diseases and the rising costs of medical care. The overarching goals of the WHO's comprehensive action plan for mental health for 2013–2030 include promoting mental health, preventing mental disorders, ensuring care, accelerating recovery processes, promoting human rights, and reducing morbidity, mortality, and disability among individuals with mental disorders. It is essential to support the emotional development of children and their ability to build a positive self-image, cope with challenges, and form healthy and safe relationships with others. This can be achieved through self-acceptance and understanding the mechanisms behind their own behavior, feelings, and thoughts.

Keywords: Prevention, Mental Health, Health Promotion

Investigation of Elementary School Students' Emotion Regulation and Emotional and Psychological Well-Being Levels in Terms of Some Socio-Demographic Variables

Değer Olgun

Nicosia Atatürk Primary School, Northern Cyprus
e-mail: degerolgun@gmail.com, Orcid No:0009-0008-9743-7992

Nergüz Bulut Serin

European University of Lefke, Northern Cyprus
e-mail: nserin@eul.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-2074-3253

Abstract

The aim of this study is to examine whether there are significant differences between the emotional and psychological well-being of disadvantaged primary school students and some socio-demographic variables. In the study, the emotion regulation status and emotional and psychological well-being of children were compared with the students' age, gender, socio-economic status, whether the parents are alive, whether the parents are together, the education level of the parents, the employment status of the parents, the academic success status, the number of siblings, the birth order and the attitude of the parents. In the study, the "Stirling Scales of Emotional and Psychological Well-being for Children (SCDPIÖ)" developed by Liddle and Carter in 2015 and adapted to Turkish by Akın, Yılmaz, Özen, Raba and Özhan, the "Emotion Regulation Scale for Children (ECRRS)" developed by Rydell et al. and adapted to Turkish by Harmancı and Aytar (2022), and the "personal information form" developed by the researcher were used. The research sample consisted of 301 primary school students studying in the primary education level of public schools affiliated to the Ministry of National Education of the Turkish Republic of Northern Cyprus in the district of Lefkoşa, where disadvantaged students study, in the 2023-2024 academic year. In the study, in order to compare the scale scores according to the socio-demographic characteristics of the students, the independent sample "t" test was applied in two-group comparisons, and ANOVA was applied in comparisons consisting of more than two groups. Tukey test was used for further analysis. As a result of the study, significant differences were found between Emotion Regulation and gender fear sub-dimension, economic status, academic success for children; and between emotional and psychological well-being and gender, economic status, academic success, and educational status of parents.

Keywords: Emotion Regulation, Emotional and Psychological Well-Being, Disadvantaged Students, Primary School Students

The Economic Benefits of Investing in School Well-Being Initiatives: A Systematic Review

Bamikole Abel Fashogbon

Department of Adult Education, University of Ibadan, NIGERIA

Email: fashcole20@gmail.com, Orcid No: 0009-0008-1068-3235

Afeez Boluwatife Olaogun

Department of Adult Education, University of Ibadan, NIGERIA

Email: boluomotife@gmail.com, Orcid No: 0009-00080588-2643

Abstract

This review seeks to measure the economic value that comes from investment in school well-being programs with respect to direct and indirect return investment - value for educational institutions, governments, and the society. Acknowledging scattered emerging interest; to student mental health, emotional stability, and overall well-being, the research offers a systematic synthesis of peer-reviewed articles, policy documents, and evaluation studies published from 2010 to 2024. The review intends to provide a systematic insight on how well-being programmes in schools such as mental health support and anti-bullying, social-emotional learning, nutritious food and physical activities, and maintaining safe environments can contribute toward value creation through improved educational productivity and outcomes and their impact on lifelong productivity.

The literature as reviewed indicates that well-structured school well-being programs are economically advantageous. Schools that implement holistic well-being interventions can better report student academic performance, which drives better labour market outcomes. Additionally, improve behavioral problems and related costs associated with disciplinary action and other costs.

The review outlines cost-benefit ratios from selected case studies that have a suggested return on investment ratio between 2:1 and 10:1, depending on type, scope, and duration of well-being initiatives. However, the review identifies gaps such as fractured funding streams, lack of policy cohesion, and insufficient educator training which limit economic benefits drawn. The study argues there needs to be cross-sector cooperation, sustained investment, and policy-focused funding strategies if real change is to be achieved. Therefore, it is strategically wise to argue for funding well-being programs in schools from an economic standpoint in addition to the moral or educational ones. It is necessary to frame policies that integrate well-being into education planning and learner support to strengthen reliance and, in turn, improve the nation's capital development.

Keywords: Economic Benefits, Investment, Schools

The Role of Community Schools in Promoting Students' Overall Well-Being

Uchechukwu Charles Osu

University of Ibadan, Nigeria,

e-mail: charles1759@yahoo.co.uk, Orcid No: 0000-0002-8882-7883

Abstract

This paper explores the critical role that community schools play in improving students' general well-being through a comprehensive and integrated approach to education, breaking with traditional educational models which frequently divide support services and academic instruction into separate categories. Community schools serve as cooperative centers where education, social services, health care and community involvement are all integrated. By attending to the diverse needs of students, especially those from underprivileged or marginalised communities. Furthermore, it discussed how community schools' extended learning programmes, family involvement and mental health services greatly enhance students' success outside of the classroom by examining case studies and existing literature. Social-emotional skills attendance and academic performance have all been connected to the incorporation of services like on-site health clinics and counseling after-school programmes.

Additionally, the collaboration of schools, families, and community partners fosters a nurturing environment that supports students' physical, social and emotional development. Despite the evident benefits, the implementation of effective community school models faces challenges, including inconsistent funding, coordination difficulties among stakeholders, and policy limitations. These obstacles necessitate strategic planning and sustained investment to ensure the scalability and sustainability of community school initiatives. To address these challenges, it is imperative to develop stable and diversified funding streams through a combination of governmental allocations and partnerships with private foundations and community-based organisations.

In conclusion, the paper advocates for increased investment in community schools as a sustainable, equity-driven strategy to enhance student well-being and educational equity. It calls on policymakers, educators, and community leaders to prioritise holistic student development as a fundamental component of educational reform, recognising that addressing the broader determinants of well-being is germane for fostering equitable and inclusive learning environments.

Keywords: Community Schools, Student Wellbeing, Holistic Education, Educational Equity

Protecting Children from Electronic Aggression – Pedagogical Challenges

Ewa Pasternaka-Kobylecka

University of Zielona Góra, Poland, e-mail: e.kobylecka@ipp.uz.zgora

Orcid code: <https://Orcid.org/0000-0002-8245-9012>

Jakub Niewiński

University of Zielona Góra, Poland, e-mail: haszamaim@gmail.com

Orcid code: <https://Orcid.org/0000-0002-8791-9882>

Abstract

Our presentation will reflect on various forms of cyberbullying among teenagers: 13, 14-years-old students of Polish primary school and ways to counteract it. "Generation Alpha" born after 2010 includes children who very quickly get to know the world of mobile technologies. The smartphone connects the individual with the world, it is a communication tool. It can also be a source of addictions and cyberbullying. Establishing random acquaintances, posting photos, various information about yourself on Social Network Sites threatens with critical comments, electronic aggression, hate, to which children and young people have no immunity. That is why they sometimes escape from problems into the virtual world, they are unable to function in everyday life.

We will present the outcomes of our new study combined quantitative and qualitative methodology. It consisted of a survey, which was conducted on a group of 20 students from primary school in April 2025 and five in-depth interviews, partially structured with teenagers from the 7th grade of primary school. Young people were given a voice to listen to their narratives related to the experience of violence in the virtual world. Ethical aspects were important during the research- young people could opt out at any stage of the study. They also did not have to answer questions that were emotionally difficult for them. The safe research space determined the psychological comfort of the respondents.

The research results also show the typology of the most common aggression on the web (electronic aggression). The people included in the study proposed their own strategies for taking care of their psychological comfort. Some of them are an important voice in the discussion on the resilience (mental resistance) of children and young people. They also suggest how to strengthen it.

Keywords: Cyberbullying, Communication Tools, Ethics, Psychological Comfort

Exploring the Impact of Artificial Intelligence on High School Students' Autonomous English Learning Motivation and Academic Performance

Shizhen Xu

Zhengzhou University, China, e-mail: xszlemon@stu.zzu.edu.cn

Jingxuan Yan

Zhengzhou University, China, e-mail: yjxbb1017@126.com

Jiamin Wu

Zhengzhou University, China, e-mail: Scarlett_017@163.com

Abstract

This study aims to investigate the impact of artificial intelligence (AI) on high school students' motivation for self-regulated English learning and their academic performance. With the rapid development and integration of AI technologies in education, understanding their effectiveness in real classroom settings has become increasingly important. As AI tools such as intelligent tutoring systems, language learning apps, and personalized feedback mechanisms become more accessible, it is essential to evaluate their influence not only on academic outcomes but also on learners' intrinsic motivation and autonomous learning behaviors. This research focuses on quantitatively validating the practical utility of AI tools in enhancing students' motivation and learning outcomes in English as a foreign language. Two parallel classes from a selected high school were chosen as the research sample to ensure comparability between the control and experimental groups. A mixed-methods research design was adopted to provide a comprehensive understanding of the phenomena under investigation. First, a questionnaire was administered to measure students' English learning motivation and to collect data on the frequency, types, and contexts in which AI tools are used. Second, their recent English exam scores were analyzed to assess academic performance. Additionally, three participants were selected for in-depth interviews to gain deeper insights into their learning experiences and perceptions of AI-assisted learning so that we can obtain complementary qualitative insights. Through this comprehensive approach, the study seeks to explore the specific ways in which AI supports or enhances students' self-regulated learning behaviors. The findings aim to inform innovative practices in English language education and provide evidence-based recommendations for improving English proficiency among high school students.

Keywords: Artificial Intelligence; Self-Regulated Learning; High School English Education; Learning Motivation

Shaping Pro-Health Attitudes in The Family – Analysis of Key Factors

Małgorzata Przybysz-Zaremba

Ignacy Mościcki University in Ciechanów, Faculty of Health Sciences and Social Sciences,
Poland; Centre for Research and Support for People with Speech Disorders within the
Innovative Research Centre at the Jan Długosz University in Częstochowa, Poland

e-mail: malgorzataprybyszczaremba@gmail.com; Orcid No: 0000-0003-2542-5104

Aleksandra Siedlaczek-Szwed

Jan Długosz University in Częstochowa, Department of Pedagogy, Faculty of Social Sciences,
Poland; Centre for Research and Support for People with Speech Disorders within the
Innovative Research Centre at the Jan Długosz University in Częstochowa, Poland

e-mail: a.siedlaczek-szwed@ujd.edu.pl; Orcid No: 0000-0002-1934-3535

Abstract

The family is the most important environment in the lives of children and young people. It performs many functions for them, of which the socialization function is one of the basic ones. As a result, children learn basic behaviors and acquire the most important information and experiences in the field of health for their development. The role of family upbringing in the early formation of pro-health habits is significant. "Health behaviors are shaped primarily in childhood and youth under the influence of various factors, among which the family is mentioned in the first place, next to school and the peer group. These behaviors are difficult to correct and modify in adults. The effects of deficiencies in pro-health behaviors and health-risk behaviors usually appear only after many years". Health education and shaping pro-health attitudes take place in the family, among others, by imparting knowledge about health and disease, developing an emotional attitude to health as the most important value, teaching basic hygiene and care habits, pro- and anti-health behaviors, including how to act in the event of disease. The scope of health knowledge and experiences acquired by a child in the family is therefore very wide: from personal hygiene, through food hygiene, to mental hygiene and rational organization of free time. An important function of the family environment is also the creation by close and distant family members of an appropriate atmosphere around health issues, their opinions on the importance and effectiveness of preventive measures, such as dental check-ups or vaccinations, their attitude to stimulants, as well as the importance of physical activity.

Keywords: Family, Upbringing, Shaping Health Attitudes

Establishing Positive Relationships and Enhancing Self-Concept among Special Students in Inclusive Classrooms

Gabriel Julien

Orcid:<https://Orcid.Org/0000-0001-5902-6617>, The University Of The West Indies St Augustine Global Campus, Gabrieljulien7@gmail.com, TRINIDAD & TOBAGO

Abstract

Forming positive relationships among special students in inclusive classrooms is commonly associated with genuine trust, deep respect, and appropriate support. When it is adequately accomplished it habitually assists these students to feel valued and connected with their peers and educators. When special students establish worthwhile relationships with their educators, they are often motivated and energized to accomplish their goals and aspirations. They also possess sound self-concept and achieve better academically and socially and this provides further growth and development for their overall well-being. Inclusive schools can strive to build purposeful relationships with students by actively listening, showing empathy, and providing necessary support and guidance. Self-concept involves the way students think about themselves, and it is central in enhancing their academic performance and motivation. Educators can assist students develop a growth-promoting self-concept by affording them opportunities for self-care, recreation, and interactions. Thus, appropriate inclusive classrooms ensure that students cultivate a good sense of belonging, encourage meaningful participation, and build the welfare of all students. Educators should try to be non-judgmental and offer students unconditionally positive support and guidance. When these qualities are non-existent students become disenchanted, disoriented, and their progress is grossly diminished. That is why it is necessary to maintain positive relationships in the classrooms. It is undeniable that the literature repeatedly addresses the notion of positive relationships, self-concept and inclusion separately, but it does not make the connection with special students. Hence, this research addressed that gap and simultaneously answered the following two research questions. How can positive relationships be established among special students? Can positive relationships accentuate self-concept among special students?

Keywords: Positive Relationships, Self-Concept, Self-Esteem, Self-Perception, Special Students, Inclusive Education, Teaching and Learning

Exploring Students' Mental Wellness in Algerian Universities

Merbah Kouider

Department of English, University of Mustapha Sstambouli-
Mascara-Algeria

e-mail: mer_riadh@yahoo.com

Abstract

Issues related to students' mental wellness have recently received increasing attention particularly in educational settings. This is typically apparent in Algerian universities where students are subject to several mental health problems. Managing issues related to students' ill mental health are quite challenging as university students are vulnerable to countless stressors such as anxiety, depression, stress, loneliness, and social isolation which are prevalent among students. Such stressors are the byproduct of social, emotional, biological as well as psychological factors which are the reasons behind determining students' mental health mainly at this transitional phase in life-adolescence. Hence the present paper attempts to explore mental wellness among students in Algerian universities. The research points out that understanding these challenges is crucial for designing effective health interventions that support mental well-being during this critical age. In this regard, educational institutions and educational policies hold huge responsibility in promoting and enhancing students' mental well-being by providing programs and pedagogies that assist students in developing a positive sense of identity, self-worth, and relatedness within their community. The study also reveals that by implementing activities and strategies that nurture and improve mental health, and by creating assistance services such as psychological and psychiatric centres, students will be able to cultivate positive mindset, develop healthy behaviours, manage stress, improve academic performance, and develop emotional resilience. So, instead of blaming students for their academic misachievements, we have to provide supportive educational environment that prioritizes students' mental health and overall well-being.

Keywords: Mental Wellness, Stressors, University Students, Challenges, Resilience, Academic Achievements

The Effect of High Interactive Computer Assisted Instruction Softwares on Student Achievement in Primary School Science Teaching

Zehra Kibar

Dokuz Eylul University, Türkiye
e-mail: zehra86kibar@gmail.com, Orcid No: 0009-0000-9660-2177

Oğuz Serin

European University of Lefke, Northern Cyprus
e-mail: oserin@eul.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-4739-605X

Abstract

The purpose of this study is to investigate the effect of computer-aided instruction (CAI) on student success in 6th grade science course teaching. For this purpose, CAI software was developed by the researcher regarding the subject of “Cell” in the unit “Journey to the Internal Structure of Living Things” in the 6th grade primary school Science course. In the prepared CAI software, the subjects are explained with a rich visual presentation and animations; students are provided with various ways to interact with the computer.

The research was conducted on 46 students studying in a primary school in the city center of Izmir in the 2004-2005 academic year (Experiment Group=23, Control Group=23). In order to collect data in the research; “Achievement Test” and “Personal Information Form”, which were developed by obtaining expert opinion and have a reliability coefficient of 0.72, were used. As a result of the research; it was determined that computer-aided science instruction was more effective in increasing student success compared to the traditional teaching method. In addition, in the experimental group where CAI method was applied; it was found that there was a statistically significant difference in favor of female students among student development levels according to gender.

Keywords: Science Education, Computer-Assisted Education, Educational Software

The Role of Media and Technology in Supporting Relaxation and Health

Hab. Lidia Kataryńczuk-Mania

University of Zielona Góra, Poland, e-mail: lidia.katarynczuk.mania@gmail.com, Orcid
No: 0000-0002-4934-7465

M.A. Tomasz Dobrowolski

Pomeranian University in Słupsk, Poland, Orcid No: 0000-0002-8664-5277

Julia Maciejewska

Student of psychology, University of Zielona Góra, Poland

Abstract

Media have become the first source of information we turn to when seeking to deepen our knowledge. As a result, the number of ways to achieve well-being - both mental and physical - continues to grow. One form of supporting health is listening to music. Studies confirm that listening to particularly selected music tracks has an impact on the physiological state of the human body. It has been observed that music reduces the secretion of the stress hormone cortisol and increases the release of endorphins. Moreover, it has been confirmed that listening to music reduces both physical and mental tension, which may further contribute to emotional balance. Listening to binaural beats - an acoustic phenomenon in which two slightly different frequencies are played separately in each ear, resulting in the perception of a third rhythm - has been shown to improve working memory. Literature also points to many findings that confirm the positive effects of listening to classical music. It has been found to significantly enhance performance in cognitive tasks and support working memory functioning. The development of media and new technologies is inevitable and although it brings certain risks, it is primarily associated with countless opportunities to improve our quality of life. Particular attention should be paid to the significant role technology plays in treating individuals with speech impairments. There are tools, such as applications, which can diversify the therapy process¹. Afasystem primarily offers exercises aimed at training basic language functions, leading to improving the effectiveness of therapy. RehaCom includes a collection of training programs that allow speech therapists to choose exercises tailored to specific language abilities. MÓWik is a system that supports non-speaking individuals, significantly improving their quality of life by enabling them to communicate. Summarizing, media and technology can help us achieve well-being.

Keywords: Music, Technology, Well-Being, Speech Therapy

The Music of Nature in Supporting Human Health

Lidia Kataryńczuk-Mania

Orcid:0000-0002-4934-7465, Uniwersytet Zielonogórski, Instytut Pedagogiki,
lidia.katarynczuk.mania@gmail.com, Poland

Joanna Ziemkowska

Orcid:0000-0002-6428-6939, Akademia im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim,
joanna-ziemkowska@wp.pl, Poland

Abstract

Health is understood as a state of physical and psychological well-being. It is essential to care for it by utilizing the therapeutic potential of the music of nature. One of the environments that can positively influence human well-being is the forest. The aim of this presentation is to demonstrate how natural sounds found in nature can serve as beneficial factors supporting the sense of human well-being. A particularly rich environment in terms of auditory stimuli—such as animal calls and the sounds of moving vegetation—is the forest. It is a complex ecosystem that exerts a multifaceted influence on human health. During a stay in the forest, the senses of the individual are stimulated. This immersive, multisensory experience is referred to as "forest bathing," known in Japanese as *Shinrin-yoku*. The therapeutic effects of the forest can be attributed to its unique microclimate and the presence of essential oils released by plants. These plant-derived oils are primarily terpenes emitted by trees. Phytoncides (from the Greek *phyton* – plant, and Latin *caedo* – to kill) are substances secreted by trees in response to stress. They exhibit antibacterial, antiviral, and antifungal properties. Among the bioactive compounds produced by trees are α -pinene, β -pinene, limonene, and myrcene. These compounds retain their biological properties within the human respiratory tract. They act as anti-inflammatory agents, protect neural cells, and support brain function. Phytoncides also influence the composition of the human microbiome. The forest engages the senses of sight, taste, smell, touch, and hearing. This presentation will focus specifically on the auditory dimension—on the natural sounds that reach individuals in a forest environment. These include birdsong, insect calls, the rustling of leaves in the tree canopy, and the murmur of flowing water. Forest bathing serves as an effective method for reducing stress and promoting relaxation, an effect that can be experienced, for example, by listening to birdsong. In modern society, contact with nature is increasingly recognized as a necessity. Physicians, in addition to prescribing medications, are now issuing so-called “green prescriptions”—recommendations to spend time in natural settings. Psychiatrists, in particular, may integrate forest exposure with pharmacological treatment. Moreover, they may recommend listening to recordings of natural sounds as a form of therapy. Studies have shown that individuals undergoing depression treatment who spend time in forest environments may require lower doses of medication. The forest landscape can significantly alleviate the psychophysical burden experienced by individuals, supporting both physical and mental health, and contributing to overall well-being.

Keywords: Music, Nature, Well-Being

**The Social-Media “Mandrake” Of Health Values.
Discourse On the Triad: Social Media – Youth – Well-Being**

Mirosław Kowalski

University of Zielona Góra, Poland

e-mail: M.Kowalski@ipp.uz.zgora.pl, Orcid No: 0000-0003-2960-8258

Paulina Kobylecka-Bitner

University of Zielona Góra, Poland

e-mail: 951d@g.elearn.uz.zgora.pl, Orcid No: 0009-0009-4362-671X

Abstract

Some people believe that the sense of security is an element of practical activities and a lot of time should be devoted to it in order to responsibly pursue happiness, others state that security is another dimension of human objectification. The sense of security should refer not only to the physical sphere of a person (and property), but also symbols, anxieties and ideas (including health/well-being), the sources of which should be sought in the key dimensions of the existence of a modern person, especially a young person. This vision is based on health ideas, as a result of the functioning of media freedom. In the social media space, the boundary is increasingly and unpredictably marked around the crisis of the ability to explain health problems of individuals. In order to resolve the dilemmas around the crisis of the ability to explain health problems appearing in everyday educational practice, an attempt should be made to depict health as a value from the perspective of the social-media game. The disturbing directions of action are testing morality and ethics in the field of health values.

The contemporary life situation in the conditions of "blurring of moral responsibility for health", gives rise to a sense of confusion and a crisis of personal identity. Young people in particular do not know what should be considered appropriate for their own health/well-being and what is inappropriate, and try to be open to everything. It seems that health/well-being as a value, from the point of multitude of views, opinions, and behaviors presented in the media, has found itself on a ground where a specific transition is made from "fate" to "choice" and/or from "choice" to "fate". Above refers to socio-cultural transformations - "matrix of monetizing health".

Keywords: Health/Well-Being, Youth, Education, Social-Media

Nurturing Communities Resilience Through Knowledge and Technology Transfer in Africa

Saman Ange-Michel Gougou

Language and Communication Sciences, Alassane Ouattara University of Bouaké, Cote D'ivoire

E-mail: michelgougou1@gmail.com, <https://Orcid.org/0000-0003-2673-2261>

Hoho Inès Palé

Geography, Environment & Health, Université Félix Houphouët-Boigny, Cote D'ivoire

E-mail: inespale2@gmail.com, <https://Orcid.org/0009-0005-0953-0088>

Abstract

In Africa, the implication of students in Knowledge and Technology Transfer (KTT) dissemination is an important opportunity to support society and communities' wellbeing through Research & Development (R & D) in today's rapidly changing world. Therefore, this paper aims of investigating students' engagement in response to communities' societal needs related to environment, health preservation and well-being issues through KTT initiatives. This qualitative interpretative research used observation and interviews of "geography" students in Université Felix Houphouet Boigny (Cote d'Ivoire) to collect their point of view on how they apply KTT in academia and extra academia activities to solve environmental and health issues encountered by communities in this tropical zone. Findings mention high opportunities and challenges of KTT to solve environmental and health issues encountered by local communities. Moreover, it improves student practical skills, intercultural communication and success expectation by applying theories to provide solutions to real environmental and health challenges according to PERMA model as change makers. As recommendation, nurturing Knowledge and Technology Transfer from academia to community is required in Higher Education Institutions policy to support communities' sustainability and, learners' wellbeing in their studies and practice skills acquisition as future decision makers.

Keywords: Wellbeing- Knowledge and Technology Transfer- Environment- Health- Academic leadership- Communication-Africa

Contemporary Approaches to Well-Being: The Five Ways to Well-Being

Richard Eshun

Institute of African Culture and International Understanding, Olusegun Obasanjo Presidential Library Centre for Human Security and Dialogue, Bells University of Science and Technology- Nigeria.

Global Peace Study for Sustainable Development in Africa, St. Augustine's University, e-mail: richardeshun@ymail.com Orcid.0000-000199849343

Abstract

The general well-being of people is the most important aspect of humanity, that when it is compromised, all aspect of life, turn to be tempered. Personal growth and development are retarded. It affects societal growth and does not favor proper development in a society. Well-being can be approached through various ways. The current approaches to well-being of the individual, often revolve around five ways- connectivity, being active, taking notices, continuous learning and giving to others. Well-being encompasses quality of life and the ability of people and societies to contribute to the world with a sense of meaning and purpose. Dwelling on well-being supports the tracking of the equitable distribution of resources, overall thriving and sustainability. There are five types of well-being, Physical wellbeing, Social well-being, Workplace wellbeing, and societal well-being. It has been observed that, mental, physical, social, financial, spiritual and vocational wellness, are the elements of well-being. Emotional, occupational, intellectual are also some of the dimensions of wellness. It has observed that the contemporary approaches to well-being emphasizes connecting with others, being physically active, becoming aware of new innovations and learning new things from them and giving back to society. They are approaches that focus on the improvement of the mental and physical health through physical and everyday activities.

So the above topic on well-being, seeks to define the term, the dimensions, and reecho the importance of wellness in our field of study as practitioners. I realized that the functions of well-being contemporarily, was basically on personal health and needs, therefore ways with which the individual would be able to meet an expectation of fully becoming well, were my research methods. It also put across the many strategies that are used to achieve a well-being in its inclusiveness. That is within the social, work, family, religion and in relationship.

Keywords: Wellbeing, physical, contemporary, approach, societal, Learning, noticing, vocational

The Effect of Psychosocial Factors on Education

Engin Çelebi

Cukurova University, Türkiye

engincelebi@cu.edu.tr, Orcid:0000-0001-5791-8080

Abstract

Inequality in education is also related to social psychology and, the relationships between social inequalities and education are related to negativity. Social isolation, security problems, alienation, anxiety, fear, hopelessness and similar problems can negatively affect the psychosocial health. It is necessary to explain the role of psychosocial effects on education, to address how these affect people behaviors and mental health, and to show the extent to which they affect the social justice process. The effects of inequality in education on negative psychosocial factors are multifaceted. This situation has the potential to create serious negative psychological effects in the long term. Because this situation can affect rational thinking and behavior in emotional and cognitive terms. It can be stated that policies targeting the poor, especially the urban poor, are needed to reduce educational inequality. Therefore, it can be said that in order to eliminate inequality in education, focus should be placed on areas such as employment, social protection, housing, etc. Efforts should be made in the areas of eliminating the lack of political will, focusing on subpopulations and improving comparisons in order to measure progress and differences, determining the needs of vulnerable and high-risk groups, conducting regional research and expand the knowledge base, ensure coordination between state institutions and international organizations, and focusing on the effects of people and social factors in order to improve inequality measures. Issues related to inequality in education are not an exception or a simple recommendation. Inequality in education has complex and different social dimensions. This is a social problem that requires social solutions at the macro level and requires great sensitivity. Children will be at greater risk of being negatively affected by this situation if the precautions are not taken. For example, a study conducted in European countries found a significant difference in partial life expectancy between people with low and high levels of education.

Keywords: Education, inequality, social justice, social psychology

Supporting the Well-being of Children Placed in Foster Care in Poland

Ewa Kubas

University Of Bielsko-Biała, POLAND

Orcid No:0000-0002-4621-830X, e-mail: ewakubas1@gmail.com

Izabela Bieńkowska

University Of Bielsko-Biała, POLAND

Orcid No:0000-0001-5885-6379, e-mail: izabela.bienkowska@wp.pl

Abstract

The foster care plays an important role in supporting children deprived of proper parental care. Its role is to create stable and safe environment for children whose biological parents cannot provide. Foster families care about social, educational and emotional development of the children. Their role is also to care for children with the aim of addressing the caregiving deficiencies before the children entering foster care. In 2023 there were as many as 75000 children placed in foster care in Poland. Such a number of children requires an appropriate approach to supporting their well-being and development on a daily basis. Foster families, in carrying out their roles, aim to ensure the well-being of the children placed in their care by fulfilling the following duties: providing proper nutrition, taking care of the child's hygiene and health (also necessary therapies), satisfying child's basic needs, educating the child about the world, culture, art, indicating accepted norms of behaviour, setting rules and teaching the child to express his feelings.

The foster care system in Poland is supported by Family Support Centres and Social Welfare Centres which, in addition to material and financial support, also offer non-material assistance including psychological consultations and various forms of therapy. However, according to many studies, such support is still insufficient. Many foster families are in a real need for legal assistance (when dealing with difficult situations involving the biological parents of children), more trainings to prepare the parents for challenging situations, better access to specialist help and more precise and supportive legal regulations for foster families and their children.

Keywords: Well-being of children in foster care, institutional support, foster families, foster care in Poland

Special Education Teachers' Views on the Use of Technology in Education

Fatih Aydoğdu

Erzincan Binali Yıldırım University, TÜRKİYE,

e-mail: faydogdu@erzincan.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-5123-0824

Neriman Aral

Ankara University, TÜRKİYE,

e-mail: aralneriman@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-9266-938X

Burçin Aysu

Ankara Yıldırım Beyazıt University, TÜRKİYE,

e-mail: burcinaysuuu@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-3881-191X

Abstract

Thanks to recent innovations in technology, technological tools have begun to be widely used in educational activities, and the effects of technologically based applications have been tested in many learning areas. Interactive content provided by applications that include technological tools provides a more permanent learning experience, especially when offered to children with special needs who have weak cognitive skills such as attention, perception, and memory retention. Considering this perspective, it is important to include technology in the educational activities of children with special needs. In this context, determining the views of special education teachers on the use of technology in education is considered important in terms of revealing the current situation, determining the obstacles to using technology, developing policies and strategies on the subject, and providing resources for future research. The research was conducted to determine the views of special education teachers on the use of technology in education. For this purpose, 10 special education teachers working in special education schools in Erzincan city center were included in the research. Semi-Structured Interview Form developed by the researchers was applied to the teachers. The form includes questions aimed at obtaining the opinions of special education teachers on issues such as their use of technology in education, what types of technological tools they use, areas of use of technology, the benefits of using technology, what factors prevent them from using technology, and what should be done to integrate technology into education. The interview form was applied to the teachers face to face and the interviews lasted about 20-25 minutes. The data in the research were analyzed with descriptive analysis technique. As a result of the research, it was concluded that teachers try to use technology in many skill areas, that the use of technology in education is beneficial to the teacher, the child and the family, and that they use different assistive technologies in educational activities. The results shed light on the studies to be conducted on teachers' use of technology in the education of children with special needs.

Keywords: Special education, special education teacher, technology, education

Investigation of Individual Creativity Skills of University Associate Degree Students

Gürbüz Ocak

Afyon Kocatepe University, TÜRKİYE,

e-mail: gocak@aku.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-8568-0364

Gülin Ütebay

Afyon Kocatepe University, TÜRKİYE,

e-mail: utebay@aku.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7309-6785

Abstract

Individual creativity is the ability of university students to generate original and innovative ideas, use these ideas in problem solving processes and develop different perspectives. This ability includes developing creative solutions to situations encountered in artistic, scientific and daily life. Individual creativity is a combination of genetics, environmental factors, education and personal experiences. In this context, it aims to examine the individual creativity skills of university associate degree students and to reveal effective strategies for developing and supporting these skills in educational processes. Survey method was used as the research method. Data were collected with the Individual Creativity Scale. The sample of the study consisted of 162 associate degree students selected from a state university, and this group was determined by homogeneous sampling method in order to select individuals with similar characteristics. Frequency, percentage, standard deviation, mean, t-test and ANOVA tests were used to analyze the data. According to the findings of the analysis, the mean score of the individual creativity scale was 78.18. This shows that associate degree students have a high level of individual creativity skills. According to the gender variable, there is a significant difference in favor of male students. There is no significant difference according to the daily internet usage of the students. As a result, the findings obtained from this study may contribute to the diversification of the characteristics that support creative personalities and may be useful in the development of educational programs and approaches.

Keywords: Individual Creativity, Associate Degree Students, Creativity, University

Investigation of Undergraduate Students' Flexible Thinking Skills in Learning

Gürbüz Ocak

Afyon Kocatepe University, Türkiye

e-mail: gocuk@aku.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-8568-0364

Gülin Ütebay

Afyon Kocatepe University, Türkiye

e-mail: utebay@aku.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7309-6785

Abstract

Flexible thinking skills in learning are of great importance in assessing students' comprehension in project-based learning. The evaluations reveal the depth of students' knowledge and their ability to apply different ideas, revealing how the learned knowledge develops. In this context, it is aimed to examine the flexible thinking skills of university undergraduate students so that they can approach the problems they encounter during their education process from different perspectives and produce creative solutions. Survey method was used as the research method. Data were collected with the Flexible Thinking in Learning Scale. The sample of the study consisted of 221 undergraduate students selected from a state university and was determined by purposive sampling method. Frequency, percentage, standard deviation, mean, t-test and ANOVA tests were used to analyze the data. According to the findings of the analysis, the mean score of the individual creativity scale was 75.89. This shows that undergraduate students have flexible thinking skills at a medium level. According to the gender variable, there is a significant difference in favor of male students. In addition, according to the age variable, there is a significant difference between students aged 26 and above. In addition, there is no significant difference according to the class variable. As a result, it shows that students have a certain potential in developing different perspectives and producing creative solutions, but these skills need to be further developed.

Keywords: Flexible Thinking, Undergraduates, Creativity, University

The Effects of an ACT-through-Music Protocol on Well-being, Anxiety, Depression, and Stress

Vaida Sebastian

Department of Psychology, Babeş-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania
sebastianvaida@psychology.ro, Orcid No: 0000-0002-4051-9582

Echim Simion-Florin

Department of Psychology, Babeş-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania
simionechim@psychology.ro

Abstract

The benefits of music and movement in human development are increasingly being studied. Existing literature highlights the positive effects of music in various contexts such as hospitalization or chronic illnesses, including oncology. However, it remains challenging to emphasize the subtle yet meaningful impact music can have on general well-being and on common mental health issues such as anxiety, depression, and stress.

Acceptance and Commitment Therapy (ACT) has proven to be highly effective in this regard, showing significant benefits in stress management and in reducing symptoms of depression and anxiety. This study aims to investigate the effects of an ACT-based intervention protocol that integrates music (both listening and singing) and movement, in enhancing well-being and reducing symptoms of stress, anxiety, and depression.

The study includes pre-test, post-test, and follow-up assessments. The protocol is designed to strengthen ACT's core processes—openness, presence, and values—through group musical activities that encourage emotional expression, mindfulness practices, and self-discovery.

Currently in its pilot phase, the study involved a first cohort (n=5) who participated in daily ACT-through-music sessions over the course of one week. Although the statistical analyses did not yield conclusive results due to the small sample size, future research will continue with a larger participant group to enable more robust and generalizable findings. As future directions we intend to increase the number of participants in the ACT-through-music sessions and measure the impact of this intervention on the participants' well-being and other mental health related issues (e.g. stress, anxiety, and depression). Also, we intend to develop the study into a systematic review of the current state of the literature.

Keywords: ACT therapy, music, movement, depression, anxiety, stress

Media Labyrinth: The Reality Behind the Screen

Rüya Özkan

Çukurova Bilim ve Sanat Merkezi, TÜRKİYE

E-mail: cetinkaya_n@hotmail.com, Orcid No: 0009-0005-2080-4748

Ege İnce

Çukurova Bilim ve Sanat Merkezi, TÜRKİYE,

E-mail: kayra-ege@outlook.com, Orcid No: 0009 0000 0392 5082

Anzılha Altun

Çukurova Bilim ve Sanat Merkezi, TÜRKİYE

E-mail: altunanzilha@gmail.com, Orcid no: 0000-0002-7464-7531

Abstract

There is no definition that is accepted by everyone for media literacy to date (Altun, 2008). However, when the relevant literature is scanned, it is seen that there is a definition that many experts have decided on. Media literacy is defined as reaching messages through different means, analyzing them and transmitting or processing these messages in another way (Aufderheide, 1993). Today, many of us learn and have fun with media. It is necessary to ask a question here: Is media an impartial medium? Does media have its own value judgments? We need to accept that media also has its own value judgments. This gives media the power to manipulate. Making them feel the existence of this danger and creating awareness among young individuals against media literacy constitute the basis of this study. In order to create this awareness in Generation Z individuals, a booklet called Media Labyrinth was created with an augmented reality application, eyejack. In our project, the news media literacy scale consisting of 9 items developed by Ayşad Güdekli vd., was applied to our participant students. Then, our booklet called Media Labyrinth was shared with the students. This booklet included 5 false and 4 true news taken from <https://teyit.org/> website. Students were asked whether the news was true or false. Then, they were asked to read the news by installing Eyejack augmented reality application on their mobile phones. With Eyejack application, real content that can be viewed with Eyejack application was loaded into the news. The scale that we applied to our participant students as a pre-test was applied again as a post-test. Pre-test and post-test comparison was made with the help of SPSS program by making paired t test comparison. The survey results revealed that there was a significant change in news media literacy in our participant students after the application.

Keywords: Media, Fake News, Augmented Reality, Well-being

A Bibliometric Analysis of Deforestation: Contemporary Trends, Systematic Insights, and Future Perspectives

Isfaqur Rahman Ifty

Agronomy and Agricultural Extension, University of Rajshahi, Rajshahi-6205, Bangladesh

Isfaqur.rahman132@gmail.com, Orcid No: 0009-0009-9868-7288

A K M Kanak Pervez

Agronomy and Agricultural Extension, University of Rajshahi, Rajshahi-6205, Bangladesh

kp@ru.ac.bd, Orcid No: 0000-0001-7413-9337

Md Mahedi

Agronomy and Agricultural Extension, University of Rajshahi, Rajshahi-6205, Bangladesh

s2010766130@ru.ac.bd, Orcid No: 0009-0008-9116-3839

Abstract

Deforestation has significant ecological, climatic, and social effects, making it one of the most alarming environmental issues in the world. Here, we present a bibliometric study of research on deforestation that identifies knowledge gaps, methodically assesses current trends, and indicates the need for more research. A dataset of 2,299 articles (2020–2024) was analyzed using bibliometric techniques such as keyword co-occurrence, citation analysis, and network visualization, with Scopus serving as the main database. Systematically reviewed 19 significant papers (according to citation) to identify key themes, research gaps, and techniques, offering a thorough viewpoint on the field of deforestation studies. The findings showed an upward trend in studies on deforestation that addressed important issues like biodiversity loss, climate change, and land-use change. These findings emphasize the need of focusing a deforestation study on tropical areas, such as Southeast Asia, the Amazon, and the Congo Basin. The worldwide scope of the deforestation issue has led to an increase in international cooperation. Research on transdisciplinary strategies utilizing socioeconomic policies, remote sensing technology, and sustainability-focused targeted remedies (technological or community-based) is still lacking despite these developments. The report also emphasizes the increased interest in One Health approaches that link ecological changes to human well-being, fire dynamics, and the effects on mental health. Moreover, the difficulty of putting research into practice is highlighted by the scant implementation data of programs like REDD+. In order to lessen the harm, this study also emphasizes the necessity of community forestry, corporate social responsibility, and strengthened conservation regulation. In order to monitor forests and inform policy decisions, future research can investigate machine learning, artificial intelligence, and GIS techniques.

Keywords: Bibliometric analysis, Biodiversity, Climate change, Deforestation, Sustainability

The Role of Retained Pragmatic Competence in Enhancing ESL Learners' Well-Being: A Comparative Study of Implicit and Explicit Instruction

Ruma Rafiq

Ankara Social Sciences University, English Language Teaching Department, TRNC

e-mail: ruma.rafiq@asbu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-3599-9611

Abstract

In second language acquisition, the development and retention of pragmatic competence, learners' ability to use language appropriately in social contexts, are crucial for communicative success and emotional and social well-being. While numerous studies highlight short-term gains from pragmatic instruction, fewer investigate whether such gains are sustained over time and how they may affect learner confidence and well-being. This study explores the long-term effects of implicit and explicit pragmatic instruction among English as a Second Language (ESL) learners. It emphasizes skills retention and their contribution to learner well-being.

Sixty ESL learners were divided into three groups: a control group, an implicit instruction group, and an explicit instruction group. All participants completed a pre-test and post-test to measure gains in pragmatic competence. A delayed post-test was administered to the two experimental groups one month later to assess retention. Results showed that the explicit group significantly outperformed the implicit group on the delayed post-test, with a t-value of 2.27 and a p-value of 0.03, indicating a statistically significant difference in retention favoring explicit instruction.

These findings suggest that explicit pragmatic instruction produces immediate learning gains and supports more durable acquisition, which may foster greater communicative confidence and reduce anxiety in social interactions. Participant feedback further indicated a sense of improved self-efficacy and social ease, highlighting the role of retained pragmatic competence in supporting ESL learners' emotional and social well-being.

By framing pragmatic competence as a contributor to holistic learner development, this study underscores the value of instructional methods that promote long-term learning, offering insights for language educators and well-being-focused curriculum design.

Keywords: Delayed post-test, ESL learners, Explicit instruction, Implicit instruction, Pragmatic competence, Student Wellbeing

Modern Approaches to Well-Being: An ML-Driven Study for Lifelong Societal Support

Ruma Rafiq

Ankara Social Sciences University, English Language Teaching Department, TRNC

e-mail: ruma.rafiq@asbu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-3599-9611

Hafiz Muhammad Abdullah

Islamia University, Faculty of Computing, Bahawalpur, Pakistan

e-mail: abdullahfaheem588@gmail.com, Orcid No: 0009-0000-7451-7529

Hafiz Muhammad Hassaan

Islamia University, Faculty of Computing, Bahawalpur, Pakistan

e-mail: hassanfaheem823@gmail.com, Orcid No: 0009-0005-0380-2302

Abstract

In the modern era, the complexity of social dynamics is growing, making it necessary to develop innovative strategies to better understand individual and collective well-being. Well-being, however, is multifactorial and evolving. Traditional frameworks often do not capture it, with situations spanned by ten factors. Using data-driven intelligence, this study introduces a Machine Learning (ML) approach to predict, analyze, and interpret well-being indicators as a modern means of looking at things.

A set of socio-demographic, psychological, and behavioral variables is used to understand what patterns and key predictors of lifelong well-being can be found using multiple ML models such as decision trees, random forests, and neural networks. It provides a specific analysis to identify the critical support factors that help sustain well-being across age groups, social contexts, and economic backgrounds.

The results show that having access to education, mental health support, digital engagement, and community inclusion are the high-impact variables. Transparency and interpretability of findings are ensured by using model explainability techniques. At the same time, this research not only confirms the importance of incorporating ML within social science research but also has practical implications regarding the design of the targeted interventions and the policy frameworks favoring sustainable social support systems. These insights can guide resource allocation and policy decisions to maximize long-term societal well-being through data-informed strategies. The integration of ML-driven insights into public policy offers a proactive approach to addressing emerging social challenges. Ultimately, this framework paves the way for more adaptive, inclusive, and resilient well-being systems in an increasingly data-centric world.

Keywords: Data-Driven Analysis, Lifelong Support Systems, Machine Learning, Societal Well-Being

Assessing the Impact of edutainment on Student Wellbeing in Education

Ruma Rafiq

Ankara Social Sciences University, English Language Teaching Department, TRNC

e-mail: ruma.rafiq@asbu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-3599-9611

Muhammad Zaid Bari

Cyprus International University, Faculty of Engineering, TRNC,

e-mail: zaidbari9@hotmail.com, Orcid No: 0009-0009-0854-5981

Abstract

This study examined the impact of edutainment-based English instruction on secondary students' psychological well-being, specifically focusing on learned helplessness, learned optimism, and anxiety. The aim was to explore whether an emotionally engaging, interactive teaching approach could foster more positive psychological outcomes compared to traditional instruction.

An experimental design was employed over six weeks with two groups: a control group receiving traditional English instruction, and an experimental group taught the same functional language content, such as ordering food, asking for directions, and writing emails, through edutainment methods. These included role-playing, educational games, multimedia tools, and real-life simulations. Pre- and post-tests were administered using three standardized instruments: the Learned Helplessness Scale for Students (LHSS), the Attributional Style Questionnaire (ASQ), and the Beck Anxiety Inventory (BAI).

The findings revealed that the experimental group demonstrated a significant improvement in all three psychological constructs. Learned helplessness scores decreased by 21%, while learned optimism increased by 25%. Anxiety levels, as measured by the BAI, dropped by 18%. In contrast, the control group showed no significant changes. Correlation analysis further indicated a strong negative relationship between learned optimism and both anxiety ($r = -0.60$) and helplessness ($r = -0.55$), suggesting that increases in optimism were associated with decreases in anxiety and feelings of helplessness.

These results suggest that edutainment-based instruction not only enhances student engagement in language learning but also contributes meaningfully to emotional well-being. The integration of creative, student-centered strategies appears to reduce anxiety and foster a more optimistic mindset, supporting the case for a more holistic approach to teaching. This study underscores the potential of edutainment as an effective pedagogical tool for promoting both language acquisition and psychological resilience in educational contexts.

Keywords: Edutainment, Student Wellbeing, Learned Helplessness, Learned Optimism, Educational Anxiety

Transforming Well-Being Frameworks Through Predictive and Adaptive Machine Learning Models

Muhammad Zaid Bari

Cyprus International University, Faculty of Engineering, TRNC,
e-mail: zaidbari9@hotmail.com, Orcid No: 0009-0009-0854-5981

Hafiz Muhammad Abdullah

Islamia University, Faculty of Computing, Bahawalpur, Pakistan
e-mail: abdullahfaheem588@gmail.com, Orcid No: 0009-0000-7451-7529

Hafiz Muhammad Hassaan

Islamia University, Faculty of Computing, Bahawalpur, Pakistan
e-mail: hassanfaheem823@gmail.com, Orcid No: 0009-0005-0380-2302

Abstract

Just when every age is witnessing technological advancement at a rapid pace and requirements and demands in society keep evolving, the quest for high-priority holistic well-being has unfolded. Traditional frameworks for enhancing well-being tend to be less effective in facing new and dynamic, individual, and place-specific challenges. This paper looks at the conditions where predictive and adaptive Machine Learning (ML) models can change how we think of well-being for contemporary societies. Using the huge amount of data, ML algorithms help uncover latent patterns and predict health trends in the body and mind to provide support for proactive interventions applicable to various demographics.

It first reviews current works of health behavior analysis, stress detection, and other areas of health-related applications based on supervised and unsupervised learning, without integrating technological limitations and ethical concerns into them. Then, it proposes an integrative architecture that takes technological capabilities and human-centered, ethical, and cultural concerns above technological limitations at the same time. Experimental simulations and case analyses further demonstrate how adaptive ML systems can adapt to changes in user behavior and environmental factors in real time.

This implies that such data-driven approaches not only expand the precision and scalability of the well-being initiatives but also create new space for more resilient, inclusive, and responsive societal health models. This research adds the intersection of artificial intelligence and social innovation to the growing effort of using ML responsibly in lifelong well-being support systems. Future research can explore the cross-cultural applicability and long-term impact of these models across varying societal contexts. By embedding ethical guardrails and user feedback loops, such systems can evolve as truly participatory tools in shaping equitable well-being outcomes.

Keywords: Well-Being Frameworks, Machine Learning, Predictive Models, Adaptive Systems, Societal Transformation

Educational Leadership Styles and Quality of Secondary Education in Agago District, Northern Uganda

Kidega Charles

Zhejiang Normal University, Department of International and Comparative Education, China

Orcid No: 0009-0004-2646-2219, e-mail: kidega92@gmail.com

Ibrahim Mariam Rajabu

Zhejiang Normal University, Department of International and Comparative Education, China

e-mail: rajabumariam015@gmail.com

Abstract

Education in a post-conflict zone is a critical and challenging undertaking. The negative impacts of conflict on the teaching-learning process of the child include no psychological balance, an uncondusive environment, violence, and antisocial practices. This explains why schools in post-conflict regions like Agago district have registered low-quality education, low literacy and numeracy rates, and low grades in Primary Leaving Examinations (PLE). Effectively addressing these challenges requires applying good school leadership styles as proposed by behavioural Leadership Theory. This research was guided by Behavioural Leadership Theory, which Lewin et al. (1939) used. He identified three core leadership styles, namely, Authoritarian (autocratic), Participative (democratic), and Delegative (laissez-faire). Research investigated the leadership styles applied by the headteachers in Primary Schools in Agago district. The study employed a qualitative research approach. A cross-sectional design was employed using interviews and focus group discussion methods of data collection. Qualitative (textual and visual analyses) was used to analyse data from interviews, and summative thematic content analysis was used to analyse data collected through focus group discussions. The findings revealed that headteachers applied empathetic, transformational, dictatorial, and laissez-faire leadership styles. Empathetic and transformational leadership styles significantly influenced the performance levels of the different schools and were recommended for headteachers in schools in Northern Uganda. The four School Headteachers applied various Leadership Styles in their Schools, which influenced the performances in the schools differently. School C had a headteacher who applied Transformational, Democratic, and Empathetic Leadership Style as referred to in the literature. A leadership style striving to enhance relationships with her followers, prioritising the interests and needs of followers, raising awareness and gaining acceptance of school goals, focusing on long-term priorities without compromising values and principles, and transcending daily affairs for long-term goals.

Keywords: Problem-Based Learning, Emphatic, Transformational, Leadership Style, Numeracy, Literacy

Classroom Assessment Literacy of Senior High School Social Studies Teachers in the Oti and Volta Regions of Ghana

Frank Awuah, PhD

Orcid: <https://Orcid.org/0009-0009-8943-9012>

Department of Social Science, Dambai College of Education, Ghana

Email: fawuah@dace.edu.gh

Isaac Eshun, PhD

Orcid: <https://Orcid.org/0000-0003-2851-0435>

Department of Social Studies Education, University of Education, Winneba, Ghana.

E-mail: isaaceshun@uew.uew.edu.gh

Anthony Bordoh, PhD

Orcid: <https://Orcid.org/0000-0003-0239-3314>

Department of Social Studies Education, University of Education, Winneba, Ghana.

E-mail: abordoh@uew.uew.edu.gh

Abstract

This study investigated the assessment literacy levels of Senior High School Social Studies teachers in Ghana's Oti and Volta Regions. Employing a quantitative approach with a descriptive survey design, data were gathered from 196 trained Social Studies teachers across 80 public senior high and technical schools. A two-stage sampling technique ensured proportional representation of the sample from both regions. The Classroom Assessment Literacy Inventory (CALI), aligned with the seven standards for teacher competence in the educational assessment of students, served as the primary data collection instrument. Descriptive statistics were utilised to analyse the data. Findings revealed that a significant majority of teachers exhibited low (67.3%) or very low (28.1%) assessment literacy levels, with an overall mean score of 10.86 out of 35, equating to 31.42% accuracy. Teachers demonstrated the highest literacy in selecting appropriate assessment methods (Standard 1) and the lowest in developing assessment methods (Standard 2). These results underscore a pressing need for targeted professional development programmes, focusing on enhancing teachers' competencies in classroom assessment practices to improve instructional effectiveness and student learning outcomes. It also indicates the need for teacher education institutions to integrate comprehensive training in assessment literacy into pre-service teacher education programmes with emphasis on practical applications of assessment principles to prepare teachers for real-world classroom assessment.

Keywords: Assessment Literacy; Classroom Assessment Practices; Educational Assessment; Social Studies Teachers; Senior High Schools

Support Services and Strategies for Improving Thesis Reports Writing by Graduate Students: The Case of the University of Education, Winneba, Ghana

Deborah Essiful

Hall Supervisor, Gharthey Hall, University of Education, Winneba, Ghana.

Orcid: <https://Orcid.org/0009-0008-5908-3038>

Email: gyaaba28@gmail.com

Isaac Eshun

Department of Social Studies Education, University of Education, Winneba, Ghana.

Orcid: <https://Orcid.org/0000-0003-2851-0435>

Email: isaaceshun@uew.edu.gh

Abstract

Many graduate students at the University of Education, Winneba, complete their coursework but struggle to finish their theses on time. This study investigated the support services available to graduate students and strategies to enhance thesis completion. A qualitative case study approach was employed, utilising maximum variation purposive and snowball sampling techniques to select 29 graduate students from the Faculty of Educational Studies between 2016 and 2022. Data was collected through semi-structured interviews and analysed thematically. The findings revealed that, although some support services existed, they were inadequate. Many students missed institutional orientation programs, leaving them unaware of available resources such as library facilities and the Institute for Educational Research and Innovation Studies (IERIS). Additionally, most students were employed and rarely on campus, limiting their interaction with supervisors. Support services included library resources, peer support, encouragement from faculty, research seminars, mock viva voces, and internet access. However, these were insufficient to meet students' needs. To improve thesis completion rates, the study recommends organising research and academic writing seminars, uploading webinars on the university's website, and subsidising printing costs for final theses. Supervisors should provide structured timelines and targets, while the university should recruit more faculty or reduce supervisors' teaching loads to enhance thesis guidance. Encouraging online submission can reduce students' financial burden. Additionally, research methods courses should integrate practical components, including monthly presentations and seminars in the second year, to address students' challenges and promote early thesis completion.

Keywords: Support Services, Graduate Thesis, Thesis Reports Writing, Graduate Students

Supporting Families of People With PIMD: A Framework for Enhancing Well-Being

Ilaria D'Angelo

University of Macerata, ITALY,

e-mail: i.dangelo@unimc.it, Orcid No: 0000-0001-8651-3939

Lucia Borsini

University of Campania "Luigi Vanvitelli", ITALY,

e-mail: lucia.borsini@unicampania.it, Orcid No: 0009-0004-5536-0641

Aldo Caldarelli

University "Giustino Fortunato", ITALY,

e-mail: a.caldarelli@unifortunato.eu, Orcid No: 0000-0002-1504-0588

Abstract

The Quality of Life (QOL) paradigm serves as a key theoretical and operational framework within the field of Special Pedagogy (Giaconi, 2020; Cottini, 2016; Giaconi, 2015; Schalock & Verdugo Alonso, 2002, 2006). This framework is especially relevant for analyzing and designing interventions for people with profound Intellectual and Multiple Disabilities (PIMD) and their families (D'Angelo, 2020; Nieuwenhuijse et al., 2019; Caldin et al., 2017; Goussot, 2011; Petry, Maes, Vlaskamp, 2007).

The present study aims to explore the impact of the Quality of Life construct across different levels of the ecological system: the microsystem (focusing on personal and family well-being), the mesosystem (regarding services and neighborhood networks), and the macrosystem (which includes social policies and relevant regulatory frameworks). The survey particularly examines two significant transitional moments in the life cycle of families: the "During Us" phase, when parents can still provide care and support, and the "After Us" phase, when preparations need to be made for interventions and alternative resources once parental support is no longer available (Giaconi et al., 2021).

Using a qualitative approach that included focus groups and narrative interviews, this study gathered direct evidence about the daily challenges faced by caregivers, which were exacerbated during and after the COVID-19 pandemic. The main issues identified were the lack of social inclusion, the fragmented nature of community-based services, and the inadequate support for caregivers' holistic well-being. The findings underscore the persistent absence of a coordinated and continuous caregiving system capable of accompanying families throughout their lives, highlighting the urgent need to develop public policies that are genuinely inclusive and responsive to the life trajectories of people with PIMD.

Keywords: Quality of Life; People with Profound Intellectual and Multiple Disabilities (PIMD); Caregivers; Services

Social Media and Youth Mental Health – The Need for Modern Media Education

Ewa Nowicka

University of Zielona Góra, Polska

e-mail: E.Nowicka@kmti.uz.zgora.pl, Orcid No: 0000-0003-3241-4921

Barbara Walas

Przedszkole Miejskie Nr 1 w Kozuchowie, Polska

e-mail: b.walas@o2.pl, Orcid No: 0000-0003-2140-9318

Abstract

Modern youth are growing up in a reality where the presence of social media is an inseparable element of everyday life. Platforms such as Instagram, Facebook, TikTok, and Snapchat have become not only a tool for communication, but also a space for building identity, seeking acceptance, and a way of spending free time. Their dynamic development and popularity pose new educational, and health challenges for society.

Social media bring many positive opportunities - they facilitate contacts, develop creativity, offer access to knowledge and new opportunities. On the other hand, however, the negative impact of social media on the mental health of young users is increasingly emphasized. Phenomena such as internet addiction, FOMO (fear of missing out), cyberbullying, comparing oneself with others, disturbed body image, and low self-esteem have a significant impact on the mental well-being of teenagers. More and more scientific studies indicate an increase in symptoms of depression, anxiety, loneliness, and isolation among young people active in social media.

In the face of these threats, it is necessary to develop modern media education that will equip children and young people with the necessary digital, social, and emotional competences. This education should include the ability to think critically, use online content consciously and responsibly, recognize manipulation, manage screen time, and shape healthy digital habits. Both school and family play a key role in this process – teachers, educators and parents should jointly co-create an environment that supports young people in functioning safely and consciously in the digital world. The aim of the presentation will be to show the connections between the use of social media and the mental well-being of young people, as well as to present the need for a systemic approach to media education. The presentation will be enriched with the results of current research, examples of good practices and specific recommendations for joint activities of the school and family environment supporting the development of the young generation.

Keywords: media education, youth, social media, media threats, family, school

Integrating SDG 4 into the Social Studies Curriculum of the Colleges of Education to Foster Inclusive Education and Lifelong Learning Opportunities for all

Eugenia Selinam Afi Senaye

Orcid: <http://orchid.org/0009-0003-3863-3495>

Department of Social Studies Education, University of Education, Winneba, Ghana.

Email: senaye87@gmail.com

Isaac Eshun, PhD.

Orcid: <https://Orcid.org/0000-0003-2851-0435>

Department of Social Studies Education, University of Education, Winneba, Ghana.

Email: isaaceshun@uew.edu.gh

Alfred Kuranchie, PhD.

Orcid: <https://Orcid.org/0000-0001-8773-7766>

Department of Social Studies Education, University of Education, Winneba, Ghana.

Email: akuranchie@uew.edu.gh

Abstract

It is quite imperative to foster inclusive education and lifelong learning opportunities for all. This research investigates the integration of Sustainable Development Goal (SDG) 4 into the Social Studies curriculum of Colleges of Education in Ghana. This study aims to evaluate current practices, identify challenges, and explore the perceptions of inclusivity among educators and students within the curriculum. Utilising pragmatic philosophy, a mixed-methods approach was employed, allowing the research to analyse both qualitative and quantitative data collected through questionnaires and interviews. The study's population consisted of Social Studies teachers, students, and curriculum developers from Mount Mary's College of Education in the Eastern Region and the Accra College of Education in the Greater Accra Region of Ghana. The sample included 10 teachers, 904 students, and 2 Curriculum developers. A census sampling technique was employed to select students for the questionnaire, and a purposive sampling technique was used to select the teachers and the curriculum developers for the interviews. The findings reveal significant gaps in the effective implementation of SDG 4, including inadequate resources, lack of training for educators, and varying perceptions of inclusivity among stakeholders. These barriers hinder the curriculum's ability to address the diverse needs of students, particularly marginalised groups. Based on the findings, the research presents actionable recommendations for curriculum development, professional training, and stakeholder engagement to enhance the integration of SDG 4 principles. These recommendations aim to foster a culture of lifelong learning, ensuring that all students are empowered to participate actively in their education and communities. Ultimately, this study contributes to the broader discourse on quality education and sustainable development in Ghana, emphasising that the successful integration of SDG 4 is essential for creating an equitable and sustainable educational landscape.

Keywords: Quality Education, Sustainable Development Goals, Social Studies Curriculum, Inclusive Education, Lifelong Learning.

Language Learning-based Strategy for Cognitive and Mental Enhancement

Khelan Mahmood

Lecturer, Charmo University, College of Education, IRAQ,

Orcid code: 0009-5114-7292

Zana Mohammed

Lecturer, Charmo University, College of Education, IRAQ,

Orcid code: 0009-0003-7531

Ibrahim Murad

Assistant Professor, Charmo University, College of Education, IRAQ,

Orcid code: 0009-0001-8538-5258

Abstract

This paper investigates language learning as a comprehensive training process, focusing on the effectiveness of using L2 as a strategy for enhancing a wide range of cognitive skills, including cognitive flexibility, memory, problem-solving, and psychological well-being of those who enrol learning programs. To highlight this hypothesized statement and testify it, a quantitative survey instrument has been administered in combination with a qualitative one.

Regression comparisons have indicated that language acquisition has positive effect on the flexibility in learning new concepts and the memory retention and solution-finding abilities of L2 learners. Additionally, it may have the advantage of promoting the learners' psychological well-being via decreasing their stress levels and increasing their self-esteem levels. The results can demonstrate that language acquisition is a multipurpose instrument for its potential capacity in human brain enhancement and mental health promotion besides its regular communicative functions.

Keywords: Cognitive Flexibility, Language Acquisition, Psychological Resilience, Brain Training

A Systematic Review of the Methods and Results of Studies on Nurturing Care in Türkiye

Elif Oğuz Akalın

Uzman, İstanbul, Türkiye

e-mail: elifoguzz.eo@gmail.com, Orcid No: 0000-0001-5735-1408

Nurper Ülküer

Prof. Dr, İstanbul, Türkiye

e-mail: nurper.ulkuer@uskudar.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-9454-7693

Osman Urfa

Dr, Burdur, Türkiye

e-mail: osmanurfa42@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-9821-671

Abstract

“Nurturing Care” is a concept that holistically examines factors such as environment, nutrition, and health, which significantly influence child development. It refers to a multidimensional and comprehensive caregiving approach aimed at supporting the physical, mental, and emotional development of individuals in early life. This concept not only contributes to individual development but also aims to create a safe and supportive environment that has long-term positive effects on societal well-being. In this context, the nurturing care approach is critically important for enhancing quality of life, promoting public health, and supporting sustainable development. This study presents a systematic review of research conducted on nurturing care in Türkiye. The review includes theses and peer-reviewed journal articles involving parents in Türkiye as the sample group. A total of seven studies related to nurturing care were identified through searches conducted in the National Thesis Center of the Higher Education Council, Google Scholar, and TRDizin. Among the seven studies included, six were master’s theses and one was an article. Five of the studies used the Nurturing Care Scale as the data collection tool, while the others used the “Nurturing Care Knowledge Inventory” and “Nurturing Care – Caregiver Interview Questions.” Basic statistical analyses such as independent samples t-test, one-way ANOVA, Mann-Whitney U test, and Kruskal-Wallis H test were applied. The studies generally found that the sensitive care component varied according to parental age; the early learning component varied by socioeconomic status; the safe environment component varied by the number of children; and the adequate nutrition component varied based on education level. Research on nurturing care in Türkiye has been increasing recently, though current studies mainly compare nurturing care components based on sociodemographic variables. Future research is recommended to explore individual and societal characteristics potentially associated with nurturing care.

Keywords: Nurturing Care, Child Development, Systematic Review, Sociodemographic Factors

Analysis of Türkiye Yüzyılı Maarif Model 5th Grade Mathematics Textbook in Terms of Making Connections

Esra Macit

Hakkari University, Türkiye

e-mail:esramacit@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-2871-0915

Abstract

With the Türkiye Yüzyılı Maarif Model, comprehensive changes have been made in education and teaching activities at primary, secondary and high school levels in 2024. The curriculum and textbooks have been reshaped according to this new model. One of the concepts emphasized in the curriculum is the concept of making connections. The concept of making connections in the program is included in the context of the process components of mathematical reasoning skills. Mathematics is inherently related to many different disciplines and its own concepts are also interconnected. In addition, mathematics is a field that has many uses in real life. From this perspective, including connections in mathematics teaching supports a more holistic and effective learning. Textbooks are an important source for including the connection skill in teaching. Designing the content in the textbook to include connections makes it easier for students to see these relationships. It also helps the teacher to emphasize these relationships during the lesson. In this context, the aim of this study is to examine the new 5th grade mathematics textbook in terms of making connections. For this purpose, the content of the textbook is addressed as connection categories in terms of making connections with real life, making connections between different representations of the concept, and making connections between concepts and between disciplines. Data were obtained using document review data analysis method. Categories will be created from the data and will be presented with direct quotations.

Keywords: Türkiye Yüzyılı Maarif Model, Making Connections, Mathematics Textbook, Document Review

Can Artificial Intelligence Provide Psychological Counseling?

Gökhan Kabacaoğlu

Hakkari University, Türkiye

e-mail: gokhankabacaoğlu@hakkari.edu.tr Orcid No: 0009-0008-2948-0518

Abstract

In recent years, rapid developments in artificial intelligence (AI) technologies have brought new application possibilities in the field of counseling and psychotherapy. Advances in natural language processing, machine learning and deep learning have increased the capacity of AI systems to establish complex interactions with humans. This study critically reviews the potential position of AI in the field of counseling and psychotherapy in the light of current research in the literature.

AI-based systems offer several advantages for mental health services. The main advantages include being able to reach individuals with limited access to traditional services, providing services to large masses at low cost, and providing an anonymous interaction environment for individuals who are concerned about stigmatization. Thanks to their 24/7 accessibility, AI systems can provide immediate support in times of emergency and crisis. They also have the potential to enable early diagnosis, symptom tracking and personalized interventions through advanced data analysis capabilities.

However, AI has serious limitations. The therapeutic relationship at the heart of counseling and psychotherapy involves a mutual exchange of subjective experience. While AI systems can recognize emotional expressions, they lack true empathic understanding. Without phenomenal consciousness and subjective experience, AI systems are unlikely to provide this deep empathic connection. Another limitation of AI is its inability to fully grasp the contextual, cultural and social dimensions of human experience. Unlike human counselors, who consider individual life stories, cultural backgrounds, and social positions to build understanding, AI systems often mirror the cultural biases inherent in their training data. From an ethical perspective, data confidentiality, privacy, informed consent and the “black box” nature of algorithms pose significant problems.

In conclusion, it seems more realistic to position AI as an adjunct to support the work of human counselors rather than as a completely independent actor in the field of counseling.

Keywords: Artificial intelligence, counseling, psychotherapy, therapeutic relationship

Navigating Developmental Challenges: Parental Experiences with Rhythmic Movement Training for Children with ASD

Emine Özel

Cyprus International University, Faculty of Education, TRNC

e-mail: eozel@ciu.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7874-1659

Abstract

This phenomenological study examines the lived experiences of parents who utilised Rhythmic Movement Training (RMT) as a developmental intervention for their children diagnosed with Autism Spectrum Disorder (ASD). Grounded in neurodevelopmental principles, RMT aims to facilitate the integration of residual primitive reflexes via organised, rhythmic movements. The research encompassed three families, each with a child aged 5, 7, or 11 years, diagnosed with ASD. Data were gathered via semi-structured, in-depth interviews with parents who described their motivations, implementation strategies, and observed outcomes of utilising RMT in the home environment. Thematic analysis identified four primary themes: the quest for accessible and economical therapies, the incorporation of RMT into daily routines, reported developmental advantages across cognitive, motor, and emotional spheres, and psychosocial effects on family dynamics. Parents indicated that RMT fostered a sense of empowerment and agency, particularly in situations when access to official therapies was restricted or irregular. Although results differed, numerous parents noted enhancements in their children's attention, emotional regulation, and coordination. The implementation of RMT enhanced parent-child connections and increased engagement in the treatment process. Research indicates that RMT could function as an economical, adaptable complement to traditional therapy for children with ASD. This study provides significant qualitative insights into the sparse literature on movement-based neurodevelopmental therapies and underscores the necessity for additional empirical research to assess the efficacy and long-term effects of RMT in wider therapeutic frameworks.

Keywords: Autism Spectrum Disorder, Rhythmic Movement Training, Parental Perspectives
Primitive Reflex Integration, Neurodevelopmental Intervention

The Wayú Indigenous Communities of Colombia and the Concept of Being-Well with Solar Energy and Artificial Intelligence

Sebastian Nathaniel Supple

Masuk High School, Monroe, CT, UNITED STATES,

s.supple@coreofscience.org, <https://Orcid.org/my-Orcid?orcid=0009-0009-5239-7584>

Guillermo Rojas Quiceno

Universidad del Cauca, COLOMBIA

guillermorojas@unicauca.edu.co, <https://Orcid.org/0000-0001-6948-3870>

Salomé Rojas Quintero

Aspaen Tacuri, rojasquiceno@gmail.com, COLOMBIA

Susana Rojas Quintero

dcqq0728@gmail.com, COLOMBIA

Abstract

The Wayú's indigenous communities of Colombia (South America) have promoted Being-Well throughout the years. This Being-Well is a category that represents an index of happiness from the perspective of indigenous worldviews, emphasizing coexistence with nature, respect for fauna, and a harmonious relationship with other communities. In fact, they have formalized the rights of the nature and the systemic use of natural resources as a way of life. For centuries, they have lived without electricity, and it is only recently that they have begun using mobile phones. As traditional stewards of vast territories, they have managed to live without significantly altering the natural environment. However, in an effort to improve living conditions an issue often debated in terms of progress, development, and growth the National Government has been implementing photovoltaic solar energy systems in indigenous regions. Additionally, with the expansion of telecommunications systems, artificial intelligence (AI) is now becoming accessible to students. A pressing question arises: Will the introduction of photovoltaic solar energy through the State (IPSE), followed by television and AI, alter the behavior and thought processes of indigenous communities? It is increasingly common to see community members engaged in social media, while indigenous students are incorporating technological applications into their learning. At present, computers are primarily used as educational tools, television is found in only a few households, but mobile phones have become widespread. The need for electricity to charge devices extends beyond individual homes, as members of other indigenous communities often travel and use public kiosk (malocas) as resting places while seeking access to energy. The accessibility of AI has become a topic of discussion, particularly among young Wayú individuals who are beginning their technological literacy journey through government programs focused on information and communication technologies.

Keywords: Being-Well, AI, solar energy, Indigenous, communities, nature

A Portrayal of Soldiers at War in K. Vonnegut's *Slaughterhouse-Five* and S. Crane's *The Red Badge of Courage* through Two Contradictory Concepts of Escapism and Heroism

Sipal Shemdin Agah

University of Zakho, Orcid:0009-0000-7655-7831, sipal.yousif@uoz.edu.krd, IRAQ

Abstract

The research focuses on depicting the life of two pivotal soldiers struggling to cope with the stress and horrors of war in terms of escapism and heroism which ensues from a comparative approach between Kurt Vonnegut's *Slaughterhouse-Five* and Stephen Crane *the Red Badge of Courage*. The paper attempts to show how the main character, Billy Pilgrim, in *Slaughterhouse-Five* grapples while experiencing war incompetently and unpreparedly to ultimately discover his comfort zone through mental diversion from unpleasant aspects of his daily life instead of performing his duty to triumph over the enemy. Whereas in *The Red Badge of Courage*, the protagonist, Henry Fleming who is enlisted in the military service, with his determination and heroic ambition, tackles and escapes while seeking courage to fight in the battlefield in order to maintain a good reputation as a duty-bound, fearless and confident soldier. Furthermore, through the close-reading of key scenes and by relying on a thorough analysis of war experiences of the two protagonists in the addressed books, the characters' aspirational and motivational endeavors, and the authors' non-identical views of the war as they portray a soldier-like personality in a world at war come to surface. The dissimilar and contrasting reactions of the two central characters towards the war offer stimulating areas for discussion and arouse controversial opinions about the behavior and reactions of the presuming war heroes and escapist and how they are attained. As a result of the characters' dissimilar preferences in shaping their outer and inner personality in public and private life, the research demonstrates how they endeavour desperately to achieve this aim by feeding their brains with different ingredients. Billy, on the one hand, chooses to fight the battle with his own imagination to ease his mind from the harsh reality, and on the other hand, Fleming keeps torturing his mind with his heroic thoughts to win the battle while suffering from an internal conflict.

Keywords: Escapism, Heroism, Soldiers, Courage, Wars, Imagination, Hero

Impacts of the Intended Outcomes of African Studies Curriculum on Students

Shirley Dankwa, PhD.

Orcid code: <https://Orcid.org/0000-0002-1925-2545>

Centre for African Studies, University of Education, Winneba, Ghana.

Email: sdankwa@uew.uew.edu.gh

Isaac Eshun, PhD.

Orcid code: <https://Orcid.org/0000-0003-2851-0435>

Department of Social Studies Education, University of Education, Winneba, Ghana.

Email: isaaceshun@uew.edu.gh

Abstract

The African Studies Curriculum at the University of Education, Winneba (UEW) has been implemented for over two decades, facing challenges related to student motivation, cultural content, and teaching strategies. This study evaluated its implementation to determine whether the intended outcomes have been achieved. Grounded in the CIPP Curriculum Evaluation Model and a pragmatic worldview, an explanatory sequential design was adopted within a mixed-methods approach. The Krejcie and Morgan Table guided the selection of 375 students from a total of 15,000 first-year African Studies students. Additionally, seven students and five lecturers from the African Studies Centre were purposively selected for qualitative data collection. Data was gathered through questionnaires, interviews, and focus group discussions. Quantitative data was analysed using SPSS, while thematic analysis was used for qualitative insights. Findings indicated that African Studies has enhanced students' understanding of African traditions, cultural practices, kinship, and communal values, fostering a positive attitude towards African identity. The course has strengthened cultural ties and empowered students to appreciate their heritage. It has also shifted perspectives on African societies, promoting a deeper understanding of the continent's cultural and social systems. The study recommends that African Studies be further integrated into the broader school curriculum to provide a comprehensive knowledge of Africa. Additionally, the Centre for African Studies should collaborate with Teacher Education Institutions (TEIs) and African Studies experts in Ghana to establish national standards and guidelines for African Studies education in tertiary institutions.

Keywords: African Studies, African Studies Curriculum, CIPP Model, Curriculum, Evaluation, Impact, Intended Outcomes, Students.

The Role of Target Language Exposure in Teaching Turkish as a Foreign Language: Theoretical Perspectives and Practical Implications

Uğurcan Taşdelen

Final International University, Turkish Republic of Northern Cyprus,
ugurcan.tasdelen@final.edu.tr, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0007-8659-9198>

Abstract

Target language exposure plays a crucial role in foreign language acquisition, directly influencing learners' progress, retention, and communicative competence. The frequency, context, and quality of exposure to the target language significantly affect the language learning process, especially for beginner-level learners. In the context of teaching Turkish as a foreign language, limited opportunities for authentic exposure outside the classroom can delay or hinder acquisition. This study presents a literature-based review of the concept of target language exposure, examining its theoretical foundations, related research findings, and implications within various teaching models. Approaches such as Krashen's Input Hypothesis, Long's Interaction Hypothesis, and context-based learning frameworks are reviewed to highlight the importance of meaningful, level-appropriate, and contextually embedded input. The study also explores how these theoretical perspectives have been interpreted and applied in Turkish language education. As part of its practical focus, the study proposes strategies to increase learners' exposure to Turkish, including the use of audiovisual materials in class, integration of digital tools, development of content aligned with real-life language, and implementation of interaction-based teaching practices.

In addition, the study emphasises that exposure is not solely about quantity but also about the quality and authenticity of the input. Continuous yet artificial exposure cannot replace meaningful and natural language encounters. Teachers should therefore focus not only on "how much" input learners receive, but also "how" and "in what context" they encounter the language. This review aims to serve as a practical and theoretical resource for educators and curriculum developers seeking to enhance the effectiveness of teaching Turkish as a foreign language.

Keywords: Turkish As a Foreign Language, Target Language Exposure, Comprehensible Input, Language Acquisition, Instructional Strategies

Self-Determination and Quality of Life in Students with Autism Spectrum Disorder

Lucia Borsini

University of Campania “Luigi Vanvitelli”, ITALY,

e-mail: lucia.borsini@unicampania.it, Orcid No: 0009-0004-5536-0641

Noemi Del Bianco

University of Macerata, ITALY,

e-mail: n.delbianco@unimc.it, Orcid No: 0000-0001-6303-9605

Catia Giaconi

University of Macerata, ITALY,

e-mail: catia.giaconi@unimc.it, Orcid No: 0000-0001-5861-7351

Abstract

Promoting self-determination is widely acknowledged as a key factor in enhancing the overall well-being and Quality of Life of people with disabilities. However, research shows that students with Autism Spectrum Disorder (ASD) often experience significantly lower levels of self-determination compared to their peers. This contribution outlines an ongoing validation study of the “Self-Determination Inventory” (Student and Parent-Teacher versions) within the Italian educational and cultural context, grounded in the Causal Agency Theory (Shogren et al., 2015).

The study focuses on adolescents and young adults (ages 13–22), aiming to support early and person-centered Life Project planning. The pilot phase engaged students, parents, and specialized tutors, including a qualitative case study. Data triangulation—comparing perspectives of students, parents, and educators—revealed convergences and divergences that deepen understanding of the complex dynamics involved in fostering well-being. Emerging pedagogical reflections highlight the urgency of developing consistent, individualized support systems that actively involve individuals with disabilities in decision-making processes, thus promoting more self-determined and fulfilling life trajectories.

Keywords: Self-Determination; Autism Spectrum Disorder (ASD); Quality of Life; Well-being.

Well-Being of Gifted Children

Nisa Gökden Kaya

Hitit University Faculty of Health Sciences, Child Development Department, Türkiye

e-mail: nisagokdenkaya@hitit.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-6969-371

Abstract

Positive psychology focuses on the strengths and positive emotions of the individuals. Well-being is one of the important concepts of positive psychology today. It can be defined as a positive state experienced by individuals and societies. In other words, it means having good mental health, high life satisfaction and ability to cope with stress. Thus, well-being is essential for healthy development of all children. In order to support children's well-being, appropriate environmental, social and economic conditions should be created by parents and teachers.

Gifted children are generally defined as children who learn faster than their peers, are ahead in creativity, art, leadership capacity, have special academic talent and show high level performance. Gifted children need special education due to their unique needs. The education of gifted children should be arranged according to both academic and psychosocial aspects of them. Gifted individuals generally create original works in the fields of science and art, so their development and education is important for the society. In this context, the well-being of gifted children contributes to the development of societies as well as increasing their quality of life. This study aims to review the research on well-being of gifted children. Suggestions are presented in line with the research findings, after the factors affecting the well-being of gifted children are analyzed.

Keywords: Gifted Children, Well-Being, Strengths, Supportive Environment

Freedom of Expression a Key Topic for The Albanian EU Negotiations

Edmond Ahmeti

Ministry of Finance of the Republic of Albania, edmond.ahmeti@yahoo.com, ORCID Number 0009-0009-9791-7598, Albania

Elona Bano

Ministry of Justice of the Republic of Albania,
elona_bano@yahoo.com, ORCID Number 0009-0009-6699-2077, Albania

Abstract

Albania's journey toward European Union accession of integration appears to have gained significant momentum over the past 2–3 years, particularly since the first Intergovernmental Conference in July 2022, and the subsequent opening of negotiation chapters focused on international policies and lately on April 2025 was opened the chapters related to trade and the free movement of goods, services, and workers.

Despite this recent acceleration, the more than two-decade-long wait since the signing of the Stabilization and Association Agreement seems to have dulled certain key aspects of Albania's internal democratic culture. Among these are public trust in justice and in an independent and impartial judiciary, the culture of freedom of expression and media pluralism (shaped in part by the legacy of the 50-year communist regime, during which the ruling party allowed only one public television channel, one public radio station, and one or two newspapers—significantly distorting perceptions of free speech and media in the broader public consciousness).

This paper aims to examine the challenges faced by journalist in Albania giving a complete picture of topics such: protection and safety of journalists, self regulation and ethical standards in an environment overwhelmed by the volume of online media, media concentration and how it can influence the independence of regulatory authorities.

This paper primarily relies on the analysis of EU documents addressed to Albania, analyzing by one side in deep the progress made in implementing the commitments outlined in the Rule of Law Roadmap, related interim benchmarks, Reform agenda and by the other side evidencing the approach taken to fostering an inclusive and structured dialogue between media actors and state institutions.

Keywords: European integration, freedom of expressin, anti-SLAPP, safety of journalists, media pluralism

Dramatic Play as a Promotor of a Well-being for Primary School Pupils

Davide Nigra

eCampus University, Italy,

e-mail: davide.nigra@studenti.uniecampus.it, Orcid No: 0009-0008-5688-7452

Giulia Rocchi

eCampus University, Italy,

e-mail: giulia.rocchi@uniecampus.it, Orcid No: 0000-0003-1945-0792

Cristiano Zappa

eCampus University, Italy,

e-mail: cristiano.zappa@studenti.uniecampus.it, Orcid No: 0009-0000-7567-4649

Abstract

Since the beginning of the last century, the interest of pedagogical research on childhood play has been growing consistently. The contribution of active pedagogy, from the Agazzi sisters to Montessori, to more recent authors, has initiated and enhanced the educational potential of play. Indeed, play represents a privileged resource for learning and relationships. Through different play experiences, the child opens himself to meeting others, explores the environment, comes into contact with objects, expresses himself and tells stories. Furthermore, he becomes aware of his own body and personality, experiments well-being and pleasure (Patrino, 2014). At the same time, the child acts out the first conflicts and discovers different perspectives and points of view. The present work aims to investigate the current role of play in primary school, as an opportunity for the child's personal and overall development (Berger 1989; Farnè 2021). More specifically, we intend to consider dramatic play as an experiential mode able to activate all child's sensory channels. Dramatization involves body and emotions. It promotes expressive skills and helps build relationships with others, impacting positively on the child's overall well-being, reinforcing autonomy and self-regulation. Dramatic play proves to be an effective educational strategy in these *Liquid Modernity* (Bauman, 2007; 2012; 2023), where the child also experiences forms of individualism, states of loneliness and isolation. The experience of dramatization can help the child in the process of achieving his or her own well-being.

Keywords: Activism, Play, Dramatic play, Well-Being, Child Development

Freedom of Expression in Albania, A Key Topic for The Progress of Chapter 23 “Judiciary and Fundamental Rights”

Edmond Ahmeti

Director of Programming, Standardization and Harmonization of the Regulatory Framework—
Ministry of Finance of the Republic of Albania, Albania

e-mail: edmond.ahmeti@yahoo.com, Orcid No: 0009-0009-9791-7598

Elona Bano

Director of European Integration and Negotiations – Ministry of Justice of the Republic of
Albania, Albania

e-mail: elona_bano@yahoo.com, Orcid No: 0009-0009-6699-2077

Abstract

Albania’s journey toward European Union accession of integration appears to have gained significant momentum over the past 2–3 years, particularly since the first Intergovernmental Conference in July 2022, and the subsequent opening of negotiation chapters focused on international policies and lately on April 2025 was opened the chapters related to trade and the free movement of goods, services, and workers.

Despite this recent acceleration, the more than two-decade-long wait since the signing of the Stabilisation and Association Agreement seems to have dulled certain key aspects of Albania’s internal democratic culture. Among these are public trust in justice and in an independent and impartial judiciary, the culture of freedom of expression and media pluralism (shaped in part by the legacy of the 50-year communist regime, during which the ruling party allowed only one public television channel, one public radio station, and one or two newspapers—significantly distorting perceptions of free speech and media in the broader public consciousness), and the systematic fight against corruption—not limited to punitive measures, but more importantly, through the consolidation of a legal culture that prioritizes prevention.

This paper aims to examine the challenges faced by freedom of expression as a fundamental right in Albania. It addresses issues ranging from the protection and safety of journalists, ensuring ethical and professional standards in an environment overwhelmed by the volume of online media, to media concentration, the independence of regulatory authorities, and the state of media self-regulation. The study primarily relies on the analysis of EU documents addressed to Albania, the progress made in implementing the commitments outlined in the Rule of Law Roadmap and related interim benchmarks, and the approach taken to fostering an inclusive and structured dialogue between media actors and state institutions.

Keywords: European integration, freedom of expression, anti-SLAPP, safety of journalists, media pluralism

School Health Services within the Framework of Positive School Climate and Well-Being: A Document Analysis Study

Çağla Yiğitbaş

Giresun University, TÜRKİYE

E-mail: cagla.yigitbas@giresun.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-3789-1156

Abstract

A positive school climate refers to an educational environment in which students feel safe, valued, and supported, and where physical, psychological, and social well-being are promoted. School health services play a central role in building and maintaining such a climate. This study aims to examine how the concepts of positive school climate and student well-being are represented in school health circulars issued by the Turkish Ministry of National Education. Specifically, the study analyzes various circulars published in different years, each addressing distinct aspects of school health, to reveal how the physical, psychological, and social dimensions of well-being are reflected in these official documents. The research was conducted using document analysis, a qualitative research method. Ten different circulars published after the year 2000 were included in the study. These documents were evaluated using a content analysis approach and coded under predefined thematic categories.

The main themes derived from the analysis include: Physical Well-Being (hygiene, nutrition, control of infectious diseases, physical safety), Psychological Well-Being (guidance services, emotional support, prevention of violence and substance abuse), Social Well-Being (family involvement, collaboration with community stakeholders, school community engagement).

The findings show that most circulars emphasize the physical dimension of school health, focusing on hygiene, nutrition, disease control, and physical environment regulations. In contrast, psychological and social well-being are addressed more indirectly and with limited depth. Although the term “positive school climate” is not explicitly mentioned in these circulars, the suggested policies and actions contribute to the development of such a climate.

It is concluded that while school health circulars highlight the physical aspects of well-being, there is a lack of strategic and holistic approaches to the psychological and social dimensions. To foster a truly positive school climate, multidisciplinary policies and comprehensive implementation guidelines are essential.

Keywords: Document Analysis, School Health, Well-Being, Psychosocial Support, Education Policies, Circular Review

Examining Education Policies for Combating Substance Abuse within the Framework of Positive School Climate and Well-Being: A Document Analysis

Cagla Yiğitbaş

Giresun University, TÜRKİYE

cagla.yigitbas@giresun.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-3789-1156

Abstract

Today, substance abuse among youth is not merely a personal health concern but also directly affects the safety, psychosocial balance, and academic success of school environments. This study aims to analyze the extent to which school-based approaches to combating substance abuse incorporate multidimensional, inclusive, and student-centered strategies within the framework of positive school climate and student well-being. To this end, official circulars, action plans, strategic documents, and educational guidelines used in the Turkish education system were examined thematically in relation to physical, psychological, and social dimensions of well-being.

The research was conducted using document analysis, one of the qualitative research methods. Six core documents published between 2010 and 2023 were included in the study. Among these documents are the 2014/20 circular, materials from the Türkiye Addiction Prevention Program, the Ministry of National Education's Strategic Plans, and school guides published by the Turkish Green Crescent (Yeşilay). The documents were analyzed using a content analysis approach and coded under the thematic categories of Physical Well-Being, Psychological Well-Being, Social Well-Being, and School Climate. Findings reveal that most substance abuse education policies focus heavily on individual risk awareness and physical protection. Psychological well-being is generally addressed through "refusal skills," while social support elements are limited. Although the concept of "positive school climate" is not explicitly stated, many documents adopt a student-centered and non-judgmental tone. It is concluded that for substance abuse education in schools to be effective, there must be a shift beyond knowledge transmission toward practices that holistically support student well-being.

Keywords: Substance Abuse Prevention, Positive School Climate, Well-Being, Document Analysis, Education Policy, Psychosocial Support

An Analysis of National Policy Documents Addressing the Health Issues of Adolescents in Schools within the Framework of Positive School Climate and Well-Being

Çağla Yiğitbaş

Giresun University, TÜRKİYE

cagla.yigitbas@giresun.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3789-1156

Abstract

Adolescence is a critical developmental stage characterized by rapid physical, psychological, and social changes, along with increased health-related needs. Common health issues during this period include sexual health, hygiene, mental health, body image, and nutrition. This study aims to examine how health services and support practices targeting adolescents in schools are addressed within Turkish national policy documents in the context of positive school climate and student well-being.

The research was conducted using the document analysis method. The study included the following documents published after 2010: the Ministry of National Education Health Policy Guidelines, the 2017/19 School Health Circular, the Turkish Adolescent Health Strategy Document, and the National Mental Health Action Plan. The documents were examined through thematic content analysis under the following main categories: (1) Adolescence and physical health, (2) Mental health and psychological support, (3) Hygiene and sexual health education, (4) Family and guidance cooperation, and (5) Supportive school environment.

Findings show that most documents primarily focus on the physical dimension of health. Psychosocial development, privacy, and mental health are addressed only partially and indirectly. Although the term “positive school climate” is not explicitly mentioned, intentions to establish supportive systems are present. In conclusion, school policies targeting adolescent health should adopt a multidimensional understanding of well-being and be strengthened with principles such as privacy, self-esteem, and psychosocial support to effectively address adolescent needs in school settings.

Keywords: Adolescent health, school health policies, positive school climate, well-being, document analysis, psychosocial support

Understanding Disability-Related Challenges in Disasters: A Grounded Theory Study of Junior High School Students' Learning through Simulation Workshops

Yuki Mochihara

Kansai University of Social Welfare, Japan,

e-mail: diren jie3322@hotmail.com

Zixuan Peng

Japan,

e-mail: luckyco621@gmail.com

Abstract

This study investigates how experiential learning through disability simulations can enhance junior high school students' understanding of the challenges faced by people with disabilities during disasters. It aims to promote inclusive disaster preparedness by evaluating the effectiveness of a targeted educational seminar in fostering empathy, awareness, and proactive support strategies among adolescents.

A total of 45 second-year junior high school students in Japan (29 male, 16 female) participated in a disaster prevention seminar that included three 30-minute workshop modules simulating different disabilities: visual impairment (origami tasks while blindfolded), hearing impairment (origami tasks with earplugs, guided by instructor directions), and developmental disability (origami tasks while wearing thick gloves). After each session, students recorded their perceived difficulties and suggested support strategies on sticky notes, generating approximately 275 text units.

Using the Grounded Theory Approach, the data were analyzed through open and axial coding. The majority of the responses—over 80%—focused on three main themes: communication, mobility assistance, and environmental adjustments. Notably, communication-related codes emphasized the importance of gestural communication and visual aids. The findings suggest that the seminar fostered both cognitive and affective empathy, and significantly increased students' awareness of disability-specific support needs during disasters. Participants also reported greater confidence in advocating for inclusive emergency strategies and contributing to community safety.

This research contributes to the development of effective pedagogical approaches for disability-inclusive disaster preparedness education in Japanese schools. Future research should incorporate longitudinal follow-up to assess the sustainability of observed outcomes, with particular attention to tracking changes in students' attitudes and knowledge over time to provide more comprehensive data for analysis.

Keywords: disaster preparedness for people with disabilities; disaster prevention seminar; disaster education; interpersonal support

The Role of Spirituality and Religion in Psychological and Physical Health of Women in Nigeria

Adaobi Jennifer Iloakasia

Department of Educational Psychology Guidance and Counselling
Nwafor Orizu College of Education, Nsugbe Anambra State, Nigeria

Email: jenniferadaobiiloakasia@gmail.com

ORCID record: <https://Orcid.org/0009-0005-1591-8417>

Abstract

For many women in Nigeria, spirituality and religion are part of daily life and well-being. They bring comfort, ease stress, and encourage healthy living. In places where healthcare is not readily available, faith often fills the gap—making it a powerful source of support for both mind and body. This study was therefore framed within the Health Belief Model (HBM) and Pargament's Theory of Religious Coping to explore the role of spirituality and religion in the psychological and physical health of women in Nigeria. A descriptive survey design was used, and data were gathered through a self-developed online questionnaire that focused on four key areas: spirituality, religious involvement, psychological health, and physical health. The instrument was reviewed and validated by three experts in Educational Psychology, Guidance and Counselling, and Measurement and Evaluation to ensure its clarity and relevance. Its reliability was confirmed using Cronbach's alpha, with a reliability coefficient of 0.77, 0.81, 0.92 and 0.88 respectively for spirituality, religious involvement, psychological health, and physical health clusters, indicating a high level of internal consistency. The questionnaire was distributed over a two-week period through women-focused social media groups, and a total of 400 completed responses were received. The data were then analyzed using descriptive statistics and correlation analysis. The findings showed that spirituality and religious involvement had a significant positive influence on both psychological and physical health. Women who reported strong spiritual and religious engagement also tended to report lower stress levels, better emotional well-being, and improved physical health. Based on these results, the study recommended that health and wellness programs aimed at women in Nigeria should take spiritual and religious factors into account, especially within culturally sensitive frameworks.

Keywords: Spirituality, Religion, Psychological Health, Physical Health, Women

"School Dropout Among Roma Children in Gjirokaštër Municipality: Causes and Possible Solutions"

Loreta Mamani

"Eqrem Çabej" University, ALBANIA

e-mail: loretamamani@hotmail.com, Orcid No: 0009-0009-5404-0458

Aida Sotiri

"Eqrem Çabej" University, ALBANIA

e-mail: aida_sotiri@yahoo.com

Mimoza Çabeli

"Eqrem Çabej" University, ALBANIA

e-mail: mimoza.cabeli20@gmail.com

Abstract

The paper "School Dropout Among Roma Children in Gjirokaštër Municipality: Causes and Possible Solutions" follows years of service I have provided within the Roma community. Even though education is a fundamental right for integration and social development, Roma children in Gjirokaštër face numerous challenges that prevent them from attending or completing school. Reports indicate that only 10% of Roma and Egyptian children in Gjirokaštër attend school, while 90% are illiterate (Ora News, last updated September 18, 2022). Their schooling is characterized by issues such as demographic mobility within the community, irregular attendance, low academic performance, failure to continue lower secondary education, school dropout, and lack of essential skills and knowledge. It is important to highlight that despite the persistence of this phenomenon, the causes and effective solutions have not been thoroughly identified by researchers, teachers, or the relevant Local Education Offices.

Our research is based on a quantitative and qualitative approach, using semi-structured interviews to gather in-depth perceptions. Our sample includes primary and lower secondary school students, parents, teachers, school administrators, and members of the Roma community. The interviews will be recorded and transcribed.

Findings from the descriptive analysis indicate that multiple factors contribute to school dropout among Roma children. Despite efforts by state institutions and NGOs to improve the situation, these initiatives have failed to find an effective solution for Roma children.

The results of this study are expected to play a significant role in future research by other scholars and to be considered by the Local Education Office of Gjirokaštër and teachers in order to address the challenges faced by this community.

Keywords: School dropout, economic factors, Local Education Office Gjirokaštër, educational policies, community inclusion.

Beyond Gender Norms: Exploring Transgender Identities in Alcott's 'Little Women'

Brawa Ridha Ahmed

Charmo University, College of Education, English Department, Iraq

Email: brwa.raza@chu.edu.iq

Abstract

This paper aims to analyze gender and transvestism aspects with relation to Louisa May Alcott's *Little Women* novel. Although the novel is mainly known for presenting female desire and Victorian culture and presenting femininity as protest, *Little Women* is gender-identity literature beyond male and female binaries. In the course of the current paper, it is also possible to identify how Jo March and Laurie Laurence create forms of negotiation of gender roles that may well fit today's possibilities of trans-identities and gender fluidity. In this way, analysing Jo's tomboyish rebelliousness and sexual gender nonconformity the paper will proceed to maintain that this aspect of the novel is aligned with contemporary discourses on gender and queerness, offering the reader a critical perspective on the process of formation of identity in the conditions of the relentless pressure exerted by society. In addition, this research places *Little Women* in the context of the tradition of depicting transgender arc and unnecessarily few narratives on this topic that calls for the representation that would help promote understanding and acceptance of the subject. In doing so, it outlines the broad critiques of enhanced visibility for both diverse trans people and the general populations' perceptions of gender. By the end of this investigation, it is basically evident that such equity-focused literary narratives should be read and discussed to open pathways for future discussions on radical themes of identity and the concept of authenticity in literature and, further, in life.

Keywords: Transgender, Gender Identity, Non-conformity, Representation

Democratic Change of Government and Education Reforms in Ghana

Richard Abankwa Agyepong, PhD

Centre for African Studies, University of Education Winneba, GHANA

Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0002-3115-7380>

Email: raagyepo@uew.edu.gh

Ebenezer Teye Amanor-Lartey, PhD

Department of Political Science, University of Education, Winneba, GHANA

Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0002-7630-0099>

Email: etalartey@uew.edu.gh

Abstract

Generally, there has been a symbiotic relationship between Ghana's democratic change of government and education reforms. These observations can be traced to 1993, the beginning years of the fourth republican constitutional government. To fulfil the constitutional demands on the state, successive governments (1993 to present) have embarked on a series of reforms to ensure equal and balanced access to education for the citizens and lifelong learning for improved livelihoods. The paper is based on exploratory research using qualitative data collection and analysis. Primary data consists of interviews, government papers, and reports from stakeholders in the education sector. The presentation assesses Ghana's landmark policies, including the Free Compulsory Universal Basic Education (FCUBE) and the Free Senior High School (FSHS). It would further analyze contemporary efforts to bridge urban-rural divides through inclusive education frameworks. A multi-stakeholder study of the Fourth Republic is used to illustrate how political changes have both accelerated and complicated the development of education. The results show that structural improvements like curriculum uniformity and efforts to match education with national development goals have been made possible by democratic governance. These reforms have highlighted the relationship between governance, policy continuity, and socio-economic equity. However, instability has been brought about by frequent political changes, with succeeding administrations frequently reorganising institutions to suit their party goals. Infrastructure inequities, bureaucratic inefficiencies, and the politicisation of reforms highlight the contrast between democratic goals and implementation realities.

Keywords: Democracy, Democratic Change, Governance, Education Reforms, Inclusive Education

Role of School Feeding in Enhancing Educational Outcomes in Ghana: A Historical and Contemporary Analysis

Ebenezer Teye Amanor-Lartey, PhD

Department of Political Science, University of Education, Winneba, GHANA.

Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0002-7630-0099>

Email: etalartey@uew.edu.gh

Richard Abankwa Agyepong, PhD

Centre for African Studies, University of Education, Winneba, GHANA.

Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0002-3115-7380>

Email: raagyepo@uew.edu.gh

Abstract

The Ghanaian education sector, since independence, has undergone several interventions to improve enrolment, attendance, retention, and gender inclusivity in education. Among these interventions, school feeding has remained one of the most comprehensive and enduring social programs since the colonial era. Other interventions have included free tuition fees, capitation grants, free textbooks, free uniforms, etc. In 2005, Ghana launched the Ghana School Feeding Programme (GSFP), a direct social intervention that, by 2020, was providing daily meals to approximately 3.3 million pupils across 9,000 basic schools and over 4 million as of 2024. This paper traces the historical evolution of school feeding in Ghana, examining models implemented by key organisations such as the World Food Programme (WFP), Catholic Relief Services (CRS), Adventist Development Relief Agency (ADRA), World Vision, and the Dutch Development Agency (SNV), who spearheaded school feeding initiatives prior to the GSFP. Using a qualitative methodology, this study assesses the contributions of various school feeding programs to improving education by analyzing enrolment, attendance, and retention rates. Key stakeholders were interviewed, and documentary analysis was conducted to validate responses. Findings indicate that school feeding has consistently enhanced enrollment and attendance, particularly for girls. To optimise the GSFP's impact, the study recommends depoliticising the program, ensuring timely payment to caterers, and strengthening institutional frameworks to improve its effectiveness. Furthermore, enhancing stakeholder roles in school feeding management is crucial to sustaining positive educational outcomes while promoting local economic growth.

Keywords: School feeding, Enrolment, Attendance, Retention, Educational Outcomes, Ghana School Feeding Programme

Diplomatic Discourse in the Belt and Road Initiative: A Discourse Analysis of Economic Well-being and Global Cooperation

Ambra Thana

Zhengzhou University, CHINA,

e-mail: ambra.thana@yahoo.com, Orcid No: 0009-0003-9329-510X

Abstract

Launched by China in 2013, the Belt and Road Initiative (BRI) is an ambitious worldwide development project to support economic cooperation and connectivity throughout Asia, Europe, and Africa. This study examines the discourse of President Xi Jinping's keynote speeches at the Belt and Road Initiative (BRI) forums in 2017, 2019, and 2023 on how economic well-being and global cooperation are framed in the context of China's foreign policy objectives. Using Critical Discourse Analysis (CDA), the research explores how Xi Jinping constructs China's role in global development and promotes the BRI as a pathway for mutual prosperity, sustainable growth, and international collaboration. The study analyzes framing, modality, metaphors, and rhetorical strategies to illustrate how President Xi consistently presents the BRI as a mutually beneficial cooperation initiative for all participating countries while also emphasizing China's dedication to multilateralism and global partnership. The results show a clear change in BRI discourse; in 2017, the emphasis was on infrastructure development and economic integration, while in 2019, there was a shift toward sustainable growth and environmental responsibility, leading to a focus on technological innovation and the digital economy in 2023. The study illustrates the evolution of the BRI in response to modern global issues, including climate change and digital transformation, while simultaneously strengthening China's role in influencing global development. This study contributes to the growing body of literature on Diplomatic Discourse and offers insights into the strategic use of discourse in promoting international development initiatives and fostering global partnerships. It offers valuable insight into China's evolving perspective on international development and collaboration as well as the part Diplomatic Discourse plays in promoting worldwide projects consistent with national and international goals. The results highlight China's endeavor to present the BRI as a platform for inclusive, technological, and sustainable global collaboration and a vehicle for economic development.

Keywords: Diplomatic Discourse, BRI, Discourse Analysis, Economic Well-being, Global Cooperation

The Phenomenon of Bullying in School and Social Media Settings: A Psychosocial Perspective on Teenagers

Brunilda Laboviti

Klinika Laboviti, E-mail: klinikalaboviti@gmail.com, ALBANIA

Ilva Lamaj

Pedagoge në Universitetin “ Ismail Qemali”, E-mail: klinikalaboviti@gmail.com, ALBANIA

Greta Katreli

Klinika Laboviti, E-mail:klinikalaboviti@gmail.com,ALBANIA

Abstract

Today's teens and young adults are under a lot of stress, from the demands of school and the all-consuming impact of social media. On the other hand, feeling good emotions like happiness, hope and gratitude helps them deal with worry and keep their emotions in check. When it comes to teens and young adults, self-esteem is very important for how they see themselves and how they deal with problems in their daily lives. Social media is one of the biggest factors that affects significantly. If used correctly, it can be helpful, but it can also cause stress, bad comparisons, and feelings of not being good enough. The goal of this paper is to look at both, pros and cons of social media to see how it affects the mental and social health of young people. In the beginning of the paper, are discussed 4 main topics. These topics are: helping young people express themselves and build their personal identity; it strengthens social connections and the sense of belonging; it provides access to information and informal learning; and it promotes social engagement and activism. When teens and young adults use social media in a smart and active way, these perks help them grow up in a healthy way. The second part of the paper talks about the risks that could happen. These include social comparison and low self-esteem, more anxiety and sadness, becoming addicted to technology, cyber bullying, and losing the privacy. It also looks at things like attitude, gender, how the platforms are used and the amount of social support someone has that can change how social media affects them. At the end of the paper, some useful tips are given for responsible use of social media. These include how important it is to learn about technology, set personal limits, and get families and schools involved. It's important to know that social media doesn't have the same effect on everyone. It depends on a lot of personal and social factors.

Keywords: social media, youth well-being, self-esteem, mental health, social comparison, digital education, online identity, anxiety, depression

Federated Learning-Based Healthcare Solutions: Application Domains and Effectiveness Analysis

Engin Dayan

Iğdır University, TURKIYE,

e-mail: engin.dayan065@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-1839-280X

Abstract

Federated learning (FL) presents a novel approach to addressing the critical issue of data privacy within the healthcare sector by facilitating model training without necessitating centralized data aggregation. This article meticulously investigates the primary domains of FL application in healthcare, encompassing medical imaging, electronic health records, mobile health, and pandemic management, while also assessing the dimensions of effectiveness analysis, including accuracy, privacy, computational efficiency, and clinical applicability. A comparative analysis between Türkiye and prominent nations such as the USA, China, and Germany elucidates the evolution of FL within both local and global frameworks.

A review of the literature spanning from 2019 to 2025 indicates that FL demonstrates efficacy across a diverse array of fields, ranging from clinical decision support systems to personalized medicine; however, it encounters significant obstacles including data heterogeneity, infrastructural constraints, and challenges related to clinical integration. Although initiatives such as TÜSEB and UMRAM in Türkiye are at the forefront of this domain, leading nations maintain a superior position due to their advanced data resources and technological infrastructures.

Keywords: Federated Learning, Health Informatics, Personalized Medicine, Healthcare Technologies in Türkiye

Interrelation Between Neuropsychology and Psychosomatics: What Happens in The Brain and Body, and Why This Knowledge Is Critically Important for a 21st Century Person

Oksana Ostrovska

Association of Ukrainian Neuropsychologists, Ukraine

E-mail: flaviya8@gmail.com

Abstract

The relationship between neuropsychology and psychosomatics is becoming increasingly obvious in the context of modern scientific research. Neuropsychology studies how the structure and function of the brain influence human behavior, emotions and thinking. Psychosomatics considers how psychological processes can manifest themselves in the body - through illness, chronic stress, pain of unknown origin and other symptoms.

Modern research shows that stress, suppressed emotions and unconscious internal conflicts directly affect the functioning of the nervous, endocrine and immune systems. The brain, reacting to psychological experiences, triggers physiological reactions that over time can cause real bodily diseases.

Understanding these mechanisms is especially important for a person of the 21st century, living in conditions of constant stress, information pressure and emotional exhaustion. Awareness of the connection between the psyche and the body allows not only to prevent diseases in a timely manner, but also to recover more effectively, manage your condition and quality of life.

Thus, the integration of knowledge from neuropsychology and psychosomatics opens the way to a more holistic approach in medicine, psychology and lifestyle in general.

As a practicing neuropsychologist, I often observe that the bodily symptoms that clients come with - be it chronic fatigue, migraines, sleep disorders or gastrointestinal tract problems - often have not only physiological causes, but also unconscious emotional experiences, stress and cognitive overstrain.

Understanding the relationship between the brain and body makes it possible not only to “treat” symptoms, but to search for and eliminate the root causes - be it chronic anxiety, emotional regulation disorders, unresolved psychological conflicts or the consequences of traumatic experiences. In my presentation I elaborate various techniques based on my practical experience and scientific approach.

Keywords: Neuropsychology, Psychosomatics, Brain, 21st Century Person

Transforming Access to and Effective Use of Information in Digital Education: An Analysis of Services and Innovations

Engin Dayan

Iğdır University, Türkiye

e-mail: engin.dayan065@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-1839-280X

Abstract

This research endeavors to investigate the significance of library science in facilitating access to and the effective utilization of information within the framework of digital education, with a particular emphasis on services and innovative technological advancements. The emergence of digital education has amplified the necessity for equitable access to information and its proficient application, thereby establishing libraries as pivotal entities in this transformative process. The article conducts a comprehensive evaluation of library practices, including digital collections, information literacy initiatives, and user-centered services, employing a systematic literature review complemented by case studies. It assesses the manner in which innovative technologies, such as artificial intelligence, open educational resources, virtual reality, and big data analytics, enhance the application of information in educational contexts.

However, challenges such as the digital divide, deficiencies in technological infrastructure, concerns regarding data privacy, and the need for enhanced competencies among librarians hinder the transformation process. Case studies highlight the leading role of libraries in transforming user-centered access to and utilization of information within digital education. Furthermore, the study emphasizes the importance of integrating library services into digital education policies and provides strategic recommendations for inclusive access. It also offers suggestions for future empirical and comparative research.

Keywords: Digital Education, Library Services, Information Access, Innovative Technologies, User-Centeredness

The Relationship Between Secondary School Students' Interest in Science Subjects and Their Anxiety Toward Science

İjlal Ocak

Afyon Kocatepe University, TÜRKİYE,

e-mail: iocak@aku.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-6976-5747

Fatma Gül Şen

Afyon Kocatepe University, TÜRKİYE,

e-mail: fatmagulsen.25@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-9144-5069

Nilda Hocaoglu

Afyon Kocatepe University, TÜRKİYE,

e-mail: nhocaoglu@aku.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-3456-095X

Abstract

Science is a part of everyday life. Regardless of age, all people want to learn the basic science principles that govern the world they live in. Today, the success that societies can achieve is only possible with advances in science education, and success is measured by taking these advances into account. Science is a necessity, systematic and comprehensive body of knowledge that makes human life easier and that should be acquired from a very young age. Therefore, students' interest in science subjects should be revealed from the primary school years and learning environments should be supported in a way that will develop this interest. Considering the importance of science education, it is important to reveal students' interest in science subjects and to carry out studies to increase this interest.

This study aims to determine the relationship between secondary school students' interest in science subjects and their anxiety toward science regarding various variables. The research is in the correlational survey model. The study sample consisted of 300 secondary school students in public schools in a city in the Aegean Region. The data of this study was obtained through the “Interest in Science Subjects Scale” and “Anxiety Scale for Science”. Secondary school students' interest in science subjects and their anxiety towards science were examined regarding gender, class, science course grade, and place of residence variables. T-test, one-way ANOVA, Pearson moment correlation, and Regression analysis were used to analyze the research data. As a result of the research, a significant negative relation was found between secondary school students' interest in science subjects and their anxiety towards science.

Keywords: Interest in Science Subjects, Anxiety Towards Science, Secondary School Students, Correlation

Teacher – Student: Communication Models in The Media and Algorithmic Space

Małgorzata Gruchola

The John Paul II Catholic University of Lublin, Orcid:0000-0002-2367-0416,,malgorzata.gruchola@kul.pl,POLAND

Łukasz Sarowski

The John Paul II Catholic University of Lublin, Orcid:0000-0003-1228-9705, luksar1802@gmail.com, POLAND

Abstract

In an era of intense mediatization of social life and the growing role of algorithms in communication processes, the teacher–student relationship is undergoing significant transformations. The research question we pose in this presentation is: How do algorithms and digital media influence communication models between teachers and students in contemporary educational spaces?

We adopt the following research hypothesis: The presence of algorithms and digital educational platforms leads to a transformation of the traditional teacher–student communication model into a more asymmetrical one, in which decisions regarding content, pace, and teaching methods are increasingly shaped by automated mechanisms rather than direct interpersonal interaction. The following models will be discussed: the mass communication model, the digital communication model, and the network communication model. Within their context, the analysis will cover: the algorithmic communication model, the robotic social communication model, the human–chatbot interaction model, and the adaptive AI communication model.

The presentation focuses on an analysis of communication models emerging in digital environments – from traditional media to media based on artificial intelligence and algorithmic logic. We will present examples of the dynamic shift in roles, where the teacher becomes both a curator of content and a participant in systems managed by algorithms, while the student simultaneously functions as a recipient, co-creator, and data product. The analysis draws on media studies and social communication theories, taking into account the influence of automation and personalization of content on the learning process.

The research method employed in the study is qualitative content analysis, supported by a review of relevant literature.

Keywords: educational communication, artificial intelligence in education, communication models

Approaching the Management of Emergencies in Schools from the Perspective of Emergency Nursing: A Bibliometric Analysis

Azize Aydemir

GiresunUniversity, azize.aydemir @giresun.edu.tr, Orchid Id: 0000-0002-4751-7088

Abstract

This study aims to conduct a bibliometric analysis of the nursing literature related to emergencies occurring in school settings between 2022 and 2025. Emergencies such as fires, earthquakes, acts of violence, and infectious disease outbreaks in educational institutions are critical events affecting not only students but all school staff. In these situations, emergency nursing plays a key role in intervention, triage, first aid, and psychosocial support. Therefore, this study seeks to reveal the trends and structure of scientific production on school-based emergency management in the field of nursing.

A total of 370 publications were analyzed by searching the Web of Science Core Collection database using keywords such as “school,” “emergency nursing,” “disaster response,” and “emergency planning.” With the help of VOSviewer software, the annual distribution of publications, subject categories, index types, countries, author collaborations, citation networks, and keyword clusters were visualized. The findings show a significant increase in the number of publications in 2024. Most of the articles were indexed in SSCI, with the United States being the leading contributor in terms of publication count. However, international collaboration networks were found to be relatively limited.

In conclusion, the role of nurses in school-based emergency response is becoming increasingly important. Nevertheless, there is a clear need for greater academic production and international cooperation in this field. Updating educational and health policies to strengthen the competencies of nurses in emergency situations will contribute significantly to both nursing education and practice.

Keywords: Emergency Nursing, School Health, Disaster Management, Bibliometric Analysis, Nursing Education

Psychological Resilience and Well-Being in Emergency Departments: An Analysis Based on Positive Psychology Perspectives

Azize Aydemir

Giresun Üniversitesi, Türkiye

azize.aydemir @giresun.edu.tr, Orchid Id: 0000-0002-4751-7088

Abstract

Nurses working in emergency departments are frequently exposed to high levels of stress and emotional burden, which makes psychological resilience essential for maintaining their overall well-being. In recent years, positive psychology has offered a theoretical framework focusing on individual strengths and psychological flexibility, particularly in healthcare professions. This study aimed to explore the academic literature produced in Türkiye between 2022 and 2026 that addresses concepts such as resilience, well-being, and positive psychological approaches within the context of emergency nursing.

The data were obtained from the Web of Science Core Collection, limited to peer-reviewed journal articles published in SSCI, SCI-Expanded, or ESCI indexed journals under the category of “Nursing.” A total of 235 articles were included in the analysis. The analysis revealed that the number of publications peaked in 2023 and 2024. The most prominent research domains were nursing, education, and psychology. Among the most frequently used terms in the literature were “nursing,” “resilience,” “well-being,” and “self-compassion.” The results also showed that while Türkiye was the most productive country in this research area, international collaboration remained relatively limited and clustered around a few academic networks.

The findings highlight the growing academic interest in enhancing psychological resilience and well-being among emergency nurses. Integrating positive psychology-based strategies into nursing education and clinical practice may help promote nurses’ mental health, job satisfaction, and the overall quality of patient care. Strengthening resilience-focused content in training programs and increasing international research cooperation are strongly recommended.

Keywords: Well-Being, Resilience, Emergency Care, Nursing Education

School Models in the Contemporary Education System: Between Theory and Practice

Jolanta Maciąg

Pomeranian University in Slupsk, Institute of Pedagogy, Poland
e-mail, jolanta.maciag@upsl.edu.pl, Orcid no: 000-0003-1051-7161

Justyna Maciąg

Psychology student at SWPS University of Social Sciences and Humanities in
Sopot e-mail, maj09@o2.pl

Abstract

The presentation focuses on the analysis of contemporary models of school functioning in the context of dynamic social, cultural, and technological changes. It will outline the main theoretical concepts related to school organization—from traditional centralized models to modern, flexible approaches based on school autonomy, personalized education, and cross-sector collaboration. During the presentation, challenges related to the practical implementation of various models will be discussed, including the mismatch between societal expectations and institutional capacities, systemic barriers, staffing shortages, and the issue of educational inequality. Particular emphasis will be placed on case studies that highlight the varying effectiveness of models depending on the local context.

The aim of the presentation is not only to diagnose the current situation but also to identify potential directions for development, with attention to the need for greater flexibility, inclusivity, and the integration of digital technologies into everyday school practices.

Keywords: School, Educational Models, Teacher, Students, Challenges

A Respite in The Chaos. Meditation As a Response to the Brainrot

Joanna Betlejewska

M.A., doctoral student at the Doctoral School in the Faculty of Humanities, specialisation in pedagogy, Jacob Paradis University in Gorzow Wielkopolski, POLSKA,
<https://Orcid.org/0009-0003-0998-3461>

Abstract

Brainrot is a widespread and dangerous phenomenon. It particularly affects young people all over the world, who use social media, web browsers and apps in a repetitive manner. Brainrot is a state when the mind is saturated with worthless content such as videos, clips or endless notifications. This phenomenon threatens people of all ages, regardless of where they live or their social status. It is also increasingly affecting younger children and has become popular enough to have its own memes on the internet. The brainrot phenomenon is associated with endless feelings of overexcitement, decreased concentration and reduced well-being. It can lead to mental and emotional disorders, but also to phone or tablet addiction.

Meditation is a practice that can address this danger that comes from mindlessly scrolling across a phone screen. Meditation not only contributes to increased cognitive and cognitive function, but also improves the wellbeing of individuals and can be considered a practice that is helpful in combating the effects of brainrot. The practice of meditation is accessible to everyone and can be done at no cost, and its beneficial effects are confirmed by many worldwide studies. Furthermore, meditation is linked to highly ethical values such as kindness, compassion and self-responsibility. These values prove to be extremely relevant in a world that is mostly online and interpersonal relationships are limited to texting. Meditation, mindfulness and the practice of concentration also contribute to identity and personality building while maintaining high moral values, which are extremely valuable in today's world. It is also a practice that provides an opportunity for millions of people around the world to lead peaceful and happy lives in a world of the fastest changes in history.

Keywords: Brainrot, Meditation, Mindfulness, Wellbeing

How We Talk to Each Other - The Messages We Send With Our Words and Body Language, Ulf Lubienetzki & Heidrun Schüler-Lubienetzki, Springer, Germany

Mojtaba Javandoust

Urmia University, Javandoust@gmail.com, IRAN

Abstract

The present study is a review of the book "How We Talk to Each Other- The Messages We Send with Our Words and Body Language" by U. Lubienetzki and H. Schuler-Lebientzki in 2022. The future of language and discourse analysis will not only be based on words and sentences, but on the waves of hands and heads. Body language empowers relationships between audiences. The book contains six chapters discussing communication chains, ways of communication, disturbed communication and perception of others. After full explanation of such concepts at each chapter, the authors bring different models of communication of scholars with diagrams. They define the ways of strengthening discourse with positive constructive aims compared to them of weakening it. They continue with communication problems and roadblocks and their solutions. They bring introduction in chapter one, a very helpful guide to developing communication by giving different communication models, examples of daily talks and conversations disorders and their related solutions. It takes a glance at all chapters of the book in a figure. Verbal and non-verbal communication in chapter two elaborate on communication with regard to the relationship, intention, views of life and environment of the sender and the receiver of the message. Communication styles and patterns in chapter three is on the communication styles and patterns and tools by Schulz Von Thun with the description of the positive and negative sides and the success and failure features of conversation by analyzing with namely conversation squares. Disturbed communication in chapter four is displayed as a circle with no a starting neither an ending point but with two participants' presentation at the moment of a context affected by the environment and many other factors. Self-perception and perception of others in chapter five emphasizes the congruence of the verbal and non-verbal features. The last chapter focuses on overall summery of key words and defines the expressions introduced in the book in the form of separate statements. With detailed description, the book examines context and factors affecting it beyond discourse with suitable and practical solutions.

Keywords: Attention, Audience, Axiom, Body, Communication, Context, Model, People, Relationship

Forced Displacement and the Education of Girls in Informal Internally Displaced Persons Camps in Zamfara State

Ugba Dajo

Department of Sociology, PhD

Federal University Gusau, Zamfara, NIGERIA

Email: dajougba@fugusau.edu.ng

Abstract

Globally, 122 million girls are out of school, with 7.6 million in Nigeria. Forced displacement due to the Boko Haram insurgency, conflicts between farmers and herders, banditry, and violence has significantly worsened the educational crisis in Nigeria. In Zamfara State, of the 75 schools that were shut down due to insecurity in 2021, only 45 were reopened, while 30 remain closed as of 2024. Consequently, addressing the educational needs of vulnerable groups, especially girls, living in informal IDP camps due to conflict remains a major challenge. This paper examines the impact of forced displacement on the education of girls in informal IDP camps in Zamfara State. Using three purposively selected informal IDP camps in Zamfara State, thirty heads of households were engaged in in-depth interviews to explore the effects of forced displacement on girls' education. The data collected were analyzed thematically. Findings revealed that banditry was the main driver of forced displacement in the state. The study also found that girls had difficulty accessing education due to the absence of schools in the informal IDP camps. It was further established that there was no intervention from either the government or NGOs to support girls' education in informal IDP camps in Zamfara State. The study recommends collaboration between the government and NGOs to recognize, document, and provide educational facilities specifically tailored to displaced girls, addressing their unique needs and barriers.

Keywords: Banditry, Education, Forced Displacement, Girls, IDP Camps

Thematic Analysis of Well-Being Experiences of Individuals Living with Cancer Through Online Patient Comments

Ayten Kaya

İkizce Vocational School, Ordu University, Türkiye
e-mail:a.kaya085252@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-7684-3675

Abstract

The experience of living with cancer has significant effects on individuals' quality of life and emotional processes, and personal narratives on online platforms constitute an important source in understanding this process. The purpose of this study is to evaluate well-being levels in psychological, social, physical and spiritual dimensions by analyzing online posts made by individuals living with different types of cancer on online platforms.

The study was designed with a qualitative research method. Comments from individuals with different types of cancer (e.g. colorectal, breast, lung, ovarian cancer) on online platforms (Reddit, YouTube, Şikayetvar (Türkiye), Inspire.com) were collected manually. A total of nearly 100 comments were evaluated with thematic analysis method. The data were analyzed in accordance with Braun and Clarke's thematic analysis process.

Four basic themes of well-being were identified as a result of the analysis: (1) Psychological well-being (e.g. hope, anxiety, burnout, motivation to recover), (2) Physical well-being (pain, fatigue, absence of symptoms of the disease), (3) Social well-being (family support, connection with online communities), (4) Spiritual well-being (gratitude, search for meaning, understanding of fate). A significant number of participants stated that they lacked trust in medical statistics, whereas online solidarity and personal experiences provided a promising source.

Cancer patients' posts on online platforms provide an important resource in understanding their levels of well-being and designing supportive interventions. These comments can shed light on policies and practices regarding both the emotional needs of patients and their care processes. In addition, the potential of digital health communication to support well-being is striking.

Keywords: Well-Being, Cancer, Hope, Online Comments, Thematic Analysis

Digital Storytelling-Based Training Model for Supporting the Well-Being of Care Personnel: A Conceptual Approach

Ayten Kaya

İkizce Vocational School, Ordu University, Türkiye

e-mail:a.kaya085252@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-7684-3675

Abstract

Care personnel working in nursing homes and rehabilitation centers are the primary individuals responsible for the direct care of vulnerable populations. Therefore, their psychological and physical well-being is essential for maintaining service quality and professional sustainability. In recent years, the concept of well-being has been increasingly emphasized not only in terms of individual health but also in relation to job satisfaction, empathy, and emotional resilience.

This study presents a conceptual training model designed to support the well-being of care personnel through the use of digital storytelling. The model involves the development of short, realistic, and emotionally impactful stories that reflect care-related scenarios, which are then integrated into training sessions. The process consists of four main stages: (1) selecting relevant care experiences and converting them into digital stories, (2) presenting these stories during training, (3) facilitating reflective discussions among participants, and (4) encouraging meaning-making and empathic understanding of caregiving experiences. The model utilizes accessible tools such as digital videos, computers, speakers, and structured discussion forms.

The expected outcomes of this approach include enhanced empathy, increased awareness of professional identity, improved emotional insight, and strengthened well-being among care staff. In addition to fostering reflective thinking, the model offers a flexible structure that can be applied across various caregiving contexts.

Keywords: Digital Storytelling, Well-Being, Empathy, Caregiver Training, Reflective Learning

Cultivating Curiosity and Compassion: A Positive Acceptance Framework for ARFID Recovery

İpek Kaplan

University of Nottingham, School of Bioscience, United Kingdom,

E-mail: stxik7@nottingham.ac.uk, Orcid No: 0009-0009-5054-3007

Anastasia-Viktoria Lazaridi

Plymouth University, School of Health Professions, United Kingdom,

E-mail: anastasia.lazaridi@postgrad.plymouth.ac.uk, Orcid No: 0000-0002-4610-6770

Abstract

Avoidant/Restrictive Food Intake Disorder (ARFID) is classified in the Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders as a feeding and eating disorder characterised by a limited intake of food without concerns about weight or body shape. Epidemiological studies estimate the prevalence of ARFID to be between 0.3% and 15.5% in children and between 0.3% and 4.1% in adults. Although there is increasing awareness of this disorder, many existing interventions tend to be deficit-focused, prioritising compliance rather than individual choice.

This paper presents a new perspective on ARFID recovery by focusing on positivity and acceptance. Rooted in positive psychology, it emphasises safety, self-compassion, and empowering clients. Building on Cognitive Behavioral Therapy for ARFID (CBT-AR) and Acceptance and Commitment Therapy (ACT), we propose integrated strategies such as sensory ladders, interoceptive exposure, and values-driven goal-setting. These strategies respect and accommodate each individual's pace and preferences.

At the core of this framework is the concept of acceptance, not as a form of resignation, but as a gateway to exploration and flexibility. Clients are encouraged to approach food with curiosity instead of coercion, utilising playful food engagement exercises to help desensitise sensory aversions. Collaborative autonomy is promoted through shared decision-making and the implementation of “bravery scales,” which allow for measurable yet meaningful progress. Research on neuroplasticity indicates that positive emotional experiences can create new neural pathways, leading to reduced anxiety and reinforcing adaptive behaviors. Case studies demonstrate that combining these methods can increase dietary variety, lower mealtime anxiety, and enhance overall quality of life.

By shifting from avoidance to acceptance within a strengths-based approach, practitioners can assist ARFID clients in developing resilience, autonomy, and sustainable nourishment.

Keywords: ARFID, Positivity, Recovery, Autonomy

Assessing the Effectiveness of the Social Studies Curriculum in Advancing Gender Equality in Ghana's Colleges of Education

Emmanuel Ayisi Asare

Orcid no: <http://orchid.org/0009-0009-2350-2226>

Valley View University, Oyibi-Accra.

Email: emmanuelasare@vvu.edu.gh.

Eric Koomson

Abetifi Presbyterian College of Education, Ghana

Orcid no: <http://orchid.org/0009-0008-0592-9835>

Robert Quartey

Orcid no: <https://Orcid.org/0009-0007-3378-7726>

University of Education, Winneba, Ghana.

Email: rquartey@uew.edu.gh

Abstract

This study evaluates the effectiveness of the Social Studies curriculum in Ghanaian Colleges of Education in promoting gender equality. Employing a descriptive survey design, the research integrates both quantitative and qualitative methods to gather comprehensive data. Participants included eight Social Studies lecturers and four curriculum experts from the National Council for Curriculum and Assessment (NaCCA) under the Ministry of Education, selected through purposive sampling. Additionally, 240 teacher trainees from two colleges of education were chosen using a multi-stage sampling approach, which combined proportionate stratified and simple random sampling techniques. Data collection tools comprised a self-designed questionnaire, which demonstrated good internal consistency (Cronbach's $\alpha = 0.83$), as well as semi-structured interview guides. Quantitative data were analysed using descriptive statistics such as frequencies and percentages, while qualitative responses were examined through thematic and content analysis presented narratively. Findings reveal that although gender-related topics are included in the Social Studies curriculum, they are not addressed in sufficient detail or with enough focus to effectively support the promotion of gender equality. The content tends to be broad and general, lacking a structured and comprehensive approach to gender issues. Nevertheless, a majority of participants affirmed that lecturers' pedagogical content knowledge and their instructional strategies positively influence gender awareness and attitudes among students. Based on these insights, the study recommends that the Academic Affairs Committees of Colleges of Education, in collaboration with the Ghana Tertiary Education Commission (GTEC), conduct a review and revision of the curriculum. The goal is to strengthen its content and structure to better support gender equity in education.

Keywords: Social Studies; Curriculum; Gender Equality; Teacher Education; Colleges of Education; Pedagogical Approaches

Innovative Pedagogies for Teaching Adolescent Reproductive Health in Social Studies: Exploring the Role of College Tutors in Achieving SDG 3

Ibrahim Abudulai

Orcid no: <https://Orcid.org/0000-0001-6446-1744>

Gambaga College of Education, Gambaga, Ghana. E-mail: iabudulai76@yahoo.com

Daniel Kwame Emilio

Orcid no: <https://Orcid.org/0009-0003-5086-8238>

Bia Lamplighter College of Education, Ghana, Email: kwameemiliodaniel@gmail.com

Bio Kwakye

Orcid no: <https://Orcid.org/0000-0001-6446-1744>

University of Education, Winneba, Email: biokwakye224@gmail.com

Abstract

This qualitative study explored the pedagogical strategies employed by Social Studies tutors at Gambaga College of Education in advancing the objectives of Sustainable Development Goal Three (SDG 3), which focuses on ensuring healthy lives and promoting well-being for all. The study specifically targeted Social Studies tutors at the College, using purposive sampling to select seven (7) participants. A case study design was adopted, grounded in the principles of Transformative Learning Theory, to provide an in-depth understanding of tutors' practices. Data were collected through interviews and document analysis. The findings revealed a notable gap in the tutors' knowledge and comprehension of SDG 3 and its specific health-related targets. Many tutors demonstrated limited awareness and integration of SDG 3 themes in their lesson delivery, especially concerning Adolescent Reproductive Health and Rights. Furthermore, the study discovered a lack of diversity in the tutors' pedagogical strategies, which hindered student teachers' effective engagement. Cultural sensitivity and societal norms emerged as additional challenges that restricted open discussions and effective instruction in health-related topics. In response to these findings, the study recommends that the Academic Affairs Committee of the College initiate targeted capacity-building workshops aimed at deepening tutors' understanding of SDG 3 and its educational implications. Moreover, in collaboration with the Quality Assurance Department, the Professional Development Committee is urged to facilitate regular training sessions focused on active learning strategies, such as collaborative projects and problem-based learning. These pedagogical approaches can foster critical thinking and promote an interactive, student-centred learning environment aligned with SDG 3 objectives.

Keywords: Adolescent Reproductive Health, Transformative Pedagogy, Health and Well-Being, Social Studies, Sustainable Development Goals

Self-Help Development Initiatives Among the Communities in the Upper Denkyira West District in Ghana

Ignatius Joseph Obeng

<https://Orcid.org/0009-0006-6587-8991>

University of Education, Winneba, Ghana

Email: ijobeng@gmail.com Tel: +233 24 987 0323

Shirley Dankwa

Orcid no: <https://Orcid.org/0000-0002-1925-2545>

University of Education, Winneba, Ghana.

sdankwa@uew.uew.edu.gh Tel: +233-243-230-932

Abstract

In developing countries such as Ghana, the need for self-help development initiatives to improve the living conditions of rural communities cannot be downplayed. Thus, self-help development initiatives supplement the government's development programmes. Rural development, thus, cannot be achieved in Ghana without the self-help initiatives of rural communities. Traditionally, the development and progress of local communities had tended to originate from external sources, especially the central government and non-governmental organisations, who viewed the local people as the recipients of development programmes and not active participants in the development process. The result is that development programmes and initiatives in many developing countries have not addressed the needs of local or rural communities. This study assessed how the inhabitants of selected communities in the Upper Denkyira West District embraced self-help development initiatives to support the local government's rural development programme. The study adopted the interpretivist paradigm, using the qualitative research approach and the exploratory research design. Twenty-five purposively sampled participants from three communities were interviewed, including inhabitants, chiefs, and local government officials representing the local authorities. Data for the study was gathered using an unstructured interview and focus group discussion guides, and the data collected was analysed thematically. The outcome of the study, among others, was that the communities had not initiated a self-help project several years ago, because they thought it was the responsibility of the local authority to initiate and execute all development projects to improve their lives. Based on the study's outcome, it was recommended that the local authority officials embark on a sensitisation drive in the communities to enable them to appreciate the role they are expected to play in their own development.

Keywords: Development, Self-Help, Initiatives, Inhabitants, Project, Rural Communities

Fostering Educational Leadership For 21st- Century Learning Spaces in Management Education

M.K.Ganeshan

Assistant Professor

AMET Business School, AMET University, Chennai, Tamil Nadu, India

E-mail- mkganeshanmba@gmail.com, [https://Orcid.org/ 0000-0003-2407-1527](https://Orcid.org/0000-0003-2407-1527)

Abstract

Management education is necessary to groom future business leaders who are capable of critical thinking, team leading, and problem-solving in a globalized economy. In the 21st century, it is changing at a fast pace with the inclusion of technology, changing market needs, and ethical and sustainable leadership. Contemporary management programs focus not just on teaching business acumen but also on innovation, flexibility, and global orientation among students. Institutions of learning have to rethink leadership approaches and methods of instruction so that management education remains relevant and effective. The changing needs of the 21st century, marked by accelerated technological innovation, globalization, and changing expectations of the workforce, call for a shift in how educational leadership is thought about and enacted, especially in management education. This research investigates the competencies, strategies, and leadership models needed to create agile, innovative, and learner-focused environments in business schools and management institutions. Focusing on adaptive leadership, emotional intelligence, and digital competency, the study examines how leaders in management learning can design thriving learning environments capable of equipping students for today's complex, interdisciplinary, and rapidly evolving business environments. Leaning on some of the more recent theories about leadership, as well as stakeholder interviews and case studies, the study captures the importance of shared decision-making, ongoing professional development, and experiential and digital blended pedagogies. The paper ends by suggesting an educational leadership model that is guided by the values of sustainability, inclusivity, and entrepreneurial minds, characteristics of good management education in the 21st century. The findings provide concrete recommendations for academic leaders, policymakers, and teachers seeking to promote the quality and applicability of management education via strategic leadership.

Keywords: Management Education, Learning, Leadership, Technology, Innovation

The Impact of School Leadership on Organizational Creativity According to Teacher Perspectives

Elif Egem Yıldız

e-mail:atasoyramazan@harran.edu.tr MEB, Türkiye

Ramazan Atasoy

Harran University Faculty of Education, Türkiye,

e-mail: atasoyramazan@harran.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-9198-074

Abstract

School leaders need to provide the conditions where teachers can best demonstrate their creativity by supporting their development and creating appropriate environments. Creativity is of critical importance in today's competitive environments. In this context, the concept of creativity is increasingly gaining importance in organizations. The general purpose of this research is to examine the impact of school leaders on organizational creativity according to teachers' views. The sample of this study, in which the quantitative research method was used, consists of 78 teachers selected through the convenience sampling method among 802 secondary school teachers working in the Viranşehir district of Şanlıurfa province in the 2021-2022 academic year. The research questions were determined as follows: "What is the level of teachers' organizational creativity perceptions?" and "To what extent does teachers' school leadership affect their organizational creativity?" The "Organizational Creativity Scale" and "School Leadership Scale" were used to collect the research data. Descriptive statistics and simple linear regression analyzes were conducted in the research. According to the research results, it was found that school principals have an impact on organizational creativity. The analyses conducted on teachers' school leadership and its sub-dimensions show that teachers are at a medium level in the school leadership scale in general and in the sub-dimensions of "Giving Direction", "Developing People", "Developing the Organization" and "Developing the Curriculum". In addition, simple linear regression analysis conducted to determine the extent to which school leadership predicts organizational creativity revealed that school leadership is a significant predictor of organizational creativity. School leadership explains 32% of organizational creativity. Based on the research results, it can be said that school leaders need to develop their leadership skills more effectively in order to encourage organizational creativity.

Keywords: School Leadership, Organizational Creativity, Teacher Views, Quantitative Research

School Leadership and Its Contribution to Psychological Empowerment: Teacher Perspectives on Effective Leadership and Motivational Transformation

Elif Egem Yıldız

e-mail: elifegem@gmail.com, MEB Türkiye,

Ramazan Atasoy

Harran University Faculty of Education, Türkiye,

e-mail: atasoyramazan@harran.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-9198-074X

Ramazan Özkul

Harran University Faculty of Education, Türkiye,

e-mail: ramazanozkul@harran.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-9757-6062

Abstract

In order to provide effective education, it is important for school administrators to consider the concept of psychological empowerment in their leadership behaviors. Teachers feeling sufficiently empowered in an environment where they can express themselves freely is directly related to psychological empowerment. The general purpose of this research is to examine the effect of school leaders on psychological empowerment according to teachers' opinions. The sample of this study, in which the quantitative research method was used, consists of 110 teachers working in the Viranşehir district of Şanlıurfa province in the 2021-2022 academic year and selected by the convenience sampling method. The research questions were determined as follows: "What is the level of teachers' psychological empowerment perceptions?" and "To what extent does teachers' school leadership affect their psychological empowerment?" The "Psychological Empowerment Scale" and "School Leadership Scale" were used to collect the research data. Descriptive statistics and simple linear regression analyzes were conducted in the research. According to the research results, it was found that school principals have an effect on psychological empowerment. The analyses conducted on teachers' psychological empowerment and its sub-dimensions show that teachers are at a high level in the overall psychological empowerment scale and in the sub-dimensions of "Meaningfulness", "Competence", "Autonomy" and "Impact". In addition, simple linear regression analysis conducted to determine the extent to which school leadership predicts teachers' psychological empowerment revealed that school leadership is a significant predictor of psychological empowerment. School leadership explains 16% of psychological empowerment. Based on the research results, school administrators can further strengthen the motivational transformation on this strong foundation and maximize teachers' potential.

Keywords: School Leadership, Psychological Empowerment, Motivational Transformation, Teacher Development

Examination of Research on School Management and Innovation in Türkiye

Ramazan Atasoy

Harran University Faculty of Education, Türkiye,

e-mail: atasoyramazan@harran.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-9198-074X

İbrahim Halil Yavuz

MEB, e-mail:ibrahimyavuz@gmail.com, Türkiye

Abstract

This study aims to analyze the studies examining the innovation competencies and perspectives on innovation of school administrators, who are important actors in the change and innovation processes in schools, which are educational organizations. Literature review was selected as the research model from general screening methods. The research consists of a total of twelve theses, nine master's theses and three doctoral theses, conducted between 2014 and 2025. In this study based on literature review, first the theoretical foundations of innovation were addressed, then innovation competencies in school administration were evaluated. The competencies of leaders in initiating and managing change and their roles in increasing the competitiveness of organizations were emphasized. It was stated that innovative leadership is accepted as the ability to shape the future with the participation of all stakeholders. In addition, it was stated that innovation includes elements such as innovation, change, technological developments and sustainability and is a critical process in achieving success. In this context, the importance of innovation-oriented approaches of administrators in schools that train human resources was emphasized. In particular, the innovative leadership approaches of school administrators were examined through research based on teacher opinions, and it was suggested that these studies should be supported by the opinions of other stakeholders such as students and parents.

Keywords: School Management, Innovation, Leadership Competencies, Educational Change

Integrative Approaches to Enhancing Subjective Well-Being in Glioblastoma: A Multidimensional Support Framework

Deniz Uğur

Girne Amerikan Univeristy, Faculty of Pharmacy, Pharmaceutical Biotechnology Department,
TRNC

e-mail: denizugur@gau.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-5240-511X

Esma Kabatepe

Girne Amerikan Univeristy, Faculty of Pharmacy, TRNC

Email: esmkabatepe@icloud.com, Orcid No: 0009-0003-3222-1908

Abstract

Glioblastoma is the most aggressive and lethal primary brain tumor in adults, associated with a poor prognosis and a profound impact on patients' subjective well-being (SWB). This includes psychological, social, cognitive, and physical dimensions that collectively shape the patient's quality of life. The rapid neurological decline often leads to cognitive impairment, fatigue, depression, anxiety, and existential distress, severely affecting daily functioning and emotional resilience.

Emerging evidence supports the role of integrative interventions in alleviating these multidimensional challenges. Exercise training has shown promise not only in counteracting treatment-related side effects but also in enhancing mood and neuroplasticity through mechanisms involving increased serotonin and brain-derived neurotrophic factor (BDNF) levels. Music therapy has demonstrated efficacy in reducing anxiety and depressive symptoms by promoting emotional expression and relaxation. Acupuncture may relieve symptoms such as chemotherapy-induced nausea and vomiting (CINV), and possibly modulate pain perception and energy levels.

Mindfulness-based interventions (MBIs) are increasingly recognized for their ability to reduce psychological distress and inflammation, while also enhancing social functioning and overall life satisfaction. These strategies, when implemented alongside conventional therapies, may contribute to better adherence, improved coping, and enhanced SWB in glioblastoma patients.

A holistic, patient-centered approach is essential, integrating early palliative care, cognitive and behavioral support, caregiver involvement, and effective communication strategies. Tailored interventions that address the evolving needs of both patients and caregivers are critical in optimizing care and promoting dignity and well-being across the disease trajectory.

Keywords: Glioblastoma, Subjective Well-being, Mindfulness, Exercise, Music Therapy, Acupuncture, Palliative Care, Depression, Cognitive Decline, Fatigue, Supportive Care

The Relationship between Transformational Leadership and Teacher Well-being: Malatya Province Example

Ramazan Özkul

Harran University Faculty of Education, TÜRKİYE,

e-mail: ramazanozkul@harran.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-9757-6062

Abstract

This study examines the relationship between transformational leadership and teacher well-being through different demographic variables (gender, education level, length of service and class size). In this context, the relational screening model, one of the quantitative research methods, was used. The universe of the research consists of 13200 teachers working in Malatya province. 340 teachers selected from the universe by simple random sampling method constituted the sample of the research. Transformational leadership scale and teacher well-being scale were used in the research. Data collection process was obtained via Google form via WhatsApp. Since the data showed normal distribution in the analysis of the research, descriptive statistics, t-test, Anova and Pearson correlation analysis were performed. The research findings show that no significant differences were found in the opinions of teachers in the transformational leadership scale according to the variables of gender and class size. However, a significant difference was found according to the variables of education level, length of service in the current school and total length of service. In the teacher well-being variable, significant differences were found in all variables. In this context, suggestions were developed for researchers and policy makers. In this context, it is important to adopt holistic approaches to increase teachers' well-being. Supporting teachers in terms of individual, institutional and environmental factors will positively affect their professional satisfaction and motivation. In addition, school administrators should be encouraged to continuously develop their leadership skills in order to eliminate differences in transformational leadership perceptions; mentoring and professional development opportunities should be provided, especially for inexperienced and undergraduate teachers to benefit more from this leadership approach.

Keywords: Transformational Leadership, Teacher, Well-Being

Examining the Self-Efficacy Levels of Teachers Working in Şanlıurfa Province: A Quantitative Research

Ramazan Özkul

Harran University Faculty of Education, TÜRKİYE,

e-mail: ramazanozkul@harran.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-9757-6062

Abstract

This study examines the relationship between teacher self-efficacy and different demographic variables (gender, level of education, seniority and place of duty - rural/central). In this direction, the relational screening model, one of the quantitative research methods, was used. The universe of the research consists of 34,000 teachers working in Şanlıurfa province. 248 teachers selected from the universe by simple random sampling method constituted the sample of the research. In the data collection process, Teacher Self-Efficacy Scale was used to measure teacher self-efficacy levels, and the data were obtained online via WhatsApp via Google Form. Since the research data showed normal distribution, descriptive statistics, t-test for independent samples, one-way analysis of variance (ANOVA) and Pearson correlation analysis were applied in the analysis process. According to the research findings, no significant difference was observed in terms of teacher self-efficacy according to the variables of level of education and place of duty (rural/central). However, significant differences were detected according to the variables of gender and length of service. In this context, various suggestions can be offered for researchers and educational policy developers. According to the results of this study, teacher self-efficacy differs significantly according to gender. This situation shows that there may be differences in the levels of feeling professionally competent of female and male teachers. In addition, considering the difference that occurs according to the seniority variable, mentoring and guidance programs should be expanded especially to support teachers who are new to the profession. The fact that teachers working in rural and central schools have similar self-efficacy levels shows that the practices in this area are carried out in a balanced way.

Keywords: Teacher, Self-Efficacy, Demographic Variables

Examining the Relationship Between Well-Being and Perceived Social Support in Parents of Children with Special Needs

Ali Çelik

Ministry of Education, TRNC

e-mail: celikali004@gmail.com

Azize Ummanel

European University of Lefke, TRNC

e-mail: aummanel@eul.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-1452-3449

Abstract

Well-being is basically related to how we evaluate our own lives cognitively and emotionally. It is defined as being autonomous, establishing environmental dominance, developing positive relationships, having a purpose in life, accepting oneself and being aware of one's potential. Social support is one of the main factors affecting well-being. Married couples may need social support after having a child. A child with special needs can increase the need for social support and create a significant source of stress for parents.

The purpose of this study is to examine the relationship between well being and perceived social support in parents of children with special needs. The research is a descriptive study in the relational screening model type, structured with quantitative methods and aiming to determine the existence of co-variation between two or more variables. Data were collected from 100 parents, 50 mothers and 50 fathers, through the Psychological Well-Being Scale, the Multidimensional Scale of Perceived Social Support, and the Personal Information Form developed by the researchers.

Descriptive statistics methods were used for the analysis. T-test, one-way analysis of variance (ANOVA) and Pearson Correlation Coefficient results were calculated. The findings were discussed with the support of other studies in the literature. In line with the findings, recommendations are presented to researchers and policy makers in the context of increasing the well-being levels of parents with special needs children and the social support they receive from their environment.

Keywords: Special Needs, Well Being, Social Support, Parent

Roman İlkokul Öğrencilerin Eğitime Entegreleri ve Okula Uyum Süreçlerinde Sınıf Öğretmenlerinin Karşılaştığı Sorunlar

Ethem Gürhan

Millî Eğitim Bakanlığı, TÜRKİYE,

e-mail: ethemgurhan@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-5870-3986

Özet

Eğitim hakkı vatandaş olan tüm bireylerin anayasal olarak sınırları belirlenmiş en doğal hakkıdır. Bu haktan yararlanırken toplumdaki bazı dezavantajlı gruplar diğer vatandaşlar gibi eşit olarak faydalanamamaktadırlar. Bu dezavantajlı gruplardan biri de Roman vatandaşlarımızdır. Gerek Roman ailelerin eğitime ve okula bakış açıları olsun, gerekse sosyoekonomik olarak düşük gelirli olmalarından kaynaklı olsun daha birçok sebepten Roman vatandaşlarımız hep bir adım geride kalmıştır. Toplumun Roman vatandaşlara bakışı ve istihdam edilmeleri konusundaki dışlamaları bu durumu daha da kötüleştirmiştir. Aileler çocuklarını erken yaşta hayata atılmalarına sebep olurken, çocukları da okula ve okula kurallarına uyum sağlamakta zorlanmaktadırlar. Bu durum sınıf öğretmenlerinin ve okul idaresinin işlerini zorlaştırmakta ve bu çocukların eğitime ve okula uyumları konusunda ayrı bir çaba göstermelerine neden olmaktadır. Bu araştırma Türkiye’de Konya ilinde Roman vatandaşların çocuklarının da öğrenim gördüğü resmi bir ilkokulda yapılacaktır. Araştırmanın katılımcıları sınıfında Roman öğrenciler bulunan 10 sınıf öğretmeninden oluşmaktadır. Araştırmacı kendi okulundaki Roman öğrencilerin eğitime ve okula uyumlarında öğretmenlerin karşılaştığı sorunların neler olduğunu merak etmiş ve bu araştırmayı yapmaya karar vermiştir. Araştırma nitel araştırma desenlerinden durum çalışması deseniyle yapılacaktır. Bu araştırmanın amacı Roman ilkokul öğrencilerin eğitime entegreleri ve okula uyum süreçlerinde öğretmenlerin karşılaştığı sorunları ortaya koymaktır. Araştırmada öğretmenlere yarı yapılandırılmış açık uçlu sorular yöneltilerek yanıtları alınacak, betimsel ve içerik analizi yöntemiyle analiz edilecektir. Elde edilen bulgulardan sonuçlara ulaşılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Bilgiler, Eğitim Hakkı, Roman Öğrenciler

Yapay Zekâ ve Borderline

Filiz Rado

Yakın Doğu Üniversitesi, Psikolojik/Danışmanlık Ofisi, KKTC
e-mail: 20243744@std.neu.edu.tr Orcid No: 0009-0009-9940-8201

Meryem Karaaziz

Yakın Doğu Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti.
e-mail: meryem.karaaziz@neu.edu.tr, Orcid No:0000-0002-0085-612X

Özet

Bu bildirinin amacı, sınırda kişilik bozukluğu bireylerin tedavisinde yapay zekâ destekli terapilerin nasıl bir rol oynayabileceğini incelemektir. Sınırdaki kişilik bozukluğu, dengesiz duygu durumu, öz güven düşüklüğü, terk edilme korkusu, sosyal ilişkilerde problem yaşama gibi belirtiler gözlenmektedir. Terapi yöntemleri, bu problemleri çözmeyi hedeflerken, yapay zekanın terapiler ile birlikte ilerlemesinin faydalı olabileceği öne sürülmüştür. Danışanların duygusal durumlarını analiz ederek, onların öz-anlatılarını daha tutarlı hale getirebilir ve başkalarıyla ilişkilerini anlamalarını artırabilir. Yapay zekâ destekli terapilerin sınırda kişilik bozukluğu tedavisinde potansiyel faydalarından biri, terapistin yükünü hafifletmesidir. Bunun yanı sıra, yapay zekâ destekli terapiler, terapiye yeni başlayan bireyler için bir ilk adım olabilir, çünkü bazı danışanlar yüz yüze terapiye başlamakta zorlanabilir. Yapay zekanın sınırda kişilik bozukluğu tedavisinde kullanımı, bireylerin tedaviye daha fazla katılım göstermelerini sağlayabilir. Sebebi ise teknoloji sayesinde, danışanların terapiye alışmalarını kolaylaştırabilir ve daha sonra ise yüz yüze terapi ile tedavilerine devam edebilmeleri daha da kolaylaşır. Terapistler, danışanlarının duygusal ve bilişsel süreçlerine odaklanırken, yapay zekâ, veri analizi ve duygusal ton tespiti gibi görevleri üstlenebilir. Ayrıca, yapay zekâ destekli sistemler, danışanın terapiye dair düşüncelerini ve hislerini düzenli olarak takip ederek, terapi sürecine dair bir geri bildirim mekanizması oluşturabilir. Bu sayede, danışanın terapiye yaklaşımındaki değişiklikler zamanında fark edilebilir ve terapistler, daha hedeflenmiş müdahalelerde bulunabilirler. Bu, terapistin daha etkili ve derinlemesine müdahale yapabilmesini sağlar. Yapay zekâ destekli sohbet robotları, terapi sürecine katkı sağlayabilir, duygusal tonları tanıyabilir ve danışanların düşüncelerini yönlendirebilir. Bu teknolojiler, sınırda kişilik bozukluğu tedavisinde terapötik etkileşimleri geliştirerek, danışanların duygusal ve bilişsel işlevlerini iyileştirme potansiyeline sahiptir. Son olarak, yapay zekâ destekli terapilerin sınırda kişilik bozukluğu tedavisindeki potansiyeli, tedavi süreçlerini daha ulaşılabilir ve sürdürülebilir hale getirme noktasında da büyük bir öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Borderline, Derleme

Dijitalleşme ve İyi Oluş: Yükseköğretimde Akademik Personele Yönelik Bir Değerlendirme

Gülten Beyazsaçlı

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti,

e-mail: gultenbeyazsaccli57@gmail.com

Özet

Teknolojinin kendisi bir amaca ulaşmak için sadece bir araç olsa da teknolojik gelişmeler yükseköğretimde ve toplumda köklü değişikliklere yol açmaktadır. Yapılan işler, iş yapma yöntemleri, işlerin yürütüldüğü zaman ve mekânlar, yöneticilerin yönetim tarzları dijital dönüşüm sürecinden etkilenmektedir. Yapılan saha araştırmalarında yer alan dijitalleşmenin akademik personel üzerinde eşzamanlı olarak çelişkili duygular yaşadığı gözlenmektedir. Dijitalleşme sayesinde akademik personel üzerindeki iş yükü hafiflerken yaşanan ferahlama ile akademik personelin iş becerisine ihtiyacın kalmaması yönünde kaygı yaşanması; mekânsal esnekliğin sağlanması ile yaşanan rahatlama ve işi eve taşıyabilmenin sağladığı kendine, aile ve sosyalleşmeye yönelik vakit ayırma güçlüğünden doğan stres artışı ve bilimsel veri kaynaklarına hızlı erişimin sağlanmasındaki yarar ile rekabet artışının yarattığı baskı yaygın görülmektedir. Bu çalışmada akademisyenler üzerindeki iyi oluşun, iş-yaşam dengesinin, mekânsal esnekliğin, iletişim hızında ve biçimindeki değişikliğin, kaynaklara erişim ve iş birliğinin nasıl etkilendiğini daha net ortaya koyma ve akademisyenlerin memnuniyet düzeylerini artırma iyi oluşunu desteklenmesinde fayda sağlaması amaçlanmaktadır. Çalışma nitel araştırma deseninde olup maksimum çeşitlilik örnekleme tercih edilmiştir. Veriler, açık uçlu sorulardan oluşan online bir doküman vasıtası ile toplanacak olup bireysel iyi oluş, iş-yaşam dengesi, mekânsal esneklik, iletişim biçimi ve hızındaki değişiklik ve kaynaklara erişim ve iş birliği olmak üzere 5 tema çerçevesinde şekillendirilmiştir. Elde edilecek veriler, açık uçlu sorulara verilen yanıtlardan yola çıkılarak içerik analizine tabi tutulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, İyi Oluş, Akademik Çalışma

Ergenlerde İnternet Bağımlılığının Beyin-Zihin-Davranış-İyilik Hâllerine Etkilerinin İncelenmesi

Gülten Beyazsaçlı

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cımhuriyeti

e-mail: gultenbeyazsaccli57@gmail.com

zet

Dijitalleşen çağda kişiler arası ilişki ve iletişimin, iş ve eğitim sisteminin, yaşamsal faaliyetlerin nasıl yürütüldüğünün değişmesi ile birlikte gelecek neslin kendini, başkalarını, dünyayı algıma biçimlerinin, hedef, amaç ve arzularının farklılaşacağı dolayısıyla da toplumsal kültürel normların farklılaşması beklenmektedir. Bu bağlamda insanları nasıl bir geleceğin beklediğine dair net bir yargıya varılamayacak olması ile birlikte bir fikir sahibi olabilmek, önlem alabilmek, yol gösterebilmek, entegre sürecini hızlandırabilmek amaçları doğrultusunda bu çağın neslini tanımak gerekmektedir. Bu çalışmada internet bağımlılığının ergenlere yönelik beyin-zihin-davranış-iyilik hallerinin nasıl etkilendiği derlenmiştir. Yapılan araştırmalarda uzun süre ve sürekli ekrana maruz kalan ergenlerin beyindeki prefrontal korteks de yer alan kognitif kontrol sisteminin zayıfladığını yani dikkat, öz denetim, geleceğe yönelik planlar yapma, karar verme, bilgiyi kısa süreli hafızada tutma ve işleyebilme, dürtü kontrolü, düşüncede bulunduğu duruma göre değişim yapabilme veya esneklik sağlayabilme becerilerinin azaldığı; beynin yanıt inhibisyon yollarının yani bir hareketi veya yanıtı durdurma yeteneğinin zayıflamış olduğu bu bağlamda bilişsel kontrol süreçlerini etkileyen bir bozukluk olduğu; beynin ön bölgesinde derin yapılar arasında yer alan ve dopamin açısından oldukça zengin bir bölgede bulunan striatum yani ödül, bağımlılık, motivasyon, hareket kontrol mekanizmasının önemli bileşeni ile prefrontal korteks arasındaki bağlantının zayıfladığı bu bağlamda dürtü kontrol eksikliği ve bağıllık yaşadıkları saptanmıştır. Doğası gereği insan ilişki kurarak yaşamını sürdüren sosyal bir varlıktır. Yapılan araştırmalar ergenlerin yüz yüze ilişki ve iletişimden kaçındığını bunun yerine kendini ifade etme aracı olarak sosyal medya hesaplarına baş vurduğunu bu hesaplardaki paylaşımlarına gelen beğenilerin onlara kısa süreli hazlar yaşattığını ve sosyal medya hesaplarına giremedikleri durumlarda akranlarının yaşadıkları deneyimleri görmeyi kaçırdıklarını düşündükleri bir kaygılanma yaşadıklarını saptamıştır. Literatür taramaları ergenlerin rutin hayatlarında mutsuzluk düzeyleri artıkça sosyal medya bağıllılığının da arttığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: İnternet Bağımlılığı, Beyin, Zihin, Ergenlik, İyilik Hâli

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Psikolojik Dayanıklılık ve Yalnızlıkları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Hülya Gülay Ogelman

Sinop Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi ABD.,
Sinop, Türkiye

e-mail: ogelman@sinop.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-4245-0208

İlkay Göktaş

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Vezirköprü Meslek Yüksek Okulu, Çocuk Bakımı ve Gençlik
Hizmetleri Bölümü, Samsun, Türkiye

e-mail: ilkaygoktas1@hotmail.com, Orcid No: 0000-0003-4701-455X

Özet

Okul öncesi dönem, çocukların psikolojik gelişiminin temelini atıldığı kritik bir evredir. Bu dönemde psikolojik dayanıklılık, çocuğun zorluklar karşısında yılmadan, uyum sağlayarak gelişebilme kapasitesini ifade ederken, yalnızlık ise sosyal ilişkilerden yoksun kalma ve kendini dışlanmış hissetme durumudur. Bu araştırmanın amacı, okul öncesi dönem çocuklarının psikolojik dayanıklılık ve yalnızlıkları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Kesitsel olan bu araştırmada nicel yöntemlerden ilişkisel tarama yönteminden yararlanılacaktır. Araştırmanın çalışma grubunu Samsun ilinde okul öncesi eğitime devam eden 5-6 yaş grubundan 60 çocuk oluşturmaktadır. Çalışma grubu belirlenirken basit rastgele örnekleme yönteminden yararlanılmıştır. Çalışmada, veri toplama araçları olarak Kişisel Bilgi Formu, Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlik Ölçeği (60-72 Aylar için) ve Beş-Altı Yaş Çocukları için Ego Sağlamlığı Ölçeği (Öğretmen Formu) kullanılacaktır. Kişisel Bilgi Formu ile Beş-Altı Yaş Çocukları için Ego Sağlamlığı Ölçeği (Öğretmen Formu) öğretmenler tarafından doldurulacaktır. Sosyal Memnuniyetsizlik Ölçeği (60-72 Aylar için) çocuklara sınıf ortamı dışında okul ortamındaki uygun bir alanda bireysel olarak uygulanacaktır. Çalışma ile ilgili gerekli izinler alındıktan sonra anne-baba ve öğretmenlerden onam formları alınacaktır. Veriler SPSS 26.0 istatistik paket programı kapsamında analiz edilecektir. Veriler normal dağıldığı takdirde parametrik tekniklerden Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı ile Basit Doğrusal Regresyon analizleri yapılacaktır. Veriler normal dağılmadığı takdirde Spearman Korelasyon Katsayısı yönteminden yararlanılacaktır. Çalışmanın yaşamın ilk yıllarındaki psikolojik dayanıklılık çalışmalarına rehberlik edebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Dayanıklılık, Yalnızlık, Okul Öncesi Dönem, Küçük Çocuklar

Yabancı Çocuklara Türkçenin Öğretilmesinde Çizgi Filmler: Rafadan Tayfa Örneği

Sedef Göltaş

Avrasya Üniversitesi, Türkiye,

e-mail: sedef.goltas@avrasya.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7486-6489

Özet

Günümüzde çocuklar en çok çizgi filmleri izlemeyi tercih etmektedir. Çocuk dünyasında büyük bir yer kaplayan bu yapımların eğitim üzerindeki etkileri ise ilgi çekici bir araştırma konusu haline gelmiştir. Buradan hareketle yabancılara Türkçe öğretiminde farklı yöntem ve materyaller kullanılmaktadır. Bu materyaller arasında çizgi filmler önemli bir yer tutmaktadır. Özellikle çizgi filmler, dil öğretiminde etkili bir kaynak olarak değerlendirilebilir. TRT arşivi, yabancı çocuklara Türkçe öğretiminde kullanılabilecek çizgi filmler açısından oldukça zengin bir içeriğe sahiptir. Bu konuda yapılan çeşitli araştırmalar, çizgi filmlerin dil öğrenme sürecine olumlu katkı sağladığını göstermektedir. Bu çalışmada, TRT’de yayımlanan ‘Rafadan Tayfa’ adlı çizgi film ele alınmış ve yabancı çocuklara Türkçe öğretimi açısından sunduğu faydalar incelenmiştir. Bildiride, çizgi filmin dil öğretimindeki rolü üzerinde durulmuş ve belirlenen bölümler üzerinden değerlendirmeler yapılmıştır. Araştırmada özellikle ‘Odadaki Arı, Rafadan Radyo, Zihin Kütüphanesi, Çember ve Taş, Malazgirt Zaferi’ adlı bölümler temel alınmıştır. Öncelikle bu bölümlerin içeriği tanıtılmış, ardından çizgi filmin dil öğretimi açısından sunduğu genel kazanımlara dair sonuçlara ulaşılmıştır. Araştırma sonucunda çizgi filmin dilini akıcı ve didaktik olması yabancı çocuklar için oldukça faydalı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Türkçe öğretimi, çocuk, yabancı, çizgi film, Rafadan Tayfa.

Travma Sonrası Stres Bozukluğu ve EMDR Terapisi

Deniz Karabulut

Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC, e-mail: 20243746@std.neu.edu.tr,

Orcid:0009-0000-1757-3823,

Meryem Karaaziz

Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC, e-mail: meryem.karaaziz@neu.edu.tr,

Orcid No:0000-0002-0085-612X

Özet

Travma Sonrası Stres Bozukluğu (TSSB), bireylerin travmatik bir olay sonrasında yoğun kaygı, korku, kaçınma davranışları ve duygusal uyuşukluk gibi semptomlar yaşamasına neden olan ciddi bir psikolojik rahatsızlıktır. TSSB tedavisinde farklı terapi yöntemleri uygulanmakla birlikte, son yıllarda Göz Hareketleriyle Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme (EMDR) terapisi, etkinliği kanıtlanmış bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. EMDR, bireyin travmatik anıları yeniden işlemesine ve olumsuz duygusal yüklerinden arınmasına yardımcı olan yapılandırılmış bir psikoterapi yaklaşımıdır. Bu çalışmada, EMDR terapisinin TSSB semptomları üzerindeki etkisini değerlendirmek amacıyla sistematik bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. 2008-2024 yılları arasında yayımlanmış, EMDR ve TSSB konularını ele alan İngilizce ve Türkçe araştırmalar incelenmiş; saha çalışmaları veya ölçek kullanımları yerine, mevcut bilimsel çalışmaların derlemesi yapılmıştır. Araştırma süreci, Şubat 2024 ve Haziran 2024 tarihlerinde iki aşamada gerçekleştirilmiş ve belirlenen kriterlere uygun 9 çalışma analiz edilmiştir. İncelenen çalışmaların bulguları, EMDR terapisinin TSSB tedavisinde önemli bir iyileştirici etkisi olduğunu göstermektedir. EMDR'nin, bireylerin travmatik anıları yeniden işleyerek semptomların şiddetini azalttığı, kaygı düzeylerini düşürdüğü ve genel psikolojik iyilik hallerini artırdığı saptanmıştır. Ayrıca, EMDR'nin geleneksel terapi yöntemlerine kıyasla daha hızlı ve kalıcı sonuçlar sağlayabileceğine dair bulgular da elde edilmiştir. Bu derleme çalışmasının sonuçları, EMDR terapisinin TSSB tedavisinde etkili bir müdahale yöntemi olarak değerlendirilebileceğini göstermektedir. Ancak, yöntemin daha geniş örneklem gruplarında uzun vadeli etkilerinin incelenmesi için ileri düzey araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu doğrultuda, EMDR'nin farklı travma türlerine ve bireysel farklılıklara göre nasıl uyarlanabileceğini anlamaya yönelik çalışmalara ağırlık verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Travma Sonrası Stres Bozukluğu, EMDR.

Narsizm Tedavisinde Yapay Zekâ Kullanımı

Melis Nur Öter

Yakındoğu Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, KKTC

e-mail: 20243281@std.neu.edu.tr Orcid No: 0009-0006-0509-8301

Meryem Karaaziz

Yakın Doğu Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti,

e-mail: meryem.karaaziz@neu.edu.tr, Orcid No:0000-0002-0085-612X

Özet

Narsistik kişilik bozukluğu (NKB), bireyin aşırı benlik sevgisi, empati eksikliği ve büyülenmeci davranışlarla kendini göstermektedir. Geleneksel psikoterapi yöntemleriyle tedavi edilen bu bozukluk, son yıllarda yapay zekâ (YZ) destekli yaklaşımlar ile daha etkili bir şekilde ele alınmaya başlanmıştır. Bu makale, YZ'nin narsisizm tedavisindeki rolünü incelemektedir. Yapay zekâ destekli terapötik araçlar, bireyselleştirilmiş tedavi planları oluşturma, duygu durum analizi yapma ve terapistlerin hastalarla daha verimli çalışmasına yardımcı olma potansiyeline sahiptir. Özellikle, makine öğrenmesi ve doğal dil işleme (NLP) teknikleri kullanılarak bireyin narsistik eğilimleri daha doğru bir şekilde tespit edilebilmekte ve tedavi sürecine uygun müdahaleler geliştirilebilmektedir. YZ tabanlı chatbot terapistleri, 7/24 destek sağlayarak narsistik bireylerin terapiye düzenli erişimini kolaylaştırmaktadır. Ayrıca, sanal gerçeklik (VR) tabanlı terapiler, empati geliştirme ve kişilerarası ilişkileri iyileştirme konusunda narsistik bireylere yeni deneyimler sunmaktadır. Duygu analizi ve yüz tanıma teknolojileri, narsistik bireylerin duygusal tepkilerini ölçerek terapistlere değerli veriler sunmaktadır. Ancak, YZ'nin narsisizm tedavisinde kullanımı bazı etik ve teknik zorluklar barındırmaktadır. Veri gizliliği, yanlış teşhis riskleri ve insan-terapist etkileşiminin yerini alması gibi endişeler, bu teknolojilerin dikkatli bir şekilde uygulanmasını gerektirmektedir. Sonuç olarak, YZ destekli terapi araçları, narsisizm tedavisinde büyük bir potansiyele sahip olup, insan terapistleri tamamlayıcı bir rol oynayarak daha kişiselleştirilmiş ve etkili bir tedavi süreci sunmaktadır. Ancak, bu teknolojilerin etik ve bilimsel çerçevede geliştirilmesi kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Narsizm, Derleme

Özel Eğitim Öğretmenlerinin Zihinsel Yetersizliği Olan Çocukların Eğitimi Sürecine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Dilay Vehbiye Aydın

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs, e-mail:dilayaydin1@icloud.com

Özet

Özel eğitim süreci; başta özel eğitim öğretmeni olmak üzere, aile, okul idaresi, sınıf ortamı, kullanılan yöntem ve teknikler, materyal, toplumun katkısı, hukuk kuralları gibi birçok boyutu içine alan geniş bir süreçtir. Bahsi geçen etkenler ile ilgili eksiklerin belirlenmesi ve bu etkenlerin mümkün oldukça iyileştirilmesine yönelik araştırmaların yapılması dolaylı olarak özel eğitim sürecine de olumlu etki edecektir. Özel eğitim öğretmenlerinin görüşlerine dayanarak, zihinsel yetersizliği olan çocukların eğitim ve öğretimleri süreci hakkındaki önemli faktörler ve bu sürecin öğretmene olan etkisini incelemek çalışmanın hedefi olarak belirlenmiştir. Özel eğitim öğretmenlerinin bu süreçle ilgili görüşleri, sorun yaşadıkları alanlar ile çözüm önerileri ve sürecin kendilerine etkilerinin tespiti araştırmanın alt amaçlarındandır. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden fenomenoloji kullanılacaktır. Araştırmanın çalışma grubunu Kuzey Kıbrıs'ta görev yapmakta olan 10 özel eğitim öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada literatür incelenerek ve uzman görüşleri alınarak 10 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilecektir. Görüşme formunda bulunan her bir soru ayrı bir kategori olarak ele alınmış ve öğretmen cevapları incelenerek cevaplar temalara ayrılacaktır. Elde edilen veriler doğrultusunda öneriler geliştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Özel eğitim öğretmeni, Zihinsel yetersizlik, Özel eğitim

Şema Terapisi ve Dissosiyatif Kimlik Bozukluğu Bağlamında Üç Ruhlu Kadın Filmi Üzerine Bir İnceleme

Duygu Özkaraca

Yakın Doğu Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, Kuzey Kıbrıs,
e-mail: duyguozkaraca@icloud.com, Orcid No: 0009-0009-6171-7463

Meryem Karaaziz

Yakın Doğu Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, Kuzey Kıbrıs,
e-mail: meryem.karaaziz@neu.edu.tr Orcid No: 0000-0002-0085-612X

Özet

Şema Terapisi (ŞT), bireylerin duygusal düzenlemelerini ve davranışsal kalıplarını anlamada temel bir psikoterapi yaklaşımıdır. Erken dönem uyumsuz şemalar, şema modları ve sınırlı yeniden ebeveynlik gibi kavramları içeren ŞT, karmaşık psikolojik durumların tedavisinde etkili sonuçlar elde etmektedir. Bu çalışmanın amacı ise, "Üç Ruhlu Kadın" filmi üzerinden ŞT'nin temel kavramlarını inceleyerek Dissosiyatif Kimlik Bozukluğunun (DKB) anlaşılmasına katkı sağlamaktır. Araştırmada doküman analizi yöntemi kullanılmış, "Üç Ruhlu Kadın" filmi beş kez izlenmiş ve elde edilen veriler ŞT teknikleri ve kavramları çerçevesinde değerlendirilmiştir. İnceleme sonucunda, filmdeki karakterlerin özelliklerinin ve psikolojik durumlarının ŞT'nin erken dönem uyumsuz şemalar, şema modları ve sınırlı yeniden ebeveynlik kavramlarıyla uyumlu olduğu tespit edilmiştir. Özellikle ana karakter Eve'in çocukluk travmalarının DKB'ye yol açtığı ve bu durumun ŞT perspektifinden açıklanabildiği görülmüştür. Film, ŞT'nin DKB gibi karmaşık psikolojik durumların anlaşılmasında etkili bir örnek sunmaktadır. Çalışma, ŞT'nin kuramsal kavramlarını somutlaştırarak psikoloji alanındaki öğrenci ve araştırmacılar için değerli bir kaynak sağlamaktadır. Ayrıca, doküman analizi yöntemiyle terapötik yaklaşımların popüler kültürde nasıl temsil edildiğini ortaya koyarak, teorik bilgilerin pratik örneklerle desteklenmesine katkıda bulunmaktadır. Gelecekte benzer çalışmaların farklı filmler üzerinden genişletilmesi, ŞT'nin çeşitli psikolojik bozukluklar üzerindeki etkisinin daha kapsamlı bir şekilde anlaşılmasına olanak sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dissosiyatif Kimlik Bozukluğu, Üç Ruhlu Kadın, Şema Terapisi, Film Analizi

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Gelecek Kaygıları ile Mesleki Kaygılarının İncelenmesi

Hülya Gülay Ogelman

Sinop Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi ABD.,
Sinop, Türkiye

e-mail: ogelman@sinop.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-4245-0208

İlkay Göktaş

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Vezirköprü Meslek Yüksek Okulu, Çocuk Bakımı ve Gençlik Hizmetleri Bölümü, Samsun, Türkiye

e-mail: ilkaygoktas1@hotmail.com, Orcid No: 0000-0003-4701-455X

Özet

Bu araştırma, okul öncesi öğretmen adaylarının geleceğe yönelik kaygıları ile mesleki kaygıları arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Eğitim sürecinin önemli bir aşamasında bulunan öğretmen adaylarının, hem kişisel hem de mesleki alanlardaki kaygı düzeyleri, eğitim süreçlerinde ve meslek yaşamlarında önemli etkilere sahip olabilir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırma Sinop Üniversitesi okul öncesi öğretmenliği programında öğrenim gören 50 erkek 175 kız olmak üzere toplam 225 öğrenciyi kapsamaktadır. Veri toplamak aracı olarak "Üniversite Öğrencilerinde Gelecek Kaygısı Ölçeği" ve "Mesleki Kaygı Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler, SPSS 26.0 programı aracılığıyla istatistiksel olarak analiz edilecektir. Yapılacak normallik testi sonucunda dağılım normal olursa parametrik tekniklerden Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı ile Basit Doğrusal Regresyon analizleri yapılacaktır. Veriler normal dağılmadığı takdirde Spearman Korelasyon Katsayısı yönteminden yararlanılacaktır. Çalışmanın öğretmen adaylarının kaygılarını anlama ve yönetme süreçlerinde rehberlik edebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gelecek Kaygısı, Mesleki Kaygı, Okul Öncesi Öğretmen Adayları, Öğretmen Adayları

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Sosyo-Ekonomik Düzeye Göre Duygu Düzenleme Becerileri ve Yürütücü İşlev Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Sena Eren

Anadolu Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Okul Öncesi Eğitimi Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye

e-mail: senaeren@anadolu.edu.tr, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0004-9439-6161>

Serap Erdoğan

Anadolu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Türkiye

e-mail: serape@anadolu.edu.tr, Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0001-6149-4460>

Özet

Okul öncesi dönem, gelişim için en önemli dönemlerden biri olmakla birlikte bu dönemde yaşanan problem durumları ilerleyen yaşam dönemlerini de etkilemektedir. Dolayısıyla çocuk için kritik olan bu süreçte tüm gelişim alan ve becerilerinin desteklenmesi gereklidir. Bu dönemde çevre ile yoğun etkileşimde bulunan çocuğun, çevreye uyum sağlaması ve gelişimi için duygu düzenleme ile yürütücü işlev becerileri büyük bir öneme sahiptir. Bu beceriler, çocuğun birçok beceri ve davranışı ile ilişkilidir. Hem duygu düzenleme hem de yürütücü işlev becerilerini etkileyen faktörlerden en önemlilerinden birisi de sosyo-ekonomik düzeydir. Mevcut araştırmada okul öncesi dönem çocuklarının sosyo-ekonomik düzeye göre duygu düzenleme becerileri ve yürütücü işlev becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmaktadır. İlişkisel tarama yöntemi ile desenlendirilen araştırmanın evreni Eskişehir İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden dört ve beş yaş grubu çocuklardan, örnekleme ise dört ve beş yaşındaki kümeleme yoluyla örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenen çocuklardan oluşacaktır. Araştırmada veri toplama araçları olarak “Okul Öncesi Dönem Duygu Düzenleme Ölçeği” ve Türk kültürüne uyarlaması yapılan “Çocukluk Dönemi Yürütücü İşlev Envanteri-ÇDYİE Öğretmen Formu” ve araştırmacı tarafından hazırlanan “Çocuk Bilgi Formu” kullanılacaktır. Veriler, çocukların bire bir katılımı ve öğretmenler ile elde edilecektir. Araştırmada veri toplama süreci devam etmektedir. Veri toplama süreci sonrasında elde edilen bilgiler doğrultusunda analizler yapıp tablolar oluşturulacak ve konuya ilişkin öneriler sunulacaktır.

Anahtar Sözcükler: Okul Öncesi, Duygu Düzenleme, Yürütücü İşlev Becerisi, Sosyo-Ekonomik Düzey

Türkiye’deki Okul Öncesi Dönem Okula Uyum Araştırmaları

Hülya Gülay Ogelman

Sinop Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi ABD.,
Sinop, Türkiye

e-mail: ogelman@sinop.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-4245-0208

Özlem İbiş

Sinop Üniversitesi Lisans Üstü Eğitim Enstitüsü Sinop, Türkiye

e-mail: oslem.ibis06@icloud.com, Orcid No: 0000-0003-4366-3421

Özet

Okul öncesi dönemde okula uyum, çocukların yeni bir sosyal ve eğitim ortamına geçiş sürecinde başarılı bir şekilde uyum sağlayabilmeleridir. Bu süreç, çocukların hem duygusal hem de sosyal gelişimlerini etkiler ve ileriki eğitim hayatları için temel oluşturabilir. Okula uyum, sadece çocuğun okula alışması değil, aynı zamanda ailenin ve okulun da bu sürece dahil olması anlamına gelir. Okul öncesi dönemde okula uyum, çocukların eğitim hayatına sağlıklı bir başlangıç yapmaları için kritik bir öneme sahiptir. Bu dönemde okula uyum sağlayan çocuklar, ileriki eğitim hayatlarında daha başarılı ve mutlu olma eğilimindedirler. Okul öncesi dönemde okula uyum çalışmalarının incelenmesi, konu ile ilgili yapılan çalışmaların genel bir görünümünü ortaya koymak açısından önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, 2000-2024 yılları arasında Türkiye’de tamamlanmış okul öncesi dönemi kapsayan okula uyum tezleri ve makalelerinin incelenmesidir. Araştırmanın örneklem grubunu, 2000-2024 yılları arasında Türkiye’de tamamlanmış 23 lisans üstü tezi ile GOOGLE Scholar indeksinde taranan 44 makale olmak üzere üzere 67 çalışma oluşturacaktır. Çalışmada sistematik alan yazın taraması tekniği ile amaçlı örnekleme yöntemi kullanılacaktır. Araştırmanın alt amaçlarında yıllara, araştırma türlerine, araştırma yaklaşımlarına, veri toplama zamanlarına, çalışma gruplarına, yaş gruplarına, konu değişkenlerine, bulgulara göre dağılımlar incelenecektir. Araştırmada, veri toplama süreci, PRISMA (Sistematik İncelemeler ve Meta-Analizler için Tercih Edilen Raporlama Ögeleri) ölçütlerine göre belirlenecektir. Veriler, araştırmanın alt amaçları doğrultusunda içerik analizi tekniği ile incelenecektir. Çalışmanın sonraki dönemde yapılacak okula uyum araştırmalarına rehberlik edebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: okula uyum, okul öncesi dönem, derleme, küçük çocuklar.

Erken Çocukluk Döneminde Sosyal Becerilerin Kazanılmasında Çocuğun İyi Oluşuna Katkısının Değerlendirilmesi: Ebeveyn Görüşleri

Kezban Özgem

Cyprus International University, Faculty of Education,

Nicosia, Northern Cyprus via Mersin 10 Türkiye.

E-mail: kozgem@ciu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-6929-1753

Özet

Çocukların sosyal beceri gelişimi, onların genel iyilik halleri üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Sosyal beceriler, bireylerin başkalarıyla etkili iletişim kurabilmesi, empati gösterebilmesi, iş birliği yapabilmesi ve toplumsal ilişkilerde uyum sağlayabilmesi için kritik öneme sahiptir. Bu beceriler, öğrencilerin duygusal zekâ gelişimlerini destekler ve stresle başa çıkmalarını kolaylaştırır. Ayrıca, sağlıklı sosyal ilişkiler kurmak, öğrencilerin özgüvenlerini artırır ve topluluk içinde aidiyet duygusu geliştirir. Sosyal becerilerin güçlenmesi, öğrencilerin okulda daha başarılı olmalarını, akranlarıyla olumlu ilişkiler kurmalarını ve genel olarak daha huzurlu bir yaşam sürmelerini sağlar. Sonuç olarak, iyi gelişmiş sosyal beceriler, öğrencilerin sadece akademik başarılarını değil, duygusal ve psikolojik iyilik hallerini de olumlu yönde etkiler.

Araştırmada erken çocukluk dönemindeki çocuklarının öz güven, öz disiplin ve öz şefkat becerileri ile iyi oluş arasındaki özelliklerin incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaca yönelik araştırmada okul öncesi dönem çocuğuna sahip olan ebeveynlerle çocukların iyi oluş özelliklerini incelemek amacıyla yarı yapılandırılmış görüşme tekniği ile nitel verilere dayalı bir durum çalışması yapılması planlanmıştır. Araştırma içerik analiz yöntemi ile analiz edilmesi planlanmakta olup 2024-2025 döneminde, erken çocukluk dönem çocuğuna sahip anne ile yüz yüze yapılmaya başlanmış henüz tamamlanmamıştır. Elde edilecek olan sonuçlar doğrultusunda bulguların sunulması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, İyi Oluş, Sosyal Beceri, Öz Güven, Öz Disiplin, Öz Şefkat

Bilsem Resim Birimi Öğrencilerinin Akademik Öz Yeterlik Düzeylerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Savaş Berk

Hakkari Üniversitesi, Türkiye

e-mail: savasberk@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-9528-0313

Leyla Kezer

Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye

e-mail: leylakezerr2@gmail.com, Orcid No: 0009-0009-3101-6295

Özet

Bu çalışmada, Bilim ve Sanat Merkezi (BİLSEM) Resim Birimi öğrencilerinin akademik öz yeterlik düzeylerinin farklı değişkenler (cinsiyet, sınıf, örgün eğitim görülen kurum türü, kardeş sayısı, anne-baba eğitim durumu, aile geliri ve akademik başarı durumu) açısından incelenmesi amaçlanmaktadır. Mevcut çalışma nicel araştırma yöntemlerinden tarama modelinde tasarlanacaktır. Çalışmanın örneklemini Türkiye'nin farklı illerinde BİLSEM Resim birimlerinde öğrenim gören toplam 100 öğrencinin oluşturması planlanmaktadır. Çalışmada yer alacak öğrencilerin akademik öz yeterlik algılarına ilişkin veriler “Akademik Öz yeterlik Ölçeği (AÖYÖ)” ile toplanacaktır. AÖYÖ; Akademik Sorunlarla Başa Çıkma, Akademik Çabaları ve Akademik Planlama olmak üzere üç boyuttan oluşmaktadır. Verilerin analizinde alanyazında belirtilen varsayımlar doğrultusunda parametrik/nonparametrik testler kullanılacaktır. Araştırmadan elde edilecek olası bulgular ve sonuçlar tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: BİLSEM, Özel Yetenekli Öğrenciler, Akademik Öz Yeterlik

Bilsem Resim Birimi Öğrencilerinin Liderlik Becerilerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Savaş Berk

Hakkari Üniversitesi, Türkiye,

e-mail: savasberk@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-9528-0313

Leyla Kezer

Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye,

e-mail: leylakezerr2@gmail.com, Orcid No: 0009-0009-3101-6295

Özet

Bu çalışmada, Bilim ve Sanat Merkezi (BİLSEM) Resim Birimi öğrencilerinin liderlik becerilerinin farklı değişkenler (cinsiyet, sınıf, örgün eğitim görülen kurum türü, kardeş sayısı, anne-baba eğitim durumu, aile geliri ve akademik başarı durumu) açısından incelenmesi amaçlanmaktadır. Mevcut çalışma nicel araştırma yöntemlerinden tarama modelinde tasarlanacaktır. Çalışmanın örneklemini Türkiye'nin farklı illerinde BİLSEM Resim birimlerinde öğrenim gören toplam 100 öğrencinin oluşturması planlanmaktadır. Çalışmada yer alacak öğrencilerin liderlik becerilerine ilişkin veriler “Liderlik Becerileri Ölçeği (LİBÖ)” ile toplanacaktır. LİBÖ; Sorun Çözme, Grup Dinamikleri, Hedef Belirleme, Azim, Öfke Kontrolü, Çekingenlik, Önderlik, Yaratıcılık, Empati ve Hitabet olmak üzere 10 alt boyuttan oluşmaktadır. Verilerin analizinde alanyazında belirtilen varsayımlar doğrultusunda parametrik/nonparametrik testler kullanılacaktır. Araştırmadan elde edilecek olası bulgular ve sonuçlar tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: BİLSEM, özel yetenekli öğrenciler, liderlik becerileri.

Çocuk Gelişimi Mesleğinin Toplumsal İyi Oluşun Desteklenmesindeki Rolü

Sevim Şentürk

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC,

e-mail: senturksevime675@gmail.com

Özet

Çocuk Gelişimi Mesleğinin Toplumsal İyi Oluşun Desteklenmesindeki Rolü Sevim Şentürk Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC e-mail: senturksevime675@gmail.com Özet Toplumsal iyi oluş, bireylerin fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal refah içinde yaşadığı bir toplumu ifade eder. Sağlıklı ve bilinçli bireyler yetiştirmek, toplumun huzuru ve sürdürülebilir gelişimi açısından büyük önem taşır. Çocuk gelişimi mesleği, bireylerin erken yaşlardan itibaren sağlıklı büyümelerini destekleyerek, toplumsal iyi oluşun temel dinamiklerinden biri hâline gelmiştir. Bu bildiride, çocuk gelişimi mesleğinin toplumsal iyi oluş üzerindeki etkileri ele alınacaktır. Çocuk gelişimi mesleği, bireyin ve toplumun geleceğini şekillendiren kritik bir alandır. Çocukların sağlıklı gelişimini destekleyen her çalışma, bireysel ve toplumsal iyi oluşa doğrudan katkı sağlar. Çocuk gelişimi uzmanlarının eğitim, aile rehberliği, dezavantajlı gruplara destek, ve ruh sağlığı alanındaki çalışmaları, toplumu daha sağlıklı, mutlu ve sürdürülebilir bir yapıya kavuşturur. Mesleğin toplumsal iyi oluşa doğrudan destek olan meslek gruplarından bir tanesi olması nedeniyle, meslekler arası işbirlikleri ve, çocuk gelişimcilerin ülkede daha fazla rol almasının toplumsal iyi oluş alanına katkı sunacağı düşünülmektedir. Çocuk gelişimi uzmanlarının farklı disiplinlerle işbirliği içinde çalışması, bireylerin ve toplumun refah seviyesini artırmada önemli bir rol oynamaktadır. Özellikle sağlık, eğitim, psikoloji, sosyal hizmetler ve hukuk gibi alanlarla gerçekleştirilen ortak çalışmalar, çocukların çok yönlü gelişimlerini destekleyerek toplumsal iyi oluşa büyük katkılar sunmaktadır. Aile rehberliği ve ebeveyn eğitimi konularında çocuk gelişimcilerin aktif rol alması, sağlıklı aile ilişkilerinin kurulmasına ve ebeveynlerin bilinçli çocuk yetiştirme becerilerinin artmasına katkı sağlayacaktır. Özellikle dezavantajlı gruplar için geliştirilecek destek programları, çocukların eşit fırsatlara sahip olmalarını sağlayarak toplumsal adaleti güçlendirebilir. Bu doğrultuda, çocuk gelişimi mesleğinin önemi vurgulanmalı, çocuk gelişimcilerin yetkinlikleri artırılmalı ve bu alandaki politika ve projeler desteklenmelidir. Sağlıklı bireyler yetiştirmek, güçlü ve bilinçli bir toplum inşa etmek için çocuk gelişimcilerin çalışmalarına önem verilmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Çocuk gelişimi, iyi oluş, çocuk gelişimi mesleği

Öğretmen İşbirliğinin İlköğretimde Farklılaştırılmış Öğretime İlişkin Görüşleri Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Esin Hürtaş Güçlüeller

Dr. Suat Günsel Devlet İlkokulu, KKTC

e-mail: esinhguclueller@hotmail.com, Orcid No: 0009-0008-1788-6991

Serdal Işıktas

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, KKTC

e-mail: serdal.isiktas@kstu.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7678-0494

Hülya Şenol

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, KKTC

e-mail: hulya.senol@kstu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-1701-8103

Özet

Bu çalışmanın amacı, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinde Öğretmen işbirliğinin ilköğretimde farklılaştırılmış öğretime ilişkin görüşleri üzerine etkisi incelenecektir. Bu çalışmada nicel araştırma modeli kullanılmıştır. Çalışmada, kişisel bilgi formu ve iki ayrı ölçek kullanılmıştır. Birinci bölümde araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgiler, ikinci bölümde ise Öğretmen işbirliğinin ilköğretimde farklılaştırılmış öğretime ilişkin görüşleri üzerine etkisinin Şule Tepetaş Cengiz tarafından geliştirilen farklılaştırılmış öğretime ilişkin öğretmen görüşleri ölçeği ve Öğretmenler Arasında Mesleki İşbirliğine Yönelik Tutum Ölçeği Kürşad Yılmaz tarafından geliştirilmiş ve ölçekler veri toplama aracı olarak uygulanmıştır. Çalışmanın evrenini 1717 öğretmen oluştururken 334 öğretmen ise araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Araştırmada basit tesadüfi örneklem yöntemi kullanılmıştır. Çalışmada, farklılaştırılmış öğretime ilişkin öğretmen görüşleri ölçeği'nin Cronbach Alfa Değeri (α) 0.874 Öğretmenler Arasında Mesleki İşbirliğine Yönelik Tutum Ölçeği'nin ise (α) 0.910 şeklinde hesaplanmıştır. Uygulanan normallik testlerinde her iki ölçeğin de katılımcı öğretmenlerden toplanan verilerin de normal dağılım gösterdiği saptanmıştır. Çalışmada ortaya çıkan sonuçlar; öğretmenlerin işbirliği ve farklılaştırılmış öğretime karşı görüşlerinin orta derecede olumlu, katılımcı öğretmenlerin cinsiyet, yaş, kıdem, medeni durum ve görev yaptığı okul bölgesi değişkenlerinde işbirliği yapma bakımından birbirlerinden anlamlı bir biçimde farklılaşmadıkları bulunurken; yaş ve kıdem değişkenlerinde farklılaştırılmış öğretimde birbirlerinden anlamlı bir biçimde farklılaştıkları tespit edilmezken, cinsiyet, medeni durum görev yaptıkları okul bölgesine göre farklılaştırılmış öğretimde aralarında anlamlı bir farklılık vardır. Çalışmada; Öğretmenlerin farklılaştırılmış öğretim ve işbirliği konularındaki bilgi ve becerilerini geliştirmek için düzenli seminerler ve atölye çalışmaları yapılmalı, işbirliği fırsatları artırılmalıdır. Öğretmenler müfredat geliştirme süreçlerine dahil edilerek rehberlik almalı, teknoloji entegrasyonu ve yenilikçi öğretim yöntemleri konusunda eğitimler verilmelidir. Kadın ve erkek öğretmenlerin güçlü yönleri belirlenip eşitlikçi programlarla desteklenmeli, bölgesel ihtiyaçlara göre eğitim planları yapılmalıdır. Ayrıca, esnek çalışma saatleri ve psikososyal destek programları sunularak öğretmenlerin iş-yaşam dengesi sağlanmalı önerileri yapılmıştır. Bu adımlar, öğretmenlerin tutumlarını geliştirerek daha etkili bir eğitim ortamı oluşturmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Farklılaştırılmış Öğretim, İş birliği, Öğrenci Çeşitliliği, Etki, Bireysel Farklılıklar, Öğrenci Başarısı

İlköğretimdeki Eğitim Yöneticilerinin ve Öğretmenlerinin Kırsal Kesim Okullarında Yaşadıkları Sorunların ve Yöneticilerin Kriz Yönetim Becerilerinin İncelenmesi

Huriye Kaşer Yüzügülen

Dr. Suat Günsel Devlet İlkokulu, KKTC,

e-mail: huriyekaser@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-2892-7264

Serdal Işıktas

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, KKTC,

e-mail: serdal.isiktas@kstu.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7678-0494

Hülya Şenol

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, KKTC,

e-mail: hulya.senol@kstu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-1701-8103

Özet

Bu çalışmanın amacı, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde öğretmenlerin kırsal kesim okullarında yaşadıkları sorunlar ve yöneticilerin kriz yönetim becerilerinin etkisini incelemektir. Nicel araştırma yöntemi kullanılarak kişisel bilgi formu ve iki ölçek uygulanmıştır. İlk ölçek, köy öğretmeni sorunları ölçeği, köyde görev yapan sınıf öğretmenlerinin sorunlarının sıklığını belirlemek için kullanılmıştır. İkinci ölçek, okul yöneticilerinin kriz yönetim becerilerini ölçen ölçek olup, bu ölçeğin güvenirlik katsayısı sırasıyla 0.878 ve 0.940 bulunmuştur. Araştırmanın örneklemi, 330 öğretmen ve 90 yöneticiden oluşmaktadır. Sonuçlar, öğretmenlerin çoğunluğunun kadın, eğitim fakültesi mezunu, evli ve 3-4 yıl arasında mesleki kıdeme sahip olduğunu göstermektedir. Katılımcıların çoğu, okulda taşınalı eğitim ve birleştirilmiş sınıf uygulaması olduğunu belirtmiştir. Yöneticiler ise, eşit olarak kadın ve erkeklerden oluşmakta ve çoğunluğu lisans mezunu olup 11-15 yıl yöneticilik kademine sahiptir. Öğretmenlerin taşınalı eğitimle ilgili sorunları, cinsiyet ve sınıf büyüklüğüne göre anlamlı farklılıklar göstermektedir. Kadın öğretmenlerin karşılaştığı zorlukların erkeklere göre daha fazla olduğu bulunmuştur. Öğretmen sayısının artırılması, öğrenci sayısının azaltılması ve öğretmenlere yönelik destek programlarının geliştirilmesi önerilmektedir. Kriz yönetimi ile ilgili olarak yöneticilerin hizmet içi eğitim almış olmalarının önemli olduğu ve bu programların sıklığının artırılması gerektiği vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Birleştirilmiş sınıf, fırsat eşitliği, eğitim, kırsal alan, kriz, okul yöneticisi, öğretmen, taşınalı eğitim

Dijital Detoksun Aile İçi İletişime Etkisine İlişkin Gelişimsel Bir Değerlendirme

Raziye Söbüçovalı

KTO Karatay Üniversitesi Çocuk Gelişimi ABD

E-mail: raziyesobucovali@icloud.com, Orcid No: 0009-0008-3837-0329

Hatice Yalçın

Muğla Deniz Evreni Çocuk Gelişim Merkezi, Türkiye

E-mail: h.hatice@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-3557-8649

Özet

Dijital teknolojiler, modern yaşamın vazgeçilmez bir parçası haline gelmiş ve bireylerin sosyal, duygusal, ekonomik durumlarını ve aynı zamanda aile içi etkileşim biçimlerini derinden etkilemiştir. Son yıllarda yapılan araştırmalar, dijital medya kullanımının artmasıyla birlikte aile içi iletişimin azaldığını, yüz yüze sohbetlerin yerini çevrimiçi etkileşimlerin aldığını göstermektedir. Geleneksel aile yapıları, geçmişte fiziksel bir arada olma ve birlikte vakit geçirme ekseninde şekillenirken, günümüzde bireyler, aynı ev içinde farklı ekranlar aracılığıyla izole bir sosyal deneyim yaşamaktadır. Aile içi iletişimin sağlıklı olmasında dijital cihaz kullanımının kısıtlanması ve dijital detoks yapılmasının önemi artmıştır. Dijital detoks kavramı, bireylerin belirli bir süre boyunca dijital cihazlardan uzak durarak bilişsel, duygusal ve sosyal refahlarını artırmayı hedefleyen bir yaklaşımdır. Dijital detoksun en önemli etkilerinden biri, bireylerin psikolojik iyi oluşunu artırmasıdır. Bu çalışmada, dijital detoksun aile içi iletişim üzerindeki etkileri, psikolojik ve gelişimsel boyutları kapsayan çerçevede ele alınarak alternatif bir bakış açısı sunulmaktadır. Aynı zamanda bu çalışmada, dijital detoksun aile içi etkileşim üzerindeki etkileri psikolojik, sosyolojik ve nörobilimsel perspektiften ele alınarak değerlendirilmiştir. Dijital detoksun, bireylerin bilişsel fonksiyonlarını güçlendirdiği, aile içindeki empati düzeyini artırdığı ve sosyal bağları kuvvetlendirdiği bilimsel araştırmalar ışığında incelenmiştir. Ayrıca, ailelerin dijital detoks uygulamalarını daha etkili hale getirebilmeleri için öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Dijital Bağımlılık, Dijital Detoks, Aile İçi İletişim, Gelişimsel Yaklaşım

İlköğretim Çağındaki Çocuklarda Uzaktan Eğitime Yönelik Öğretmen Tutumlarının Belirlenmesi

Meryem Okyay

Tatlısu İlkokulu, KKTC,

e-mail: meryemokyay0596@gmail.com, Orcid No:0009-0001-4475-8257

Serdal Işıktas

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, KKTC

e-mail: serdal.isiktas@kstu.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7678-0494

Hülya Şenol

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, KKTC

e-mail: hulya.senol@kstu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-1701-8103

Özet

Uzaktan eğitimde karşılaşılan sorunların çocuklara yönelik yarar ve zararları konusundaki öğretmen tutumlarının belirlenmesi üzerine hazırlanmıştır. Araştırma Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinde Milli Eğitim Bakanlığına bağlı öğretmenlere uygulanarak yürütülmüştür. İki bin on dokuz yılında Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıkan Covid19 (Koronavirüs) isminde yeni bir hastalık ile mücadele etmek durumunda kaldık. Virüsün çok hızlı yayılması sonucunda tüm dünya virüsten etkilenmiştir. Yaşanan pandemi dolayısı ile teknolojiye yakınlığımız daha da artmıştır ve uzaktan eğitime geçilmiştir. Uzaktan eğitim; aynı ortamda bulunmadan bir platform üzerinden iletişim kurmaktır. Bu araştırma uzaktan eğitimde karşılaşılan sorunları belirleyerek çocuklar üzerindeki etkilerini açıklayarak çözüm üretmek ve öneriler sunmak üzere hazırlanmıştır. Araştırma nicel çalışma yöntemlerinden biri olan Betimsel tarama yöntemi kullanılmıştır. Bu araştırmanın evrenini 2021-2022 Eğitim- Öğretim Yılı içerisinde KKTC Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı 1440, İlköğretim kurumlarında görev yapan öğretmenlerin tamamı olan öğretmenler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi ise rastgele örneklem yöntemiyle belirlenen 350 kişiden oluşmaktadır. Mustafa Metin'in 2021 yılında yapmış olduğu "Uzaktan Eğitim Sürecinde Öğretmenlerin Karşılaştığı Sorunlar " isimli tezinizdeki "The Scale Items about Problems Encounter by Teachers in the Distance Education Process (Turkish Version) " isimli anket ölçeğidir. Anket formu iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde katılımcıların sosyo-demografik özelliklerini belirlemeye yönelik olarak hazırlanmış (Kıdem, Yaş, Cinsiyet, Alan- Sınıf- Sözleşmeli öğretmen, Medeni Durum, Sınıf Mevcudu, Kullanılan Platform, vb.) türü sorular bulunmaktadır. İkinci bölümde ise Uzaktan Eğitimde Karşılaşılan Sorunların İlköğretim Çağındaki Çocuklara Yönelik Yarar ve Zararlarının Öğretmen Tutumlarınca Belirlenmesi anketi bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Uzaktan Eğitim, İlköğretim, Çocuk, Öğretmen

Öğrenme Kültürü Modelinin Geliştirilmesi

Ümmühan Güliz- Orhan

Düzce University, Türkiye

e-mail: ummuhanguliz@mail.com, Orcid No: 0000-0002-3857-0434

Abdurrahman- Kılıç

Düzce University, Türkiye

e-mail: abdurrahmankilic@duzce.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-2704-2951

Özet

Bu çalışmada, öğrenme kültürüne dayalı bir öğrenme modelinin geliştirilmesi amaçlanmıştır. Modelin oluşturulma sürecinde öncelikle öğrenme kuramları ve öğrenme kültürü literatürü ayrıntılı bir şekilde incelenmiş, ilgili teorik çerçeve oluşturulmuştur. Okuma sürecinde, elde edilen veriler belirli kategorilere ayrılarak kodlanmış ve modelin temel bileşenleri belirlenmiştir. Bu özelliklerin modelin hangi aşamalarında nasıl kullanılacağına karar verilmiş ve modelin genel yapısı oluşturulmuştur. Modelin yapısının tutarlılığını ve uygulanabilirliğini değerlendirmek amacıyla uzman görüşlerine başvurulmuştur. Uzmanlardan alınan geribildirimler doğrultusunda, modelin temel aşamaları, adımlar ve alt adımlar olarak yapılandırılmıştır. Modelin her aşamasının işleyişine yönelik açıklamalar eklenmiş, öğrenme süreçleriyle nasıl bütünleşeceği netleştirilmiştir. Modelin teorik temellerinin pratik uygulamalara nasıl dönüştürülebileceğini gösterebilmek için ayrıntılı bir tasarım süreci yürütülmüştür. Modelin etkililiğini test etmek amacıyla, pilot uygulama 9. sınıf Almanca dersinde 18 kişilik bir öğrenci grubuyla gerçekleştirilmiştir. Üç hafta süren bu uygulama, toplamda altı ders saatini kapsayacak şekilde planlanmıştır. Pilot uygulama sürecinde, öğrencilerin bireysel, grup içi ve yapay zekâ destekli öğrenme yöntemlerini kullanarak aktif bir öğrenme sürecine dahil olmaları hedeflenmiştir.

Elde edilen bulgular, modelin öğrencilerin öğrenme süreçlerine olumlu katkı sağladığını ve aktif katılımı artırdığını göstermektedir. Özellikle, bireysel ve işbirlikçi öğrenme yaklaşımlarının bir araya getirilmesinin, öğrencilerin ders içi etkileşimlerini güçlendirdiği ve öğrenmeyi daha kalıcı hale getirdiği görülmüştür. Ancak, modelin öğrencilere gerçekten öğrenme kültürü kazandırıp kazandırmadığının gözlenebilmesi için uzun vadeli uygulamalara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu nedenle, modelin uzun vadeli etkilerinin daha kapsamlı bir şekilde incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenme Kültürü, Öğrenme Kültürü Modeli, Model Geliştirme, Yapay Zekâ Destekli Öğrenme, Aktif Öğrenme, İşbirlikli Öğrenme

İş Yaşamı ve İş Dışı Yaşamda Kendini Gerçekleştirme

Alkan Gürol Doğan

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi Lisansüstü Eğitim- Öğretim ve Araştırma Enstitüsü Doktora Öğrencisi, KKTC

e-mail:alkanda37@gmail.com

Özet

Rekabetin ve değişimin çok hızlı olduğu günümüz iş dünyasında çalışmak kişileri mutsuz eden etkenlerden biri olarak da karşımıza çıkabilmektedir. Kişi sadece bir ücret karşılığı işe gidip gelmek zorunda olduğunu düşündüğünde çalışma hayatı kişisel tatmin ve mutluluk sağlamaktan ziyade kazanılacak maddi ödüle yani ücrete odaklanmış olmaktadır. Böyle bir durumda kişinin alacağı maaş dışında yaptığı işten gerçek anlamda hiçbir beklentisi olmamakta ve verimi düşmektedir. Bununla birlikte iş dışı yaşamı da olumsuz etkilenmekte, moral bozukluğu, depresif duygudurum, kolay öfkelenme, kendini yiyerek tatmin etmeye çalışma ya da sosyal medyada aşırı zaman geçirmek gibi faaliyetlerle kendiyi yüzleşmekten kaçınma gibi durumlar söz konusu olabilmektedir. Bu bağlamda bireyin gerek özel yaşamında, gerek iş yaşamında kendini gerçekleştirmeye yönelik faaliyetler gerçekleştirmesi yaşam doyumu açısından önemlidir. Burada bireyin kendini iyi tanıması, ilgi ve becerileri ve yaşamdan beklentilerine ilişkin farkındalık geliştirmesi ve gerçekçi hedefler belirlemesi elzemdir. Bu çalışmada, yaşamda gerçekçi hedefler belirleyebilmek için yapılabilecekler, iş yaşamı ve bireyin iş dışı yaşamı açısından ele alınarak incelenmektedir. Çalışmada yöntem olarak sistematik literatür taraması kullanılmıştır. Çalışma sonucunda elde edilen bulgular belli başlıklar altında kategorize edilerek tartışılmaktadır. İş yaşamında gerçekçi hedefler belirleyebilmek için yapılabilecekler; bireysel anlamda yapılabileceklerin yanı sıra, bireyin içerisinde bulunduğu çevre ile de ilişkilidir. Çevre hem iş yaşamındaki bireyleri hem de çevresel olanakları kapsamaktadır. İş dışı yaşamda ise, bireyin ilgi alanına giren iş dışı konular, hobiler ve aktiviteler, bireyin çevresi ile iletişim ve etkileşimi, iş dışı olanaklar ve kendine yatırım yapma konusunda motivasyon durumu beklentilerin şekillenmesi ve hedefler oluşturma üzerinde etkili olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İş Yaşamı, Yaşam Doyumu, Hedef, Motivasyon

Çocuğun Rol Model Aldığı Kişilerin Bulundukları Davranışların Çocuk Üzerindeki Etkileri

Simge Ökten

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC

e-mail: Simgeabiter3@gmail.com

Özet

Çocukların iyi oluşu çevrelerinde bulunan kişilerin davranışları ile oldukça ilişkilidir. Çocuklar özellikle yakın çevrelerinde bulunan kişilerin davranışlarını gözlemlerler ve zihinlerine kaydederler. Daha sonra uygun bir ortam bulduklarında ise bu davranışları taklit ederler. Bunun yanı sıra, olumsuz tutumlar karşısında kişilikleri örselenebilmektedir. Bu nedenle, çocukların yakın iletişim içerisinde olduğu ve rol model aldığı ebeveynlerin ve öğretmenlerin çocuğa yönelik olarak ve çocuğun yanında sergiledikleri davranışlara, yaptıkları konuşmalara özen göstermeleri ve bu konuda bilinçli tutum sergilemeleri çocuğun karakter oluşumunu, bütüncül gelişim alanlarının desteklenmesini, psikolojisini ve akademik başarısını etkileyebilmektedir. Bu çerçevede çocukların gelişimlerini ve duygusal ihtiyaçlarını bilmek ve o çerçevede çocuklarla iletişim kurmak önem taşımaktadır. Bu çalışmada çocukların gelişimsel özellikleri ve duygusal ihtiyaçları bebeklik dönemi, okul öncesi dönem ve ilk okulun ilk yılları olmak üzere ele alınarak tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bebeklik, Okul Öncesi, İlkokul, İyi Oluş, Gelişim, Rol Model, Ebeveyn, Öğretmen

Etkili İletişim Becerileri ile Sağlıklı İlişkiler Kurmak

Gül Konuralp

Elite Surgery And Research Hospital, Lefkoşa, KKTC

e-mail: gul@elitenicosia.com

Özet

İletişim köklerimizden gelen bir mirastır. İletişim tarzı, bireyin doğduğu ve büyüdüğü çevreyle şekillenir ve bireysel anlamda iyi oluşunu etkiler. İçsel mesajlarımız ve bunları nasıl yorumladığımız, içsel dünyamızda kendimizle kurduğumuz iletişimde saklıdır. Etkili iletişim becerileri öğrenilebilir ve bireyler çevreleriyle daha sağlıklı ve nitelikli ilişkiler kurabilirler. Bu çalışmada, nitelikli iletişimin temel unsurları ve iletişimi engelleyen durumlar ele alınarak tartışılmaktadır. İyi bir dinleyici olmak, empatik iletişim kurmak, doğru kelimeler seçmek, yapıcı geri bildirimler vermek, beden dilini kullanmak ve karşımızdakinin beden dilini okumak gibi beceriler, sağlıklı ilişkiler için temel unsurlardır. Ancak iletişimi engelleyen bazı durumlar da vardır. Bunlar; karşımızdakini dinlememek, sözünü kesmek, aşırı konuşmak, belirsiz yanıtlar vermek, eleştiri yapmak, şeffaf olmamak, kıyaslama yapmak, karşımızdaki kişiyi ikna etmeye çalışmak ve emir cümleleri kullanmaktır. İletişimde kullandığımız kelimeler, sihirli bir güce sahiptir; yıkıcı ya da yapıcı olabilir. Bu yüzden, kendimizi sağlıklı ve yumuşak bir şekilde ifade etmemiz çok önemlidir. İletişim becerileri, pozitif ve etkili bir iletişim kurmamızı sağlar. Bu doğrultuda, olumsuz iletişim engellerini aşarak, yapıcı ve empatik bir iletişim dili oluşturmak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İletişim Becerileri, Etkili İletişim, Sağlıklı İlişkiler, İyi Oluş

Dijital Dünyanın Çocukların ve Gençlerin Sosyal-Duygusal Yaşamına Etkisi

Aslı Sultan Duymuş

Yakındoğu Üniversitesi, Yüksek lisans, Eğitim Programı ve Öğretim, KKTC

e mail: aslizzoalat4@gmail.com

Özet

Teknoloji ve buna bağılı olarak gelişen medya, günlük hayatta pek çok kolaylıklar sağlamanın ve daha iyi bir yaşam kalitesi sunmasının yanı sıra özellikle sosyal hayat alanına etki ettiğı olumsuz boyutuyla dikkat çekmektedir. Aslında, tüm medya araçları sosyal katılımı arttırabilmekte ve bu da bireyin iyi oluşuna katkı sağlayabilmektedir. Öyle ki sosyal kaygısı yüksek olan veya sosyal duygusal açıdan desteğe ihtiyaç duyan çocuk ve ergenler, bu sorunla baş etmede sosyal medyayı bir araç olarak tercih edebilmektedirler. Ancak bununla beraber sosyal medyanın çocuk ve ergenlerin yaşamında önemli bir zamanı işgal etmesi nedeniyle; ruh sağlığı, aile ilişkileri ve akranla uyum sağlama becerilerinde olumsuz sonuçlara neden olabileceğine dair kanıtlar da mevcuttur. Bilgisayar ve internet teknolojisinin gelişim göstermesiyle sosyal medyaya ayrılan zamanın artması sıcak iletişim ve insani ilişkileri de zedelemektedir. Özetle sosyal medya araçlarının etkililiğine dair hangi görüşün haklı olacağı bu araçların nasıl kullanılacağı ile doğrudan ilişkilidir. Gelişme çağındaki çocuk ve ergenleri sosyal medya ortamlarında kontrolsüz bir şekilde risklerle karşı karşıya bırakmayı çağın bir gereğı olarak görmek iyimser bir yaklaşım olamaz. Buna karşın doğrudan kısıtlayıcı bir tutum izlemek ise oldukça kötümser bir yaklaşım olacaktır. Bu çalışmada, teknolojinin çocuklar ve ergenler üzerinde olumlu ve olumsuz etkilerinin değerlendirilmesi ve teknolojinin çocuk ve ergenlerin iyi oluşunu desteklemesi, olumsuz yönlerinin mümkün olduğunca en aza indirgenebilmesi için alınabilecek önlemlerin incelenmesi amaçlanmaktadır. Çalışma sistematik literatür taraması şeklinde gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda teknolojinin çocuk ve ergen yaşamına etki eden olumlu ve olumsuz yönleri gelişimsel ve eğitimsel açıdan irdelenmiş olup, olumsuz etkileri azaltmak için alınabilecek önlemler- aktif etkinlikler, ebeveyn rolü, ekran süresinin sınırlandırılması için yapılabilecekler, çocukları, ebeveynleri ve toplumu bilinçlendirme çalışmaları başlıkları altında ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji, Çocuk ve Ergenler, Eğitim, Sosyal Medya

Öğretmenlerin Romantik Tasarım ile Hazırlanan Eğitim Programı ile İlgili Görüşlerinin Belirlenmesi

İbrahim Açar

Hakkari Üniversitesi, Türkiye

e-mail: ibrahimacar@hakkari.edu.tr Orcid No: 0009-0004-8357-7282

Mehmet Şahin

Hakkari Üniversitesi, Türkiye

e-mail:mehmetsahin@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-0416-7399

Özet

Bu araştırmada, romantik tasarım yaklaşımıyla hazırlanan eğitim programlarının öğretmen görüşlerine dayalı olarak incelenmesi amaçlanmıştır. Nitel araştırma yöntemi ve fenomenolojik yaklaşım kullanılarak farklı demografik özelliklere sahip ortaöğretim öğretmenlerinden oluşan bir örneklem grubu ile çalışılmıştır. Bulgular, romantik tasarımın öğrenci merkezli bir yapıya sahip olduğunu ve bireysel farklılıkları destekleyerek eleştirel düşünme, yaratıcı problem çözme ve analitik becerilerin gelişimine katkı sağladığını göstermektedir. Yapararak ve yaşayarak öğrenme süreçlerini teşvik eden bu yaklaşımın, öğrencilerin motivasyonunu artırarak daha kalıcı ve anlamlı öğrenmeler gerçekleştirdiği tespit edilmiştir. Ayrıca öğretmenlerin yaratıcılık ve pedagojik becerilerini geliştirerek daha çağdaş, esnek ve etkili bir eğitim anlayışını desteklediği belirlenmiştir. Ancak uygulamada çeşitli sınırlılıklar ortaya çıkmıştır; bunlar arasında okulların fiziksel ve teknolojik altyapı eksiklikleri, kalabalık sınıflar, zaman yönetimi sorunları ve bireyselleştirilmiş ölçme-değerlendirme süreçlerindeki zorluklar yer almaktadır. Öğretmenlerin romantik tasarım yöntemlerine ilişkin bilgi ve deneyim eksiklikleri de sürecin karmaşıklaşmasına neden olmaktadır. Bu doğrultuda, eğitim ortamlarının fiziksel ve teknolojik koşullarının iyileştirilmesi, öğretmenlerin mesleki gelişimlerinin desteklenmesi ve değerlendirme süreçlerinin standartlaştırılması gibi iyileştirmeler önerilmektedir. Bu öneriler, romantik tasarımın sunduğu fırsatlardan daha etkin bir şekilde yararlanılmasını ve eğitimin genel kalitesinin artırılmasını sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim Programı, Radikal (Romantik) Yaklaşım, Program Tasarım Yaklaşımları

Nasıl Bir Hikâye Kitabı: Okul Öncesine Yönelik Nitel Bir Çalışma

Nazlı Üçdağ

Okul Öncesi Öğretmeni, KKTC

e-mail: ucdagnazli@outlook.com.tr

Özet

Okul öncesi çocukların hem gelişimsel anlamda desteklenmesi, hem de psikolojik iyi oluşu açısından hikâye kitapları önemlidir. Bununla birlikte kitap seçiminde ya da çocuklara yönelik hikâye kitabı geliştirme çalışmalarında belli kriterlere dikkat etmek gerekmektedir. Bu çerçevede kitap; içerik ve fiziksel özellikler boyutunda ayrı ayrı değerlendirilmelidir. Bu çalışma, okul öncesinde çocukların ilgi duyabileceği kitaplara ilişkin bir çerçeve sunmak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmada okul öncesi sınıflarında gözlem ve kitap okuma esnasında çocuklarla açık uçlu sohbetler vasıtası ile veriler toplanmış olup, beş yaş grubu 20 öğrenci ile çalışılmıştır. Bu çerçevede, çocukların daha çok ilgi gösterdiği kitap türleri; içerik ve fiziksel özellikler bağlamında analiz edilmiştir. İçerikte çocuğun yaşına uygunluk, konunun ilgi çekiciliği-merak uyandırması, dilin akıcı ve anlaşılır olması, içeriğin çocuğu gelişimsel anlamda desteklemesi, çocukların kahramanları benimsemesi-sevmesi-özdeşleşmesi boyutları önemlidir. Fiziksel açıdan kitabın nasıl resimlendiği özellikle okul öncesinde oldukça önemlidir. Okul öncesi çocuklar konuları daha çok resimlere bakarak anlamlandırmaktadırlar. Bunun yanı sıra kitabın boyutu ve sağlamlığı da dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, Hikâye Kitapları, Çocuklar, İyi Oluş

Üstün Yetenek Farkındalık Programının Bireylerin Üstün Yetenek Ve Zekâ Kavramlarına Yönelik Farkındalık Düzeylerine Etkisi

Gülseren Edem Dildeğmez

Kırıkkale Üniversitesi, Çocuk Gelişimi Anabilim Dalı, 0009-0002-2202-5578, Türkiye,
edmglsrn@yandex.com

Bahtiyar Dildeğmez

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, 0009-0009-4854-2232, Türkiye,
bahtiyar.dildegmez@erzincan.edu.tr

Özet

Araştırmanın amacı, üstün yetenek farkındalık programının psikolojik danışmanlık ve rehberlik bölümü öğrencilerinin üstün yetenek ve zekâ kavramlarına yönelik farkındalık düzeylerine etkisini incelemektir. Son yıllarda, dünya genelinde ve ülkemizde farklı disiplinlerden uzmanlar, üstün yeteneklilik kavramını ve bu çocukların normal gelişim gösteren akranlarından ne ölçüde farklılaştığını araştırmaktadır. Üstün yetenekli çocukların gelişimsel özelliklerinin neler olduğu gibi sorulara yanıtlar bulmaya çalışmaktadır. Toplumların sahip olduğu değerler, geçirdikleri tarihsel süreçler, deneyimleri ve ihtiyaçlarındaki çeşitlilik, yetenek ve zekâ kavramlarına yönelik algıların ve yorumların farklılaşmasına yol açmaktadır. Bu durum, söz konusu sorulara verilen cevapların toplumdan topluma değişmesine neden olmaktadır. Üstün zekâ, farklı beceri alanlarında doğal bir yetenek olarak görülürken, üstün yetenek ise belirli alanlara odaklanması ve bu yeteneklerin sistematik bir şekilde geliştirilmesi sonucunda ortaya çıkmaktadır. Üstün zekâlılığın kökenini açıklamaya yönelik ilk sistematik Amerikan çalışması, 1921 yılında Lewis Terman'ın başlattığı Genetik Deha Çalışmaları ile başlamıştır. Bu çalışma, üstün zekâlı bireylerin özelliklerini, gelişimlerini ve yaşam boyu başarılarını inceleyerek, üstün zekâlılık alanında öncü bir araştırma olarak kabul edilmektedir. Araştırmanın çalışma grubunu 2024-2025 eğitim öğretim yılında Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Bölümü'nde öğrenim gören 70 üniversite öğrencisi oluşturmuştur. Veri toplama araçları olarak araştırmacılar tarafından geliştirilmiş 20 maddeden oluşan başarı testi kullanılmıştır. Araştırma, yarı deneysel yöntem olan ön test-son test kullanılarak gerçekleştirilecektir. Çalışma grubunu, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik bölümünde öğrenim gören öğrenciler oluşturacaktır. Katılımcılar, rastgele seçilerek deney ve kontrol gruplarına ayrılacak, deney grubuna Üstün Yetenek Farkındalık Programı uygulanacaktır. Veri toplama aracı olarak, üstün yetenek ve zekâ kavramlarına yönelik farkındalık düzeyini ölçen bir başarı testi kullanılacaktır. Elde edilen veriler, karışık desenler faktöriyel anova ile değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Üstün Yetenek, Zekâ, Üstün Zekâ, Farkındalık

Öğrenme için Duyarlı Etkileşimler Ölçeğinin Ebeveyn ve Öğretmen Formlarının Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Sema-Soydan

Prof. Dr., Türkiye,

sema.soydan@erbakan.edu.tr, 0000-0003-0232-3818

Kamile-Mutlu

Dr. Öğrencisi, Türkiye,

kamilemutlu@anadolu.edu.tr, 0000-0003-4474-7598

Özet

Bu çalışmada, Öğrenme İçin Duyarlı Etkileşimler (ÖİDE- Responsive Interactions for Learning) Ölçeği'nin öğretmen ve ebeveyn formlarının Türkçeye uyarlanması amaçlanmaktadır. ÖİDE, erken çocukluk döneminde yetişkinlerin çocuklarla kurduğu etkileşimleri, onların duygu ve düşüncelerine duyarlılık gösterme ve bilişsel uyarım sağlama düzeyi açısından hızlı ve etkili bir şekilde değerlendiren bir gözlemsel ölçme aracıdır. ÖİDE ebeveyn formu 11 madde (Prime vd., 2015), öğretmen formu ise 15 maddeden (Sokolovic vd., 2021) oluşan tek boyutlu bir ölçektir. Bu ölçek, iletişimsel netlik; zihin okuma, ve karşılıklılık oluşturma olan birbiriyle bağlantılı üç beceriyi ölçmektedir. Bunlara ek olarak, öğretmen formunda *öğretmenin aynı anda birden fazla çocuğun ihtiyaçlarına ne kadar adil ve dengeli bir şekilde yanıt verdiğini değerlendiren* eşit katılım becerisi ölçülmektedir. Ölçek uygulayıcılarının Toronto Üniversitesi tarafından sağlanan online eğitim ve sınavları başarıyla tamamlamaları gerekmektedir. Uygulama süreci, 5 dakikalık Lego Görevi gözlemi ile gerçekleştirilmektedir. Ölçeğin Türkçe formunun geçerlik ve güvenirlilik çalışmaları kapsamında, ebeveynler bireysel olarak değerlendirilirken, öğretmenler 4-5 kişilik küçük çocuk grupları halinde değerlendirilmektedir. Değerlendiriciler, 5 dakikalık video kaydını yalnızca bir kez izleyerek ölçeğin maddeleri için 1 ile 5 arasında değişen Likert tipi puanlama yapmaktadır. Güvenirlilik analizleri sonuçlarına göre, ebeveyn formu için Cronbach's Alpha katsayısı 0.90, öğretmen formu için .94 bulunmuş, madde-toplam korelasyonları 0.60 ile 0.82 arasında değişmiştir. Öğretmen formu değerlendiriciler arası güvenirlilik 0.79, test-tekrar test güvenirliliği 0.65 bulunmuştur. (Prime vd., 2015; Sokolovic vd., 2021). Geçerlik ve güvenirlilik çalışmaları 150 ebeveyn ile Açıklayıcı Faktör Analizi, 150 ebeveyn ve 75 öğretmen ile Doğrulayıcı Faktör Analizi yapılarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya katılan çocukların yaş ortalaması 62 ay olup, 200 kız 175 erkekten oluşmaktadır. Elde edilen bulgular, ölçeğin Türkçe versiyonunun hem ebeveynler hem de öğretmenler için geçerli ve güvenilir bir değerlendirme aracı olduğunu göstermektedir. Bu çalışma, erken çocukluk eğitiminde yetişkin-çocuk etkileşimlerinin Türkçe konuşan örneklem üzerinde değerlendirilmesine katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn-Çocuk Etkileşimi, Öğretmen-Çocuk Etkileşimi, Okul Öncesi Dönem, Geçerlilik ve Güvenirlilik

Koruma Altındaki Çocukların Duygusal ve Davranışsal Sorunları

Gülay Uslu

KTO Karatay Üniversitesi, Türkiye

e-mail: gulayuslu2024@gmail.com Orcid No: 0009-0003-6576-4271

Hatice yalçın

Muğla Deniz Evreni Çocuk Gelişim Merkezi, Türkiye

e-mail: h.hatice@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-3557-8649

Özet

Koruma altındaki çocuklar, ailelerinden ayrılma, ihmal, istismar veya diğer travmatik deneyimler nedeniyle devlet ya da özel kuruluşlar tarafından bakıma alınan bireylerdir. Bu çocuklar, biyolojik ailelerinden ayrılmanın getirdiği psikolojik yüklerle birlikte yeni bakım ortamlarına uyum sağlama sürecinde çeşitli duygusal ve davranışsal sorunlar yaşayabilirler. Geçmişteki olumsuz deneyimler, yoğun kaygı ve korku hissine yol açabilir. Bu durum, geleceğe dair belirsizlik, bakım verenlere duyulan güvensizlik ve tekrarlayan ayrılık korkularıyla ilişkilidir. Koruma altındaki çocuklar, kendilerini değersiz ve seilmeyen bireyler olarak algılayabilirler. Ailelerinden ayrılmanın getirdiği üzüntü, ihmal edilme hissi ve aidiyet duygusunun zedelenmesi, depresyonu tetikleyerek yalnızlık, içe kapanma ve özgüvensizlik gibi sorunlara yol açabilir. Bu çocuklar, bakım verenlere sağlıklı bir şekilde bağlanamama riski taşır ve güvensiz bağlanma stilleri geliştirerek sağlıklı ilişkiler kurmakta zorlanabilirler. Ayrıca, istismar veya aile içi şiddet gibi travmatik olaylara maruz kalan çocuklar, Travma Sonrası Stres Bozukluğu (TSSB) belirtileri gösterebilir. Kabuslar, flashbackler, uyku problemleri ve aşırı tetikte olma gibi belirtiler, davranış sorunlarını da tetikleyebilir. Duygularını sağlıklı bir şekilde ifade edemeyen çocuklar, öfkelerini dışa vurmakta; fiziksel veya sözlü saldırganlık, akran ilişkilerinde sorunlar yaşayabilmektedir. Sosyal ortamlardan kaçınma ve yalnızlık hissi gibi durumlar sıkça gözlemlenmektedir. Bu çalışmada, koruma altındaki çocukların yaşadığı duygusal ve davranışsal zorluklar detaylı bir şekilde ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Koruma Altındaki Çocuklar, Duygusal Sorunlar, Davranışsal Sorunlar, Çocuk Gelişimi

Ergenlik Döneminde Sportif Etkinliklerin Özgüven Gelişimine Etkileri

Mehmet Şükrü Rona

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC

e-mail: mrona@ciu.edu.tr Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0001-8137-7608>

Özet

Ergenlik dönemi, çocukluk ile yetişkinlik arasında yer alan, fiziksel, duygusal ve sosyal değişikliklerin yoğun yaşandığı ve insan hayatının en hızlı değişimlerinin olduğu, geleceğimize yön veren bir geçiş dönemidir. Bu dönem bireyin kimlik ve özgüvenin gelişimi, duygusal denge, bağımsızlık kazanma ve sosyal ilişkileri kurma sürecinde kritik bir öneme sahiptir. Bu dönemde kazanılan özgüven, yalnız fiziksel alanda değil, kişilerin yaşamının genelini kapsayan bir şekilde, kendilerine olan inancı ve hayatta başarılı olma potansiyellerini etkiler. Sportif etkinlikler özgüvenin kazanılmasında önemli bir güçlendiricidir. Aktif yaşam tarzı, fiziksel olarak daha sağlıklı ve güçlü olmayı, sosyal becerilerini geliştirmeyi destekler. Spor yapmanın getirdiği iyilik hissi ve her yeni başarı, bireylerin kendi potansiyellerine olan inançlarını ve özgüvenlerini artırır. Antrenmanlar ve yarışmalar, hedeflere ulaşma ve sınırlarını zorlama, stres yönetimi, rekabet, zorluklarla başa çıkma ve hedeflere odaklanma yeteneklerini olumlu yönde etkiler. Bir takımın bir parçası olmak, işbirliği yapmayı, liderlik becerilerini ve empati kurma becerisini geliştirir. Düzenli spor yapan bireyler, kendilerine olan inançlarını güçlendirerek sosyal hayatta daha aktif ve başarılı bireyler olma eğilimi gösterirler. Bu nedenle, ergenlerin sportif etkinliklere katılımlarını teşvik etmek, onların sağlıklı bir kimlik geliştirmelerine ve gelecekte başarılı bireyler olmalarına katkı sağlayacaktır. Eğitim kurumları, aileler ve toplumun diğer aktörleri, gençleri spora yönlendirerek onların özgüven gelişimine destek olmalıdır. Bilimsel veriler ışığında, sportif etkinliklerin ergenlik dönemindeki özgüven gelişimi üzerindeki olumlu etkileri daha fazla araştırılmalı ve uygulamalı programlarla desteklenmelidir. Bu çalışmanın amacı sportif etkinliklerin ergenlik dönemindeki bireylerin özgüven gelişimine etkilerine yönelik bir bakış açısı sunmaktır. Çalışmada sistematik derleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışma kapsamında sportif etkinliklerin ergenin iyi oluşu üzerindeki etkileri incelenmiştir.

Anahtar kelimeler: Egzersiz, Özgüven, İyi Oluş, Ergenlik

Öğretmen Adaylarının Türkçenin Doğru Kullanımına İlişkin Bilgi ve Görüşleri

Mustafa Yeniasır

Yakın Doğu Üniversitesi

Atatürk Eğitim Fakültesi-Türkçe Öğretmenliği Bölümü

mustafa.yeniasir@neu.edu.tr, <https://Orcid.org/0000-0002-9196-1805>

Dicle Aydın

Yakın Doğu Üniversitesi

Atatürk Eğitim Fakültesi-Türkçe Öğretmenliği Bölümü

dicleayd26@gmail.com, <https://Orcid.org/0009-0009-7062-5384>

Gamze Portakal

Yakın Doğu Üniversitesi

Atatürk Eğitim Fakültesi-Türkçe Öğretmenliği Bölümü

gamzprtcl@gmail.com, <https://Orcid.org/0009-0007-3085-9456>

Özet

Dil, toplumun temel yapı taşlarından biridir ve bireyler arasındaki en önemli iletişim aracıdır. Toplumsal kimliğin en önemli göstergelerinden biri olan dil, Kıbrıs'ta ve Türkiye'de özellikle teknolojinin gelişmesiyle birlikte tahribata uğramış, gençler arasında yanlış kullanımlar her geçen gün daha da artmıştır. Türkçenin doğru kullanımı, eğitim alanında büyük bir öneme sahiptir. Öğretmenler, Türkçenin doğru kullanımını öğrencilerine aktaran rehberlerdir. Yani öğretmenlerin bu bağlamdaki bilgi düzeyleri eğitim sisteminin kalitesini de büyük ölçüde etkilemektedir. Günümüzde eğitim fakültelerinin farklı bölümlerinden iyi denebilecek bir derece ile mezun olan öğretmen adaylarına genel olarak baktığımızda maalesef hem yazarken hem de konuşurken önemli hatalar yaptıklarını gözlemlemekteyiz. Öğretmen adaylarının özellikle metin yazarken en çok yaptıkları hatalar arasında anlatım bozuklukları, yazım ve noktalama yanlışları dikkat çekmektedir. Bu araştırmada uzman görüşleri de alınarak hazırlanan sorular aracılığı ile eğitim fakültelerinin farklı bölümlerinde öğrenim gören toplam 50 öğretmen adayının, anlatım bozukluğu, yazım ve noktalama konusundaki bilgi düzeyleri ölçülecektir. Bununla birlikte sorulan açık uçlu sorularla da öğretmen adaylarının Türkçenin doğru kullanımına ilişkin görüşleri alınacak ve konuya ilişkin değerlendirmelerde bulunulacaktır. Öğretmen adaylarına Türkçenin doğru kullanımına yönelik toplam 15 çoktan seçmeli soru yöneltilecek, elde edilen veriler çözümlenerek, frekans ve yüzdelik değerleri hesaplanacaktır. Bir sonraki aşamada da bulgular tablolarda gösterilerek, yorumlanacaktır. Yine yöneltilen açık uçlu sorulara verilen cevaplar da içerik analizi yöntemiyle analiz edilerek, öğretmen adaylarının konuya ilişkin görüşleri ortaya konacaktır. Elde edilen verilerden hareketle öğretmen adaylarının Türkçenin doğru kullanımına ilişkin ne durumda oldukları, varsa konuya ilişkin sorunlar belirlenerek söz konusu sorunların ortadan kaldırılmasına ilişkin çözüm önerilerinde bulunulacaktır.

Anahtar Sözcükler: Dil, Türkçe, Öğretmen Adayları, Kıbrıs, Türkiye

Kültürel Miras Eğitiminin Toplumsal Katılım Üzerindeki Etkisi Üzerine Bir Araştırma

Burak Gökbulut

Prof. Dr., Yakın Doğu Üniversitesi

Atatürk Eğitim Fakültesi – Türkçe Öğretmenliği Bölümü

burak.gokbulut@neu.edu.tr, <https://Orcid.org/0000-0003-3968-9207>

Eren Cem Yıldırım

Yakın Doğu Üniversitesi

Atatürk Eğitim Fakültesi-Türkçe Öğretmenliği Bölümü

erncmyldrm@gmail.com, <https://Orcid.org/0009-0000-9753-5594>

Özet

Kültür bir toplumu diğer toplumlardan farklı kılan, geçmişten günümüze değişerek gelen kendine özgü sanatı, inançları, davranışları, örf ve adetleri ile o milletin kimliği haline gelmiş yaşayış ve düşünme biçimidir. Kültürel miras eğitimi ise toplumların geçmişten günümüze gelmiş olan değerlerinin, geleneklerinin ve tarihinin korunmasını hedeflerken buna ek olarak söz konusu değerlerin gelecek nesillere aktarılmasını da amaçlamaktadır. Bu eğitim; tarihi alanları, dili, yerel gelenekleri ve kültürel çeşitliliği kapsamaktadır. Kültürel miras eğitimi aynı zamanda bir toplumun kültürünü bir sonraki jenerasyona aktararak, millet olma aşamasında önemli bir işlevi de yerine getirmektedir. Kültürel miras eğitiminin toplumsal katılım ile de ilişkili olduğu söylenebilir. Toplumsal katılım bireyin veya grupların, toplumun sosyal, politik, ekonomik ve kültürel süreçlere aktif olarak katılımını ifade etmektedir. İnsanların karar alma süreçlerine ve toplumsal faaliyetlere katılmaları aynı zamanda toplumsal değişime katkı sağlamaları anlamına gelmektedir. Toplumsal değişim ve kültürel miras arasındaki ilişki kültürel değişimin korunmasında ve aktarılmasında hayati bir önem taşımaktadır. Toplumsal katılım kültürün, koruma ve yaşatma parçalarını aktif olarak sağlarken kültürel miras eğitimi ise bu parçaların kullanımında gerekli olan bilgi eksikliğini kapatmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı kültürel miras eğitimi ile toplumsal katılım arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Toplumsal katılım ile kültürel miras eğitimi arasındaki ilişkiyi güçlendirmek kültürel çeşitliliğin devamlılığını sağlamakta, kültürü korumakta ve kültürü gelecek kuşaklara aktarmakta kritik rol oynamaktadır. Araştırmanın çalışma grubunu Lefkoşa, Mağusa, Girne ve Güzelyurt'taki yerel halk oluşturmuştur. Çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen yapılandırılmış görüşme formu kullanılacaktır. Kültürel mirasa ilişkin uluslararası arenada yapılan sözleşmelerde de ilgili mirasların korunmasında ve sürdürülebilir kılınmasında halkın katılımının önemli olduğu vurgulanmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Kültürel Miras, Katılım, Eğitim, Toplum

ARCS Motivasyon Modeli Stratejilerinin Öğrencilerin Matematik Dersine Yönelik Motivasyonlarına ve Öğrenme Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi

Gülay Aksoy

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Enstitüsü, KKTC

e-mail: gulay_aksoy@yahoo.com, Orcid No: 0009-0005-6882-3390

Özet

Matematik, insanda eleştirel bakış açısı yaratan, rasyonel düşünme becerisini kazandıran ve olaylara karşı tutarlı davranış gelişimine neden olan bir bilimdir. Kişinin akli gelişimine katkı sağlaması ve üst düzey bilişsel becerileri hayatına kanallı etmesi küçük yaşlarda başlayan etkili matematik eğitiminin bir ürünüdür. Bu olgudan yola çıktığımızda ARCS motivasyon modeli dikkati üstüne çeken bir yapı olarak görülmektedir. Bu araştırma, KKTC sınırlarında örgün sistem içerisinde öğrenim gören 7. Sınıf ortaokul öğrencilerinin, ARCS Motivasyon modelindeki basamaklar temel alınarak hazırlanan matematik derslerinin öğrencinin motivasyonuna ve öğrenme düzeyine olan etkisinin incelenmesi amacıyla ortaya konulmuştur. Çalışma nicel bir çalışma olup öntest sontest yarı deneysel desenedir. Araştırmanın çalışma grubu, KKTC sınırları içindeki Gazimağusa kentinde bulunan Gazimağusa Türk Maarif Koleji'nde öğrenim gören 30'u deney ve 30'u kontrol olmak üzere 60 yedinci sınıf öğrenciden oluşmaktadır. Araştırmanın örnekleme seçkisiz örneklem yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Gruplarda öğretim etkinliği 6 hafta sürmüştür. Deney grubuna ARCS motivasyon modeli boyutlarının kullanıldığı matematik ders planları uygulanırken, kontrol grubuna geleneksel ders planları uygulanmıştır. Araştırmanın veri toplama araçları, ARCS Motivasyon ölçeği, Matematik motivasyon ölçeği ve Matematik başarı testidir. Nicel veriler Shapiro-Wilks Test'i ve parametrik testler (bağımlı-ilişkili gruplar t-testi) kullanılarak analiz edilmiştir. Sonuç olarak, ARCS motivasyon modelinin matematik dersinde öğrenci motivasyonunu arttırmada etkili olduğunu ve bu etkinin öğrencinin genel motivasyonuna da anlamlı bir artışa neden olduğu belirlenmiştir. Ayrıca matematik başarı testi ile öğrencilerin öğrenme düzeyleri incelendiğinde, ARCS motivasyon modelinin matematik dersinde öğrencinin akademik başarısına katkı sağladığı ve ön-test ve son-test öğrenme düzeyleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: ARCS Motivasyon Modeli, Matematik, Matematik Eğitimi, Motivasyon, Öğrenme Düzeyi

Açık ve Uzaktan Eğitimde Öğrenenlerin Bilişsel ve Akademik İyi Oluşları Üzerine Bir Derleme

Dr. Emin Özen

Ölçme, Değerlendirme ve S.H. Genel Müdürlüğü- M.E.B. & Anadolu Üniversitesi, Türkiye

e-mail: eminozen@anadolu.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7026-1503

Salihe Özen

Şehit Mustafa Türker İlkokulu, M. E. B., Türkiye

e-mail:szg.1312413@gmail.com

Özet

Enformasyon ve iletişim teknolojilerinin gelişmesi ile birlikte açık ve uzaktan eğitime ilgi talebin artarak devam ettiği görülmektedir. Artan ilginin sebeplerinin; açık ve uzaktan eğitimin bireylere zamansal ve mekânsal esneklik, bireyselleştirilmiş öğrenme olanakları ve özerklik sunarak akademik başarılarını ve bilişsel süreçlerini desteklemesi olduğu söylenebilir. Bununla birlikte, dijital yorgunluk, bilişsel yük, geri bildirim eksikliği ve motivasyon kaybı gibi unsurlar bu öğrenme sürecinde çeşitli zorluklara yol açabilmektedir. Bu bağlamda açık ve uzaktan eğitimde öğrenenlerin akademik ve bilişsel iyi oluş düzeyleri önemli görülmektedir. Akademik iyi oluş, bireyin öğrenme sürecindeki motivasyonu, akademik memnuniyeti ve başarı düzeyi ile ilişkilidir. Açık ve uzaktan eğitim, öz-düzenleme becerilerini geliştirerek akademik başarıyı destekleyebilirken, sosyal etkileşim eksikliği, geri bildirim süreçlerindeki aksaklıklar ve dışsal motivasyon kaynaklarının sınırlılığı, akademik doyumu olumsuz etkileyebilmektedir. Bilişsel iyi oluş, bireyin zihinsel süreçleri etkili bir şekilde yönetebilmesi, eleştirel düşünme, problem çözme, bilişsel esneklik ve dijital okuryazarlık gibi becerilerini geliştirebilmesi ile ilişkilidir. Açık ve uzaktan eğitim, öğrenenlerin bilgiye erişim olanaklarını artırarak bu becerileri destekleyebilirken, bilişsel aşırı yüklenme, çok yönlü görev alma eğilimi ve dikkat yönetimi sorunları, bilişsel verimliliği olumsuz etkileyebilmektedir. Bu çalışmada, açık ve uzaktan eğitimin akademik ve bilişsel iyi oluş üzerindeki etkileri kuramsal çerçevede ele alınarak, alan yazındaki güncel araştırmalar ışığında değerlendirilmiştir. Sonuç olarak, öğrenme süreçlerinin bilişsel yükü azaltacak şekilde tasarlanması, etkileşimi artıran dijital öğrenme ortamlarının geliştirilmesi ve öğrenenlerin öz-düzenleme becerilerini destekleyen pedagojik yaklaşımların benimsenmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Açık ve Uzaktan Eğitim, Akademik İyi Oluş, Bilişsel İyi Oluş, Öz-Düzenleme Becerileri, Öğrenme Motivasyonu, Bilişsel Yük, Dijital Yorgunluk

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Duygu Düzenleme ve Akran İlişkileri ile Psikolojik İyi Oluşları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Sude Naz Gürkan

Marmara Üniversitesi, TÜRKİYE,

e-mail: sudenazgurkan@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-3250-5479

Özge Kalaba Yıldırım

Bahçeşehir Üniversitesi, TÜRKİYE,

e-mail: ozge.kalabayildirim@bau.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-5017-2084

Gülçin Güven

Marmara Üniversitesi, TÜRKİYE,

e-mail: gulcinm@marmara.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-9638-025

Özet

Okul öncesi dönem çocuklarının duygu düzenleme becerileri, güçlü akran ilişkilerine sahip olma durumu ve psikolojik iyi oluş halleri yalnız ruhsal sağlıkları ile değil gelişimin tüm alanlarındaki başarıları ile ilişkili olup eğitim sürecinde önemli role sahiptir. Bu araştırmada okul öncesi dönem çocuklarının duygu düzenleme ve akran ilişkileri ile psikolojik iyi oluşları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Nicel yöntemlerden ilişkisel tarama modelinde yürütülen çalışmada kartopu örnekleme yöntemi kullanılarak örnekleme ulaşılmıştır. Özel kurumlarda eğitim almakta olan 5-6 yaş grubundaki 404 çocuktan oluşan örneklem için veriler Duygu Düzenleme Ölçeği, Selçuk Akran İlişkileri Ölçeği ve Çocuklar İçin Psikolojik İyi Oluş Ölçeği kullanılarak öğretmenlerinden elde edilmiştir. Veriler normal dağılım göstermediğinden analizler parametrik olmayan testlerden Kruskal Wallis H testi, Mann Whitney U testi ve Spearman ilişki testi ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucunda çocukların cinsiyeti, kardeş sayısı ve doğum sırası değişkenlerine göre çocukların duygu düzenleme becerileri puanları, akran ilişkileri puanları ve psikolojik iyi oluş düzeylerinde anlamlı bir fark gözlenmediği belirlenmiştir. Aynı zamanda 6 yaş grubu çocukların daha küçük yaş gruplarına göre, okul deneyimi olan çocukların olmayan gruba göre, 20-30 yaş grubunda öğretmene sahip olan çocukların diğer yaş gruplarında öğretmene sahip olanlara göre daha yüksek duygu düzenleme becerisine, olumlu akran ilişkilerine ve psikolojik iyi oluş haline sahip oldukları belirlenmiştir. Duygu düzenleme puanları ile akran ilişkileri ve psikolojik iyi oluş puanları arasında negatif yönde, psikolojik iyi oluş puanları ile akran ilişkileri puanları arasında ise pozitif yönde anlamlı ilişki bulunduğu tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: okul öncesi, duygu düzenleme, akran ilişkileri, psikolojik iyi oluş

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre Teknolojinin Erken Çocukluk Gelişimine Etkileri

Meryem TURAÇ

Girne Amerikan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, KKTC

Meryturac7@gmail.com

Özet

Bu araştırma, okul öncesi öğretmenlerin teknolojinin erken çocukluk gelişimi üzerindeki etkilerine yönelik görüşlerini belirlemeyi amaçlamaktadır. Teknolojinin eğitim süreçlerine entegrasyonu, özellikle erken çocukluk dönemi gibi hassas bir gelişim döneminde, çocukların çok yönlü gelişimi üzerinde hem olumlu hem de olumsuz etkiler yaratabilmektedir. Bu nedenle, teknolojinin çocuk gelişimi üzerindeki etkilerini doğrudan gözlemleyen okul öncesi öğretmenlerin görüşlerinin alınması, alana önemli katkılar sağlayacaktır. Araştırma, nitel araştırma yöntemi temelinde desenlenmiş olup, veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formu, öğretmenlerin teknolojinin çocukların bilişsel, dil, sosyal-duygusal, fiziksel ve motor gelişim alanlarına etkilerine ilişkin deneyim ve gözlemlerini ortaya koyacak şekilde yapılandırılmıştır. Ayrıca, öğretmenlerin sınıf içinde teknoloji kullanımına yönelik uygulamaları, teknoloji kullanımında karşılaştıkları güçlükler, bu süreçte yaşadıkları kaygılar ve teknolojiye ilişkin önerilerine yönelik sorular da yer almaktadır.

Araştırmanın çalışma grubunu, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) sınırları içinde Gazimağusa bölgesinde Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı iki özel anaokulunda görev yapan toplam 12 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmadan elde edilen veriler, nitel veri analiz tekniklerinden içerik analizi yöntemiyle çözümlenecektir. Öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda, teknolojinin çocukların gelişimi üzerindeki etkileri temalar ve alt temalar halinde sınıflandırılarak analiz edilecektir. Araştırma sonucunda, okul öncesi dönemde teknoloji kullanımının çocuk gelişimi açısından hangi yönlerden destekleyici, hangi yönlerden sınırlayıcı olabileceğine ilişkin öğretmen bakış açıları ortaya konulacaktır. Elde edilen bulgular, okul öncesi eğitimde teknoloji kullanımına yönelik öğretmen, aile ve politika yapıcılara yol gösterici öneriler geliştirilmesine katkı sağlamayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken Çocukluk Eğitimi, Teknoloji Kullanımı, Çocuk Gelişimi

Akran Zorbalığı

Yağmur Makca

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC,

e-mail: yagmurmakca@icloud.com

Özet

Akran zorbalığı, günümüzde karşılaşılan önemli problemlerden bir tanesidir. Okul öncesi dönemde başlayıp ergenlik dönemi ve sonrasına kadar uzayan, bireyleri derinden etkileyen travma ve psikolojik sorunların temeli olabilecek bir durumdur. Genellikle aileler bu durumda ne yapacağını nasıl davranacağını bilememekte, yeterli önlemleri alamayabilmektedirler, bu sebeple de çocuklarda kalıcı sorunların ortaya çıkması mümkündür. Akran zorbalığı gerek fiziksel gerek duygusal ya da sosyal yönden olabilmektedir. Bu durumun sebebini öğrenmek için aile temellerini derinden incelemek önemlidir. Akran zorbalığı uygulayan çocuğun ailesinde zorbalık var mıdır? Ailede şiddet var mıdır? Çocuk ev içerisinde nelere maruz kalmaktadır? Zorbalığa uğrayan çocuğun aile yaşantısı nasıldır? İçeride kapanık bir çocuk mudur? Daha önce de benzer olaylara maruz kalmış mıdır? gibi sorular bazı durumların daha iyi anlaşılmasını sağlayabilir. Akran zorbalığı erken zamanda fark edilip bilinçli ve yapıcı önlemler alınırsa kalıcı hasarlara yol açmayacaktır. Empati kurma yeteneği bu durumda çok önemlidir. Aynı zamanda sosyal medyada da yaygın olan akran zorbalığı özellikle ortaokul ve lise çağındaki çocukları fazlasıyla etkilemekte ve hatta kendine zarar verme boyutuna gelebilmektedir. Ailelerin bu konuda farkındalık sahibi olması oldukça önemlidir. Bu çalışmada, ebeveynlerin akran zorbalığı konusundaki farkındalık durumlarını anlayabilmek ve bu doğrultuda öneriler sunmak amaçlanmıştır. Çalışma nitel bir çalışma olup fenomenolojik desende gerçekleştirilmiştir. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Çalışma grubunu 10 ebeveyn oluşturmuştur. Ebeveynlere, “Akran zorbalığı nedir?”, “Bir çocuğun akran zorbalığına uğrayıp uğramadığını nasıl değerlendirebiliriz?”, “Akran zorbalığı yaşayan bir çocuk için ne gibi önlemler alınabilir? Neler yapılabilir?” soruları sorulmuştur. Elde edilen veriler içerik analizine tabi tutulacaktır. Sonuçlar doğrultusunda değerlendirme yapılarak öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Akran Zorbalığı, Şiddet, Aile, Çocuklar, Sosyal Medya

Dijital İyi Oluş Konusunda Çocuk ve Ergenlerle Çalışacak Meslek Profesyonel Adaylarının Farkındalıklarına İlişkin Nitel Bir Çalışma

Melihcan Ertürk

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC,

e-mail: erturkmelihcan@gmail.com

Özet

Son on yılda yaşanan baş döndürücü teknolojik gelişmelerle birlikte, dijital iyi oluş kavramı sıklıkla gündeme gelmeye başlamıştır. Bu kavram, bireylerin teknolojiyi iyi oluşlarını destekleyecek şekilde kullanmalarına işaret etmektedir. Bireyler dijital iyi oluş durumunda olduklarında, dijital medyayı kendilerini rahat, güvende, memnun ve tatmin olmuş hissettiren bir şekilde kullanabilirler. Günümüzde dijital iyi oluş toplumun hem fiziksel hem de psikolojik sağlığını ilgilendiren bir konudur. Özellikle yetişme çağında olan çocuk ve gençlerin bu konuda farkındalık geliştirmesi oldukça önemlidir. Bu çerçevede, öğrencilerin kontrollü dijital cihaz kullanımına yönelik bilinçlendirilmesi önemlidir. Çocuklar ve gençler, ne zaman gözlerinin yorulduğu, ne zaman gereksiz zaman kaybı yaşadıkları, uzun süreli kullanımın vücut postürü ve ruhsal durum üzerindeki etkileri konusunda farkındalık geliştirmelidir. Burada dijital detoks kavramı ortaya çıkmaktadır. Dijital detoks, belli süreler dijital araç-gereçlerden uzak durmaya işaret etmektedir. Burada, çocuk ve gençlerin gelişimi ve eğitimi ile ilgilenecek meslek profesyoneli adaylarının farkındalık düzeyi önemlidir çünkü gelecek nesilleri çağın ihtiyaçları doğrultusunda onlar yönlendireceklerdir. Bu çalışma, çocuk ve ergenlerle çalışacak bilim dallarında eğitim gören 10 üniversite öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmada nitel araştırma desenlerinden fenomenoloji kullanılmıştır. Üniversite öğrencileri ile yüz yüze görüşmeler gerçekleştirilmiş ve dijital iyi oluşun ne olduğuna yönelik düşüncelerini, dijital iyi oluş için yapılabilecekler konusundaki önerilerini, dijital detoksun kapsamı ve uygulanaşına yönelik düşüncelerini öğrenmek kapsamında açık uçlu sorular sorulmuştur. Yanıtlar için içerik analizi yapılmış ve belli temalar altında gruplandırılarak, her bir tema çerçevesinde yanıtlardan örnekler verilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda, çocuk ve ergenlerle çalışacak meslek profesyoneli adaylarının belli bir bilgi birikimine sahip olmakla birlikte, nitelikli müdahaleler için destek eğitimler almaya ihtiyaçları olduğu ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Dijital iyi oluş, dijitalleşme, dijital detoks, eğitim

Ana Dili Türkçe Olmayan Öğrencilerin KKTC Genel Ortaöğretim Dairesine Bağlı Okulların Türkçe Müfredatında Yaşanan Engellere İlişkin Görüşlerin İncelenmesi

Nilüfer Gülşen

KSTU, KKTC

e-mail: nilufernilsu80@gmail.com, Orcid No: 0009-0005-2821-1189

Özet

Bu araştırmada Ana dili Türkçe olmayan öğrencilerin KKTC Genel Ortaöğretim Dairesine bağlı okulların Türkçe müfredatında yaşanan engellere ilişkin görüşlerin incelenmesi amaçlanmıştır. Eğitimde karşılaşılan sorunların temeli ana dilin etkin kullanılmamasından kaynaklanmaktadır. Okullarda başarılı olan öğrenciler incelendiğinde bu öğrencilerin dildeki yeterliliklerinin iyi olduğu gözlemlenmektedir. Bilgi çağında olduğumuz bu dönemde ikinci bir dil öğrenmek gerekli iken bir ülkeden başka bir ülkeye gelindiğinde o bölgede kullanılan dili öğrenmek tamamen bir gerekliliktir. Yapılan araştırmalar göç yoluyla gelen öğrencilerin geldikleri bölgelerdeki dili kurallarıyla değil ağız şeklinde öğrendiğini ortaya koymaktadır. Göç yoluyla gelen ya da başka sebeplerden başka ülkelere gitmek durumunda kalan bireyler ikincil bir dili daha çok çevresinden öğrenir. Öğrenilen bu dil ölçünlü bir dil değildir. Ölçünlü dilin öğretimi daha çok planlı, programlı, bir amaç doğrultusunda eğitim veren formal eğitim kurumlarında olmaktadır. Bu kurumlar da Eğitim Bakanlığına bağlı okullardır. Bu okullarda belli bir müfredat; kurallar ve planlama yoluyla bireylere verilir. KKTC’de de Türkçenin öğretimi yabancı öğrencilere ayrılan özel sınıflarda ya da okullarda değil doğrudan onları ana dili Türkçe olan çocukların eğitim aldığı örgün eğitime dahil edilerek yapılmaktadır. Yabancı öğrenciler üzerine yapılan çalışmalarda öğretmenlerin bu çocukların Türkçe yeterliliklerinin az olmasından dolayı, yeterlilik düzeyine uygun sınıflarda eğitim almadıkları için uyum ve müfredatta sorunlar yaşadıklarını belirtmişlerdir. Bu süreçte Ana dili Türkçe olan öğrenciler bile sorunlarla karşılaşırken göç yoluyla gelen ve ikincil bir dil olarak Türkçeyi öğrenen yabancı öğrencilerin sorunlar yaşaması olağandır. Bu çalışma göç yoluyla KKTC’ye gelen, ana dili Türkçe olmayan öğrencilerin Türkçe ve Türk Dili ve Edebiyatı dersinde karşılaştıkları sorunlar ve bu sorunlara çözüm yolları bulunması açısından önem arz etmektedir. Bu araştırmada; var olan probleme ilişkin çözümleme ve yordayabilmek için nitel araştırma modeli kullanılmıştır. Bu araştırmada nitel araştırma modeline bağlı görüşme tekniği kullanılmıştır. Araştırmaya 100 öğrenci katılmıştır. Bu araştırmada içerik analizi kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Türkçe Öğretim Sorunları, İkincil Dil

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Değer Yönelimleri: Nitel Bir Araştırma

Işıl Çakır

Girne Amerikan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, KKTC

Isill.ckr0@icloud.com

Özet

Bu araştırmanın temel amacı, okul öncesi öğretmenlerinin değer kavramına ilişkin algılarını, mesleki yaşamlarında önem verdikleri temel değerleri ve bu değerlerin okul öncesi eğitim sürecine yansımalarını ortaya koymaktır. Öğretmenlerin değer yönelimlerini anlamak, okul öncesi dönemde çocuklara kazandırılması gereken değerlere ilişkin farkındalık oluşturmak açısından önemlidir. Araştırma nitel araştırma yöntemiyle desenlenmiştir. Çalışmanın katılımcılarını, Adana ilinde özel bir okulda görev yapan 12 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanacaktır. Görüşme formu, "Değer Kavramına ve Kişisel Değerlere Yönelik Sorular", "Mesleki Değerler ve Öğretmenlik Mesleğine Yansıması", "Okul Öncesi Eğitimde Değerler ve Çocuklara Yansıtılması", "Toplumsal ve Kurumsal Değerler" olmak üzere dört ana tema altında toplam 12 sorudan oluşmaktadır. Görüşmelerden elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenecektir. Araştırma sonucunda, okul öncesi öğretmenlerinin yaşamlarında ve mesleklerinde ön planda tuttıkları temel değerlerin belirlenmesi beklenmektedir. Ayrıca öğretmenlerin değer kazandırma sürecine ilişkin yaşadıkları zorluklar, değerlerin çocuklara nasıl aktarıldığı ve toplumsal değişimlerin eğitim sürecine etkilerine ilişkin görüşlerine ulaşılması amaçlanmaktadır. Araştırmadan elde edilecek bulgular doğrultusunda, okul öncesi öğretmenlerinin değerler konusunda farkındalıklarının artırılması, okul öncesi eğitimde değerler eğitiminin nasıl yapılandırılabilceğine yönelik öneriler geliştirilmesi hedeflenmektedir. Bunun yanı sıra, öğretmenlerin değerler eğitimi sürecinde ihtiyaç duydukları desteklere ilişkin somut öneriler de sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Değerler, Okul Öncesi Öğretmenleri, Değer Yönelimleri

KKTC Millî Eğitim Bakanlığı Tarafından Çıkarılan Türkçe Dersi Öğretim Programlarındaki Okuma ve Yazma Kazanımlarının Değerlendirilmesi

Dr. Tülay Kaya Tekman

Yakın Doğu Üniversitesi,

Atatürk Eğitim Fakültesi, Eğitim Programları ve Öğretim Anabilim Dalı.

tulay.kaya@neu.edu.tr, <https://Orcid.org/0000-0003-0200-047X>

Tülaynur Koyun

Yakın Doğu Üniversitesi

Atatürk Eğitim Fakültesi-Türkçe Öğretmenliği Bölümü

tulaynurkyn19@gmail.com, <https://Orcid.org/0009-0009-2813-4610>

Özet

Eğitim bir toplumun kültürel, sosyal ve ekonomik gelişiminin temel yapı taşlarından biridir. Bu nedenle, her ülke eğitim sistemini hem bireylerin hem de toplumun ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde yapılandırmaya özen göstermektedir. Ülkelerin eğitim politikaları doğrultusunda geliştirilen öğretim programları, birçok faktör göz önünde bulundurularak planlanmaktadır. Bu programlar, öğrencilerin bilgi, beceri ve değerlerle donatılmasını sağlarken, aynı zamanda ilgili ülkenin kültürel kimliğini koruyarak, gelecekteki nesillerin toplumsal ve ekonomik gelişimine katkı sunmayı hedeflemektedir. Öğretim programları, bir ülkenin geleceğini inşa edecek ve sürekliliğini sağlayacak nesillerin yetişmesine imkân tanırken, toplumsal barışın güçlenmesine ve kalkınmanın desteklenmesine de önemli bir katkı sağlamaktadır. Ülkemizde öğretim programları, Cumhuriyetten günümüze kadar bazen bir bütün olarak bazen de parça parça değişikliklere uğrayarak hazırlanmış ve bu programların eğitim-öğretim ortamlarında kullanılması sağlanmıştır. Cumhuriyetin ardından, geleneksel yaklaşımın yerini giderek daha fazla yapılandırmacı yaklaşım almış, bu yaklaşım öğrencilerin aktif katılımını, eleştirel düşünmeyi ve problem çözme becerilerini ön plana çıkarmıştır. Bu değişim, eğitimde öğrenci merkezli bir anlayışın benimsenmesini de sağlamıştır.

Çalışmanın amacı, KKTC’de 2018 ve 2023 yıllarında çıkarılan Türkçe Dersi Öğretim Programlarının 6,7 ve 8. sınıf okuma-yazma kazanımlarını karşılaştırmalı değerlendirmektir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi tekniği kullanılacaktır. Bu amaç doğrultusunda, ilgili Türkçe dersi öğretim programları farklı değişkenler açısından detaylı bir şekilde incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Türkçe Dersi Öğretim Programı, Okuma ve Yazma Becerileri, Kazanımlar, KKTC, Eğitim

Yabancılar Türkçe Öğretiminde Materyal Seçimi ve Bu Bağlamda Edebî Metin Kullanımı

Hatice Kayhan

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC

hdirek@ciu.edu.tr

Melissa Değerli

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC

mdegerli@ciu.edu.tr

Özet

Günümüzde, Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi ülkemizde ve dünyada gittikçe önem kazanan alanlardan biridir. Bu alanda yapılan çalışmalar ve tecrübelerle elde edilen veriler göstermektedir ki dil öğretimi ana dil öğretiminden başlamak üzere dört temel beceri üzerinde gelişme göstermektedir. Dil öğretiminde doğru materyalleri kullanmak büyük önem taşımaktadır. Bir ana dili kullanıcısı, doğduğu andan itibaren o dile özgü ninniler, masallar ve söz dizimleri ile karşılaşmaktadır. Bu yüzden dil öğrenme süreci doğal bir şekilde bu seslere ve ezgilere bağlı olarak gelişme göstermektedir. Ancak bir dili ikinci dil olarak öğrenecek olan bir birey, bu doğal sürece sahip olmadığı için çeşitli yöntem ve tekniklere dayalı bir öğretim sürecinden geçmek durumundadır. İşte bu noktada, dil öğretim yöntemi ve bu yöntem içinde kullanılacak materyal seçimi büyük önem teşkil etmektedir. Bu çalışmada Yabancı dil olarak Türkçenin öğretiminde yine dilimizden doğan ve dilimizin yapısını, ezgisini, söz ve kültürel varlığını içinde barındıran edebî metinlerden nasıl yararlanılabileceği ve bu edebî metinleri birer materyale dönüştürmenin yollarından bahsedilmektedir. “Betimsel araştırma” deseninde tasarlanan bu çalışmada “İstanbul “Yabancılar İçin Türkçe Ders Kitabı ve “Yedi İklim Türkçe” ders kitaplarında yer alan metinler nitel araştırmalarda sıklıkla kullanılan doküman incelemesi yoluyla içerik analizine tâbi tutulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yabancı Dil Olarak Türkçe, Edebî Metinler ile Türkçe Öğretimi, Dil Öğretiminde Materyal Kullanımı, İstanbul Yabancılar İçin Türkçe Ders Kitabı, Yedi İklim Türkçe

İyi Oluş ve Oyun Can ile Sera'nın Çoklu Zekâ Yolculuğu: Sosyal Yaşam

Neslihan Koçer

Türkiye

e-mail: neslihankocer69@gmail.com

Özet

Erken çocukluk döneminde elde edilen değerler sosyal ve duygusal yaşamı yönlendirmede büyük önem taşımaktadır. İlk altı yaşta edinilen problem çözme deneyimleri yaşamı anlama ve sorunlara çözüm üretme, akıl ve beden sağlığını koruma, ileriki yaşlarda çocuğun karşılaşacağı sorunlarla baş etmesinde yardımcı olacaktır. Gittikçe karmaşıklaşan, olumsuz pek çok olay bilgisinin sıkça tekrarlandığı günümüz dünyasından kötü etkilenen çocuklar kendilerini iyi hissetmek ve iyi oluşlarını sürdürmek için paylaşıma gereksinim duyarlar. Bu gereksinim evde, okulda ya da arkadaşlarıyla beraber geçirebilecekleri, mutlu ve eğlenceli bir ortamda gerçekleştiğinde sakinleşecekler, güvenleri artacak, moralleri daha iyi olacaktır.

Beş yaştan on iki yaşa kadar olan çocuklara yönelik olarak hazırlanan, çoklu zeka alanları için yönergeler içeren “Can ile Sera'nın Çoklu Zeka Yolculuğu: Sosyal Yaşam” adlı oyun bir masa oyunu olarak tasarlanmıştır. En fazla altı kişi ile oynanabilecek oyunun malzemelerinin içerisinde; tanıtım broşürü, iki adet fırıldak, altı adet piyon, puan kartları, “Acaba Ne?” kartları, ödül için çıkartmalar bulunmaktadır. Oyunda kaybeden yoktur, en yüksek puanı kazanan birinci olur, tüm oyuncular ise oyun sonunda çıkartma ile ödüllendirilir. Sabah aktiviteleriyle başlayan oyunda bulunan yirmi sekiz adet yönergenin her biri bir veya daha fazla zekâ türüne ait yapılması istenen etkinliği içermektedir. Her yönerge sosyal ve duygusal yaşamla ilgili günlük olaylar ve verilecek yanıtlara bağlı olarak puanlandırılmakta olup, iki yerde de “Acaba Ne?” kartları için alan bulunmaktadır. Bu kartlar farklı olaylarla ilgili verilecek yanıtlar ve yine zekâ türlerine göre farklı etkinlikler içermektedir.

Masa oyunu olarak tasarlanmış bu oyun grupla zaman geçirmek için uygun bir eğitim ve eğlence materyali olmakla birlikte bilgisayarın olumlu kullanımını sağlamak amacıyla dijital olarak tasarlanabilir. Daha fazla kitleye ulaşması ve yaygınlaşması sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Yaşam, Çoklu Zekâ, Masa Oyunu, İyi Oluş

Kaynaştırma Öğrencilerinin İyi Oluşunu Desteklemede Sosyal Becerilerin Önemi ve Pozitif Okul İklimine Yansımaları

Hande Durmuşoğlu

Uluslararası Final Üniversitesi, KKTC,

e-mail: hande.durmusoglu@final.edu.tr, Orcid No: 0009-0008-9025-6259

Özet

Bu çalışmada, kaynaştırma öğrencilerinin iyi oluşunu desteklemede sosyal becerilerin önemi ve desteklenen sosyal becerilerin pozitif okul iklimine yansımalarının güncel araştırmalar doğrultusunda incelenmesi amaçlanmıştır. Kaynaştırma, özel gereksinimi olan bireylerin eğitimlerini sınıf içi destekle, özel eğitim danışmanlığı, kaynak oda, destek eğitim hizmetleri ve ilgili diğer hizmetler de sağlanarak özel gereksinimi olmayan akranlarıyla karşılıklı etkileşim içinde bulunmalarını sağlamak ve eğitim amaçlarını en üst düzeyde gerçekleştirmek için geliştirilmiş eğitim ortamlarını anlatmaktadır (KKTC MEB, 2022). Kaynaştırma öğrencilerinin sergilediği sosyal beceri düzeyleri, bireysel farklılıklarına göre değişmekle birlikte onların iyi oluş halini doğrudan etkilemektedir. İyi oluş (well-being), bireylerin yaşam kalitesini, fiziksel, duygusal, sosyal ve bilişsel sağlığı kapsayan çok boyutlu bir kavramdır. Özel gereksinimli bireylerin iyi oluşu, genellikle daha karmaşık faktörler tarafından şekillense de sosyal beceriler ile iyi oluş arasında güçlü ve çok yönlü bir ilişki vardır. Özel gereksinimli bireylerin sosyal becerilerinin gelişimi yaşam kalitelerinin artırılmasında kilit bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, kaynaştırma öğrencilerinin sosyal becerilerinin geliştirilmesi iyi oluşlarını artırmak ve pozitif okul iklimi yaratmak adına temel bir unsur olarak kabul edilmelidir. Öğrencilerin iyi oluşu ile ilgili farklı disiplinlerde yapılan çalışmalar incelendiğinde, kaynaştırma öğrencileriyle yürütölen çalışma sayısının oldukça sınırlı olduğu görölmektedir. Geliştirilen her bir sosyal beceri iyi oluşu destekleyecek ve desteklenen sosyal beceriler pozitif okul ikliminin oluşmasına katkı sağlayacaktır. Okul iklimi, bir okulun karakterini oluşturmaktadır. Okul yönetimi ve öğretmenler bireysel farklılıkları dikkate alarak, öğrenci merkezli bir yaklaşımla etkili bir okul ikliminin yaratılmasında önemli bir role sahiptir. Kaynaştırma öğrencilerinin sosyal beceri ihtiyaçlarına yönelik olarak hazırlanan bireyselleştirilmiş eğitim programları (BEP) ve bu programların okulda uygulanabilir olması kapsayıcı, destekleyici ve herkese eşit fırsatlar sunan bir okul kültürü oluşmasında yol gösterici olacaktır.

Anahtar kelimeler: İyi Oluş, Sosyal Beceriler, Okul İklimi, Kaynaştırma

Dijitalleşme ve Nitelikli Eğitim: BM 2030 Hedeflerine Katkısı

Zuhal Sönmezer

İstinye Üniversitesi, TÜRKİYE

zuhal.sonmezer@istinye.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-9685-5745

Özet

Dijitalleşme, eğitimde sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmada önemli bir araç olarak karşımıza çıkmaktadır. Birleşmiş Milletler'in (BM) 2030 Küresel Kalkınma Amaçları doğrultusunda nitelikli eğitimin yaygınlaştırılması ve erişilebilirliğinin artırılmasında dijital teknolojiler önemli bir rol oynamaktadır. E-öğrenme platformları, çevrimiçi eğitim materyalleri ve dijital araçlar, eğitimde fırsat eşitliğini artırarak coğrafi ve sosyoekonomik engelleri aşmaya yardımcı olmaktadır. Özellikle uzaktan eğitim imkanları, dezavantajlı grupların ve kırsal bölgelerdeki öğrencilerin eğitim kaynaklarına erişimini kolaylaştırmaktadır. Dijitalleşme, eğitimde nitelikli öğretmen ihtiyacını karşılamada da çözümler sunmaktadır. Çevrimiçi eğitim programları ve dijital kaynaklar, öğretmenlerin mesleki gelişimine katkıda bulunarak eğitim kalitesini artırmaktadır. Ayrıca, dijital araçlar, öğrencilerin interaktif ve kişiselleştirilmiş öğrenme deneyimleri yaşamasını sağlayarak eğitimde verimliliği artırmaktadır. Ancak, dijitalleşmenin eğitimde sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmada etkili olabilmesi için bazı zorlukların aşılması gerekmektedir. Dijital okuryazarlık eksikliği, internet erişimindeki eşitsizlikler ve dijital araçların maliyeti gibi faktörler, dijital eğitimin yaygınlaşmasını engelleyebilmektedir. Bu nedenle, dijitalleşmenin eğitimde sürdürülebilirlik hedeflerine katkı sağlayabilmesi için kapsayıcı ve adil politikaların geliştirilmesi gerekmektedir. Dijital okuryazarlığın yaygınlaştırılması, internet erişiminin artırılması ve dijital araçların maliyetinin düşürülmesi gibi önlemler, dijital eğitimin daha fazla öğrenciye ulaşmasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, E-öğrenme, Uzaktan Eğitim, Dijital Okuryazarlık, Eğitim Teknolojileri.

Yaratıcı Dramanın İyileştirici Etkisi: Öğretmen Deneyimlerine Dayalı Bir Fenomenolojik Çalışma

Emine İnci

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı, TÜRKİYE,

einci@adu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-2238-4688

Özet

Pozitif psikoloji, yaşam kalitesini iyileştirmeyi ve sağlığı amaçlayan olumlu öznel deneyimlere, bireysel özelliklere, kurumlara ve topluma odaklanır. Pozitif psikolojinin kavramsal çerçevesinde yer alan iyi oluş, yaşam boyunca sürekli etkileşim içinde olan iç içe geçmiş bireysel, kolektif ve çevresel unsurları içerdiği ifade edilmektedir. İyi oluşun ortak paydaları, iyi oluşu performansa dayandırması, fiziksel, bilişsel ve sosyal-duygusal işleyişi bütünleştirilmesi ve psikososyal ve çevresel faktörlerle baş etme yeteneğini vurgulamasıdır. Drama hem bireysel hem de toplumsal düzeyde iyi oluşta önemli rol oynar. Drama uygulamalarındaki ortak yaratım süreci, grup içinde dayanışma, güven oluşturmaya ve sosyal destek sistemlerini güçlendirilmesine katkı sağlar. Dramanın iyileştirici etkisi, bireylerin duygularını ifade etmelerine ve bastırılmış duyguların serbest bırakılmasına, hikayelerini paylaşmalarına ve zor deneyimlerle yüzleşmelerine yardımcı olmasında yatmaktadır. Öğretmenin iyi oluşu, iş etkinliğinin kalitesi, öğrenci iyi oluşu ve performansı, olumlu okul iklimi, istenen olumlu toplumsal yansımalarla güçlü şekilde ilişkilendirilmektedir. Bu çalışma, dramanın iyileştirici gücü atölye deneyiminde öğretmenlerin yaşadıkları duyguları, düşünceleri, neler yaptıklarını ayrıca onlara iyi gelen anı ve olayların neler olduğunu ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Çalışma, öğretmenlerin deneyimlerini derinlemesine anlamak ve öznel algılarını detaylandırmak amacıyla nitel araştırma geleneğinden olan fenomenolojik desen ile gerçekleştirilmiştir. Fenomenoloji, bireylerin yaşadıkları deneyimlerden nasıl anlam çıkardıklarına odaklanır, bakış açılarını ve yorumlarını ele alır. On sekiz katılımcı ile gerçekleştirilen drama atölyesinin sonuçlarına göre öğretmenler dramayı; hayatın provası, gerçek yaşam, kendini keşfetme, rüyaya benzetmişlerdir. Öte yandan tüm duyguları deneyimleme, mutluluk, rahatlama, keyif, çok iyi hissetmek, güven ve samimiyet, empati, huzurlu hissettiklerini ifade etmişlerdir. Öğretmenlere iyi gelen anıları ise; öğrencileriyle kamp deneyimi, çocuklarıyla vakit geçirmek, özel sektörde çalıştıktan sonra devlet memurluğuna atanmak, deniz kenarında olmak, bilgi ve kaynaklarını paylaşmak, insanlara faydalı olmak, insanlarla etkileşim içinde olmak, doğada zaman geçirmek, kitap okumak, çocuklarının başarılarıdır. Drama yönteminin iyileştirici yönünün, öğretmenlik mesleğinin bireysel, toplumsal etkisi göz önüne alındığında, drama temelli iyi oluş eğitim programları ile planlı ve sistemli olarak öğretmenlerin hizmet içi deneyimlerine dahil edilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: İyi oluş, yaratıcı drama, öğretmen deneyimi, fenomenoloji.

Meslek Yaşamında Cam Tavan Sendromunun İncelenmesi: Kariyer Sahibi Bireyler Üzerine Bir Araştırma

Dönay Nisa KARA

Konya Gıda ve Tarım Üniversitesi, Türkiye

ORCID: 0000-0001-8349-0057, karadonay@gmail.com

Tubanur Çelik İskifoğlu

Girne Amerikan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü,
Kuzey Kıbrıs, ORCID: 0000-0002-7661-205X, tubanurcelik@gau.edu.tr

Buse Eminağa

Dr. Suat Günsel Okul Öncesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık, Kuzey Kıbrıs,

ORCHID: 0009-0005-9925-1153, buseeminaga@outlook.com

Özet

Kadınların iş yaşamındaki temsiliyetinin artmasına rağmen, özellikle üst yönetim kademelerine ulaşmada ciddi engellerle karşılaştıkları görülmektedir. Bu görünmez engeller, literatürde "cam tavan" olarak tanımlanmakta ve bireylerin bilgi, beceri ve yetkinliklerine rağmen belirli bir kariyer seviyesini aşamamalarına neden olmaktadır. Cam tavan sendromu, bireyin potansiyelini gerçekleştirememesi sonucunda yaşadığı hayal kırıklığını, yetersizlik duygusunu ve motivasyon kaybını da beraberinde getirebilmektedir. Bu araştırmanın temel amacı, eğitim fakültelerinde görev yapan kadın akademisyen, yönetici ve öğretmenlerin cam tavan sendromuna ilişkin deneyimlerini ortaya koymaktır. Araştırma, karma yöntem yaklaşımıyla gerçekleştirilmiştir. Örneklem grubu, 200 kadın katılımcıdan oluşmaktadır. Katılımcılar gönüllülük esasına göre belirlenmiş ve veriler Google Formlar aracılığıyla toplanmıştır. Veri toplama araçları; kişisel bilgi formu, Karaca (2007) tarafından geliştirilen "Cam Tavan Sendromu Ölçeği" ve iki adet açık uçlu nitel sorudan oluşmaktadır. Nicel veriler SPSS programı ile analiz edilmiş, nitel veriler ise içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, kadın katılımcıların büyük bir kısmı, kariyerlerinde üst kademelere yükselmede açıkça dile getirilmeyen ama hissedilen engeller yaşadıklarını belirtmiştir. Bu engellerin başında toplumsal cinsiyet rolleri, erkek egemen yönetim yapıları, önyargılar ve fırsat eşitsizliği yer almaktadır. Kadınların özellikle yönetim pozisyonlarına aday gösterilme oranlarının düşük olduğu, terfi süreçlerinin şeffaflıktan uzak olduğu ve çoğu zaman başarılarının göz ardı edildiği ifade edilmiştir. Ayrıca, bazı kadın katılımcılar, aynı pozisyondaki erkek meslektaşlarına kıyasla daha fazla çaba sarf etmeleri gerektiğini vurgulamıştır. Nitel veriler, kadınların yaşadığı deneyimlerin sadece kurumsal düzeyde değil, aynı zamanda psikolojik düzeyde de etkiler bıraktığını ortaya koymuştur. Katılımcıların bir kısmı, belirli bir noktadan sonra ilerleyemeyeceklerine dair inanç geliştirdiklerini, bu durumun ise özgüvenlerini zedelediğini belirtmiştir.

Anahtar Kelimeler: cam tavan sendromu, eğitim, kadın, mesleki gelişim

Ortaokul Öğrencilerinin İyi Oluşunda Ailenin Rolü: Ev Ortamından Okula Yansıyan Süreçler

Bülent Ecevit Bereketli

Milli Eğitim Bakanlığı, GOÖD Müdürlüğü Müdür Muavini, KKTC

becevitb74@gmail.com

Fatih Bülbül

Milli Eğitim Bakanlığı, GOÖD Müdürlüğü Müdür Muavini, KKTC

fati-h-@hotmail.com

Benan Saldun

Milli Eğitim Bakanlığı, GOÖD Müdürlüğü Edebiyat öğretmeni, KKTC

benansaldun@gmail.com

Özet

İyi oluş (well-being) kavramı, öğrencilerin okul başarısından sosyal ilişkilerine, duygusal dengelerinden psikolojik sağlamlıklarına kadar pek çok alanı doğrudan etkileyen önemli bir unsurdur. Ortaokul dönemi, öğrencilerin akademik ve kişisel gelişimlerinin hızlandığı, aynı zamanda ergenliğe geçişle birlikte psikososyal ihtiyaçlarının arttığı kritik bir evredir. Bu derleme çalışmasında, ortaokul öğrencilerinin iyi oluşunu desteklemede ev ortamının ve aile dinamiklerinin rolü ele alınmıştır. Çalışmada öncelikle iyi oluşun temel bileşenleri (duygusal, sosyal, akademik, fiziksel iyi oluş) açıklanmakta; ardından aile içi iletişim, ebeveyn tutumları, duygusal destek, teknoloji kullanımı, akademik rehberlik, günlük yaşam rutinleri gibi faktörlerin öğrenci iyi oluşuna etkileri değerlendirilmektedir. Özellikle evde sağlanan psikolojik güven ortamı, olumlu iletişim ve duygu düzenleme becerilerine yönelik destek, öğrencilerin okulda yaşadığı sosyal ve akademik sorunları daha sağlıklı yönetebilmelerine olanak sağlamaktadır. Ayrıca derlemede, okul yöneticileri ve öğretmenler için öneriler de sunulmaktadır. Ayrıca derlemede, okul yöneticileri ve öğretmenler için öneriler de sunulmaktadır. ev-okul iş birliğinin güçlendirilmesi, ailelere yönelik bilgilendirme çalışmaları, öğrenci takibinde ailenin sürece dahil edilmesi gibi uygulamaların önemine dikkat çekilmektedir. Sonuç olarak, okul ve aile arasındaki etkili iletişim, ortak değerler etrafında çocuğun desteklenmesi ve evde sağlanan iyi oluş ortamının okul yaşantısına olumlu yansıması vurgulanmaktadır. Ortaokul dönemindeki öğrencilerin psikolojik ve sosyal iyi oluşunu artırmak için ailelerin sürece aktif katılımı, okulların ise aileleri sürece dahil eden kapsayıcı politikalar üretmesi gerektiği ifade edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İyi oluş, Ortaokul öğrencileri, Aile desteği, Okul-aile iş birliği

Psikolojik Sağlamlık, Yaşam Doyumu ve Algılanan Stres Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Gamze AKBAŞ

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, Girne/KKTC

e-mail: akbas.gamze10@gmail.com, gamzeakbas@cau.edu.tr

Orcid No: 0009-0006-7316-5633

Bedriye YILMAZ ALICI

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, Girne/KKTC

e-mail: bedriyealici@cau.edu.tr

Orcid No: 0000-0002-2509-3376

Özet

Günümüzün değişen yaşam koşulları, bireyin yaşamında stres yaratan olaylar ve bireyin psikolojik sağlamlık düzeyi yaşam doyumu düzeyini etkileyebilmektedir. Psikolojik sağlamlık, bireyin yaşamında karşılaştığı olaylar karşısında sağlam kalabilmesini ifade etmektedir. Stres, bireyin karşılaştığı zorlayıcı olaylar karşısında verdiği tepkidir. Yaşam doyumu ise bireyin kendi yaşamını tatmin edici olarak algılama derecesidir. Bu çalışma üniversite öğrencilerinde psikolojik sağlamlık, yaşam doyumu ve algılanan stres arasındaki ilişkileri saptamak amacıyla nicel araştırma tekniklerinden biri olan ilişkisel tarama yöntemi ile yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde Girne, Lefkoşa ve Gazimağusa bölgelerinde eğitimlerini sürdüren, gönüllülük esasına dayalı olarak Türkçe konuşan yaş ortalaması 22.68 (5.74) olan 18-62 yaş arası ön lisans, lisans ve lisansüstü eğitime devam eden toplam 470 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmanın verilerini toplamak amacıyla; araştırmacılar tarafından hazırlanan beş sorudan oluşan Kişisel Bilgi Formu, altı sorudan oluşan Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği, on dört sorudan oluşan Algılanan Stres Ölçeği ve altı sorudan oluşan Riverside Yaşam Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın veri analizi kısmında SPSS 26.0 paket programı kullanılmıştır. Normallik analizinin ardından yapılan değerlendirmede verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. veriler üzerinde betimsel istatistikler, varyans analizleri ve korelasyon gibi teknikler uygulanmıştır. Araştırma sonucuna göre, yaşam doyumu ile psikolojik sağlamlık arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Erkek bireylerin psikolojik sağlamlık düzeyleri kadınlara kıyasla anlamlı olarak daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Sağlamlık, Yaşam Doyumu, Stres, Pozitif Psikoloji, İyi Oluş, Üniversite Öğrencileri

Yaşam Doyumunun Duygusal Zekâ ve Sosyo-Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi

Bedriye Yılmaz Alıcı

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, KKTC

e-mail: bedriyealici3@gmail.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0002-2509-3376>

Tuba Koltan Memili

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, KKTC

e-mail: t_koltan@hotmail.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0007-3886-5148>

Özet

Duygusal zekâ ve yaşam doyumu günümüzün önemli ve gerekli konuları arasında yer almaktadır. Duygusal zekâ kavramı içinde tanımlanan duyguları işleme ve kullanma bireyler arasında farklılık göstermektedir. Yaşam doyumu ise bireyin yaşamından duyduğu memnuniyet derecesinin bilişsel olarak ifadesidir. Duygusal zekâ yaşamda doyum ve başarı için gereklilik arz etmektedir. Bu çalışmanın amacı duygusal zekâ, yaşam doyumu ve sosyodemografik değişkenler arasındaki ilişki ve farklılıkları tespit etmektir. Bu çalışma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama yöntemi ile yürütülmüştür. Çalışmanın örneklemini 18-70 yaş arası (ort.=26,26+10,51) Türkçe konuşan yetişkin bireyler oluşturmuştur (n=175). Veri toplamak amacıyla demografik bilgi formu, Riverside Yaşam Doyumu Ölçeği ve Duygusal Zekâ Özelliği Ölçeği-Kısa Formu kullanılmıştır. Yapılan normallik analizi sonucu verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Katılımcıların duygusal zekâ puan ortalaması 4,05+0,64, yaşam doyumu puan ortalaması 4.10+1.27 olarak hesaplanarak ortalama olarak bulunmuştur. Bu çalışmada duygusal zekâ ile yaşam doyumu arasında ilişki olmadığı saptanmıştır. Sosyo-demografik değişkenler açısından incelendiğinde, yaşam doyumu ve duygusal zekâ puan ortalamalarının cinsiyete, çalışma durumuna ve ilişki durumuna göre farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Buna karşın katılımcıların yaşam doyumu ve duygusal zekâ puan ortalamalarının sosyo-demografik düzeye göre anlamlı olarak farklılaştığı bulunmuştur. Buna göre, sosyo-ekonomik düzeyini normal düzeyde olduğunu ve iyi olmadığını belirten bireylerin duygusal zekâ puan ortalamalarının çok iyi olduğunu belirtenlerden anlamlı düzeyde daha düşük olduğu saptanmıştır. Sonuçlar yaşam doyumu puan ortalamaları açısından değerlendirildiğinde, sosyo-ekonomik düzeyini normal düzeyde olduğunu ve iyi olmadığını belirten bireylerin yaşam doyumu puan ortalamalarının iyi ve çok iyi olduğunu belirtenlerden anlamlı düzeyde daha düşük olduğu saptanmıştır. Çalışmanın bulguları ilgili literatür kapsamında tartışılarak öneri bölümünde önerilere yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal Zekâ, Yaşam Doyumu, Nicel Araştırma, Ölçek

Otto Rank ve Doğum Travması: Travmatik Sosyal Hizmet Perspektifinden Kuramsal Bir Değerlendirme

Binnur Gizem Toker

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Sosyal Hizmet Doktora Programı, Samsun, Türkiye

bgizemtokerr@gmail.com, Orcid: 0009-0002-8859-7747

Özet

Bu çalışmada, Otto Rank'ın Doğum Travması Kuramı, travmatik sosyal hizmet perspektifinden ele alınmaktadır. Rank, doğumu yalnızca biyolojik bir süreç olarak değil, aynı zamanda derin bir psikolojik travma olarak değerlendirmiştir. Doğum anı, bireyin güvenli rahim ortamından ayrılmasını ve bu ayrılmanın, yaşam boyu sürececek ayrılık kaygısı ile bireyleşme sürecinin temelini attığını öne sürer. Doğum, bir yandan bireyi dünyaya getirirken, diğer yandan ayrılma ve kaybetme korkusu yaratır. Bu süreç, yalnızca bireyin bedensel bir geçişini değil, aynı zamanda psikolojik bir kırılma yaşamasını da içerir. Bu kuram, bireylerin bağımsızlık ve bağlanma arasındaki gerilimlerini anlamada önemli bir çerçeve sunar. Ayrılık kaygısı, bireyin yaşamı boyunca, ilişkilerinde ve sosyal etkileşimlerinde de etkisini gösterir. Sosyal hizmet bağlamında, Rank'ın kuramı, bireyin yaşam boyu sürececek psikososyal süreçlerini anlamada önemli bir yer tutar. Özellikle erken dönem travmalarının uzun vadeli etkilerinin anlaşılması, sosyal hizmet müdahalelerinin etkinliğini artırmak açısından öneme sahiptir. Travma temelli sosyal hizmet müdahaleleri, doğumdan itibaren yaşanan ayrılık kaygısı ve psikolojik baskının toplumsal, bireysel ve ailesel düzeyde nasıl ele alınması gerektiğini gösterir. Ayrıca, sosyal hizmet müdahalelerinin temel yaklaşımı olan güçlendirme yaklaşımı Rank'ın kuramı ışığında değerlendirilir. Rank'ın doğum travması kuramı, bireylerin erken yaşlardan itibaren deneyimledikleri ayrılık kaygısının ve psikolojik baskının, onların güçlenme süreçlerini nasıl şekillendirdiğini anlamamıza yardımcı olabilmektedir. Yaratıcı terapiler ve sanat terapisi gibi yöntemlerle bireyin psikolojik esenliğini desteklemek, Rank'ın görüşlerinin sosyal hizmet uygulamalarında nasıl etkili bir biçimde kullanılacağını gösterir. Bu çalışma, Rank'ın doğum travması yaklaşımının bireyin yaşam boyu gelişim süreçlerine etkisini ve sosyal hizmet disiplinine katkılarını üzerinde durmaktadır. Bu perspektif, sosyal hizmet profesyonellerinin travmanın uzun vadeli etkilerini anlamalarına ve müdahalelerini buna göre şekillendirmelerine yardımcı olur.

Anahtar kelimeler: Doğum travması, ayrılık anksiyetesi, psikososyal gelişim, bireyleşme süreci, sanat terapi

Çocuk Gelişimi Lisans Öğrencilerinin Üstün Zekâlı Bireylerin Özellikleri Hakkındaki Algılarının Beşgen Modeli'ne Göre İncelenmesi

Erhan Alabay

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul-Türkiye

e-mail: erhan.alabya@sbu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-4025-2352

Özet

Üstün zekâlı bireyler, gelişim açısından farklılık gösteren ve özel destek eğitim yaklaşımlarına ihtiyaç duyabilen bireylerdir. Bu bireylerin özelliklerinin nasıl algılandığı, özellikle çocuk gelişimi alanında eğitim alan bireyler açısından büyük önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Gelişimi Bölümünde öğrenim gören lisans öğrencilerine göre üstün zekâlı bireylerin özelliklerini belirlemek ve bu özellikleri Sternberg ve Zhang'ın (1995) Beşgen Modeli çerçevesinde değerlendirmektir. Üstün zekâlı bireylerin tanımlanması, farklı bireylerin algısına göre değişebilmektedir. Bu nedenle, çocuk gelişimi alanında eğitim alan öğrencilerin bu konudaki görüşleri hem akademik hem de uygulamalı çalışmalar açısından önem taşımaktadır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden temel nitel araştırma modeli ile desenlenmiştir. Çalışmaya, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Çocuk Gelişimi Bölümünde öğrenim gören toplam 10 lisans öğrencisi katılmıştır. Veri toplama sürecinde, katılımcılardan demografik bilgilerini almak amacıyla demografik bilgi formu, üstün zekâlı bireylere ilişkin görüşlerini derinlemesine analiz edebilmek için ise yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşmeler, araştırmacılar tarafından yüz yüze gerçekleştirilmiş ve elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Araştırma bulgularına göre, çocuk gelişimi lisans öğrencilerinin üstün zekâlı bireyleri tanımlarken en çok bilişsel gelişim becerilerine odaklandıkları görülmüştür. Bunun yanı sıra, öğrenciler üstün zekâlı bireylerin hem olumlu hem de olumsuz yönlerine dikkat çekmiştir. Olumsuz özellikler çoğunlukla sosyal gelişim alanında yoğunlaşmaktadır. Ayrıca, öğrencilerin üstün zekâlı bireyleri nasıl tanımladıkları incelendiğinde, Sternberg ve Zhang'ın Beşgen Modeli'nde yer alan olağanüstülük ve kanıt ölçütlerine daha fazla vurgu yaptıkları belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Üstün Yetenek, Çocuk Gelişimi, Algı, Beşgen Modeli

İki Kere Farklı Olan Bir Çocuğun Akademik Hayatının İncelenmesi: Bir Örnek Olay Çalışması

Erhan Alabay

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

e-mail: erhan.alabya@sbu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-4025-2352

Özet

İki kere farklı çocuklar, hem bilişsel üstünlükleri hem de özel gereksinimleri nedeniyle eğitim süreçlerinde benzersiz zorluklarla karşılaşmaktadır. Bu durum, akademik başarı, sosyal ilişkiler ve duygusal iyi oluş gibi çeşitli alanlarda farklı dinamikler yaratmaktadır. Bu çalışmanın amacı, hem özel yetenekli hem de dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu (DEHB) olan, “iki kere farklı” olarak tanımlanan 11 yaşındaki bir erkek çocuğunun okul yaşantısını derinlemesine incelemektir. Çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden biri olan örnek olay (vaka) modeli ile desenlenmiştir. Araştırma kapsamında, 11 yaşındaki erkek çocuk ve annesi ile bireysel görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Veri toplama sürecinde, araştırmacı tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu ve çocuğun duygu ve düşüncelerini daha iyi anlamaya yönelik olarak kullanılan cümle tamamlama testi uygulanmıştır. Elde edilen veriler, içerik analizi yöntemi ile incelenerek temalar belirlenmiştir. Araştırmanın sonuçları, çocuğun sahip olduğu özel yeteneklerin, dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu nedeniyle tam olarak ortaya çıkamadığını göstermektedir. Çocuğun potansiyelinin, dikkat eksikliği ve dürtüsellik gibi faktörler nedeniyle gölgede kaldığı görülmektedir. Annenin ise çocuğunun eğitim sürecinde daha çok DEHB ile ilgili zorluklara odaklandığı ve özel yeteneklerini geliştirmek için yeterli strateji geliştiremediği tespit edilmiştir. Çocuğun sosyal çevresiyle, özellikle arkadaşlarıyla olumlu ilişkiler kurduğu belirlenirken, derslere, öğretmenlere ve sınavlara karşı olumsuz bir tutum sergilediği gözlemlenmiştir. Bu bulgular, iki kere farklı çocukların eğitim süreçlerinde özel destek ve bireyselleştirilmiş yaklaşımların önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Üstün Yetenek, İki Kere Farklı, Akademik Süreç, Örnek Olay

Temel Yeterlilik Testi (TYT) Yer Alan Biyoloji Bölümüne Ait Soruların Değerlendirilmesi (2020- 2024)

Yağmur Suzan Sönmez

Girne Amerikan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi,

Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümü, KKTC

suzansonmez@gau.edu.tr, Orcid No: 0009-0009-5417-4245

Özet

Üniversite giriş sınavları Türkiye’de yılda bir kez yapılmaktadır. Bu sınav sonucuna göre öğrenciler okuyacakları programlara yerleştirilmektedir. Sınav, Temel Yeterlilik Testi (TYT), Alan Yeterlilik Testleri (AYT) ve Yabancı Dil Testi (YDT) olmak üzere üç aşamada gerçekleşmektedir. TYT sınavı diğer iki sınava girebilmenin ön koşuludur. TYT testinde fen, matematik, sosyal bilimler ve Türkçe olmak üzere 120 soru vardır. TYT’nin fen bölümüne ait kısım 20 sorudan oluşmakta olup 6 sorusu da biyoloji alanına aittir. Biyoloji gibi önemli bir dersin sorularının değerlendirilmesi, programla uygunluğunun belirlenmesi ve buna yönelik yapılmış çalışmaların değerlendirilmesi alana katkı sağlayacaktır. Bu çalışmanın amacı 2020-2024 yılları arasında üniversite giriş sınavının ilk basamağı olan temel yeterlilik testinde çıkmış olan biyoloji sorularının Bloom’un sınıflandırılması düzeyine göre değerlendirmek, soruların ortaöğretim biyoloji öğretim programına uygunluğunu belirlemek ve bu alana yönelik yapılmış çalışmaları değerlendirmektir. Bu çalışma için bilimsel çalışmalarda kullanılan döküman analizi tekniği kullanılmıştır. Bu amaç kapsamında son beş yıllık süreçte sorulan 30 biyoloji sorusu değerlendirmeye alınmıştır. Milli Eğitim Bakanlığı’nın 2018 ve 2024 yıllarına ait biyoloji öğretim programı incelenmiştir. YÖK tez veri tabanından ulaşımı sağlanan alana yönelik yapılmış tezler incelenmiştir. Çalışma süreci sona erdiğinde testte yer alan soruların her yıl aynı düzeyde sorulduğu ve bu düzeylerin alt düzeyde olduğu (anlama ve kavramsal), üst düzey düşünme biçimine yönelik soruların olmadığı tespit edilmiştir. Ortaöğretim biyoloji öğretim programında yer alan kazanımlarla testte yer alan soruların uyumu açısından yapılan değerlendirmede ise ortaöğretim biyoloji öğretim programında yer alan kazanımlarla testte yer alan soruların paralel olduğu belirlenmiştir. Üniversite sınavında yer alan biyoloji sorularının değerlendirilmesine yönelik yapılan çalışmalara bakıldığında ise az sayıda çalışmanın yapıldığı anlaşılmıştır. Öneri olarak: Temel yeterlilik testinde yer alan biyoloji soruların sayısı artırılmalıdır. Testte Bloom’un sınıflandırmasının her düzeyine uygun olacak şekilde sorulara yer verilmelidir. Biyoloji sorularının değerlendirilmesine yönelik daha fazla akademik çalışma yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Temel Yeterlilik Testi, Biyoloji Soruları, Biyoloji Öğretim Programı, Bloom Sınıflandırması

Masalların Çocuk Dünyasındaki Pozitif Etkisinin Güncel Yaklaşımlara Uyarlanması

Behiye Yıldız

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı İlkokul Öğretmeni

Orcid no:0009-0007-7714-0668, KKTC

Özet

Masal çocukların hayal dünyasını geliştiren onların dilsel, zihinsel, ruhsal olarak gelişimini sağlayan en önemli eğitici, öğretici materyallerden biridir. Türk kültürünü zenginleştiren unsurlardan birisi de masallardır. Masalların çocuk eğitimine katkısı olduğu kadar, tarih alanında, dil gelişimi alanında ve çocuk edebiyatının gelişimine büyük katkısı olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışma, masalların tarihsel-kültürel yönü, çocuğa katkıları ve günümüze uyarlanması temaları bağlamında incelenmesini amaçlamaktadır. Araştırmada sistematik literatür taraması kullanılmış olup, elde edilen veriler yukarıda ifade edilen temalar çerçevesinde tematik analize tabi tutulmuştur. Elde edilen bulgular çerçevesinde her bir tema tartışılmış ve öneriler sunulmuştur. Masallar tarihsel-kültürel olarak ele alındığında; masalların zaman içinde kültürel gelişim göstermiş olduğu ve bulunduğu ortama uyarlanıp o kültürü en güzel şekilde yansıttığı ifade edilebilir. Tarihçilerin, ve dilbilimcilerin çocuk edebiyatına da çok katkısı olmuş ve o zamanın ortamını en güzel şekilde çocuk masallarına yansıtmışlardır. Masalların yapısı ve kahramanların niteliğinde olağan üstü olaylar, çok güçlü kahramanlar görülmektedir. Burdaki güçlü kahraman özelliği bir ülkenin bir milletin gücünü ortaya koymaktadır. Tüm masallarda evrensel bir dil kullanılmaktadır. Çocuklara katkıları açısından ele alındığında, masalların çocukları iyi olmaya, dürüst olmaya, doğru olmaya ve çalışkan olmaya yönlendirmekte olduğu görülmektedir. Günümüzde, çalışan, başaran, ülkesi için bilimi yakalayan, çağdaş yaklaşımların gelişimi için yeni yaklaşımlar benimsenmiştir. Masallar zaman içinde, evrim geçirmiştir. Çocukları günümüz şartlarına uygun yetiştirmek için masal dünyası teknoloji ile birleştirilmiş ve geliştirilmiştir. Dijital masallar oluşturulmuş ve bilgisayarda her çocuğun çok rahat ulaşabileceği şekilde masallar teknolojik gelişimle yeni sisteme uyarlanmıştır. Yapılan araştırmalarda masal okuyan çocuk ile masal okumayan çocuklar arasında büyük farklılıklar gözlenmiştir. Masal okuyan çocukların zihinsel gelişiminin ilerlediği, iyi düşünebildiği, dil becerisinin geliştiği, kendini ifade etme özgürlüğüne sahip olduğu ve araştırma, sorgulama yeteneğinin geliştiği görülmüştür. Masal okuyan çocukların araştırma becerinin geliştiği dünyadaki tüm yenilikleri keşfettiği ve teknolojiyi iyi kullandığı yapılan araştırmalarda tespit edilmiştir. Kitap okumayan çocuğun derslerinde başarısız olduğu tespit edilmiştir. Çalışma bulguları, çocukların eğitimsel kazanımlarını masallarla destekleyebilmek adına, masalların güncel yaklaşımlar ışığında günümüz teknolojisine uyarlamanın önemine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Masal, Çocuk, Eğitim, Güncel Yaklaşımlar

Kullanımlar ve Doyumlar Kuramı Çerçevesinde Netflix Azerbaycan İzleyicilerinin Alışkanlıklarının İncelenmesi

Nigar Samadli

Marmara Üniversitesi, TÜRKİYE

e-mail: samadlinigar@outlook.com, Orcid No: 0009-0007-9820-3672

Özet

Medyanın dijitalleşmesi radyo, televizyon, sinema gibi geleneksel kitle iletişim araçlarına yeni boyutlar kazandırmıştır. Teknolojik gelişmeler bireylerin televizyon, sinema izleme, çevresiyle iletişim kurma gibi geleneksel alışkanlıklarına yeni yönelimler eklenmesini sağlamıştır. İnternet teknolojilerinin gün geçtikçe gelişmesi beraberinde yeni kavramlar, yeni yayıncılık türlerini getirmiş, geleneksel televizyon yayıncılığının yeni mecralara taşınması ve internet üzerinden yayın yapan platformların ortaya çıkmasını sağlamıştır. Özellikle dijital medyanın ortaya çıkması ve hızlı bir şekilde yayılmasıyla online platformlarda bulunan SVoD uygulamalar rağbet görmeye başlamıştır. Aylık ücret karşılığında sınırsız içerik sunan SVoD, günümüzde medya şirketleri tarafından en fazla tercih edilen Video on Demand uygulaması türüdür. Bu kapsamda, teknolojik gelişmeler geleneksel televizyon yayınına daha bireysel bir yayına dönüştürerek izleyicilere istediği içeriği seçebilmek, kaydedip yeniden izleyebilmek seçeneği sunmuştur. Ücretli abonelik sistemine dayanan bu platformlara örnek olan Netflix, dünya çapında yayın yapan uygulamalardan biridir. Yayın yaptığı her ülkeye uygun pazarlama stratejisi uygulayan Netflix, film üretimi, dağıtımı ve gösterimi ile birlikte film izleme olanaklarını geliştirerek dijital sinema endüstrisinin önemli bir parçası haline gelmiştir. Bu bağlamda, ele alınan çalışmada Netflix platformunun dijital sinema alanına etkisi, özellikle Azerbaycan'da sinema endüstrisinde nasıl bir yere sahip olduğu araştırılmıştır. Platformun 401 kullanıcıya yönelik anketle uygulamanın onların film izleme alışkanlıkları üzerindeki etkileri ortaya çıkarılmıştır. Araştırmada, Azerbaycan'daki Netflix kullanıcılarının film izleme motivasyonları ve kullanım alışkanlıkları Kullanımlar ve Doyumlar kuramı çerçevesinde incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Medya, Dijital Platformlar, Kullanımlar ve Doyumlar, Netflix Azerbaycan

Beslenme Alışkanlıklarının Evlilik Uyumu ve Aile Bütünlüğü Üzerindeki Etkisi

Fatoş Güven

KTO Karatay Üniversitesi, TÜRKİYE

e-posta: fatosguven42@icloud.com, Orcid id: 0008000094974399

Özet

Evlilikte beslenme alışkanlıklarının eşler arasındaki ilişkileri etkilediği, ortak yemek kültürünün aile bütünlüğüne katkıları ve sağlıklı beslenmenin aile dinamikleri üzerindeki etkilerine ilişkin çalışmalar vardır. Bununla birlikte, yapılan literatür taraması sonucunda beslenme alışkanlıklarının evlilik uyumu ve aile bütünlüğü üzerindeki etkilerinin ortaya konduğu çalışmalara rastlanmamıştır. Bu çalışmanın amacı, beslenme alışkanlıklarının evlilik uyumu ve aile bütünlüğü üzerindeki etkilerini ortaya koymaktır. Beslenme, bireylerin biyolojik ihtiyaçlarını karşılayanın ötesinde, sosyal ve kültürel bir olgu olarak aile yaşamında önemli bir yer tutmaktadır. Beslenme alışkanlıkları, bireylerin yaşam tarzlarını ve sağlık durumlarını doğrudan etkileyen unsurlardan biridir. Eşlerin beslenme konusunda uyumlu olması, günlük yaşamda ortak paylaşımlar yaratırken, sağlıklı beslenme alışkanlıkları ise zamanla fiziksel ve duygusal sorunlara yol açarak evlilik uyumunu olumsuz etkileyebilir. Beslenme tercihlerinin farklı olması, yemek seçimlerinde anlaşmazlıklara yol açarak eşler arasında çatışmalara sebep olabilir. Aile bireylerinin düzenli olarak bir araya gelip yemek yemesi, aile bağlarını güçlendiren temel unsurlardan biridir. Ortak yemek saatleri, aile bireyleri arasındaki iletişimi artırarak aile içi dayanışmayı desteklemektedir. Araştırmalar, düzenli aile yemeklerinin çocukların psikososyal gelişimine katkı sağladığını ve aile bireyleri arasındaki duygusal bağları kuvvetlendirdiğini göstermektedir. Bununla birlikte, modern yaşamın getirdiği hızlı tüketim alışkanlıkları ve bireysel beslenme eğilimleri, aile içi iletişimi zayıflatabilmekte ve aile bağlarını olumsuz etkileyebilmektedir. Sağlıklı beslenme alışkanlıkları, bireylerin sağlık problemleri yaşamamasına ve dolayısıyla aile içi rollerinin değişmesine neden olabilir. Aşırı kilo, diyabet ve kalp hastalıkları gibi beslenmeye bağlı sağlık sorunları, aile bireyleri arasında bakım yükünü artırabilir ve evlilik ilişkilerinde stres faktörü olarak ortaya çıkabilir. Sağlıklı beslenme alışkanlıkları geliştirmek, eşler arasındaki uyumu artırırken, ortak yemek kültürü aile içi bağları güçlendirmektedir. Bu nedenle, aile içi beslenme alışkanlıklarını iyileştirmek için bilinçlendirme çalışmalarına önem verilmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Beslenme Alışkanlıkları, Evlilik Uyumu, Aile Bütünlüğü, İyi Oluş

Psikolojik İyi Oluşun Güçlendirilmesinde Şefkat Odaklı Terapi

Hazel Şahin Tarım

Girne Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Girne, KKTC

e-posta: hazel.sahintarim@kyrenia.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-4618-5218

Özet

Şefkat duygusu, anlayış, destek ve empati ile yakından ilişkilidir. Yardım etme amacıyla içtenlikle yaklaşma ve koruyarak sevmeye anlamına gelen şefkat, pozitif psikoloji alanında benimsenen olumlu duygulardan biridir. Budizm ve sinirbilimine dayanan şefkat odaklı terapi ise, bireylerin kendilerine ve başkalarına karşı şefkat duygularını geliştirmeyi ve ilişkisini değiştirmeyi amaçlayan bir psikoterapi yaklaşımıdır. Bu yaklaşım, bireyin duygusal zorlukları ile baş edebilmesini ve psikolojik iyi oluşunu güçlendirmeyi hedeflemektedir. Şefkat odaklı terapi kendine ve başkalarına yönelik şefkat gösterebilme, kibar bir tutum sergileme, anlayışlı olma, kendinin ve diğer insanların sorunları altında yatan geçmiş deneyimleri ve zorlukları anlamaya çalışma ve yapıcı eleştiriler yapmasını ve yaşadığı tecrübeleri birey olmanın bir parçası olarak kabul etmesini sağlamaktadır. Öz-şefkat, empati, bağışlayıcılık ve farkındalık terapisinin ana bileşenleridir. Terapide, psikoterapist danışanın duygu durumunu daha sağlıklı bir şekilde yönetebilmesini sağlamak amacıyla kendisine yönelik şefkatin arttırılması, empati ve affedicilik gibi duygusal becerilerin geliştirilmesine odaklanmaktadır. Danışan, farkındalık temelli stratejilerin kullanımı ile kendilerine karşı nezaket ve başkalarına karşı düşünceli olma deneyimlerini sağlayan beceriler geliştirmektedir. Terapide öz güveni, öz şefkati ve olumlu duyguyu arttırmak için kabul ve öz saygı gibi özellikleri oluşturmaya yardımcı olan teknikler uygulanmaktadır. Öz-şefkatin arttırılması için bireyin yaşadığı utanç, endişe ve keder duygularına yönelik farkındalık kazanmasını sağlanmaktadır. Yapılan çalışmalarda şefkat odaklı terapisinin, stres, depresyon, korku, olumsuz beden algısı, düşük benlik saygısı, duygu durum bozuklukları, yeme bozuklukları, kişilik bozuklukları ve anksiyete bozukluklarında faydalı olduğu bildirilmiştir. Şefkat odaklı terapisinin psikolojik iyilik halinin güçlendirilmesinde kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Şefkat, Öz-Şefkat, Farkındalık, Psikolojik İyi Oluş, Psikoterapi

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nde Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi

Fethi Turan

fturan @ciu.edu.tr, KKTC, Orcid: 0000-0001-8053-3795

Mehmet Sait Aksoy

s9181544@gmail.com, KKTC

Hayrunnisa Teke

hayrunnisateke081@gmail.com, KKTC

Özet

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamında ilk ve ortaöğretim kurumları için öğretim programları hazırlanmış ve 2024-2025 öğretim yılından itibaren kademeli olarak uygulamaya konulmuştur. Bu bağlamda uygulamaya konulan öğretim programları için bağlayıcı ve kılavuz niteliğinde ortak bir metin de kabul edilmiştir. Millî ve manevi değerler ile maddi gelişmenin zirvesini hedefleyen Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli; öğrenci profili, erdem-değer-eylem çerçevesi, beceriler çerçevesi bileşenlerinden oluşan bütüncül bir modeldir. Bu çalışmanın amacı: uygulamaya konulan programlar için kılavuz niteliğinde olan ortak metinde yer alan Erdem-Değer-Eylem Çerçevesini incelemektir. Araştırmada doküman analizi yöntemi kullanılacak, elde edilen veriler içerik analizine tabi tutulacaktır. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nde Erdem-Değer-Eylem Çerçevesinin temel dayanağını evrensel boyutu da göz ardı edilmeden millî ve manevi değerler oluşturmaktadır. Modelin ana hedefi; "Huzurlu Aile ve Toplum" ile "Yaşanabilir Çevrede Huzurlu İnsan"a ulaşmaktır. Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi'nde çatı değerler etrafında kümelenen bir değerler çerçevesi sunulmaktadır. Modelde *saygı, sorumluluk ve adalet*; çatı değerler olarak yer almaktadır. Kişisel hayat açısından önemli olan *tasarruf, sabır, mahremiyet, mütevazılık, sağlıklı yaşam ve çalışkanlık* değerleri “huzurlu insan”; *sevgi, dostluk, özgürlük, dürüstlük, vatanseverlik, yardımseverlik ve aile bütünlüğü* değerleri “huzurlu aile ve toplum”; *temizlik, duyarlılık, estetik ve merhamet* değerleri ise “yaşanabilir fiziksel çevre” alanlarında yer almaktadır. Modelde öğretim programları, erdemli insanı yetiştirmek için erdemlerin alt boyutları olan değerleri ve eylemlerini programlar arası bileşenler olarak ele almış, böylece değerlerin programın diğer öğelerinden ayrık bir şekilde değil programa kaynaşık olarak işlenmesi öngörülmüştür. Bu yolla değerlerin bağlama uygun olarak desteklenmesi ve içselleştirilmesinin kolaylaştırılması hedeflenmektedir. Bu noktada değerler ünite/tema/öğrenme alanı ile tutarlı biçimde öğrenme-öğretme yaşantılarında ele alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi, Huzurlu İnsan, Huzurlu Aile ve Toplum, Yaşanabilir Çevre

Para ve Çocuk: Erken Yaşta Finansal Bilinçlenme ile Sürdürülebilir Ekonomi

Pınar Polat

Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sosyal Hizmet Bölümü, TÜRKİYE,
e-posta: pinarpolat_2442@hotmail.com, Orcid No: 0000-0003-2589-3952

Özet

Eğitim kurumları, aileler ve toplum; çocuklara bütçe yönetimi, tasarruf alışkanlıkları, borç yönetimi ve yatırım gibi temel finansal kavramları erken yaşta kazandırarak onların bilinçli kararlar almalarına yardımcı olmaktadır. Çocuklara finansal okuryazarlık bilgi ve becerisinin kazandırılması ile finansal iyi oluşun teşvik edilmesi, bireyin gelecekteki mali refahını doğrudan etkileyebildiği için çocuklarda finansal bilinç oluşturmak, sadece bireysel refahı değil, aynı zamanda toplumsal ve ekonomik istikrarı da güçlendiren bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Bu noktada, Albert Bandura'nın sosyal öğrenme kuramı önemli bir rehberdir; ebeveynlerin finansal konular üzerine çocuklarıyla iletişim kurmaları ve onlara sağlıklı finansal davranışları modellemeleri, çocukların gelecekte daha sağlam finansal alışkanlıklar geliştirmelerini sağlamaktadır. Ayrıca çocukluktan itibaren finansal okuryazarlık bilgi ve becerisinin kazandırılması, yaşamın ilerleyen yıllarında bireylerin borçlanma ve tüketim alışkanlıklarını olumlu yönde etkileyerek finansal streslerini azaltabilmektedir. Finansal açıdan bilinçli bireyler, ekonomik dalgalanmalardan daha az etkilenmekte ve sürdürülebilir kalkınmaya katkıda bulunmaktadır. Bu bağlamda, çocuklarda finansal iyi oluşun teşvik edilmesi, yalnızca bireysel değil, toplumsal refahın artırılmasında da kritik bir rol oynamaktadır. Bu çalışma, çocukların finansal bilinç düzeyini artırmaya yönelik uygulamaları ele alan akademik araştırmalar üzerinden farkındalık oluşturmayı hedeflemektedir. Araştırma verileri, Dergipark altyapısında yer alan ve 2020-2025 yılları arasında çocuklarda finansal okuryazarlık konusuna odaklanan mevcut çalışmalardan türetilmiş ikincil veriler kullanılarak derlenmiştir. Böylece, çocuklarda finansal iyi oluşun teşvik edilmesinin önemi vurgulanarak gelecekte daha bilinçli nesillerin yetişmesine katkı sağlanması amaçlanmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Ekonomik Refah, Finansal Eğitim, Finansal Okuryazarlık, Çocuklarda Finansal İyi Oluş, Sosyal Öğrenme Kuramı

Erken Yaşta Finansal Bilinçlenme ile Sürdürülebilir Ekonomi Hedefi İçin Simülasyon Kullanımı

Pınar Polat

Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sosyal Hizmet Bölümü, TÜRKİYE,

E-posta: pinarpolat_2442@hotmail.com, Orcid No: 0000-0003-2589-3952

Özet

Bu araştırma, oyun temelli simülasyon yöntemi kullanılarak verilecek finansal okuryazarlık eğitiminin ilkököl 4. sınıf öğrencilerinin finansal bilinç düzeylerine etkisini incelemek amacıyla tasarlanmış deneysel bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini Konya il merkezindeki ilkökullarda öğrenim gören 4. sınıf öğrencileri, örneklemini ise Konya merkezde bulunan bir devlet ilkökölünün 4. sınıfında öğrenim gören basit seçkisiz örneklem yoluyla belirlenen deney grubu (N=15) ve kontrol grubu (N=15) toplam 30 öğrenciden oluşması kararlaştırılmıştır. Araştırma sürecinde, deney grubundaki öğrencilere okul bünyesinde kurulacak olan Finansal Eğitim Atölyesi kapsamında, çocukların gelişim düzeylerine uygun olarak hazırlanmış oyunlar, dijital simülasyonlar ve etkileşimli uygulamalar aracılığıyla temel finansal kavramlar (bütçe yapma, harcama-tasarruf dengesi, istek-ihtiyaç ayrımı, para biriktirme) konusunda eğitim verilecektir. Kontrol grubuna ise aynı içerikler geleneksel öğretim yöntemleriyle (düz anlatım, soru-cevap, görsel sunumlar) aktarılacaktır. Her iki gruba da uygulama öncesinde ön test, uygulamadan iki ay sonra ise son test uygulanacaktır. Elde edilecek veriler SPSS-22 (Statistical Package for the Social Sciences) programı ile analiz edilecektir. Ön test ve son test karşılaştırmalarında bağımlı değişkenler için McNemar testi, gruplar arası farkın incelenmesinde ise Ki-Kare testi kullanılacaktır. Araştırma sonucunda, simülasyon temelli oyunlaştırılmış öğretim yönteminin öğrencilerin finansal bilinç düzeylerini artırmada etkili olacağı; deney grubundaki öğrencilerin para kullanımı, tasarruf alışkanlığı geliştirme ve bütçe yapma gibi konularda daha olumlu tutum ve davranışlar sergileyecekleri öngörülmektedir. Bu doğrultuda, çocuklara erken yaşta finansal okuryazarlık bilgi ve becerilerinin kazandırılmasının yalnızca bireysel mali refahı değil, aynı zamanda toplumsal ekonomik istikrarı da güçlendireceği düşünülmektedir. Bu nedenle, ilkökullarda uygulanacak benzer programların yaygınlaştırılması ve müfredatla bütünleştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Finansal Okuryazarlık, İlkööl Öğrencileri, Okul Sosyal Hizmeti, Simülasyon Temelli Öğretim, Tasarruf Alışkanlığı

Siberzorbalık ve Pozitif Varoluş: Dijital Dünyada Sağlıklı Kimlik İnşası ve Direnç Stratejileri

Eda Sezerer Albayrak

KTO Karatay Üniversitesi, Türkiye

e-mail: eda.albayrak@karatay.edu.tr, Orcid id: 0000-0002-2195-0772

Özet

Siber zorbalık, dijital çağın en yaygın ve tehlikeli sosyal sorunlarından biri haline geldi. İnternetin, sosyal medya platformlarının ve dijital oyunların yaygınlaşmasıyla birlikte çevrimiçi zorbalık, bireylerin psikolojik sağlığı için ciddi bir tehdit haline gelmiştir. Siber zorbalık, anonimlik ve kolay erişim nedeniyle genellikle daha kolay ve etkili bir şekilde gerçekleştirilebilmektedir. Bu da mağdurlar için derin psikolojik hasara, duygusal ve sosyal izolasyona yol açmaktadır. Bireyler siber zorbalık nedeniyle kendilerini yalnız, değersiz ya da korkmuş hissetmekte, bu da öz saygılarını ve psikolojik iyilik hallerini ciddi şekilde zedelemektedir. Pozitif varoluş, bireylerin kendilerini sağlıklı bir şekilde ifade edebilmeleri, sosyal ilişkilerinde denge kurabilmeleri ve kişisel gelişimlerini sürdürebilmeleri için önemli bir kavramdır. Pozitif varoluş, kendini gerçekleştirme, değerli hissetme ve sosyal bağların güçlenmesi için gereklidir. Ancak siber zorbalık bu sağlıklı gelişim için bir tehdit oluşturmaktadır. Bireylerin dijital dünyada karşılaştıkları olumsuz etkileşimler sadece kişisel kimliklerini değil, sosyal hayata katılımlarını da etkiliyor. Bu bağlamda siber zorbalığa karşı direnç geliştirmede pozitif varoluş stratejileri kritik rol oynuyor. Eğitim, empati, dijital farkındalık ve sosyal destek sistemleri gibi unsurlar bireylerin dijital dünyada kendilerini değerli ve güvende hissetmelerine yardımcı olabilir. Siber zorbalığın etkilerine karşı etkili bir çözüm için toplumsal düzeyde pozitif varoluş yaklaşımının benimsenmesi ve dijital dünyada sağlıklı kimliklerin inşa edilmesi gerekmektedir. Bu çalışma, siber zorbalıkla mücadelede olumlu varoluş stratejilerinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Siber Zorbalık, Pozitif Var Oluş, Dijital Kimlik, Dijital Platformlar

Emeklilik Döneminde Sanat Yoluyla İyi Oluş ve Yeni Benlik İnşası

Besime Konde Hızal

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, Haydarpaşa Ticaret Lisesi, Kuzey Kıbrıs
e-posta:besimehizal@gmail.com

Özet

Bireyler, çocukluk döneminden itibaren mesleki hedeflerine ulaşmak amacıyla uzun soluklu bir eğitim ve gelişim sürecine girerler. Bu süreç; aile, okul ve çevre eğitimiyle şekillenirken, bireylerin kişisel ve mesleki kimlikleri de bu yolculukta biçimlenir. Ancak meslek hayatının sona erdiği emeklilik dönemi, bireyler için yalnızca bir dinlenme süreci olmanın ötesinde, yeni bir yaşam evresi ve benlik inşası açısından da önemli bir eşiktir. Bu çalışmanın amacı, emeklilik sonrasında bireylerin sanatsal faaliyetlerle kurdukları ilişkinin, onların iyi oluş hissi, yaratıcılık, yetenek ve kendini gerçekleştirme bağlamında nasıl bir yeniden doğuşa zemin hazırladığını ortaya koymaktır. Araştırma, farklı meslek gruplarından emekli olmuş bireylerin emeklilik sonrası sanatsal faaliyetlere yönelme deneyimlerini konu edinmektedir. Bu bağlamda, bireylerin sanatsal uğraşlarla hem psikolojik hem de sosyal düzeyde nasıl bir dönüşüm yaşadıkları incelenecektir. Çalışmada nitel araştırma yöntemi benimsenmiş olup, 15 katılımcı ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilecektir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilecektir. Katılımcıların sanata yönelme nedenleri, sanatsal üretim süreçleri, bu süreçlerin yaşam kaliteleri üzerindeki etkileri ve yeni bir benlik algısına katkıları detaylı biçimde değerlendirilecektir. Araştırma sonucunda, sanatsal faaliyetlerin bireylerin emeklilik sonrası yaşamlarına anlam kattığı, psikolojik iyi oluşlarını desteklediği, üretkenliklerini sürdürmelerine olanak sağladığı ve kendilerini ifade etme imkânı sunduğu ortaya konulacaktır. Bu çalışma, emekli bireyler için sanatı bir yaşam biçimi haline getirebilmenin önemini vurgulamakta ve emekliliğe hazırlanan bireyler için yol gösterici bir kaynak olmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Emekli, Emeklilik, Sanat, Benlik, İyi Oluş

Yapay Zekâ ile Masal Dünyasındaki Değerlere Yolculuk

Bilge Berrak Bozca

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye,
e-mail: bbbgbzcc@gmail.com, Orcid No: 0009-0000-2793-336X

Emine Yavuz Çetin

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye,
e-mail: emineyavuzcetin@gmail.com, Orcid No: 0009-0002-3921-042X

Özet

İnsanın öğrenme ve problem çözme becerisi gibi bilişsel işlevlerini taklit etmeye dayalı bilgisayar sistemi olan yapay zekânın eğitimdeki yerinin ve öğrenmeyi kolaylaştırıcı etkisinin bilinmesi önemlidir. Çalışmada yapay zekâ ile masalların olağanüstülük içeren değerler dünyasına ulaşmaya çalışmak ve öğrenci çalışmalarıyla karşılaştırmak amaçlanmıştır. Sözlü kültürün önemli bir parçası olan masallar, ulusal ve evrensel değerlerin öğretilmesinde de etkili metinlerdir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin erdemli bireyler yetiştirme amacı doğrultusunda bireyin yaşantısı boyunca edindiği değerlerin önemli olduğundan yola çıkılarak hazırlanan çalışmada; seçilen 3 masaldaki değerler, 2024-2025 eğitim öğretim yılı birinci döneminde özel yetenekli öğrencilerin eğitim gördüğü Bilim ve Sanat Merkezi olan kurumumuz BYF2(Bireysel Yetenekleri Fark Ettirme) Programında öğrenim gören (6. Sınıf) 10 öğrenci tarafından tespit edilip Maarif Modeli'nde yer alan erdem-değer-eylem çerçevesi ile eşleştirilerek tablolar oluşturulmuş, masallardaki değerlerin yapay zekâ tarafından da tespit edilmesiyle karşılaştırma olanağı sunulmuştur. Öğrenciler grup çalışması halinde her masal için bir resim olmak üzere üç resim yapmış, bu resimler de yine içerik analizine tabi tutularak değerlendirilmiş, ardından yapay zekâ programları (DALL E, Sider) yoluyla da resme dönüştürülerek değerlendirilmiştir. Çalışmada incelenen masallarda öğrenciler ve yapay zekâ aracı tarafından tespit edilen yıllık plandaki “Olağanüstülük İçeren Metinler” temasında belirlenen değerlerle örtüştüğü görülmüştür. Öğrencilerin masallarda anlatılan olayları ve soyut ifadeleri bütünüyle canlandırdığı; yapay zekâ programlarının ise daha çok masaldaki somut ifadeleri görsele aktardığı, soyut ifadeleri aktarmada zorlandığı tespit edilmiştir. Öğrencilerin ve yapay zekânın oluşturduğu görsellerde değerlere ilişkin ifadelerden çok masalda anlatılan olayların canlandırıldığı görülmüştür. Çalışma hikâye, şiir, fıkra gibi başka edebî türlerle de yapılabilir. Bu çalışmanın farklı zamanlarda, farklı yapay zekâ araçları ile yapılmasıyla farklı sonuçlar elde edilecektir. Elde edilen ve edilecek olan sonuçların farklı olmasına rağmen bu bulguların eğitim uygulamalarında ve yapay zekâ programlarının geliştirilmesinde fayda sağlayabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Masal, Değerler, Yapay Zekâ, Eğitim

Sınıf Öğretmenlerinin İlkokullardaki Akran Zorbalığı İle İlgili Görüşlerinin İncelenmesi: KKTC Örneği

Ülkü Pişkin

Girne Amerikan Üniversitesi, KKTC,

e-mail: ulkupiskin@gau.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-1976-7327

Nur Yeliz Gülcan

Girne Amerikan Üniversitesi, KKTC,

e-mail: nuryeliz@gau.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-3578-1594

Oya Ertuğruloğlu

Girne Amerikan Üniversitesi, KKTC,

e-mail: oyaertugruloğlu@gau.edu.tr, Orcid No: 0009-0002-6639-1545

Özet

En genel anlamıyla şiddeti, kişinin bir başka kişiye zarar vermesi olarak nitelendirebiliriz. Bu zarar verme davranışı içinde; yaralama, vurma, tekmeleme gibi fiziksel boyutun yanında aşağılama, tehdit etme gibi psikolojik boyutlar da yer almaktadır. Her türlü ortamda karşılaştığımız şiddete yönelik bu tür davranışlar okul ortamına yansıdığına çocuklar açısından çok daha zarar verici hale gelmektedir. Okullarda yaşanan akran zorbalığı yalnızca zorba ve mağdur öğrencileri değil, kurumdaki tüm öğrencilerin eğitim ve sosyal yaşantılarını olumsuz etkileyen bir sorundur. Diğer toplumsal alanlarla kıyaslandığında okullar, öğrencilerin vakitlerini geçirdiği en güvenilir yerler iken, son zamanlarda öğrencilerin ve öğretmenlerin güvenliğinin tehdit altında olduğu kurumsal yapılar haline gelmiştir. Zorbalığa yol açan problemlerin nedenlerinin analiz edilmesi, probleme uygun girişimlerin planlanarak uygulanması ve sonuçların değerlendirilmesi gerekmektedir. Kurumlardaki akran zorbalığının minimize edilmesi ve olumsuz sonuçlarından kaçınılması için sınıf öğretmenlerinin gözlem ve görüşleri önem kazanmaktadır. Bu çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Çalışma grubunu, KKTC Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı ilkokullardan, Girne Bölgesi'nde bulunan 5 ilkokulda görev yapmakta olan 97 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi tekniğiyle analiz edilmiştir. Çalışmanın sonucunda; sınıf öğretmenlerinin sınıflarda ne tür akran zorbalığı ile karşılaştığı, öğrencilerin akran zorbalığına verdikleri tepkilerin neler olduğu, sınıf öğretmenlerinin bu duruma müdahale uygulamalarının neler olduğu konularında bilgiler toplanmış ve baş etme konusunda neler yapılabileceğine yönelik çeşitli görüş ve öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Zorbalık, Akran Zorbalığı, İlkokul Çocukları, Sınıf Öğretmenlerinin Zorbalık İle İlgili Görüşleri

Davranışsal Bir Bağımlılık: Kumar Oynama Bozukluğu

Hazel Şahin Tarım

Girne Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Girne, KKTC

e-posta: hazel.sahintarim@kyrenia.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-4618-5218

Samineh Esmailzadeh

Yakın Doğu Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Lefkoşa, KKTC

e-posta: samineh.esmailzadeh@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7390-499X

Özet

Kumar çeşitli faaliyetleri içeren geniş bir kavramdır. Kumar oynama davranışı, günümüzde artan ve kolay erişilebilir bir faaliyet haline gelmektedir. Bazı bireyler için kumar, eğlenceli ve keyifli bir zaman geçirme olduğu gibi bazı bireyler için ise zarar verici bir durum olarak görülmektedir. Kumar oynama eğilimi, beynin ödül merkezinde gerçekleşmekte olan etkilere yatkınlık göstermesi sonucunda bilişsel, nörolojik ve genetik belirtiler göstererek davranışsal bir bağımlılık haline gelmektedir. Kumar oynama bozukluğu, kişisel, ailevi ve mesleki işlevsellikte bozulmaya neden olacak şekilde kumar oynama davranışının kontrol edilememesi ile karakterize, süregelen ve tekrarlayıcı kumar davranışları olarak açıklanmaktadır. DSM-5-TR’de kumar oynama bozukluğu ölçütleri; düzensiz ve sıklıkla kumar oynamak, aynı düzeyde keyif ve deneyim yaşamak için daha fazla parayla kumar oynamak, kumar oynamayı durdurma sırasında huzursuzluğu kontrol etmek veya durdurmak için yineleyen başarısız çabalar, disforik bir durumdan kaçmak için kumar oynamak, kayıp telafisi için kazanmaya çalışmak, kumar için farklı ilişkiler kurmak ve başkalarına güvenmek şeklinde yer almaktadır. Kumar oynama bozukluğu hem bireyi hem de toplumu olumsuz yönde etkilemekte ve beraberinde birçok fizyolojik ve psikososyal sorunu beraberinde getirmektedir. Bu sorunlar arasında hareketsizliğe bağlı kas-iskelet sistemi sorunları, uyku bozuklukları, stres, huzursuzluk, depresyon, intihar girişimleri, kişilerarası ilişkilerde bozulmalar, aile içi çatışmalar ve ayrılıklar, ekonomik sorunlar, okul ve iş yaşamında başarısızlıklar ve toplum içerisinde itibar kaybı yer almaktadır. Kumar oynama davranışının hem birey hem de toplum açısından doğurduğu olumsuz sonuçlar dikkate alınarak, toplumun bu konuda bilinçlendirilmesinin önemi büyüktür.

Anahtar Kelimeler: Kumar, Davranışsal Bağımlılık, Psikososyal Sorun

Trikotillomani Hastalığının Bilişsel Davranışçı Terapi ile Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Elif Güler

Yakın Doğu Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

e-mail: pskelifgulerr@gmail.com, ORCID: 0009-0003-4973-7847

Meryem Karaaziz

Yakın Doğu Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

e-mail: meryem.karaaziz@neu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-0085-612X

Özet

Trikotillomani, yineleyici saç yolma davranışı ile karakterize, bireyde gözle görülür düzeyde saç kaybına yol açabilen kronik bir psikiyatrik bozukluktur. Obsesif Kompulsif Bozukluk (OKB) ve Dürtü Kontrol Bozuklukları ile benzerlik göstermesine rağmen, DSM-5'te "Obsesif Kompulsif ve İlişkili Bozukluklar" kategorisi altında yer almakta ve sınıflandırma konusu halen tartışılmaktadır. Çalışma kapsamında Trikotillomani bulguları gösteren bir vaka incelenmiştir. Bu olguda, 23 yaşında, hukuk fakültesinden yeni mezun bir kadın danışana uygulanan Bilişsel Davranışçı Terapi (BDT) süreci ele alınmıştır. Danışanın ilk saç yolma davranışını, anne ve babasının travmatik ayrılığı sonrası başlattığı ve zaman zaman psikoterapi ve psikofarmakolojik desteklerle bu davranıştan uzaklaştığı, ancak sonraki travmatik yaşantılarda bu davranışın tekrarlandığı bildirilmiştir. Terapi sürecinde danışana detaylı bir anamnez alınmış, psikoeğitim verilmiş, ardından Tematik Algı Testi (TAT) uygulanmıştır. Müdahale aşamasında, BDT'nin bir alt tekniği olan Alışkanlığı Tersine Çevirme Eğitimi (HRT) kullanılmış ve süreç psikofarmakolojik tedavi ile desteklenmiştir. Bu bağlamda, danışana uygulanan BDT süreciyle bireysel iyi oluşuna katkı sağlanması amaçlanmıştır. Araştırma bulguları, olumlu etkileri vurgulamaktadır. Son yıllarda yapılan araştırmalar, bilişsel davranışçı terapi tekniklerin trikotillomani tedavisinde etkili sonuçlar verdiğini göstermektedir. Bu bağlamda, ülkemizde yapılacak Bilişsel Davranışçı Terapi ile desteklenen tedavi süreçleri ile ilişkili daha fazla araştırma yapılmasının daha genellenebilir sonuçlar açısından önemli olduğu ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Trikotillomani, Alışkanlığı Tersine Çevirme Eğitimi, Bilişsel Davranışçı Terapi, İyi Oluş

Sanat Yoluyla Duygusal İfade: Ortaokul Öğrencilerinin Duygu Düzenleme Becerilerinde Resmin Rolü

Tuğba Genç

Milli Eğitim Bakanlığı, Canbulat Özgürlük Ortaokulu, Kuzey Kıbrıs,
tugbagenc@gmail.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0002-5936-5111>

Özet

Ergenliğin başlangıcı olarak kabul edilen ortaokul dönemi, bireylerin duygusal dalgalanmalarla yoğun olarak karşılaştığı ve duygu düzenleme becerilerinin gelişmekte olduğu kritik bir dönemdir. Bu dönemde öğrencilerin kendilerini sözel olarak ifade etmekte zorlandıkları, duygularını bastırma ya da uygunsuz şekilde dışa vurma gibi durumlarla karşılaşabildiği bilinmektedir. Bu bağlamda sanat, bireyin iç dünyasını anlamlandırması, duygu boşalımı yaşaması ve benliğini yapılandırması için etkili bir araç olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ortaokul öğrencilerinin duygu düzenleme süreçlerinde görsel sanatların, özellikle de resim yapma etkinliğinin nasıl bir rol oynadığını incelemek ve sanat yoluyla duygusal ifadenin desteklenmesine yönelik öneriler sunmaktır. Araştırma, uygulamalı bir sanat eğitimi çalışması kapsamında yürütülmüş; 8. sınıf düzeyinde 28 öğrenciyle toplam 6 hafta süren atölye temelli bir görsel sanat uygulaması gerçekleştirilmiştir. Her hafta, öğrencilerle farklı bir duygu teması (örneğin öfke, mutluluk, korku, yalnızlık, umut gibi) çerçevesinde resim yapmaları istenmiş; ardından öğrencilerin kısa sözlü paylaşımları alınmıştır. Süreç boyunca öğrencilerin duygusal tepkileri, sanatsal ifade biçimleri ve sözel açıklamaları gözlemlenmiş ve nitel veri toplama teknikleriyle analiz edilmiştir. Bulgular, öğrencilerin duygularını ifade etmede daha yaratıcı, içten ve güvenli hissettiklerini göstermektedir. Bazı öğrenciler özellikle “kızgınlık” ya da “korku” gibi duyguları kelimelerle değil, renklerle ve sembollerle ifade ettiklerinde rahatladıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca, grup ortamında yapılan bu tür sanat etkinliklerinin öğrenciler arasında empatiyi ve sosyal bağ kurmayı da desteklediği gözlenmiştir. Duygusal farkındalık düzeylerinde artış, resimle duygu anlatımında özgünleşme ve paylaşım isteğinde belirgin bir yükseliş olduğu raporlanmıştır. Sonuç olarak, görsel sanatlar, sadece estetik becerileri değil; öğrencilerin iç dünyalarına temas eden, duygu farkındalığı ve düzenleme kapasitesini destekleyen önemli bir eğitim aracıdır. Sanatın bu terapötik etkisinin, görsel sanatlar derslerinde daha bilinçli ve yapılandırılmış biçimde kullanılması önerilmektedir. Ayrıca, sanat yoluyla duygusal ifade becerilerini geliştiren bu tür uygulamaların rehberlik ve psikolojik danışmanlık hizmetleriyle de iş birliği içinde yürütülmesi, öğrencilerin bütüncül iyi oluşuna katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Duygu Düzenleme, Sanat Eğitimi, Görsel Sanatlar

Saklanmış Travmalar: Erkeklerde Toplumsal Cinsiyet Kaynaklı Psikolojik Baskılar

Kadim Can Ekmekçiler

Girne Amerikan Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

e-mail: kadimcan4321@icloud.com

Özet

Toplumsal cinsiyet rolleri, bireylerin kimliklerini, davranışlarını ve duygusal deneyimlerini şekillendiren güçlü sosyal yapılardır. Bu roller içinde “erkeklik” kavramı, tarihsel ve kültürel bağlamlarda genellikle güç, duygusal kontrol, dayanıklılık ve otoriteyle özdeşleştirilmiştir. Erkek bireyler, toplumsal olarak duygularını bastırmaya, zayıflık göstermemeye ve kontrolü elden bırakmamaya teşvik edilir. Bu durum, uzun vadede psikolojik baskılara ve ifade edilemeyen travmalara yol açabilmektedir. Bu derleme çalışmasında, erkeklerin yaşadığı toplumsal cinsiyet temelli psikolojik baskılar ve bunların görünmezliği üzerine alanyazın temelli bir değerlendirme yapılmıştır. Yapılan araştırmalar, erkeklerin ruh sağlığı desteği arama oranlarının kadınlara göre belirgin şekilde daha düşük olduğunu göstermektedir. Bu durum, "yardım istemenin zayıflık olduğu" algısından, “erkekliğe aykırı davranma” korkusuna kadar uzanan toplumsal kodlarla ilişkilidir. Özellikle çocuklukta erkek çocuklara duygularını ifade etmemeleri, ağlamamaları ve “güçlü olmaları” telkin edilirken, bu bastırma ilerleyen yaşlarda depresyon, öfke sorunları, bağlanma zorlukları ve düşük özsaygı gibi psikolojik sorunlara zemin hazırlamaktadır. Derleme kapsamında ele alınan çalışmalar, "hegemonik erkeklik" kavramının, bu baskının sistemsal niteliğini ortaya koyduğunu göstermektedir. Hegemonik erkeklik, belirli bir erkeklik modelini norm haline getirerek diğer erkeklik biçimlerini dışlar; duygusal, hassas ya da kırılgan olmayı “eksiklik” olarak tanımlar. Bu kültürel çerçevede büyüyen erkekler, kendi içsel duygusal ihtiyaçlarıyla temasa geçmekte zorlanmakta; travmalarını bastırarak, onları fark etmeden yaşamaya devam etmektedir. Sonuç olarak, erkeklerin yaşadığı psikolojik baskılar ve bastırılmış travmalar, sadece bireysel değil, toplumsal bir ruh sağlığı sorunu olarak ele alınmalıdır. Erkekliği sorgulayan, duyguların ifade edilmesini teşvik eden, psikolojik destek aramanın normalleştirildiği kültürel dönüşümler önem taşımaktadır. Eğitim kurumlarında, aile içinde ve medya aracılığıyla erkek çocuklarına duygu farkındalığı, ifade becerisi ve empati kazandıracak uygulamalara daha fazla yer verilmesi önerilmektedir. Bu sayede, erkeklik kalıplarının ötesine geçen daha özgür, sağlıklı ve bütünlüklü bireyler yetiştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Cinsiyet, Erkeklik Roller, Psikolojik Baskı

Paramedik Eğitiminde Sanal Gerçeklik ve Yapay Zekâ Simülasyonları: Kriz Anında Hazırlık

Kazım Uyar

Girne Amerikan Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

e-posta: kazm.uyar4@gmail.com,

Özet

Paramedik eğitimi, hızlı karar verme, yüksek stres altında müdahale ve zamanla yarışma gibi becerilerin kazandırılması gereken çok yönlü bir süreçtir. Geleneksel eğitim yöntemleri, teorik bilgi aktarımı ve sınırlı uygulamalı eğitimlerle desteklenmekte; ancak gerçek kriz ortamlarının dinamiklerini yansıtmakta yetersiz kalmaktadır. Bu derleme çalışmasında, paramedik eğitiminde yapay zekâ (YZ) ve sanal gerçeklik (SG) teknolojilerinin entegrasyonuna odaklanılmış, kriz anı senaryolarına hazırlıkta bu teknolojilerin katkısı alanyazın çerçevesinde değerlendirilmiştir. Sanal gerçeklik ortamları, öğrencilerin yüksek riskli durumları güvenli bir ortamda deneyimlemelerine olanak tanırken, yapay zekâ destekli senaryolar bireyin karar verme sürecine göre senaryoyu dinamik şekilde güncelleyebilmekte, öğrenme sürecini kişiselleştirebilmektedir. Örneğin; travma hastasına müdahale, kalp durması vakası ya da toplu kaza gibi karmaşık durumlarda, öğrenci hem klinik karar vermeyi hem de olay yeri yönetimini eş zamanlı olarak deneyimleyebilmektedir. Yapay zekâ teknolojileri aynı zamanda, öğrencinin müdahale süresini, hata oranını, stres altında karar alma kalitesini analiz edebilen geri bildirim sistemleriyle öğrenme sürecine büyük katkı sağlamaktadır. Bu yönüyle YZ ve SG, yalnızca beceri kazandırmakla kalmayıp, öğrencinin öz-değerlendirme yapmasını da desteklemektedir. Derleme kapsamında incelenen çalışmalarda, bu teknolojilerin öğrencilerin özgüvenlerini artırdığı, öğrenme motivasyonunu yükselttiği ve pratikte karşılaşılabilecekleri durumlara daha hazırlıklı olmalarını sağladığı vurgulanmaktadır. Ancak, bu teknolojilerin yaygınlaşmasının önünde bazı sınırlılıklar da bulunmaktadır. Yüksek maliyet, teknik alt yapı eksiklikleri ve eğitici eğitimi gibi faktörler, bu sistemlerin uygulamaya geçmesini yavaşlatmaktadır. Ayrıca, her kriz senaryosunun yapay zekâ ile modellenmesinde etik ve güvenlik soruları da gündeme gelmektedir. Sonuç olarak, yapay zekâ ve sanal gerçeklik tabanlı simülasyon sistemleri, paramedik eğitiminde çağdaş, etkili ve etkileşimli bir öğrenme yaklaşımı sunmaktadır. Bu teknolojilerin doğru entegrasyonu, paramedik adaylarının kriz anlarına hazırlıklı, refleksi gelişmiş ve özgüveni yüksek sağlık profesyonelleri olarak yetişmelerine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Paramedik Eğitimi, Yapay Zekâ, Sanal Gerçeklik, Simülasyon, Kriz Yönetimi

Temel Yaşam Desteği Eğitiminde Kullanılan Yöntemler: Geleneksel Yöntemler, Simülasyon Teknolojileri ve Dijital Platformlar Üzerine Bir Derleme

Zeliha Aktaş

Girne Amerikan Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

e-posta: zelihaaktas2005@gmail.com,

Özet

Temel Yaşam Desteği (TYD), ani kardiyak arrest gibi yaşamı tehdit eden durumlarda uygulanması gereken kritik bir müdahale sürecidir. Etkili bir TYD uygulaması, doğru bilgi ve beceriye sahip sağlık profesyonellerinin yetiştirilmesini gerektirir. Bu bağlamda TYD eğitiminde kullanılan öğretim yöntemleri, bireylerin öğrenme düzeylerini ve uygulama başarılarını doğrudan etkilemektedir. Bu derleme çalışmasının amacı, TYD eğitiminde kullanılan üç ana yöntemi—geleneksel sınıf eğitimi, simülasyon temelli eğitim ve dijital platformlar aracılığıyla verilen eğitimleri—karşılaştırarak mevcut literatür doğrultusunda değerlendirmektir. Geleneksel TYD eğitimi genellikle teorik anlatım ve uygulamalı demonstrasyonlarla sınırlı kalmaktadır. Bu yöntemde eğitmenler, öğrencilere bilgi aktarımı yaptıktan sonra mankenler üzerinde pratik uygulama imkânı sunar. Bu yöntem düşük maliyetli ve ulaşılabilir olmasıyla avantajlı olsa da, bilgi kalıcılığı ve gerçeklik hissi açısından bazı sınırlılıklara sahiptir. Simülasyon temelli eğitim ise TYD uygulamasının en gerçekçi şekilde deneyimlenmesini sağlar. Gelişmiş mankenler, senaryo tabanlı durumlar ve acil müdahale koşulları simüle edilerek öğrencilere stres altında karar verme becerisi kazandırılabilir. Literatürde simülasyon eğitiminin bilgi düzeyini artırdığı, uygulama hatalarını azalttığı ve öğrenme motivasyonunu güçlendirdiği yönünde birçok bulgu yer almaktadır. Dijital platformlar (e-öğrenme, mobil uygulamalar, artırılmış gerçeklik vb.) ise zaman ve mekândan bağımsız öğrenme fırsatları sunmaktadır. COVID-19 pandemisi sonrası yaygınlaşan bu yöntemler, özellikle teorik bilgi aktarımlarında ve görsel-ışitsel destekli içeriklerde etkili olmuştur. Ancak uygulamalı becerilerin kazandırılması noktasında tek başına yeterli olmadıkları yönünde eleştiriler de mevcuttur. Sonuç olarak, TYD eğitiminin etkili ve kalıcı olması için hibrit yaklaşımların tercih edilmesi gerektiği ortaya çıkmaktadır. Geleneksel anlatım yöntemleriyle teorik zemin oluşturulmalı, simülasyonla beceri geliştirilerek dijital içeriklerle destek sağlanmalıdır. Bu derleme, sağlık eğitimi alanında çalışan profesyonellere ve öğrencilerine TYD öğretiminde en etkili yöntemleri belirleme sürecinde bilimsel bir zemin sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Temel Yaşam Desteği, Eğitim Yöntemleri, Simülasyon, Dijital Öğrenme, Geleneksel Eğitim, Acil Yardım Eğitimi

Sosyal Onay İhtiyacı ve Toplumsal Baskının Psikolojik İyi Oluş Üzerindeki Etkisi: Bir Derleme Çalışması

Rojin Şahin

Girne Amerikan Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

e-posta: rojinsahin2116@gmail.com

Özet

İnsan doğası gereği sosyal bir varlıktır ve başkaları tarafından kabul edilme, onaylanma ihtiyacı temel psikolojik ihtiyaçlardan biridir. Ancak bu ihtiyaç, toplumun normları ve beklentileriyle birleştiğinde birey üzerinde baskı unsuru haline gelebilmekte; bireyin kararlarını, davranışlarını ve duygusal iyi oluşunu önemli ölçüde etkileyebilmektedir. Bu derleme çalışmasında, sosyal onay ihtiyacının ve buna bağlı toplumsal baskının bireyin psikolojik iyi oluşu üzerindeki etkileri güncel literatür ışığında incelenmiştir. Alanyazın, sosyal onay ihtiyacının yüksek olduğu bireylerde öz-yeterlik algısının düştüğünü, içsel motivasyonun zayıfladığını ve karar alma süreçlerinde dışsal etkenlerin daha belirleyici hale geldiğini ortaya koymaktadır. Bireyler, “ne derler” düşüncesiyle hareket ettiklerinde, kendi ihtiyaçlarını, değerlerini ve hedeflerini ikinci plana atabilmekte; bu durum zamanla içsel çatışmalara, kaygıya ve düşük özsaygıya yol açabilmektedir. Özellikle ergenlik ve genç yetişkinlik dönemlerinde bu baskı, kimlik gelişimi üzerinde baskılayıcı bir rol oynamaktadır. Derleme kapsamında ayrıca, sosyal medya ortamlarında yoğun şekilde gözlemlenen sosyal karşılaştırmaların ve onay arayışının bireyin iyi oluşunu nasıl tehdit ettiğine dair bulgulara da yer verilmiştir. Görünür olma, beğenilme ve takdir edilme arzusu bireyleri yüzeysel benlik sunumlarına itmekte; bu da gerçek benlik ile sunulan benlik arasındaki farkın açılmasına ve duygusal tükenmeye neden olabilmektedir. Sonuç olarak, sosyal onay ihtiyacı belirli bir düzeyde doğal ve işlevsel olsa da, bu ihtiyacın aşırı hale gelmesi bireyin psikolojik esenliğini zedeleyici bir unsur haline gelmektedir. Bu bağlamda, bireylerin öz-farkındalıklarını, benlik kabullerini ve içsel motivasyonlarını destekleyecek bireysel ve toplumsal müdahale yaklaşımlarına ihtiyaç duyulmaktadır. Eğitim programları, psikoeğitimler ve dijital okuryazarlık gibi yollarla bireyin içsel güç kaynaklarını besleyen, baskıdan bağımsız hareket edebilme becerilerini geliştiren stratejiler geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Onay İhtiyacı, Toplumsal Baskı, Psikolojik İyi Oluş

Toplumun İlk Yardım Bilinci: Sağlık Okuryazarlığı ve Yaygın Eğitim Programlarının Değerlendirilmesi

Fatma Tüysüz

Girne Amerikan Üniversitesi, KKTC

e-posta: fatmatuysuz@gau.edu.tr

Özet

İlk yardım, hayat kurtarma potansiyeli taşıyan ve acil sağlık durumlarında profesyonel yardım gelene kadar uygulanması gereken kritik bir müdahale alanıdır. Ancak toplumun büyük bir kesimi, ilk yardım bilgisi ve becerileri açısından yetersizdir. Bu yetersizlik, yalnızca bireysel güvenlik açısından değil, aynı zamanda toplumsal sağlık sistemi üzerinde de önemli riskler oluşturmaktadır. Bu derleme çalışmasında, toplumun ilk yardım bilinci düzeyi sağlık okuryazarlığı bağlamında ele alınmış; yaygın eğitim programlarının etkinliği, sürdürülebilirliği ve erişilebilirliği literatür taraması yoluyla değerlendirilmiştir. Literatürde, ilk yardım bilgisi ile sağlık okuryazarlığı düzeyi arasında doğrudan bir ilişki olduğu görülmektedir. Yüksek sağlık okuryazarlığına sahip bireyler, acil durumlarda daha doğru, hızlı ve etkili müdahalelerde bulunabilmekte; hem kendilerinin hem de çevresindekilerin sağkalım şansını artırabilmektedir. Buna karşın, birçok toplumda ilk yardım eğitimi bir defalık ve teorik düzeyde sınırlı kalmakta, pratik uygulamalara yeterince yer verilmemektedir. Bu durum, edinilen bilgilerin kısa sürede unutulmasına ve acil bir durumda etkisiz kalınmasına yol açmaktadır. Bu bağlamda derlemede, ilk yardım bilincini artırmaya yönelik yaygın eğitim programları; içerik, yöntem, süreklilik ve kitleye ulaşma açısından değerlendirilmiştir. Özellikle okullarda, iş yerlerinde, topluluk merkezlerinde ve dijital platformlarda yürütülen eğitimlerin, bilgiyi daha kalıcı hale getirdiği ve geniş kitlelere ulaşılmasını sağladığı görülmektedir. Ayrıca uygulamalı simülasyonlar, etkileşimli atölyeler ve toplumsal kampanyalar gibi aktif öğrenme yöntemlerinin, katılımcıların bilgi düzeylerini ve güvenlerini artırmada etkili olduğu vurgulanmıştır. Sonuç olarak, toplum temelli ilk yardım eğitimlerinin yalnızca birey odaklı değil, aynı zamanda kamusal bir sağlık politikası perspektifiyle ele alınması gerektiği açıktır. Sağlık okuryazarlığını destekleyen, sürekli güncellenen ve farklı demografik gruplara hitap eden yaygın eğitim modelleri ile ilk yardım bilincinin toplum genelinde güçlendirilmesi mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: İlk Yardım, Sağlık Okuryazarlığı, Halk Sağlığı, Yaygın Eğitim

Paramedik Adaylarında Stresle Baş Etme: Eğitim Sürecinde Psikolojik Dayanıklılık Geliştirme

Dilek Sarıyıldız

Girne Amerikan Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs,

e-posta: dileksariyildiz@gau.edu.tr

Özet

Paramediklik, doğası gereği stresli ve hızlı karar verme gerektiren bir meslektir. Paramedik adayları eğitim süreçlerinde hem teorik bilgi hem de uygulamalı beceriler konusunda yoğun bir tempoyla karşı karşıya kalırken, aynı zamanda travmatik vakalar, ölümle yüzleşme, zaman baskısı ve kritik müdahale durumları gibi mesleğe özgü stres kaynaklarını da deneyimlemeye başlamaktadır. Bu durum, adaylarda stres düzeyini artırmakta; kaygı, tükenmişlik ve motivasyon kaybına neden olabilmektedir. Bu derleme çalışmasının amacı, paramedik adaylarının stresle baş etme becerilerini destekleyen psikolojik dayanıklılık (resilience) kavramını alanyazın çerçevesinde incelemek ve eğitim sürecinde bu becerinin nasıl geliştirilebileceğine dair öneriler sunmaktır. Son yıllarda yapılan araştırmalar, sağlık alanında görev alacak bireylerin psikolojik sağlamlık düzeylerinin hem mesleki yeterlilikleri hem de genel iyi oluşları üzerinde belirleyici olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle paramedik adayları için kriz anlarında soğukkanlılıkla hareket edebilme, duygusal yükü yönetebilme ve hızlı karar alabilme gibi beceriler, yalnızca teknik değil aynı zamanda psikolojik donanım ile da ilişkilidir. Bu nedenle psikolojik dayanıklılık eğitiminin, paramedik müfredatına bütüncül bir yaklaşımla entegre edilmesi önerilmektedir. Derleme kapsamında ele alınan çalışmalarda; mindfulness (bilinçli farkındalık), nefes çalışmaları, duygusal ifade teknikleri, yapılandırılmış stres yönetimi eğitimleri, kriz simülasyonları ve grup temelli destek programlarının öğrenciler üzerindeki olumlu etkilerine sıklıkla vurgu yapılmıştır. Bu yaklaşımların öğrencilerin öz-yeterlik algısını artırdığı, tükenmişliği azalttığı ve genel psikolojik iyi oluşlarını desteklediği belirtilmektedir. Ayrıca eğitim kurumlarının destekleyici bir öğrenme ortamı sağlaması, akademik kadronun rehberliği ve akran desteğinin de bu süreci güçlendirdiği ifade edilmektedir. Sonuç olarak, paramedik adaylarının yalnızca mesleki bilgi ve becerilerle değil, aynı zamanda psikolojik dirençle donatılması, sahada karşılaşacakları zorlayıcı durumlarla başa çıkabilmelerini kolaylaştıracaktır. Bu doğrultuda, dayanıklılığı merkezine alan, sürdürülebilir ve uygulama temelli eğitim modellerine duyulan ihtiyaç her geçen gün artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Paramedik Eğitimi, Stres Yönetimi, Psikolojik Dayanıklılık

Derslerde Sanat Entegrasyonu, Sanat Eseri ve Öğretmen Özellikleri: Sosyal bilgiler Öğretmen Adaylarının Görüşleri

Ahmet Galip Yücel

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, TÜRKİYE,

e-mail: ahmetyucel@gmail.com, Orcid No: 0000-0001-9435-7315

Özet

İyi oluş kavramı ile sanat ve güzellik algısı arasındaki ilişki psikoloji ve sinirbilim başta olmak üzere birçok disiplinden araştırmacının ilgisini çekmektedir. Sanatla ilgilenmenin ve güzele yönelik deneyimlerin zihinsel ve duyuşsal iyi oluş üzerindeki etkisi dikkate alındığında öğretmenlerin sanatı öğrenme öğretme sürecine entegre etmelerinin kritik önemi açığa çıkmaktadır. Dolayısıyla bu çalışmada sosyal bilgiler öğretmen adaylarının sanat eseri algılarını, sanatın derse entegrasyonuna yönelik görüşlerini ve etkili entegrasyonu sağlayabilecek öğretmen özelliklerine ilişkin düşüncelerini incelemek amaçlanmıştır. Nitel araştırma desenine uygun yürütülen bir araştırmada, dördü kadın ve dördü erkek olmak üzere sekiz sosyal bilgiler öğretmen adayıyla yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen verilerin çözümlenmesinde içerik analizine başvurulmuştur. Araştırma bulguları katılımcıların sanat eserlerini; estetik duygusuna hitap eden, özgün, iz bırakan, emek ve mesaj içeren ve insanlarca kabul gören nadir, yaratıcı ürünler olarak gördüklerini açığa çıkarmıştır. Katılımcılar sanat entegrasyonunun öğrencilere özgünlük, yaratıcılık ve sanat ilgisi kazandırabileceğini ancak sanata ilgisiz öğrencilerin ya da mesleki bilgisi sınırlı öğretmenlerin bu faydaları sınırlayabileceğini ifade etmişlerdir. Ayrıca katılımcılar bir öğretmenin derslerinde sanat eserlerine yer verebilmesi için estetik duyguya ve iyi düşünme becerilerine sahip olması, mesleki bilgisinin ve sanata yönelik ilgisinin yeterli düzeyde olması gerektiğini belirtmiştir. Bu özelliklere sahip öğretmenlerin derslerinde sanat eserlerine yer verdikleri takdirde derslerin sadece bilgi aktarımı olmanın ötesine geçerek bütüncül bir iyi oluşa destek olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sanat, sosyal bilgiler, sanat eseri, öğretmen nitelikleri

Okul Öncesi Eğitimde Kriz ve Stres Yönetimi Konusunun Ele Alındığı Araştırmaların İçerik Analizi

Şebnem Güldal

Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC,

sebnem.guldal@neu.edu.tr, Orcid No:0000-0002-8241-0868

Sema Baltacı

Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

20235075@std.neu.edu.tr, Orcid No:0009-0008-5636-1995

Özet

Bu araştırmada, okul öncesi eğitimde kriz ve stres yönetimi konusu ile ilgili yapılan araştırmalar belirlenmiş olup bu araştırmaların belirlenen bazı temalar çerçevesinde dağılımını analiz etme üzerine odaklanmıştır. Kriz yönetimi krizin oluşabilmesine karşı önlemler alma yorum yapabilme, önleyebilme, atlatılması, atlatmadan sonraki aşamadaysa durumdan ders çıkartılması, planların yapılması ve hayata geçirilmesi kontrolün sağlanması, kontrolün denetimi gibi nitelikleri kapsayan yönetim modelidir. Bu çalışmada araştırma makaleleri ve lisansüstü tezlerin kapsamında okul öncesi eğitimde kriz ve stres yönetimi ile ilgili konuların incelenmesi amaçlanmıştır. Bu çalışma nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi kullanılarak yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2010-2024 yılları arasında araştırma makaleleri, yüksek lisans tezleri ve doktora tezleri ile literatür taraması yapılarak 30 adet çalışma oluşturmaktadır. Bu çalışmalarda anabilim dalı, yazar sayısı, çalışma grubu, yayın yılı, yayın ili, yayın türü, araştırma deseni, araştırma konusu, veri toplama araçları ve veri çözümü araçları ölçek olarak belirlenmiştir. Araştırmada belirlenen çalışmalar içerik analizi kullanılarak taranmıştır. İçerik analizi yönergesinde bulunan on adet soruyla sorgulanan ve elde edilen veriler grafikleştirilerek sunulmuştur. Araştırmanın sonucuna göre okul öncesi eğitimde kriz ve stres yönetimi ile ilgili en çok araştırma makalesine yer verildiği, en fazla iki yazarlı araştırmaların yapıldığı, araştırmaların en çok 2022 yılında yayınlandığı, nicel araştırma desenine daha çok yer verildiği, okul öncesi eğitimde kriz ve stres yönetimi ile ilgili araştırmalarda en çok öğretmenlerin örnekleme alındığı, okul öncesi eğitimde kriz ve stres yönetimi ile ilgili konu dağılımına bakıldığında en çok kriz sürecinde okul yöneticilerinin davranışlarının incelendiği, okul öncesi eğitimde kriz ve stres yönetimi ile ilgili çalışmaların ana bilim dalı dağılımında en çok eğitim bilimleri alanında çalışmalar yapıldığı, çalışmaların illere göre dağılımında ise en çok İstanbul da çalışmaların yayınlandığı, veri toplama araçlarında en çok ölçek, analiz etmede ise en çok ANOVA kullanıldığı bulgularına ulaşılmıştır. Bu bulgular sonucunda okul öncesi eğitimde kriz ve stres yönetimi ile ilgili güncel çalışmalar yapılması, doktora tezi çalışmalarına yer verilmesi, okul öncesi eğitimde kriz ve stres yönetimi ile ilgili uygulanabilecek yöntem ve stratejiler kapsamında yapılan çalışmalar ve okul öncesi eğitimde kriz ve stres yönetimi ile ilgili yapılan çalışmalarda öğrenci görüşlerine daha fazla yer verilmesi öneri olarak sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Kriz, Okul Öncesi, Stres, Yönetim

Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Alanında Hazırlanan Setlerde Yer Alan Kalıp Sözlerin İşlenişi

Ramazan Çakır

Orcid:0000-0001-9862-0846, Girne Amerikan Üniversitesi, ramazancakir@gau.edu.tr,
KKTC

Zehra İpek

Orcid: İrsen Küçük Ortaokulu Türkçe Öğretmeni, zehraipek97@gmail.com, KKTC

Rafet Enes Çakır

Orcid:0009-0007-5930-9474, Girne Amerikan Üniversitesi, rafetenescakir@gau.edu.tr, KKTC

Özet

Türkçe öğretimi, sadece dilin öğretilmesiyle sınırlı değildir. Hedef öğrencilere farklı kültürel bağlamları anlamalarını ve değerlendirmelerini sağlayarak bir köprü oluşturur. Kültür ve halk edebiyatı unsurları bir dilin içinde bulunduğu toplumun değerlerini, normlarını, geleneklerini ve yaşam tarzlarını kapsayan derin ve karmaşık bir kavramdır. Ders kitapları, öğrencilere bu kültürel içeriği sunarak dil öğrenme sürecini zenginleştirir ve daha etkili iletişim kurmalarına yardımcı olur. Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi alanında hazırlanan setlerde ve kitaplarda farklı bir yaklaşımla öğretim teknikleri ve yöntemleri kullanılmaktadır. Bu farklılıkların yanı sıra yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde ortak olan nokta, sadece dil bilgisi kurallarını ve iletişim becerilerini öğretmekle kalmaz, aynı zamanda Türk kültürünü de öğrencilere aktarmayı hedefler. Bu çalışmanın amacı, yabancılara Türkçe öğretimi alanında hazırlanmış Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi ve Yeni İstanbul Uluslararası Öğrenciler İçin Türkçe Ders Kitapları setlerindeki okuma- dinleme metinlerinde geçen kalıp sözlerin (atasözleri, deyimler, kısa dualar-alkışlar, dilekler, gündelik sözler, tekerlemeler, ölçünlü sözler) tespit etmek ve Türk kültürüne ve Türk dili alanına sundukları katkıyı belirlemektir. Araştırmanın örneklemini “Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti (A1, A2, B1, B1, C1-C2)” ve Yeni İstanbul Uluslararası Öğrenciler İçin Türkçe (A1, A2, B1, B2, C1)” oluşturmaktadır. Araştırmada, nitel analiz tekniklerinden biri olan “doküman analizi” tekniği kullanılmıştır. Elde edilen veriler, betimsel olarak incelenmiş, tablolastırılmış ve yorumlanmıştır. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Setinde yer alan okuma metinleri incelendiğinde, 83 alkış-dilek, 450 deyim, 8 atasözü, 7 tekerleme, tespit edilmiştir. Yeni İstanbul Uluslararası Öğrenciler İçin Türkçe Öğretim Setinde yer alan okuma-dinleme metinleri incelendiğinde, 292 alkış-dilek, 523 deyim, 5 atasözü, 1 tekerleme ve 336 günlük ifade tespit edilmiştir. Bu metinlerde ölçünlü söz ve kargış-beddua örneklerine rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Yabancı Dil, Türkçe Öğretimi, Yabancılar için Türkçe Öğretim Seti, Kalıp Sözler

Üniversite Öğrencilerinde Sosyal Medya Bağımlılık Düzeylerinin İncelenmesi

Sibel Süzek Birkollu

Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Kuzey Kıbrıs Kampüsü, Eğitim Fakültesi,

Özel Eğitim Öğretmenliği Bölümü, KKTC

e-posta: sibel.suzek@asbu.edu.tr, Orcid Id: 0000-0003-1058-8533

Beyza Dağ

Psikolog, e-posta: beyzaadag1@gmail.com, Orcid Id: 0009-0008-2069-8721

Özet

Günümüzde sosyal medya, bireylerin gündelik yaşamlarının vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. Özellikle genç yetişkinler arasında sosyal medya kullanımı oldukça yaygındır. COVID-19 pandemisiyle birlikte artan dijitalleşme, uzaktan eğitim süreçleri ve sosyal izolasyon, sosyal medya kullanım oranlarını daha da artırmış, bu durum ise sosyal medya bağımlılığına zemin hazırlamıştır. Bu bağlamda üniversite öğrencileri, sosyal medya bağımlılığı açısından risk grubunda yer alan önemli bir kitle olarak öne çıkmaktadır. Bu araştırmanın temel amacı, üniversite öğrencilerindeki sosyal medya bağımlılığı düzeylerini incelemek ve bu bağımlılık düzeylerini etkileyebilecek çeşitli demografik ve bireysel değişkenleri analiz etmektir. Literatürde yapılan önceki çalışmalar, üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılığı düzeylerinin genellikle orta seviyede olduğunu göstermektedir. Ancak, bu düzeyin bireysel ve çevresel faktörlere göre değişiklik gösterebileceği düşünülmektedir. Özellikle pandemi sonrası dönemde, sosyal medya kullanım amaçlarının değişmiş olabileceği ve bireylerin psikolojik iyi oluş durumlarıyla sosyal medya kullanımları arasında daha güçlü ilişkiler oluşabileceği öngörülmektedir. Araştırmada sosyal medya bağımlılığı; cinsiyet, yaş, günlük internet kullanım süresi, akademik başarı düzeyi ve en çok tercih edilen sosyal medya platformları gibi değişkenler çerçevesinde ele alınacaktır. Ayrıca, öğrencilerin sosyal medya kullanımlarının motivasyonları ve bu kullanımların akademik başarı üzerindeki etkileri de dolaylı olarak değerlendirilecektir. Çalışmanın örneklemini, 2024-2025 akademik yılında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde bulunan bir üniversitede eğitim görmekte olan öğrenciler oluşturacaktır. Katılımcıların demografik bilgileri “Demografik Bilgi Formu” ile toplanacak, sosyal medya bağımlılığı ise “Bergen Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği” kullanılarak ölçülecektir. Veriler Google Forms aracılığıyla çevrim içi olarak toplanacak, analizler SPSS-26 paket programı kullanılarak gerçekleştirilecektir. Elde edilen bulgular doğrultusunda, sosyal medya bağımlılığını önlemeye yönelik öneriler sunulacak ve ileride yapılacak çalışmalara katkı sağlanacaktır.

Anahtar Sözcükler: Üniversite Öğrencileri, Sosyal Medya Bağımlılığı

Yaşlılarda Öznel İyi Oluş ve Psikolojik Sağlamlık: Güncel Bulgular Işığında Bir Derleme

Büşra Solmaz

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Ermenek Uysal ve Hasan Kalan Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, İlk ve Acil Yardım Programı, Karaman, Türkiye. Orcid: 0000- 0002-0592-4769.

Ümmühan Okur

Süleyman Demirel Üniversitesi, Eğirdir Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, İlk ve Acil Yardım Programı, Isparta, Türkiye. Orcid: 0000-0002-9816-3689.

Özet

Dünya genelinde ortalama yaşam süresinin uzamasıyla birlikte yaşlı nüfusun oranı hızla artmakta; bu durum, yaşlı bireylerin yaşam kalitesini artırmaya yönelik psikososyal yaklaşımların önemini gündeme getirmektedir. Yaşlılık dönemi; emeklilik, sosyal rollerde değişim, bedensel işlevlerde azalma ve kayıplarla karakterize edilen bir süreçtir. Bu nedenle, bireylerin yaşamlarının bu döneminde psikolojik sağlamlıklarını korumaları ve öznel iyi oluş düzeylerini yüksek tutmaları, sağlıklı yaşlanma sürecinin temel taşlarını oluşturur. Öznel iyi oluş, bireyin yaşamından duyduğu memnuniyet ve duygusal deneyimlerin bütününe ifade ederken, psikolojik sağlamlık, bireyin stres ve zorluklar karşısında uyum sağlama kapasitesini ifade etmektedir. Öznel iyi oluş, yalnızca bireyin kendini iyi hissetmesi değil, aynı zamanda topluma katkı sağlama, anlamlı ilişkiler kurma ve yaşamdan tatmin olma haliyle de ilişkilidir. Psikolojik sağlamlık ise bireyin krizler, travmalar ya da zorluklar karşısında yıkılmadan ayağa kalkabilmesini ve uyum sağlayabilmesini ifade eder. Bu iki kavram, birlikte değerlendirildiğinde yaşlı bireylerin sadece ruh sağlığını değil, fiziksel sağlık durumlarını ve yaşam motivasyonlarını da olumlu yönde etkilemektedir. Özellikle COVID-19 pandemisi gibi küresel krizlerde yaşlı bireylerin sosyal izolasyona daha fazla maruz kalması, öznel iyi oluşlarını ve psikolojik sağlamlıklarını ciddi biçimde zorlamıştır. Bu tür olağandışı durumlar, yaşlı bireylerin dayanıklılığını artırmaya yönelik önleyici halk sağlığı politikalarının geliştirilmesinin zorunlu olduğunu göstermektedir. Ayrıca, dijital araçlara erişim ve dijital okuryazarlık düzeyleri de yaşlıların psikolojik durumları üzerinde doğrudan etkilidir. Sonuç olarak, yaşlı bireylerde öznel iyi oluş ve psikolojik sağlamlık düzeylerinin artırılması, sadece bireysel düzeyde değil; aynı zamanda toplumsal refah, sağlık sistemlerinin yükünü hafifletme ve aktif yaşlanma politikalarının başarısı açısından da büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda, sosyal hizmetler, psikolojik danışmanlık, toplum temelli destek programları ve aile katılımının güçlendirilmesi gibi bütüncül müdahale stratejileri geliştirilmelidir.

Anahtar Sözcükler: Yaşlılık, Öznel İyi Oluş, Psikolojik Sağlamlık, Psikolojik İyi Oluş

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Görüşleri ve Zorbalıkla Baş Edebilme Stratejileri: KKTC Örneği

Oya Ertuğruloğlu

Girne Amerikan Üniversitesi, KKTC, e-mail: oyaertugruloğlu@gau.edu.tr, Orcid No: 0009-0002-6639-1545

Ülkü Pişkin

Girne Amerikan Üniversitesi, KKTC, e-mail: ulkupiskin@gau.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-1976-7327

Tuğba Karakuş Aksu

Girne Amerikan Üniversitesi, KKTC, e-mail: tugbakarakus@gau.edu.tr, Orcid No: 0009-0002-3172-803X

Özet

Okullarda gördüğümüz saldırgan davranışlar yalnızca ülkemizde değil, tüm dünya da görülen yaygın bir problemdir. Saldırgan davranışların en yaygın şeklinin de zorbalık olduğu görülmektedir. Çocuğun topluma uyum sürecinde en önemli yapı taşı ebeveynleridir. Çocuğun küçük yaşlardan itibaren ebeveynle iletişiminin niteliği gelecekteki davranış özelliklerinin belirleyicisidir. Ebeveynlerinin kişilik özellikleri, birbirlerine ve çocuğa karşı tutumları, sosyo-ekonomik ve kültürel yapısı çocuğun gelecekte nasıl bir birey olacağını belirler. Ebeveynlerden sonra çocuğun tüm gelişim alanlarının şekillendiği ve disipline olduğu yer okullardır. Okullar, öğrencilerin hem eğitim- öğretim gördüğü hem de öğretmenleri ve akranlarıyla zaman geçirerek sosyalleştiği alanlardır. Çocuğun sosyalleşme süreci, okul öncesi dönemde hızla gelişmeye başlar. Sosyalleşme süreci, çocukların akranlarıyla olan iletişimlerinin gelişim yönünü etkiler. Çocuk, büyüdükçe ailesinden çok akranlarıyla iletişim kurmaya çalışır, bu da çocuğun sosyal davranışlarının ve akran ilişkilerinin niteliğini olumlu veya olumsuz yönde etkiler. Çocuğun hem arkadaşlık ilişkileri hem de benlik algısının şekillendiği okul öncesi dönem, akran zorbalığı için kritik bir dönemdir, bu dönemde çocuğun gelişim sürecinde zorbalık olgusuna önem verilmelidir. Akran ilişkileri, çocuklar arasında iş birliğini ve ortak deneyimleri teşvik eden; kişilerarası ilişkiler, problem çözme ve zorluklarla baş edebilmede önemli rol üstlenen bir olgudur. Bu araştırmanın amacı; okul öncesi öğretmenlerinin akran zorbalığına ve zorbalıkla baş edebilme stratejilerine yönelik görüşlerinin incelenmesidir. Araştırmada Girne bölgesindeki 5 anaokulunda görevli 52 okul öncesi öğretmeninden yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak veriler toplanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi kullanılarak gruplandırılmıştır. Araştırma sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin zorbalığı ne şekilde tanımladıkları, sınıf ortamlarında ne tür zorbalık çeşitlerinin yaşandığını ortaya koydukları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: KKTC, Okul Öncesi Dönem, Akran Zorbalığı, İstenmeyen Davranışlar, Okul Öncesi Öğretmen Görüşleri

Yaşlılarda Yalnızlığın Psikolojik İyi Oluş Üzerine Etkisi: Literatür Derlemesi

Ümmühan Okur

Süleyman Demirel Üniversitesi, Eğirdir Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Türkiye,
e-mail: ummuhanokur@sdu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-9816-3689

Büşra Solmaz

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Ermenek Uysal ve Hasan Kalan Sağlık Hizmetleri
Meslek Yüksekokulu, Türkiye,
e-mail: bsolmaz@kmu.edu.tr, Orcid No: 0000- 0002-0592-4769

Özet

Son yıllarda, yalnızlık duygusunun yaşlı bireylerin psikolojik iyi oluşları üzerindeki etkileri giderek artan bir ilgi odağı haline gelmiştir. Bu derleme çalışması, literatürde bu konuda yer alan çalışmaları inceleyerek yaşlı bireylerde yalnızlığın psikolojik iyi oluş ve genel yaşam kalitesi üzerindeki etkilerini değerlendirmektedir. Yalnızlık, genellikle sosyal izolasyon ve yetersiz sosyal destek ağları ile ilişkilendirilir ve bu durum yaşlı bireylerin depresyon, anksiyete ve düşük yaşam tatmini gibi psikolojik sorunlar yaşama riskini artırır. Çalışmalar, yalnızlığın yaşlılarda depresyon ve anksiyete belirtilerinin şiddetini artırabileceğini, demans gibi sağlık sorunlarının ortaya çıkmasına zemin hazırlayabileceğini ve bağışıklık sistemi fonksiyonlarını zayıflatarak fiziksel sağlığı olumsuz etkileyebileceğini belirtmektedir. Yalnızlığın etkilerini hafifletmek ve yaşlı bireylerin psikolojik iyi oluşlarını artırmak için çeşitli müdahale stratejileri önerilmektedir. Sosyal bağlantıların güçlendirilmesi, grup terapileri, destek grupları ve topluluk etkinliklerine katılım, dijital iletişim araçlarının kullanımı yalnızlık duygusunu azaltabilecek etkin yaklaşımlar arasındadır. Sonuç olarak, yaşlı bireylerin psikolojik iyi oluşunu önemli ölçüde etkileyen etkenlerden biri olan yalnızlığın erken müdahale ve uygun destek mekanizmaları ile yönetilerek yaşlıların sosyal katılımlarının artırılması, yalnızlık duygusunun olumsuz etkilerini azaltmada anahtar rol oynamaktadır. Literatürdeki mevcut bulgular, yalnızlığın hem bireysel hem de toplumsal düzeyde ele alınması gereken bir halk sağlığı sorunu olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar sözcükler: Psikolojik İyi Oluş, Ruh Sağlığı, Yaşlı, Yalnızlık

Üniversite Öğrencilerinde Sürdürülebilir Eğitim Liderliği Davranışlarının İncelenmesi

Sibel Süzek Birkollu

Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Kuzey Kıbrıs Kampüsü, KKTC
e-posta: sibel.suzek@asbu.edu.tr Orcid Id: 0000-0003-1058-8533

Damla Araz Canpolat

Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Kuzey Kıbrıs Kampüsü, KKTC
e-posta: damla.araz@asbu.edu.tr Orcid Id: 0000-0002-8002-4752

Efehan Bülbül

Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Kuzey Kıbrıs Kampüsü, Psikoloji öğrencisi, KKTC
e-posta: efehanbulbul0@gmail.com Orcid Id: 0009-0009-3869-5390

Özet

Sürdürülebilir eğitim ve sürdürülebilir eğitim liderliği, son yıllarda hem ulusal hem de uluslararası düzeyde eğitim politikalarının ve araştırmalarının odağında yer almaya başlamış önemli kavramlardır. Bu kavramlar, yalnızca çevresel duyarlılığı değil, aynı zamanda ekonomik, sosyal ve kültürel sürdürülebilirliği de içine alan çok boyutlu bir yaklaşımı temsil etmektedir. Eğitimde sürdürülebilirlik, yalnızca bilgi aktarımını değil, aynı zamanda gelecek kuşaklara daha adil, kapsayıcı ve yaşanabilir bir dünya bırakma sorumluluğunu da beraberinde getirmektedir. Bu bağlamda sürdürülebilir eğitim liderliği ise, eğitim kurumlarında çalışan liderlerin bu değerleri benimseyip uygulamaya geçirme becerilerini ve yaklaşımlarını ifade eder. Konuya kuramsal bir zemin kazandıran öncü araştırmacılar arasında Hargreaves ve Fink'in "sürdürülebilir liderlik" modellemesi, Davies'in eğitim politikaları bağlamında sürdürülebilirlik vurgusu ve Lambert'in liderliğin paydaş temelli, katılımcı doğasına yaptığı vurgu dikkat çekmektedir. Özellikle Türkiye ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) gibi ülkelerde, sürdürülebilir eğitim liderliği kavramı üzerine yapılan çalışmaların sayısı sınırlı olmakla birlikte artış göstermektedir. Türkiye özelinde ise bu kavrama yönelik akademik ve uygulamalı ilgi, özellikle 2020 yılı itibarıyla belirgin bir şekilde artmıştır. COVID-19 pandemisinin eğitim sistemleri üzerindeki etkileri, dijitalleşme ve kriz dönemlerinde liderlik becerilerinin önemi, bu artışın arkasındaki temel nedenler arasında yer almaktadır. Ancak, her ne kadar konuya dair farkındalık artmış olsa da, sürdürülebilir liderlik davranışlarının yükseköğretim öğrencileri özelinde nasıl sergilendiğine dair yapılan araştırmalar sınırlı sayıda ve çoğunlukla betimleyici düzeydedir. Bu da alanda daha derinlemesine ve veri temelli çalışmalara olan ihtiyacı ortaya koymaktadır. Bu bağlamda gerçekleştirilen bu araştırma, betimsel tarama modeli çerçevesinde desenlemiş bir nicel çalışmadır. Araştırmanın temel amacı, Türk eğitim sistemi bağlamında üniversite öğrencilerinin sürdürülebilir eğitim liderliği davranışlarını analiz etmektir. Çalışma kapsamında veriler, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde bulunan Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi'nde öğrenim görmekte olan 327 üniversite öğrencisinden elde edilmiştir. Öğrencilerin sürdürülebilir liderlik anlayışları, eğitimde sürdürülebilirlik ilkeleriyle olan ilişkileri ve bu alandaki tutum ve davranışları detaylı biçimde incelenmiştir. Bu doğrultuda elde edilen bulguların, hem kuramsal çerçeveyi zenginleştirilmesi hem de politika yapıcılar, akademisyenler ve eğitim yöneticileri için yol gösterici olması beklenmektedir.

Anahtar kelimeler:: Sürdürülebilir Eğitim Liderliği, Davranışların İncelenmesi, Üniversite

Sürdürülebilirlik ve Sürdürülebilir Eğitim Programına İlişkin Öğrenci Algı Düzeylerinin İncelenmesi

Sibel Süzek Birkollu

Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Kuzey Kıbrıs Kampüsü, KKTC

e-posta: sibel.suzek@asbu.edu.tr Orcid no: 0000-0003-1058-8533

Eylül Solakoğlu

Psikoloji Öğrencisi

e-posta: kudeyul@gmail.com, Orcid no: 0009-0001-9593-4644

Özet

Bu araştırma, sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir eğitim programına ilişkin öğrenci algılarını incelemeyi içermektedir. Eğitimin yaşam için gerekli bilgileri ve edinilen bilgilerin kullanımının sürekliliği sürdürülebilir eğitim kapsamında karşımıza çıkar. Bireylerin edinmiş oldukları bilgileri davranış, tutum ve beceri açısından ekonomik, çevresel, sosyolojik olarak bütüncül bir yaklaşımla uygulamaya koyması gerekir. Sürdürülebilir eğitim kapsamında öğrencilerin eğitimden beklentilerinin karşılanması, yaşamlarından memnuniyet düzeylerinin yüksek olması ve aldıkları eğitimin topluma ne derece katkı sağladığı konular incelenmiştir. Araştırmada öğrencilerinin sürdürülebilir eğitim algılarını ortaya koyarak aldıkları eğitimin sürdürülebilir eğitim kapsamına girip girmediği ve eğitimlerinden duydukları memnuniyet düzeylerini araştırılmaktadır. Bu bağlamda sürdürülebilir eğitim çok boyutlu bir yaklaşım olarak ele alınır. Sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir eğitimin programına ilişkin öğrenci algıları nicel yöntemler kullanılarak incelenmiştir. Yapılan anketler sonucunda 198 üniversite öğrencisinden veri toplanarak araştırma yürütülmüştür. Araştırmada sürdürülebilir eğitim; yaş, cinsiyet, okunan bölüm ve memnuniyet düzeyleri gibi değişkenler göz önünde bulundurularak ele alınacaktır. Veriler sürdürülebilir eğitimle ilişkili beş faktör çerçevesinde analiz edilmiştir. Bulgular sırasıyla, bütüne katkı bilinci, çevreye duyarlık, etik ilkeler, paylaşımcılık ve işlevselliktir. Araştırma, öğrencilerin algılarının sürdürülebilirlik temelli eğitim programının farkındalığının artırılması yönünde olduğuna işaret etmektedir. Bu araştırmanın temel amacı, üniversite öğrencilerinin sürdürülebilir eğitim algılarının bütüne katkı bilinci, çevreye duyarlık, etik ilkeler, paylaşımcılık ve işlevsellik alt faktörleri bağlamında nasıl şekillendiğini ortaya koymaktır. Araştırmada, öğrencilerin sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir odaklı eğitim uygulamalarına karşı farkındalıklarını ve bu bağlam kapsamındaki alt faktörlere karşı farkındalıklarını analiz etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın örneklemini Kuzey Kıbrıs'ta farklı üniversitelerde ve bölümlerde öğrenim görmekte olan 198 üniversite öğrencisinden oluşmaktadır. Katılımcıların demografik bilgileri "Demografik Bilgi Formu" kullanılarak toplanmıştır. Sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir eğitim programına ilişkin öğrenci algıları ise "Sürdürülebilir Eğitim Algısı Ölçeği" ile ölçülmüştür. Öğrencilerin sürdürülebilir eğitim anlayışları, alt faktörler de göz önünde bulundurularak detaylıca incelenmiştir. Veriler Google Forms kullanılarak çevrimiçi bir şekilde toplanacak ve analizler SPSS-26 paket programı kullanılarak gerçekleştirilecektir. Elde edilen bulgular doğrultusunda sürdürülebilirlik ve sürdürülebilir eğitim uygulamalarının işlevinin artırılması ve daha bütüncül hale gelmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Sürdürülebilirlik, Sürdürülebilir Eğitim, Sürdürülebilir Eğitim Programı

Üniversite Öğrencilerinde Sürdürülebilir Bilinç Algısı ve Davranış Düzeylerinin İncelenmesi

Sibel Süzek Birkollu

Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Kuzey Kıbrıs Kampüsü, Eğitim Fakültesi,

Özel Eğitim Öğretmenliği Bölümü, KKTC

E-Posta:Sibel.Suzek@Asbu.Edu.Tr Orcid no: 0000-0003-1058-8533

Mekselina Keklikci

Psikoloji Öğrencisi

e-posta:mekselinaxkek@gmail.com Orcid no: 0009-0008-0111-3468

Özet

Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin sürdürülebilirlik konusundaki bilinç düzeylerini ve bu bilincin davranışlarına olan etkisini incelemektedir. Sürdürülebilirlik, bugünkü nesillerin ihtiyaçlarını karşılarken gelecek nesillerin kaynaklarını tehlikeye atmadan hareket etmeyi gerektirir. Bilinç ise bireyin kendini ve çevresini algılama, değerlendirme ve farkında olma yeteneğidir. Bu bağlamda sürdürülebilir bilinç, çevre, toplum ve ekonomi gibi temel alanlarda uzun vadeli etkileri göz önünde bulundurarak hareket etmeyi ifade eder. Makalede sürdürülebilir bilinç üç temel boyutta ele alınmıştır: bilgi, tutum ve davranış. Bilgi boyutu, bireyin sürdürülebilirlikle ilgili sahip olduğu farkındalık ve bilgiyi temsil eder. Bilgi her zaman bireyin yaşam kalitesi ve çevreye uyumu açısından bir güç kaynağı olmuştur. Bilgi tarihsel süreçte gelişim göstermiş, teknolojik gelişmelerle birlikte dönüşüme uğramıştır. Tutum boyutu ise bireyin sürdürülebilirliğe yönelik içsel yaklaşımını ifade eder. Günümüz toplumları yoğun tüketim baskısı altındayken, bireyler bir yandan daha fazla tüketmeye yönlendirilmekte, diğer yandan çevresel kaygılar nedeniyle tüketimlerini sınırlandırma gereği hissetmektedirler. Bu durum tutumların ikileme düşmesine neden olmaktadır. Davranış boyutu ise bireyin sahip olduğu bilgi ve tutumların pratikteki yansımalarıdır. Üniversite öğrencilerinin sürdürülebilir davranışları sosyal çevre, ekonomik şartlar ve toplumsal normlarla etkileşim içinde gelişmektedir. Sonuç olarak, sürdürülebilir bilinç düzeyinin ölçülmesi ve geliştirilmesi, yalnızca bireylerin değil, toplumların da çevresel, ekonomik ve sosyal sorunlarla başa çıkmasında önemli bir rol oynamaktadır. Çalışmanın örneklemini, 2024-2025 akademik yılında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde bulunan bir üniversitede eğitim görmekte olan öğrenciler oluşturacaktır. Katılımcıların demografik bilgileri “Demografik Bilgi Formu” ile toplanacak, sürdürülebilir bilinç algısı ve davranışları ise “sürdürülebilir bilinç Ölçeği” kullanılarak ölçülecektir. Nicel veriler kullanılarak 327 üniversite öğrencisinden veri toplanmıştır. Veriler Google Forms aracılığıyla çevrim içi olarak toplanacak, analizler SPSS-26 paket programı kullanılarak gerçekleştirilecektir. Elde edilen bulgular doğrultusunda, sürdürülebilir bilinç algısı ve davranışlarına yönelik öneriler sunulacak ve ileride yapılacak çalışmalara katkı sağlanacaktır.

Anahtar Sözcükler: Üniversite Öğrencileri, Bilinç, Sürdürülebilirlik, Sürdürülebilir Bilinç

Kurumsal Sürekli Eğitim Bağlamında Uzaktan Eğitimin Sürdürülebilirliği

Mürsel Ferhat Sağlam

İstanbul Kültür Üniversitesi, Türkiye

m.saglam@iku.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-8294-3907

Özet

İnternetin 2. evresini temsil eden ve 2000’li yıllarda anlam kazanarak Web 2.0 şeklinde kavramsallaşan süreç, literatürde dijitalleşme olarak ifade edilirken, kurumsal yapıların üretim, işleyiş ve yönetim dinamiklerine dijital araç ve olguları entegre etmesi ise dijital dönüşüm olarak betimlenmiştir. Birleşmiş Milletler’in 2030 Küresel Kalkınma Amaçları politikası doğrultusunda sürdürülebilir eğitimin sistemleşmesi, günümüz iş dünyasında kurumların üretim ve tutundurma faaliyetlerinde rekabet avantajı kazanması için önemli bir kriter olmuştur. Kurumlar bu realiteyi somutlaştırmak için çalışanların lisans öğrenimini, lisansüstü kariyerini, ve uzmanlık sertifikalarını insan kaynakları politikasının bir gereği olarak ölçüt kabul etmektedirler. Ancak bu yöntem, statik yapısı gereği sürdürülebilirliğe katkı sağlamadığı gibi kurumun, işveren markası politikasına da herhangi bir avantaj oluşturmamaktadır. Buna karşın internetin yayılımı, dijital teknolojideki gelişmeler ve mobil teknolojideki dönüşüm işletmelerin, kurumsal sürekli eğitim politikasını opsiyonel olmaktan çıkarıp stratejik bir gereklilik haline getirmiştir. Çalışanların hibrit çalışma düzenindeki iş süreçleri veya mesai sorumlulukları ise kurumların sürekli eğitim politikasını çevrimiçi ortamda kurgulamasına neden olmuştur. Bu nedenle işletmelerin, çevrimiçi öğrenme platformları, dijital araçlar, tarayıcı eklentileri, etkileşimli mikro testler ve e-kitaplar hazırlaması gerekmiştir. Çevrimiçi eğitimin sistemleşmesiyle işletmelerin rekabet avantajı artacağı gibi uzaktan eğitimin sürdürülebilirliği de sağlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sürekli Eğitim, Uzaktan Eğitim, Sürdürülebilirlik, Dijital Dönüşüm

Ergenlerde Öznel İyi Oluş ve Duygusal Özerklik: Gelişimsel Bulgular Işığında Bir Derleme

Büşra Solmaz

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Ermenek Uysal ve Hasan Kalan Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, İlk ve Acil Yardım Programı, Karaman, Türkiye. Orcid no: 0000- 0002-0592-4769.

Hatice Yağcı Karamanlı

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Ermenek Uysal ve Hasan Kalan Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, İlk ve Acil Yardım Programı, Karaman, Türkiye. Orcid no: 0000-0002-9134-6036.

Özet

Ergenlik dönemi; bireyin benliğini keşfettiği, aileden ayrışarak sosyal çevresiyle daha yoğun bağlar kurduğu ve duygusal yaşantısında önemli dönüşümlerin yaşandığı bir dönemdir. Bu dönemde öznel iyi oluş (subjective well-being) ve duygusal özerklik (emotional autonomy), ergenlerin psikososyal uyumları ve yaşam doyumları açısından kritik öneme sahiptir. Öznel iyi oluş; bireyin yaşamdan aldığı doyum, olumlu duyguların baskınlığı ve olumsuz duyguların azlığı ile tanımlanırken; duygusal özerklik, bireyin özellikle ebeveyn figürlerinden bağımsız kararlar alabilme ve duygusal olarak ayrışabilme kapasitesini ifade eder. Ergenlikte bu kavramlar, arkadaşlık kalitesi, akademik başarı, aile ilişkileri ve dijital yaşam gibi çeşitli faktörlerden etkilenmektedir. Özellikle duygusal istikrarın gelişmekte olduğu bu dönemde, bireylerin stresle baş etme becerileri ve öz yeterlilik algıları öznel iyi oluş düzeyini belirlemektedir. Duygusal özerklik, ergenlerin ebeveynlerinden duygusal olarak ayrışmaları ancak bu ayrışmayı düşmanca bir kopuş yerine sağlıklı bir bireyselleşme süreci olarak yaşamaları anlamına gelir. Araştırmalar, ebeveynlerin demokratik ve destekleyici tutumlarının ergenin duygusal özerkliğini olumlu etkilediğini, bu durumun da öznel iyi oluşla pozitif ilişkili olduğunu göstermektedir. Öznel iyi oluş ve duygusal özerklik, karşılıklı olarak birbirini besleyen iki gelişimsel olgudur. Duygusal özerkliğe sahip ergenler, yaşamlarında daha fazla kontrol algısı ve özgüven hissederek daha yüksek yaşam doyumu bildirmektedir. Ayrıca, ergenin duygusal özerkliğine saygı gösteren bir aile ortamı, bireyin duygularını tanıma ve düzenleme becerilerini geliştirerek öznel iyi oluşunu desteklemektedir. Ergenlik döneminde öznel iyi oluşun desteklenmesi için aile, okul ve toplum düzeyinde duygusal özerkliği teşvik eden yaklaşımlara ihtiyaç vardır. Aile içi iletişimin açık, saygılı ve destekleyici olması; okullarda bireylerin duygusal farkındalıklarını artıran sosyal-duygusal öğrenme programlarının uygulanması önerilmektedir. Ayrıca, ergenlerin kendi kararlarını alabilecekleri kontrollü özgürlük ortamları yaratılması hem psikolojik dayanıklılık hem de yaşam doyumu açısından olumlu sonuçlar doğurmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Ergenlik, Öznel İyi Oluş, Duygusal Özerklik, Psikolojik İyi Oluş

Bir Sınıfın Öğrenci Profili Analizine Göre Öğrenme-Öğretme Sürecine Yönelik Öneriler Geliştirme

Ümmühan Güliz Orhan

Düzce Üniversitesi, Türkiye

e-mail: ummuhanguliz@mail.com, Orcid No: 0000-0002-3857-0434

Abdurrahman Kılıç

Düzce Üniversitesi, Türkiye

e-mail: abdurrahmankilic@duzce.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-2704-2951

Özet

Bu çalışma, bir özel okulun 10. sınıfında öğrencilerin profilini analiz ederek öğrenme-öğretme sürecine yönelik öneriler geliştirmeyi amaçlamaktadır. Araştırma, durum çalışması olarak tasarlanmış olup, bir sınıf ortamının detaylı analizine odaklanmaktadır. Çalışma grubu, 19 öğrenci, 19 veli ve bu sınıfta derse giren 13 öğretmenden oluşmaktadır. Olumlu bir eğitim atmosferi, öğrenci ve öğretmenlerin iyi oluşunu ciddi ölçüde etkilemektedir. Ancak, öğrencilerin düşük motivasyonu, zayıf katılımı, disiplinsiz davranışları (örneğin, derse geç gelme, ders esnasında sohbet etme ve gezinme), uyuması, okul araç-gereçlerini taşımaması gibi durumlar öğrenme süreçlerini sekteye uğratabilmektedir. Bu tür zorlukların yoğun olarak yaşandığı ve öğretmenlerin sıkça sorun bildirdiği bu sınıfın grup ve birey özellikleri ile ilgili veriler toplanıp analiz edilerek etkili bir öğrenme öğretme sürecinin oluşturulması için öneriler geliştirilebileceği ve yaşanan sınıf içi sorunlara çözüm yolları sunabileceği düşünülmektedir. Bu amaçla, öğretmen ve velilerle yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Öğrencilerin görüşleri ise açık uçlu görüş alma formlarıyla toplanmıştır. Verilerin içerik analizi yöntemiyle analiz edilmesi ve sorunların ortak temalar altında ortaya koyulması hedeflenmektedir. Bu çalışmanın, bir sınıfın profilini ortaya koyarak olumlu bir öğrenme ortamının oluşturulmasına, sınıf içi dinamiklerin daha iyi anlaşılmasına ve sınıf içi sorunlara yapıcı çözümler geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf Yönetimi, Disiplin Sorunları, Eğitim Ortamı, Öğrenci Profili, Durum Çalışması, Öğrenme-Öğretme Süreci

48-72 Aylık Çocuğa Sahip Annelerin Gözünden Yürütücü İşlevler: Algılar, Stratejiler ve Günlük Yaşam Pratikleri

Esra Kabaca

Yüksek Lisans Öğrencisi, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Türkiye

esra.kabaca@gop.edu.tr, 0009-0008-5966-9071

Nuran Tuncer

Doç. Dr. Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Türkiye

nuran.tuncer@gop.edu.tr, 0000 0002 8748 5084

Özet

Yürütücü işlevler; bireyin düşünce ve davranışlarını kontrol etmesini, çevresel uyaranlara karşı tepkilerini düzenlemesini ve uzun vadeli hedeflere yönelik planlama yapmasını sağlayan üst düzey bilişsel süreçlerdir. Bilişsel esneklik, çalışan bellek ve ketleme gibi temel becerileri kapsayan yürütücü işlevler, bireyin sosyal ve bilişsel durumlara uyum sağlamasında kritik bir rol oynar. Alanyazın, yürütücü işlevlerin özellikle erken çocukluk döneminde hızlı bir gelişim gösterdiğini ve bu dönemin gelişim açısından hassas ve belirleyici bir süreç olduğunu ortaya koymaktadır. Çocukların yürütücü işlev becerilerini edinme süreci yalnızca bireysel gelişimle sınırlı kalmayıp, çevresel etmenler ve özellikle aile dinamikleri tarafından da şekillenmektedir. Bu bağlamda, çocukların yürütücü işlevlerinin desteklenmesinde ebeveynlerin —özellikle annelerin— bilgi düzeyleri, tutumları ve günlük yaşantılarındaki uygulamaları belirleyici bir faktör olarak öne çıkmaktadır. Ebeveynlerin bu süreçte sergilediği bilinçli ve destekleyici tutumlar, çocukların hem akademik başarıları hem de sosyal-duygusal gelişimleri açısından önemli katkılar sunmaktadır. Bu araştırmanın amacı, 48-72 aylık çocuğa sahip annelerin yürütücü işlev becerilerine ilişkin bilgi düzeylerini, düşüncelerini ve günlük yaşam pratiklerini derinlemesine incelemektir. Betimsel nitelikte desenlenen bu çalışmada veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmış; çalışma 15 gönüllü anne ile gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş ve bulgular beş ana tema altında sınıflandırılmıştır: Yürütücü İşlev Becerileri Kavramına Yönelik Farkındalık, Planlama ve Organizasyon Becerileri, Öz Düzenleme Süreçleri, Çocuğun Katılım Hakkı ve Karar Süreçleri ile Hatırlama ve Bellek Takibi. Araştırma bulguları ilgili kongrede ayrıntılı biçimde ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yürütücü İşlevler, Planlama, Öz Düzenleme, Çalışan Bellek, Çocuk Katılım Hakkı

Psikolojik Sağlamlık ve Öznel İyi Oluş İlişkisi: Mesleki İlginin Rolünü Anlamak

Gökçen H. Karakuş

Karpaz Meslek Lisesi, KKTC

gokcen.hanife@gmail.com, Orcid No:0009-0009-2635-7976

Zeynel Yiğit

Karpaz Meslek Lisesi, KKTC

zeynelyigitpdr@gmail.com, Orcid No:0009-0003-5847-9114

F. Sülen Şahin Kırarp

Lefke Avrupa Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, RPD Bölümü, KKTC

fkiralp@eul.edu.tr, Orcid No:0000-0002-0912-0346

Özet

Ergenler, zamanlarının büyük bir çoğunluğunu kendileri için hem akademik hem de psiko-sosyal gelişim anlamında önemli yeri olan okullarda geçirmektedirler. Meslek liselerinde öğrenim gören ergenlerin bir kısmı isteyerek ve hazırlandığı meslek dalına ilgi duyarak okula devam ederken bir kısmı da çeşitli zorunlu sebeplerden dolayı isteksiz veya ilgisiz olarak okula devam etmektedir. Bu nedenlere bağlı olarak öğrencilerin psikolojik sağlamlıkları ile okulda öznel iyi oluşlarının etkilenebileceği düşünüldüğünden bu çalışmada meslek lisesinde okuyan öğrencilerin psikolojik sağlamlıkları ile okulda öznel iyi oluşları arasındaki ilişkide mesleki ilginin moderatörlük rolünü incelemek amaçlanmıştır. Bu çerçevede yapılan araştırmada nicel bir araştırma yöntemi olan ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemi 2024-2025 eğitim öğretim yılında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Milli Eğitim ve Kültür Bakanlığı'na bağlı bir meslek lisesinde okuyan öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemi, tesadüfi olmayan örnekleme yöntemlerinden biri olan uygun (kolayda) örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Bu yöntem, araştırmacının ulaşma kolaylığı ve mevcut imkânları doğrultusunda tercih edilmiştir. Verileri toplamak için Kişisel Bilgi Formu, Psikolojik Sağlamlık Ölçeği ve Ergenler İçin Kısa Okulda Öznel İyi Oluş Ölçeği kullanılmıştır. Uygulama neticesinde 47'si (%31,3) kadın 103'ü (%68,7) de erkek olmak üzere toplam 150 öğrenciden veri toplanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde meslek lisesinde okuyan öğrencilerin psikolojik sağlamlıkları ile öznel iyi oluşları arasındaki ilişkide mesleki ilginin moderatörlük rolü analiz edilmiştir. Yapılan moderatörlük analizi sonucunda psikolojik sağlamlık ile okulda öznel iyi oluş arasındaki ilişkinin, öğrencilerin seçtikleri meslek alanına duydukları ilgi düzeyine göre anlamlı bir şekilde değişmediği bulunmuştur ($B = 0.175$, $p = .213$). Bu sonuç, mesleki ilginin psikolojik sağlamlık ile öznel iyi oluş arasındaki ilişkiyi güçlendiren ya da zayıflatan bir etkisi olmadığını göstermektedir. Araştırma bulguları doğrultusunda öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Sağlamlık, Öznel İyi Oluş, Mesleki İlgi, Meslek Lisesi

Temel Eğitimde Problem Çözme Becerilerinin Geliştirilmesi: Kuramsal Temeller ve Uygulamalı Yaklaşımlar

Sinan Olkun

Ankara Üniversitesi, Türkiye,

e-mail: sinanolkun@gmail.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0003-3764-2528>

Özet

21.yüzyıl becerileri arasında yer alan problem çözme, bireylerin karşılaştıkları karmaşık durumlara yaratıcı, etkili ve yapılandırılmış çözümler üretebilmesini sağlayan temel bir yaşam becerisidir. Bu becerinin erken yaşlardan itibaren desteklenmesi, bireyin akademik, sosyal ve duygusal gelişimi açısından kritik öneme sahiptir. Temel eğitim düzeyinde (1-8. sınıflar) çocukların problem çözme becerilerinin nasıl geliştirilebileceğine dair yapılan çalışmalar, öğretmenlerin sınıf içi uygulamaları ve pedagojik yaklaşımları üzerinden değerlendirilmektedir. Bu derleme çalışmasının amacı, ilgili literatürü tarayarak öğretmenlerin çocuklarda problem çözme becerilerini desteklemesine yönelik etkili stratejileri, kuramsal yaklaşımları ve uygulamalı yöntemleri bütüncül bir bakış açısıyla ortaya koymaktır. Problem çözme becerisi, bilişsel gelişim kuramları (özellikle Piaget ve Vygotsky), yapılandırmacı öğrenme, çoklu zekâ kuramı ve sosyal-duygusal öğrenme modelleri ile yakından ilişkilidir. Piaget'nin bilişsel gelişim evrelerine göre, çocukların somut işlemler ve soyut düşünme süreçleri, yaşla birlikte gelişim göstermekte; bu da problem çözme becerilerinin gelişimini doğrudan etkilemektedir. Vygotsky'nin "yakınsak gelişim alanı" kavramı ise, çocuğun potansiyelinin uygun öğretmen rehberliğiyle üst düzeye çıkarılabileceğini vurgular. Uygulamalı çalışmalarda, açık uçlu sorular, akran işbirliği, proje tabanlı öğrenme, oyun temelli etkinlikler, hikâye anlatımı, gerçek yaşam problemleriyle bütünleştirilmiş görevler gibi yöntemlerin problem çözme becerilerini desteklediği görülmektedir. Ayrıca, öğretmenlerin çocuklara düşünme fırsatı tanınması, hata yapma hakkını güvenli bir öğrenme ortamı içinde sunması ve sürece odaklanması önemli bulunmuştur. Sınıf içi ortamda çocukların yaratıcı düşünme, eleştirel değerlendirme ve alternatif çözüm üretme becerilerinin desteklenmesi, uzun vadeli problem çözme alışkanlıklarının gelişmesini sağlar. Bu derleme çalışmasında, temel eğitim düzeyinde problem çözme becerilerinin geliştirilmesine yönelik kuramsal yaklaşımlar, öğretim stratejileri ve sınıf içi uygulamalar yurt içi ve yurt dışı literatür temelinde sistematik biçimde ele alınmış; ilgili çalışmalar karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Çalışma kapsamında, öğretmen tutumları, öğrenme ortamlarının niteliği ve pedagojik uygulamaların etkililiği üzerine bulgulara odaklanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Problem Çözme Becerileri, Temel Eğitim, Öğretmen Roller

Mutsuzluk Hakkımızdır!

Gürkan Doğan

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC

Orcid No: 0000-0002-2009-1507 E-mail:gdogan@ciu.edu.tr

Özet

Mutluluk, Antik Çağ filozoflarıyla başlayan ve özellikle felsefeciler, psikologlar, psikiyatristler başta olmak üzere, yaşam koçları ve kişisel gelişim uzmanlarının da zaman içinde sürece dahil olmasıyla birlikte, farklı alanlar için farklı nedenlerle hep ilginç ve önemli bir konu olagelmıştır. İnsanlar şu ölümlü dünyada mutlu olmak isterler. Bu güçlü istek üst-sistemler tarafından kullanışlı bir damar olarak görülmüş, mutluluk mutlaka ulaşılması gereken bir hedef olarak pazarlanmış ve günümüzde kârlı bir ticari talebe dönüştürülmüştür. Böylelikle mutsuzluğun hem ayıp hem de utanılacak bir durum olduğuna ilişkin kanı toplum içinde giderek yaygınlaşmıştır (Schmid, 2012). Kolay mutluluk reçetelerinin ve kişisel gelişim kitaplarının günümüzde büyük bir ilgi görüyor olmasının temel nedenlerden biri de budur. İlişki temelli bir canlı olan insanın hayatla ilgili soru(n)larına ‘kişisel’ gelişim adı altında ‘başarı’ ve ‘para’ odaklı ‘çözüm’lerin sunuluyor olması önemli bir sorundur. Oysa hayatı ‘hayat’, insanı ‘insan’ kılan ve bu yüzden yaşamı zorlaştırabilen bir dizi dinamik vardır. Söz konusu dinamikleri yok sayarak mutluluğu sadece haz ve maddiyattan ibaret görmek insan ilişkilerinin bu bağlamdaki değer ve önemini gözden kaçırmak anlamına gelecektir. Bu bildiri, insanın ‘hayat’ ve ‘öteki’ ile olan ilişkilerinin mutluluk üzerindeki etkilerini Engin Geçtan’ın ‘varoluşçu’ görüşleri çerçevesinde ele almayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hayat, anlam, mutluluk, kişisel gelişim

Relationships in Preschool Education Classrooms: Views of Preservice Preschool Teachers

Betül Kübra Şahin Yonca

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye,

e-mail: kbsahin@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-1495-2227

Abstract

In the preschool period, one of the people with whom children establish the closest bond to their parents is their teachers. During this period, the interpersonal relationship established between the teacher and the child in the classroom environment makes significant contributions to the child's learning process and supports their developmental and academic achievements. Peer relationships can be defined as the whole of interaction and continuous actions between individuals who have similar ages, developmental or maturity levels; who share a common life story, values, lifestyle and social context. While these relationships are mostly directly related to social development, they also indirectly affect other developmental areas. Also, one of the basic approaches to understanding how peer relationships develop is how children structure their social relationships within groups and strengthen their social interaction skills. In this context, the aim of this study is to examine the views of preservice preschool teachers on relationships in preschool classrooms. The participants consisted of 34 senior students enrolled in the preschool teaching program of universities. Three of the participants are male and thirty-one are female. Data were collected using a semi-structured interview form designed to enable participants to share their views on how to manage teacher-child and child-child relationships in preschool classrooms in a developmentally appropriate manner. Thematic analysis was used to interpret the data and identify common themes that emerged from the participants' views. The findings emphasize the importance of establishing positive, trusting, and effective communication-oriented relationships in early childhood classrooms. According to the participants, such relationships contribute positively to both child development and the overall functioning of the classroom environment. Other findings of the study will be presented and discussed at the 3rd International Positive Schools and Well-Being Congress.

Keywords: early childhood education, pre-service preschool teachers, relationships in classroom

Okul Öncesi Eğitim Sınıflarında İlişkiler: Öğretmen Adaylarının Görüşleri

Betül Kübra Şahin Yonca

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye

e-mail: kbsahin@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-1495-2227

Özet

Okul öncesi dönemde çocukların, anne-baba ilişkisine en yakın bağı kurdukları kişilerden biri öğretmenlerdir. Bu dönemde öğretmen ile çocuk arasında sınıf ortamında kurulan kişilerarası ilişki, çocuğun öğrenme sürecine önemli katkılar sağlamakta ve gelişimsel ile akademik kazanımlarını desteklemektedir. Akran ilişkileri ise, benzer yaş, gelişim ya da olgunluk düzeyine sahip; ortak yaşam öyküsü, değerler, yaşam tarzı ve sosyal bağlamı paylaşan bireyler arasındaki etkileşim ve süreklilik gösteren eylemler bütünü olarak tanımlanabilir. Bu ilişkiler, çoğunlukla sosyal gelişimle doğrudan ilişkili olmakla birlikte, diğer gelişim alanlarını da dolaylı olarak etkilemektedir. Akran ilişkilerinin nasıl geliştiğini anlamaya yönelik temel yaklaşımlardan biri, çocukların grup içinde sosyal ilişkilerini nasıl yapılandırdıkları ve sosyal etkileşim becerilerini nasıl güçlendirdikleridir. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı, okul öncesi öğretmen adaylarının okul öncesi eğitim sınıflarındaki ilişkilerle ilgili görüşlerini incelemektir. Çalışma grubu, üniversitelerin okul öncesi öğretmenliği programına kayıtlı 34 son sınıf öğrencisinden oluşmaktadır. Katılımcıların üçü erkek, otuz biri kadındır. Veriler, katılımcıların okul öncesi eğitim sınıflarında öğretmen-çocuk ve çocuk-çocuk arasındaki ilişkilerin gelişime uygun bir şekilde nasıl yönetileceğine ilişkin görüşlerini paylaşmalarını sağlamak için hazırlanmış bir yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Verileri yorumlamak ve katılımcıların görüşlerinden ortaya çıkan ortak temaları belirlemek için tematik analiz kullanılmıştır. Bulgular, erken çocukluk sınıflarında olumlu, güvene dayalı ve etkili iletişim odaklı ilişkiler kurmanın önemini vurgulamaktadır. Katılımcılara göre, bu tür ilişkiler hem çocuk gelişimine hem de sınıf ortamının genel işleyişine olumlu katkıda bulunmaktadır. Çalışmanın diğer bulguları, 3. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi'nde sunulacak ve tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi eğitim, okul öncesi öğretmen adayları, sınıf içi ilişkiler

Developmentally Appropriate Behavior Management from the Perspective of Preservice Preschool Teachers

Betül Kübra Şahin Yonca

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye,

e-mail: kbsahin@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-1495-2227

Abstract

Behavior management is one of the dimensions of effective classroom management. Concepts such as rules, discipline and dealing with misbehaviors are examined under the dimension of behavior management. Behavior management, which was associated with reward and punishment in the periods when teacher-centered education was more accepted, has become a situation that emphasizes that children's behavior management should be provided with behavior guidance appropriate to development rather than external interventions with the emergence of child-centered education. The developmentally appropriate perspective is based on basic principles such as the interaction of the child's cognitive, emotional, social and physical development areas and how progress in each development area shapes the others. Children's development progresses by being affected by both their biological maturity and social and cultural contexts; at the same time, children actively learn with the experiences they receive from their environment and interpret these experiences by passing them through a cultural filter. This study also aims to reveal the views of preservice preschool teachers on developmentally appropriate behavior management. The participants of the study consist of 27 female preservice preschool teachers. Data were collected with a semi-structured interview form developed by the researcher and aimed at learning the views of preservice teachers on developmentally appropriate behavior management. While creating the interview form, the relevant literature was reviewed and a draft form was created. Then, expert opinions were obtained and a pilot interview was conducted with a preservice preschool teacher other than the participants of the study and the form was finalized. The data of the study was analyzed using content analysis. The findings obtained as a result of the analysis will be discussed at the 3rd International Positive Schools and Well-Being Congress, aiming to contribute to the literature on behavior management.

Keywords: early childhood education, pre-service preschool teachers, developmentally appropriate behavior management

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Bakış Açısından Gelişime Uygun Davranış Yönetimi

Betül Kübra Şahin Yonca

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye,

e-mail: kbsahin@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-1495-2227

Özet

Davranış yönetimi etkili bir sınıf yönetiminin boyutlarından biridir. Kurallar, disiplin ve istenmeyen davranışlarla mücadele gibi kavramlar davranış yönetimi boyutu altında incelenmektedir. Öğretmen merkezli eğitimin daha fazla kabul gördüğü dönemlerde ödül ve ceza ile ilişkilendirilen davranış yönetimi, çocuk merkezli eğitimin ön plana çıkması ile birlikte çocukların davranışlarının yönetiminin dışsal müdahalelerden ziyade gelişime uygun olarak davranış rehberliği ile sağlanması gerektiğini vurgulayan bir hal almıştır. Gelişime uygun bakış açısı, çocuğun bilişsel, duygusal, sosyal ve fiziksel gelişim alanlarının birbirini etkilemesi ve her bir gelişim alanındaki ilerlemenin diğerlerini nasıl şekillendirdiği gibi temel ilkeler üzerine kuruludur. Çocukların gelişimi hem biyolojik olgunluklarından hem de sosyal ve kültürel bağlamlardan etkilenecekler; aynı zamanda çocuklar, çevrelerinden aldıkları deneyimlerle aktif bir şekilde öğrenir ve bu deneyimleri kültürel bir süzgeçten geçirerek anlamlandırır. Bu çalışmada da okul öncesi öğretmen adaylarının gelişime uygun davranış yönetimi ile ilgili görüşlerinin ortaya koyulması amaçlanmaktadır. Çalışmanın katılımcılarını, 27 kadın okul öncesi öğretmen adayı oluşturmaktadır. Veriler araştırmacı tarafından geliştirilen ve öğretmen adaylarının gelişime uygun davranış yönetimi ile ilgili görüşlerini öğrenmeyi amaçlayan yarı yapılandırılmış bir görüşme formu ile toplanmıştır. Görüşme formu oluşturulurken ilgili alanyazın taranmış ve taslak form oluşturulmuştur. Ardından uzman görüşleri alınarak ve çalışmanın katılımcıları dışında bir öğretmen adayı ile pilot görüşme yapılarak forma son hali verilmiştir. Çalışmanın verileri içerik analizi kullanılarak analiz edilmiştir. Analizler sonucunda elde edilen bulgular, 3. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi'nde tartışılarak, davranış yönetimi ile ilgili alanyazına katkı sağlamayı amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: erken çocukluk eğitimi, okul öncesi öğretmen adayları, gelişime uygun davranış yönetimi

Judge Kutu Oyununun İngilizce Konuşmaya Etkisi

Eylül Temel

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: temeyleylul@gmail.com, Orcid No: 0009-0005-4406-0237

Tuğba Bademci

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: tugbabademci@hotmail.com Orcid No: 0000-0002-7221-5516

Özet

İngiliz dili, dünya genelinde en yaygın kullanılan iletişim araçlarından biri olup, küresel etkileşimde önemli bir rol oynamaktadır; ancak bu dilin öğretiminde genellikle yazma ve okuma becerilerine ağırlık verilmekte, konuşma ve dinleme becerileri ise geri planda kalmaktadır. Öğrencilerin konuşma ve dinleme becerilerinin geliştirilmesi için öğretmenler birçok yönteme başvurmaktadır. Oyunlar bunlardan bir tanesidir. Judge' kutu oyunu 25 konu kartı, 2 tane üzerinde savunma ya da saldırı yazılı karttan oluşur. Bu oyunda amaç yargıcı ikna edene kadar konuyu savunmak ya da karşı çıkmaktır. Savunduğun konu kendi inancına uymasa bile o konuyu savunman oyunun empati ve farklı fikirlere saygı konusunda faydalı olduğunu gözler önüne sermektedir. Oyunun yarattığı atmosfer ile oynanan yer bir anda mahkeme salonuna yarışmacılar ise birer avukata dönüşecek, en büyük silahımız ise kelimeler olacaktır. Bu çalışma 'Judge' kutu oyunu ile ilgilidir ve kutu oyununun İngilizce konuşmaya etkisi araştırılmıştır. Çalışma Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi 8. ve 9. Sınıf öğrencilere uygulanmıştır. Çalışmanın amacı 'Judge' kutu oyununu İngilizce oynamanın kelime haznesine ve İngilizce konuşma becerilerine etkisini araştırmaktır. Yöntem olarak yarı-yapılandırılmış görüşme yapılmış olup değerlendirme yöntemi olarak tematik analiz kullanılmıştır. Kutu oyununun İngilizceye katkısını değerlendirmek amacıyla kutu oyununu oynamış 10 kişiyle görüşme yapılmıştır. Sonuç olarak, İngilizce oynamanın katkıları olduğunu ve bazı zorluklarla karşılaşıldığı bulgusu elde edilmiştir. Yeni kelimeler öğrenmek, akıcı İngilizce konuşmaya katkı sağlamıştır. Ayrıca empati kurma, farklı fikirlere saygı duyma konusunda da faydaları olduğu bulunmuştur. Bunun yanında cümle kurarken zorlanma, kelimenin İngilizcesini hatırlayamama gibi zorluklar da vardır. Oyunun birçok teması mevcuttur. Kendi düşüncelerinden farklı bir görüşü savunarak diğer bakış açılarını anlamaya çalışma bakımından empati, mantıklı ve duygusal argümanlarla karşı tarafı ve yargıcı etkileme bakımından ikna, düşünce özgürlüğü çerçevesinde yapılandırılmış bir fikir mücadelesi bakımından adalet ve tartışma kültürü ve sanki mahkeme ortamında savunan veya saldırgan gibi konuşma yapma bakımından rol yapma bu oyunun temaları arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Konuşma Becerileri, Empati, Etki, İngilizce

Yabancılarla Diyalog Kurmanın Dil Gelişimi Üzerinde Etkisi

Fatih Turan-Kütük

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: fatihturankutuk@gmail.com, Orcid No: 0009-0003-4553-7661

Tuğba-Bademci

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: tugbabademci@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-7221-5516

Özet

Yabancı dil öğrenimi gün geçtikçe önem kazanmaktadır. İngilizce, Lingua Franca olarak tüm dünyada ekonomi ve teknoloji dili olarak kullanılmaktadır. Bundan dolayı ülkemizde 1. yabancı dil olarak İngiliz dili eğitimi verilmektedir. Yalnız bu eğitim okuma ve yazmaya odaklanırken, dinleme ve konuşma zayıf kalmaktadır. Bu sorunu aşmak için öğrenilen dil bilgi pratiğe dökülmelidir. Çalışmamız Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi 9. ve 10. Sınıf öğrencilerini hedef almaktadır. Çalışma; yabancılarla iletişim kurma yöntemlerini ve kurulan iletişimin dil öğrenimine etkisini 21 katılımcıdan toplanan bilgilerle analiz etmeyi amaçlamıştır. Bu anket verilerini analiz ederken Braun & Clarke'ın 6 aşamalı tematik analiz yöntemi kullanılmıştır. Erasmus, yükseköğretim kurumlarının birbirleri ile iş birliği yapmalarını teşvik etmeye yönelik bir Avrupa Birliği programıdır; eTwinning ise Avrupa'daki okullar için oluşturulmuş bir platformdur, tüm Avrupa'daki öğretmenlerin bilgi paylaşımını ve güvenli sanal ortamda tecrübe edinmelerini amaçlar. Çalışmada veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Katılımcıların büyük çoğunluğu yabancılarla iletişim kurmak için Erasmus ve eTwinning gibi programları kullandığını belirtirken, yalnızca %9,5'i oyunlar veya karma yöntemler gibi araçları kullandığını ifade etmiştir. Katılımcılardan alınan veriler sonucunda, %61,9'un zorunlu pratiği ve günlük kullanımı öğrenimi kolaylaştıran temel faktör olarak düşündüğü anlaşılmıştır. Bunun yanı sıra, %33,3 oranında özgüven artışı ve kaygı azalması gibi psikolojik etkenlerin, %38,1 oranında ise telaffuz ve doğaçlama becerilerinin gelişiminin dil öğrenimini desteklediği sonucuna varılmıştır. Hata korkusu incelendiğinde, katılımcıların %57,1'inin bu korkuyu deneyimlediğini ve %33,3'ünün korkunun iletişimlerini kısmen engellediği sonucuna varılmıştır. Ancak katılımcıların %28,6'sı hata yapma korkusu yaşamadığını, %23,8'i ise tecrübe kazandıkça bu korkunun azaldığını ifade etmiştir. Araştırma, Erasmus, eTwinning gibi programların kültürlerarası iletişimdeki önemli rolünü ortaya koyarken, dil öğreniminde pratik kullanımın yanı sıra psikolojik rahatlığın ve sosyal etkileşimin önemini vurgulamaktadır. Sonuç olarak, dil eğitiminde resmi programların yaygınlaştırılması, özgüven artırıcı aktivitelerin uygulanması ve hata yapma korkusunu azaltmaya yönelik yöntemlerin geliştirilmesi önerilmektedir. Bu bulgular, dil öğrenen bireylerin hem teknik hem de psikolojik ihtiyaçlarına ışık tutarak eğitim politikalarına rehberlik edebilecek düzeydedir.

Anahtar Kelimeler: Dil, Erasmus, eTwinning, Pratik, Diyalog

Ergenlik Döneminde Sosyal Medya Kullanımının Psikolojik İyi Oluş ve Sanal Zorbalıkla İlişkisinin incelenmesi

Emine Bilir

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, KKTC

e-mail: eminebilir815@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-3793-3148

Seher Oğul

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, KKTC

e-mail:seher.ogull@outlook.com, Orcid No: 0000-0001-8511-1815

Özet

Ergenlik döneminde sosyal medya aracılığıyla sosyal etkileşimlerini şekillendiren önemli bir araç haline gelmişken, bu kullanımın hem olumlu hem de olumsuz psikolojik etkileri olduğu literatürde vurgulanmaktadır. Ergenlik dönemindeki bireyler sosyal medyayı internet üzerinden kullanıcıların içerik oluşturabileceği, paylaşabileceği, tartışabileceği ve etkileşimde bulunabileceği çevrimiçi ortamlar olarak görmektedirler. Ancak sosyal medya kullanımıyla ortaya çıkan ve akran zorbalığının yeni ve yaygın bir biçimi olan sanal zorbalık ise karşılaşılan olumsuz bir durumdur. Bu çalışmada, ergenlik döneminde sosyal medya kullanımının psikolojik iyi oluş ve sanal zorbalıkla ilişkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaçla, Science Direct, Research Gate, Mendeley, Wiley Online Library, Google Scholar, TRDizin, ULAKBİM, DergiPark ve TURKSTAT veri tabanlarında, ergenlik, sosyal medya, psikolojik iyi oluş ve sanal zorbalıkla ilgili ilişkili anahtar kelimelerle İngilizce ve Türkçe yayınlar taranmıştır. Bu durum, sosyal medya üzerinden gerçekleşen zorbalık olayları, depresyon, anksiyete ve intihar düşünceleri gibi ruhsal sorunlarla ilişkilendirilmiştir. Bu çalışma, ergenlerin sosyal medya kullanım biçimlerini, içerik türlerini ve bu kullanımın psikolojik iyi oluşları üzerindeki etkilerini ele almaktadır. Ayrıca, sanal zorbalık deneyimlerinin, ergenlerin ruhsal sağlıkları üzerindeki olumsuz etkileri de incelenmiştir. Bu makalede, sosyal medya kullanımının ergenlerin psikolojik iyi oluşları üzerinde karmaşık bir etkiye sahip olduğunu ve sanal zorbalığın bu ilişkiyi olumsuz yönde etkileyebileceğini ortaya koymaktadır. Çalışmada, ergenlerin sosyal medya kullanımının psikolojik iyi oluşları üzerindeki etkilerinin daha iyi anlaşılabilmesi için, kullanım biçimlerinin, içeriklerin ve sanal zorbalık deneyimlerinin detaylı bir şekilde incelenmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Bu bulgular, ergenlerin dijital ortamlarda daha sağlıklı bir şekilde etkileşimde bulunmalarını destekleyecek stratejilerin geliştirilmesine katkı sağlayacaktır.

Keywords: Ergenlik, Sosyal Medya, Psikolojik İyi Oluş, Sanal Zorbalık

Çocuk Gelişimi Öğrencilerinin İyi Oluş Kavramına İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Büşra Fayetörbay

Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Orcid No:0000-0003-2600-4870

E-posta: busra.fayetorbay@atauni.edu.tr

Özet

Bu çalışma, çocuk gelişimi lisans programında öğrenim gören öğrencilerin “iyi oluş” kavramına dair algılarını, bu kavrama yükledikleri anlamları ve iyi oluşu etkileyen faktörlere ilişkin görüşlerini incelemeyi amaçlamaktadır. İyi oluş (well-being) kavramı hem bireysel yaşam kalitesi hem de toplumsal gelişim açısından çok temel bir yere sahiptir. İyi oluş, bireyin fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal yönden dengeli ve sağlıklı bir yaşam sürmesini ifade eden çok boyutlu bir kavramdır. Bireyin kendini iyi hissetmesi, yaşamdan doyum alması ve çevresiyle sağlıklı ilişkiler kurabilmesi, hem kişisel gelişimi hem de toplumsal refah açısından büyük önem taşır. Özellikle çocuk gelişimi alanında yer alan bireyler için iyi oluş, hem kendi mesleki yeterliliklerini geliştirmeleri hem de destekledikleri çocukların sağlıklı gelişimine katkıda bulunmaları açısından temel bir gerekliliktir. İyi oluş düzeyi yüksek olan bireyler, daha etkili iletişim kurar, problem çözme becerileri gelişmiştir ve stresle başa çıkmada daha başarılıdır; bu da onları hem bireysel yaşamda hem de mesleki hayatta daha donanımlı kılar. Çocuk gelişimi öğrencileri, gelecekte çocukların fiziksel, bilişsel, duygusal ve sosyal gelişim süreçlerinde rehberlik edecek önemli meslek elemanlarıdır. Bu nedenle, kendi iyi oluşlarını gözetmeleri hem bireysel hem de mesleki başarıları açısından büyük önem taşır. İyi oluş düzeyi yüksek olan öğrenciler, akademik yaşamda daha motive, öğrenmeye daha açık ve stresle baş etmede daha yetkindir. Aynı zamanda empati kurma, etkili iletişim ve duygusal dayanıklılık gibi mesleki yaşamda kritik olan becerileri daha güçlüdür. Kendi yaşamlarında iyi oluşu deneyimleyen öğrenciler, ileride çalışacakları çocukların da iyi oluşunu fark etme ve destekleme konusunda daha duyarlı ve donanımlı hale gelir. Bu açıdan bakıldığında, çocuk gelişimi öğrencilerinin hem kendileri hem de hizmet verecekleri bireyler için iyi oluş kavramını içselleştirmeleri ve bu doğrultuda desteklenmeleri son derece önemlidir. Araştırma nitel bir desenle yürütülecek olup; olgubilim (fenomenoloji) deseni kullanılacaktır. Katılımcılar, bir devlet üniversitesinde öğrenim gören 1. ve 2. sınıf çocuk gelişimi öğrencilerinden amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilecektir. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanıp ve içerik analizi yöntemiyle çözümlenecektir.

Anahtar Kelimeler: İyi oluş, çocuk gelişimi, eylem araştırması

Yabancı Dil Öğrenenleri İçin Öğretim Teknikleri

Ayten Özkurtuluş Beşoğlu

Şehit Ertuğrul İlkokulu, Lefkoşa, KKTC

e-mail: aytenbesoglu76@hotmail.com

Özet

Yabancı dil Dünya'ya açılan bir kapıdır. Bu bağlamda yabancı dilin nasıl öğretileceği tarih boyunca tartışma konusu olmuştur. Dil öğretiminde yöntem ve teknik öğrenciyi eğitimin amaçlarına en çabuk ve en güvenilir olarak ulaştıracak olan bir öğretim unsurudur. Genel itibarıyla yabancı dil öğretiminde kullanılagelen yenilikçi yöntemler, genel itibarıyla, kullanılmakta olan yöntemin eksikliklerini veya yetersiz kaldığı noktaları kapatmak amacıyla ortaya çıkmıştır. Bu çabalar yabancı dilin daha nitelikli bir şekilde öğretimine katkı sağladığı gibi, bu alana alternatif yöntemler kazandırmıştır. Yabancı dil öğretiminde var olan yöntemlerin çeşitliliği, dil öğretiminde var olan yöntemlerin ne derece etkili olduğu sorusunu da beraberinde getirmektedir. Bu yöntemleri öğretim sürecinde etkin bir biçimde uygulayabilmek için yöntemlerin eksik yönlerini, prensiplerini sınırlarını ve özelliklerini bilmek gerekmektedir. Yabancı dil öğretiminde, öğretmenlerin kullanabileceği birçok yöntem ve teknik bulunmaktadır. Yabancı dil öğretim yöntemlerinin geliştirildiği yerler yurtdışında olduğu ve yöntemler hakkındaki bilgiler, yabancı dil kaynaklardan edinildiği için, çevirilerin ve ikincil/üçüncül kaynakların kullanımı bir gerekliliğe dönüşmektedir. Türkçe kaynaklar incelendiğinde, bu kaynaklarda yabancı dil eğitiminde niteliği arttırmaya yönelik çeşitli bilgiler yer almakla birlikte, birtakım sınırlılıkların söz konusu olduğu görülmektedir. Çalışmanın odaklandığı husus olan “yabancı dil öğretmenleri için öğretim teknikleri” hakkında yabancı dil öğretim yöntemleri ile ilgili Türkçe olarak yayınlanmış çeşitli kaynaklardaki bilgileri incelemektir. Bu çalışmada yukarıda ifade edilen kaynaklarda yer alan bilgilerin incelenerek ilgili başlıklardaki eksiklerin, uyumsuzlukların ve farklılıkların belirlenip giderilmesine yönelik öneriler sunulması amaçlanmıştır. Çalışma yöntemi olarak literatür taraması kullanılacaktır. Elde edilen veriler belli temalar altında ele alınarak, içerik analizine tabi tutulacaktır. Çalışma sonucunda elde edilecek bulgular, belirlenen tema ve alt temalar bağlamında tartışılarak, yabancı dil öğretiminde niteliği arttırmaya yönelik öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yabancı dil öğretimi, yabancı dil öğretim yöntem ve teknikleri, öğretmen, temel ilke ve kullanım özellikleri.

Çok Kültürlü Ortamlarda Erken Çocukluk Döneminde Ebeveynlerin Oyuncak Seçimi Üzerine Görüşleri

Uzm. Şermin Kuset

Final International University, CYPRUS

e-mail: sermin.kuset@final.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7629-631X

Ceren Karataş

Final International University, CYPRUS

e-mail: ceren.karatas@final.edu.tr, Orcid No: 0009-0005-7345-8623

İlayda Dağlı

Final International University, CYPRUS

e-mail: ilayda.dagli@final.edu.tr, Orcid No: 0009-0003-1237-0973

Özet

Bu araştırma, çok kültürlü ortamlarda erken çocukluk döneminde ebeveynlerin oyuncak seçimi konusundaki görüşlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Oyuncaklar, çocukların bilişsel, sosyal-duygusal, psikomotor ve dil gelişimi gibi çeşitli alanlarda önemli katkılar sağlamakta, aynı zamanda çocukların bilgi, beceri ve tutumlarını şekillendirerek geleceğe hazırlanmalarına yardımcı olmaktadır. Bu bağlamda, ebeveynlerin oyuncak seçimi konusunda bilinçlenmesi, çocukların öğrenme süreçlerini destekleyerek gelişimlerine olumlu katkılar sunmaktadır. Araştırmanın amacı, çok kültürlü ortamlarda erken çocukluk döneminde ebeveynlerin oyuncak seçimi hakkındaki bilgi, birikim ve deneyimlerini derinlemesine incelemektir. Bu doğrultuda nitel araştırma yöntemi kullanılacak ve veriler görüşme tekniğiyle toplanacaktır. Araştırmanın evrenini, erken çocukluk döneminde (0-8 yaş) çocuğu bulunan ebeveynlerin çocuklarının devam ettiği okul öncesi eğitim kurumları oluşturmaktadır. Bu evrenden, random (rastgele) yöntemle seçilen kurumlar aracılığıyla ebeveynlerden veri toplanacaktır. Araştırmaya dahil edilecek okul öncesi eğitim kurumları, her kademedede (devlet, özel vb.) yer alan farklı türdeki kurumları ve bu kurumlarda çocukları eğitim gören ebeveynleri kapsayacak şekilde çeşitlilik gösterecektir. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanacak olup, formda 8 demografik bilgi sorusu (uyruk, mesleki durumu, hangi sektörde çalıştığı, ebeveynlik durumu, ebeveyn yaşı, ebeveynin eğitim durumu, çocuğun cinsiyeti, çocuk yaşı) ve 5 görüş sorusu bulunmaktadır. Görüşmeler, belirlenen okul öncesi kurumlarda bireysel olarak gerçekleştirilecektir. Elde edilen veriler içerik analizi tekniğiyle analiz edilecek ve yeni kavramlar ile temalar oluşturulacaktır. Bu temalar ve kodlar düzenlenerek bulgular kısmında sunulacak, sayısal veriler ise frekans ve yüzde olarak tablo halinde sunulacaktır. Araştırmanın bulguları; tartışma, sonuç ve öneriler başlıkları altında sıralanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk eğitimi, oyuncaklar, ebeveyn görüşleri, çok kültürlü eğitim ortamı

Çokkültürlü Ebeveynlerin Çocuklarının Yaratıcılıklarını Destekleme Anlayışlarının İncelenmesi

Esra Kantar Muslu

Uluslararası Fınal Üniversitesi Eğitim Fakültesi, KKTC

esra.muslu@final.edu.tr, Orcid No: 0009-0003-6097-1642

Eda Yazgın

Doğu Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesi, KKTC

eda.yazgin@emu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-6412-4729

Özet

Bu araştırmada çokkültürlü ebeveynlerin çocuklarının yaratıcılıklarını nasıl desteklediğini ve kültürel faktörlerin bu süreç üzerindeki etkilerini incelenmektedir. Araştırmada çokkültürlü ebeveynlerin çocuklarının yaratıcılıklarını destekleme anlayışlarının yansımalarını derinlemesine incelemek için nitel araştırma yöntemlerinden kültür analizi/etnografya deseni kullanılarak katılımcıların kültürel bağlam içinde yaratıcılığı nasıl değerlendirdiği, desteklediği veya sınırladığı belirlenmiştir. Bu desen ile katılımcıların günlük yaşamlarına derinlemesine bir bakışla onların davranışlarının, norm ve değerlerinin, ritüellerinin, dil kullanımlarının ve kültürel kodlarının çocuklarının yaratıcılıkları üzerindeki etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu KKTC’de nüfusun yoğunlaştığı Girne, Lefkoşa ve Mağusa ilçelerinde yaşayan 36-72 aylık çocuğu/çocukları olan çokkültürlü 100 anne-baba oluşturmıştır. Örneklem belirlenirken ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Veriler üç farklı araç ile toplanmıştır. Bunlardan birincisi araştırmacı tarafından geliştirilen ve demografik bilgileri sağlayan “Kişisel Bilgi Formu” dur. İkincisi araştırmacı tarafından geliştirilen; çokkültürlü ailelerde, kültürel değerlerin çocukların yaratıcılıklarına etkilerini belirlemeyi amaçlayan 10 açık uçlu sorudan oluşan yarı yapılandırılmış “Ebeveyn Görüşme Formu” dur. Ayrıca araştırmada veri çeşitliliğinin güçlendirilmesi için araştırmacı ev ziyaretleri gerçekleştirerek, etkinliklere ilişkin görsel ve/veya yazılı (fotoğraf, obje, anı, vb.) dokümanlar elde etmiş ve ebeveynler tarafından paylaşılan video, fotoğraf ve/veya sesli materyali kayıt altına almıştır. Araştırmadan elde edilen görsel (görsel içerik analizi) ve yazılı kayıtlar içerik analizi ile çözümlenmiştir. Araştırmanın sonuçlarına göre, çokkültürlü ebeveynler hem ev ortamında hem de evin dışında kalan sosyal ortamlarda çeşitli sosyo-kültürel etkinliklerle çocuklarının yaratıcılıklarını desteklemektedirler. Çocuklarının sosyo-kültürel etkinliklere etkin katılımını sağlamak amacıyla onlara çeşitli roller vermektedirler. Bu etkinliklerde çocuklar, sadece izleyici değil, aynı zamanda katılımcı olarak yer almaktadırlar. Ayrıca farklı kültürlerin bir araya gelmesi, çocukların zihinlerinde yeni fikirlerin ve bakış açılarının oluşmasına katkıda bulunmaktadır. Böylece çokkültürlü ailelerin sunduğu bu fırsatlar, çocukların yaratıcılık potansiyellerini destekleyerek bireysel ve sosyal gelişimlerine destek olmaktadır. Çokkültürlü ebeveynler, günlük yaşamda karşılaşılan problemlerden, kültürel ritüellere kadar uzanan geniş bir yelpazede çocuklarının yaratıcı potansiyellerini keşfetmelerine yardımcı olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çokkültürlü aileler, çocuklarda yaratıcılık, yaratıcılık ve kültürel etki, yaratıcılık ve çokkültürlülük

Duygu Farkındalığı Programının Öğrencilerin Psikolojik Sağlamlık Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi

Semra Sinem Çalış

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: ssinemyesil@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-0439-6458

Duygu Beşe

Yenişehir Rehberlik Araştırma Merkezi, Türkiye

e-mail: duyguoztelligibese@gmail.com, Orcid No: 0009-0003-7788-9776

Nazlı Gökçe Çulhaoğlu

Güney Gelişim Orta Okulu, Türkiye

e-mail: nazligokcekara@gmail.com, Orcid No: 0009-0009-4579-2164

Özet

Psikolojik sağlamlık, bireylerin zorlayıcı yaşam olayları karşısında sergiledikleri başa çıkma ve uyum sağlama becerileri olarak tanımlanır. Psikolojik sağlamlığın boyutları arasında duygu farkındalığı ve duygu düzenleme becerileri bulunmaktadır. Bu farkındalık ve becerilerin erken yaşlardan itibaren gelişimi, gelişimsel problemlere bağlı risklerin azaltılması bakımından önemlidir. Bu doğrultuda, araştırma kapsamında, duyguları fark etme, duyguların bedene yansımaları, duygu düzenleme ve odaklanma konularında farkındalık kazanmalarını sağlamaya yönelik “Duygu Farkındalığı” programı tasarlanmıştır. Araştırmanın amacı uygulanan programın öğrencilerin psikolojik sağlamlık düzeylerine etkisini incelemektir. 4 hafta süren programda öğrencilerle, duyguları fark etme, duyguların bedene yansımaları, duygu düzenleme ve odaklanma konularında etkinlikler gerçekleştirilmiştir. Araştırmada nicel yöntem desenlerinden, tek grup ön-test son-test deneysel deseni kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini, 2023-2024 eğitim öğretim yılında Mersin ilinin merkez ilçelerindeki ortaokullara 7.sınıf düzeyinde devam eden öğrenciler, araştırma örneklemini ise bu öğrencilerden çalışmaya gönüllü olarak katılan 34 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Psikolojik Sağlamlık Tutum Beceri Ölçeği (PSTBÖ) ve kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Toplanan veriler SPSS istatistik paket programı ile analiz edilmiştir. Öğrencilere uygulanan duygu farkındalığı programının öğrencilerin psikolojik sağlamlık düzeylerine etkisi olduğu tespit edilmiştir. Etki yönü incelendiğinde son test ortalamasının (3,1682) ön test ortalamasına göre (2,7650) büyük olduğu ve duygu farkındalığı programının öğrencilerin psikolojik sağlamlık düzeylerine olumlu bir etkisi olduğu görülmüştür. Araştırmada elde edilen sonuç doğrultusunda duyguları fark etme, duyguların bedene yansımaları, duygu düzenleme ve odaklanma konularında geliştirilecek etkinliklerin okullarda uygulanmasının, öğrencilerin psikolojik sağlamlık düzeylerinin gelişmesine katkıda bulunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: psikolojik sağlamlık, duygu farkındalığı, ortaokul öğrencileri, duygu düzenleme

Kısa İngilizce Hikayeler Aracılığıyla İngilizce Dilbilgisi Öğretimi

Taner Arda Daş

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: ardadas1436@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-8565-6237

Tuğba Bademci

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: tugbabademci@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-7221-5516

Özet

İngilizce, küresel iletişim, bilim, teknoloji ve ticaretin ortak dili olarak dünya genelinde en yaygın ve etkili kullanılan dillerden biridir. Okuma, kelime dağarcığını zenginleştirerek, dilbilgisi yapılarının doğal yolla öğrenilmesini sağladığı için İngilizce öğreniminde oldukça etkili bir yöntemdir. Çalışmamız karma metottur. Çalışmamızda nicel ve nitel metotlar yer almaktadır. Nicel metot olarak ön test ve son test uygulanmış, aralarındaki fark hesaplanmış. Nitel metot olarak yarı yapılandırılmış görüşme yapılmıştır. Sonuçları tematik analizle değerlendirilmiştir. Yapılan uygulama öncesinde katılımcıların akademik başarı düzeylerini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen ön testten elde edilen ortalama puan 100 üzerinden 72.5 olarak ölçülmüştür. Uygulama sonrasında uygulanan son testte ise bu ortalama 81.25'e yükselmiştir. Bu sonuçlara göre, ön test ve son test ortalamaları arasında 8.75 puanlık mutlak bir artış meydana gelmiştir. Bu artış, yaklaşık %12.07'lik bir göreceli (yüzdelik) artışa karşılık gelmektedir. Elde edilen bu bulgular, uygulamanın katılımcıların akademik başarıları üzerinde olumlu bir etki yarattığını göstermektedir. Katılımcılar, hikaye temelli İngilizce öğretim yaklaşımının öğrenme sürecine önemli katkılar sağladığını belirtmişlerdir. Öncelikle, hikayelerin İngilizce zamanları öğrenmede etkili olduğu ifade edilmiş; bu yöntem sayesinde zaman kavramlarının daha kalıcı ve anlaşılır hâle geldiği vurgulanmıştır. Ayrıca, dilbilgisi kurallarının ve kalıplarının hikayeler aracılığıyla açık ve etkili bir biçimde öğretildiği dile getirilmiştir. Bu süreçte uygulanan testlerin de öğrenmeye katkı sunduğu belirtilmiştir. Kelime bilgisi gelişimi açısından değerlendirildiğinde, katılımcıların çoğu hikayeler sayesinde bilmedikleri yeni kelimeleri öğrendiklerini ve kelime hazinelerini geliştirdiklerini ifade etmişlerdir. Kullanılan kelimelerin seviyesinin uygun ve sade olması, anlamayı kolaylaştırmış ve öğrenmeyi desteklemiştir. Hikayelerin anlatım tarzı da dikkat çekici bulunmuştur. Sade ve akıcı anlatım, katılımcıların ilgisini çekerken; olayların açık biçimde aktarılması ve tanıdık kelimelerin kullanılması, hikayelerin anlaşılabilirliğini artırmıştır. Bu durum, katılımcıların hikayelere olan ilgisini pekiştirmiştir. Bunun yanı sıra, uygulama yalnızca okuma becerisini değil, aynı zamanda soru sorma ve yanıtlama gibi iletişimsel becerileri de geliştirmiştir. Katılımcılar, bu etkinlikler sayesinde hem soru oluşturma hem de verilen sorulara doğru cevap verme konusunda kendilerini geliştirdiklerini belirtmişlerdir.

Anahtar kelimeler: Kısa hikayeler, İngilizce, Dil öğrenimi, Okuma becerisi

Okul Öncesinde Sosyal Beceri Eğitimi: Bağımsız Öğrenme Davranışı Üzerine Etkisi

Hacer Kayabalı

Gazi Üniversitesi, Türkiye

e-mail: hcrkybli@gmail.com, Orcid No: 0009-0007-0096-4319

Saide Özbey

Gazi Üniversitesi, Türkiye

e-mail: saideozbey@gmail.com, Orcid No: 0000-0001-8487-7579

Özet

Bu araştırmanın amacı okul öncesi eğitim kurumuna devam eden çocuklara uygulanan Sosyal Beceri Eğitim Programı'nın çocukların bağımsız öğrenme davranışları üzerine etkisini incelemektir. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel model kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, 2023-2024 eğitim öğretim yılında Kırıkkale'nin merkez ilçesinde Millî Eğitim Bakanlığına bağlı anaokuluna devam eden 5-6 yaş aralığındaki 13'ü deney, 13'ü kontrol grubunda olmak üzere 26 çocuktan oluşmaktadır. Çalışmada deney grubuna sekiz hafta boyunca haftada üç gün olmak üzere araştırmacı tarafından geliştirilen Sosyal Beceri Eğitimi Programı uygulanmıştır. Kontrol grubuna ise sınıf öğretmeni tarafından rutin program uygulanmıştır. Araştırmada “Okul Öncesi Çocuklar için Bağımsız Öğrenme Davranışları Ölçeği (3- 5 yaş) BÖD-3-5” kullanılmıştır. Veriler, grup içi karşılaştırmalar için Wilcoxon testi ve gruplar arası karşılaştırmalar için Mann Whitney-U testi kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışma öncesinde deney ve kontrol gruplarına sınıf öğretmenleri tarafından uygulanan ön testte göre çocukların bağımsız öğrenme beceri düzeyleri ön test puanları deney ve kontrol gruplarında benzerdir. Uygulanan program sonrasında Bağımsız öğrenme davranışlarına ilişkin yapılan son test verilerinin analizine göre deney ve kontrol gruplarının son test puanları arasındaki farkın deney grubunun lehine istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p<0.05$) görülmüştür. Son test uygulamasından dört hafta sonra deney grubuna yapılan kalıcılık testinde uygulanan programın çocukların bağımsız öğrenme davranışları üzerindeki etkisinin devam ettiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, Bağımsız Öğrenme Davranışları, Sosyal beceri

Preschool Social Skills Education: The Impact On Independent Learning Behavior

Hacer Kayabalı

Gazi Üniversitesi, Türkiye

e-mail: hcrkybli@gmail.com, Orcid No: 0009-0007-0096-4319

Saide Özbey

Gazi Üniversitesi, Türkiye

e-mail: saideozbey@gmail.com, Orcid No: 0000-0001-8487-7579

Abstract

The aim of this study is to examine the effects of a Social Skills Training Program on the learning behaviors of children attending a preschool education institution. A quasi-experimental design with pre-test and post-test control groups, which is one of the quantitative research methods, was used in the study. The study group consisted of 26 children aged 5-6, with 13 in the experimental group and 13 in the control group, attending a kindergarten affiliated with the Ministry of National Education in the central district of Kırıkkale during the 2023-2024 academic year. The Social Skills Training Program, developed by the researcher, was implemented with the experimental group three days a week for eight weeks. Meanwhile, the control group followed a routine program administered by the classroom teacher. The "Independent Learning Behaviors Scale for Preschool Children (3-5 years) BÖD-3-5" were utilized in the research. The data were analyzed using the Wilcoxon test for within-group comparisons and the Mann-Whitney U test for between-group comparisons. Pre-test results administered by the classroom teachers before the study showed similar levels of independent learning behaviors between the experimental and control groups. According to the analysis of the post-test data on independent learning behaviors following the implementation of the program, the difference between the post-test scores of the experimental and control groups was found to be statistically significant in favor of the experimental group ($p < 0.05$). A follow-up test conducted four weeks after the post-test demonstrated that the effects of the implemented program persisted, with significant improvements of independent learning behaviors.

Keywords: Preschool, Independent learning behaviors, Social Skills

PISA 2022 Işığında Matematik ve Okuma Başarısının İyi Oluş Değişkenleriyle İlişkisi

Dilan Kalaycı Alas

Atatürk Faculty of Education, Near East University, NORTHERN CYPRUS

dilan.kalayci@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-2778-754X

Murat Tezer

Atatürk Faculty of Education, Near East University, NORTHERN CYPRUS

murat.tezer@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-8312-9162

Özet

PISA 2022 sonuçları doğrultusunda, öğrencilerin matematik ve okuma alanlarındaki başarılarının; okula aidiyet duygusu, yalnızlık hissi, öz yeterlik inancı, sosyoekonomik düzey gibi iyi oluş göstergeleriyle nasıl bir ilişki içerisinde olduğu araştırma sorusu olmuştur. Bu bağlamda araştırmanın amacı OECD ve seçili ülkelerin, PISA 2022 matematik ve okuma becerisi alanındaki puanlarıyla iyi oluş değişkenleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Araştırmada, nicel araştırma yöntemlerinden biri olan ilişkisel tarama modeli kullanılarak yürütülmüştür. Araştırma sonunda matematik ve okuma alanlarındaki başarının öğrenci iyi oluşuyla yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. En başarılı ülkelerde (örneğin Singapur, Japonya, Kore, Estonya, İrlanda) öğrencilerin öz yeterlik düzeyleri oldukça yüksekken, aidiyet eksikliği ve yalnızlık hissi oranları görece düşüktür. Buna karşın en düşük başarıya sahip ülkelerde (örneğin Endonezya, Brezilya, Meksika, Ürdün, Kolombiya), öğrencilerin öz yeterlik düzeyi düşük, yalnızlık hissi ve aidiyet düşüklüğü oranları oldukça yüksektir. Bu bulgular, öğrenci başarılarının yalnızca bilişsel becerilere değil, aynı zamanda öğrencilerin kendilerini okulda ait hissetmelerine, sosyal olarak yalnızlık yaşamamalarına ve akademik konularda kendilerine güven duymalarına da bağlı olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Başarıyı artırmak için ülkelerin yalnızca öğretim kalitesine değil, aynı zamanda öğrenci iyi oluşunu destekleyecek politikalar geliştirmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: PISA, Matematik, Okuma, İyi oluş.

Erken Çocukluk Döneminde Güvenli Bağlanma

Buse Ateş

Girne Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Girne, KKTC

e-posta: buse.ates@kyrenia.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-2341-265X

Hazel Şahin Tarım

Girne Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Girne, KKTC

e-posta: hazel.sahintarim@kyrenia.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-4618-5218

Özet

Bebeklik döneminden itibaren ebeveyn-çocuk arasındaki ilişki bireyin kişiliğini, bilişsel ve duygusal süreçlerini ve kişilerarası ilişkilerini etkileyen önemli bir faktördür. Bu ilişkinin sevgi dolu, tutarlı ve güvenli olması, kişilik gelişiminde büyük önem taşımaktadır. Güvenli bağlanma, yalnızca duygusal bir ihtiyaç değil aynı zamanda bireyin zihinsel, duygusal ve sosyal gelişiminin temel taşıdır. Güvenli bağlanma, çocukların temel ihtiyaçlarını karşılayan ve onlara destek veren bir ebeveyn varlığına dayanır. Erken çocukluk döneminde kurulan sağlıklı ve güvenli bağlanma, bireylerin benlik algısını, başkaları ile kuracağı ilişkileri ve stresle başa çıkma becerilerini şekillendirmektedir. Bu nedenle güvenli bağlanmanın desteklenmesi, hem bireysel hem de toplumsal düzeyde sağlıklı gelişimin sürdürülebilirliği açısından kritik bir öneme sahiptir. Ebeveyn ve çocuk arasındaki etkileşim sonucu gelişen bağlanma eylemine, çocuğun ve anne-babanın kişilik özellikleri, çocuk yetiştirme biçimleri, yaşantıları, kültürel öğretileri ve çocuğun davranışları sonucu elde ettiği kazanımlar gibi pek çok faktör etki etmektedir. Yapılan araştırmalar, güvenli bağlanma ile ilgili sorun yaşamayan çocukların daha özgüvenli ve sağlıklı ilişkiler kurmaya daha yatkın olduğunu göstermektedir. Bu bağlanmanın eksikliği ise ilerleyen yaşlarda anksiyete bozuklukları, kişilik bozuklukları, depresyon, davranış problemleri, akademik başarısızlıklar ve bağımlılık gibi olumsuz sonuçlara yol açabilmektedir. Sonuç olarak erken çocukluk döneminde oluşan bağlanma ilişkileri, bireyin psikososyal gelişimini yaşam boyu etkilemektedir. Bu nedenle çocukların güvenli bağlanma ihtiyacını karşılamak için ebeveynlere, bakım vericilere ve topluma sağlıklı ve güvenli bağ kurmak adına sorumluluklar düşmektedir.

Anahtar Sözcükler: Erken Çocukluk, Gelişim Dönemi, Ebeveyn Tutumu, Güvenli Bağlanma

Üniversite Öğrencilerinde Psikolojik İyi Oluş ve Etkileyen Değişkenlerin İncelenmesi

Merve Koyuncu

Toros Üniversitesi, Orcid No:0000-0003-2813-4986, merve.koyuncu@toros.edu.tr, Türkiye

Sırma Hasgöl

Mersin Üniversitesi, Orcid No:0000-0001-7056-124X, sirmahasgul@gmail.com, Türkiye

Özet

Araştırma, üniversite öğrencilerinde psikolojik iyi oluş ve etkileyen değişkenlerin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Tanımlayıcı araştırma, 369 üniversite öğrencisiyle yürütülmüştür. Veriler; Tanıtıcı Bilgi Formu ve Psikolojik İyi Oluş Ölçeği (PİÖÖ) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirmesinde, sayı, yüzde dağılımı, ortalama ve standart sapma, analizinde ise t testi, tek yönlü ANOVA, Spearman korelasyon testi ve çoklu regresyon analizi kullanılmıştır. Bulgular sonucunda, öğrencilerin yaş ortalaması $21,87 \pm 3,20$ olup, %67,8'inin kadın, %97,5'inin bekar olduğu, %49,0'ının gelir durumunu orta olarak algıladığı, %43,9'unun en uzun büyükşehirde yaşadığı, %62,9'unun yurttan kaldığı, %92,6'sının ise bir işte çalışmadığı bulunmuştur. Öğrencilerin %50'sinin aile sosyal yapısını demokratik-ılımlı olarak tanımladığı, %75,4'ünün arkadaş ilişkilerini iyi olarak algıladığı, %56,6'sının sorunlarla etkili bir şekilde baş edebildiğini düşündüğü, %70,6'sının okuduğu bölümden memnun olduğu, %53'ünün fiziksel sağlıklarını iyi ve %53,3'ünün ruhsal sağlıklarını orta olarak değerlendirdikleri saptanmıştır. Öğrencilerinin PİÖÖ toplam puan ortalaması $352,31 \pm 51,77$ olup, ölçek puan ortalamasının öğrencilerin cinsiyetlerine, medeni durumlarına, gelir durumu algılarına, en uzun süre yaşadıkları yere, kaldığı yere, bir işte çalışma durumuna, aile sosyal yapısına, algılanan arkadaş ilişkilerine, sorunlarıyla etkili baş edebilme durumuna, okuduğu bölümden memnun olma durumuna, fiziksel ve ruhsal sağlığı değerlendirme durumuna göre anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0.05$). Öğrencilerin PİÖÖ puanlarını etkileyen faktörleri araştırmak üzere kurulan çoklu regresyon modelinin anlamlı olduğu ve modeldeki değişkenlerin öğrencilerin PİÖÖ puanı üzerindeki varyansın %46,8'ini istatistiksel açıdan anlamlı olarak açıkladığı saptanmıştır ($p < 0.05$). Sonuç olarak, üniversite öğrencilerinin psikolojik iyi oluşlarının ortalamanın üzerinde olduğu, psikolojik iyi oluşlarını cinsiyetlerinin, en uzun yaşadığı yerin, kaldığı yerin, aile sosyal yapısının, algılanan arkadaş ilişkilerinin, sorunlarıyla baş edebilme durumunun, okuduğu bölümden memnun olma durumunun, fiziksel ve ruhsal sağlık algısının etkilediği sonucuna varılmıştır. Bu doğrultuda üniversite öğrencilerinin psikolojik iyi oluşlarının aralıklarla değerlendirilmesi, psikolojik iyi oluşlarını etkileyen faktörlerin farkında olunması ve koruyucu ruh sağlığı önlemlerinin alınması ve psikolojik iyi oluşu arttırmaya yönelik girişimler uygulanması önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite, Öğrenci, Psikolojik İyi Oluş, Etkileyen Faktörler

Yönetici Gözü ile Uzaktan Okul Yönetim- Yerinden Okul Yönetimi Karşılaştırılması

Nedime Karasel

Atatürk Öğretmen Akademisi, KKTC

e-mail: karaselnedime@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-4097-0728

Eylem Menteşoğulları

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, KKTC

e-mail: eylemmentesoglari@gmail.com, Orcid No: 0000-0001-7342-4806

Şevket Şafakoğulları

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, KKTC

e-mail: sevketarti@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-0168-5182

Özet

Eğitim yönetimi, yönetim biliminin genel ilkelerinin, eğitimle ilgili tüm kurumlarda ve özellikle her düzeydeki okullarda uygulanma sürecini kapsar. Eğitim yönetiminin kapsamı içinde yer alan konu ve olgular, genelde eğitim bilimleriyle özelde ise okul yönetimi ve örgütlemesi ile ilgilidir. Eğitim yönetiminin, yerine getirmesi gereken birçok işlevi vardır. Fakat bu işlevlerin yerine getirilmesi sürecinde bir takım kriz durumları ile karşı karşıya kalınabilir ve bu durumlar yönetim işlevlerinin yerine gelmesine engel olur. Tüm Dünya'yı etkisi altına alan ve hala daha etkisinde kaldığımız Covid-19 pandemisi de bu kriz durumlarından biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Yapılan bu araştırma, covid-19 pandemisi ile oluşan kriz döneminin, eğitime yansımalarını konu alan ve bu sürecin okul yönetimini nasıl etkilediğini tespit etmeyi amaçlayan bir araştırmadır. Bu amaç doğrultusunda araştırmada; KKTC'deki Millî Eğitim Bakanlığına bağlı ilkokullarda görev yapan okul yöneticilerinin, yöneticilik görevini yerine getirirken “uzaktan yönetim ile yerinden yönetim” anlayışlarını karşılaştırmaları konusundaki görüşlerini tespit etmek amaçlanmıştır. Nitel araştırma yaklaşımı temel alınarak yürütülen araştırmada, 2023-2024 öğretim yıllarında Kuzey Kıbrıs Millî Eğitim Bakanlığına bağlı ilkokullarda görev yapan 15 kişilik yönetici grubu oluşturmuştur. Verileri elde etmek için yarı yapılandırılmış görüşme formu ile görüşmeler yapılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen verilerin çözümlenmesi sırasında, “içerik analizi” yöntemi kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulguların ve araştırma sonuçlarının şu açıdan MEB tarafından önem taşıdığı düşünülmektedir: Okul yönetiminin uzaktan olması halinde yaşanan olumlu ve olumsuz durumların ortaya çıkması; uzaktan ve yerinden yönetim sürecinin işleyişi sırasında, yöneticiler gözündeki farklılıkların tespit edilmesi; uzaktan yönetim sürecinde başarılı bir süreç geçmesi için gerekli olan alt yapı, donanım, yönetici rehberliği gibi ihtiyaçların belirlenmesi. Bunun yanında ilerleyen araştırmalarda, uzaktan okul yönetimi çalışacak araştırmacılar açısından, araştırmanın önem kazandığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Uzaktan Okul Yönetimi, Yerinden Yönetim, Covid Pandemisi ve Yönetim, Yönetim Karşılaştırması

Öğretmen Adaylarının Medya Okuryazarlığı Düzeylerinin Belirlenmesi

İlke Aslım

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, KKTC

e-mail: aslimilke01@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-8442-1452

Dila Vurur

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, KKTC

e-mail: dilavurur@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-3919-5971

Elif Melisa Fidan

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, KKTC

e-mail: emelisafidan@gmail.com, Orcid No: 0009-0002-8130-6863

Özet

Bu araştırma, medya okuryazarlığının hayat boyu geliştirilmesi gereken bir beceri olduğunu ve bu becerinin erken yaşlardan itibaren kazandırılmasının önemini vurgulamaktadır. Öğretmenlerin, 21. yüzyılın gereksinimlerine yönelik eğitimlerde öncü rol üstlenmeleri gerektiği ve iyi bir eğitimcinin aynı zamanda iyi bir medya okuryazarı olması gerektiği belirtilmektedir. Özellikle ilköğretim düzeyinde görev alacak öğretmen adaylarının medya eğitimi konusunda bilinçlenmeleri gerektiği ifade edilmektedir. Bu bağlamda, araştırma öğretmen adaylarının medya okuryazarlığı düzeylerini tespit etmeyi amaçlamaktadır. Araştırma, 2023-2024 öğretim yılında KKTC Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı Atatürk Öğretmen Akademisi'nde öğrenim gören farklı sınıf düzeylerinden toplam 250 öğretmen adayını kapsamaktadır. Araştırmada nicel verilerin elde edilmesinde 'Medya Okuryazarlığı Beceri Ölçeği' kullanılmıştır. Bu ölçek, medyaya erişim, medya analizi, medya değerlendirme ve medya aracılığı ile bilgi iletme olmak üzere dört boyutta toplam 45 maddeden oluşmaktadır.

Araştırma sonuçlarına göre, öğretmen adaylarının medya okuryazarlığı konusunda önemli bilgi ve becerilere sahip oldukları belirlenmiştir. Katılımcılar, medya içeriklerine erişim, bu içeriklerin eleştirel değerlendirilmesi ve incelenmesi konularında yüksek bir farkındalık sergilemişlerdir. Ayrıca, medya araçlarının etkili kullanımı, etik ilkelere uygun davranma ve kişisel veri güvenliğini sağlama konularında bilinçli oldukları ortaya konmuştur. Medya içeriklerini sorgulama, doğrulama ve çeşitli medya araçlarını kullanarak içerik oluşturma konularında yeterli bilgi ve beceriye sahip oldukları anlaşılmıştır. Katılımcılar, medya araçları aracılığıyla sunulan mesajları analiz ederek, bu mesajların arkasındaki amaçları ve etkilemeyi hedefledikleri kitleleri belirleyebilmişlerdir. Bu bulgular, öğretmen adaylarının gelecekte eğitim süreçlerinde medya okuryazarlığını etkili bir şekilde kullanabileceklerini ve bu alanda öğrencilere rehberlik edebileceklerini göstermektedir. Bu çalışma, öğretmen adaylarının medya okuryazarlığı becerilerini geliştirmeye yönelik eğitimlerin önemini vurgulamakta ve bu alandaki eğitim politikalarının geliştirilmesine katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Medya Okuryazarlığı, Medya Eğitimi, Öğretmen Adayları, Öğretmen Adaylarının Medya Kullanımı

İlkokul Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimine İlişkin Görüşleri

Elif Melisa Fidan

KKTC Millî Eğitim Bakanlığı, KKTC

e-mail: emelisafidan@gmail.com, Orcid No: 0009-0002-8130-6863

İlke Aslım

KKTC Millî Eğitim Bakanlığı, KKTC

e-mail: aslimilke01@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-8442-1452

Dila Vurur

KKTC Millî Eğitim Bakanlığı, KKTC

e-mail: dilavurur@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-3919-5971

Özet

Bu çalışma, ilkokul öğretmenlerinin sınıf yönetimine ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Sınıf yönetimi yalnızca sınıfta meydana gelen olayların ve öğrenci davranışlarının kontrolünü sağlamakla sınırlı değildir. Aynı zamanda öğretmenlerin öğretim sürecinde nasıl bir yol izledikleri, sınıf içi etkinlikleri nasıl planladıkları, uygulamaları ne şekilde örgütledikleri ve öğrenme ortamını nasıl yönettikleri de sınıf yönetiminin önemli birer unsurudur. Bu bağlamda araştırmanın amacı, öğretmenlerin sınıf yönetimine dair bilgi, tutum ve deneyimlerini ortaya koyarak alandaki bilgi birikimine katkı sağlamaktır. Araştırmanın evreni, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı devlet ilkokullardır. Araştırmanın örneklem grubunu ise Lefkoşa, Girne, Mağusa, İskele ve Lefke bölgelerinde görev yapan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Çalışma, 2024-2025 eğitim- öğretim yılı içinde, KKTC'deki beş farklı ilçede görev yapan (Lefkoşa- 4, Girne – 3, Mağusa – 5, İskele – 3 ve Lefke – 1 olmak üzere) toplam 16 sınıf öğretmeni ile yürütülmüştür. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından geliştirilen ve uzman görüşleriyle geçerliği sağlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler temalarına ayrılmış ve kodlanarak içerik analizi yöntemi ile değerlendirilmiştir. Araştırma sonucunda öğretmenlerin, sınıf kurallarının öğrencilerle birlikte belirlenmesini olumlu karşıladıkları görülmüştür. Öğrenci katılımının artması, kurallara sahip çıkılması ve demokratik ortamın desteklenmesi öne çıkan sonuçlar arasındadır. Yine araştırma sonuçlarında, ceza kullanımının bazı durumlarda istenmeyen öğrenci davranışlarını azaltmada etkili olduğu noktasına ulaşılmıştır. Yine araştırmada, sınıf ortamındaki iyi iletişimin sınıfın yönetimine katkı sağladığı vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, Sınıf Yönetiminde Öğretmen Görüşleri, Sınıf Yönetimi, Sınıf Yönetiminin Önemi

İlkokul Döneminde Çocukların Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Görüşleri

Diğdem Aybenk

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, KKTC

e-mail: digdemaybenk02@gmail.com, Orcid No: 0009-0009-7609-8511

Nedime Karasel

Atatürk Öğretmen Akademisi, KKTC

e-mail: karaselnedime@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-4097-0728

Özet

Spor, tarih boyunca insanların fiziksel, zihinsel ve sosyal gelişiminde etkili olan önemli bir etkinlik alanı olmuştur. Özellikle çocukluk döneminde yapılan spor faaliyetleri, bireylerin motor becerilerinin gelişmesini sağladığı gibi, sosyal uyum, özgüven, liderlik ve sorumluluk bilinci gibi kişisel becerilerin kazandırılmasına da katkı sunar. Bu bağlamda beden eğitimi dersleri, çocukların sadece bedensel değil; duygusal ve sosyal gelişimlerine de hizmet eden çok yönlü bir eğitim aracıdır. İlkokul çağındaki öğrenciler için bu dersler, oyun yoluyla öğrenmeyi destekleyen ve fiziksel aktiviteyi eğlenceli hale getiren fırsatlar sunar. Ayrıca çocukların stres yönetimi, duygu kontrolü ve benlik farkındalığı gibi psikolojik kazanımları da bu dersler aracılığıyla gelişmektedir. Ailelerin spora olan yaklaşımı da çocukların motivasyonunu ve katılım düzeyini doğrudan etkileyen önemli bir faktördür. Sporun çocukların yaşam alışkanlıkları üzerinde kalıcı etkiler bıraktığı bilinmektedir. Aynı zamanda çocukların iletişim becerileri ve grup içindeki rol alma davranışları da sporla birlikte güçlenmektedir. Bu araştırma, 2023-2024 eğitim-öğretim yılında KKTC'deki Değirmenlik İlkokulu'nda öğrenim gören 4. ve 5. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla yürütülmüştür. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji (olgubilim) deseni kullanılmış; veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme tekniği tercih edilmiştir. Görüşmeler sonucunda elde edilen veriler betimsel analiz yöntemi ile değerlendirilmiş ve öğrencilerin beden eğitimi dersine dair algıları, tercih ettikleri etkinlikler ve sporun kendilerine kattıkları anlamlar analiz edilmiştir. Araştırma bulgularına göre öğrencilerin büyük bir kısmı beden eğitimi derslerini hem eğlenceli hem de öğretici bulmakta; bu ders sayesinde fiziksel dayanıklılık, arkadaşlık ilişkileri, duygusal boşalım ve özgüven kazandıklarını ifade etmektedirler. Elde edilen veriler ışığında, beden eğitimi ve spor derslerinin çocukların çok yönlü gelişimi için okul programlarında daha etkin şekilde yer alması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Spor, Çocuk Gelişimi, İlkokul

İlkokul Rehber Öğretmenlerinin Akran Zorbalığı ile İlgili Algıları ve Çözüm Yolları

Bahar Genç

Dünya Barış Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs, e-mail:bahargenc1987@hotmail.com

Arzu Özatça

Lefkoşa, Arabahmet İlkokulu, Kuzey Kıbrıs, aozatcapdr@gmail.com

Özet

Okullar, bireylerin kişilik yapılarını şekillendirdikleri ve toplumsal uyum becerilerini kazandıkları temel sosyal kurumlardır. Özellikle çocukluk döneminde okul ortamı, bireyin akranlarıyla etkileşim kurduğu, kendi güçlü ve zayıf yönlerini tanıdığı, yeteneklerini keşfettiği, benlik gelişimini desteklediği ve çeşitli yaşam deneyimleri yaşadığı bir alan olarak ön plana çıkmaktadır. Bu deneyimler arasında, öğrenciler üzerinde psikolojik ve duygusal açıdan derin etkiler bırakan akran zorbalığı önemli bir yer tutmaktadır. Akran zorbalığı, bir birey ya da grubun başka bir bireye veya gruba yönelik olarak fiziksel, sözel ya da psikolojik zarar verme amacıyla tekrarlı şekilde gerçekleştirdiği olumsuz davranışlar olarak tanımlanmaktadır. Bu durum, öğrencilerin psiko-sosyal gelişimlerini olumsuz etkilediği gibi okulun genel atmosferini ve öğrenme ortamını da zedelemektedir. Akran zorbalığı ile mücadelede, okul rehber öğretmenleri kritik bir role sahiptir. Rehber öğretmenler, öğrencilerin duygusal, sosyal ve kişilik gelişimlerini destekleyen uzmanlar olarak, zorbalık vakalarını tespit etme, önleme ve müdahale etme süreçlerinde aktif görev üstlenmektedirler. Bu bağlamda gerçekleştirilen rehberlik faaliyetleri, hem bireysel destek sağlamayı hem de okul genelinde koruyucu ve önleyici stratejiler geliştirmeyi amaçlamaktadır. Bu araştırma, Lefkoşa bölgesinde 2024-2025 eğitim-öğretim yılında görev yapan 10 ilköğretim rehber öğretmenin görüşlerine başvurarak, akran zorbalığı olgusunu onların bakış açısından ele almayı amaçlamaktadır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden *durum çalışması* deseniyle yürütülecek olup, veri toplama aracı olarak *yarı yapılandırılmış görüşme formu* kullanılacaktır. Elde edilen veriler, *içerik analizi* yöntemiyle çözümlenecek ve öğretmenlerin deneyimlerinden yola çıkarak akran zorbalığına yönelik çözüm önerileri geliştirilecektir. Bu çalışmanın, eğitim politikalarına ve okul rehberlik hizmetlerine katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Rehber Öğretmen, Akran Zorbalığı, Zorbalık.

Lise Öğrencilerinin Psikolojik İyi Oluşlarının Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi

Irmak Duru-Özenir

MEB, Türkiye,

e-mail: irmakduruozenir@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-2418-5965

Özge- Doğan

MEB, Türkiye,

e-mail: ozgedogan727@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-1998-8704

Özet

Bu araştırmanın amacı, 12. sınıf lise öğrencilerinin psikolojik iyi oluş düzeylerinin cinsiyet, okul türü ve öğrenim gördükleri bölüme göre farklılık gösterip göstermediğini incelemektir. Araştırma, 2024-2025 eğitim öğretim yılında öğrenim gören 410 öğrenciden elde edilen verilerle gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak öğrencilerin psikolojik iyi oluş düzeylerini ölçmek amacıyla geçerlik ve güvenirliği sağlanmış bir psikolojik iyi oluş ölçeği kullanılmıştır. Verilerin dağılımının normal olmaması nedeniyle analizlerde non-parametrik testlerden Mann-Whitney U ve Kruskal-Wallis H testleri tercih edilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda, öğrencilerin psikolojik iyi oluş düzeyleri cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermemiştir. Ancak okul türüne göre anlamlı bir fark tespit edilmiş; sınavsız öğrenci alan okullarda öğrenim gören öğrencilerin psikolojik iyi oluş düzeylerinin, sınavla öğrenci alan okullarda okuyan öğrencilere kıyasla daha yüksek olduğu bulunmuştur. Ayrıca bölüm değişkenine göre yapılan incelemede eşit ağırlık alanında öğrenim gören öğrencilerin psikolojik iyi oluş düzeylerinin, sayısal bölüm öğrencilerine göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Elde edilen sonuçlar, akademik kaygı düzeyi, sınav odaklı eğitim ortamları ve öğrencilerin ilgi ve yeterliliklerine uygun olmayan alan seçimlerin psikolojik iyi oluş üzerinde etkili olabileceğini göstermektedir. Araştırma bulguları doğrultusunda, okul psikolojik danışmanlarının özellikle sınavla öğrenci alan kurumlarda ve sayısal bölüm öğrencilerine yönelik psikolojik destek programları planlaması önerilmektedir. Ayrıca öğrencilerin ilgi ve yeteneklerine uygun alanlara yönlendirilmesinin önemine dikkat çekilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik İyi Oluş, Lise Öğrencileri, Okul Türü, Non-Parametrik Test

Judge Kutu Oyununun İngilizce Konuşmaya Etkisi

Mehmet Ali Baysal

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye,

e-mail: baysal.mehmetali0103@gmail.com, Orcid No: 0009-0009-8309-9424

Tuğba Bademci

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: tugbabademci@hotmail.com Orcid No: 0000-0002-7221-5516

Özet

Bu çalışmanın temel amacı, 2000’li yıllarla birlikte hayatımıza giren ve günümüzde çoğu insanın günlük yaşamının ayrılmaz bir parçası haline gelen sosyal medyanın etik boyutunu araştırmaktır. Sosyal medyanın kullanım alanları her geçen gün genişlerken, beraberinde çeşitli etik sorunlar da gündeme gelmektedir. Bu çalışmada sosyal medyanın ne derece etik olduğu ne gibi durumlarda etik ihlallerine yol açtığı ve kullanıcıların bu durumlara karşı tutumları detaylı bir şekilde incelenmiştir. Özellikle lise düzeyindeki öğrenciler üzerine yoğunlaşan araştırma, bu yaş grubunun sosyal medyayı nasıl kullandığını, karşılaştıkları etik olmayan içeriklere verdikleri tepkileri ve sosyal medyanın onların akademik, sosyal ve psikolojik gelişimleri üzerindeki etkilerini ortaya koymayı amaçlamıştır. Araştırma kapsamında, öğrencilerin sosyal medyadan nasıl etkilendiği hem olumlu hem de olumsuz yönleriyle ele alınmıştır. Öğrencilerle yapılan anket ve görüşmeler sonucunda sosyal medyanın iletişim, özgüven, ifade özgürlüğü gibi alanlarda olumlu katkılar sağladığı; ancak siber zorbalık, mahremiyet ihlali, bağımlılık ve bilgi kirliliği gibi pek çok olumsuz sonucu da beraberinde getirdiği gözlemlenmiştir. Aynı zamanda mevcut sosyal medya platformlarının kurallarının yeterliliği sorgulanmış, eksik ve yetersiz kalan etik düzenlemelere dikkat çekilmiştir. Bu bağlamda, projenin bir diğer amacı da sosyal medya platformlarında bulunması gereken kuralların geliştirilmesi gerektiğini vurgulamak ve kullanıcıların bu alanda daha bilinçli hale gelmesini sağlamaktır. Elde edilen bulgular, sosyal medyanın yalnızca bir eğlence veya iletişim aracı olmadığını; aynı zamanda dikkatli, sorumlu ve etik bir kullanım gerektiren güçlü bir mecra olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak bu proje, özellikle genç kullanıcıların dijital dünyada karşılaştıkları etik sorunlara dair farkındalık kazanmalarına katkı sağlamayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Etik, Etki, Sosyal Medya

Türkiye’deki İngilizce Öğreniminin Avrupa Ülkelerine Göre Benzerlik ve Farklılıkları

Sarp Boz

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: bozsarp40@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-7227-4678

Tuğba Bademci

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: tugbabademci@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-7221-5516

Özet

İngilizce öğrenimi çok önemlidir çünkü İngilizce uluslararası bir dildir. İngilizce ekonomide, teknolojide, ticarete aktif olarak kullanırken, en önemli alanlarından biri de turizmdir. İngilizce birçok okulda ders olarak verilmektedir ve genel olarak her ülkenin kendine özgü müfredatları mevcuttur. İngilizce öğrenimi ülkenin ekonomik, sosyal ve siyasi gündemine göre farklılık gösterebilmektedir. Bazı ülkelerde İngilizce öğrenimi anaokulunda başlarken bazı ülkelerde ilköğretimde başlamaktadır. Avrupa ülkeleri ve Türkiye’de buna örnektir. Avrupa ülkelerinde genel olarak bu eğitim anaokulunda başlarken Türkiye’de genelde ilkokul birinci ya da ikinci sınıfta başlamaktadır. Dinleme, konuşma, okuma ve yazma olmak üzere dört temel dil becerisi en önemli konulardan biridir ve önem sıralamaları değişebilir. İngilizce öğrenimi çoğu ülkede farklılık göstermektedir. Bu farklılıkları tespit etmek için bir çalışma yürütülmüştür. On ülkenin İngiliz Dili Eğitim Sistemi incelenmiştir. Bu ülkeler Türkiye, İtalya, Yunanistan, Macaristan, Portekiz, Hollanda, Romanya, Bulgaristan, Polonya ve Makedonya’dır. Bu çalışmanın yöntemi niteldir. Veri toplama araçları olarak doküman analizi ve yarı yapılandırılmış görüşme kullanılmıştır. On ülkeden on öğretmen ile görüşülmüştür. Verilerin analizi tematik analiz ile gerçekleştirilmiştir. Tematik analiz sonucu temalarımız Başlama Yaşı ve Düzeyi, Kullanılan Dil Becerileri, Kullanılan Kaynaklar ve Teknoloji, Ölçme Değerlendirme Yöntemleri, Öğrenci Başarısını ve Katılımını Etkileyen Faktörler ve Müfredatın Yeterliliğidir. Birçok ülkede İngilizce eğitimi ilkokulda başlamaktadır. Erken yaşlarda konuşma ve dinleme ön planda olmakla birlikte üst sınıflarda dört dil becerisi daha dengeli bir şekilde işlenmektedir. Kitap ve dijital kaynaklar (YouTube, Kahoot, Duolingo Wordwall) gibi dijital platformlar sıklıkla kullanılmaktadır. Derslerde genellikle eğlenceli ve kaygıyı azaltan etkinlikler yapılmaktadır. Öğretmenlerin öğrencilere olan yaklaşımı, sınıf ortamı ve öğrencinin motivasyonu derse katılımı olumlu yönde etkilemektedir. Bir çok ülkede öğretmenler müfredatın yeterli olmadığını ve konuşma ve dinleme gibi gerçek hayatta iletişim becerilerinin daha fazla yer alması gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İngilizce Öğrenimi, Türkiye, İngilizce, İletişim

Türkiye, Bulgaristan, İtalya ve Polonya'daki Lise Öğrencilerinin Yapay Zekâ Kullanımına Dair Farkındalık ve Algı Analizi

Hilal Nezahat Yeşildemir

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye,
e-mail: yesildemirhilalmail.com, Orcid No: 0009-0007-9365-1089

Tuğba Bademci

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye
e-mail: tugbabademci@hotmail.com Orcid No: 0000-0002-7221-5516

Özet

Günümüzde yapay zekanın hızlı ilerleyişi oldukça dikkat çekmektedir. Bunun sonucunda kafalarda yapay zekâ hakkında pek çok soru işaretleri de oluşmuştur. Ancak yapay zekâ bütün bunlara rağmen eğitim alanına da hızla entegre olmayı başarmış, her alanda olduğu gibi eğitimde de önemli bir rol oynamıştır. Yapay zekânın eğitim alanında kullanımı, özellikle de pandemi dönemiyle birlikte hayatımızda daha fazla kendini göstermeye başlamıştır. Eğitimde dijitalleşmenin, Millî Eğitim Bakanlığı'nın da gündeminde yer aldığı görülmektedir. Öğrencilerin konu hakkındaki düşünceleri yapay zekanın eğitim alanındaki ilerleyişine katkıda bulunabilir. Peki, öğrenciler bu konu hakkında neler düşünüyorlar? Bunu öğrenmek ve edindiğimiz bilgiler doğrultusunda yapay zekânın öğrenciler üzerinde ne gibi olumsuz etkiler yaratabileceğini tespit etmek, bu olumsuz etkileri en aza indirmenin yollarını araştırmak amacıyla Türkiye'nin yanı sıra Bulgaristan, İtalya ve Polonya'dan lise öğrencilerine ayrı ayrı anketler yaptık. Yapılan anketler, öğrencilerin YZ'yi günlük hayatta aktif olarak kullandıklarını, en çok ChatGPT'yi tercih ettiklerini ve en çok akademik amaçlarla kullandıklarını göstermektedir. Ayrıca, öğrenciler YZ'nin eğitim ve bilgiye erişim gibi olumlu etkilerinin yanı sıra bağımlılık, insan etkileşiminden uzaklaşma ve yanlış veya zararlı bilgi sunma gibi olumsuz etkilerinin de olduğunu vurgulamışlardır. Bu bulgular, eğitimde YZ kullanımının yararlarını ve olumsuz yönlerini dengelemek için stratejiler geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, hipotezimiz lise öğrencilerinin yapay zekaya olumlu baktıkları, yapay zeka dil robotlarından en çok ChatGPT'yi kullandıkları ve en çok akademik amaçlarla yapay zekaya başvurdukları doğrultusundaydı. Anket sonuçları ise hipotezimizle genel olarak örtüşmüştür.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Chat GPT, Lise Öğrencileri, Türkiye, Bulgaristan, Polonya, İtalya

Bir Dönemin Çocuklarına Açılan Pencere: Çocuk Dünyası Dergisi

Merve Koyuncu

Toros Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu,
Çocuk Bakımı ve Gençlik Hizmetleri Bölümü, Çocuk Gelişim Programı, Türkiye
e-mail: merve.koyuncu@toros.edu.tr
ORCID ID: 0000-0003-2813-4986

Sırma Hasgöl

Mersin Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri, Tarih Anabilim Dalı. Türkiye
e-mail: sirmahasgul@gmail.com
ORCID ID:0000-0001-7056-124X

Özet

19. yüzyılın sonlarından itibaren Osmanlı toplumunda yaşanan sosyal, siyasal ve kültürel dönüşümler, modernleşme sürecinin birçok alanda etkisini göstermesine yol açmıştır. Bu dönüşüm özellikle II. Meşrutiyet döneminden itibaren ivme kazanmış; eğitim, basın-yayın ve çocukluk anlayışı gibi toplumsal yapının temel unsurları bu süreçten doğrudan etkilenmiştir. Eğitim politikalarının yeniden şekillendiği bu dönemde, çocuklara yönelik yayıncılık faaliyetleri de bir eğitim aracı olarak önem kazanmıştır. Osmanlı Devleti'nin son dönemlerinden itibaren hız kazanan modernleşme süreci, eğitim ve yayıncılık alanında da etkisini göstermiştir. Bu sürecin çocuklara yönelik en dikkat çekici yansımalarından biri de çocuk dergileridir. Bu çalışmanın amacı, Muallim Ahmed Halid'in yönetiminde 1926–1927 yılları arasında yayımlanan ve toplam 25 sayıdan oluşan *Çocuk Dünyası* dergisinin, pedagojik içeriği ve dönemin kültürel dönüşümleri açısından değerlendirilmesidir. Dergi; şiir, öykü, bilgilendirici yazılar, görseller ve etkinliklerle çocukların zihinsel ve ahlaki gelişimini desteklemeyi amaçlamış; aynı zamanda milli kimlik bilinci ve değer eğitimi gibi Cumhuriyet'in erken dönem ideallerini yansıtan içeriklere de yer vermiştir. Eğitimciler tarafından kaleme alınan metinler, sade ve anlaşılır bir dille sunulmuş, çocukların yaş gruplarına uygun bir anlatım tercih edilmiştir. Bilmece ve hikâye yarışmaları gibi etkileşimli içerikler ise çocuklarda merak ve öğrenme isteği uyandırmayı hedeflemiştir. Haftalık periyotlarla ve her biri 16 sayfa olarak yayımlanan derginin tüm sayıları, etkinliklerin devamlılık arz etmesi nedeniyle bütüncül bir yaklaşımla incelenmiştir. *Çocuk Dünyası*, sadece bir süreli yayın olmanın ötesinde, dönemin maarif politikalarıyla uyumlu, eğitsel bir araç olarak konumlanmıştır. Sonuç olarak, bu çalışma hem tarihsel bir belge olarak *Çocuk Dünyası* dergisinin içerik analizini yapmakta hem de dönemin pedagojik yaklaşımlarını, çocukların gelişimsel ihtiyaçlarına verilen önemi ve eğitim politikalarını anlamaya yönelik bir zemin sunmaktadır. Çocuk edebiyatı, eğitim tarihi ve kültürel çalışmalar alanında yapılacak araştırmalara kaynaklık edebilecek nitelikteki bu inceleme, aynı zamanda çocuklara yönelik yayıncılığın ideolojik ve eğitsel işlevlerini de ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cumhuriyet Dönemi Yayıncılığı, Çocuk Dergileri, Çocuk Edebiyatı, Çocuk Dünyası, Eğitim Tarihi

Tedavi Notları Dergisi (1925–1928): Cumhuriyet Döneminde Bilimsel Sağlık Yayıncılığına Bir Katkı

Neslihan Özcanarşlan

Toros Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği
Anabilim Dalı, Türkiye,

e-mail: neslihan.ozcanarşlan@toros.edu.tr, ORCID ID: 0000- 0002- 3613- 6319

Damla Hasgöl

Mustafa Kemal Üniversitesi Hastanesi, Göğüs Cerrahisi Anabilim Dalı, Türkiye

e-mail: damlahsgl@gmail.com, Orcid no:0000-0003-3546-0034

Sırma Hasgöl

Mersin Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri, Tarih Anabilim Dalı. Türkiye

e-mail: sirmahasgul@gmail.com, ORCID ID:0000-0001-7056-124X

Özet

Cumhuriyet'in ilanı, yalnızca siyasi bir dönüşüm değil; aynı zamanda eğitimden sağlığa, basından gündelik yaşama kadar birçok alanda toplumsal modernleşmenin başlangıç noktası olmuştur. Bu yeni dönemde, halk sağlığını korumaya ve bireylerin yaşam kalitesini artırmaya yönelik çabalar öncelik kazanmış; bu bağlamda sağlık alanındaki bilgi üretimi ve paylaşımı da önem kazanmıştır. Bilimsel süreli yayınlar, hem hekimler arasında mesleki bilgi akışını sağlamak hem de toplumun sağlık okuryazarlığını geliştirmek açısından işlevsel araçlar olarak öne çıkmıştır. Cumhuriyet'in ilanıyla birlikte sağlık alanında da modernleşme çabaları hız kazanmış, bu süreçte bilimsel dergiler önemli birer bilgi kaynağı olmuştur. Bu çalışma, 1925–1928 yılları arasında yayımlanan ve dönemin önde gelen tıbbî yayın organlarından biri olan Tedavi Notları dergisi incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Arap harfleriyle yayımlanan bu dergi, 1936'dan itibaren Latin harflerine geçerek Dirim ismini almış ve yayın hayatına devam etmiştir. Çalışma kapsamında, Eylül 1925 ile Temmuz 1928 tarihleri arasında yayımlanan toplam 30 sayıya ulaşılmış ve içerik analizi yapılmıştır. Derginin sahibi ve sorumlu müdürü Dr. Marko'dur. Her ayın ilk gününde yayımlanan dergide, tıbbın çeşitli alanlarına dair makaleler bulunmakla birlikte özellikle hastalıkların tedavilerine, yeni ilaçlara ve tedavi yöntemlerine yoğunlaşmıştır. Bazı yazılar doktorlar tarafından hazırlanırken bazıları yabancı yayın organlarından çevrilerek okuyucularına sunulmuştur. Ayrıca dergide muayenehane reklamlarına ve doktorlara yönelik yazı çağrılarına da yer verilmiştir. Tedavi Notları, yalnızca Türkiye'de değil, yurtdışında da okuyucuya ulaşarak erken Cumhuriyet döneminde tıp alanındaki gelişmelerin paylaşılmasına katkı sağlamıştır. Sonuç olarak bu çalışma, erken Cumhuriyet döneminde bilimsel sağlık yayıncılığının gelişimini anlamaya katkı sunmakta; tıp tarihi, medya tarihi ve bilimsel bilginin topluma aktarımı bağlamında önemli bir kaynak niteliği taşımaktadır. Tedavi Notları dergisinin içerik analizi, dönemin sağlık politikalarının yanı sıra bireylerin iyi oluşuna yönelik bilgi üretim süreçlerinin ve mesleki iletişim biçimlerinin tarihsel izlerini sürmeye olanak tanımaktadır. Dergi aracılığıyla sunulan sağlık bilgisi, yalnızca tıp camiasını değil, toplumun genel sağlık farkındalığını da besleyen bir işlev üstlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bilimsel Yayıncılık, Cumhuriyet Dönemi, Sağlık Mecmuaları, Tedavi Notları, Tıp Tarihi

Yüksek Öğretimde Yapay Zekâ: Web of Science’da Son Beş Yılda Yayımlanan Araştırmalar

Celalettin Özden

Millî Eğitim Bakanlığı, Türkiye

e-mail: cozden2001@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-3728-7781

Özet

Yapay zekanın alış-veriş, sağlık, güvenlik, turizm gibi birçok alanda kullanımı hızlı bir şekilde artarken eğitim alanında da gelişmeler yaşanmaktadır. İlkokuldan üniversite düzeyine kadar eğitim kademelerinin hemen hemen hepsinde yardımcı teknoloji olarak kullanılan yapay zekalara yönelik yapılan araştırmalar ise henüz yeni yeni artış göstermektedir. Bu araştırmada, yüksek öğretim kurumlarında öğrencilerin yapay zekalardan nasıl faydalandıkları, üniversite öğrencilerinin yapay zekaları hangi amaçla ve hangi durumlarda kullandıkları, yapay zekaları kullanım şekilleri ve öğrencilere sağladığı faydalar vb. birçok konuda 2021-2025 yılları arasında yapılan ve Social Sciences Citation Index (SSCI), Science Citation Index Expanded (SCI-Expanded) ve Arts and Humanities Citation Index (AHCI)’lerde taranan bilimsel yayınlar ele alınmış ve incelenmiştir. Araştırma gerçekleştirilirken şu anahtar kelimeler kullanılmıştır; Birinci değişken “artificial intelligence in education” veya “AI-based learning” veya “AI-supported education” veya “intelligent learning systems”. “Ve” bağlacı kullanılmıştır. İkinci değişken “university students” veya “college students” veya “higher education” veya “undergraduate students”. Yapılan tarama kapsamında 38 makale araştırmada değerlendirmeye alınmıştır. Bu çalışma nitel yöntemle yürütülmüş olup döküman analizi deseniyle gerçekleştirilmiştir. Araştırmamızda ele alınan makaleler; amaç, kullanılan yapay zeka türü, katılımcı grubu, araştırma alanı, veri toplama araçları ve yöntemleri, araştırma bulguları gibi birçok değişkene göre incelemiştir. Daha sonra ise araştırmaların genel eğilimlerini ortaya koyarak yüksek öğretim düzeyinde yeni araştırmalar yapılabilmeye yönelik boşluklar tespit edilerek araştırmacılar için rehber bir yol çizmek amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda üretken yapay zeka özellikle Chatgpt’nin çalışmalarda öne çıktığı, araştırmaların 2023, 2024 ve 2025 yıllarında yoğunlaştığı, nicel yöntemli araştırmaların daha fazla yapıldığı, eğitimde fırsat eşitliği, STEM gibi teknoloji eğitimleri, yapaya zekalara yönelik tutum konularının ön plana çıktığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Döküman Analizi, Yüksek Öğretim, Web of Science

Değer Merkezli Okul Kültüründe Zorbalık Davranışları Üzerine Öğretmen Görüşlerinin Değerlendirilmesi

Afet Deniz

Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Dairesi, KKTC

e-mail: afet_deniz@yahoo.com, Orcid No: 0009-0006-9976-4247

Şebnem Güldal Kan

Yakın Doğu Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, KKTC

e-mail: sebnem.guldal@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-8241-0868

Özet

Zorbalık bir bireyin, bir başka kişi veya bir grup tarafından zaman içerisinde sürekli tekrarlanan olumsuz davranışlara maruz kalması olarak tanımlanmıştır. Bu durum, hem akran ilişkilerini hem de öğretmen- öğrenci ilişkilerini olumsuz etkileyen bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır. Zorbalığın çeşitli türleri mevcuttur. Bunlar; fiziksel zorbalık, sözel zorbalık, sosyal zorbalık ve psikolojik zorbalıktır. Okul kültürü, okul ile ilgili olan paydaşların fikirlerini söyleyerek birlikte oluşturdukları değerler ve kurallar bütünüdür. Bu paydaşın içinde ebeveynler, öğretmenler ve yöneticiler yer almaktadır. Okul ortamında çocukların üzerinde etkili davranış değişikliği oluşturabilmek için “Değerler Eğitimi’ne” önem verilmesi gerekmektedir. Değerler Eğitimi okul ortamında çocukların olumlu özelliklerinin farkına varıp geliştirmesine yardımcı olurken ayrıca çocukların çevrelerine daha kolay adapte olabilmeleri için verilmektedir. Zorbalık içeren davranışların azaltılabilmesi için çocuklara sosyal değerler daha sık aktarılmalıdır. Bu araştırmada değer merkezli okul kültüründe zorbalık davranışları üzerine öğretmen görüşlerinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden “durum çalışması” deseni kullanılmıştır ve hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Durum çalışması deseni, bir olayın, bir sosyal grubun birbirine bağlı sistemlerinin derinlemesine incelendiği çalışmalardır. Araştırmanın çalışma grubunu Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı ilkokullarda ve okul öncesi okullarda görev yapan sınıf öğretmenleri ile branş öğretmenlerinden toplam 22 kişi katılmıştır. Araştırmaya katılan öğretmenler amaçlı örnekleme yöntemi kullanılarak seçilmiştir. Görüşmelerde elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile çözümlenmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre öğretmenlerin okulda kazandırılmasını istediği ilk sıradaki değer saygıdır. İkinci sırada kazandırılması istenen değer sevgi olarak tespit edilmiştir. Bu araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda ileride yapılacak olan araştırmalarda ebeveynlerden de “Değer Merkezli Eğitime” yönelik görüş alınabilir.

Anahtar Kelimeler: Okul Kültürü, Okul Kültüründe Değerler, Zorbalık, Zorbalık Türleri

Çocukluk Travmalarının Yetişkinlikteki Psikolojik ve Davranışsal Etkileri: Kuramsal ve Ampirik Yaklaşımlar

Gül Kuş

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs

e-mail: Kusoglugul@icloud.com

Özet

Çocukluk dönemi, bireyin psikolojik, duygusal ve sosyal gelişiminin temellerinin atıldığı kritik bir evredir. Bu dönemde yaşanan travmatik deneyimlerin yetişkinlikte bireyin ruh sağlığı, davranış örüntüleri ve kişilerarası ilişkileri üzerinde kalıcı etkiler bırakabildiği çok sayıda araştırmayla ortaya konmuştur. Bu derleme çalışmasının amacı, çocukluk çağı travmalarının (ÇÇT) yetişkinlikteki etkilerini açıklayan kuramsal yaklaşımları ve güncel ampirik bulguları inceleyerek bütüncül bir bakış açısı sunmaktır. Çocukluk travmaları; fiziksel, duygusal ya da cinsel istismar, ihmâl, ebeveyn kaybı, aile içi şiddet tanıklığı gibi deneyimleri kapsar. Bowlby'nin bağlanma kuramı, erken çocuklukta güvenli bağlanma ilişkileri kuramayan bireylerin ileriki yaşantılarında güvensizlik, duygusal yoksunluk ve ilişkisel zorluklar yaşayabileceğini öne sürer. Benzer şekilde, travma sonrası stres bozukluğu (TSSB), borderline kişilik bozukluğu, depresyon, anksiyete bozuklukları ve madde bağımlılığı gibi psikiyatrik durumların kökeninde çocukluk travmalarının etkisi sıklıkla görülmektedir. Son yıllarda yapılan nöropsikolojik çalışmalar, çocuklukta travmaya maruz kalan bireylerde amigdala, hipokampus ve prefrontal korteks gibi beyin bölgelerinde yapısal ve işlevsel farklılıklar geliştiğini ortaya koymuştur. Bu farklılıklar; dürtü kontrolü, stresle baş etme, karar verme ve duygusal düzenleme gibi alanlarda bozulmalara neden olabilmektedir. Travmaya maruz kalan bireylerde travmatik anıların bilinç dışı düzeyde depolanması, “yeniden yaşantılama” ve dissosiyatif semptomlarla kendini gösterebilmektedir. Travmanın etkileri yalnızca bireysel düzeyde kalmamakta, nesiller arası aktarım yoluyla da sürmektedir. Özellikle travmatize olmuş ebeveynlerin çocuklarında da benzer regülasyon sorunlarının ve bağlanma zorluklarının ortaya çıktığı görülmektedir. Ancak, koruyucu faktörler olarak değerlendirilen destekleyici sosyal ilişkiler, güvenli bağlanma figürleri, psikoterapötik müdahaleler ve öz-şefkat geliştirme çalışmaları bu etkilerin azaltılmasında önemli rol oynamaktadır. Bu derleme çalışmasında, çocukluk travmalarının yetişkinlikteki etkilerine ilişkin kuramsal açıklamalar (bağlanma kuramı, gelişimsel travma modeli, nörobiyolojik perspektifler) ve ampirik bulgular bir araya getirilerek değerlendirilmektedir. Bulgular, özellikle erken müdahale programlarının ve travma odaklı terapi modellerinin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Travması, Yetişkin Psikopatolojisi, Bağlanma Kuramı, Travma Sonrası Stres

Çocuklarda Dijital Bağımlılık ve Ailenin Rolü

Ebubekir ERTEM

KTO Karatay Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Disiplinler Arası Aile Danışmanlığı
Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye

e-mail: ebubekirertem@hotmail.com, Orcid No: 0009-0009-3798-1205

Özet

Bu çalışma, Aile Danışmanlığı Bağlamında Çocuklarda Dijital Bağımlılık ve Aile Rolü'nün incelenmesini amaçlamaktadır. Dijital teknoloji materyallerinin kontrolsüz ve çok fazla kullanılması biçiminde ifade edilen dijital bağımlılık kavramı, önemli bir bağımlılık türü olarak görülmektedir. Dijital bağımlılık, özellikle çocuklar ve gençler için büyük bir tehlike teşkil etmektedir. Yapılan çalışmalarda, çocuk ve genç bireylerin telefona bakmadıkları, sosyal medya hesaplarına girmedikleri zamanlarda kendilerini çoğunlukla rahatsız ve eksik hissettiklerini belirtmişlerdir. Dijital bağımlılığın sonucu olarak çocukların artık gerçeklik boyutları da ciddi zarar görmekte ve yaşantıları sanal dünyanın bir yansıması olarak devam etmektedir. Aile içerisinde yeterli iletişimin kurulmaması ve aile değerleriyle yeterli ölçüde sosyalleşmenin yaşanmaması bu zararı daha da derinleştirmektedir. Ebeveynlerin, dijital bağımlılık durumunun her kesimden insanın başına gelebilecek bir durum olduğunu, ancak çocukların bu konuda daha savunmasız olduğunu bilerek, dijital ebeveyn olmanın gerektirdiği boyutta kendilerini geliştirmeleri, yaşanabilecek olumsuz durumlara hazırlıklı olmaları açısından önemli olmaktadır. Bu çalışma, aile kurumu ve üyelerinin toplumun dijitalleşme sürecini kabul ederek bu durumun yapıcı yaklaşımlarla dikkate alınmadığı zaman çocuklar üzerinde dijital bağımlılık sorununa neden olabileceğinin bilincinde hareket etmeleri gerektiğini vurgulamak amacıyla yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Aile Danışmanlığı, İnternet Bağımlılığı, Akıllı Telefon Bağımlılığı,

Pozitif Duyguların, Kendini Genişletme ve İnşa Teorisine Etkisi: Kişisel Kaynakların Gelişimi

Sinan DOĞAN

Milli Eğitim Bakanlığı

s.sinanQ@hotmail.com, Orcid: 0000000028242-0820

Özet

Pozitif psikolojinin geliştirilmesi, bireyin gelişmesine ve ilerlemesine ciddi katkılar sağlamaktadır. Pozitif psikoloji, kişisel gelişimimizdeki psikolojik koşulların ve süreçlerin iyileştirilmesi ve gelişimine bağlıdır. Pozitif psikoloji ile desteklenen beklentiler, başarıya ilişkin olumsuz davranışlarını azaltıyor ve olumlu tutum ve davranışlarını artırıyor. Aynı zamanda canlılık ve öğrenme duygularını tehdit eden stresi ortadan kaldırıp, kendini yetiştirme ve başarılı ortamının oluşturuyor. Başarılı olma doyumu ve ruh sağlığı arasında pozitif yönlü ve güçlü ilişkisi bulunuyor. Bireyin kendini. ‘‘genişletme ve inşa etme’’ teorisine göre, pozitif duygular optimal işleyişine sahiptir. Pozitif duygular sadece anlık değil; genişletme ve inşa etme sürecinin en iyi şekilde işleyişi sürdürüp, olumlu duygularını ve düşünce kalıplarını artırmasını sağlıyor. Genişleyen zihninde, yeni yolların açılmasına olanak verip; hisler, yaratıcı, esnek, sosyal ve sağlıklı bireyler olarak hissetmelerini sağlamaktadır. Bu bağlamda, iyimserlik, umut, öz yeterlilik ve psikolojik dayanıklılık gibi olumlu psikolojik faktörlerin, bireylerde canlılık ve öğrenme duygularını ortaya çıkartmaktadır. Kendini yetiştirmenin duygusal boyutu canlılık ve bilişsel boyutu ise öğrenmedir. Canlılık ve öğrenme birbirlerini destekler. Bireylerde canlılık duygusu, kaygı ve depresyonun üstesinden gelmeye yardımcı oluyor. Canlılık duygusu, görevine odaklanma, keşfetme eğilimi ve ilişki yönetimi gibi aracı davranışları ortaya çıkarıyor. Kendi gelişimlerini destekleyen bir dizi kaynak üretimini sağlıyor. Bireylerde psikolojik sermaye, proaktif kişilik, pozitif duygu ve işe bağlılık gibi bireysel özellikler gelişiyor. Bireylerin kendi psikoloji kaynaklarını üretip, kullanmaları, okul alanındaki başarısının devamında motivasyon ve verimlilik gibi olumlu tutumlarını geliştiriyor. Pozitif psikolojiye göre gelişme ve başarı, bireylerin güçlü yönlerinin, olumlu özelliklerinin artırılmasıyla gerçekleşmektedir. Bu çalışmada psikolojik sermaye ile kendini yetiştirme arasındaki ilişki, bireysel bir kaynak olarak düşünülmektedir. Kendini yetiştirmenin psikolojik sermaye ile ilişkisini ve önemini ortaya çıkarılmasıdır. Bu nedenle tebliğ çalışmamızda, psikolojik sermayenin ve bileşenleri ve motivasyon arasındaki ilişkiyi ve kendini yetiştirmenin aracı etkisi, Genişletme ve İnşa Etme Teorisi çerçevesinde incelenmiştir. Pozitif psikolojiyi kazanmanın psikolojik sermaye boyutlarının geliştirilebilir olduğunu ortaya koymaktır. Ortak hedefler, değerler ve inançlar kapsamında birleşen kurumların, daha mutlu ve motive edici alanlarında, bireylerin kendi gelişimlerini destekleyen bir dizi kaynak üretimini ortaya çıktığını ve bireylerin başarısına olumlu katkı yaptığının temellendirilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Pozitif duygular, birey, motivasyon, başarı, kişisel kaynaklar

Yaratıcı Yönelimle Deneyim Kazanmış Rol Model Bağlamında Bireyin Kazandığı Yetkinlikler: Pozitif Duygular

Sinan DOĞAN

Milli Eğitim Bakanlığı

s.sinanQ@hotmail.com, Orcid: 000000028242-0820

Özet

Bireyde, yaratıcı eylemlilik davranışların ortaya çıkması, dikkati dağıtan etkenleri devre dışı bırakan bir algı mekanizması gelişmesine bağlıdır. Nörobilim alanındaki araştırma bulgularına göre, yoğunlaşma ve odaklaşma değerlerinin deneyimle gelişmektedir. Deneyim, keşif yolculuğunda, keşfi gerçekleştirmiş bilgi kaynaklarına, yöntem ve tekniklerine ulaşılmasıdır. Bu deneyim sürecini gerçekleştiren bireylerde, beyinsel fonksiyonlarında dönüşüm süreci yaşıyor. Zihnini, odaklanmış biçimde kullanılmasıyla kaygı veya negatif duygular varlığından uzaklaşıyor. Birey, zihni, bedeni, sezgileri zayıflatan etkilerine maruz kalmadan ilerleme sürecinde, yetkinliği gelişiyor ve etkinliğinin olanaklarını keşfediyor. Uzun süreli yaratıcı eylem alanında kazandığı yetkinlik, bütüncül bir deneyim halinde, yaşamındaki diğer alanlarına yayılıyor. Narsist eğilimler, yaratıcı eylemlerin ortaya çıkmasını engelliyor. Bireyin, başkaları tarafından beğenilme çabasıyla yaratıcı etkinliklere yönelmesi, bireyde yıkıcı bir döngü oluşturuyor. Başarısızlık korkusu, beğenilmeme kaygısıyla gerçekleştirdiği deneyim ve ulaştığı yetenekler, doyum vermiyor ve ortak bir yaşama katkı sağlamanın mutluluğunu hissettirmiyor. Birey yaratıcı eylemlilik etkinliğine yöneldiğinde, başkalarının dikkatini toplamak için değil; kendisine odaklanması gerekiyor. Kendine yoğunlaşması, deneyim öğrenme sürecini ve yeteneklerini geliştirir. Diğer insanlarla dayanışmaya ve dostluğa dayalı ilişkiler kurması, ortak keşiflere dayalı zengin bir hayat deneyimini ortaya çıkartıyor. Bireyin, narsistik yönelimine değil, yaratıcı yönelimini destekleyen kültürel ve eğitim ortamlarını sunmak gerekiyor. Yaratıcı yönelimi destekleyen ve besleyen bir ortamda yaşayan birey, yaratıcı yöneliminin gerektirdiği becerileri elde ediyor, geliştiriyor, sürdürüyor ve güvene dayalı ilişkiler kuruyor. Yaratıcı yönelimle deneyim kazanmış rol modeli oluşturabiliyor. Makalemiz, nitel olup, tarama yöntemine dayanmaktadır. Bireyin yaratıcı etkinlik alanlarına yönelmesinde deneyimlerden yararlanmasının önemi vurgulanmıştır. Bireyin yaratıcı etkinlik alanını gerçekleştirirken; kişisel gelişimde meydana getirdiği yeteneklerin ve kazandığı değerlerin temellendirilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Birey, deneyim, yetenekler, pozitif duygular, yoğunlaşma

Pozitif Okullar ve İyi Oluş İçin Öğretmen Eğitiminde Müfredat Değişikliği İhtiyacı

Saltuk Aytaçoğlu

Girne Amerikan Üniversitesi Tıp Fakültesi

Orcid: 0000-0001-9584-1563, saltukaytacoglu@gau.edu.tr

Özet

Birleşmiş Milletler (BM), Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) ve Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) raporları küresel olarak "İyi Oluş" seviyemizin düştüğünü ve mevcut yöntemlerle düşüşün önlenemediğini bildirmektedir. Çözüm amaçlı olarak İyi Oluş tanımı değiştirildi. Fiziksel zihinsel ve sosyal belirleyiciler yanına manevi değerler ilave edildi. Eğitimde "Hiçbir eğitim sistemi, öğrencilerinin, eğitimcilerinin ve topluluklarının sağlık ve İyi Oluşlarını teşvik etmedikçe etkili olamaz" anlayışına geçilmiştir. BM, DSÖ ve UNESCO tarafından yayımlanan bu yeni eğitim modelinde müfredat değişikliğine gidilerek eğitimde iyileştirmelere odaklanılmış ve İyi Oluşu artırmak için her okulu "Sağlığı Geliştiren Okul" ve her üniversiteyi "Sağlığı Geliştiren Üniversite" yapacak küresel projeler teşvik edilmiştir. Böylece her bireyin yüksek fiziksel zihinsel ve sosyal tam bir İyi Oluş seviyesine ulaştırılması hedeflenmiştir. Ülkemizde, Avrupa Birliği (AB)'de ve küresel düzeyde yapılan bilimsel çalışmalar öğretmenlerin de İyi Oluş düzeylerinde ciddi düşüş yaşandığını ve bu durumun öğrencilerin İyi Oluş seviyelerini ve akademik performanslarını olumsuz etkilediğini göstermektedir. Bu nedenle tüm öğretmenlerimizin eğitimi ve gerekli müfredat değişikliği öncelik taşımaktadır. Belirtilen projeler doğrultusunda eğitim fakültelerinde müfredat değişikliği yapılarak öğretmen adayına önce kendinin ve ileride öğrencilerinin İyi Oluş seviyelerini artırmak üzere bireysel sorumluluk kavramı, öz-bakım gösterme, sağlık okuryazarlığını artırma, sağlıklı yaşam tarzı davranışı gösterme, kültür ve sanatın etkin kullanımı becerilerini kazandırmak hedeflenmektedir. Böylece öğretmen adaylarının akademik başarı yanında psikolojik-sosyal-kültürel gelişimleri desteklenerek İyi Oluş seviyeleri yükseltilecektir. Bu kapsamlı müfredat değişim ihtiyacı Sağlık ve Eğitim sisteminin birlikte çalışmasını gerekli kılmaktadır. Girne Amerikan Üniversitesi olarak İyi Oluşu artırmak üzere BM 2030, 3 nolu hedefle aynı başlıkta, 3 ve 4 nolu hedefi (Nitelikli Eğitim) birleştiren "Sağlıklı Yaşam ve İyi Oluş" ve "Sağlık Okuryazarlığı" dersleri üniversite ortak dersi olarak başlatılmıştır. Örnek müfredatlar sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim fakülteleri, İyi Oluş, Müfredat değişikliği, Öğretmen Eğitimi

Pozitif Psikolojinin Temel Dinamikleri: PERMA Modeli, Öz-Şefkat ve Umut Teorisi

Gül Kuş

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, Kusoglugul@icloud.com, KKTC

Asra Babayiğit

Orcid:0000-0003-2102-3175, Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi,
asra.babayigit@kstu.edu.tr, KKTC

Özet

Pozitif psikoloji, bireyin yalnızca psikopatolojiden arındırılmış bir yaşam sürmesini değil; aynı zamanda yaşamdan doyum almasını, anlam bulmasını ve psikolojik kaynaklarını geliştirmesini hedefleyen çağdaş bir yaklaşımdır. Bu derleme çalışmasının amacı, pozitif psikolojinin temel yapı taşları arasında yer alan PERMA modeli, öz-şefkat ve umut teorisi kavramlarını akademik literatür doğrultusunda inceleyerek, psikolojik iyi oluşu destekleme yollarına teorik bir bakış sunmaktır. Seligman (2011) tarafından geliştirilen PERMA modeli; Pozitif duygular (Positive emotion), Bağlılık (Engagement), İlişkiler (Relationships), Anlam (Meaning) ve Başarı (Accomplishment) olmak üzere beş temel boyuttan oluşur. Öz-şefkat ise Kristin Neff tarafından tanımlanan ve bireyin hataları karşısında kendine karşı yargılayıcı değil, anlayışlı ve destekleyici bir tutum geliştirmesini ifade eden bir kavramdır. Öz-şefkat; öz-farkındalık, ortak insanlık hissi ve kendine nazik davranma olmak üzere üç temel bileşene sahiptir. Yapılan çalışmalar, öz-şefkat düzeyi yüksek bireylerin stresle başa çıkmada daha başarılı olduğunu ve daha yüksek düzeyde psikolojik sağlıkla sergilediğini göstermektedir. Umut teorisi ise Snyder'ın ortaya koyduğu, bireyin hedeflerine ulaşmak için hem yollar (yol bulma kapasitesi) hem de motivasyon (irade gücü) geliştirmesi gerektiğini savunan bilişsel-motivasyonel bir kuramdır. Umut düzeyi yüksek bireylerin yaşamda karşılaştıkları engeller karşısında daha kararlı oldukları ve esnek problem çözme becerileri sergiledikleri ifade edilmektedir. Bu üç kuramsal yapı bir araya geldiğinde, bireyin psikolojik iyi oluşunu desteklemenin hem bilişsel, hem duygusal, hem de sosyal yönleri olduğu görülmektedir. Derleme kapsamında ulaşılan bulgular, özellikle ergenler ve genç yetişkinler için geliştirilecek psikoeğitim programlarında PERMA modeli, öz-şefkat eğitimi ve umut artırıcı uygulamaların birlikte kullanılmasının etkili olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Pozitif Psikoloji, PERMA Modeli, Öz-Şefkat, Umut Teorisi, Psikolojik İyi Oluş

Yaratıcı Yazma Etkinliklerinin Öğrencilerin İyi Oluşuna Katkısı

İrem Karaoğlu

Uluslararası Final Üniversitesi, irem.karaoglu@final.edu.tr KKTC,

Orcid:0009-0000-8993- 0631, e-mail: iremkaraoglu@final.edu.tr

Özet

Bu çalışma, yaratıcı yazma etkinliklerinin öğrencilerin psikolojik, duygusal ve sosyal iyi oluşlarına olan etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Geleneksel yazma öğretimi çoğunlukla kurallara ve yapılandırılmış metin türlerine odaklanırken, yaratıcı yazma; bireylerin duygu, düşünce ve hayal gücünü özgürce ifade edebildikleri, kendilerini daha iyi tanıyabildikleri bir alan sunar. Bu etkinlikler, öğrencilerin içsel dünyalarına yönelmelerine, duygusal boşalım yaşamalarına ve benlik farkındalıklarını artırmalarına olanak tanır. Aynı zamanda empati kurma, problem çözme ve özgüven geliştirme gibi becerileri de desteklemektedir.

Araştırma, çeşitli yaş gruplarından öğrencilere uygulanan yaratıcı yazma atölyeleriyle gerçekleştirilmiş; öğrencilerin yazılı ürünleri ve süreç hakkındaki görüşleri nitel veri toplama araçları ile analiz edilmiştir. Etkinliklerde öğrencilerden duygu odaklı yazılar yazmaları, hayal güçlerini kullanarak öyküler üretmeleri ve kendilerini farklı karakterlerin yerine koyarak empati geliştirmeleri istenmiştir.

Elde edilen bulgular, yaratıcı yazma etkinliklerinin öğrencilerin kendilerini ifade etme becerilerini geliştirdiğini, duygusal olarak rahatlamalarını sağladığını, stres düzeylerinin azaldığını ve sosyal ilişkilerinde daha empatik bireyler hâline geldiklerini göstermektedir. Ayrıca öğrencilerin yazma sürecinden keyif aldıkları ve yazma yoluyla kendi iç dünyalarıyla bağ kurdukları da gözlemlenmiştir.

Sonuç olarak, eğitim ortamlarında yaratıcı yazma etkinliklerine daha fazla yer verilmesi, sadece akademik başarı değil, aynı zamanda öğrencilerin duygusal ve psikolojik gelişimi açısından da büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcı Yazma, Öğrenci, İyi Oluş, Duygusal Gelişim, Yazma Eğitimi

Kanser Hastalarında Psikolojik İyi Oluş, Psikolojik Dayanıklılık ve Kanser Sonrası Büyüme

Asra Babayiğit

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Psikoloji Bölümü, KKTC. E-mail: asra.babayigit@kstu.edu.tr Orcid no: 0000-0003-2102-3175

Gül Kuş

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler ve Fakültesi, Psikoloji Bölümü, KKTC. E-mail: kusoglulugul@icoud.com

Özet

Kanser bireylerin yaşamlarını tehdit eden, hayatlarını kısıtlayan, korku ve çaresizlik duygularına neden olabilen kronik bir hastalıktır. Günümüzde yaygınlığı giderek artan kanser hastalığının bireylerin ruhsal ve fiziksel sağlıkları üzerinde ciddi olumsuz etkileri bulunmaktadır. Yoğun ve şiddetli yan etkilere sahip tedavi süreçleri bireylerin psikolojik iyi oluş düzeylerini azaltabilmektedir. Bu süreçte psikolojik dayanıklılık düzeyi gibi ruhsal faktörlerin bireylerin psikolojik iyi oluşları üzerinde olumlu etkilerinin bulunduğu bilinmektedir. Psikolojik dayanıklılık, bireyin karşılaştığı zorluklara rağmen uyum sağlama ve yeniden toparlanma kapasitesini ifade ederken; sosyal destek, anlam arayışı ve profesyonel psikolojik müdahaleler bu süreci güçlendiren temel unsurlar arasında yer almaktadır. Psikolojik olarak iyilik hali yüksek bireylerde kanser gibi ciddi bir travma sonrasında bireysel, çevresel ve kişilerarası alanlarda olumlu gelişmeler gözlenmekte ve travma sonrası büyüme oranlarında artış bildirilmektedir. Kanser hastalarının tedaviye yanıt verme ve iyileşme süreçlerinde umut, motivasyon, psikolojik iyi oluş ve psikolojik dayanıklılık gibi faktörler önemli bir belirleyicidir. Yapılan araştırmalar psikolojik dayanıklılığı yüksek olan bireylerin kanser gibi kronik bir hastalık tanısı aldıklarında psikolojik iyi oluş düzeylerinin daha yüksek olduğunu göstermektedir. Bu durum tedavi sürecine olan uyum süresini hızlandırmakta ve iyileşmelerine olan motivasyonlarını arttırmaktadır. Buna ek olarak psikolojik dayanıklılık düzeyi tedavi sonrasında bireylerde travma sonrası büyümenin oluşmasına olumlu yönde etki etmektedir. Bu bilgiler doğrultusunda kanser tanısı almış bireylerin tedavi süreçlerine, farkındalıklarını ve psikolojik iyilik oluşlarını arttırmak amacıyla psikolojik destek uygulamalarının da eklenmesi tedavi başarı olanlarını önemli bir ölçüde arttıracaktır. Bu bağlamda, psiko-onkolojik yaklaşımlar, hastaların psikolojik ihtiyaçlarına bütüncül ve sürdürülebilir çözümler sunma potansiyeline sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Psikolojik İyi Oluş, Psikolojik Dayanıklılık, Büyüme

Okul Mutluluğunun Öğrenci Görüşlerine Göre İncelenmesi

Esra Çoban Kestigül

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığı, esracoban91@gmail.com, Kuzey
Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

Hayrettin Kestigül

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığı, hayrettin.kestigul.hk@gmail.com
Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

Özet

Mutluluk, ‘anlık bir duruma bağlı olarak duyulan sevinç veya alınan zevk’ (TDK,2025) olarak tanımlanmaktadır. Bu araştırma 2024-2025 yılları arasında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) Millî Eğitim Bakanlığı’na (MEB)bağlı devlet okullarında öğrenim gören öğrencilerin okul içindeki mutluluklarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın evreni 2024-2025 eğitim ve öğretim yılında 3, 4. ve 5 sınıf kademelerinde öğrenim gören devlet okulu öğrencilerinden oluşmaktadır. Araştırmanın örneklemi ise tüm öğrencilerin aynı okulda öğrenim gördüğü, öğrencilerin tümünün gönüllü katılımı ve hedeflenen kademedeki tüm öğrencilerin katılımı ile toplam 38 kişiden oluşmaktadır. Araştırmada öğrencilere toplam 4 sorudan oluşan görüşme formu sınıf ortamında yöneltilmiştir. Bu sorulardan bir tanesi derecelendirilerek puanlanmış olup, diğer 3 tanesi açık uçlu sorulardan meydana gelmektedir. Görüşme formundan elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile çözümlenmiş ve kategori, tema, frekans ve yüzde olarak tablo haline getirilmiştir. Öğrencilerden okuldaki mutluluklarının incelenirken öğrencilerin okuldaki mutluluklarını 1-5 arası numara ile derecelendirilmesi istendiğinde, öğrencilerin çok büyük bir çoğunluğunun (%73,8) okul mutluluğunu yüksek puan verdiği yani okulda kendini mutlu hissettiği görülmektedir. Okulda öğrencilerin en çok mutlu olduğu durumla ilgili verdiği yanıtlar sonucunda büyük bir çoğunluğunun arkadaşları ile görüşmek yanıtını verdiği görülürken; ders yapmanın özellikle beden eğitimi dersinin, futbol oynamanın ve oyun oynamanın okul ortamında onları mutlu ettikleri görüşlerini belirtmişlerdir. Okulda öğrencilerin mutlu anlarını tek bir durum ile sınırlandırmaları istendiğinde ise öğrencilerin büyük çoğunluğu arkadaşları ile birlikte vakit geçirmek yanıtını verdiği görülmüştür. Öğrencilerin okulda neler olursa mutluluğunuz artacaktır sorusunda verilen yanıtlar incelendiğinde öğrencilerin en çok öğrencilerin arkadaşları ile iyi vakit geçirmesi yanıtını verdiği görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Öğrenci, Okul, Mutluluk, Okul Mutluluğu

Türkiye’de İşgücünün Eğitimsel Eşitsizliğin Gelişimi: E-Gini Katsayısı Çerçevesinde Bir Değerlendirme

Yalın Kılıç

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, KKTC,

e-mail: yalinkilic@cau.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-2000-9550

Özet

İşgücü piyasası eğitim ilişkisi istihdam edilebilirlik açısından önemli bir argüman olarak ortaya çıkmaktadır. Eğitim alanındaki eşitsizlikler gelir dağılımında da ciddi sorunlara yol açmaktadır. Günümüzde işgücü piyasasında eğitim düzeyi ile istihdam edilebilirlik arasındaki güçlü ilişki nedeniyle eğitimdeki eşitsizlikler gelir adaletsizliğini derinleştiren önemli bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle eğitime erişimdeki sorunlar, işgücüne katılım ve gelir dağılımı üzerinde çarpıcı farklılıklar oluşturmakta, bu durum da toplumsal refahı ve ekonomik sürdürülebilirliği kırılgan hale getirmektedir. Bu çalışma, işgücü piyasasındaki eğitimsel eşitsizliklerin E-Gini katsayısı ile ölçülerek analiz edilmesini ve bu eşitsizliklerin zaman içindeki gelişiminin değerlendirilmesini amaçlamaktadır.

Araştırmanın desenini betimsel analiz ve nedensel-karşılaştırmalı analiz oluşturmaktadır. Eğitim eşitsizliğinin ölçümünde Thomas vd. (2001) tarafından geliştirilen E-Gini endeksi, gelir dağılımı eşitsizliğinin ölçümünde kullanılan Gini katsayısının eğitim alanına uyarlanmış halidir. Castello ve Domenech (2002), bu metodolojinin gelişmekte olan ülkelerdeki eğitim dağılımı adaletsizliklerini analiz etmede etkili olduğunu vurgulamaktadır. Analiz kapsamında TÜİK’in 1988-2024 işgücü verilerine dayanılarak yıllar itibariyle E-gini katsayısı hesaplanmış ve yıllık E-gini değerleri ile işgücüne katılanların eğitim seviyeleri karşılaştırmalı tablolar ile sunulmuştur.

Türkiye’de çalışma çağı nüfusu içinde okuma-yazma bilmeyenlerin, okuma-yazma bilen ancak herhangi bir okul bitirmemiş olanların ve ilkokul mezunu olanların payı, 1988-2024 döneminde düşüş eğilimi göstermektedir. 1988 yılında okuma-yazma bilmeyenlerin oranı %16,67’den, okuma-yazma bilen ancak herhangi bir okul bitirmemiş olanların oranı %8,69’dan ve ilkokul mezunlarının oranı %52,49’dan 2024 yılında sırasıyla %2,22’e, %2,43’e ve %22,04’e gerilemiştir. Çalışma çağı nüfusu içinde ortaokul mezuniyet seviyesindeki bireylerin, lise mezunu olanların ve yükseköğretim mezunlarının payı ise 1988-2024 döneminde artış eğilimi göstermiştir. Türkiye’de çalışma çağı nüfusunun ortalama eğitim süresi 1988-2024 döneminde kayda değer bir artış eğilimi göstermiştir. 1988 yılında 5.22 yıl olan ortalama eğitim süresi, 2024 yılında 9.88 yıla yükselerek 36 yıllık süreçte neredeyse iki katına çıkmıştır. Türkiye’de çalışma çağı nüfusunun eğitim eşitsizliğini ölçen E-Gini katsayısı 1988-2024 döneminde belirgin bir düşüş eğilimi sergilemiştir. 1988’de 37.05 olan katsayı, 2024’te 23.64’e gerileyerek %36.2’lik bir iyileşme göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: E-Gini, Eğitimsel Eşitsizlik, İşgücü, İşgücünün Eğitim Seviyesi

Dijital Oyun Bağımlılığının ve Sosyal Medya Kullanımının Psikolojik İyi Oluş Üzerine Etkisi

Ayşe Mortaş Kum

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Çocuk Gelişimi Bölümü, Güzelyurt, KKTC

ayse.mortas@kstu.edu.tr-0009-0001-0135-4674

Simay Doğan

dogansimay41@gmail.com, KKTC

Özet

Bu araştırma, dijital oyun bağımlılığı ve sosyal medya kullanımının 4-5 yaş aralığındaki çocukların psikolojik iyi oluşları üzerindeki etkilerini incelemek amaçlanmaktadır. Günümüzde dijital oyunlar ve sosyal medya çocukların yaşamlarına giderek daha fazla yer kaplamakta bu araçların aşırı kontrolsüz kullanımı ise çocukların gelişim süreçlerini üzerinde ciddi etkiler yaratmaktadır. Bu araştırma, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti' nin Güzelyurt bölgesinde 4-5 yaş aralığında çocuğu bulunan 30 ebeveynin katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Nitel araştırma yöntemi olan fenomenolojik yönteminden yararlanılmıştır. Araştırma sonucu ortaya çıkan bulgular, betimsel bir yaklaşım ile incelenmiştir. Mülakat formunda bulunan kapalı ve açık uçlu soruların analiz sürecinde veriler birbirinden ayrı olarak ele alınmıştır. Ayrıca veri toplama sürecinde ebeveynlere yönelik hazırlanan 11 sorudan oluşan mülakat formu ile çocukların dijital oyun oynama sıklığı, tercih ettikleri oyun türleri, dijital oyunlar ve sosyal medya kullanımının çocuklar üzerindeki olumlu ve olumsuz etkileri, ebeveynlerin sosyal medya kullanımı ile koydukları sınırlamalar ve çocuklarının dijital medya ile geçirdikleri zamanla ilgili gözlemleri doğrultusunda veriler toplanmıştır.

Elde edilen bulgular, dijital oyunların çocuklar üzerindeki hem olumlu hem olumsuz etkilerini ortaya koymaktadır. Ebeveynler dijital oyun ve sosyal medyanın çocukların el-göz koordinasyonunu geliştirdiğini, video destekli uygulamaların bilişsel düzeylerine olumlu katkıda bulunduğunu bazı becerileri desteklediğini belirtmişlerdir. Ayrıca ebeveynler sosyal medyanın çocukların sosyal becerilerini olumsuz etkileyebileceğini ve yaşlarına uygun olmayan içeriklere maruz kaldıklarında çocukların kaygı, korku, endişe gibi duygusal tepkiler geliştirebileceğini ifade etmişlerdir. Sonuç olarak, dijital oyunlar ve sosyal medyanın erken çocukluk dönemindeki çocukların psikolojik iyi oluşu üzerinde hem olumlu hem olumsuz etkiler yarattığı tespit edilmiştir. Araştırma Ebeveynlerin dijital oyun ve sosyal medya konusundaki farkındalığının artmasının, çocukların sosyal medya ile geçirdikleri zamanın sınırlandırılmasının ve yaşa uygun dijital içeriklerin teşvik edilmesinin önemli olduğu sonucu ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Oyun, Bağımlılık, Sosyal Medya, Psikolojik İyi Oluş

Exploring Organs with Bioanimation

Doruk ALTUN

Seyhan Danişment Gazi Anadolu Lisesi, TÜRKİYE

e-mail: altundoruk26@gmail.com, Orcid No: 0009-0009-5738-749X

Elif Berrak ÖZARSLAN

Çukurova Bilim ve Sanat Merkezi, TÜRKİYE,

e-mail: elifbernaberrak@gmail.com, Orcid No: 0009-0008-5925-5688

Anzılha ALTUN

Çukurova Bilim ve Sanat Merkezi, TÜRKİYE

E-mail: altunanzilha@gmail.com, Orcid no: 0000-0002-7464-7531

Abstract

Biology, a fundamental science, explores the functioning, evolution, and interactions of living organisms. Despite its significance, students often perceive biology as challenging, particularly topics like water transport in plants, protein synthesis, respiration, and photosynthesis. Additional complexities arise with subjects such as energy, cellular processes, mitosis and meiosis, organ systems, hormonal regulation, oxygen transport, genetics, and the central nervous system. Understanding these difficulties is crucial for enhancing biology education.

To address these challenges, a project at the Çukurova Science and Art Center introduced the "kinegram" animation technique to aid middle school students in learning about internal organs. The kinegram, also known as barrier-grid or picket-fence animation, is an effect created by moving a striped transparent overlay across an interlaced image, producing the illusion of motion. This technique, dating back to the late 1890s, coincided with the development of parallax stereography for 3D autostereograms.

In the project, students first completed a survey to assess their attitudes toward biology. Subsequently, five internal organs were depicted using the kinegram method. After interacting with these animations, students took a second survey. The results indicated a positive shift in students' perceptions of the biology course. The kinegram animations made learning more engaging and effective, suggesting that such visual tools can enhance comprehension and interest in complex biological topics.

Keywords: Biology, Our Organs, Barrier Grid Animation, Success

Pozitif Psikoloji Temelli Müdahalelerin Psikiyatri Hemşireliği Uygulamalarında Kullanımı

Mükerrem Kabataş Yıldız

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü, Türkiye,

e-mail: mukerremkabatas@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-7598-162

Özet

Pozitif psikoloji, bireylerin güçlü yönlerine, olumlu duygularına ve yaşam doyumuna odaklanarak psikolojik iyi oluşu destekleyen çağdaş bir yaklaşımdır. Bu yaklaşım yalnızca psikopatolojik belirtilerin azaltılmasını değil, bireyin yaşam kalitesinin ve içsel kaynaklarının geliştirilmesini de amaçlamaktadır. Geleneksel psikiyatrik uygulamalar genellikle semptom yönetimi ve işlevselliğin korunmasına odaklanırken, pozitif psikoloji temelli müdahaleler bireyin umut düzeyini, psikolojik dayanıklılığını, öz yeterlik algısını ve sosyal bağlarını güçlendirmeyi hedeflemektedir. Psikiyatri hemşireliği uygulamalarında bu müdahalelerin kullanımı, hastaların yalnızca tedavi süreçlerine katılımını değil, aynı zamanda psikolojik iyilik hallerinin güçlendirilmesini de sağlamaktadır. Literatürdeki çalışmalar; şükran günlüğü tutma, bireysel güçlü yönlerin fark edilmesi ve kullanılması, anlamlı yaşam hedefleri belirleme, öz şefkat geliştirme ve olumlu sosyal ilişkileri destekleme gibi uygulamaların depresyon, anksiyete ve stres düzeylerinde azalma sağladığını; bununla birlikte yaşam doyumu, umut ve genel iyi oluş üzerinde anlamlı düzeyde artışa neden olduğunu göstermektedir. Psikiyatri hemşireleri bu müdahaleleri bireysel ve grup temelli terapötik süreçlerde, hemşirelik bakım planlarında ve hasta eğitimi uygulamalarında etkili biçimde kullanabilmektedir. Bu yaklaşımla birlikte hemşire-hasta ilişkisi güçlenmekte, bakımın niteliği artmakta ve bireyin iyilik haline yönelik bütüncül bir yaklaşım sağlanmaktadır. Pozitif psikoloji temelli müdahalelerin psikiyatri hemşireliği uygulamalarına entegrasyonu, yalnızca hastalık yönetimini değil, aynı zamanda bireyin potansiyelini ortaya çıkaran, önleyici ve güçlendirici bir bakım anlayışını da beraberinde getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pozitif Psikoloji, Psikiyatri Hemşireliği, Psikolojik İyi Oluş, Hemşirelik Müdahaleleri

Akademik Başarısızlığın Çok Boyutlu Nedenleri Ve Perma Modeli İle Çözüm Önerileri

Yağmur Çerkez

Milli Eğitim Bakanlığı, Kıbrıs,

e-mail: cerkezyagmur@gmail.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0002-3379-1035>

Münüre Ayar

Milli Eğitim Bakanlığı, Kıbrıs,

e-mail: munureayar@yahoo.com

Özce Nasiboğlu

Milli Eğitim Bakanlığı, Kıbrıs,

e-mail: ozcenasiboglu@gmail.com

Özet

Bu araştırma, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin Girne bölgesinde öğrenim gören ortaokul öğrencilerinin akademik başarısızlık nedenlerini belirlemek ve bu nedenlere yönelik çözüm önerileri geliştirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmada karma yöntem kullanılmış; nicel veriler 81 öğrenciye uygulanan anket aracılığıyla, nitel veriler ise 75 öğrencinin açık uçlu sorulara verdiği yanıtlar yoluyla toplanmıştır. Anket formu, okul, aile ve öğrenci kaynaklı olmak üzere üç temel boyutta 55 maddeden oluşmaktadır. Açık uçlu sorular ise öğrencilerin başarılarını artırmak için kendileri, öğretmenleri, aileleri ve okullarıyla ilgili beklentilerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Verilerin normal dağılım göstermediği Shapiro-Wilk testi ile belirlenmiş ve analizlerde parametrik olmayan istatistiksel testler (Spearman korelasyon, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U ve Friedman testleri) tercih edilmiştir. Nitel veriler içerik analizi ile değerlendirilmiştir. Araştırma bulguları, akademik başarısızlığın çok boyutlu bir yapıya sahip olduğunu ve özellikle öğrenci kaynaklı faktörlerin belirleyici olduğunu göstermektedir. Dikkat dağınıklığı, dijital cihaz kullanımının fazlalığı, zaman yönetimi becerilerindeki yetersizlik ve sınıf içi çekingenlik en sık belirtilen bireysel nedenlerdir. Okul kaynaklı sorunlar arasında öğretmenlerin anlatım tarzı, sınıf içi disiplin ve fiziksel ortam koşulları öne çıkarken; aile kaynaklı nedenler arasında ise yüksek beklenti baskısı, yetersiz ilgi ve uygun çalışma ortamı eksikliği dikkat çekmektedir. Öğrenciler, akademik başarılarını artırmak için en çok teknoloji kullanımını sınırlama, planlı çalışma alışkanlıkları geliştirme ve daha fazla motivasyonel destek alma ihtiyacı içinde olduklarını belirtmiştir. Çalışmada, akademik başarısızlıkla mücadelede yalnızca bilişsel becerilere değil, aynı zamanda öğrencilerin duygusal ve sosyal iyi oluşlarına da odaklanılması gerektiği vurgulanmaktadır. Bu kapsamda, Seligman'ın pozitif psikoloji temelli PERMA modeli (Pozitif Duygu, Bağlılık, İlişkiler, Anlam ve Başarı) temel alınarak çözüm önerileri sunulmuştur. Modelin her bir bileşeni aracılığıyla öğrencilerin öğrenme süreçlerine daha istekli katılım göstermeleri, akademik hedeflerine ulaşmaları ve psikolojik dayanıklılıklarını artırmaları amaçlanmaktadır. Sonuç olarak, araştırma bulguları, öğrenci başarısının artırılması için sadece bireysel değil, okul ve aile düzeyinde de bütüncül ve çok yönlü stratejilere ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akademik Başarısızlık, Pozitif Eğitim, PERMA Modeli, Öğrenci Motivasyonu, Psikolojik İyi Oluş

Çocuk Kitaplarında İyi Oluşa Yönelik Kavram Analizi: “İyilik Timi” Örneği

Seyran Ergin Aydemir

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye,
e-mail: erginseyran@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-0222-6241

Sena Atılğan

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye,
e-mail: senaatilgan522@gmail.com, Orcid No: 0009-0003-8439-2231

Yağmur Doğan

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye,
e-mail: yagmurdogan2025@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-9513-3329

Özet

İyi oluş kavramı genel olarak iki araştırma alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bunlardan biri yaşam kalitesinin niteliğini araştırmaya yönelik bilimsel eğilimin bir parçası olarak 1950’de başlamış olan öznel iyi oluştur. İkincisi ise 1980’li yıllarda deneysel çalışmalar ile başlamış, zorluklar ile yüz yüze gelindiğinde kendini gerçekleştirme ve anlamlı bir yaşam için kişinin potansiyellerini vurgulayan daha önceki klinik ve yetişkin gelişim psikolojisi teorilerine dayanan psikolojik iyi oluştur. Çocuk kitaplarının olumlu tutumlar ve davranışlar geliştirmek açısından önemi yapılan araştırmalar ile ortaya konulmuştur. Bu çalışmanın amacı çocuk kitaplarında iyi oluş ile ilgili olduğu düşünülen kavramların belirlenmesi ve belirlenen bu kavramlara araştırmacıların seçmiş olduğu kitapta kaç defa yer verildiğinin betimsel analizinin yapılmasıdır. Araştırma yöntemi olarak nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi kullanılmıştır. Bu çalışma için “İyilik Timi” kitabı belirlenmiştir. Kitabın yazarı Metin Özdamarlar, çizeri Burak Genç’tir. Kitap Mart 2025 basımıdır. Kitapta, öğretmenlerinin verdikleri bir iyilik projesi ile birlikte iyilik yapmaya başlayan bir grup arkadaşın iyilik serüvenleri anlatılmaktadır. Bu arkadaş grubunun çikolata şalesi ile başlayan iyilik serüvenleri SMA hastası bir çocuğa yardım ederek devam etmektedir. Yapılan analizlerde kitapta geçen iyi oluş ile ilgili olduğu düşünülen 17 kavram araştırmacılar tarafından belirlenmiştir. Belirlenen bu kavramlardan kitapta en çok yer aldığı tespit edilen kavramlar şunlardır: iyilik, iyi, sevgi, gülümsemek ve güzel. Analiz sonucunda elde edilen kelimelerin frekansları iyilik (f:149), iyi (f:59), sevgi (f:40), gülümsemek (f:32) ve güzel (f:25) olarak belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İyi Oluş, İyilik, Betimsel Analiz, İyilik Timi, Çocuk Kitabı

Oyun Tabanlı Yabancılar Türkçe Öğretimi

Ali Bahadır Yılmaz

Uluslararası Final Üniversitesi, Orcid:0009-0007-6180-5637, bahadir.yilmaz@final.edu.tr
Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

Özet

Günümüzde dil öğretiminde etkili ve kalıcı öğrenmeyi sağlamak amacıyla yenilikçi yöntem ve tekniklere başvurulmaktadır. Bu bağlamda, oyun tabanlı öğrenme yaklaşımı yabancı dil olarak Türkçenin öğretiminde de giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Oyunlar, öğrencilerin motivasyonunu artırmakta, öğrenme sürecine aktif katılımlarını sağlamakta ve dil öğrenimini daha eğlenceli hâle getirmektedir. Ayrıca oyunlar, öğrenciler arasında iş birliğini teşvik ederek sosyal etkileşimi artırmakta ve öğrenme ortamını daha dinamik bir hale getirmektedir. Bu yöntem, öğrencilerin derse olan ilgisini canlı tutmakta ve öğrenmeyi destekleyen pozitif bir sınıf atmosferi oluşturmaktadır.

Bu bildiride, oyun tabanlı öğrenmenin kuramsal temelleri açıklanmakta ve bu yöntemin yabancılar Türkçe öğretiminde nasıl uygulanabileceği ele alınmaktadır. Ayrıca çeşitli dijital ve sınıf içi oyun örnekleri üzerinden, dört dil becerisinin (dinleme, konuşma, okuma, yazma) geliştirilmesinde oyunların rolü incelenmiştir. Uygulamalı çalışmalar ve öğretmen görüşleri doğrultusunda, oyun tabanlı öğrenmenin öğrencilerin kelime bilgisi, dil bilgisi ve iletişimsel yeterliliklerinde önemli gelişmeler sağladığı gözlemlenmiştir. Bu bağlamda, Türkçeyi yabancı dil olarak öğreten öğretmenler için oyunların ders planlarına entegre edilmesi önerilmekte; kültürel bağlamı da içeren, hedef dili kullanmaya teşvik eden oyunların tasarımı ve uygulanmasına dair öneriler sunulmaktadır. Ayrıca bu yöntem, öğrencilerin öğrenme sürecine olan ilgisini artırmakta ve sınıf içinde pozitif bir atmosfer oluşturmaktadır.

Sonuç olarak, oyun tabanlı öğrenme yaklaşımı, yabancı dil olarak Türkçenin öğretiminde pedagojik açıdan güçlü ve işlevsel bir yöntem olarak değerlendirilmektedir. Öğrenci merkezli bu yaklaşım, öğrenenlerin bilişsel, duyuşsal ve dilsel gelişimlerini desteklemekte; dil öğrenimini ezbere dayalı yapıdan çıkararak anlamlı, etkileşimli ve kalıcı bir süreç dönüştürmektedir. Oyunların öğrenme ortamına dâhil edilmesi, öğrencilerin motivasyonunu artırmakta, derse katılım düzeylerini yükseltmekte ve dört temel dil becerisinin gelişimine katkı sağlamaktadır. Bu çerçevede, oyun tabanlı öğrenme yaklaşımlarının, dil öğretimi programlarında planlı ve amaçlı bir şekilde kullanılması; hedef kitleye, yaş grubuna ve dil seviyesine uygun oyun içeriklerinin geliştirilmesi, alana yönelik yapılacak yeni araştırmalar için de önemli bir zemin oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Oyun Tabanlı Öğrenim, Dil Öğrenimi, Motivasyon, Oyun Uygulamaları

Yabancılar Türkçe Öğretiminde Soyut Kavramlarla Yüzleşmek: Anlatmak mı, Anlatabilmek mi?

Uğurcan Taşdelen

Uluslararası Final Üniversitesi, KKTC

ugurcan.tasdelen@final.edu.tr, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0007-8659-9198>

Özet

Yabancılar Türkçe öğretiminde soyut kavramların (özgürlük, aidiyet, umut, adalet, merhamet vb.) öğretimi, öğrenciler açısından hem dilsel hem de duygusal anlamda oldukça zorlu bir süreçtir. Özellikle kültürel arka planları farklı olan öğrencilerin bu tür kavramları nasıl anladığı, öğreticinin anlatım sürecinde çeşitli engellerle karşılaşmasına neden olmakta; bazen sözcüklerin ötesinde çaba göstermesini gerektirmektedir. Soyut kavramların öğrenciler tarafından kavranması yalnızca dilsel yeterlilikle değil, aynı zamanda bilişsel, duygusal ve kültürel farkındalıkla da ilgilidir. Bu bağlamda, bu çalışma, yabancılar Türkçe öğreten öğretmen görevlilerinin soyut kavramlarla yüzleşme deneyimlerini, “anlatmak” ile “anlatabilmek” arasındaki farkı nasıl yaşadıklarını ve bu süreçte geliştirdikleri yöntemleri ortaya koymayı amaçlamaktadır. Nitel desende yürütülen araştırmada, KKTC’de özel bir üniversitede görev yapan ve yabancılar Türkçe öğretiminde aktif deneyime sahip yedi öğretmen görevlisi ile çalışılmıştır. Veriler, yazılı anlatılar ve yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmış; içerik çözümlemesiyle değerlendirilmiştir. Bulgular, öğrencinin “anladığını hissettikleri” anların, öğrencilerin mesleki tatmin, aidiyet hissi ve iyi oluşları üzerinde anlamlı etkiler yarattığını göstermektedir. Bu çalışmanın sonuçları, yalnızca soyut kavramların öğretimine ilişkin stratejik öneriler sunmakla kalmayıp, aynı zamanda öğretim sürecinde duygusal bağ kurmanın ne denli önemli olduğunu da ortaya koymaktadır. Öğrencinin kavramı anlaması kadar, öğreticinin anlaşılma hissiyatı da pedagojik bütünlüğün temel bileşenidir. Bu bağlamda, çalışma hem öğretici eğitimi hem de program geliştirme açısından yeni açılımlar sunmaktadır. Elde edilen bulgular, dil öğretiminin yalnızca bir aktarım süreci değil, aynı zamanda insanî bir etkileşim ve anlam inşa süreci olduğunu bir kez daha ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yabancılar Türkçe Öğretimi, Soyut Kavramlar, Öğretici Deneyimi, Anlatmak ve Anlatabilmek, İyi Oluş

Bazen “Tabiat”, Bazen “Doğa”: Türkçedeki Arapça-Türkçe Kökenli Eşanlamlı Sözcüklerin Yabancılara Öğretiminde Anlama, Algı ve Tercih

Uğurcan Taşdelen

Uluslararası Final Üniversitesi, KKTC

ugurcan.tasdelen@final.edu.tr, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0007-8659-9198>

Özet

Yabancılara Türkçe öğretiminde sözcük bilgisi, öğrencinin yalnızca temel anlamları öğrenmesini değil, aynı zamanda benzer anlamlı sözcükleri ayırt edebilmesini ve anlam çeşitliliğini fark edebilmesini de hedefler. Türkçede sıkça karşılaşılan Arapça kökenli eşanlamlı sözcükler, başlangıç düzeyindeki öğrenciler için kavramsal karışıklıklara yol açabilmektedir. Bu çalışma, A1 düzeyinde Türkçe öğrenen öğrencilerin “sözcük–kelime”, “yaşlı–ihtiyar” ve “seyahat–yolculuk” gibi eşanlamlı sözcük çiftlerine yönelik algılarını, bu kelimeleri öğrenme ve kullanma biçimlerini ve hangi sözcükleri neden tercih ettiklerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, Arapça kökenli kelimelerin öğrenciler tarafından ne ölçüde tanındığını, öğrenme sürecinde bu kelimelerin nasıl kavrandığını ve iletişimde hangilerinin daha kolay benimsendiğini ortaya koymayı hedeflemektedir. Nitel desende kurgulanan araştırmada, kelime eşleştirme etkinlikleri, bağlam içi kullanım örnekleri ve yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla veri toplanacaktır. Elde edilmesi planlanan bulguların, eşanlamlı sözcük öğretiminde öğrenci algısını merkeze alan, kültürel farkındalıkla desteklenen yeni öğretim yaklaşımlarına ışık tutması beklenmektedir. Bu tür eşanlamlı sözcük çiftlerinin Türkçede aynı anlam alanında yer almasına rağmen kullanım sıklıkları, tonlamaları ve çağrışımları farklılık göstermektedir. Özellikle Arapça kökenli kelimelerin bazı durumlarda daha resmî, daha soyut ya da daha geleneksel algılanması; buna karşılık Türkçe kökenli karşılıklarının daha gündelik ve sade bir izlenim bırakması, öğrencilerin kelime tercihlerini doğrudan etkilemektedir. Bu bağlamda, dil öğretiminde yalnızca sözcüğün anlamını vermek yeterli olmamakta; anlamın nasıl algılandığı, öğrenci belleğinde nasıl yer ettiği ve hangi sosyal bağlamlarda kullanıldığı da dikkate alınmalıdır. Söz konusu sözcükler arasındaki bu anlam inceliklerini fark eden öğrenciler, yalnızca dilsel değil kültürel yeterlilik açısından da gelişim göstermektedir. Bu çalışmanın özgün katkısı, sözcük öğretimini yalnızca aktarım değil; bağlam, tercih ve algı temelinde bir farkındalık süreci olarak ele almasıdır.

Anahtar Kelimeler: Yabancılara Türkçe Öğretimi, Eş Anlamlılık, Arapça Kökenli Kelimeler, Sözcük Algısı, A1 Düzeyi

Yapay Zekâ ile İyi Oluş: Sağlık Hizmetlerinde Yeni Bir Paradigma

Özlem Akalpler

Dr. Öğr. Üyesi, Yakın Doğu Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Sağlığı
Hemşireliği Anabilim Dalı, Lefkoşa, Mersin-10-Türkiye, KKTC.

E-posta: ozlem.akalpler@neu.edu.tr Orcid code: 0000-0001-9973-2153

Mehmet Aygün

Araştırma Görevlisi, Yakın Doğu Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Esasları
Anabilim Dalı, Lefkoşa, Mersin 10, Türkiye, KKTC

E-posta: mehmet.aygun@neu.edu.tr Orcid code: 0009-0009-4438-7204

Özet

Teknolojik gelişmelerin sağlık alanındaki etkileri her geçen gün daha belirgin hâle gelirken, yapay zeka uygulamaları da bireylerin iyi oluş düzeylerini artırmada önemli bir araç olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sağlık hizmetlerinde yapay zekâ kullanımının bireysel iyi oluş üzerindeki etkilerini incelemek ve bu teknolojik dönüşümün sunduğu yeni paradigmaları tartışmaktır. İyi oluş; fiziksel, zihinsel ve duygusal sağlığın bir bütün olarak ele alındığı, bireyin yaşam kalitesini doğrudan etkileyen çok boyutlu bir kavramdır. Yapay zekâ, bu bağlamda kişiselleştirilmiş sağlık takibi, erken tanı, ruh sağlığı uygulamaları, kadın sağlığı uygulamaları, stres yönetimi, uyku düzeni analizi gibi çeşitli alanlarda bireylerin iyi oluşunu destekleyici rol oynamaktadır. Çalışmada, literatür taraması yoluyla sağlık hizmetlerinde YZ tabanlı uygulamaların iyi oluşla ilişkisi değerlendirilmiştir. Bulgular, özellikle mobil sağlık uygulamaları, sohbet robotları (chatbot), akıllı sensörler ve veri analitiği sayesinde bireylere özgü sağlık önerilerinin sunulabildiğini ve bu durumun bireyin öz-bakım davranışlarını artırarak iyi oluşa olumlu katkı sağladığını göstermektedir. Ancak bu teknolojilerin etik, mahremiyet ve erişilebilirlik boyutlarının da göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Yapay zekanın sağlık hizmetlerindeki yüksek potansiyeline rağmen, çeşitli zorluklar varlığını sürdürmektedir. Özellikle hatalar karşısında hesap verebilirlik, algoritmik önyargıların etkileri ve veri güvenliği gibi etik meseleler hem sağlık profesyonelleri hem de etik uzmanları tarafından dikkatle incelenmektedir. Bu nedenle, yapay zekâ uygulamalarının bireylerin iyi oluşunu desteklemesi kadar, etik ilkelere uygun şekilde tasarlanması ve uygulanması da büyük önem taşımaktadır. Sonuç olarak, yapay zekâ destekli sağlık hizmetleri birey merkezli bakım anlayışını güçlendirme potansiyeline sahip olup, iyi oluş kavramına yeni bir perspektif kazandırmaktadır. Bu teknolojik dönüşümün sağlık alanındaki etkilerinin daha iyi anlaşılabilmesi için hem bireylerin deneyimlerine hem de uygulamaların uzun vadeli sonuçlarına odaklanan daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır. Gelecekte hemşirelik başta olmak üzere tüm sağlık disiplinlerinin bu değişime uyum sürecinde aktif bir rol üstlenmesi, iyi oluşu destekleyici yaklaşımların gelişmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, İyi Oluş, Sağlık Hizmetleri, Etik

Kadın Sağlığında Yapay Zekâ ve İyi Oluş

Özlem Akalpler

Dr. Öğr. Üyesi, Yakın Doğu Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Sağlığı
Hemşireliği Anabilim Dalı, Lefkoşa, Mersin-10, Türkiye, KKTC.

E-posta: ozlem.akalpler@neu.edu.tr, Orcid code: 0000-0001-9973-2153

Mehmet Aygün

Araştırma Görevlisi, Yakın Doğu Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Esasları
Anabilim Dalı, Lefkoşa, Mersin 10, Türkiye, KKTC.

E-posta: mehmet.aygun@neu.edu.tr Orcid code: 0009-0009-4438-7204

Özet

Kadın sağlığı, biyolojik, psikososyal ve çevresel faktörlerin bir arada değerlendirildiği bütüncül bir yaklaşım gerektirir. Günümüzde yapay zekâ teknolojileri, kadın sağlığına yönelik sağlık hizmetlerinin daha etkili, kişiselleştirilmiş ve erişilebilir hale gelmesine katkı sağlamaktadır. Bu çalışmada, kadın sağlığında yapay zekâ uygulamalarının iyi oluş üzerindeki etkileri literatür doğrultusunda incelenmiştir. Araştırmalar, YZ tabanlı mobil uygulamaların, özellikle doğurganlık takibi, adet döngüsü düzenleme, gebelik izleme ve menopoz yönetimi gibi alanlarda kadınların fiziksel ve ruhsal iyi oluşlarını desteklediğini göstermektedir. Bunun yanı sıra, meme kanseri gibi kadınlarda sık görülen hastalıkların erken tanı ve risk değerlendirmesinde kullanılan yapay zekâ algoritmaları, yaşam kalitesini artırmada önemli rol oynamaktadır. Ayrıca, dijital terapi platformları ve yapay zekâ destekli psikolojik danışmanlık sistemleri, kadınların stres, kaygı ve depresyonla başa çıkmasına yardımcı olarak zihinsel iyi oluşlarını desteklemektedir. Ancak bu teknolojilerin yaygın kullanımında mahremiyet, veri güvenliği, kültürel uygunluk ve dijital okuryazarlık gibi önemli faktörler de göz önünde bulundurulmalıdır. Özellikle kırılgan gruplardaki kadınların bu teknolojilere erişimi sınırlı olabileceğinden, toplumsal cinsiyet eşitsizlikleriyle ilişkili dijital uçurumun kapatılması büyük önem taşımaktadır. Sonuç olarak, kadın sağlığında yapay zekâ teknolojileri iyi oluşu destekleyici önemli araçlar sunmakta; ancak bu potansiyelin etik, sosyal ve kültürel açılardan da dikkatle değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın Sağlığı, Yapay Zekâ, İyi Oluş, Etik

Hemşirelik Eğitiminde Yapay Zekâ ve İyi Oluş

Mehmet Aygün

Araştırma Görevlisi, Yakın Doğu Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Esasları
Anabilim Dalı, Lefkoşa, Mersin 10, Türkiye, KKTC.

E-posta: mehmet.aygun@neu.edu.tr Orcid code: 0009-0009-4438-7204

Özet

Teknolojik gelişmeler, sağlık alanında olduğu kadar sağlık eğitimi süreçlerinde de dönüşüm yaratmaktadır. Yapay zekâ tabanlı uygulamaların hemşirelik eğitime entegrasyonu, öğrenme deneyimlerini zenginleştirmenin yanı sıra öğrencilerin psikolojik ve duygusal iyi oluşlarını da etkileyebilecek potansiyele sahiptir. Bu derlemenin amacı, hemşirelik eğitiminde kullanılan yapay zekâ uygulamalarının öğrenci iyi oluşu üzerindeki etkilerini literatür ışığında incelemektir. Çalışmada 2018-2024 yılları arasında yayımlanmış ulusal ve uluslararası kaynaklar taranmış; YZ uygulamalarının öğrenci memnuniyeti, stres düzeyi, öğrenme kaygısı, akademik öz-yeterlik ve tükenmişlik gibi iyi oluş bileşenleri üzerindeki etkileri değerlendirilmiştir. Bulgular, yapay zekâ destekli simülasyonlar, sanal danışmanlık sistemleri ve bireyselleştirilmiş öğrenme platformlarının öğrencilerin öğrenme sürecini kolaylaştırdığını; bu sayede akademik stresin azaldığını, öz-yeterlik algısının arttığını ve genel iyi oluş düzeyinin olumlu yönde etkilendiğini göstermektedir. Ancak literatürde bu konuyu doğrudan ele alan çalışmaların sayısının sınırlı olduğu ve özellikle iyi oluşun psikolojik boyutlarının derinlemesine incelenmediği görülmektedir. Bu durum, hemşirelik eğitiminde yapay zeka uygulamalarının yalnızca bilişsel çıktılarla değil, duyuşsal ve psikolojik etkilerle birlikte değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, gelecekte yapılacak araştırmaların, yapay zekanın öğrenci iyi oluşu üzerindeki uzun vadeli etkilerini ele alması ve eğitim programlarının bu doğrultuda yeniden yapılandırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Eğitimi, Yapay Zekâ, İyi Oluş, Öğrenci Memnuniyeti

Ergenlikte Teknoloji Bağımlılığı ve İyi Oluş: Bibliyometrik Bir Analiz

Aykan Ki

Erenköy Lisesi, aykanki@windowslive.com, KKTC

Özet

Bu araştırma, ergenlik döneminde teknoloji bağımlılığı ile iyi oluş arasındaki ilişkileri konu alan lisansüstü tezlerin bibliyometrik analizini yapmayı amaçlamaktadır. Günümüzde dijitalleşmenin hız kazanmasıyla birlikte, özellikle pandemi sonrası dönemde, genç bireylerin teknoloji ile etkileşimleri artmış ve bu durum, ergenlerin psikolojik, sosyal ve ahlaki gelişimlerini etkilemiştir. Bu çalışma kapsamında, 2019-2025 yılları arasında Türkiye'de yayımlanmış ve YÖK Tez Merkezi'nde erişime açık olan 44 lisansüstü tez incelenmiştir. Tezler, yayımlandıkları üniversite, araştırma düzeyi (yüksek lisans-doktora), kullanılan yöntemler, anahtar kelimeler, sayfa sayıları ve konu alanları gibi bibliyometrik kriterlere göre değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, teknoloji bağımlılığı konusunun akademik camiada hem yüksek lisans hem de doktora düzeyinde ilgi gördüğünü ve araştırmaların daha çok dijitalleşme, psikolojik iyi oluş, sosyal medya kullanımı ve dijital zorbalık gibi başlıklar etrafında yoğunlaştığını göstermektedir. Araştırmalarda en sık tercih edilen yöntem nicel yöntemler olup, bunu nitel ve karma yöntemler izlemektedir. Tezlerde öne çıkan bir diğer bulgu, teknoloji bağımlılığının ergenlerde stres, yalnızlık, düşük öz-denetim, sosyal izolasyon ve aile ilişkilerinde zayıflama gibi çeşitli olumsuzluklara neden olduğudur. Araştırmanın sonuçlarına göre, teknoloji bağımlılığı ile mücadelede pozitif psikoterapi ve farkındalık temelli yaklaşımların etkili olabileceği belirtilmektedir. Bu çerçevede, eğitim müfredatlarına dijital okuryazarlık derslerinin entegre edilmesi, ailelere yönelik dijital ebeveynlik eğitimlerinin yaygınlaştırılması ve okul temelli psikolojik destek hizmetlerinin artırılması önerilmektedir. Bu öneriler, ergenlerin daha bilinçli teknoloji kullanımı geliştirmelerine ve iyi oluş düzeylerinin artırılmasına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji Bağımlılığı, İyi Oluş, Dijital İstila, Dijital Okuryazarlık

Göçmen Çocukların Okullarda Yaşadığı Zorluklar

Sevgi Erhalaç

Milli Eğitim Bakanlığı, İlköğretim Dairesi, Kuzey Kıbrıs

e-mail: erhalac.sevgi@gmail.com

Özet

Göç insanların hayatında köklü değişimlere neden olan en önemli toplumsal olayların başında gelmektedir. İnsanoğlu, tarih boyunca isteğe bağlı ya da zorunlu olarak göç etmek zorunda kalmıştır. Dünyada ve ülkemizde göç çeşitliliği ve göç oranı her geçen gün artmaktadır. Bu nedenle yeryüzünde insan topluluklarının neredeyse tamamı zaman zaman göçe maruz kalmıştır ya da göç olgusuna tanıklık etmiştir. Göçün nedenlerini toplumsal ve bireysel olarak iki grupta incelemek mümkündür. Toplumsal nedenler arasında; siyasi durumlar, ekonomik güçlükler, politik değişiklikler, kültürel / sosyal bazı olaylar, doğal afetler bulunmaktadır. Sağlık problemleri, eğitim, işsizlik ya da daha iyi çalışma koşulları vb. durumlar ise bireysel nedenler olarak sıralanabilir. Bu değişimler ailenin tüm bireylerini olduğu gibi eğitim almakta olan çocukları da etkilemektedir. Ne yazık ki göçmen çocuklar göçün getirdiği çok boyutlu sorunlar ile mücadele ederken bir taraftan da eğitim yaşantılarını sürdürmeye çalışmaktadır.

Mevcut çalışmanın amacı; çeşitli disiplinleri kökeninde barındıran göçmen çocuklarının eğitimde yaşadığı zorluklar kavramını, önemini, boyutlarını ve ölçütlerini incelemek ve daha verimli bir sistemin oluşturulmasını irdelleyerek varsa etkililiğini engelleyen etmenleri tespit etmektir. Bu çalışmada kaynak tarama yöntemi kullanılmıştır. Konuyla ilgili literatür irdelenmiştir. Göçmen çocukların eğitim hayatlarında yaşadıkları sosyal ve psikolojik güçlükler çeşitli yönleriyle ele alınmış ve tartışılmıştır. Alanyazın incelendiğinde konuya ilişkin çalışmaların son on yıllık süreçte artış gösterdiği gözlenmektedir. Çalışmaların ortak vurgusu ise, göçmen çocukların gittikleri okullarda çok fazla soruna neden olduğu yönündedir. Göçmen çocukların yaşadığı sorunların yanı sıra okul yöneticileri, öğretmenler ve göçmen çocuklarla aynı sınıfta eğitim alan öteki çocukların da farklı sıkıntılar yaşadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Göç, Göçmen Öğrenciler, Uyum Sorunları, Eğitim

Temel Eğitimde Güncel Sorunlar

Sevgi Erhalaç

Milli Eğitim Bakanlığı, İlköğretim Dairesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti,

e-mail: erhalac.sevgi@gmail.com

Özet

21. yüzyılda eğitim sistemi, bir toplumun en önemli kurumlarından biridir. Bireylerin bilgi ve becerilerini geliştirmelerine, eleştirel düşünme yetilerini kazandırmalarına ve topluma katkıda bulunabilecek donanımına sahip olmalarına imkân tanır. Toplumsal bir olgu olan eğitim, kişilerin değerler, yetenekler ve bilgi bakımından eğitildiği sosyal kurumlar olan okullarda gerçekleştirilirken; sağlanan kamusal eğitimle toplumu oluşturan her bireyin, toplumsal yaşama uyum sağlayacağı ve sürdürülebilir kalkınma ile kişisel gelişimlerinin de olumlu yönde değişeceği söylenebilir. Ancak, günümüz eğitim sistemleri hem dünyada hem de ülkemizde birçok temel sorunla karşı karşıyadır. Mevcut çalışmanın amacı; çeşitli disiplinleri kökeninde barındıran temel eğitimde yaşanan güncel zorluklar kavramını, önemini, boyutlarını ve ölçütlerini incelemek ve daha verimli bir sistemin oluşturulmasını irdelleyerek varsa etkililiğini engelleyen etmenleri tespit etmektir. Bu çalışmada kaynak tarama yöntemi kullanılmıştır. Konuyla ilgili literatür irdelenmiştir. Ülkemizde temel eğitimde yaşanan güncel sorunlar; eğitim programları, eğitim politikaları, eğitim felsefesi, öğrenci ve öğretmenlerin nitelik düzeyleri, eğitimde uygulanan yönetim stratejileri, aile ve sosyal çevre kaynaklı sorunlar, başlıkları altında tartışılmıştır. Mevcut çalışmada, doğru kişiler, doğru yöntemler ve yapıcı değerlendirmeler olacak şekilde temel eğitimin sorunlarına nesnellikle yaklaşılması gerektiği görülmüştür. Ancak bu şekilde temel eğitimdeki sorunlara istenilen çözümler bulunabilmesi mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Toplum, Eğitim, Eğitimde Felsefe, Eğitimde Program, Eğitimde Politika, Eğitimde Yönetici

Erken Çocukluk Döneminde İngilizce Kelime Öğrenimine Yönelik “Word Cards” Ve Oyunlar

Nesli Naz Serpin

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye,

e-mail: neslinaz33.serpin@gmail.com, Orcid No: 0009-0007-9149-4884

Tuğba Bademci

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: tugbademci@hotmail.com Orcid No: 0000-0002-7221-5516

Özet

İngilizce, dünya genelinde en yaygın kullanılan dillerden olup küresel etkileşimde önemli bir rol oynamaktadır. Bu anlamda dilin erken yaşlarda öğrenilmek istenilmesi, bu doğrultuda çalışmalar yapmaya gereksinim duydurmuştur. Öğrencilerin kelime hafızasının güçlenmesi için öğretmenler birçok yönteme başvurmaktadır. “Word Cards” ve onlarla sağlanan oyunlar bunlardan bir tanesidir. “Word Cards” adı verilen kelime kartları 9 kategoriden oluşup 62 kelime barındırmaktadır. Bir kelime kartı ise arkalı önlü olup bir tarafında isim yazmakta diğer tarafında yazmamaktadır ve her iki tarafında da kelimeye ait görsel bulunmaktadır. Kartların amacı hem görsel hafızayı güçlendirerek İngilizce öğrenimini kolaylaştırmaktır ve oyunlar ile desteklenerek öğrencinin de yaratıcılığını güçlendirmektir. Öğrenci ilk önce kartlara çalışır daha sonra isim olmayan tarafını çevirerek bilmeye çalışır. Son olarak da öğrenci hazırlanan oyunlarla kendini ölçüp geliştirmeye çalışır. Bu çalışma ‘Word Cards’ kelime kartları ve ona destek olarak hazırlanan oyunlar ile ilgilidir ve görselli kartlar ile oyunların İngilizceye etkisi araştırılmıştır. Çalışma Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi 3. Sınıf öğrencilere uygulanmıştır. Çalışmanın amacı kelime kartları ve oyunların İngilizce dil gelişimine etkisini araştırmaktır. Yöntem olarak yarı-yapılandırılmış görüşme yapılmıştır ve değerlendirme yöntemi olarak tematik analiz kullanılmıştır. Kelime kartları ve oyunların İngilizceye katkısını anlamak amacıyla bu anlamda uygulanmış derse katılan 13 kişiyle görüşme yapılmıştır. Sonuçlarda İngilizce öğrenimini kolaylaştırdığını, öğrencilerin üreticiliğini güçlendirdiği gözlemlenmiştir. Etkileşimlerle yeni kelimeler öğrenmek dil gelişimine katkı sağlamıştır. Ayrıca oyun tasarlama, görsellerden yola çıkarak çağrışım yapma gibi faydaları da vardır. Oyunlar ve görseller öğrencilerin sorgulamasına ve düşünmesine katkıda bulunmuştur, yeni ürünler ortaya koyma içgüdüleriyle yaratıcılıklarına yön verdirmiştir. Öğrenciler tarafından oluşturulan kısa oyunlarda ise hem teknik bilgilerinin geliştiği hem de dil gelişimlerinin hızlandığı ve yaratıcılıklarının geliştiği gözlemlenmiştir

Anahtar Kelimeler: Dil gelişimi, İngilizce, Kelime kartları, Oyun, Yaratıcılık

Ortaokul Öğrencilerinin Gözünden İyi Bir Türkçe Öğretmeni ve Dersi

Ahmet Güneyli

Lefke Avrupa Üniversitesi, KKTC

e-mail: aguneyli@eul.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-2168-1795

Fehmi Kamil Tekeli

Necat British College, KKTC

e-mail: fehmikamiltekeli@gmail.com, Orcid No: 0009-0007-9039-3635

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul öğrencilerinin gözünden “iyi Türkçe öğretmeni”nin özelliklerini ve “iyi bir Türkçe dersinin” nasıl olması gerektiğini ortaya koymaktır. Öğrencilerin kendi deneyimlerine ve gözlemlerine dayalı oluşturdukları algılar, hem öğretmen yeterlilikleri hem de ders tasarımları açısından önemli ipuçları sunmaktadır. Dolayısıyla öğrencilerin görüşleri, öğretim süreçlerinin niteliğini belirlemede önemli bir göstergedir. Araştırma, öğretmen yetiştirme programlarına ve ilkokul Türkçe öğretimindeki uygulamalara katkı sunmayı hedeflemektedir. Bu bağlamda araştırmanın temel soruları şunlardır: i. İlkokul öğrencilerine göre “iyi bir Türkçe öğretmeni”nin sahip olması gereken özellikler nelerdir? ii. İlkokul öğrencilerine göre “iyi bir Türkçe dersi” nasıl olmalıdır? Araştırmanın kuramsal çerçevesini, öğrenci merkezli öğrenme yaklaşımı ile yapılandırmacı öğrenme kuramı şekillendirilmiştir. Bunun yanı sıra Vygotsky’nin Sosyo-Kültürel Kuramı ile duygusal zeka kuramı da temel alınmıştır. Öğrencinin öğrenme sürecinde aktif olduğu ve kendi deneyimleri üzerinden anlamlar oluşturduğu dikkate alınmıştır. Öğrenci algılarının öğrenme ortamı hakkında önemli veriler sunduğu, dilsel ve bilişsel gelişimde sosyal çevrenin etkisinin olduğu bilinmektedir. Özellikle de öğretmenin, öğrencinin yakın gelişim alanına rehberlik eden önemli bir sosyal etken olduğu ve öğrencilerin öğretmenleriyle kurduğu duygusal bağın belirleyici olduğu temel alınmıştır. Bu çalışma, nitel araştırma desenlerinden fenomenoloji (olgubilim) yaklaşımıyla yürütülmüştür. Fenomenoloji, bireylerin belirli bir olguya ilişkin deneyimlerini ve bu deneyimlere yükledikleri anlamları ortaya koymayı amaçlar. Bu çalışmada, “iyi Türkçe öğretmeni” ve “iyi Türkçe dersi” olgularına ilişkin öğrencilerin yaşantılarına dayalı algıları incelenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu, amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilen yaklaşık 50 ortaokul öğrencisi oluşturmaktadır. Katılımcılar, farklı sosyo-ekonomik çevrelerden seçilerek çeşitlilik sağlanmıştır. Öğrencilere, “İyi bir Türkçe öğretmeni nasıl olur?” ve “İyi bir Türkçe dersi nasıl olur?” başlıkları altında kısa kompozisyonlar yazdırılmıştır. Veri toplama aracı olarak, öğrencilerin kaleme aldığı yazılı kompozisyonlar kullanılmış ve bu belgeler doküman analizi tekniğiyle incelenmiştir. Kompozisyonlarda yer alan ifadeler, içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş; tekrar eden temalar, kavramsal kategoriler ve öğrenci ifadelerinden örnekler aracılığıyla bulgular sınıflandırılmıştır. Bulgular, katılımcı ifadelerinden doğrudan alıntılarla desteklenerek sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Türkçe dersi, Türkçe öğretmeni, nitelikli eğitim, iyi oluş, KKTC’de eğitim

Yabancılara Türkçe Öğretimi ve İyi Oluş Süreci

Emirhan MEŞELİ

Uluslararası Final Üniversitesi, Türkiye

e-mail: emirhan.meseli@final.edu.tr, Orcid No: 0009-0007-7050-3593

Özet

Bu çalışmada, yabancılara Türkçe öğretimi sürecinde öğrenci merkezli yaklaşımların temelini oluşturan iyi oluş kavramı ele alınmakta ve bu kavramın öğretim sürecindeki yansımaları nitel bir durum çalışması yöntemiyle incelenmektedir. Dil öğrenme süreci yalnızca dil bilgisi ve iletişim becerilerinin ediniminden ibaret olmayıp, aynı zamanda dil öğrenme motivasyonunu da sağlayacak olan duyuşsal ve sosyal yönleri de içeren çok boyutlu bir deneyimdir. Bu bağlamda, bireyin öğrenme sürecinde kendini psikolojik olarak iyi hissetmesi, güvenli bir ortamda bulunması, aidiyet duygusu geliştirmesi ve öğrenmeye yönelik olumlu tutum sergilemesi, dil edinimi açısından oldukça önemlidir. Araştırmada, nitel araştırma yöntemlerinden biri olan durum çalışması deseni kullanılmıştır. Çalışma, Uluslararası Final Üniversitesinde yürütülmüştür. Katılımcılar, A1 ve B1 düzeyinde öğrenim gören 12 yabancı uyruklu öğrenci ile bu gruplarda ders veren 3 öğretim elemanından oluşmaktadır. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşmeler ve sınıf içi gözlemler aracılığıyla toplanmış; elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Elde edilen bulgular, dil öğrenme sürecinin sadece bilişsel değil, aynı zamanda duygusal yönleriyle de şekillendiğini ortaya koymuştur. Sınıf içi etkinliklerin eğlenceli, anlamlı ve öğrencilerin yaşamıyla bağlantılı olması, motivasyonlarını ve öğrenmeye katılım düzeylerini artırmıştır. Sonuç olarak, yalnızca akademik başarıyı merkeze alan yaklaşımlar yerine, öğrencilerin duygusal ve sosyal iyi oluşlarını önceleyen bütüncül, öğrenci merkezli yaklaşımların benimsenmesi gerekmektedir. Bu tür yaklaşımlar, hem öğrencilerin Türkçe öğrenme sürecini desteklemekte hem de Türkiye kültürüne yönelik olumlu tutum geliştirmelerine katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dil öğrenme motivasyonu, iyi oluş, kültürel uyum, öğrenci merkezli yaklaşım, yabancılara Türkçe öğretimi

Türkiye’de Sosyal Duygusal İyi Oluş Konusunda Hazırlanan Lisansüstü Tezlerin Analizi

Hülya Sevim Kılınç

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: hulyaaksahin@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-4170-1796

Cemre Albayrak

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: dunyaalbayrak@hotmail.com, Orcid No: 0009-0004-6082-376X

Zeynep Mercimek

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: zeynepmercimek33@gmail.com, Orcid No: 0009-0005-9575-2911

Özet

Sosyal-duygusal iyi oluş, bireyin duyguları anlama ve yönetme, olumlu hedefler belirleme ve bunlara ulaşma, başkaları için empati hissetme ve gösterme, olumlu ilişkiler kurma ve sürdürme ve sorumlu kararlar alma becerisi olarak ifade edilmektedir. Mutlu ve dengeli bir yaşam için her gelişim döneminde sosyal-duygusal iyi oluşun önemini vurgulanmaktadır. Bu nedenle bu alanda yapılacak çalışmalar oldukça önem arz etmektedir. Çalışmamızda 2019-2025 yılları arasında Türkiye’de sosyal duygusal iyi oluş konusunda hazırlanan lisansüstü tezlerin analizinin yapılması amaçlanmıştır. Araştırmada nitel yöntemlerden biri olan doküman incelemesi kullanılmıştır. Tezlerin incelenmesi için tez inceleme formu oluşturulmuştur. Belirlenen kriterler çerçevesinde YÖK Ulusal Tez Merkezi online web veri tabanı kullanılarak erişilen tezler için betimsel içerik analizi ile bir kategorik çözümleme yapılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgularında sosyal duygusal iyi oluş (frekansı:9),sosyal iyi oluş (frekansı:8), Duygusal iyi oluş (frekansı:18) tespit edilmiş benzer içerikler çıkartıldığında toplamda bu kapsamda 22 tez analize dahil edilmiştir. Tezler türüne, yılına, konusuna, yöntemine, örneklem büyüklüğü, örneklem çeşidi, yazıldığı dili, hazırlandığı üniversiteye ve araştırmacının cinsiyetine göre analiz edilmiştir. Sosyal duygusal iyi oluş konusunda tezlerin yakın tarihte çalışılmaya başlandığı görülmektedir. Tezlerin 20 farklı Üniversitede hazırlandığı dikkat çekmiştir. Tezlerde yüksek lisans çalışması (frekans: 15), doktora çalışması (frekans: 7) yer almaktadır. Tezlerin konusuna göre analizinde eğitim öğretim alanında (frekans: 10), hemşirelik (frekans:2), işletme (frekans:2), psikoloji (frekans:5), spor (frekans:3) olarak tespit edilmiştir. Sonuç olarak elde edilen bulgularda sosyal duygusal iyi oluş konusunda çalışmaların arttırılmasına, bu konu ile ilgili betimsel düzeyde çalışmalardan öteye daha derinlemesine çalışmalar yapılmasına, farklı yaş gruplarında ve konularda çalışılması gibi eksiklerin belirlenmiştir. Yeni çalışmalara ihtiyaç olduğu tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular ışığında araştırmacılara önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sosyal-duygusal iyi oluş, duygusal iyi oluş, sosyal iyi oluş, doküman analizi.

Yapay Zeka Araçları ile Oluşturulan Sosyal Duygusal İyi Oluş Görsellerinin Karşılaştırmalı Analizi

Hülya Sevim Kılınç

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: hulyaaksahin@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-4170-1796

Muhammed Kemal Acioğlu

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: aciogluahmetfikret27@gmail.com, Orcid No:0009-0002-0484-0966

Özet

Sosyal-duygusal iyi oluş, bireyin duyguları anlama ve yönetme, olumlu hedefler belirleme ve bunlara ulaşma, başkaları için empati hissetme ve gösterme, olumlu ilişkiler kurma ve sürdürme ve sorumlu kararlar alma becerisi olarak ifade edilmektedir. Mutlu ve dengeli bir yaşam için her gelişim döneminde sosyal-duygusal iyi oluşun önemini vurgulanmaktadır. Bu nedenle bu alanda paylaşılabilecek görseller de kişiyi etkilemektedir. Dijital içerik üretiminin dinamik dünyasında, yapay zekanın hızla günümüze girdiği günlerde yapay zeka destekli görsellerin oluşturulması oldukça sık kullanılmaktadır. Profesyonel kalitede görüntü oluşturucular, grafikler üretimini her zamankinden daha kolay ve hızlı hale getirmektedir. Bu çalışmanın amacı, yapay zekâ araçlarıyla oluşturulan görseller üzerinden sosyal-duygusal iyi oluş kavramının nasıl temsil edildiğini incelemektir. Çalışmanın önemi yapay zekânın sosyal-duygusal temsilleri nasıl şekillendirdiğini analiz etmek, eğitimde ve dijital içeriklerde etik ve duyarlılık açısından önemli çıkarımlar sunmasıdır. Araştırmada nitel yöntemlerden biri olan doküman incelemesi kullanılmıştır. Araştırmada, resimlerin karşılaştırılması sonucu elde edilen verilere dayalı betimsel analiz yürütülmüştür. Yöntem olarak, araştırmacılar tarafında belirlenen ve çok kullanılan beş farklı yapay zeka platformunda (Canva, FreePik, Copilot, Gemini, ChatGPT) sosyal-duygusal iyi oluş temalı görseller birebir aynı prompt ile oluşturulmuş ve bu görseller analiz edilmiştir. Çalışmada elde edilen bulgular da yapay zeka araçlarının sosyal-duygusal iyi oluşu farklı şekillerde yorumladığını göstermektedir. Bazı araçlar mutlu ifadeler ve sınıflar gibi somut temsiller sunarken, diğerleri daha soyut sanal ortamlar veya hayal dünyaları yaratmıştır. Görsellerde yer alan kişi sayıları (Canva:9; FreePik:4, Copilot:2, Gemini: 4 ve Ghatcpt:1)farklı olduğu belirlenmiştir. Görsellede kişilerin bulundukları ortamlar (Canva:Sınıf; FreePik:Sanal ortam, Copilot:Hayal Dünyası, Gemini ve Ghatcpt:Sınıf) farklılık göstermektedir. Görsellerde yer alan en çok kullanılan materyal kitap olarak belirlenmiştir. Farklı yapay zeka araçlarında kitap sayısı (Canva:20; FreePik:0, Copilot:8, Gemini: 5 ve Ghatcpt:1) değişiklik göstermektedir. Copilot görsellerde metine yer verirken diğer görsellerde yer almamaktadır. Bu çeşitlilik, yapay zekanın sosyal-duygusal kavramları görselleştirmedeki potansiyelini ve sınırlılıklarını ortaya koymaktadır. Elde edilen bulgular ışığında araştırmacılara önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sosyal duygusal iyi oluş, yapay zeka, resim analizi, doküman analizi.

Üniversite Öğrencilerinin Müzik Dinleme Alışkanlığının, Psikolojik Sağlamlık ve Zihinsel İyi Oluş Arasındaki İlişki

Güldal Aytaçoğlu

Girne Amerikan Üniversitesi, guldal65@hotmail.com, 0009-0008-8534-8933 ORCID no, KKTC

Özet

Bu araştırmada üniversite eğitim fakültesi öğrencilerinin psikolojik sağlamlık (PS) ve zihinsel iyi oluş (ZİO) düzeylerini belirlemek ve müzik dinleme alışkanlığının (MDA), PS düzeyleri ve Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) ZİO hedefleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırmaya uygun örneklem yöntemi ile seçilen 290 öğrenci katıldı. MDA ile PS ve DSÖ ZİO arasındaki ilişkiyi inceleyen bir ilişkiyel araştırma modeli uygulandı. DSÖ ZİO için “DSÖ-5 İyi Oluş İndeksi” anketi kullanıldı ve güvenirlik analizi cronbach alpha 0.8519 bulundu. PS düzeyi tespiti için “Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği” (KPSÖ) kullanıldı ve güvenirlik analizi cronbach alpha 0.735 bulundu. Konu ile ilişkili olduğu düşünülen, önceki araştırmalarda göz önünde tutulan MDA ile ilgili soruların da bulunduğu, 10 sorudan oluşan “demografik bilgi formu” kullanıldı. Demografik özelliklerden öğrencinin yaşı, fakülte bölümü, sınıfı, ailenin gelir düzeyi ve MDA'dan profesyonel-amatör müzik ilgisi, haftada kaç gün müzik dinlediği, müzik dinlediği günlerde kaç saat dinlediği, müziğin ezgi, söz-anlam özelliklerine göre tercihi, dinlediği müziğin türüne dair özellikler ile PS ve ZİO arasında anlamlı ilişki bulunmadı. Cinsiyet ortalamaları arasında fark PS ($t = -2,237, p < 0.05$) ve ZİO ($t = 231,021, p < 0.05$) yönünde anlamlı bulundu. Genel olarak öğrencilerin DSÖ-5 İyi Oluş İndeksi ortalama değeri 44.95 ile düşük (öğrencilerin %65'i) bulundu. Öğrencilerin %26.5'i depresyon göstergesi kabul edilen 28 puan altı DSÖ-5 İyi Oluş İndeksi skoruna sahip iken % 35'i normal veya yüksek seviyede skora sahipti. PS düzeylerini gösteren KPSÖ Skor ortalaması ise 3.15 ile (öğrencilerin %34'ü düşük, %61'i normal, %5'i yüksek) normalin alt çizgisine yakın bulundu. Literatür ile uyumlu olan bu bulgular MDA'nın daha detaylı araştırılması gerektiğini göstermiştir. Mevcut PS ve ZİO düzeylerinin akademik başarıyı düşürmesi beklenir. Zihinsel bozuklukların %50'si 14 yaşından önce başlar ve yaş ilerledikçe artar. Bu nedenle ilk ve orta öğretim dönemi ile üniversite eğitim yıllarında akademik eğitim yanında öğrencilerin PS ve ZİO'larını yükseltici müfredat değişikliğine ihtiyaç olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim Fakültesi, İyi Oluş, Psikolojik Sağlamlık, Müzik Dinleme Alışkanlığı, Müfredat değişikliği

Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Perspektifinde Özel Türk Okul Öncesi Kurumlarında Eğitim Yönetimi ve Planlaması

Hasan Fehmi Atasagun

KTO Karatay Üniversitesi, İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü,
Konya, Türkiye

e-mail: hfehmi.atasagun@karatay.edu.tr , Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0002-2349-6534>

Ebru Gönülal

KTO Karatay Üniversitesi, İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü,
Konya, Türkiye

e-mail: ebrugonulall@gmail.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0001-9754-2436>

Özet

Erken çocukluk dönemi eğitimi, çocuğun dünyaya gelmesinden başlayarak, aile dışındaki okul gibi diğer kurumların bulunduğu toplum yapısı olarak tanımlanan ikincil sosyalleşme ortamlarına dahil olduğu zamana dek devam eden, aile ve kurum işbirliği dahilinde verilen eğitim süreci olarak tanımlanmaktadır. Çocuğun dil, fiziksel, sosyal duygusal, bilişsel ve motor gelişim alanları büyük oranda bu süreçte şekillenmektedir. Daha önce yapılan araştırmalara göre, kalıcı beceriler erken çocukluk döneminde hızla geliştiği ve kazanıldığı için sürdürülebilir kalkınma eğitiminin de bu dönemden itibaren başlatılması gerekmektedir. Okul öncesi kurumların işleyiş sürecinde personel yönetimi, öğrenci destek hizmetleri, eğitim ve öğretim faaliyetleri ve okul yönetimi ile ilgili görevler yürütülmektedir. Eğitim yöneticileri, bu görevleri etkili bir şekilde yönetmek ve sürdürülebilir kalkınmayı teşvik etmek için insan kaynakları, eğitim politikası, çevre ve sosyal sorumluluk politikaları açısından istikrarlı kısa, orta ve uzun vadeli planlama ve karar alma süreçleri geliştirmelidir. Aynı zamanda kurum dışındaki paydaşlarla sürekli işbirliği içinde değerlendirme, denetim ve hesap verebilirliği sağlamaları gerekmektedir. Eğitim hizmetlerinde güneş enerjisi kullanımı, doğal aydınlatma ve havalandırma, yağmur suyunun biriktirilmesi, geri dönüştürülebilir malzeme kullanımı, çatıların yeşillendirilmesi, iyileştirilmiş termal konfor ve radyasyon emisyon süreçlerinin kontrolü gibi yönetim yaklaşımlarının kullanılması da sürdürülebilir faaliyetlerin gerçekleştirilmesi açısından önem taşımaktadır. BM Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerinden dördüncüsü olan “Nitelikli Eğitim” kapsayıcı ve nitelikli eğitimi olanaklarını oluşturmak, sürdürülebilir kalkınma ve sürdürülebilir yaşam biçimleri için eğitim fırsatları oluşturmak ve teşvik etmek hususu vurgulanmaktadır. Çalışma, bu hedef üzerine inşa edilmiş olup, Konya ilinin Meram ve Selçuklu ilçelerinde bulunan özel okul öncesi eğitim kurumlarında, Milli Eğitim Teftiş Kurulu'nun okul öncesi eğitim kurumlarına yönelik denetim rehberindeki kriterler dikkate alınarak bir saha araştırması gerçekleştirilecektir. Veriler, nitel araştırma yöntemlerinden biri olan “Görüşme” tekniği kullanılarak yöneticilerden, eğitim personelinin, diğer personelden ve velilerden toplanacak ve analiz edilecektir. Çalışma sonucunda elde edilen bulguların, okul öncesi eğitim kurumlarında sürdürülebilir kalkınma eğitimi uygulamalarının ve yönetim stratejilerinin geliştirilmesine katkı sağlaması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Eğitim Yönetimi ve Planlama, Sürdürülebilir Kalkınma.

Sosyal Medya Kullanımının Depresyon Üzerindeki Etkileri: Güncel Bulgular Işığında Bir Derleme Çalışması

Esra Aka

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, KKTC

esra.aka@stu.cau.edu.tr, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0006-6302-1353>

Özet

Son yıllarda dijital teknolojilerde yaşanan hızlı gelişmelerle birlikte sosyal medya, bireylerin gündelik yaşamının ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Kişilerarası iletişim kurma biçimleri, kendini ifade etme yolları ve bilgiye ulaşma alışkanlıkları büyük oranda sosyal medya platformları üzerinden şekillenmektedir. Ancak bu dönüşüm, bireylerin ruh sağlığı üzerinde kayda değer etkiler yaratmaktadır. Bu derleme çalışmasının amacı, sosyal medya kullanımının depresyon üzerindeki etkilerini inceleyen güncel ulusal ve uluslararası literatürü sistematik biçimde değerlendirmektir. İlgili literatür taraması sonucunda, sosyal medyada geçirilen sürenin artması, beğeni ve yorum sayıları üzerinden gelişen onay ihtiyacı, idealize edilmiş yaşamların oluşturduğu sosyal karşılaştırma baskısı ve siber zorbalık gibi olguların depresyon semptomlarını artırabileceği görülmüştür. Özellikle ergenler ve genç yetişkinler gibi gelişimsel açıdan kırılgan gruplar, bu psikolojik risklere karşı daha savunmasız durumdadır. Araştırmalar, sosyal medya ile depresyon arasındaki ilişkinin doğrusal bir nedensellikten ziyade çok boyutlu, karmaşık ve bağlamsal olduğunu ortaya koymaktadır. Kişilik özellikleri, aile yapısı, sosyal destek düzeyi ve bireyin mevcut psikolojik durumu, bu ilişkiyi etkileyen temel değişkenler arasında yer almaktadır. Bu çalışma, sosyal medya kullanımının depresyon üzerindeki etkilerine ilişkin mevcut bilimsel bilgi birikimini değerlendirmek amacıyla derleme türünde tasarlanmıştır. Nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde yürütülen çalışmada hem ulusal hem de uluslararası düzeyde yapılmış güncel araştırmalar incelenmiş, karşılaştırmalı analiz yöntemiyle bulgular tematik olarak sınıflandırılmıştır. Literatür taraması, 2015–2024 yılları arasında yayımlanmış hakemli makaleler, tezler, bilimsel raporlar ve dergiler üzerinden gerçekleştirilmiştir. Ayrıca, sosyal medya içeriklerinin niteliği (örneğin, başarı, güzellik veya tüketim temelli paylaşımlar) ile bireyin platformlarla kurduğu etkileşim biçimi (aktif katılım mı, pasif gözlem mi?) ruh hali üzerinde belirleyici rol oynamaktadır. Bu bağlamda, çalışmanın ortaya koyduğu en temel sonuçlardan biri, sosyal medya kullanımının bireyin ruh sağlığı üzerinde hem risk hem de fırsat barındıran bir alan olduğudur. Sonuç olarak, dijital medya okuryazarlığının geliştirilmesi, psikolojik dirençlilik becerilerinin artırılması ve sosyal medya temelli müdahale programlarının oluşturulması hem koruyucu hem de önleyici ruh sağlığı politikaları açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya, Depresyon, Ruh Sağlığı, Ergenlik Dönemi, Psikolojik Etkiler, Dijital Medya Okuryazarlığı, Siber Zorbalık, Sosyal Karşılaştırma, Onay Arayışı

Orta ve İleri Yaş Bireylerin Dijital Dolandırıcılık Riskine Karşı Tutumları

Aynur Arslan

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümü, Türkiye

e-posta: aynur.arslan@omu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-3654-2157

Meltem Kökdener

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümü, Türkiye

e-mail: meltemk1972@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-0107-3274

Özet

Bu çalışma yaşlı bireylerin dijital iletişim teknolojileri üzerinden karşılaşılabilecekleri dolandırıcılık yöntemlerine karşı farkındalık düzeylerinin belirlenmesi ve dijital iletişim teknolojilerini daha güvenle kullanarak sosyal hayattan kopmamalarına yönelik destek verilmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışma iki aşamalı planlanmıştır. Birinci aşamada katılımcılara araştırmacılar tarafından literatür taramasıyla oluşturulan anket uygulanmıştır. Çalışmanın ikinci aşamasında, Siber Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü ve araştırmacılar tarafından, telefonlarındaki bazı güvenlik ayarları ile ilgili uygulamalı eğitimler verilmiştir. Çalışmanın araştırma aşamasında, nicel desende genel tarama modellerinden biri olan ilişkisel tarama modeli kullanılarak yürütülmüştür. Çalışmanın evrenini Samsun İlkadım ilçesinde yaşayan 55+ yaş bireyler oluşturmaktadır. 15Nisan-15Mayıs 2024 tarihleri arasında İlkadım ilçesinde eğitim salonu olan 6 cami ve Kuran kursunda okuma ve anlama ile ilgili herhangi bir engeli olmayan ve çalışmaya katılmaya gönüllü olan 166 orta yaşlı ve yaşlı birey çalışmanın evrenini oluşturmuştur. Araştırmaya katılan bireylerin %61,4'ü kadın, % 38,6'sı erkektir. Katılımcıların %50'si 55-60 yaş aralığında yani orta yaş grubundadır. Katılımcıların %71,1'i evli, %51,2'si eşiyle yaşamaktadır. Katılımcıların %36,1'i lise mezunu, %33,7 katılımcı emekli, %28,9 katılımcı ev hanımıdır. %43,4 Katılımcı dijital teknolojileri kullanmakta zorlanmadığını, %50 katılımcı günde ortalama 3-4 saat internet kullandığını belirtmiştir. Katılımcıların %80,1'i internet ortamını güvenli bulmamaktadır. %62 katılımcı bankacılık işlemlerinde internet ortamına güven duymuyor, %12,7 katılımcı daha önce bir internet dolandırıcılığı ile karşılaşmış ve %54,8 katılımcı dolandırıcılık endişesi ile dijital teknoloji kullanımını sınırlandırmıştır. %84,9'u şifrelerini gizli tuttuğunu ifade ederken, %12,9'u ise arkadaşları ile şifresini paylaşabileceğini belirtmektedir. Bu çalışmada katılımcıların, dolandırıcılık riskine karşı farkındalıklarının olduğunu, internet ortamında gerçekleşen işlemlere güven duymadıkları, bu nedenle teknoloji kullanımını sınırlandırdıkları, dolandırıcılıkla ilgili girişimlerin farkında oldukları ve bir dolandırıcılık durumunda nereye başvuracaklarını bildikleri görülmektedir. Çalışma sonuçlarına göre yaşlı bireylere dolandırıcılık riskine karşı dijital okuryazarlık, dijital teknoloji becerileri eğitimlerinin planlanması, yaşlı bireylerin sık kullandığı alanlar, hastane, cami, halk eğitim kursları, kuran kursları gibi yerlerde farkındalık oluşturacak, uyarıcı ve bilgilendirici afişlerin asılması önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Orta ve İleri Yaş Bireyler, Dijital Dolandırıcılık, Dijital Güvenlik, Dijital Risk

Pozitif Örgüt İkliminin Çalışanların Öznel İyi Oluş Algısına Etkisi

Doç. Dr. Muhammet Hamdi Mücevher

Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Türkiye

e-mail: mhmucevher@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-3474-5073

Özet

Bu çalışma, örgütlerdeki pozitif örgüt ikliminin çalışanların öznel iyi oluş algıları üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Pozitif örgüt iklimi; adalet, değer görme, destek, saygı, sevgi, birlik, berberlik, umut ve takdir gibi olumlu örgütsel değerlerin süreklilik arz eden bir biçimde hissedildiği ve içselleştirildiği bir çalışma atmosferine işaret eder. Bu tür bir iklim, çalışanların yalnızca mesleki performanslarını değil, aynı zamanda psikolojik ve duygusal sağlıklarını da derinden etkileyebilmektedir. Pozitif bir iklimde çalışan bireyler, örgütlerine daha fazla bağlılık hissedip örgütsel vatandaşlık davranışı sergilerken; daha az tükenmişlik, daha yüksek iş doyumu ve yaşam memnuniyeti bildirmektedirler. Bu bağlamda öznel iyi oluş, bireyin yaşamdan duyduğu genel memnuniyet düzeyi ile birlikte iş ortamında yaşadığı pozitif ve negatif duyguların dengesini de yansıtmaktadır.

Yazındaki konu ile alakalı çalışmalardan yola çıkarak bir çıkarsamada bulunan bu çalışmada, öncelikle pozitif örgüt iklimi ile öznel iyi oluş kavramları teorik çerçevede ele alınmakta, ardından bu iki değişken arasındaki ilişkiler literatür destekli biçimde analiz edilmektedir. Bulgular, örgütlerde pozitif bir iklimin sistematik olarak inşa edilmesinin ve sürdürülmesinin, çalışanların psikolojik dayanıklılıklarını güçlendirdiğini ve öznel iyi oluş düzeylerini artırdığını göstermektedir. Bu durum yalnızca bireysel düzeyde fayda sağlamakla kalmayıp, örgütsel başarı, inovasyon ve sürdürülebilirlik gibi stratejik çıktılara da katkı sunmaktadır. Bu nedenle insan kaynakları politikalarının ve yönetim uygulamalarının çalışanların iyi oluşunu gözeten ve artıran bir iklim yaratmayı hedeflemesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pozitif Örgüt İklimi, Öznel İyi Oluş, Çalışan, İşgören

Okul Öncesi Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Hareket Etkinliklerine İlişkin Görüşlerin Belirlenmesi

Ayşe Mortaş Kum

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Çocuk Gelişimi Bölümü, Güzelyurt-KKTC

ayse.mortas@kstu.edu.tr, Orcid No:0009-0001-0135-4674

Özet

Bu çalışmanın amacı, okul öncesi sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve hareket etkinliklerine ilişkin görüşlerinin tespit edilerek ortaya koyulması amaçlanmaktadır. Bu amaç dikkate alındığında okul öncesi dönem çocuklarının gelişim ve motor becerilerin kazanılmasında kritik bir dönem olduğu bilinmektedir. Bu dönemde beslenme barınma gibi temel ihtiyaçlarla birlikte hareket ve oyun ihtiyaçları da okul öncesi çocukları için önem arz etmektedir. Ayrıca okul öncesi dönem, 0-6 yaş aralığını kapsayan çocuğun fiziksel bilişsel sosyal ve duygusal olmak üzere birden fazla gelişim alanları açısından son derece önemlidir. Bu çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Nitel araştırma tekniği olan durum tekniği ve gözlem/görüşme tekniği kullanılarak yarı yapılandırılmış sorular ile gerçekleştirilmiştir. Çalışma sonucu ortaya çıkan bulgular, betimsel bir yaklaşım ile ortaya koyulmuştur. Ayrıca mülakat formunda bulunan kapalı ve açık uçlu soruların analiz sürecinde veriler birbirinden ayrı olarak incelenmiştir. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından hazırlanan ve uzman görüşü doğrultusunda düzenlenen “Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu” ile toplanmıştır.

Bu araştırma, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’ nin Güzelyurt bölgesinde bulunan toplam 10 okul öncesi sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan okul öğretmenlerine 4 adet açık uçlu soruları yüz yüze sorularak yanıtlamaları sağlanmıştır. Elde edilen bulgular incelendiğinde, Okul öncesi öğretmenleri ile yapılan görüşmeler sonucunda elde edilen bilgiler, beden eğitimi ve spor etkinliklerinin çocukların gelişim alanlarına ve özellikle de hareket ve fiziksel gelişim alanlarına önemli derecede katkı sağladığı görülmektedir. Ayrıca öğretmenlerin çoğu beden eğitimi ve hareket etkinliklerinin okullarda yetersiz olduğunu, genellikle masa başı etkinliklere yer verildiğini belirtmektedirler. Mevcut çalışmanın sonucunda ise okul öncesi öğretmenlerinin görüşleri incelendiğinde fiziksel aktivite ve sporun çocukların gelişimlerine bir bütün olarak etki ettiğinin bulgularına ulaşılmıştır. Ayrıca, öğretmenlerin spor dalında yeteneği olan çocuklar için ev ziyaretleri yaparak aileyi bilgilendirdiklerinin ve aileyi daha kapsamlı kurumlara yönlendirdikleri vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Dönem, Sınıf Öğretmeni, Hareket Etkinlikleri, Beden Eğitimi, Spor

7-11 Yaş Arası Çocukların Katıldıkları Boş Zaman Aktivitesi Hakkında Görüşleri

Arzu Akar Gençer

Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Çocuk Gelişimi,

Nergiz Kılıç

Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Çocuk Gelişimi,

Mail: nergizkili77@gmail.com

Orcid No: 0009-0005-8627-4591

Özet

Katılım hakkı çocukların kendisini ilgilendiren her konuda görüşlerini bildirmesini ve bu görüşlerin yetişkinler tarafından dikkate alınmasını ayrıca karar alma sürecinde çocuğun da aktif rol almasını içermektedir. Katılım hakkı, sadece belli konularla sınırlı değildir. Çocuğu ilgilendiren her konuda çocuğun görüşünün alınma hakkı vardır. Çocuğun katılım hakkını öğrendiği ilk ortam ailesidir. Görüşüne önem verilen ortamda büyüyen çocukta kendini ifade etme becerisi ve karar verme becerisi gelişir.

Bu çalışmada katılım hakkı çerçevesinde çocukların boş zaman aktivitelerini nasıl değerlendirdikleri, boş zaman aktivitelerini neye göre seçtikleri gibi konularda çocukların düşüncelerini doğrudan çocuklardan almak amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda Mayıs 2023-Kasım 2024 yılları arasında yaşları 7-11 arasında değişen, boş zaman aktivitesine devam eden toplam 13 çocuktan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile veriler toplanmıştır. Toplanan veriler, temel analiz yönteminin alt boyutundan olan betimsel analiz yöntemi ile analiz edilmiştir. Toplanan verilerden 4 kategori oluşturulmuştur. Bu kategoriler “Gideceği aktiviteye karar veren kişi, Aktiviteye karar verme süreci, Gitmek istediği kurs ve gitmeme sebebi, Kurslarda değiştirmek istedikleri” olarak belirlenmiştir. Araştırma sonucunda çocukların cevapları göz önüne alındığında boş zaman aktivitelerine başlamaları çocukların kararları ile gerçekleşmekte ancak bazı çocukların kararlarının alınmadığı da görülmektedir. Çocukların boş zamanlarını spor, sanat, etüt gibi etkinliklerle değerlendirmekten hoşlandıklarını ve çocukların aktivitelere karar verirken arkadaşlarından etkilendikleri veya başarılı olmak istedikleri için, ödevlerini bitirmek için bir aktiviteye gitmeyi tercih ettikleri bulgulanmıştır. Ayrıca çocuklar gittikleri aktivitelere çevresel düzenlemeler yapmak istemektedirler. Çevresel düzenlemeler yapılırken çocukların görüşleri alınabilir çünkü çocuklar çevreleriyle ilgili sorunlarla ilgilenmektedirler ve aktif bir şekilde kullandıkları alanlarla ilgili görüş bildirme hakkına sahiptirler. Çocukların görüşlerinin çocuklardan alındığı bu tür araştırmalar ile çevre düzenlemesi, eğitim ve öğretim politikaları çocukların aktif katılımına olanak verecek şekilde şekillendirilmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Katılımı, Boş Zaman, Aktivite, Orta Çocukluk

Okul Öncesi Eğitim Kurumlarındaki Öğretmenlerin Otizm Spektrum Bozukluğu ve Erken Müdahale Eğitimine İlişkin Görüşlerini Belirleme Konulu Araştırmaların İncelenmesi

Ayşe Mortaş Kum

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Çocuk Gelişimi Bölümü, Güzelyurt, KKTC

E-Mail: ayse.mortas@kstu.edu.tr, Orcid No: 0009-0001-0135-4674

Simay Doğan

E-mail: dogansimay41@gmail.com, KKTC

Özet

Bu araştırmanın amacı, okul öncesi eğitim kurumlarındaki öğretmenlerin otizm spektrum bozukluğu (OSB), erken müdahale programlarına ve kaynaştırma eğitimine ilişkin görüşlerinin belirlenmesi konusu oluşturmaktadır. Erken çocukluk dönemi 0-6 yaşları kapsayan, hayatın temelini oluşturan erken çocukluk eğitiminin başlangıç noktası ve gelişimin en hızlı olduğu kritik bir dönemi kapsamaktadır. Erken çocukluk dönemi her açıdan gelişimsel sürecin en hızlı olduğu dönemdir. Bu süreçte risk altındaki çocukların erken süreçte tanılanmaları ve erken müdahale sürecine uygun olarak eğitim almalarının, daha sonraki gelişim sürecine ilişkin öğrenme süreci ve davranış örüntüleri üzerinde büyük etkileri olduğu görülmektedir. Bu araştırma sürecine Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin Güzelyurt ilçeinde bulunan bir okulda yürütülmüştür. Bu okulda bulunan öğretmenlerin hepsi gönüllü katılmayı kabul eden on okul öncesi öğretmeniyle gerçekleştirilmiştir. Verilerin toplanması süreci ise yarı-yapılandırılmış görüşme yöntemiyle edinilmiştir. Ayrıca, araştırma için hazırlanan görüşme soruları, özel eğitim alanında uzman 3 öğretmenlerin görüşleri dikkate alınarak hazırlanmıştır.

Araştırmanın bulguları incelendiğinde, öğretmenlerin bir bölümü otizm spektrum bozukluğu olan çocukların kaynaştırma eğitimine alınmalarının sorun yarattığını belirtmişlerdir. Bu sorunların başında, gölge öğretmen eksikliği, otizmin düzeyi, yapılandırılmış ortamın sağlanamaması, sınıf mevcudu olarak belirtilmiştir. Bu araştırmanın sonucunda ise, öğretmenlerin bir bölümü ise erken müdahalenin otizmlı çocuklar ve kaynaştırma öğrenciler için gerekli olduğunu belirtmiştir. Bir diğer sonuç ise, otizm spektrum bozukluğu bulunan çocuklara erken müdahalenin, iletişim becerileri, sosyal ilişkiler, duyuşsal uyaranlara tepki ve toplumsal yaşam kalitesi gibi konularda olumlu geri dönütler alındığını göstermektedir. Sonuç olarak, bu çalışma otizm spektrum bozukluğu olan bireylerde erken müdahalenin önemini vurgulamaktadır. Erken müdahale programlarının çocukların gelişimleri üzerindeki etkileri ve ailelere sunduğu destekler için önemli bir rol oynadığı gözlemlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Okul öncesi, otizm, erken müdahale, özel gereksinimli birey, kaynaştırma eğitimi.

Çalışanların Pozitif Psikoloji Algılarının Duygusal, Mental ve Fiziksel İyi Oluş Algıları İle İlişkisi

Doç. Dr. Muhammet Hamdi Mücevher

Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Türkiye,

e-mail: mhmucevher@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-3474-5073

Özet

Bu çalışma, çalışanların pozitif psikoloji algılarının duygusal, zihinsel (mental) ve fiziksel iyi oluş algılarıyla olan ilişkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Pozitif psikoloji, bireylerin psikolojik sağlamlıklarını, güçlü yönlerini, erdemlerini ve olumlu karakter özelliklerini temel alarak bireysel gelişimlerini desteklemeyi amaçlayan güncel bir yaklaşımdır. Örgüt yaşamında, çalışanların pozitif psikoloji algısına sahip olması; örgütsel aidiyet, iş tatmini, motivasyon, genel yaşam memnuniyeti ve kalitesi gibi faktörler üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Bu bağlamda, çalışanların pozitif psikolojiye dair algılarının, onların stres yönetimi ve olumlu duygu düzeyi gibi duygusal esenlikleri, odaklanma, zihinsel yorgunluk, bilişsel işlevsellik gibi mental sağlık durumları ve enerji düzeyi ve sağlık algısı gibi fiziksel iyi oluşları ile anlamlı düzeyde ilişkili olduğu varsayılmaktadır.

Bu varsayımlardan hareketle çalışma, ilgili literatüre dayalı olarak kavramsal bir çerçeve sunmakta ve söz konusu ilişkilere dair kuramsal açıklamalar yapmaktadır. Bulgular, iş yaşamında pozitif psikolojiyi destekleyen ve teşvik eden bir örgütsel iklimin yaratılmasının, çalışanların çok yönlü iyi oluş durumlarını kuvvetlendireceğini ve pekiştireceğini işaret etmektedir. Özellikle liderlik tarzı, örgütsel destek algısı ve olumlu örgüt kültürü gibi değişkenlerin bu ilişkide aracılık rolü oynayabileceği düşünülmektedir. Elde edilen sonuçlar, örgütlerin insan kaynakları politikaları ve iş yeri uygulamalarında pozitif psikoloji ilkelerine daha fazla yer vermesi gerektiğine vurgu yapmaktadır. Bu doğrultuda çalışma, örgütlerde sürdürülebilir çalışan refahı için pozitif psikoloji temelli yaklaşımların önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pozitif Psikoloji, Duygusal İyi Oluş, Mental İyi Oluş, Fiziksel İyi Oluş

Özel Yetenekli Öğrencilerin Kutuplarda Küresel İklim Değişikliği Algılarına Yönelik Görsel Algıların Belirlenmesi

Hülya Sevim Kılınç

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: hulyaaksahin@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-4170-1796

Kutlug Bilgehan Nerkiz

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: kb.nerkiz@gmail.com, Orcid No: 0009-0005-25253383

Deniz Uyumazbaş

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: denizuyumazbas@gmail.com, Orcid No: 0009-00087099-4430

Özet

Günümüzde küresel iklim değişikliği, özellikle kutup bölgelerinde etkisini yoğun biçimde göstererek dünya ekosistemini tehdit etmektedir. Çevresel sorunlara ilişkin farkındalık geliştirme çalışmaları, erken yaş gruplarında ve özellikle özel yetenekli bireyler üzerinde daha fazla önem kazanmaktadır. Yaşlılarına göre daha hızlı öğrenen; yaratıcılık, sanat, liderliğe ilişkin kapasitede önde olan, özel akademik yeteneğe sahip, soyut fikirleri anlayabilen, ilgi alanlarında bağımsız hareket etmeyi seven ve yüksek düzeyde performans gösteren birey olarak tanımlanan özel yetenekli bireylerinde kutup çalışmalarda farkındalıklarının artırılması, yönlendirilmesi gerekmektedir. Çalışma, özel yetenekli öğrencilerin kutuplarda yaşanan küresel iklim değişikliğine dair algılarını çizim yoluyla ortaya koymayı amaçlamaktadır. Ülkemizin geleceği olarak görülen bu bireylerin çevresel sorunlara yönelik duyarlılıklarını somut verilerle belirleyerek, bu öğrencilere yönelik sürdürülebilir çevre eğitimi politikalarının geliştirilmesine katkı sunması amaçlanmaktadır. Nitel araştırma desenine göre yapılandırılan çalışmada, 2024/2025 Eğitim Öğretim yılı Mersin Yenişehir ilçesinde bulunan özel yetenekli öğrencilerin devam ettiği BİLSEMde genel yetenek alanında tanılı 51 öğrenciden, “Küresel İklim Değişikliği ve Kutuplar” temalı serbest çizim yapmaları istenmiştir. Betimsel tarama modeli kullanılan bu çalışmada veriler çiz-anlat tekniğine uygun olarak hazırlanan form ile toplanmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin “Kutuplarda Küresel İklim Değişikliği” algılarının incelenebilmesi için bir resim çizimleri ve bu resmi kısaca açıklamaları istenmiştir. Elde edilen görseller içerik analizi yoluyla değerlendirilmiş, çizimlerde yer alan frekansları ile birlikte kodlanmıştır. Öğrenciler araştırmanın çalışma grubunu oluşturmaktadır. Çalışma grubu 5. ile 8. Sınıf arasında değişmektedir. Elde edilen bulgular tablo ve grafik haline dönüştürülmüştür. Öğrencilerin iklim değişikliğinden en çok penguen, kutup ayısı, balık ve fokların etkilendiğini belirtmiştir. Fabrikalar, arabalar, deodorant/parfüm, çöp ve sanayi dumanları gibi imgelerle betimlediklerini göstermektedir. Bu durum, öğrencilerin iklim değişikliğini doğrudan canlı yaşamı ve insan kaynaklı çevresel etkilerle ilişkilendirdiklerini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, özel yetenekli öğrencilerin çevresel farkındalık düzeylerinin yüksek olduğu, ancak bu farkındalığın bilimsel bilgi ile daha da derinleştirilmesi gerektiği söylenebilir. Bu tür çalışmalar, çevre temelli eğitim programlarının yapılandırılmasında yol gösterici olabilir.

Keywords: küresel iklim değişikliği, kutup, özel yetenekli öğrenci, bilsem

Aistear Eğitim Programının Beş Yaş Çocuklarının Benlik Algısı ve Öğretmen-Çocuk İlişkisi Üzerindeki Etkisi

Filiz Erata

Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye

e-mail:eratafiliz@gmail.com, Orcid No: 0000-0001-9781-2483

Saide Özbey

Gazi Üniversite, Türkiye

e-mail: sozbey@gazi.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-8487-7579

Özet

Araştırmada, “Aistear Eğitim Programı”nın beş yaş çocukların benlik algıları ile öğretmen-çocuk ilişki durumlarına etkisinin incelenmesi amacıyla planlanmıştır. Araştırmanın nicel boyutunda öntest-sontest, kalıcılık testi ve kontrol gruplu deneysel model, nitel boyutunda ise durum çalışması modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu 2021–2022 eğitim öğretim yılında Trabzon İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı resmi anaokullarına devam eden beş yaş grubu 60 çocuktan oluşmaktadır. Program öncesi yapılan öntest analizleri sonucu aralarında anlamlı fark olmayan gruplardan biri deney, ikisi kontrol grubu olmak üzere üç grup belirlenmiştir. Araştırmada çocuklara ilişkin bilgi edinebilmek için “Genel Bilgi Formu”, nicel verilerin elde edilmesinde “Demoulin Çocuklar için Benlik algısı Ölçeği” ve “Öğrenci Öğretmen İlişki (STRS) Ölçeği” kullanılırken; nitel verilerin elde edilebilmesi için “Araştırmacı Gözlem Notları” “Ebeveyn Görüşme Formu” ve “Öğretmen Görüşme Formu” kullanılmıştır. Araştırmada deney grubuna Aistear programı, kontrol grubu çocuklara ise öğretmenlerin rutin günlük eğitim programı uygulanmıştır. Araştırma sonucunda; Aistear eğitim programının deney grubundaki çocukların öğretmen-çocuk ilişkisi, benlik algıları düzeylerinde, kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık yarattığı saptanmıştır. Nitel analiz sonuçlarına göre deney grubundaki çocukların ebeveynleri ve öğretmeni; uygulanan eğitim programının çocukların öğretmen-çocuk ilişkisi ve benlik algıları düzeylerine yönelik olumlu katkı sağladığını belirtmiştir. Araştırmacı gözlemleri de nicel bulguları ve ebeveyn-öğretmen görüşlerini destekler niteliktedir. Ayrıca araştırmanın nitel bulgularına göre Aistear programının çocukların günlük yaşam, dil ve bilişsel becerilerini de geliştirdiği ortaya çıkmıştır. Araştırma okul öncesi eğitimde öğrenme merkezlerini temel alan etkin bir okul öncesi eğitim programı örneği oluşturma açısından alana katkı sunmuştur.

Anahtar Kelime: Okul Öncesi Eğitim, Aistear, Benlik Algısı, Öğretmen-Çocuk

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Kapsayıcı Eğitime Bakışı: Uygulamalar ve Karşılaşılan Sorunlar

Nuran Akman

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye

e-mail: nnuranakmann@gmail.com Orcid No: 0009-0001-1054-1615

Nuran Tuncer

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye

e-mail: nurantuncer72@gmail.com Orcid No: 0000-0002-8748-5084

Özet

Kapsayıcı eğitim, bireylerin sahip olduğu farklara yönelik bireysel ihtiyaçları karşılanarak eğitim sistemi içinde eşit haklara sahip olmasıdır (UNESCO). Kapsayıcı eğitim anlayışı öğrencilerin dışlanmasını engelleyerek bütün çocukların süreç içinde yer almasını amaçlar. Bu çalışmanın amacı farklı kültürlerin bir arada eğitim aldığı okul öncesi kurumlarında görev yapan öğretmenlerin kapsayıcı eğitime bakışını, karşılaştıkları sorunları ve çocukları eğitime dahil ederken kullandığı uygulama yöntemlerini belirlemektir. Araştırma, okul öncesi öğretmenlerinin bu kapsamda uyguladıkları stratejileri derinlemesine incelemek amacıyla nitel araştırma yöntemlerinden biri olan fenomenolojik desen kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın katılımcılarını, Şanlıurfa Merkez ilçesine bağlı bir köyde bulunan bağımsız bir anaokulunda görev yapan ve gönüllü olarak çalışmaya katılan 6 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Katılımcıların seçiminde, kapsayıcı eğitim uygulamalarıyla ilgili deneyime sahip olmaları ve farklı kültürel geçmişe sahip çocuklarla çalışıyor olmaları kriterleri göz önünde bulundurulmuştur. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Görüşme formu, kapsayıcı eğitime ilişkin öğretmenlerin bilgi, tutum ve uygulamalarını derinlemesine anlamayı hedefleyen açık uçlu sorulardan oluşmaktadır. Görüşmeler sırasında, katılımcıların izni alınarak ses kayıtları alınmıştır. Toplanan veriler, içerik analizi yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. İlk olarak, ses kayıtları yazılı metne dönüştürülmüş, ardından veriler kodlanarak temalar oluşturulmuştur. Bu süreçte, öğretmenlerin kapsayıcı eğitime ilişkin görüşleri, karşılaştıkları zorluklar ve uyguladıkları stratejiler tematik olarak sınıflandırılmıştır. Analiz sürecinde, verilerin güvenilirliğini artırmak amacıyla kodlama işlemi iki araştırmacı tarafından bağımsız olarak gerçekleştirilmiş ve elde edilen bulgular karşılaştırılarak uzlaşa sağlanmıştır. Görüşme sonuçları analiz edilerek öğretmenlerin kapsayıcı eğitime bakış açıları ve kapsayıcı eğitime ihtiyaç duyan çocukların gelişimi için sınıf içinde yaptıkları uygulamalar tespit edilmiştir. Araştırma sonuçları, kapsayıcı eğitimde karşılaşılan sorunları ve uygulamalardaki eksiklikleri ortaya koyarak, bu alandaki iyileştirmelere katkı sağlamayı hedeflemektedir. Araştırma sonuçları kongrede detaylı olarak sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kapsayıcı eğitim, okul öncesi eğitim, dil sorunları, öğretmen görüşleri.

Preschool Teachers' Perspective on Inclusive Education: Practices and Problems Encountered

Nuran Akman

Tokat Gaziosmanpasa University, Türkiye

e-mail: nnuranakmann@gmail.com Orcid No: 0009-0001-1054-1615

Nuran Tuncer

Tokat Gaziosmanpasa University, Türkiye

e-mail: nurantuncer72@gmail.com Orcid No: 0000-0002-8748-5084

Abstract

Inclusive education refers to providing individuals with equal rights within the education system by addressing their individual needs based on their differences (UNESCO). It prevents exclusion and ensures that all children are included in the educational process. The aim of this study is to explore the perspectives of preschool teachers working in institutions where children from diverse cultural backgrounds are educated together, the challenges they face, and the methods they employ to include children in education. The study adopted a phenomenological design, a qualitative research method, to examine in depth the strategies preschool teachers use in this context. Participants consisted of six preschool teachers working in an independent kindergarten located in a village in the central district of Şanlıurfa. Teachers were selected based on their experience with inclusive practices and with children from diverse cultural backgrounds. Data were collected using a semi-structured interview form developed by the researchers. The interview form included open-ended questions aimed at understanding teachers' knowledge, attitudes, and practices regarding inclusive education. Interviews were audio-recorded with the consent of the participants. The collected data were transcribed, coded, and analyzed using content analysis. Teachers' views on inclusive education, the challenges they faced, and the strategies they implemented were categorized into themes. To increase the reliability of the findings, coding was conducted independently by two researchers and consensus was reached through comparison. The analysis revealed teachers' perspectives on inclusive education and the classroom practices they implemented to support children in need of such education. The study aims to contribute to the improvement of inclusive education by highlighting encountered challenges and practical deficiencies. The results of the research will be presented in detail at the congress.

Keywords: Inclusive education, preschool education, language difficulties, teacher perspectives.

Okulun Ruhu Başarıyı Şekillendirir:Pozitif İklim ve Akademik Başarı İlişkisi

Özlem Akalpler

Yakın Doğu Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, KKTC

E-posta: ozlem.akalpler@neu.edu.tr, Orcid-no: 0000-0001-9973-2153

Gaye Bağcı

Yakın Doğu Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, KKTC

E-posta: gaye.bagci@neu.edu.tr, Orcid-no: 0009-0003-9676-7651

Özet

Günümüz eğitim kurumları yalnızca akademik bilgi aktaran yerler değildir; öğrencilerin sosyal, duygusal ve psikolojik gelişimlerine katkı sağlayan ortamlar olmalıdır. Bu ortamların temel bileşenlerinden biri olan ‘pozitif okul iklimi’, öğrencilerin kendilerini değerli, güvende ve desteklenmiş hissetmelerine yardımcı olurken, akademik başarılarını da etkileyebilir. Ancak birçok kurumda bu faktör göz ardı edilmekte, başarı yalnızca sınav puanlarıyla ölçülmektedir. Negatif okul iklimine sahip okullarda öğrencilerin düşük özgüven, artan devamsızlık ve okuldan uzaklaşma gibi sorunlar yaşadıkları görülmektedir. Bu çalışmada, pozitif okul ikliminin akademik başarı üzerindeki etkisini değerlendirmek ve bu konuda farkındalık oluşturmak amaçlanmaktadır. Pozitif okul iklimi ile akademik başarı arasında anlamlı ve olumlu bir ilişki olduğu saptanmıştır. Bu ortamlarda öğrencilerin okula bağlılığı artmakta, öğrenme süreçlerine aktif katıldıkları ve yüksek başarı düzeyine ulaştıkları belirlenmiştir. Açık iletişim, öğrenci merkezli yaklaşımlar ve güven ortamı başarıya doğrudan katkı sağlamaktadır. Adaletli ve destekleyici okul kültürü öğrencilerin potansiyellerini açığa çıkarırken, otoriter ve iletişimin zayıf olduğu okullar başarıyı olumsuz etkileyebilmektedir. Aidiyet duygusu ise öğrencinin özgüveni ve öğrenme sürecine olan bağlılığını artırmaktadır. Pozitif okul iklimi akademik başarıda büyük rol oynamaktadır. Bu nedenle, okul yöneticileri ve öğretmenlerin iletişime açık, öğrenci merkezli ve adaletli tutumlar sergilemeleri; fiziksel ortamların güvenli ve destekleyici hâle getirilmesi ve öğrencilerde aidiyet duygusunun güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pozitif Okul İklimi; Akademik Başarı; Okul Kültürü; Öğrenci Başarısı

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çokkültürlü Kişilik Yapıları, Bilgi Düzeyleri ve Özyeterlik Algılarının İncelenmesi

Songül Tarı

Uluslararası Final Üniversitesi Eğitim Fakültesi, KKTC
22500990@emu.edu.tr, Orcid No: 0009-0008-4963-9258

Ayşe Işık Gürşimşek

Doğu Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesi, KKTC
isik.gursimsek@emu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-2059-0346

Aygil Takır

Atatürk Öğretmen Akademisi, KKTC
aygil.takir@emu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-3042-7585

Özet

Tarihsel süreçte savaşlar, göç hareketleri ve küreselleşme gibi dinamikler, toplumların bir arada yaşamalarını zorunlu kılmış; bu da toplumsal yapının dönüşerek çokkültürlü bir nitelik kazanmasına yol açmıştır. Bu dönüşüm, eğitim sistemlerini de etkileyerek çokkültürlü eğitimin ortaya çıkışını sağlamıştır. Sınıflarda dil, din, ırk, kültür, yaş, cinsiyet, sosyal ve ekonomik açıdan birbirinden çok farklı öğrencilerin bir arada bulunması öğretmenlerin çokkültürlü eğitimle karşılaşmalarına neden olmuştur. Bu çalışma, öğretmenlerin yaşı, mesleki deneyim süresi, yabancı dil bilgisi, eğitim düzeyi, yurtdışında bulunma durumu ve sıklığı, anadilden farklı bir dilin konuşulduğu ülkelere yapılan ziyaretlerin yoğunluğu, mezun oldukları kurum ve bölüm, görev yaptıkları okul türü, sınıflarındaki yabancı uyruklu öğrencilerin varlığı ve kurs, seminer veya hizmet içi eğitimlere katılım gibi demografik değişkenlerin, öğretmenlerin kültürel farklılıklara yönelik bakış açıları üzerindeki etkilerini ve bu faktörlerin çokkültürlü yeterlik algılarında bir farklılık yaratıp yaratmadığını tespit etmek amacı ile yapılmıştır. Bu çalışmada, okul öncesi öğretmenlerin çokkültürlü eğitime ilişkin Sarıçam (2014) tarafından geliştirilen çokkültürlü kişilik ölçeği, Yıldırım (2016) tarafından geliştirilen çokkültürlü eğitime ilişkin bilgi düzeyi ölçeği ve çokkültürlü eğitime yönelik özyeterlik algısı ölçekleri kullanılmıştır. Araştırmanın evreni 2023/2024 Eğitim ve Öğretim yılı KKTC MEB bünyesinde bulunan resmi ve özel okullarda görev yapan okul öncesi (302) ve branş öğretmenlerinden oluşmaktadır. Araştırma sonucunda, çokkültürlü kişilik özellikleri ile öz yeterlik algısı, bilgi düzeyi ve kişilik alt boyutları arasında anlamlı ve pozitif ilişkilerin bulunduğu tespit edilmiştir. Özellikle, özyeterlik algısı çokkültürlü kişilik özelliklerinin en güçlü yordayıcısı olarak belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çokkültürlü eğitim, çokkültürlü öğretmenler, çokkültürlü kişilik, çokkültürlü bilgi, çokkültürlü özyeterlik

Yaşam Kalitesine Sessiz Bir Dokunuş: Hemşirelerin Evde İyi Oluşa Katkısı

Gaye Bağcı

Yakın Doğu Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, KKTC

E-posta: gaye.bagci@neu.edu.tr, Orcid No: 0009-0003-9676-7651

Özet

Modern sağlık sistemlerinde, bireyin yalnızca fiziksel değil; psikolojik, sosyal ve spiritüel yönleriyle de değerlendirilmesi gerektiği giderek önem kazanmaktadır. Özellikle kronik hastalık, yaşlılık ve yatağa bağımlılık gibi durumlarda olan bireyler için ev ortamında verilen bakım hizmetlerinin kalitesi, yaşam kalitesini doğrudan etkilemektedir. Bu nedenle yaşam kalitesini ev ortamında desteklemek kritik hâle gelmiştir. Bu noktada, hemşirelerin evde bakım hizmetleri kapsamındaki rolleri, bireylerin “iyi oluş” hâlini sürdürebilmesinde önemli bir unsur haline gelmiştir. Bu çalışmanın amacı, hemşirelerin evde sundukları bakım hizmetlerinin bireylerin iyi oluş düzeyine olan etkilerini, literatür ışığında değerlendirmek ve bakım hizmetlerinin bireylerin yaşam kalitesine katkılarını ortaya koymaktır. Yapılan araştırmalar, hemşirelerin düzenli ev ziyaretlerinin yalnızca tedavi sürecini değil aynı zamanda bireylerin umut, bağlılık ve yaşamdan doyum algılarını da olumlu etkilediğini göstermektedir. Evde yatağa bağımlı hastalara bakan bireylerde, hemşirelik desteğinin bakım yükünü azalttığı ve kaygı düzeylerini düşürdüğü saptanmıştır. Araştırmalar, hemşirelerin düzenli ev ziyaretlerinin hastaların yaşam doyumlarını artırdığını, bakım veren bireylerde ise kaygı düzeyini ve bakım yükünü azalttığını ortaya koymaktadır. Ayrıca, spiritüel destek ve psikososyal yaklaşımların, bireylerin manevi iyi oluş düzeyine olumlu katkı sağladığı saptanmıştır. Elde edilen bulgular, hemşirelerin evde bakım hizmetlerinde fiziksel bakımın ötesinde, yaşam kalitesini çok boyutlu olarak artıran sessiz bir etki yarattığını ortaya koymaktadır. Bu nedenle, evde sağlık politikalarının planlanmasında hemşirelik müdahalelerinin bütüncül sağlık yaklaşımı çerçevesinde yeniden yapılandırılması ve hemşirelerin aktif rol aldığı, bütüncül bakım modellerinin teşvik ettirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Evde İyi Oluş; Yaşam Kalitesi; Bütüncül Bakım; Hemşire

Okul Öncesi Eğitimde Kullanılan Teknolojinin Çocuk Gelişimi Üzerindeki İyi Oluş Hali

Hicran Eker

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, KKTC

e-mail: hicraneker02@gmail.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0001-8747-7092>

Kevser Dere

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, KKTC

e-mail: kevserd36@icloud.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0006-3265-3630>

Gizem Gülden

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, KKTC

e-mail: gizemgulden_@outlook.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0003-2323-9164>

Özet

Bu derleme çalışması, okul öncesi eğitimde teknoloji kullanımının çocukların sosyal ve duygusal gelişimleri ve psikolojik iyi oluş düzeyleri üzerindeki etkilerini kapsamlı biçimde incelemeyi amaçlamaktadır. Erken çocukluk döneminde dijital araçların pedagojik bağlamda nasıl kullanıldığını anlamak, bu yaş grubunun sağlıklı gelişimi açısından kritik önemdedir. Çalışmada, 2016–2024 yılları arasında yayımlanmış, konuya doğrudan odaklanan, hakemli Türkçe ve İngilizce akademik araştırmalar literatür taraması yöntemiyle incelenmiştir. Tarama sürecinde “okul öncesi eğitim”, “teknoloji kullanımı”, “iyi oluş”, “sosyal-duygusal gelişim” gibi anahtar kelimeler kullanılmış, yalnızca tam metnine erişilebilen ve çocuk gelişimi ile doğrudan ilişkili olan çalışmalar değerlendirmeye alınmıştır. Elde edilen bulgular, teknolojinin yaşa uygun, etkileşimli ve eğitici içeriklerle pedagojik bir çerçevede kullanılması halinde çocukların özgüvenlerini, öğrenme motivasyonlarını ve sosyal iletişim becerilerini olumlu etkilediğini göstermektedir. Öğretmen rehberliğinde yürütülen teknoloji entegrasyonlarının, çocukların duygusal farkındalıklarını artırdığı, grup içi etkileşimi ve iş birliği davranışlarını geliştirdiği tespit edilmiştir. Ancak, kontrolsüz ekran süresi, niteliksiz içerikler ve yetişkin rehberliğinin eksikliği durumlarında; dikkat dağınıklığı, duygusal dengesizlik ve sosyal izolasyon gibi olumsuz etkiler ortaya çıkabilmektedir. Bu doğrultuda çalışma, okul öncesi dönemde teknoloji kullanımının gelişimsel hassasiyet gözetilerek, öğretim hedefleriyle uyumlu şekilde planlanması gerektiğini vurgulamaktadır. Ayrıca bu çalışma öğretmen, ebeveyn ve politika yapıcılarının iş birliği içinde olması, çocukların psikolojik iyi oluşlarını destekleyen bütüncül bir teknoloji entegrasyonu için kritik bir gerekliliktir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, teknoloji kullanımı, çocuk gelişimi, psikolojik iyi oluş, sosyal-duygusal gelişim

The Effect of Technology Used in Preschool Education on Children's Well-Being

Hicran Eker

Cyprus Aydın University, TRNC

e-mail: hicraneker02@gmail.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0001-8747-7092>

Kevser Dere

Cyprus Aydın University, TRNC

e-mail: kevserd36@icloud.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0006-3265-3630>

Gizem Gülden

Cyprus Aydın University, TRNC

e-mail: gizemgulden_@outlook.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0003-2323-9164>

Abstract

This review study aims to comprehensively examine the effects of technology use in preschool education on children's social and emotional development and psychological well-being. Understanding how digital tools are used in a pedagogical context in early childhood is of critical importance for the healthy development of this age group. In this study, peer-reviewed academic studies in Turkish and English that were published between 2016 and 2024 and directly focused on the subject were examined using the literature review method. In the screening process, keywords such as “preschool education”, “technology use”, “well-being”, “social-emotional development” were used and only studies whose full texts could be accessed and were directly related to child development were evaluated. The findings show that when technology is used within a pedagogical framework with age-appropriate, interactive and educational content, it positively affects children's self-confidence, learning motivation and social communication skills. It has been determined that technology integrations carried out under the guidance of teachers increase children's emotional awareness and improve in-group interaction and cooperative behaviors. However, in cases of uncontrolled screen time, unqualified content and lack of adult guidance; negative effects such as distraction, emotional instability and social isolation may occur. In this context, the study emphasizes that technology use in the preschool period should be planned in line with educational objectives, considering developmental sensitivity. In addition, this study is a critical requirement for the cooperation of teachers, parents and policy makers for a holistic technology integration that supports the psychological well-being of children.

Keywords: Early childhood education, technology use, child development, psychological well-being, social-emotional development

Öğretmenlerin Denetmenlere Yönelik Metafor Algıları

Enise Küçük

Yakın Doğu Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı

20244432@std.neu.edu.tr, Orcid No: 0009-0006-9965-4101

Şebnem Güldal Kan

Yakın Doğu Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı

sebnem.guldal@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-8241-0868

Özet

Bu çalışmada, öğretmenlerin denetmenlere yönelik sahip oldukları bakış açısına ilişkin algıları metaforlar yoluyla irdelenmeye çalışılmıştır. Eğitim sistemi yapısı içinde bulunan ögeler arasında öğretmen ve denetmen bulunmaktadır. Geçmiş araştırmalarda öğretmen ve denetmen arasındaki ilişkinin eğitimi etkileyecek düzeyde olduğu belirtilmiştir. Bu amaç çerçevesinde 2024-2025 Eğitim ve Öğretim yılının bahar döneminde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubu, seçkisiz olmayan amaçsal örnekleme uygun olarak belirlenmiştir. KKTC Milli Eğitim ve Kültür Bakanlığı'na bağlı devlet okul öncesi kurumlarında 4-5 yaşta görev yapan 20 okul öncesi öğretmeni, araştırmanın çalışma grubunu oluşturmuştur. Öğretmenlerin denetmenlere ilişkin algıları “Denetmen gibidir/benzemektedir. Çünkü.....” cümlesini tamamlayan açıklamaları ile elde edilmiştir. Metaforun konusu ve kaynağı ilk soru ile belirlenmeye çalışılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde içerik analizi tekniği kullanılmıştır. Araştırma sonucunda; Öğretmenlerin verdikleri cevaplardan yola çıkarak oluşturulan temalar incelendiğinde, araştırmaya katılan 20 okul öncesi öğretmenin, denetmenlere yönelik metaforuna ilişkin 16 farklı temada metafor geliştirdikleri tespit edilmiştir. Denetmenlere ilişkin oluşturulan temalar incelendiğinde; öğretmenler en çok “ayna”, “rehber”, “göz” ve “yol gösterici” metaforlarını geliştirmişlerdir. Bu metaforlar öğretmenlerin çoğunluk olarak denetmenlere güven duyduklarını ve herhangi bir negatif durumda kendilerine doğru yolu göstereceklerine olan inanışlarını ifade edebilir. Çünkü insan doğası gereği tecrübeye, en önemlisi olumlu tecrübelerle birlikte doğru yönlendirmelere ihtiyaç duyar. Öğretmenlerinin meslek hayatlarında karşılaşılabilecekleri sorunları ve hataları azami seviyede tutabilmek için yönetici desteği ve denetmen yönlendirmesi olumlu etkiler oluşturabilir.

Anahtar Kelimeler: Denetmen, eğitim, metafor algısı, okul öncesi, öğretmen

Özel Gereksinimli Çocuğa Sahip Ebeveynlerin İyi Oluş Düzeyi ve Algıladıkları Sosyal Destek Arasındaki İlişkinin İncelenmesi¹

Ali Çelik

Milli Eğitim Bakanlığı, KKTC

e-mail: celikali004@gmail.com

Azize Ummanel

Lefke Avrupa Üniversitesi, KKTC

e-mail: aummanel@eul.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-1452-3449

Özet

İyi oluş, bilişsel ve duyuşsal olarak kendi yaşantımızı nasıl değerlendirdiğimizle ilgili olup; özerk olma, çevresel hakimiyet kurma, pozitif ilişkiler geliştirme, yaşam içerisinde bir amaca sahip olma, kendini kabul etme ve potansiyelinin farkında olma olarak tanımlanmaktadır. İyi oluşu etkileyen etmenlerin başında sosyal destek gelmektedir. Evli çiftler çocuk sahibi olduktan sonra sosyal desteğe ihtiyaç duyabilmektedirler. Çocuğun özel gereksinimli olması, sosyal desteğe duyulan ihtiyacı artırabilmekte; anne babalar üzerinde önemli bir stres kaynağı oluşturabilmektedir.

Bu araştırmanın amacı özel gereksinimli çocuğa sahip ebeveynlerin iyi oluş düzeyi ve algıladıkları sosyal destek arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırma, nicel yöntemlerle yapılandırılmış; iki ve daha çok sayıdaki değişken arasındaki birlikte değişimin varlığını belirlemeyi amaçlayan ilişkisel tarama modeli türünde betimsel bir çalışmadır. Veriler Psikolojik İyi Oluş Ölçeği, Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği ve araştırmacılar tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu aracılığıyla 50 anne ve 50 baba olmak üzere 100 ebeveynden toplanmıştır.

Çalışmada betimsel istatistik yöntemleri kullanılmış; t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Pearson Korelasyon katsayısı sonuçları hesaplanmıştır. Elde edilen bulgular alan yazındaki diğer çalışmalarla da desteklenerek tartışılmıştır. Bulgular doğrultusunda özel gereksinimli çocuğu olan ebeveynlerin iyi oluş düzeyleri ve çevreden aldıkları sosyal desteğin artırılması bağlamında araştırmacılar ve politika yapıcılara öneriler sunulmuştur.

Anahtar kelimeler: özel gereksinim, iyi oluş, sosyal destek, ebeveyn

¹ Bu çalışma, Ali Çelik'in Doç. Dr. Azize Ummanel'in danışmanlığında yürüttüğü yüksek lisans tezinin bir bölümünü içermektedir.

Okulun Bütüncül Yapısında Katılımcı Yaklaşımlarla İyi Oluşun Güçlendirilmesi: Mutlu Okul Projesi Örneği

Sedat Ögüt

Milli Eğitim Bakanlığı, Kuzey Kıbrıs,

e-mail:1sedatogut@gmail.com

Özet

Bu çalışma, bir devlet okulunda yürütülen "Mutlu Okul Projesi" kapsamında gerçekleştirilen etkinliklerin, okul iklimine ve topluluk duygusuna etkisini incelemektedir. Projenin temel amacı, tüm okul paydaşlarının aktif katılımıyla olumlu bir öğrenme ortamı oluşturmak, öğrencilerin akademik ve sosyal gelişimlerini desteklemek ve okula aidiyeti artırmaktır. Uygulama sürecinde, haftalık olarak düzenlenen kitap okuma saatleri, öğretmenler, öğrenciler, idari personel ve hizmetlilerin eş zamanlı katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Kitap okuma etkinlikleri, öğrenen topluluk modelini güçlendirmek amacıyla farklı mekânlarda eş zamanlı olarak organize edilmiştir. Öğrenciler sınıflarda, öğretmenler belirlenen salon ve koridorlarda, hizmetliler ise okulun ortak alanlarında okumaya katılmıştır. Bu sistematik yaklaşım, tüm bireylerin öğrenme sürecine görünür şekilde dâhil olmasını sağlamış, model olma ve öğrenme kültürünün kurumsallaşmasına katkı sunmuştur. İdari değerlendirmeler, proje sürecinde okul ortamında gözlemlenen değişimlere işaret etmektedir. Kitap okuma saatleri sonrasında sınıf içi düzenin, öğrenciler arasındaki etkileşimin ve öğretmen-öğrenci ilişkilerinin olumlu yönde geliştiği raporlanmıştır. Ayrıca, öğretmenler arasında işbirliği ve meslektaş dayanışmasının arttığı, hizmetli personelin ise okulun eğitim misyonuna katkı sağladıklarını daha güçlü bir şekilde hissettikleri ifade edilmiştir. Tüm bu unsurlar, okul genelinde aidiyet ve ortak sorumluluk duygusunu pekiştirmiştir. Proje kapsamında elde edilen bulgular, tüm paydaşların katılımına dayalı yapılandırılmış etkinliklerin, akademik başarıdan bağımsız olarak okul kültürüne olumlu katkılar sağladığını ortaya koymaktadır. "Mutlu Okul Projesi" uygulaması, eğitim ortamlarının sadece bilgi aktarımı yapılan yerler değil, aynı zamanda sosyal-duygusal gelişimi destekleyen topluluklar olduğunu göstermektedir. Bu tür bütüncül yaklaşımların uzun vadede eğitim kalitesine ve öğrenci iyi oluşuna yapacağı katkıları izlemek amacıyla, sistematik değerlendirme çalışmalarının sürdürülmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul İklimi, Kitap Okuma Saatleri, Öğrenci İyi Oluşu, Eğitimde Bütüncül Yaklaşımlar

KKTC’deki Ortaöğretim Öğretmenlerinin Yapay Zeka Kullanımına Yönelik Algıları-Lefkoşa Örneği

Utku Kızıltaç Kayabaşı

Medine Göztaş

Figen Yaman Lessinger

Özet

Her geçen yıl daha da gelişen teknoloji ile küreselleşen dünyamız eğitim alanında da yeni arayışlara neden olmaktadır. 2020 yılında yaşanan küresel pandemi nedeni ile de teknolojinin kullanımını eğitimde daha da yaygınlaştırmış ve teknolojik gelişmelerin bir kez daha önemini ortaya koymuştur. Bu çalışmada KKTC’deki orta eğitim öğretmenlerinin eğitim süreçlerine yapay zekayı ne kadar dahil ettiklerini, yapay zekanın kullanımına yönelik görüşlerini, kullanma sıklıklarını, kullanma amaçlarını, yapay zekaya yönelik hizmet içi eğitim almışlarsa aldıkları eğitimin yeterliliğini ve kapsamını analiz etmek amaçlanmıştır. Araştırmada nitel çalışma yöntemi belirlenmiş ve KKTC Lefkoşa ilinde görev yapan 30 öğretmene yapay zekanın kullanımına yönelik yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak Google web 2 araçları aracılığı ile sorular yöneltilerek içerik analizi yapılmıştır. Yapılan çalışmada öğretmenler yapay zekanın ileriki günlerde eğitimde daha etkin rol alacağını, gelecekte üstleneceği rolü olumlu ve endişe verici bulmadıklarını, yapay zekayı sıklıkla kullanan öğretmenlerin genelde soru hazırlama, içerik oluşturma ödev ve sınav kontrolü gibi amaçlarla kullandıkları tespit edilmiştir bunun yanında öğrencileri hazır buluş konusunda tembelleştirdiğine inanan öğretmenler öğrencilere verilecek ödevlerin bunu göz önünde bulundurarak vermeleri gerekliliğini savunmuşlardır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka, Öğretim Teknolojileri, Öğretmen

Okul Öncesi ve İlkokullarda Yöneticilerinin Örgüt İklimine Olan Etkilerinin Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi

Yönem Tüccaroğlu

Near East University, Atatürk Education Faculty, North Cyprus

E-mail: yonem.tuccaroglu@hotmail.com

Şebnem Güldal Kan

Near East University, Atatürk Education Faculty, North Cyprus

Özet

Eğitim kurumlarının etkili bir biçimde işleyebilmesi ve hedeflerine ulaşabilmesi, büyük ölçüde bu kurumların yönetsel yapısına ve liderlik anlayışına bağlıdır. Özellikle çağdaş eğitim anlayışında, liderlik yalnızca yönetsel bir görev değil, aynı zamanda bir etkileşim, rehberlik ve vizyon oluşturma süreci olarak değerlendirilmektedir (Bush, 2008). Günümüzde eğitimde liderlik, yalnızca yönetsel işlemlerin yerine getirilmesiyle sınırlı kalmamakta; kurum vizyonunun oluşturulması, işbirlikçi bir çalışma kültürünün teşvik edilmesi ve olumlu bir okul ikliminin inşa edilmesi gibi çok boyutlu bir süreci kapsamaktadır (Çetin & Kınay, 2015) Bu araştırmada; okul öncesi ve ilkokullarda yöneticilerin örgüt iklimine olan etkileri konusunun öğretmen görüşlerine göre incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaca yönelik araştırmada, yarı yapılandırılmış görüşme tekniği ile yapılan nitel verilere dayalı bir durum çalışması yapılmış, içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Araştırma 2024- 2025 eğitim öğretim yılı bahar döneminde uygulanmıştır. Araştırmadan elde edilen sonuçlar incelendiğinde, araştırmaya 10 okul öncesi öğretmeni ve 10 ilkokul öğretmenin katıldığı, çoğunluğunun lisans mezunu olduğu, mesleki deneyiminin 15 yılın üzerinde olan öğretmenlerinden oluştuğu görülmüştür. Öğretmenler örgüt iklimini çok boyutlu bir yapı olarak algılamakta; bunu psikolojik iyilik hali, motivasyon, iş birliği, kurumsal yapı ve genel atmosferle ilişkilendirmektedir. Bu da örgüt ikliminin eğitim ortamlarında hem bireysel hem de kurumsal işleyiş açısından kilit bir rol oynadığını göstermektedir.

Anahtar kelime: Yönetici, okul öncesi, ilkokul, öğretmen, örgüt iklimi.

Sanatla Büyümek: Okul Öncesi Çocuklarda Sanatın İyi Oluş Boyutuna Katkısı

Birke Karaderi

Milli Eğitim Bakanlığı, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, e- mail: birkekaraderi92@gmail.com

Özet

Bu derleme çalışması, okul öncesi dönemdeki çocukların iyi oluşlarını desteklemede sanat etkinliklerinin rolünü incelemeyi amaçlamaktadır. İyi oluş; çocuğun duygusal, sosyal, bilişsel ve fiziksel alanlarda dengeli ve sağlıklı gelişimini kapsayan bütüncül bir kavram olarak ele alınmaktadır. Özellikle erken çocukluk döneminde kazanılan yaşam becerileri, bireyin uzun vadeli ruh sağlığı, öz yeterliliği ve toplumsal uyumu açısından kritik öneme sahiptir. Bu bağlamda sanat, çocukların duygularını tanıma, ifade etme ve dönüştürme süreçlerinde işlevsel bir araç sunmakta; aynı zamanda yaratıcı düşünme, dikkat, öz düzenleme ve problem çözme gibi üst düzey bilişsel becerileri de desteklemektedir. Sanat etkinlikleri, çocukların sadece bireysel gelişim alanlarını değil, aynı zamanda sosyal bağ kurma kapasitelerini de geliştirir. Resim, müzik, drama, dans ve el sanatları gibi disiplinler aracılığıyla çocuklar kendilerini özgün biçimlerde ifade edebilmekte, başkalarıyla etkileşim içinde bulunarak empati kurma ve iş birliği gibi sosyal becerileri pekiştirmektedir. Özellikle yaratıcı süreçlerin duygusal boşalım sağlaması, stresle baş etme becerilerini artırması ve özgüveni desteklemesi yönüyle sanatın koruyucu ve önleyici bir işlevi olduğu görülmektedir. Bu çalışmada, sanatın okul öncesi dönemdeki çocuklar üzerindeki etkileri farklı kuramsal yaklaşımlar (gelişimsel kuramlar, yaratıcı ifade kuramları, pozitif psikoloji vb.) ışığında ele alınmış ve kapsamlı bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Ulusal ve uluslararası düzeyde yapılan araştırmalar incelenerek sanat etkinliklerinin çocukların psikososyal gelişimlerine olan katkıları analiz edilmiştir. Bulgular, sanatın sadece eğlenceli bir etkinlik olmanın ötesinde, çocukların iyi oluşlarını destekleyen bütüncül bir araç olduğunu ortaya koymaktadır. Sanatın, eğitim programlarına yapılandırılmış ve pedagojik temellere dayalı biçimde entegre edilmesi, çocukların çok yönlü gelişimlerini desteklemenin yanı sıra, erken yaşta ruhsal dayanıklılık kazanmalarına da katkı sağlayan önleyici bir yaklaşım olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönem, sanat eğitimi, iyi oluş

Müze Eğitiminin Ortaöğretim Öğrencilerine Katkıları: Yönetici Görüşleri

Fırat Ilgazlı

Canbulat Özgürlük Ortaokulu, KKTC,

e-mail: firatilgazli@hotmail.com

Özet

Kuzey Kıbrıs'taki müzeler, müze eğitimi için uygun materyallere ev sahipliği yapmaktadır. Ayrıca, coğrafi olarak küçük bir ülke olması sebebiyle KKTC'de müzelere ulaşımın kolay olması, müzelerin eğitim ortamı olarak kullanılmasını destekleyen olumlu bir unsurdur. Müze eğitimi yaklaşımının temel unsurlarından biri, müze ziyaretlerini eğlenceli ve çekici hale getirerek toplumun müzelere olan ilgisini artırmaktır. Kuzey Kıbrıs'ta müzelerin bir eğitim ortamı olarak kullanılmasına dair anlayışın henüz yerleşmemiş olması, eğitim adası olan Kuzey Kıbrıs için önemli bir eksiklik olarak değerlendirilmektedir. Bu sebeple yaptığımız çalışma ile okul yöneticilerinin görüşleri alınarak, müze ziyaretlerinin öğrenci gelişimine etkileri hakkındaki düşünceleri analiz edilip müze kullanımındaki yetersizlikler ortaya konulmuştur. Tarama modelinde betimsel bir çalışma yapılması tercih edilmiştir. Amaç araştırılmak istenen konuyu, yerinde gözlemleyerek bir sonuç çıkartmaktır. Bu çalışma görüşme tekniği ile yürütüldüğünden nitel bir araştırma özelliği taşır. Araştırma verileri yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Araştırma sonucunda okul yöneticilerine göre müze ziyaretlerinin öğrenciler üzerinde olumlu bir etkiye sahip olduğu ifade edilmiştir. Okul dışı etkinlik kapsamında yapılan müze ziyaretlerinde, somut nesneler ile çalışmalar yapmak akılda kalıcılığı arttırdığı sonucuna varılmıştır. Öğrencilerin müzelere ilgisinin düşük olduğu gözlemlenmiş, bu ilgiyi arttırmak için aileden başlayan bilgilendirme ve tanıtım etkinliklerinin yapılması uygun olacağı gözlemlenmiştir. Araştırmada okulların müze gezileri planlarken en çok zorlandıkları konunun başında ulaşım gelmektedir. Millî Eğitim Bakanlığı ve müzeler arasında iş birliğinin sağlanması sayesinde bu problemlerin çözülüp müze ziyaretlerinin artacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Müzeler, Müze Eğitimi, Okul Dışı Etkinlik, Okul Yöneticileri, Orta Öğretim

Yabancı Dil Olarak Rusça Öğrenmenin İyi Oluşa Olumlu Etkileri

Lyazzat Bingöl

Doğa Koleji, Rusça Öğretmeni, KKTC,
lezaze1@mail.ru

Özet

*Dil biliyorsan her yerde evinde gibisindir.
(Edward De Waal)*

Küreselleşen dünyada yabancı dil öğrenimi, bireylerin kişisel, profesyonel gelişimi için vazgeçilmezdir. Birleşmiş Milletler'in resmi dillerinden biri olan Rusça öğrenimi, öğrencilere bilişsel, sosyo-kültürel ve kişisel alanlarda önemli kazanımlar sağlar. Rusça öğrenimi, iletişim becerilerini geliştirmenin yanı sıra bilişsel fonksiyonları güçlendirir, kültürel empatiyi artırır, özgüveni pekiştirir. Rusça, geniş coğrafyası, zengin kültürü ve uluslararası önemiyle bu faydaları derinleştirme potansiyeline sahiptir. Bu çalışma, KKTC ambargolarını kıran, engelleri aşan Doğa Koleji'nde Rusça öğrenen öğrencilerin iyi oluşu üzerindeki olumlu etkilerini gözlemleme ve Uluslararası etkinliklerde elde edilen başarılar neticesinde sonuçlanmıştır. Rusça öğrenimi bilişsel gelişimi destekler; yeni dil yapısını öğrenmek beyinde yeni bağlantılar kurarak problem çözme, analitik düşünme, hafıza, dikkat becerilerini geliştirir. Rusça'nın kullandığı farklı yazı sistemi olan Kiril alfabesi ise görsel yetenekleri, soyut düşünmeyi teşvik eder. Sosyo-kültürel açıdan Rusça öğrenimi, Rus kültürünü, edebiyatını, sanatını doğrudan deneyimleme fırsatı sunarak farklı kültürlerle karşı açık fikirliliği, empatiyi, kültürel çeşitliliğe saygıyı artırır. Uluslararası yarışmalarda katılım özgüven yeteneğini geliştirir. Kişisel gelişim bağlamında, başarılı dil öğrenimi özsaygıyı artırır, zorluklarla başa çıkma becerilerini geliştirir. İletişim kurabilme yeteneği öğrencilerin kendilerini daha yetkin, mutlu, iyi hissetmelerini sağlar. Bu öğrencilerin geleceğe yönelik umutlarını, motivasyonlarını artırarak genel iyi oluşuna katkıda bulunur. Sonuç olarak, Rusça öğrenimi, öğrencinin iyi oluşu üzerinde olumlu etkiye sahiptir. Bilişsel becerileri geliştirir, bu da genel olarak başarılı bir öğrenime katkı sağlar. Rusça öğrenmek iletişim becerilerinin gelişmesine yardımcı olduğu için Rusça konuşan kişilerle iletişimi kolaylaştırır, kendine olan güvenini artırır. Öğrencinin ufkunu genişletir; onu Rusya'nın kültürü, tarihi ve gelenekleriyle tanıştırır. Bu da farklı kültürlerle karşı hoşgörü ve saygının gelişmesine katkıda bulunur.

Anahtar sözcükler: Rusça Öğrenmenin Olumlu Etkileri. Öğrenmede İyi Oluş. Pozitif Okullar

An Exploration of Pre-service ELT Students' Perceptions of Emotionally Engaging ELT Materials in Practicum Teaching

Abbas Hazideh

Cyprus International University, North Cyprus

Abstract

Embodied cognition views the body and mind as interconnected, emphasizing learning as an interactive process between the body, mind, and environment. This perspective suggests that language learning benefits from multisensory and emotionally engaging materials. While embodied cognition has been widely explored in cognitive science and psychology, its application in ELT materials remains underexamined. Recent developments in neurolinguistics highlight the role of emotionally charged content in enhancing retention, while multimodal technologies offer multiple pathways for language learning. Building on these insights, this study introduced 55 senior ELT students to embodied cognition principles, focusing on emotionally engaging materials. Students integrated visual aids, videos, and emotionally charged questions into their practicum teaching over one academic semester. At the course's conclusion, they designed a unit incorporating embodied cognition, supported by AI technologies. A subset of 15 students implemented these principles in their practicum classrooms and later reflected on their experiences. Findings revealed that students recognized emotion as a crucial factor in language learning, enhancing motivation, participation, and classroom interaction. Emotionally engaging materials also helped reduce learner anxiety and foster confidence. Additionally, integrating real-life contexts, multimedia, and interactive elements made learning more enjoyable and personally relevant. Students noted that embodied cognition facilitated deeper connections with content and improved information retention through physical and emotional engagement. The study concludes that incorporating emotionally engaging materials into ELT can enhance motivation, participation, and retention, ultimately creating more dynamic and effective learning environments. These findings have significant implications for ELT material design, emphasizing the importance of integrating embodied cognition principles into teaching practices.

Key Words: perceptions, emotions, embodied cognitions, English Language Teaching materials

Well-Being Across EFL/ESL Language Policies: A Cross-Cultural Analysis of South Korea, Türkiye, Brazil, Canada, and South Africa

Behbood Mohammadzadeh

Orcid: 0000-0001-7429-2729, Cyprus International University, behbudm@ciu.edu.tr, KKTC

Fatoş Silman

Cyprus International University, fsilman@ciu.edu.tr, KKTC

Abstract

This study examines the integration of well-being into EFL/ESL language policies across five diverse countries: South Korea, Türkiye, Brazil, Canada, and South Africa. Through qualitative content analysis of publicly available policy documents, the research investigates the extent to which well-being has been incorporated into these language policies. Specifically, the study explores psychological well-being, academic performance, teacher satisfaction, and cultural identity in relation to EFL/ESL language policies. Preliminary analysis reveals that South Korea's EFL policies prioritize reducing learner stress, Türkiye emphasizes teacher well-being, Brazil connects EFL proficiency with socioeconomic mobility, Canada explicitly integrates well-being into its ESL frameworks, and South Africa focuses on inclusivity and equity in EFL education. The study provides an in-depth comparison of these five countries to evaluate how each has incorporated well-being into its curriculum. Our aim is to understand how the interplay between language policy and well-being impacts the emotional, professional, and social health of learners and educators. The findings will highlight the importance of well-being in language education and advocate for holistic, culturally responsive policy frameworks. This research will encourage language policymakers to integrate well-being more comprehensively into curricula, contributing to the growing discourse on well-being in education. Moreover, the findings will guide policymakers and curriculum developers in embedding well-being-related activities into EFL and ESL curricula. This approach will empower educators to creatively design and implement more engaging activities in their classrooms, ultimately fostering well-being among students.

KeyWords: Well-being, EFL/ESL language policies, Cross-cultural analysis, Language Education

The Relationship Between School Administrators' Motivation to Lead and Their Work Engagement

Hale Erden

Assoc. Prof. Dr., TRNC

e-mail: halerden@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-1082-9416

Ali Erden

Assoc. Prof. Dr., TRNC

e-mail: alierden14@msn.com, Orcid No: 0000-0001-7190-4144

Abstract

The leadership of the school administrator is one of the most studied concepts in the literature on educational administration. School administrators are decisive individuals in ensuring that schools continue their successful activities. The school administrator's motivation to lead must be high. In the most general terms, motivation to lead is a theoretical perspective that relates the emergence of leadership, leader behaviors and leader effectiveness to motivational processes. This study examines the relationship between school administrators' motivation to lead and their work engagement behaviors. This study, which examines the relationship between school administrators' motivation to lead and their work engagement behaviors, is a relational screening model of quantitative research. The sample of this study consists of 300 school administrators (both administrators and assistant administrators from various schools and various levels) working in public schools affiliated with the Ministry of National Education of Northern part of Cyprus. The leadership motivation scale and the commitment scale were used in the collection of data. ANOVA and descriptive statistics, Pearson correlation, t-test and regression model were used in the study. The results showed that there is a positive and significant relationship between the motivation to lead and the self-involvement behaviors of school administrators. In addition to this, the factors of affective-identity leadership, social-normative leadership and non-calculative leadership, which are the sub-dimensions of leadership motivation, were found to be related to school administrators' engagement to work behaviors. These findings provide valuable insights into the motivation to lead and the self-engagement behaviors of school administrators. The motivation to lead of school administrators needs to be supported.

Keywords: leadership, motivation, work engagement behaviour, school administrators

İlkokullarda Görev Yapan Öğretmenlerin Tükenmişlik Düzeylerinin İncelenmesi

Neşe Serol²

Kuzey Kıbrıs, Milli Eğitim Bakanlığı – İlköğretim Dairesi, serolnesemail.com

Serdal Işıktaş

Özet

2019 yılında tüm dünyayı etkisi altına alan küresel pandemi, insan yaşamını her açıdan derinden etkilemiştir. Bu süreç, hayatın birçok alanında köklü değişimlere neden olmuştur. Bu değişimlerin başında ise eğitim alanındaki dönüşüm gelmektedir. Pandemi sürecinde eğitim faaliyetleri çevrim içi platformlara taşınmış ve uzaktan öğretim uygulamaları hayata geçirilmiştir. Bu nedenle öğretmenlerin sorumlulukları artmış ve iş yükleri önemli ölçüde yükselmiştir. Eğitimde her zaman kilit bir konumda bulunan öğretmenler, bu dönemde eğitimin aksamadan ve etkili bir şekilde sürdürülmesinde kritik rol üstlenmişlerdir. Bu araştırmada, ilkokullarda görev yapan öğretmenlerin tükenmişlik düzeylerini belirlemek amaçlanmıştır. Çalışmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, Kuzey Kıbrıs'ta görev yapan 406 ilkokul öğretmeni oluşturmuştur. Veri toplamak için Maslach Tükenmişlik Ölçeği kullanılmıştır. Öğretmenlerin demografik özellikleri ile tükenmişlik düzeyleri karşılaştırılarak analiz edilmiştir. Araştırma bulgularına göre, öğretmenlerin tükenmişlik düzeyleri cinsiyet, eğitim düzeyi ve mesleki kıdemlerine göre farklılık gösterirken; yaş, branş ve görev yaptıkları bölge açısından anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Kadın öğretmenlerin tükenmişlik düzeylerinin erkek öğretmenlere kıyasla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca lisans mezunu öğretmenlerin, yüksek lisans mezunlarına göre daha fazla duyarsızlaşma yaşadıkları belirlenmiştir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda çeşitli öneriler geliştirilmiştir.

Anahtar kelimeler: İlkokul, KKTC, öğretmen, pandemi, tükenmişlik

² Bu bildiri ilk yazarın yüksek lisans tez çalışmasından üretilmiştir.

Öğretmen Adaylarının Masallarla İlgili Oluşturdıkları Etkinliklerin Değerlendirilmesi

Selma Korkmaz

Yrd. Doç. Dr., KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, Genel Ortaöğretim Dairesi Müdürlüğü,

Lefkoşa /KKTC

e-posta: selma.korkmaz2006@gmail.com, Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0003-2395-9751>

Esra Karabacak

Prof. Dr., Yakın Doğu Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı,

Lefkoşa/KKTC

e-posta: esra.karabacak@neu.edu.tr, Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0002-6096-1677>

Özet

Masalların, çocukların gelişimine çok büyük katkısı vardır. Masallar, çocukların dilsel, bilişsel ve ahlaki gelişimleri açısından oldukça önemlidir. Bu çalışmanın amacı da okul öncesi öğretmen adaylarının, masalları okuduktan sonra hangi etkinliklere yer verdiklerini değerlendirmektir. Bu araştırmanın çalışma grubunu Atatürk Öğretmen Akademisi Okul Öncesi Öğretmenliği Programındaki 25 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan Okul Öncesi Öğretmenliği öğretmen adaylarının her birinden masal okuma sonrasında uygulayabilecekleri 2 etkinlik istenmiş ve böylece oluşturulan 50 etkinlik araştırma verilerinin toplanmasında yer almıştır. Araştırma verilerinin çözümlenmesinde ise içerik analizinden yararlanılmış; her kategoride yer alan etkinlikler yüzdelik ve frekanslarla gösterilmiştir. Gerek araştırmacı gerekse iki uzmanın görüşü doğrultusunda 25 öğretmen adayından toplanan veriler değerlendirilerek, mantığa uygun bir şekilde kategorilere ayrılarak incelenmiştir. Elde edilen verilerden hareketle benzer özelliklere sahip olan etkinliklerin aynı kategoride yer almasına dikkat edilmiştir. Böylece masal okuma sonrası oluşturulan etkinlikler, bulgular kısmında 4 başlık altında ele alınmıştır. Sonuç olarak, Okul Öncesi Öğretmenliği öğretmen adaylarının büyük bir çoğunluğunun, mutlaka masalın içeriği ile ilgili soru sorduğu tespit edilmiştir. Bu sonuç da öğretmen adaylarının, masalların dil gelişimine büyük katkısı olduğunu bildiklerini göstermektedir.

Anahtar Sözcükler: Masal, etkinlik, dil gelişimi, okul öncesi öğretmen adayları.

Özel Eğitim ve İş Eğitim Okulu Çalışanlarının Tam Gün Eğitim Uygulamasının Sürdürülebilir Olmasına Yönelik Bakış Açılarının Değerlendirmeleri: Gazimağusa Örneği

Emirali Evcimen

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

e-mail: emirevcimen@hotmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, özel eğitim ve iş eğitim okullarında tam gün eğitim uygulamasına geçiş ile birlikte yaşanan olumlu ve olumsuz yanların belirlenmesi ve çözüm önerilerinin sürdürülebilir olmasına yönelik ilgililere veri oluşturmaktır. Araştırma deseni olarak, durum çalışması modeli tercih edilmiştir. Durum çalışması güncel bir durumu, olayı detaylı bir şekilde inceleyen kapsamlı bir çalışmadır. Tam gün eğitime geçişin güncel bir durum olması bu yöntemin kullanılmasında etkili olmuştur. Araştırmanın örneklemini 2022-2023 eğitim-öğretim döneminde Gazimağusa Özel Eğitim ve İş Eğitim Okulu'nda görevli idareci, öğretmen ve Doğu Akdeniz Üniversitesi Özel Eğitim Bölümü dördüncü sınıf stajyer öğrencileri oluşturmaktadır. Elde edilen sonuçlar, okul altyapısının eksik olması, özel ders öğretmeni olmaması, yeterli sayıda atanmış özel eğitim öğretmeni olmaması, bütçe yetersizliği, eğitim sistemindeki yasal aksaklık ve tüzüklerin olmamasından, ilgili diğer Bakanlıklarla işbirliği yapılmamasından, Bakanlık, sendika ve özel eğitim okulu arasındaki iletişim yetersizliğinden kaynaklı olarak uygulamanın başarısız olduğu, sürdürülebilir olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: özel eğitim, tam gün eğitim, sürdürülebilir eğitim

Fotoğraf Karesi Oluşturma Tekniği İle Rauf Raif Denктаş’ın hayat Öyküsünün Öğretimi Özel Eğitimde Örnek Bir Uygulama

Esmâ İncei

Lefke Avrupa Üniversitesi

Ayşegül Ataman

Lefke Avrupa Üniversitesi

ÖZET

Bu çalışma ile özel gereksinimi olan öğrencilere yaratıcı drama da fotoğraf karesi oluşturma tekniği ile Rauf Raif Denктаş’ın hayat öyküsünün öğretimi hedeflenmiştir. Bu konunun seçilmesindeki amaç, Cumhurbaşkanı Rauf Raif Denктаş’ın hayat öyküsünün MEB kitaplarında yer almasıdır. Çalışmada, fotoğraf karesi oluşturma tekniği ile Rauf Raif Denктаş’ın hayat öyküsü öğretimi için nitel araştırma yöntemlerinden biri olan “vaka çalışması” kullanılmıştır. Çalışmaya Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı Yeşilyurt Özel Eğitim ve İş Eğitim Okulu’na devam eden özel gereksinimi olan 10 katılımcı, uygulama sürecini gerçekleştiren araştırmacı, gözlemci 3 öğretmen ve 2 stajyer öğrenci katılmıştır. Araştırma bulguları dikkate alındığında 80 dakikalık bir yaratıcı drama eğitiminin özel gereksinimi olan çocuklara yaratıcı drama da ki fotoğraf karesi oluşturma tekniği ile Rauf Raif Denктаş’ın hayat öyküsünün öğretimine önemli katkılarının olduğunu göstermiştir. Bu araştırma ile özel gereksinimi olan öğrencilerin Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nin kuruluşunda önderlik etmiş kurucu Cumhurbaşkanı Rauf Raif Denктаş’ın hayat öyküsünün, yaratıcı dramının fotoğraf karesi tekniği ile işlenebileceğine katkıda bulunulmuştur. Çalışmada elde edilen bulgular ışığında özel gereksinimi olan öğrencilerin yaparak, yaşayarak öğrenme konusunda daha fazla destek sağlayabilmesi için özel eğitim ders programlarında yaratıcı drama derslerinin konulması önerilebilir. Yaratıcı dramaya yönelik çalışmaların daha çok normal gelişim gösteren çocuklara uygulandığı görülmektedir. Böyle çalışmaların özel gereksinimi olan öğrenciler içinde yaygınlaştırılmasının yararlı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcı drama, fotoğraf karesi tekniği, Rauf Raif Denктаş, hayat öyküsü, özel eğitim

Özel Eğitimde Etik İkilemler: Öğretmen Deneyimleri ve Literatür Işığında Bir Derleme

Ayşe Beyköylü Sofu

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, Kuzey Kıbrıs

e-mail: aysesofu2@gmail.com

Özet

Özel eğitim alanı, bireysel farklılıkların yoğun biçimde yaşandığı ve öğretmenlerin çok yönlü sorumluluklar üstlendiği bir eğitim düzlemidir. Bu karmaşık yapı, öğretmenleri yalnızca akademik değil aynı zamanda etik kararlar alma konusunda da çeşitli zorluklarla karşı karşıya bırakmaktadır. Özellikle özel gereksinimli bireylerle çalışan öğretmenler; öğrenci mahremiyetinin korunması, bireyselleştirilmiş eğitim programlarının adil biçimde yürütülmesi, davranışsal müdahalelerde sınırların belirlenmesi ve ailelerle bilgi paylaşımı gibi alanlarda çok sayıda etik ikilem yaşamaktadır. Bu bağlamda öğretmenlerin meslek etiği, kişisel değerleri ve uygulama sahasındaki beklentiler arasında denge kurması giderek daha fazla önem taşımaktadır. Bu derleme çalışmasının amacı, özel eğitim alanında görev yapan öğretmenlerin karşılaştığı etik ikilemleri, alan yazın çerçevesinde ve uygulama deneyimleri ışığında incelemektir. Çalışmada, özel eğitimde sık karşılaşılan etik ikilemlere dair temalar belirlenmiş, öğretmenlerin bu ikilemlerle nasıl başa çıktıkları ve karar alma süreçlerinde hangi faktörlerin etkili olduğu değerlendirilmiştir. Aynı zamanda etik ikilemlerin önlenmesine yönelik kurumsal destek sistemleri, hizmet içi eğitim gereklilikleri ve karar verme modellerine yönelik önerilere de yer verilmiştir. Literatürün incelenmesiyle birlikte alana dair etik duyarlılığın artırılması, etik karar süreçlerine yönelik farkındalık kazandırılması ve uygulayıcılara rehberlik edecek yapıların geliştirilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışmada elde edilen bulgular, özel eğitim alanında çalışan öğretmenlerin yalnızca akademik değil, etik anlamda da desteklenmesi gerektiğini göstermektedir. Etik karar süreçlerinde öğretmenlerin yalnız bırakılmadığı, çok paydaşlı yapıların geliştiği ve mesleki etik ilkelerin daha görünür olduğu bir eğitim iklimi, hem öğretmen refahını hem de özel gereksinimli bireylerin eğitim kalitesini doğrudan etkilemektedir. Bu kapsamda yapılan bu derleme, etik ikilemlerle ilgili farkındalığı artırmak ve alanda etik temelli uygulamalara yönelik düşünsel bir zemin sunmak amacıyla hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Özel eğitim, Etik ikilemler, Öğretmen deneyimleri, Meslek etiği

Çocukların Cinsel Eğitiminde Ailelerin Tutum ve Davranışlarında İyi Oluş

Irmak Parlakyıldız

e-posta: irmak_parlakyildiz@hotmail.com, Orcid No: 0000-0001-8439-6118, KKTC

Belgin Parlakyıldız

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, KKTC

e-posta: bparlakyildiz@ciu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-5094-1779

İrem Ördek

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksek Okulu Çocuk Gelişimi, KKTC

e-posta: İremordek1@gmail.com

Özet

Bu araştırma ailelerin, çocukların cinsel eğitiminde takındıkları davranışlarında üstlendikleri rolleri incelemeyi amaçlamaktadır. Cinsel eğitim, bireyin fiziksel, duygusal ve sosyal gelişimini destekleyen önemli bir süreçtir. Ancak, birçok toplumda cinsellikle karıştırılması nedeniyle tabu olarak görülmekte ve aileler tarafından yeterince ele alınmamaktadır. Bu durum, çocukların cinsel gelişim sürecinde doğru bilgiye erişimini kısıtlayarak, onların mahremiyet, sınırlar ve kendini koruma becerileri konularında bilinçlenmesini engelleyebilmektedir. Araştırma, Lefkoşa ilinde yaşayan ve çocuk sahibi olan 15 aileye anket uygulanarak gerçekleştirilecektir, anket 3 uzman görüşüne başvurularak yeniden yapılandırılmıştır. Nitel araştırma yöntemiyle toplanan veriler, ebeveynlerin cinsel eğitim konusundaki tutumlarını, bilgi düzeylerini ve bu eğitimi nasıl verdiklerini analiz etmeye yöneliktir. Alanyazın taramasında yapılan çalışmalar ve öngörüler doğrultusunda, ebeveynlerin çoğunun çocuklarının cinsel eğitimine ilişkin kendilerini yetersiz hissettikleri, çocukların sorduğu sorulara kaçamak cevaplar verdikleri veya bu konuyu açmaktan kaçındıkları düşünülmektedir. Çalışmanın sonuçlarının, ailelerin cinsel eğitime yönelik bilinçlenmesi gerektiğini ortaya koyması beklenmektedir. Cinsel eğitimin, yalnızca cinsellikle sınırlı olmadığı, bireyin kendi bedenini tanıması, mahremiyet bilinci kazanması ve istismara karşı kendini koruyabilmesi açısından büyük önem taşıdığı vurgulanmıştır. Toplumsal tabuların bu eğitimin yaygınlaşmasını engellediği göz önüne alındığında, ailelere yönelik bilgilendirme programlarının artırılmasının gerekliliği sonucuna varılarak öneriler geliştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: cinsel eğitim, çocuk, ebeveyn tutumları.

Okul Öncesi Eğitim Programlarının Karşılaştırılması: KKTC, Yeni Zelanda ve Seyşeller

Ayşe Çelebi

Yakın Doğu Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı
Doktora Öğrencisi, KKTC
e-mail: 20244893@std.neu.edu.tr, ORCID No: 0009-0002-3305-5190

Enise Küçük

Yakın Doğu Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı
Yüksek Lisans Öğrencisi, KKTC
e-mail: 20244432@std.neu.edu.tr, ORCID No: 0009-0006-9965-4101

Dervişe Amca Toklu

Yakın Doğu Üniversitesi, Okul Öncesi Öğretmenliği Ana Bilim Dalı, KKTC
e-mail: dervise.amca@neu.edu.tr, ORCID No: 0000-0003-2336-1741

Özet

Bu çalışma, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde (KKTC) uygulanan okul öncesi eğitim programını, Yeni Zelanda ve Seyşeller okul öncesi eğitim programlarıyla karşılaştırmalı olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada programların yapısal özellikleri, eğitim yaklaşımları, öğretim yöntemleri ve ölçme-değerlendirme boyutları analiz edilmiştir. Çalışma kapsamında, KKTC okul öncesi programının güçlü ve geliştirilmesi gereken yönlerini belirlemek ve uluslararası iyi uygulama örneklerinden yararlanma potansiyelini ortaya koymaktır. Çalışma yapılırken doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Her üç program tarama modeli ile taranarak verilere ulaşılmıştır. Elde edilen veriler tablo haline getirilerek analiz edilmiştir. Yapılan analizler göstermektedir ki; KKTC, Yeni Zelanda ve Seyşeller adalarının okul öncesi eğitimde benzer temel yaklaşımlar benimsemekte, ancak her bir ülke kendi eğitim sistemine özgü farklılıklar göstermektedir. KKTC'de okul öncesi eğitim programı 3-6 yaş aralığına yönelik hazırlanmış ve ağırlıklı olarak 5 yaş grubuna yönelik özellikler taşımaktadır. Yeni Zelanda'da uygulanan Te Whāriki programı 0-6 yaş grubunu kapsamakta, özellikle 3-5 yaş aralığına odaklanmaktadır. Seyşeller'de ise 0-8 yaş çocuklarını hedeflemekte; erken, orta ve geç çocukluk dönemleri arasında esnek geçişleri destekleyen bir yapı sunmaktadır. Her üç ülke de çocuk merkezli ve oyun temelli eğitim anlayışını benimsemekte olup, eğitimde aile ve topluluk katılımını teşvik etmektedir. Üç programın ortak amacı, çocukların bilişsel, sosyal, duygusal ve fiziksel gelişimlerini bütünsel bir yaklaşımla desteklemektir. KKTC'de ilkökula hazır bireyler yetiştirme, temel yaşam becerilerini kazandırma ve sosyal-duygusal gelişimi destekleme temel hedefler arasında yer alırken, Yeni Zelanda da çocukların bağımsızlık, güven ve kimlik duygusu geliştirmesini öncelikli hedef olarak belirlemiş, Seyşeller de ise çocukların bireysel ve toplumsal aidiyetlerini geliştirerek çok yönlü bir gelişim sergilemeleri hedefler arasında yer almaktadır. Bu bilgiler ışığında, KKTC'nin okulöncesi eğitim programında altyapı iyileştirmeleriyle eğitim kalitesini artırmayı hedeflediği, Yeni Zelanda'nın mevcut programını etkili bir şekilde sürdürdüğü ve Seyşeller'in erken çocukluk eğitimi alanında somut ilerlemeler kaydettiği sonuçlarına ulaşılmıştır. Bu sonuçlar ışığında, KKTC okul öncesi eğitim programı, uluslararası düzeyde etkili bulunan iyi örneklerden yararlanılarak daha kapsayıcı ve bütüncül bir yapıya kavuşturulabilir.

Anahtar Kelimeler: Erken Çocukluk Eğitimi, Eğitim Programı Karşılaştırması, KKTC Okul Öncesi Eğitimi, Yeni Zelanda Te Whāriki, Seyşeller Erken Çocukluk Programı, Eğitimde Kültürel Çeşitlilik, Eğitim Politikaları

Çocuk Kitaplarının Sanatsal Açıdan İncelenmesi

Esra Karakaş Kurt

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilgiler Eğitimi Bölümü
KKTC, e-posta: ekarakas@ciu.edu.tr, Orcid No: 0000- 0002-9331-4759

Belgin Parlakyıldız

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, KKTC
e-posta: bparlakyildiz@ciu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-5094-1779

İpek Yılmaz

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksek Okulu Çocuk Gelişimi, KKTC
e-posta: ipek4928@gmail.com

Özet

Çocuk kitaplarının çocuğun dil ve zihinsel gelişimine yönelik katkıları değerlendirildiğinde; çocuğun taklit yeteneğini, dinleme ve dili kullanma becerisini geliştirdiği, kelime dağarcığını güçlendirdiği, çevresini algılama becerisini geliştirdiği ve bazı eğitsel kavramları öğrenmesine olumlu anlamda katkı sağladığı görülmektedir. Yapılan çalışmanın amacı; çocuk kitaplarının çocuğun hangi gelişim alanlarına etkisi olduğunu incelemek ve çocuk kitaplarını sanatsal açıdan değerlendirip yorumlamaktır. “Çocuk Kitaplarının Sanatsal Açıdan İncelenmesi ” başlıklı çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Nitel olan bu çalışmada 5 adet çocuk kitabı seçilmiştir. Araştırma kapsamında incelenecek kitaplar; *Yemek Seçen Kirpi*, *Mutlu Suaygırı*, *Ay'ı kim çaldı*, *Çağlar Odasını Topluyor*, *Cebimdeki Mandalina Ağaçları* olarak belirlenmiştir. Çocuklara yönelik hazırlanan kitaplar “0-6” yaş aralığı alınarak sınırlandırılmıştır. Çocukların yaşamsal süreçlerinde kitaplar önemli bir rol oynar ve çocukların eğitim almasını kolaylaştırmak adına çocuğun kitaplarla iyi bir etkileşim kurması gerekmektedir. Çocuklar için hazırlanan yayınlar, gelişim dönemleri açısından destekleyicidir. Sanat, çocuğun kendisini tanıması, kişilik gelişimi, sosyalleşmesi ve duygusal dışavurumu açısından önemli bir yer tutmaktadır. Ayrıca, çocuklardaki enerji ve var olan kapasitenin ortaya çıkmasına olanak sağlar. İletişim ve kendini ifade etme sürecinde çocuğun yaratıcı çözümleri, başarı ve özgüven duygusunun gelişmesine olanak tanır. Özgüveni gelişmiş, başarı duygusunu tatmış çocuk, birey olarak düşünüldüğünde farklı insanlarla karşılıklı sevgi, saygı ve anlayış çerçevesinde yeni ilişkiler geliştirir. Çocuk bu yeni ilişkiler sayesinde sorumluluk duyma, kendini tanıma ve duygularını yönetebilme veya değerlendirme becerilerini günlük yaşamına aktarabileceği becerileri kazanmış olur. Bu becerilerin kazanılmasında oyun ve sosyal ilişkiler kadar sanat eğitimi de etki göstermektedir.

Anahtar Sözcükler: Okul Öncesi, Çocuk Kitapları ve Sanat

Okula Uyum Sürecinde Okul Öncesi Öğretmenlerinin Karşılaştığı Güçlüklerin İncelenmesi

Sema Baltacı

Yakın Doğu Üniversitesi, Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi

20235075@neu.edu.tr, Orcid No:0009-008-5636-1995

Dervişe Amca Toklu

Yakın Doğu Üniversitesi, Okul Öncesi Öğretmenliği Ana Bilim Dalı

dervise.amca@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-2336-1741

Umut Akçıl

Yakın Doğu Üniversitesi, Okul Öncesi Öğretmenliği Ana Bilim Dalı

u.akcil@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-5703-9630

Özet

Bu araştırmanın amacı, okul öncesi öğretmenlerinin okula uyum sürecinde karşılaştıkları güçlükleri derinlemesine incelemektir. Nitel araştırma desenlerinden olgu bilim (fenomenoloji) yöntemi doğrultusunda yapılandırılan çalışmada, veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu ve kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2024-2025 eğitim-öğretim yılında KKTC’de MEB’e bağlı resmi ve özel anaokullarında görev yapan toplam 27 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Katılımcılar amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örnekleme ile belirlenmiştir. Elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Analiz süreci sonunda elde edilen bulgular beş ana tema altında toplanmıştır. Öğretmenlerin “okula uyum sorunları”na ilişkin algılarında en sık dile getirilen problem ayrılık kaygısı olmuştur. “Uyum sorunlarının nedenleri”ne yönelik görüşlerde ise en belirgin etkenin ebeveyn tutumu olduğu görülmüştür. Çocukların okula uyum sürecinde sergiledikleri davranışlar arasında ise en yaygın olanının saldırganlık olduğu ifade edilmiştir. Uyum sürecini iyileştirmeye yönelik etkili yöntem olarak öğretmenler, özellikle ebeveyn-öğretmen iş birliğini ön plana çıkarmıştır. Bununla birlikte, okul öncesi dönemde ebeveynlerin rolüne ilişkin algılarda en çok vurgulanan niteliklerin kararlılık ve tutarlılık olduğu belirlenmiştir. Son olarak, öğretmenlerin sürece dair önerilerinde yine iş birliği kavramı merkezi bir yer tutmaktadır. Bulgular, okul öncesi dönemde okula uyum sürecinin yalnızca çocuğu değil, ebeveyni ve öğretmeni de kapsayan çok boyutlu bir yapı olduğunu ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, okul öncesi dönemde okula uyum sürecinin başarılı bir şekilde yönetilebilmesi için öğretmenlerin mesleki yeterliliklerinin desteklenmesi, ebeveynlere yönelik bilgilendirici ve yönlendirici programların geliştirilmesi ve okul-ebeveyn iş birliğinin kurumsal düzeyde teşvik edilmesi öneriler arasında yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk eğitimi, Öğretmen deneyimleri, Davranış problemleri, Aile iş birliği, Uyum süreci, Eğitimde karşılaşılan zorluklar.

Etkileşimli Kitap Okumanın Erken Çocuklukta Mühendislik Algısına Etkisi: Çizimler ve Söylemler Üzerinden Bir Analiz

Nejla Ekiz

Millî Eğitim Bakanlığı, Melahat Gürel Anaokulu, Türkiye

e-posta: nejlaekiz073@gmail.com, 05308325203, Orcid No: 0009-0008-9380-5516

Nuran Tuncer

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Türkiye

e-posta: nurantuncer72@gmail.com, 05054991658, Orcid No: 00000-0002-8748-5084

Özet

Mühendislik becerileri; problem çözme, yaratıcı düşünme ve eleştirel analiz gibi üst düzey bilişsel süreçleri içerir. Bu becerilerin erken yaşta desteklenmesi, STEAM eğitiminin temel hedeflerinden biridir. Etkileşimli kitap okuma yöntemi, çocukların okuma sürecine aktif katılımını sağlayarak soyut kavramları anlamlandırmalarını kolaylaştırmakta ve mühendislik gibi disiplinlerin erken çocuklukta yapılandırılmasına destek olmaktadır. Bu araştırmada, okul öncesi eğitim kurumuna devam eden 60-72 aylık çocukların mühendislik algıları üzerine etkileşimli kitap okuma yönteminin etkisi incelenmiştir. Erken çocukluk döneminde mühendislik gibi soyut ve karmaşık kavramların çocuklara sunulması, onların problem çözme, yaratıcı düşünme ve eleştirel bakış açısı geliştirmeleri açısından oldukça önemlidir. Bu bağlamda, araştırmada etkileşimli kitap okuma etkinliklerinin çocukların mühendislik kavramına dair algılarını nasıl şekillendirdiği ve bu sürecin çocukların ifade biçimlerine nasıl yansıdığı araştırılmıştır. Çalışmanın katılımcı grubunu, bir devlet okulunun anasınıfına devam eden, 5-6 yaş aralığında 18 çocuk oluşturmuştur. Süreç boyunca, çocukların yaşlarına uygun iki resimli hikâye kitabı belirlenmiş ve bu kitaplar etkileşimli kitap okuma yöntemiyle çocuklara okunmuştur. Araştırma, nitel araştırma deseniyle yürütülmüş olup veri toplama aracı olarak çiz-tanıt (draw-and-tell) tekniği ve yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Çocuklardan “mühendis” kavramına yönelik çizim yapmaları ve bu çizimleri açıklamaları istenmiş, ardından bireysel görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Veriler betimsel analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Elde edilen bulgular, çocukların mühendislik ve mühendis kavramlarına dair algılarının, etkileşimli kitap okuma süreci sonrasında daha anlamlı, yaratıcı ve çeşitli hale geldiğini ortaya koymuştur. Bu sonuçlar, etkileşimli kitap okumanın erken çocukluk döneminde mühendislik gibi disiplinlerle ilgili kavramsal farkındalık kazandırmada etkili bir yöntem olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken Çocuklukta Mühendislik Algısı, Etkileşimli Kitap Okuma, Okul Öncesi Eğitim, STEAM Eğitimi

Anne ve Babaların Çocuğun Cinsel Gelişimi ve Eğitimi Konusundaki Eğitim İhtiyaçlarının Belirlenmesi: Ebeveyn Görüşleri

Hulin Sıddık

Yakın Doğu Üniversitesi, Okul Öncesi Öğretmenliği Ana Bilim Dalı

hulin.siddik@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-4813-8493

Umut Akçıl

Yakın Doğu Üniversitesi, Okul Öncesi Öğretmenliği Ana Bilim Dalı

u.akcil@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-5703-9630

Filiz Erbay

KTO-Karatay Üniversitesi, Çocuk Gelişimi Bölümü

filiz.erbay@karatay.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-9766-8570

Özet

Her yaşa özgü cinsel gelişim süreci bulunmakta ve bu süreçlerin bilinmesi gerekmektedir. Bu nedenle erken çocukluk döneminde çocuklara yönelik verilecek doğru cinsel eğitim önem kazanmaktadır. Çalışmanın amacı, 48-72 aylık çocuğu olan anne ve babaların çocuğun cinsel gelişimi ve eğitimi konusundaki eğitim ihtiyaçlarının belirlenmesidir. Bu kapsamda çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması modeli kullanılmıştır. Çalışmaya 48-72 aylık çocuğu olan 180 anne ve baba katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Aile Eğitimi İhtiyaçlarını Belirleme- Ebeveyn Formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analiz yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışmamızda, 48-72 aylık çocuğu olan anne ve babaların çocukların cinsel gelişimi ve eğitimi ile ilgili bir Aile Eğitim Programı'na katılmak istedikleri, çocukların gelişim dönemlerindeki cinsel gelişim özellikleri, cinsiyet özellikleri, cinsiyet farklılıkları, çocuğun bedenini ve cinsel organlarını tanıma, çocukluk çağı cinsel davranışları, toplumsal cinsiyet gelişimi, cinsiyet eşitliği, cinsel istismardan korunma, cinsel kimlik oluşumunda çocuğa doğru yaklaşım, cinsellikle ilgili sorulara cevap verme ve cinsel eğitim esnasında doğru cinsel iletişim kurma konularında ihtiyaçlarının olduğu ve erken çocukluk döneminde çocukların cinsel gelişiminin aileleri tarafından eğitimle desteklenmesi gerektiği ve ebeveynlerin uzmanlar tarafından düzenlenen çocuğun cinsel gelişimini destekleyici eğitim programlarıyla bilgi, tutum ve cinsel iletişim becerilerini geliştirilebileceği sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışmanın çocukların gelişim ve eğitim paydaşlarından olan okul öncesi öğretmenlerine ve çocuk gelişimi uzmanı akademisyenlerine de yapılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: erken çocukluk dönemi, cinsel gelişim, cinsel eğitim, aile eğitimi

Ortaokul Öğrencilerinin İyi Oluşunda Ailenin Rolü: Ev Ortamından Okula Yansıyan Süreçler

Bülent Ecevit Bereketli

Milli Eğitim Bakanlığı, GOÖD Müdürlüğü Müdür Muavini, KKTC

becevitb74@gmail.com

Özet

İyi oluş (well-being) kavramı, öğrencilerin okul başarısından sosyal ilişkilerine, duygusal dengelerinden psikolojik sağlamlıklarına kadar pek çok alanı doğrudan etkileyen önemli bir unsurdur. Ortaokul dönemi, öğrencilerin akademik ve kişisel gelişimlerinin hızlandığı, aynı zamanda ergenliğe geçişle birlikte psikososyal ihtiyaçlarının arttığı kritik bir evredir. Bu derleme çalışmasında, ortaokul öğrencilerinin iyi oluşunu desteklemede ev ortamının ve aile dinamiklerinin rolü ele alınmıştır. Çalışmada öncelikle iyi oluşun temel bileşenleri (duygusal, sosyal, akademik, fiziksel iyi oluş) açıklanmakta; ardından aile içi iletişim, ebeveyn tutumları, duygusal destek, teknoloji kullanımı, akademik rehberlik, günlük yaşam rutinleri gibi faktörlerin öğrenci iyi oluşuna etkileri değerlendirilmektedir. Özellikle evde sağlanan psikolojik güven ortamı, olumlu iletişim ve duygu düzenleme becerilerine yönelik destek, öğrencilerin okulda yaşadığı sosyal ve akademik sorunları daha sağlıklı yönetebilmelerine olanak sağlamaktadır. Ayrıca derlemede, okul yöneticileri ve öğretmenler için öneriler de sunulurken, ev-okul iş birliğinin güçlendirilmesi, ailelere yönelik bilgilendirme çalışmaları, öğrenci takibinde ailenin sürece dahil edilmesi gibi uygulamaların önemine dikkat çekilmektedir. Sonuç olarak, okul ve aile arasındaki etkili iletişim, ortak değerler etrafında çocuğun desteklenmesi ve evde sağlanan iyi oluş ortamının okul yaşantısına olumlu yansıması vurgulanmaktadır. Ortaokul dönemindeki öğrencilerin psikolojik ve sosyal iyi oluşunu artırmak için ailelerin sürece aktif katılımı, okulların ise aileleri sürece dahil eden kapsayıcı politikalar üretmesi gerektiği ifade edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İyi oluş, Ortaokul öğrencileri, Aile desteği, Okul-aile iş birliği

Günümüzde Dijital Refah

Fatma Sude Özhan

Türkiye, e-mail:fatmasudeozhan@gmail.com

Özet

Günümüzde dijital teknolojilerin hayatımızı yeniden şekillendirdiği; bu süreçte teknolojik gelişmelerin bireylerin yaşam tarzı ve refah düzeyi üzerinde derin etkileri olduğu vurgulanmaktadır. Dijital refah kavramı, “dijital medyanın her yerde bulunduğu bir sosyal çevrede bireylerin öznel refahı” olarak tanımlanmaktadır. Bu çerçevede Dünya Sağlık Örgütü sağlığı fiziksel, zihinsel ve sosyal refah hâli olarak tarif etmekteyken, dijital refah kavramı bu tanıma dijital etkileşim boyutunu ekler. Araştırmalar teknolojinin ruhsal, sosyal ve bilişsel açılardan hem fırsatlar hem de riskler içerdiğini göstermektedir. Örneğin, sürekli çevrimiçi kalma ihtiyacı FOMO (“bir şeyleri kaçırma korkusu”) ve nomofobi (cihaza bağlanmama kaygısı) gibi yeni anksiyete biçimlerine yol açabilir. Aynı şekilde sosyal medya ve iletişim uygulamaları yüz yüze etkileşimi azaltıp sosyal izolasyonu besleyerek yalnızlık duygusunu artırabilmektedir. Bilişsel açıdan ise dijital ortamda eş zamanlı çoklu görevlere odaklanmak dikkati böler, çalışma belleği yükünü artırır ve öğrenme performansını olumsuz etkileyebilir. Diğer yandan dijital araçlar sağlık, eğitim ve iş alanlarında önemli olanaklar sunarken bazı tehditler de barındırır. Örneğin yapay zekâ destekli sağlık uygulamaları ve giyilebilir teknolojiler bireylerin sağlık verilerini izleyerek sağlık sonuçlarını iyileştirme imkânı verir. Uzaktan eğitim ve esnek çalışma olanakları ise erişimi genişletirken, hizmetlere erişim ve dijital beceri farkları toplumsal eşitsizlikleri derinleştirebilir. Öte yandan sosyal medya kaynaklı dezenformasyon, siber zorbalık ve veri gizliliği ihlalleri gibi riskler kullanıcıların psiko-sosyal refahını zayıflatmaktadır. Tüm bu dinamikler dijital refahı hem bireysel alışkanlıklar hem de toplumsal politikalar ekseninde stratejik bir konu haline getirmektedir. Çalışmalar, dijital refahın gelecek kamu sağlığı ve eğitim politikalarında merkezi bir kavram olacağını işaret etmektedir. Bu bağlamda kullanıcıların dijital deneyimler üzerinde kontrolünün güçlendirilmesi ve dijital uçurumun kapatılması, bireylerin refah düzeyini artıracak önemli stratejiler olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital refah, teknoloji kullanımı, dijital bağımlılık, ruhsal sağlık, sosyal medya, bilişsel etki, dijitalleşme, çağdaş yaşam.

Türkiye’de 2006-2024 Yılları Arasında Zorbalık Konusunu Ele Alan Lisansüstü Tezlerin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi

Başak Bağlama

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, Genel Ortaöğretim Dairesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Öğretmeni. KKTC

e-mail: basakbaglama@gmail.com, Orcid No: 0000-0001-7982-8852

Cahit Nuri

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Özel Eğitim Bölüm Başkanı. KKTC

e-mail: cnuri@ciu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-0805-1972

Özet

Zorbalık, bireyin fiziksel, sözel ya da psikolojik olarak kasıtlı biçimde zarar görmesine yol açan, süreklilik gösteren olumsuz davranışları ifade etmektedir. Özellikle eğitim ortamlarında akran zorbalığı, öğrencilerin akademik başarılarını, psikolojik sağlamlıklarını ve sosyal ilişkilerini olumsuz yönde etkilemektedir. Bu bağlamda, zorbalık konusu son yıllarda akademik literatürde giderek daha fazla ilgi görmektedir. Türkiye’de de lisansüstü düzeyde yapılan araştırmalar, bu sorunun farklı boyutlarını ele almakta ve çözüm yolları önermektedir. Bu araştırmanın amacı, Türkiye’de 2006-2024 yılları arasında zorbalık konusunu ele alan lisansüstü tezlerin çeşitli değişkenlere göre incelenmesidir. Bu kapsamda Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi veri tabanında yer alan ve “zorbalık” anahtar kelimesi tarandığında elde edilen yüksek lisans, doktora ve uzmanlık tezleri incelenmiştir. Araştırmanın amacı doğrultusunda, YÖKTEZ veritabanında yer alan tüm lisansüstü tezlerin yıl, tez düzeyi, üniversite, enstitü, ana bilim dalı, konu, okul türü, araştırma yöntemi, katılımcı, veri toplama araçları, veri analizi yöntemi ve araştırmanın yapıldığı yerlerine göre dağılımı ele alınmıştır. Sonuç olarak yapılan çalışma, araştırmacılara ve uygulamacılara zorbalık konusunda bir rehber olma niteliği taşımaktadır. Dolayısıyla bu konu hakkında araştırma yapan araştırmacıların ve uygulamacıların bu alandaki eksikliklerin giderilmesine veya iyileştirilmesi gereken konular hakkında bilgi sahibi olmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Keywords: Zorbalık, akran zorbalığı, zorba davranış, lisansüstü tez.

Analysis of Brain-Based Learning Environments in Primary Schools of the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC)

Özcan Palavan

Orcid:0000-0002-5830-0212, European University of Lefke ozcanpalavan@hotmail.com, KIBRIS

Mustafa Aydın

Orcid:0000-0002-5830-0212, European University of Lefke, maydin@eul.edu.tr KIBRIS

Abstract

Abstract This study aims to examine the applicability of the brain-based learning approach in primary schools in the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC) based on teachers' perspectives. The research analyzes eight key themes: physical environment, attention-enhancing arrangements, consideration of individual differences, active participation, classroom climate, use of multisensory materials, integration of the curriculum with daily life, and the real-life relevance of learning outcomes. According to the findings, teachers make various individual efforts to support brain-based learning by creating attention corners, organizing group work, and enriching lessons with real-life examples. However, systemic problems such as fixed seating arrangements, inadequate technological infrastructure, time constraints, exam pressure, and classroom noise prevent learning environments from reaching their ideal potential. Although teachers try to address individual learning differences, the intensity of the curriculum hinders the sustainability of these efforts. In terms of establishing a positive classroom climate, the trust-based relationships that teachers build with their students stand out. Elements such as empathy, tolerance for mistakes, and open communication strengthen classroom dynamics. Moreover, observations indicating that students apply what they have learned in their daily lives demonstrate that brain-based learning can yield effective and meaningful results. The study concludes that for brain-based learning to be effectively implemented, school infrastructure must be improved, in-service training for teachers should be increased, and the curriculum should be made more flexible.

Anahtar Kelimeler: Brain-Based Learning, Classroom Environment, Primary School, Teacher Perspectives, Educational Settings

The Role of Natural Remedies in Supporting Well-Being

Mehmet Hamza Taş

0009-0009-8039-9149, Eastern Mediterranean University, KKTC, Email:21001254emu.edu.tr

Abstract

Well-being is the state of being physically, mentally and socially healthy and balanced. The stress, environmental factors and intense life tempo of modern life can cause a decrease in the well-being levels of individuals. This situation has increased the interest in natural support methods. In this review, the effects of natural remedies on well-being are discussed. As a research method, scientific articles published between 2015-2024 were scanned using the keywords “natural remedies”, “well-being” and “herbal medicine” from PubMed, Scopus and Google Scholar databases. The selected studies consist of clinical and observational studies evaluating the effects of herbal products on stress, mental health, immune system and general quality of life. As a result of the literature review; It was found that plants such as turmeric, lavender, lemon balm, ginseng and St. John’s wort have anti-inflammatory, antioxidant and calming effects. It has been reported that these natural products can help reduce stress, improve sleep quality and balance mood. It has also been stated that regular use can have positive effects on quality of life. However, it is emphasized that unconscious use of natural remedies can have side effects and therefore they should definitely be consumed under expert supervision. As a result, natural remedies can be considered as a complementary method in supporting well-being. However, more controlled studies are needed in terms of effectiveness and safety.

Keywords: Well-being, natural remedies, herbal treatment, quality of life, stress management

Çocuklarda Yetersiz Protein Alımının İyi Oluş Üzerine Etkileri: Güncel Literatürün Sistematik İncelemesi

Şükran Belet

KKTC, Yakınoğu üniversitesi, Yüksek lisans

e-mail: sukran.belet@icloud.com, Orcid No: 0009-0004-1700-1410

Özet

Çocukluk dönemi, bireyin sağlıklı büyüme, gelişme ve yaşam boyu sürececek iyi oluş halinin temellerinin atıldığı, biyolojik ve psikososyal açıdan kritik bir yaşam evresidir. Bu dönemde yeterli ve dengeli beslenme, çocukların fiziksel gelişimi kadar bilişsel kapasitesi, duygusal düzenlemesi ve sosyal uyum becerileri açısından da büyük önem taşır. Protein, büyüme ve gelişmede temel rol oynayan; doku onarımı, bağışıklık sisteminin işlevselliği, enzim ve hormon üretimi gibi yaşamsal süreçlerde görev alan hayati bir makrobesin ögesidir. Ancak özellikle düşük sosyoekonomik düzeydeki ailelerde, protein içeriği yetersiz beslenme alışkanlıkları nedeniyle çocuklarda protein yetersizliği sık görülmekte ve bu durum çocukların çok boyutlu iyi oluş düzeylerini tehdit etmektedir. Bu derleme çalışmasının amacı, yetersiz protein alımının çocuklarda ortaya çıkardığı fizyolojik, bilişsel ve psikososyal etkileri güncel bilimsel araştırmalar ışığında değerlendirmek ve bu etkilerin çocukların genel iyi oluş düzeyiyle ilişkisini ortaya koymaktır. Bu derleme kapsamında, 2015–2025 yılları arasında yayımlanmış ulusal ve uluslararası çalışmalar incelenmiş; literatür taraması PubMed, Scopus, Web of Science ve Google Scholar veri tabanları üzerinden gerçekleştirilmiştir. Bulgular, protein yetersizliğinin çocuklarda büyüme geriliği, zayıf kas gelişimi, zihin-beden koordinasyonunda bozulmalar, öğrenme güçlükleri, dikkat eksikliği, duygusal dengesizlikler ve artan enfeksiyon riski gibi çok yönlü sorunlara neden olduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca, protein eksikliği yaşayan çocukların okul başarısında düşüş, sosyal ilişkilerde zorluk ve özgüven problemleri yaşadıkları saptanmıştır. Sonuç olarak, yetersiz protein alımının yalnızca fiziksel sağlığı değil, çocuğun genel yaşam kalitesini ve uzun vadeli iyi oluş durumunu da olumsuz etkilediğini göstermektedir. Bu doğrultuda, ailelerin beslenme konusunda bilinçlendirilmesi, okul temelli ücretsiz veya destekli protein kaynaklı beslenme programlarının yaygınlaştırılması ve gıda güvencesine yönelik sosyal politikaların geliştirilmesi, çocukların iyi oluşunu desteklemek adına temel öneriler olarak sunulmaktadır.

Anahtar Kelime: Çocuk, yetersiz protein, iyi oluş

The Paradox of Happiness: Why Chasing Pleasure May Lead to Disappointment

Çağla Gür

Cyprus International University, NORTH CYPRUS

e-mail: cgur@ciu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-0045-5158

Abstract

Perspectives and expectations regarding the nature of happiness differ as widely as the number of individuals in the world. Happiness is an element that provides individuals with life energy and serves as a source of motivation. However, when it becomes an ultimate goal, it may lead to demoralization and a loss of meaning in life. In essence, happiness should be considered not as an end in itself, but as a means that contributes to a higher quality of life. Although numerous approaches and definitions are associated with happiness, the most commonly discussed perspectives are the hedonic and eudaimonic approaches. The hedonic perspective emphasizes the pursuit of pleasure, often linked to material possessions and the satisfaction of desires, whereas the eudaimonic perspective highlights the understanding of meaning in life. Orientations toward self-actualization, the satisfaction derived from contributing to others, and efforts to render life meaningful are all related to the eudaimonic approach. In contemporary society, although often unconsciously, conceptions of happiness are predominantly shaped within the framework of the hedonic perspective. Yet, in a world where desires are infinite and resources are limited, the pursuit of happiness through a hedonic lens is likely to result in only minor satisfactions accompanied by significant disappointments. This study discusses happiness within the context of the hedonic and eudaimonic approaches, drawing upon contemporary examples. Undoubtedly, individuals' self-awareness, recognition of their capabilities, realistic assessment of their expectations and environmental conditions, and the establishment of achievable goals through deliberate efforts pave the way for a more satisfying and fulfilling life.

Keywords: Happiness, hedonic perspective, eudaimonic perspective, self-awareness, meaningful life

"Ask Me Too": A Qualitative Study on Fathers Living Separately from Their Children

Mehmet Ali Alıcı

Cyprus International University Graduated Student, Türkiye

Çağla Gür

Cyprus International University, NORTH CYPRUS

e-mail: cgur@ciu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-0045-5158

Abstract

The aim of this study is to identify the problems experienced by fathers who have children aged between 0 and 18 and live separately from them. The study was conducted using a qualitative research design, and the study group consisted of 25 low- and middle-income fathers residing in Northern Cyprus who live apart from their children. Face-to-face interviews were conducted within the scope of the study, and conversations were guided using open-ended, unstructured questions. Participation in the study was based on voluntariness, and the snowball sampling method was employed. The data were analyzed using content analysis. The findings revealed that fathers are separated from their children not only due to divorce but also because of employment-related reasons. It was observed that a significant number of fathers chose to come to Northern Cyprus in order to provide better financial support for their families. Similarly, it was found that fathers living separately due to divorce displayed comparable sensitivities. Some fathers who were blamed of being indifferent after divorce and distanced themselves from their families were actually found to behave in this way not due to insensitivity but because of the complexity of their situation and their inability to cope with the anxiety they experienced. Although the nature of the problems varied depending on the child's age group (e.g., infant, adolescent), a common concern among all fathers was anxiety about maintaining good communication with their children and the distress of being physically separated from them. The results of the study indicated that living separately from their children significantly complicated fathers' lives, caused communication difficulties, and negatively affected father-child interaction.

Keywords: Fathers, communication, parenting, divorce

Özel Eğitimde Kapsayıcı Eğitim Modelleri: Teori ve Uygulama

Sabire Koç

Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi KKTC Kampüsü, Kuzey Kıbrıs

e-mail: sabirekoc@gmail.com

Abstract

Bu çalışma, özel eğitim alanında kapsayıcı eğitim modellerinin teorik temellerini ve uygulamadaki yansımalarını ele almaktadır. Kapsayıcı eğitim, tüm bireylerin —özel gereksinimi olsun ya da olmasın— eşit fırsatlara sahip olduğu bir öğrenme ortamı oluşturmayı amaçlar. Son yıllarda, kapsayıcı eğitim, yalnızca bir hak meselesi değil, aynı zamanda eğitimde kaliteyi artıran bir yaklaşım olarak da görülmektedir. Çalışmada öncelikle kapsayıcı eğitim anlayışının tarihsel gelişimi ve temel kavramsal çerçevesi açıklanmıştır. Ardından, farklı özel gereksinim türlerine göre kapsayıcı eğitim stratejileri tartışılmış; özellikle otizm, öğrenme güçlüğü, işitme ve görme yetersizliği olan bireyler için etkili uygulamalara değinilmiştir. Eğitimde kapsayıcılığı destekleyen ulusal ve uluslararası politika belgeleri, (örneğin Salamanca Bildirgesi ve Binyıl Kalkınma Hedefleri) teorik tartışmayı güçlendirmek amacıyla analiz edilmiştir. Uygulama bölümünde ise, kapsayıcı sınıf ortamlarının tasarımı, bireyselleştirilmiş eğitim planlarının (BEP) oluşturulması ve öğretmenlerin kapsayıcı yaklaşımlara yönelik mesleki gelişim ihtiyaçları ele alınmıştır. Etkili kapsayıcı eğitim için öğretmenlerin sadece bilgi değil, aynı zamanda tutum ve beceri düzeyinde de desteklenmesi gerektiği vurgulanmıştır. Ayrıca, kapsayıcı eğitimde aile katılımının ve toplum destekli programların önemi üzerinde durulmuştur. Çalışmanın sonuç bölümünde, kapsayıcı eğitim uygulamalarının sürdürülebilir olması için gerekli olan sistemsel dönüşümler ve öneriler sunulmuştur. Eğitim politikalarında bütüncül bir bakış açısı benimsenmesi, okullarda kültürel değişim süreçlerinin desteklenmesi ve tüm paydaşların işbirliği içinde çalışması gerektiği sonucuna varılmıştır. Bu bağlamda kapsayıcı eğitim, yalnızca özel eğitim hizmetlerini dönüştürmekle kalmayıp, toplum genelinde daha adil, eşitlikçi ve kapsayıcı bir yapının inşasına da katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kapsayıcı Eğitim, Özel Eğitim, Eğitimde Eşitlik, Bireyselleştirilmiş Eğitim Planı (BEP)

Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme Sürecinde Yapay Zekâ Uygulamaları: Olanaklar, Sınırlılıklar ve Gelecek Perspektifleri

Arzu Uçar

Orcid: 0000-0002-0099-1348, Hakkari Üniversitesi, arzuucar@hakkari.edu.tr, Türkiye

Özet

21. yüzyıldaki dijital dönüşüm, eğitim sistemlerinde köklü değişimleri zorunlu kılmış ve yapay zekâ (YZ) bu süreçte önemli bir rol üstlenmiştir. Özellikle ölçme ve değerlendirme alanında YZ kullanımı, öğretmenlerin iş yükünü azaltmak, hızlı geri bildirim sağlamak ve öğrencilerin öğrenme eksiklerini belirlemek gibi çeşitli avantajlar sunmaktadır. Geleneksel yöntemlerin bireyselleştirme ve nesnellik açısından yetersiz kalması, YZ tabanlı sistemlerin eğitimciler tarafından daha fazla benimsenmesine neden olmuştur. Bu çalışmada, eğitimde ölçme ve değerlendirme süreçlerinde yapay zekâ kullanımına odaklanmakta; Türkiye’de alanda yürütülen güncel akademik çalışmaları (tez ve makaleleri), uygulama örneklerini ve dijital platformları eğitimde ölçme ve değerlendirmede kullanım amaçları (otomatik madde üretimi, ölçme aracı inceleme ve geçerlik kontrolü, test sonuçlarını analiz etme, biçimlendirici değerlendirme, otomatik puanlama, ve ölçme aracı geliştirme) dikkate alınarak sistematik bir bakış açısıyla incelemeyi amaçlanmıştır. Bu doğrultuda gerçekleştirilecek bu çalışmada Türkiye’de güncel akademik çalışmaların, YZ araçlarının ölçme ve değerlendirmede sağlayabileceği geribildirimlere göre içeriğini sunan ulusal lisansüstü tezleri ile makaleleri güncel bir bakış açısı ile değerlendirilmesi yapılarak var olan araştırmaların tek bir kaynak altında toplanması sağlanacak ve bu amaçla yapılan akademik çalışmaları Nitel araştırma tematik analiz yöntemi kullanılarak incelenecektir. Ayrıca, öğretmen ve eğitim yöneticilerinin YZ teknolojilerine yönelik tutumları da değerlendirilecektir. Bulgular doğrultusunda, yapay zekâ tabanlı değerlendirme araçlarının özellikle bireyselleştirilmiş öğrenme ortamlarında öğrenme çıktılarının izlenmesi, öğrenme eksikliklerinin erken teşhisi ve geribildirim süreçlerinin iyileştirilmesi açısından önemli olanaklarını; eğitimde ölçme-değerlendirme süreçlerinin daha adil, esnek ve veri temelli bir yapıya kavuşturulması için yapay zekâ uygulamalarının kuramsal temellere dayalı olarak pedagojik bağlamda nasıl kullanılabileceğine dair öneriler sunulacaktır.

Anahtar Sözcükler: Yapay Zekâ, Ölçme ve Değerlendirme, Eğitim Teknolojileri, Geribildirim, Etik

Maneviyat Temelli Yaklaşımların Psikososyal İyi Oluşta Rolü

Adem Yıldızdal

Bağımsız Araştırmacı, Kuzey Kıbrıs,

e-mail:ademyıldızdal@gmail.com

Özet

Bu çalışma, maneviyat temelli yaklaşımların bireylerin psikososyal iyi oluş düzeyleri üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Modern psikoloji literatüründe psikososyal iyi oluş, bireyin kendi yaşamına dair anlam bulması, sosyal ilişkilerinde yeterlilik hissetmesi ve olumlu duygusal deneyimler yaşamasıyla ilişkilendirilmektedir. Bu bağlamda, bireyin maneviyatla kurduğu ilişkinin, yaşamı anlama ve anlamlandırma süreçlerinde destekleyici bir rol üstlendiği görülmektedir. Maneviyat, yalnızca dinî uygulamalarla sınırlı kalmamakta; bireyin kendini aşan bir bağlamda değer, anlam ve amaç arayışı olarak daha geniş bir kavramsal çerçevede ele alınmaktadır. Araştırmalar, manevi yönelimin stresle başa çıkma, yaşam doyumu ve sosyal destek algısı gibi psikososyal değişkenler üzerinde olumlu etkiler yarattığını göstermektedir. Bu çalışmada, maneviyat temelli bireysel ve topluluk temelli destek yaklaşımlarının, özellikle kriz dönemlerinde (örneğin doğal afetler, toplumsal travmalar) bireylerin psikolojik dayanıklılıklarını artırdığına dair bulgulara odaklanılmıştır. Saha gözlemleri ve literatür taramaları doğrultusunda, manevi destek gruplarına katılım, düzenli meditasyon, anlam odaklı yaşam pratikleri ve değer temelli grup etkileşimlerinin psikososyal iyi oluşu desteklediği anlaşılmaktadır. Özellikle topluluk içerisinde anlamlı roller üstlenmek, bireyin hem aidiyet duygusunu güçlendirmekte hem de kendilik algısını olumlu yönde etkileyerek depresif belirtileri azalttığı görülmektedir. Çalışmada ayrıca, maneviyat temelli yaklaşımların yalnızca bireysel düzeyde değil, sosyal dayanışma ağlarının kurulmasında da önemli bir araç olduğu vurgulanmaktadır. Bu tür yaklaşımlar, toplumda güven, empati ve destek kültürünün gelişmesine katkı sağlayarak, kolektif iyi oluşu da güçlendirmektedir. Sonuç olarak, maneviyat temelli yaklaşımlar, bireyin psikososyal iyi oluş sürecinde önemli bir koruyucu ve destekleyici faktör olarak değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda, eğitim, sağlık ve sosyal hizmet alanlarında maneviyat odaklı destek programlarının geliştirilmesi, bireylerin yaşam kalitesini artırmaya yönelik etkili bir strateji olarak önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Maneviyat, Psikososyal İyi Oluş, Anlam Arayışı, Sosyal Destek, Dayanıklılık

Ailede İyi İnsan Olma Sürecinde Annenin Dili ve Babanın Yasağı

Mehmet Nuri Güler

Yakın Doğu Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Arap Dili ve Belagati

mnguler55@gmail.com, Orcid: 0000-0001-6287-9573

Özet

İnsan, biyolojik bir varlık olarak doğar ancak toplumsal ve kültürel bir varlık olarak “insan” haline gelir. Bu dönüşüm süreci ailede başlar. Bu süreçte annenin “dili” ile babanın “yasağı” iki temel etkindir (temel işlevsel unsurdur). Aile, yalnızca bireysel yaşam alanı değil, aynı zamanda toplumsallaşma ve kültürel biçimlendirme yeridir. Annenin dili, duygunun ve aidiyetin alanını açarken; babanın yasağı, ayrışmanın, sınırın ve toplumsal düzeni temsil ederek, bireyin bir özne olarak doğmasını sağlar. Birey, bu iki ögenin etkileşimi ile, hem duygusal hem de toplumsal bir varlık olarak inşa edilir. Böylece insan, ailede sadece büyüyen değil, aynı zamanda “inşa edilen” bir varlık haline gelir. Bebek, anneden, sadece sütü değil, aynı zamanda, ilgi, bakım ve tanınma da ister. İşte bu ilgi, bakım ve tanınma isteği “duygu”yu oluşturur. Bu oluşumun kuruluşunda, bebek, daima “kendisinin bir başkası için ne ifade ettiğini”nin arayışı içinde olur. Bu arayış, bireyi toplumsal bir özne haline getirir. Çocuk, dilin içine girdiğinde, duygularını da bu dil içinden semboller ile ifade etmeye başlar. Böylece çocuk, dilin ve toplumun şekillendirdiği bir kimlik oluşturma sürecine girer. Bu süreçte, annenin dili çocuğun duygularını şekillendirirken, babanın yasağı da bu duyguları sınırlandırır ve toplumsal çerçeveye sokar. Böylece, çocuğun annenin diliyle oluşan duygularını, babanın yasağıyla ilişkilendirme biçimi, onun temel kişilik örgütlenmeleri olan psikotik, nevrotik, pervert olmasını belirler. Her biri annenin dili ve babanın yasağı ile farklı ilişkiler kurar. Nevrotik kişilikte, duygular (annenin dili) ile toplumsal yasalarda (babanın yasağında) sürekli çatışma yaşanır. Bu çatışma sonucunda, nevrotik, dilin ve toplumun talebelerini içselleştirir. Toplumun “iyi insan” temsil eden örnekleriyle özdeşleşir. Bu şekilde, ailede iyi insan olma şekillenir. Psikotik kişilikte, duygular (annenin dili) kesintiye uğramıştır. Toplumsal yasaları (babanın yasağını) içselleştirmemiştir. Toplumun bir bireyi insan oluşamaz. Kişiliği, parçalı, çelişkili ve toplumdan dışıdır. Pervert kişilikte, duygular (annenin dili) toplum yasaları (babanın yasağı) dışı konumlanır. Toplumsal yasaları (babanın yasağını) tanır; ama ona meydan okuyan, yani toplum yasasını bozan birey oluşur. *Tebliğ konusu*, ailede iyi insan yetiştirilmesi olup, *Tebliğin amacı*, iyi insan olma sürecinde, annenin dili ile babanın yasağının nasıl etkili olduğunu ve iyi insanı nasıl şekillendirdiğini ortaya koymaktır. *Araştırmanın önemi*, ailede iyi insan olmada annenin dili ve babanın yasağını bir model olarak belirtmesidir. *Araştırmanın kaynakları*, Eğitim, Gelişim Psikolojisi, Çocuk Gelişimi, Psikanaliz, Psikiyatri, Yirminci Yüzyıl Dilbilim Kuramları, Çağdaş Felsefe kitapları ve konuyla alakalı makale, yüksek lisans, doktora tez çalışmaları ile diğer bilimsel araştırmalardır. *Araştırmanın yöntemi*, verilerin “tarama metodu” ile toplanması, “analitik (çözümsel) metod” ile belirlenmesi ve araştırmanın amacı doğrultusunda sistematize edilmesi olup, *araştırmanın anahatları*, araştırma tamamlandıktan sonra belirecektir. *Sonuç*, ailede iyi insan olma sürecinde annenin dili ve babanın yasağı etkileşiminde, hem duygusal hem de toplumsal bir varlık olarak nevrotik kişilik inşa edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Aile, Çocuk Gelişimi, Psikanaliz, Yirminci Yüzyıl Dil Kuramları, İyi İnsan

Tütün Bağımlılığı Tedavisinde Psikolojik Müdahale Yöntemlerinin Etkisi ve Psikolojik İyi Oluşun Güçlendirilmesindeki Rolü

Gülşilan Belet

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Psikoloji Bölümü, KKTC, e-posta: gulsilanbelet6@gmail.com, Orcid: 0009-0001-9485-0828

Sevgül Türkoğlu

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Psikoloji Bölümü, KKTC, e-posta: sevgul_turkoglu@hotmail.com, Orcid: 0000-0002-4309-1825

Özet

Tütün bağımlılığının, yalnızca bireylerin fiziksel sağlıkları üzerinde değil, aynı zamanda psikolojik iyilik halleri üzerinde de derin etkiler bıraktığı belirtilmektedir. Tütün kullanımı, stres, kaygı, depresyon gibi psikolojik sorunlarla ilişkilendirilmekte ve bu sorunların tütün kullanımını sürdüren bireylerde daha belirgin hale geldiği vurgulanmaktadır. Bu makalesinin amacı, tütün bağımlılığının bireylerin psikolojik, fiziksel iyi oluşu üzerindeki etkilerini incelemek, bağımlılığa zemin hazırlayan risk faktörlerini ortaya koymak ve sigara bırakma sürecinde kullanılan psikolojik müdahale yöntemlerini mevcut literatür temelinde ele almaktır. Tütün bağımlılığı tedavisinde farmakolojik yaklaşımların yanı sıra psikolojik müdahalelerin de önemli bir yer tuttuğunu ortaya koymaktır. Özellikle psikolojik sağlamlık, başa çıkma becerilerini geliştirmeye yönelik terapötik yaklaşımlar, sigarayı bırakma süreçlerini sürdürülebilir hale getirebilmektedir. Bu doğrultuda, bilişsel davranışçı terapi, motivasyonel görüşme ve psiko-eğitim programları gibi psikolojik müdahale yöntemlerinin sigara bırakma sürecine olan katkıları tartışılmaktadır. Ayrıca, sigara içen bireylerin psikolojik durumlarını iyileştirmeye yönelik terapiler, sadece tütün kullanımını azaltmakla kalmayıp, aynı zamanda bireylerin genel psikolojik iyilik hallerini de güçlendirmektedir. Çalışmada ayrıca, özellikle erken yaşta sigara içmeye başlayan, düşük sosyoekonomik düzeydeki bireyler ve ailesel risk faktörleri taşıyan gruplar gibi risk altındaki bireylere yönelik hedeflenmiş müdahale stratejilerinin önemine dikkat çekilmektedir. Bu grupların tütün kullanımına karşı daha dirençli hale gelmesi için özel psikolojik müdahale programlarının oluşturulması gerektiği savunulmaktadır. Tütün kullanımının psikolojik etkileri konusunda toplumsal farkındalığın artırılması gerektiği ve sigara bırakma politikalarının ruh sağlığı hizmetleriyle entegre edilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Böylece, bireylere daha bütüncül bir yaklaşım sunulması sağlanabilir. Son olarak, tütün bağımlılığı ile psikolojik iyi oluş arasındaki etkileşimleri daha iyi anlayabilmek için daha fazla nitelikli araştırmanın yapılmasının gerekliliği üzerinde durulmaktadır. Bu tür araştırmalar, tütün bağımlılığı tedavi süreçlerinde kullanılan psikolojik müdahalelerin daha etkili ve kapsamlı hale gelmesine olanak tanıyacaktır. Bu çalışma, psikolojik müdahalelerin tütün bağımlılığı tedavisinde ne denli önemli bir rol oynadığını ve bu alandaki stratejilerin gelişiminin tütün kullanımını azaltma hedeflerine ulaşmada belirleyici olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar kelimeler: Tütün bağımlılığı, Psikolojik iyi oluş, Psikolojik müdahale

Ergenlik Döneminde Yaşanan Travmatik Olayların Kısa ve Uzun Vadeli Etkilerinin İncelenmesi

Gülbahar İzciılıç

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, KKTC

e-mail: ızcikilicgulbahar@gmail.com, Orcid No: 0009-0000-0686-8132

Seher Oğul

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, KKTC

e-mail:seher.ogul1@outlook.com, Orcid No: 0000-0001-8511-1815

Özet

Ergenlik dönemi, bireylerin yoğun değişim yaşadığı, kritik ve travmatik olayların yaşandığı süreçleri içeren inişli-çıkışlı bir süreçtir. Ergenler bu dönemde kendilerini, çevrelerini, hayata dair inançlarını ve düşüncelerini çok sık sorgulamaktadırlar. Ergenlik döneminde yaşanan travmatik olaylar da bireyleri önemli ölçüde etkilediğinden, ergenlerin yoğun duygular yaşadıkları ve çok sık sorguladıkları görülmektedir. Travma, ergenlerin gelişimsel süreçlerini olumsuz yönde etkileyerek, posttravmatik stres bozukluğu (PTSD), depresyon, anksiyete, agresyon ve psikoz gibi psikopatolojik belirtilerin ortaya çıkmasına neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, ergenlik dönemindeki bireylerin, yaşadıkları veya tanık oldukları fiziksel, duygusal ve cinsel istismar, ebeveynlerden ayrılık veya ebeveyn kaybı, boşanma, göç, şiddet, yaşanan coğrafi konuma göre doğal afetler ve kazalar sonucunda yaşanan travmatik olayların kısa ve uzun vadede etkilerini incelemektir. Bu amaçla, Science Direct, Research Gate, Mendeley, Wiley Online Library, Google Scholar, TRDizin, ULAKBİM, DergiPark ve TURKSTAT veri tabanlarında, ergenlik, travma, kısa vadeli etkiler ve uzun vadeli etkilerle ilişkili anahtar kelimelerle İngilizce ve Türkçe yayınlar taranmıştır. Bu makalede, ergenlik dönemindeki travmatik olayların türü ve şiddeti, bireysel risk faktörleri ve sosyal destek gibi etmenlerin travmanın kısa ve uzun vadede etkileri üzerinde belirleyici rol oynadığı ele alınmıştır. Ayrıca, yapılan çalışmalarda travmaya maruz kalan ergenlerin %16'sının PTSD geliştirdiği, bunun %25'inin kişiler arası travmalara bağlı olduğu bildirilmiştir. Bu çalışmada da, ergenlik döneminde kısa vadede, travma sonrası stres belirtileri genellikle 6 ay içinde azalma eğilimindeyken, uzun vadede bu belirtilerin kalıcı hale gelebildiğini ve bireyin sosyal işlevselliğini olumsuz olarak etkileyebileceği de incelenmiştir. Bu durum, travmanın bireyin psikososyal gelişimi üzerindeki kalıcı etkileriyle de ilişkilendirilmiştir. Çalışmada, travma sonrası müdahale ve tedavi stratejileri, bilişsel davranışçı terapi ve aile temelli yaklaşımlar gibi yöntemlerle desteklenmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Bu bulgular, ergenlik döneminde yaşanan travmatik olayların kısa ve uzun vadede etkilerini, bireysel ve çevresel faktörlerle etkileşim içinde şekillenebileceğini ve travma sonrası müdahalelerde destekleyecek stratejilerin geliştirilmesine gerektiğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ergenlik, Travma, Kısa Vadeli Etkiler, Uzun Vadeli Etkiler

Madde Bağımlılığında Nüks ile Psikolojik İyi Oluş Arasındaki İlişkiyi Biyopsikososyal Perspektif Açısından İnceleme

Ali Umar

e-mail: aliumar5@hotmail.com, Orcid No: 0009-0002-1329-0548, Türkiye

Gülşilan Belet

e-mail: gulsilanbelet6@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-9485-0828, Türkiye

Cansın İskender Ünalmiş

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, e-mail: cansinunalmis@cau.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-8544-9939, KKTC

Özet

Madde bağımlılığı tedavisinde en önemli klinik zorluklardan biri olan nüks olgusu, biyolojik, psikolojik ve sosyal faktörlerin karmaşık etkileşimi sonucu ortaya çıkan çok boyutlu bir süreçtir. Bu derleme çalışması, son yıllarda giderek önem kazanan psikolojik iyi oluş kavramının madde bağımlılığında nüksü önlemedeki rolünü incelemeyi amaçlamıştır. Nüksün nörobiyolojik temelleri incelendiğinde, kronik madde kullanımının prefrontal korteks işlevlerinde bozulmaya ve ödül sisteminde kalıcı değişikliklere yol açtığı görülmektedir. Bu değişimler, bireyin madde kullanımına yönelik dürtülerini kontrol etme kapasitesini önemli ölçüde zayıflatmaktadır. Psikolojik düzeyde ise bilişsel çarpıtmalar, dürtüsellik ve stresle başa çıkmada yetersizlik gibi faktörler nüks riskini artırmaktadır. Psikolojik iyi oluşun bu süreçteki koruyucu rolü, Ryff'in çok boyutlu modeli ve Fredrickson'ın "Genişlet ve Kur" teorisi çerçevesinde anlam kazanmaktadır. Özellikle yaşam amacı, kişisel gelişim ve olumlu ilişkiler gibi iyi oluş bileşenlerinin, dopaminerjik sistem üzerinde düzenleyici etki gösterdiği ve bireyin başa çıkma kaynaklarını güçlendirdiği görülmektedir. Türkiye'de yapılan çalışmalar, kültürel olarak özgün faktörler olan aile desteği ve toplumsal bağlılığın bu süreçte ek koruyucu etki sağladığını ortaya koymaktadır. Klinik uygulamalar açısından bakıldığında, mindfulness temelli müdahalelerin dürtü kontrolünü geliştirmede, pozitif psikoterapi tekniklerinin ise bireyin güçlü yönlerini keşfetmesinde etkili olduğu görülmektedir. Özellikle Türk kültür bağlamında geliştirilen aile temelli müdahale programlarının nüks oranlarını anlamlı derecede azalttığı dikkat çekmektedir. Psikolojik iyi oluşun madde bağımlılığı tedavisinde nüksü önlemede önemli bir koruyucu faktör olduğu açıkça görülmektedir. Ancak yapılan çalışmaların incelenmesinde görülmektedir ki bu alanda nörogörüntüleme çalışmaları, kültürel faktörlerin detaylı analizi ve dijital müdahalelerin etkinliği gibi konularda daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Madde bağımlılığı, nüks, iyi oluş, biyopsikososyal model.

A Systematic Review of the Methods and Results of Studies on Nurturing Care in Türkiye

Elif Oğuz Akalın

İstanbul, Türkiye

e-mail: elifoguzz.eo@gmail.com, Orcid No: 0000-0001-5735-1408

Nurper Ülküer

İstanbul, Türkiye

e-mail: nurper.ulkuer@uskudar.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-9454-7693

Osman Urfa

Burdur, Türkiye

e-mail: osmanurfa42@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-9821-671X

Abstract

“Nurturing Care” is a concept that holistically examines factors such as environment, nutrition, and health, which significantly influence child development. It refers to a multidimensional and comprehensive caregiving approach aimed at supporting the physical, mental, and emotional development of individuals in early life. This concept not only contributes to individual development but also aims to create a safe and supportive environment that has long-term positive effects on societal well-being. In this context, the nurturing care approach is critically important for enhancing quality of life, promoting public health, and supporting sustainable development. This study presents a systematic review of research conducted on nurturing care in Türkiye. The review includes theses and peer-reviewed journal articles involving parents in Türkiye as the sample group. A total of seven studies related to nurturing care were identified through searches conducted in the National Thesis Center of the Higher Education Council, Google Scholar, and TRDizin. Among the seven studies included, six were master’s theses and one was an article. Five of the studies used the Nurturing Care Scale as the data collection tool, while the others used the “Nurturing Care Knowledge Inventory” and “Nurturing Care – Caregiver Interview Questions.” Basic statistical analyses such as independent samples t-test, one-way ANOVA, Mann-Whitney U test, and Kruskal-Wallis H test were applied. The studies generally found that the sensitive care component varied according to parental age; the early learning component varied by socioeconomic status; the safe environment component varied by the number of children; and the adequate nutrition component varied based on education level. Research on nurturing care in Türkiye has been increasing recently, though current studies mainly compare nurturing care components based on sociodemographic variables. Future research is recommended to explore individual and societal characteristics potentially associated with nurturing care.

Keywords: Nurturing Care, Child Development, Systematic Review, Sociodemographic Factors

Afet İletişimi ve Medya Okuryazarlığı: Dayanıklılık ve Psikososyal İyileşme Üzerine Karşılaştırmalı Bir Analiz

Göksel Erdem

Girne Amerikan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi
Bölümü, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

e-mail: gokselerdem@gau.edu.tr, Orcid No: 0009-0001-8722-1484

Özet

Afet sonrası iletişim, toplumsal dayanıklılığın güçlendirilmesi, doğru bilgi akışının sağlanması ve özellikle çocuklar gibi hassas grupların psikososyal iyileşmelerinin desteklenmesi açısından kritik bir rol oynamaktadır. Bu çalışma, afet iletişimi ile medya okuryazarlığı arasındaki ilişkiyi incelemekte ve medya okuryazarlığı eğitimlerinin afet hazırlık ve iyileşme stratejilerine entegre edilmesinin önemini vurgulamaktadır. Çalışmanın ilk bölümünde, Türkiye'deki mevcut durum ele alınmış ve afet iletişimde medya okuryazarlığının rolüne ilişkin farkındalığın sınırlı olduğu, ancak giderek artan bir ilgiyle gelişim gösterdiği belirlenmiştir. Mevcut girişimlerin yetersizliği vurgulanarak, afet bağlamına özgü yapılandırılmış medya okuryazarlığı programlarının geliştirilmesi gerektiği ortaya konulmuştur. İkinci bölümde ise Japonya, Amerika Birleşik Devletleri ve Yeni Zelanda gibi afet yönetiminde ileri düzey uygulamalara sahip ülkelerin medya okuryazarlığı temelli afet iletişim stratejileri karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Bu ülkelerde, çocuklar ve genel toplum için medya okuryazarlığının geliştirilmesi, afet sonrası duygusal toparlanmayı hızlandırdığı, bilgi kirliliğini önlediği ve kamu güvenini artırdığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak, çalışmada okul müfredatlarına medya okuryazarlığının entegrasyonu, çocuklara yönelik psikososyal destek programlarının güçlendirilmesi ve çocuk dostu iletişim stratejilerinin geliştirilmesi gibi ortak politika önerileri sunulmuştur. Bulgular, afet dayanıklılığının yalnızca fiziksel hazırlıkla sınırlı kalmadığını, bireylerin medya ile eleştirel etkileşim kurabilme, doğru bilgiye ulaşabilme ve kriz durumlarında psikolojik sağlığını koruyabilme becerilerinin geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu çalışma, afet risk azaltımı ve iyileşme süreçlerinde medya okuryazarlığının temel bir bileşen olduğuna dikkat çekerek, literatüre özgün bir katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Afet İletişimi, Medya Okuryazarlığı, Psikososyal İyileşme, Çocuk Dostu İletişim, Karşılaştırmalı Analiz, Afet Dayanıklılığı

Pozitif Psikolojinin Temel Dinamikleri: PERMA Modeli, Öz-Şefkat ve Umut Teorisi

Gül Kuş

Kıbrıs Aydın Üniversitesi, Kusoglugul@icloud.com, Kuzey Kıbrıs

Asra Babayiğit

Orcid:0000-0003-2102-3175, Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi
asra.babayigit@kstu.edu.tr, KKTC

Abstract

Pozitif psikoloji, bireyin yalnızca psikopatolojiden arındırılmış bir yaşam sürmesini değil; aynı zamanda yaşamdan doyum almasını, anlam bulmasını ve psikolojik kaynaklarını geliştirmesini hedefleyen çağdaş bir yaklaşımdır. Bu derleme çalışmasının amacı, pozitif psikolojinin temel yapı taşları arasında yer alan PERMA modeli, öz-şefkat ve umut teorisi kavramlarını akademik literatür doğrultusunda inceleyerek, psikolojik iyi oluşu destekleme yollarına teorik bir bakış sunmaktır. Seligman (2011) tarafından geliştirilen PERMA modeli; Pozitif duygular (Positive emotion), Bağlılık (Engagement), İlişkiler (Relationships), Anlam (Meaning) ve Başarı (Accomplishment) olmak üzere beş temel boyuttan oluşur. Öz-şefkat ise Kristin Neff tarafından tanımlanan ve bireyin hataları karşısında kendine karşı yargılayıcı değil, anlayışlı ve destekleyici bir tutum geliştirmesini ifade eden bir kavramdır. Öz-şefkat; öz-farkındalık, ortak insanlık hissi ve kendine nazik davranma olmak üzere üç temel bileşene sahiptir. Yapılan çalışmalar, öz-şefkat düzeyi yüksek bireylerin stresle başa çıkmada daha başarılı olduğunu ve daha yüksek düzeyde psikolojik sağlamlık sergilediğini göstermektedir. Umut teorisi ise Snyder'ın ortaya koyduğu, bireyin hedeflerine ulaşmak için hem yollar (yol bulma kapasitesi) hem de motivasyon (irade gücü) geliştirmesi gerektiğini savunan bilişsel-motivasyonel bir kuramdır. Umut düzeyi yüksek bireylerin yaşamda karşılaştıkları engeller karşısında daha kararlı oldukları ve esnek problem çözme becerileri sergiledikleri ifade edilmektedir. Bu üç kuramsal yapı bir araya geldiğinde, bireyin psikolojik iyi oluşunu desteklemenin hem bilişsel, hem duygusal, hem de sosyal yönleri olduğu görülmektedir. Derleme kapsamında ulaşılan bulgular, özellikle ergenler ve genç yetişkinler için geliştirilecek psikoeğitim programlarında PERMA modeli, öz-şefkat eğitimi ve umut artırıcı uygulamaların birlikte kullanılmasının etkili olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Pozitif Psikoloji, PERMA Modeli, Öz-Şefkat, Umut Teorisi, Psikolojik İyi Oluş

Halk Sağlığında Mobil Uygulamalara Dayalı Eğitimlerin İyi Oluş Üzerindeki Etkisi: Derleme Çalışması

Cumali Yıldızdal

Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC, e-mail: cumaliyildizdal@hotmail.com, Orcid no: 0000-
0002-1529-588X

Özet

Dijital teknolojilerin gelişimiyle birlikte halk sağlığı alanında mobil uygulamaların eğitim süreçlerinde kullanımı artmıştır. Bu çalışma, mobil uygulamaya dayalı eğitimlerin bireylerin iyi oluş düzeyleri üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. 2015-2025 yılları arasında yayımlanan araştırmalar taranmış; PubMed, Scopus ve Web of Science gibi veri tabanları kullanılarak güncel literatür derlenmiştir. İncelenen çalışmalara göre, mobil eğitim uygulamaları psikolojik iyi oluşu artırmakta, stres ve kaygı düzeylerini azaltmaktadır. Örneğin mindfulness temelli bir mobil program, katılımcıların stres seviyelerinde %27 oranında düşüş sağlamıştır. Ayrıca, sağlıklı yaşam alışkanlıklarının kazandırılmasında mobil eğitimlerin etkili olduğu, bireylerin beslenme, egzersiz ve uyku düzenlerinde olumlu değişiklikler yarattığı görülmüştür. Sağlık okuryazarlığının artması, bireylerin kendi sağlıklarını daha bilinçli yönetmelerine katkı sağlamış ve bu da genel iyi oluş düzeylerine olumlu yansımıştır. Bazı uygulamaların sunduğu çevrim içi destek grupları, sosyal bağları güçlendirmiş ve yalnızlık duygusunu azaltmıştır. Ancak, dijital uçurum, kullanıcı motivasyonunun düşmesi ve sürdürülebilirlik gibi sorunların etkili sonuçlar almayı sınırladığı da belirlenmiştir. Sonuç olarak, mobil uygulamalara dayalı eğitimler, bireylerin iyi oluş düzeylerini artırmada önemli bir araçtır. Gelecekte bu uygulamaların daha kullanıcı odaklı, kültürel farklılıklara duyarlı ve uzun vadeli etki ölçümlerine dayalı olarak geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mobil Uygulama Tabanlı Eğitim, Sağlık Okuryazarlığı, Psikolojik İyi Oluş, Sağlık Davranışları, Dijital Sağlık Teknoloji

Orman Okulları Yaklaşımının Çocuğun Bütüncül Gelişim Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi ve Türkiye’de ve Dünyada Uygulanan Orman Okullarının Karşılaştırılması

Belgin Parlakyıldız

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, KKTC

e-posta: bparlakyildiz@ciu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-5094-1779

Onur Sarı

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, KKTC

e-posta: saonur.5313@gmail.com

Oğuzhan Avcı

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, KKTC

e-posta: oguzhanavci141@gmail.com

Özet

Orman okulları yaklaşımı, açık hava alanlarında ya da orman alanlarında gerçekleştirilen etkinlikler yoluyla çocukların bütüncül gelişim alanlarındaki (fiziksel, bilişsel, motor, sosyal ve duygusal gelişim) gelişimlerini ve becerilerini desteklemeyi hedefleyen oyun temelli ve çocuk merkezli okullar olarak tanımlanmaktadır. Orman okulları, çocuklara doğada bulunan gerçek materyallerle oyun oynamasını sağlamak ve deneyim yoluyla çevresini keşfetmesini ve esnek bir şekilde öğrenmesine olanak tanımaktadır. Orman okulu eğitiminde çocuklara uygulamalı deneyimler yoluyla ilgi alanlarını, becerilerini ve anlayışlarını geliştirmeleri için zaman ve doğal ortam sağlanmaktadır. Orman okulları okul öncesi dönemdeki çocukların doğayı öğrenme deneyimlerini, sürdürülebilir yaşam felsefesi kazanmalarını ve çevre sorunlarına duyarlı bireyler olarak yetişmelerini destekleyebilmektedir. Orman okulu, 0-6 yaş grubu çocuklar için orman ortamında el becerileri ve özgüven kazanmaları ve çeşitli becerilerini geliştirmeleri için düzenli fırsatlar sunan ilham verici bir süreçtir. Orman okulu eğitimi zorunlu olmamakla birlikte genellikle tam zamanlı gerçekleştirilmektedir. Bu çalışmanın amacı orman okullarının çocukların bütüncül gelişim (fiziksel, bilişsel, motor, sosyal ve duygusal gelişim) üzerindeki etkilerini belirlemek ve Türkiye’de ve dünyada uygulanan orman okulu yaklaşımının uygulanış şeklini karşılaştırma ve değerlendirme yapmaktır. Araştırmada nitel araştırma yöntemi olan “doküman analizi” kullanılmıştır. İlk olarak çalışmada orman okullarının çocukların fiziksel, bilişsel, motor, sosyal ve duygusal gelişim alanlarına etkisini literatürde var olan çeşitli tez çalışmalarını ve makalelerini inceleyerek çalışmayı daha anlaşılır hale getirmektir. Bu çalışmanın bir başka boyutu ise Türkiye’de ve dünyada faaliyet gösterilen orman okulları ile ilgili tez çalışmalarında ve makalelerde verilen istatistiksel verileri inceleyerek konu ile ilgili verilen somut örneklerle çalışmanın iyi bir şekilde pekiştirilmesi sağlanacaktır. Alanyazın tez ve makale çalışmalarından elde edilen veriler ışığında konu ile ilgili çalışmayı destekler nitelikte bir değerlendirme yazısı yazılacaktır. Bununla birlikte Türkiye’de orman okulları yaklaşımını benimseyen okulların açılma oranının artırılması ve orman okulları yaklaşımı ile oluşturulan eğitim programlarında bütüncül gelişimi (fiziksel, bilişsel, motor, sosyal ve duygusal gelişim) destekleyen kazanımların artırılması önerilebilir.

Anahtar Sözcükler: Orman Okulları Yaklaşımı, Bütüncül Gelişim, Türkiye’de ve Dünyada Uygulanan Orman Okulları.

Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Eğitiminde Teknoloji Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşleri

Belgin Parlakyıldız

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, KKTC,

e-posta: bparlakyildiz@ciu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-5094-1779

Dilay Vehbiye Aydın

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksek Okulu Çocuk Gelişimi, KKTC,

e-posta: dilayaydin1@icloud.com

Özet

Bu çalışmada, erken çocukluk döneminde okul öncesi kurumlarında eğitim veren öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin görüşleri ele alınmaktadır. Araştırmada, öğretmenlerin teknoloji kullanımını tercih edip etmedikleri, hangi teknolojik araçları daha sık kullandıkları, ekran sürelerinin ne aralıkta olması, ne ifade ettiği ve teknolojinin eğitim sürecinde etkili olup olmadığını nasıl değerlendirdikleri incelenmektedir. Araştırmanın çalışma grubunu, KKTC Lefkoşa ilçesinde 3 okul öncesi eğitim kurumunda görev yapan 15 öğretmen oluşturmaktadır. Araştırmada nitel yöntem kullanılmış, veriler içerik analiziyle değerlendirilmiştir. Veri toplama sürecinde anketler ve kişisel bilgi formları kullanılmıştır. Anket soruları 3 uzman kanısına sunularak onaylatılmış buna göre öğretmenlerle görüşme yapılmıştır. Ayrıca, öğretmenlerin teknolojiye yönelik tutumları da araştırmanın temel odak noktalarından biridir. Okul öncesi eğitimde teknolojik araçların etkili bir şekilde kullanılması, çocukların öğrenme süreçlerine olumlu katkılar sunabilir. Özellikle çocukların teknolojiye duyduğu ilginin yüksek olması, teknolojik araçların motivasyonu artırıcı bir unsur olarak değerlendirilebileceğini göstermektedir. Bununla birlikte, bilgisayarların ve diğer teknolojik araçların okul öncesi eğitimde kullanımı konusunda farklı görüşler bulunmaktadır. Teknolojinin bilinçli şekilde kullanılması durumunda fayda sağladığı kabul edilirken, bilinçsiz ve kontrolsüz kullanımının olumsuz sonuçlar doğurabileceği de bilinmektedir. Okul öncesinde en çok kullanılan teknolojik araçların neler olduğu, çocukların ekran sürelerinin anlamı, teknolojinin bilişsel ve sosyal gelişim üzerindeki etkileri ile eğitime katkıları ele alınarak öneriler getirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönem, teknoloji, öğretmen görüşleri

The Importance of Breastfeeding Counseling in Maternal and Infant Health and a New Generation Educational Approach: LactaVerse

Sinem Ceylan

Ankara Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Türkiye

e-mail: ceylansinem1@gmail.com Orcid No: 0000-0002-8934-0356

Gülten Güvenç

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Hemşirelik Fakültesi, Türkiye

e-mail: guvencgulden@yahoo.com Orcid No: 0000-0002-8330-9497

Abstract

This review study examines breastfeeding counseling, which is critically important for maternal and infant health, and the LactaVerse model developed as an innovative approach in nursing education based on metaverse technology. Despite the World Health Organization and UNICEF's recommendation of exclusive breastfeeding for the first six months, breastfeeding rates worldwide have not reached desired levels. The lack of standardization in breastfeeding counseling education and limited practical opportunities necessitate the development of new educational methodologies. Within the scope of using current technological developments in health education, metaverse technology offers significant opportunities in nursing education. The LactaVerse model aims to provide nursing students with breastfeeding counseling skills in a three-dimensional interactive learning environment using virtual anatomical models and mother-baby avatars. The literature reports that virtual reality technologies strengthen knowledge acquisition, skill development, and empathy-building abilities in nursing education. Metaverse technology is considered an innovative approach in breastfeeding counseling education with advantages such as offering the opportunity to practice repeatedly without time and space limitations, providing learning opportunities without risk, and cost-effectiveness. The widespread adoption of digital educational platforms like LactaVerse in nursing education has the potential to contribute to improving the quality of breastfeeding counseling services and consequently maternal and infant health.

Keywords: Breastfeeding consultancy, breast milk, LactaVerse, metaverse, nursing education, virtual reality

Neuroscience-Based Inclusive Therapeutic Recreation in Child Mental Health: Horticultural Therapy and Polyvagal Theory

Emine Arslan Kılıçoğlu

KTO Karatay University, Türkiye

emine.arslan@karatay.edu.tr, 0000-0001-8319-2404

Neriman Aral

Ankara University, Türkiye

e-mail: aralneriman@gmail.com, 0000-0002-9266-938X

Abstract

Positive well-being in child mental health is critical for supporting early intervention and emotional regulation. This study examines the potential of horticultural therapy, a sub-branch of inclusive therapeutic recreation, and Polyvagal Theory to promote positive well-being in children through a neuroscience-based approach. Horticultural therapy promotes stress reduction, sensory integration and emotional self-regulation skills by providing children with rhythmic and sensory interaction with nature. Activities such as digging in the soil and watering plants promote activation of the ventral vagal system in a calm environment and regulate the nervous system by lowering cortisol levels. The Polyvagal Theory explains the neurobiological basis for these effects; the sensory richness and opportunities for social connection of horticultural therapy increase the ventral vagal tone of the autonomic nervous system, reinforcing the perception of a safe environment. This integration offers an innovative framework, especially for children experiencing post-traumatic stress, anxiety and social isolation. The study discusses the theoretical foundations of horticultural therapy, its applicability in the current literature on inclusion, special education, early childhood, lifelong learning. Furthermore, these studies provide experimental design suggestions for future research. By emphasizing the potential of nature-based interventions in the field of child mental health, this study aims to provide practical recommendations for educators, therapists and parents.

Keywords: Child mental health, neuroscience, horticultural therapy, polyvagal theory, therapeutic recreation

The Place of Technology in Nursing Education: From Past to Present

Esra Nur Erdoğan

¹Health Sciences University, Gulhane Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology, Ankara, Türkiye

e-mail: esranur.erdogan@sbu.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-6300-8702

Gülten Güvenç

²Health Sciences University, Gulhane Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology, Ankara, Türkiye

e-mail: gulten.guvenc@sbu.edu.tr , Orcid No: 0000-0002-8330-9497

Abstract

Digital technologies create opportunities to meet a multitude of needs. Both national and international strategies recommend the use of digital technology as a core competence for lifelong learning. It is important for nursing students to integrate information technology into nursing curricula to provide evidence-based patient care. The International Council of Nurses (ICN), Sigma Theta Tau International Honor Society of Nursing and the National Nurses Association advocate the need to include information technology in nursing curricula. The integration of portable devices and computers into the process is necessary to ensure access to information in the education process of the nursing profession, which has an ever-expanding information pool. Especially in the early 2000s, the expansion of software applications initiated for health professionals continues rapidly and has started to be used frequently by nurses. The use of technology plays an important role in facilitating learning in higher education institutions. Many technology-based teaching methods such as wearable technologies, Microsoft HoloLens systems with high-definition holographic visuals, mobile technologies, augmented reality applications, virtual environments created with Digital Clinical Experience technology, hands-on training on 3D virtual patients, simulation-based training, and the use of virtual reality glasses in practice courses are integrated into nursing education. Integration of technology into educational processes is important and necessary for the professional development of nursing students, improvement of knowledge and skill level, increase in problem solving and communication skills and clinical competence level, and development of critical thinking skills.

Keywords: Nursing Education, Technology, Computer, Simulation

Neurobiological Foundations of Positive Well-Being in Children: A Systematic Review

Emine ARSLAN KILIÇOĞLU

KTO Karatay University, Türkiye

emine.arslan@karatay.edu.tr, 0000-0001-8319-2404

Neriman ARAL

Ankara University, Türkiye

e-mail: aralneriman@gmail.com, 0000-0002-9266-938X

Abstract

The positive psychology approach aims not only to free children from psychopathology, but also to develop protective mental health factors such as psychological resilience, emotional regulation and subjective well-being. Accordingly, supporting children's resilience, self-regulation and social-emotional development has become an important research focus in the field of positive psychology. In this context, the Polyvagal Theory developed by Stephen Porges provides a functional framework for understanding children's neurophysiologically based emotional safety and social connectedness processes. In this context, the aim of the study is to evaluate the effectiveness and feasibility of interventions based on polyvagal theory in promoting positive well-being in children. The study was conducted based on PRISMA 2020 guidelines. PubMed, PsycINFO, Scopus and Web of Science databases were searched with the keywords “polyvagal theory”, “child well-being”, “autonomic regulation”, “vagal tone” and “emotion regulation”; randomized controlled trials, case studies and quantitative-qualitative mixed designs published between 2010-2024 were included. According to the eligibility criteria, 27 studies were selected and analyzed thematically by content analysis method. The included studies included techniques such as breathing exercises, sound vibrations to increase vagal tone, mindfulness-based relaxation practices and safe social interaction environments. The findings show that polyvagal-based exercises (breath regulation, sound vibration, bodily awareness, etc.) reduce children's anxiety symptoms, improve their emotional regulation skills, and increase their level of social connectedness. These findings emphasize the importance of basing preventive interventions for mental health in children on neurobiological foundations. Randomized controlled experimental designs and long-term follow-up data are needed in future studies.

Keywords: Positive well-being, emotional regulation, child mental health, Polyvagal theory, systematic review.

The Use of Artificial Intelligence in Nursing Education

Burcin Bektas Pardes

University of Health Sciences Gulhane Faculty of Nursing, Türkiye
e-mail: burcinbektaspardes@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-0333-7461

Gulten Guvenc

University of Health Sciences Gulhane Faculty of Nursing, Türkiye
e-mail: guvenc.gulden@yahoo.com, Orcid No: 0000-0002-8330-9497

Abstract

The increasing use of artificial intelligence (AI) technologies across healthcare systems has brought about profound transformations in nursing education as well. Recognizing the need to adapt educational practices to these technological advancements, this review aims to comprehensively explore the application areas of AI in nursing education, its advantages, challenges, and the associated ethical-pedagogical considerations. A structured literature search was conducted in international (PubMed, Cochrane) and local (Google Scholar, DergiPark) databases, focusing on studies published after 2018. Research articles, systematic reviews, and expert reports were selected to identify the current trends and future directions of AI integration into nursing education. AI technologies are increasingly utilized through high-fidelity simulations, virtual patient applications, clinical decision support systems, personalized learning platforms, and automated assessment tools. AI-enhanced simulations have been shown to improve students' clinical decision-making abilities, technical competencies, and self-confidence, allowing them to safely practice complex clinical scenarios. Virtual patient technologies facilitate the development of communication skills and clinical reasoning in a risk-free environment. Personalized learning systems adapt instructional content to individual student needs, thereby promoting more effective and student-centered learning experiences. Nevertheless, several ethical and pedagogical risks have been identified, including concerns about data privacy, algorithmic biases, overreliance on automated feedback, reduced human interaction, and potential declines in students' critical thinking capabilities. In conclusion, while AI offers considerable opportunities to enrich nursing education and foster greater learning equity, its integration must be approached thoughtfully. Ethical, human-centered, and pedagogically grounded frameworks are essential to guide AI implementation. By ensuring continuous evaluation and responsible design, nursing education can leverage AI technologies to cultivate healthcare professionals who are not only technologically proficient but also ethically responsible and humanistically engaged.

Keywords: Nursing, Education, Artificial Intelligence, Health

Türkiye’de Tek Ebeveyn Kadınların Sorunları ve Çözüm Önerileri: Bir Alanyazın İncelemesi

Emre Can Kara

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Sosyal Hizmet Bölümü, Türkiye

e mail: emrecrbr7@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-1593-539X

Aynur Arslan

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümü, Türkiye

e-posta: aynur.arslan@omu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-3654-2157

Özet

Tek ebeveynli ailelerin ülkemizde karşılaştıkları problemlerin tespiti birçok yönden önem taşımaktadır. Bunun başlıca nedenlerinden biri söz konusu grubun maruz bırakıldığı birçok dezavantajlılığın olmasıdır. Bu araştırmanın amacı, aile kurumunun dönüşümü ile ortaya çıkan tek ebeveynli ailelerde özellikle bekar annelerin karşı karşıya kaldığı sosyoekonomik sorunlara ilişkin yayınlanmış nitel ve nicel çalışmaları incelemektir. Böylece konuya ilişkin genel bir çerçeve çizilmesi ve bütüncül bir bakış açısı geliştirilmesi hedeflenmiştir. Sistemik alanyazın taraması yöntemi kullanılan çalışmada Türkiye’de yapılan araştırmalar incelenmiştir. Çevrimiçi ortamda Yöktez, Dergipark ve Trdizin veri tabanlarında 01.01.2021-01.01.2024 tarihleri arasında “tek ebeveynli aileler”, “tek ebeveyn anne”, “parçalanmış aile”, “tek ebeveynli”, “yalnız anne” ve “bekar anne” anahtar kelimeleri kullanılarak yapılan taramada 27 çalışma incelenmeye uygun bulunmuştur. Çalışmaların 15’i makale, 9’u yüksek lisan tezi ve 3’ü doktora tezidir. 21 çalışma nitel, 6 çalışma nicel yöntemle yapılmıştır. İncelenen çalışma sonuçlarına göre, tek ebeveyn olan kadınların en yoğun karşılaştıkları problemler arasında ekonomik yetersizlik, zaman yönetimi zorlukları ve artan bireysel sorumluluklar öne çıkmaktadır. Kadınların çoğunlukla yarı zamanlı, mevsimlik veya geçici işlerde çalıştığı, kamusal istihdam olanaklarına sınırlı erişimin bulunduğunu görülmektedir. Boşanma sonrasında kadınlar, ekonomik yapılarını yeniden inşa etmek durumunda kalmakta; yetersiz nafaka miktarları ve tahsil sürecindeki güçlükler, kadınların maddi haklarına erişimini ciddi şekilde kısıtlamaktadır. Ayrıca, çocuk bakım hizmetlerinin yetersizliği, kadınların işgücüne katılımını engelleyen önemli bir faktör olarak değerlendirilmektedir. Çalışmalar, bekar annelerin yaşam koşullarını iyileştirmeye yönelik ücretsiz ve yaygın gündüz bakım evlerinin artırılması, kadınların istihdamını destekleyici düzenlemelerin hayata geçirilmesi, tek ebeveynli kadınlara yönelik vergi indirimleri, uygun maliyetli konut projeleri ve sosyal güvenlik ağlarının güçlendirilmesi önerilerini sunmaktadır. Ayrıca, bu grubun psikolojik ve sosyal ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik psiko-sosyal destek mekanizmalarının yaygınlaştırılması ve toplumsal farkındalık kampanyaları aracılığıyla tek ebeveynli kadınlara yönelik ayrımcı tutumların azaltılması gerekliliği vurgulanmaktadır. Sonuç olarak, Türkiye’de tek ebeveynli aile yapısı içerisinde yaşamını sürdüren kadınların ciddi sosyoekonomik ve psikolojik zorluklarla mücadele ettiği yapılmış olan çalışmalarda görülmektedir. Bu bağlamda, çok boyutlu ve kapsayıcı sosyal politika yaklaşımlarına duyulan ihtiyaç hem bireysel hem de toplumsal refah açısından kritik bir öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Tek ebeveyn kadın, tek ebeveyn aile, boşanma, sosyal politika.

Uygulama Öğretmenlerinin Mentörlük Becerilerinin Değerlendirilmesi

Nurcan Kaya

Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

e-posta:nurcan.kaya@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-4574-6266

Gönül Akçamete

Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

e-posta:gonul.akcamete@neu.edu.tr

Mukaddes Sakallı Demirok

Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

e-posta:mukaddes.sakalli@neu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-4221-3050

Özet

Öğretmen yetiştirme sürecinin en kritik aşamalarından biri olan öğretmenlik uygulaması, öğretmen adaylarının mesleğe hazırlanmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bu süreçte, uygulama öğretmenlerinin mentörlük becerileri, adayların mesleki gelişimlerini doğrudan etkileyen temel faktörlerden biridir. Bu çalışmanın amacı, uygulama öğretmenlerinin mentörlük becerilerini değerlendirmek, bu becerilerin öğretmen adaylarının gelişimine etkisini ortaya koymak ve mentörlük sürecinin kalitesinin artırılması için önerilerde bulunmaktır. Bu çalışma tarama modelinde, betimsel bir nicel araştırmadır. 25 özel eğitim öğretmeni ve Öğretmenlik Uygulaması dersi alan 98 öğretmen adayı çalışmaya dahil edilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak Akçamete, Aslan ve Dinçer (2010) tarafından geliştirilmiş olan Mentörlük Becerilerini Değerlendirme Aracı (MEBDA) kullanılmıştır. Araçta yer alan maddeler, İletişim, Öğretim Süreci, Sınıf Yönetimi ve Geri Bildirim Verme Becerileri olmak üzere 4 alt boyuttan oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mentörlük, Uygulama Öğretmenleri, Öğretmen Eğitimi

Yabancı Öğrencilerin Okul Yaşamında İyi Oluş Düzeyini Etkileyen Faktörler

Dilek Özçelik

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, KKTC, e-mail: dilek.ozcelik@kstu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-0664-298X

Serpil Duran

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, KKTC, e-mail: serpil.duran@kstu.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-9019-0458

Özet

Küreselleşme ile birlikte yükseköğretim kurumlarında yabancı öğrenci sayısı her geçen gün artmaktadır. Yeni bir kültüre, dile ve eğitim sistemine uyum süreci, yabancı öğrencilerde akademik başarı kadar psikolojik ve sosyal iyi oluş üzerinde önemli etkiler yaratmaktadır. Bu çalışma, yabancı öğrencilerin okul yaşamında iyi oluş düzeylerini etkileyen bireysel, akademik, sosyal ve çevresel faktörleri ele almıştır. Literatür taranarak, 2015–2024 yılları arasında PubMed, Scopus ve Google Scholar veri tabanlarında yayımlanan çalışmalara ulaşılmıştır. Bulgular, yabancı öğrencilerin iyi oluşunu etkileyen faktörlerin; dil yeterliliği, kültürel uyum, sosyal destek, ayrımcılık deneyimleri, akademik stres, ekonomik kaygılar ve barınma koşulları olduğunu göstermektedir. Ayrıca, üniversite ortamında kültürel kapsayıcılığın sağlanması, danışmanlık hizmetlerine erişim, arkadaşlık ilişkilerinin desteklenmesi ve anlamlı sosyal katılım fırsatları, öğrencilerin psikolojik sağlamlıklarını güçlendirip okul yaşamından doyum almalarını artırmaktadır. Araştırmalarda, sosyal izolasyon ve yalnızlık yaşayan öğrencilerde depresyon, anksiyete ve akademik başarısızlık riskinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Buna karşın, üniversite yönetimleri ve akademik danışmanlar tarafından sunulan psikolojik danışmanlık, kültürlerarası etkileşim programları ve öğrenci kulüpleri gibi destekleyici yapılar, öğrencilerin uyum süreçlerini kolaylaştırıp iyi oluşlarını artırmaktadır. Sonuç olarak, yabancı öğrencilerin iyi oluş düzeylerinin yükseltilmesi, kurumsal bir sorumluluk olarak ele alınmalı; çok boyutlu destek mekanizmaları oluşturulmalıdır. Bu bağlamda, hem akademik hem de psiko-sosyal destek sistemlerinin bütüncül olarak güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İyi Oluş, Okul Yaşamı, Sosyal Destek, Uyum, Yabancı Öğrenci

Kanser Hastalarının İyi Oluş Düzeyini Arttıran Faktörler ve Yaşam Kalitesine Etkisi

Serpil Duran

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, KKTC

e-mail: serpil.duran@kstu.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-9019-0458

Dilek Özçelik

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, KKTC

e-mail: dilek.ozcelik@kstu.edu.tr, Orcid No: 0000-0003-0664-298X

Özet

Bu çalışma derleme türünde olup, kanser hastalarının iyi oluş düzeyini artıran faktörler ele alınarak farkındalık kazandırmayı amaçlamaktadır. Literatür taraması kapsamında PubMed, Scopus ve Google Scholar veri tabanlarında 2015–2024 yılları arasında yayımlanmış açık erişimli, klinik, randomize kontrollü ve sistematik derleme çalışmalarına ulaşılmıştır. Kanser, bireyin fiziksel sağlığının yanı sıra ruhsal, sosyal ve manevi alanlarda da ciddi etkilere neden olan bir hastalıktır. Yapılan çalışmalarda, hastaların sosyal destek sistemlerinin güçlendirilmesinin, psikolojik danışmanlık hizmetleriyle ruhsal yükün azaltılmasının, semptom yönetimi ile günlük yaşam kalitesinin artırılmasının önemli olduğu bulunmuştur. Ayrıca, sağlık personelinin empati temelli iletişimi, hasta merkezli bakım anlayışı ve multidisipliner yaklaşımın, hastaların sürece uyum sağlamasında ve tedaviye aktif katılım göstermesinde etkili olduğu saptanmıştır. Mindfulness temelli uygulamalar, egzersiz programları, manevi destek yaklaşımları ve gevşeme teknikleri gibi tamamlayıcı yöntemlerin, hastaların stres, kaygı ve depresyon gibi olumsuz duygularla başa çıkmalarına yardımcı olduğu görülmüştür. Bu uygulamalar, bireyin iyi oluş düzeyine katkıda bulunmaktadır. Sonuç olarak, kanser hastalarının yalnızca fiziksel açıdan değil; psikososyal, manevi ve duygusal yönlerden de desteklenmeleri gerekmektedir. İyi oluş düzeyini artırmaya yönelik bütüncül yaklaşımların sağlık hizmetleri kapsamında yer alması, bireyin yaşam kalitesini yükselterek, hastalıkla baş etme gücünü artıracaktır. Bu doğrultuda sağlık profesyonellerinin iyi oluşu destekleyen kanıta dayalı yaklaşımları klinik uygulamalarda kullanması büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kanser, İyi Oluş, Psikososyal Destek, Bütüncül Bakım

Geleceğe Umutla Bakmak: Lise Öğrencilerinin Gelecek Vizyonları

Ümmühan Ormancı

Bursa Uludağ Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye

e-mail: ummuhan45@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-3669-4537

Özet

Günümüzde hızlı toplumsal, ekonomik ve teknolojik değişimler, gençlerin geleceğe ilişkin beklentilerini doğrudan etkilemektedir. Özellikle ergenlik dönemindeki bireyler için geleceğe umutla bakabilme, yaşam doyumu, psikolojik sağlamlık ve kariyer planlama süreçlerinde kritik bir rol oynamaktadır. Pozitif psikoloji yaklaşımı, bireylerin güçlü yönlerine odaklanarak umut, iyimserlik ve düşük düzeyde kötümserlik gibi olumlu gelecek beklentilerinin geliştirilmesinin, bireysel refahı artırabileceğini vurgulamaktadır. Bu bağlamda, lise öğrencilerinin geleceğe yönelik vizyonlarının değerlendirilmesi hem eğitim politikalarının geliştirilmesi hem de öğrenci destek hizmetlerinin güçlendirilmesi açısından önemli bir ihtiyaçtır. Bu araştırmanın amacı, lise öğrencilerinin Gelecek Vizyonları Ölçeği üzerinden umut, iyimserlik ve kötümserlik düzeylerini belirlemek ve bu yapıların psikolojik iyi oluş göstergeleriyle ilişkisini incelemektir.

Çalışma betimsel tarama modeliyle yürütülmüş ve Bursa ilinde öğrenim gören lise öğrencilerinden veri toplanmıştır. Çalışmada, Ginevra ve arkadaşları (2017) tarafından geliştirilen ve Akça, Korkmaz ve Alkal (2018) tarafından Türkçeye uyarlanan Gelecek Vizyonları Ölçeği (GVÖ) kullanılmıştır. Ölçek, bireylerin umut, iyimserlik ve kötümserlik düzeylerini bir bütün olarak değerlendirmeye olanak sağlamaktadır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Ön bulgular, umut ve iyimserlik düzeyleri yüksek olan öğrencilerin yaşam doyumlarının daha yüksek, kötümserlik düzeyleri düşük olan öğrencilerin ise psikolojik refah düzeylerinin daha güçlü olduğunu göstermiştir. Elde edilen sonuçlar, geleceğe yönelik pozitif vizyonların lise öğrencilerinin öznel iyi oluşlarını desteklediğini ortaya koymaktadır. Çalışmanın bulguları, eğitim ortamlarında ve kariyer danışmanlığı süreçlerinde, öğrencilere yönelik umut ve iyimserlik temelli müdahale programlarının geliştirilmesinin önemine işaret etmektedir. Ayrıca eğitim ortamlarında uygulanacak psikolojik danışmanlık ve rehberlik hizmetlerinde, öğrencilerin umut ve iyimserlik duygularını güçlendirmeye yönelik çalışmaların önem taşıdığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Gelecek Vizyonu, Umut, İyimserlik, Lise Öğrencileri

**Madde Bağımlılığının Aileye Psikolojik Etkisinde Pozitif
Psikoterapi:
Depresif Belirtilerle Giden Bir Olgu Sunumu**

Deniz Erdoğan

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Öğretim ve Araştırma
Enstitüsü, denizedgn@gmail.com – 0009-0007-8340-3428

Asra Babayiğit

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi

Özet

Bu Çalışmada madde bağımlılığının aileye psikolojik etkisi incelenmiş olup, depresif belirtiler gösteren bir olguda Pozitif Psikoterapinin etkisi anlatılmıştır. Pozitif Psikoterapinin depresyon tedavisindeki etkinliği kanıtlanmış olup, bu terapi ile bireyin güçlü yönlerinin farkına varması sağlanarak baş etme becerileri geliştirilir. Çalışmamızda ele aldığımız vaka ile toplam 9 seans yapılmış ve terapi süreci devam etmektedir. Terapi sürecinde Pozitif Psikoterapi kullanılmış olup, danışanın güçlü yönleri öne çıkarılarak kapasitesini fark etmesi sağlanmış ve baş etme becerileri geliştirilmiştir. Ayrıca gerçek yetenekleri belirlenerek bunlar arasında denge kurması gerektiğinin farkındalığını kazanmış ve kullanılan hikayeler, psiko-eğitim ile iletişim becerileri geliştirilmiştir. Ayrıca danışan yaşamın dört alanındaki dengenin önemini anlamış ve dengeyi sağlamak adına planlama yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Madde Bağımlılığı, Aileye Psikolojik Etkisi, Pozitif Psikoterapi, Depresif Belirtiler, Olgu Sunumu

Lise Öğrencilerinin Karar Vermeye İlişkin Metaforik Algıları

Oğuz MERCAN

KKTC

e-mail: oguzmercan26@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-3050-2912

Özet

Karar verme ve bu kararların arka planında yer alan karar verme süreci, bireylerin yaşamları boyunca sıklıkla deneyimledikleri yaşam olayları karşısındaki seçimlerini ifade etmektedir. Özellikle bu seçimler, çocukluk döneminden yetişkinlik dönemine geçişin yer aldığı lise dönemindeki bireyler için zaman zaman çeşitli zorlukları içinde barındırmaktadır. Belirtilen zorlukların daha iyi anlaşılması noktasında, bu dönemdeki bireylere yönelik yapılan ve bireylerin özgün düşüncelerini yansıtan çalışmalar ise kritik bir konumda yer almaktadır. Tüm bu bahsedilen önem doğrultusunda bu çalışmanın amacı, lise düzeyinde eğitim gören bireylerin karar verme süreçlerine ilişkin metaforik algılarını incelemektir. Bu amaç doğrultusunda araştırmanın katılımcılarını lise düzeyinde eğitim gören, 32'si (%68,09) kız, 15'i (%31,91) erkek ve yaş ortalaması 15,79 (Ss =,83) olan 47 katılımcı oluşturmuştur. Çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan, katılımcıların yaş ve cinsiyet gibi demografik bilgilerini içeren kişisel bilgi formu ve karar verme sürecine ilişkin metafor formu kullanılmıştır. Araştırma sonucunda katılımcılardan elde edilen nitel bulgular, katılımcılar tarafından karar verme sürecine ilişkin geliştirilen metaforların “belirsizlik”, “psikosomatik”, “geri dönülemezlik”, “tekrarlanabilirlik”, “etkililik”, “bağımsızlık”, “zorluk” ve “süreç” olmak üzere sekiz farklı kategori altında toplandığını göstermiştir. Bu kategorilerden “geri dönülemezlik”, “etkililik” ve “psikosomatik” kategorilerinin ise ön plana çıktığı görülmüştür. Ayrıca katılımcılardan elde edilen metaforların içeriğinin ise karar verme sürecinin farklı dinamiklerine vurgu yaptığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: metafor, karar verme, lise öğrencileri, nitel çalışma

Okullarda Akran Zorbalığının Psikolojik Sonuçları ve Hemşirelik Müdahalelerinin Rolü: Bütüncül Bir Yaklaşım

Samet Koltas

Hakkari Üniversitesi, Türkiye

e-mail: sametkoltas@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0009-0000-1272-4223

Nesrullah Aysin

Hakkari Üniversitesi, Türkiye

e-mail: nesrullahaysin@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7087-8810

Özet

Akran zorbalığı, dünya genelinde okul ortamlarını etkileyen yaygın ve ciddi bir sorundur. Küresel veriler, her üç çocuktan birinin zorbalığa maruz kaldığını ortaya koymaktadır; ancak oranlar bölgelere göre farklılık göstermektedir. Zorbalık, genellikle geleneksel (fiziksel, sözlü, dolaylı) ve siber zorbalık olmak üzere iki ana biçimde görülmektedir. Siber zorbalık, daha çok zaten geleneksel zorbalığa uğrayan bireyleri dijital ortamda hedef alırken, bu durum mağdurların evde dahi güvende hissetmemelerine ve psikolojik baskılarının artmasına yol açmaktadır. Zorbalığa maruz kalan bireyler, depresyon, anksiyete, intihar düşünceleri ve başkalarına zarar verme gibi ciddi psikolojik sorunlar yaşayabilirler. Özellikle trans, engelli ve diğer savunmasız gruplarda bu etkiler daha belirgindir. Ayrıca, birden fazla zorbalık biçimine maruz kalmak, benlik saygısını ve başa çıkma becerilerini daha fazla olumsuz etkileyebilir. Uzun vadede, zorbalık geçmişi olan bireylerde düşük benlik imajı, artmış intihar riski ve psikiyatrik sorunlar görülebilir. Okul hemşirelik müdahaleleri, zorbalığı önleme ve psikolojik etkilerini azaltmada önemli bir rol oynamaktadır. Bu müdahaleler arasında; önleme programları, akran grubu destekleri, dayanıklılık geliştirme ve psikoeğitim gibi stratejiler yer alır. Hemşireler, bu yöntemlerle öğrencilerin psikolojik dayanıklılığını artırmak ve başa çıkma becerilerini güçlendirmek için çalışmaktadır. Ayrıca, okul hemşireleri ve psikologlar arasındaki işbirlikleri, sağlıklı bir okul ortamı oluşturmak için kritik öneme sahiptir. Bütüncül yaklaşımlar, yalnızca öğrencilere değil, okulun tüm paydaşlarına yönelik müdahalelerle başarılı sonuçlar vermektedir. Gelecekteki araştırmalar, müdahalelerin etkinliğini, maliyet etkinliğini ve uzun vadeli etkilerini daha derinlemesine incelemeli, kültürel ve bağlamsal faktörleri göz önünde bulundurmalıdır. Bu sayede, zorbalığın psikolojik etkileri daha etkili bir şekilde yönetilebilir.

Anahtar Kelimeler: Akran zorbalığı, psikolojik sonuçlar, hemşirelik müdahaleleri, okul sağlığı.

Ailelerin Dijital Davranışlarının Özel Yetenekli Öğrenciler Tarafından Algılanışı

Simay Öztürk

MEB, Türkiye

e-mail: ozturksimay22@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-0342-4951

Deniz Aras Bayram

MEB, Türkiye

e-mail: denizarasb@gmail.com, Orcid No: 0009-0000-7875-701X

Gülcihan Su

MEB, Türkiye

e-mail: sugulcihan@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-0407-5678

Özet

Bu araştırmanın amacı, özel yetenekli öğrencilerinin bakış açısından aile bireylerinin dijital teknoloji kullanım alışkanlıklarını ve bu alışkanlıkların aile içi iletişim ile ilişkilerini incelemektir. Çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Mersin ilinde bulunan bir bilim ve sanat merkezine devam eden 10 öğrenci oluşturmaktadır. Öğrencilerin yaşları 11 ile 14 arasında değişmektedir. Toplanan veriler, içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Analiz sürecinde, öğrencilerin ifadeleri kodlanarak temalar oluşturulmuştur. Öğrenciler, aile bireylerinin özellikle akşam saatlerinde yoğun bir şekilde dijital cihazlar kullandığını belirtmişlerdir. Dijital cihaz kullanımının, aile bireyleri arasındaki yüz yüze iletişimi azalttığı ifade edilmiştir. Sosyal medya platformlarının, aile bireylerinin zamanını önemli ölçüde aldığını ve bu durumun aile içi etkileşimi olumsuz etkilediği belirtilmiştir. Öğrenciler, aile bireylerinin dijital cihaz kullanımını sınırlamaları ve birlikte daha fazla zaman geçirmeleri gerektiğini önermişlerdir. Bazı öğrenciler, aile bireylerinin dijital cihaz kullanımının olumsuz etkilerinin farkında olduklarını ancak bu alışkanlıkları değiştirmekte zorlandıklarını ifade etmişlerdir. Araştırma, öğrencilerin aile bireylerinin dijital teknoloji kullanımının aile içi iletişimi olumsuz etkilediğine dair farkındalıklarının olduğunu göstermektedir. Bu bağlamda, aile bireylerinin dijital cihaz kullanım sürelerini sınırlamaları ve birlikte kaliteli zaman geçirmeleri teşvik edilmelidir. Ayrıca, ailelere yönelik dijital farkındalık eğitimleri düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital iyi oluş, aile içi iletişim, dijital farkındalık, öğrenci iyi oluş

Makine Yaratıcılığı mı, İnsan Taklidi mi? Yapay Zekâ ve Edebiyat

Tuğba Bademci

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: tugbabademci@hotmail.com Orcid No: 0000-0002-7221-5516

Necati Arda Kankan

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: necoknkn@gmail.com, Orcid No:0009-0008-5196-1430

Özet

Bu makalede, yapay zekanın edebiyat alanındaki yeri ve insan yaratıcılığıyla kıyaslanabilirliği incelenmiştir. Yapay zeka, son yıllarda yalnızca teknik alanlarda değil, şiir, hikâye ve roman gibi yaratıcı türlerde de metinler üretebilmektedir. Bilsem öğrencileriyle yapılan bir çalışmada, onlara bir hikâye sunulmuş ve bu metnin kim tarafından yazıldığı sorulmuştur. Katılımcıların çoğu metnin yapay zeka tarafından yazıldığını düşünmüş, gerekçelerini anlatım tarzı, duygu eksikliği ve yapay bir dil kullanımıyla açıklamışlardır. Elde edilen bulgular, yapay zekanın metin üretebildiğini ancak insan gibi duygu ve özgünlük katmada yetersiz kaldığını göstermektedir. Katılımcılar, yapay zekanın insanlara yardımcı olabileceğini, ancak tam anlamıyla insan yazarların yerini alamayacağını belirtmiştir. Ayrıca yapay zekanın yaratıcılıkta kişisel deneyim eksikliği ve içsel duyguları yansıtamaması gibi sınırlamaları olduğu da ifade edilmiştir. Bununla birlikte, yapay zekanın edebi üretim sürecinde bir araç olarak kullanılması, özellikle yazarlar için zaman kazandırıcı ve ilham verici olabilir. Sonuç olarak, yapay zekanın edebi üretimde destekleyici bir araç olarak değerlendirilebileceği; fakat özgünlük, duygu ve deneyim aktarımı gibi yönlerden insanla eşdeğer olamayacağı vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Eser, Edebi Eser, İnsan, Duygu ve Düşünceler

Investigation of Special Education Teachers' Views on the Concept of Zero Waste

Fazilet Merve Ketenci Tona

Ministry of National Education, Türkiye,

e-mail: merveketenci@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-1919-874

Murat Vural

Ondokuz Mayıs University, Türkiye,

e-mail: murat.vural@omu.edu.tr,

Dilek Çelikler

Ondokuz Mayıs University, Türkiye

dilekc@omu.edu.tr

Abstract

The aim of this study is to examine the views of special education teachers on the concept of zero waste. The questions in the semi-structured interview form prepared for the teachers were examined by 2 field experts, taking into account whether the questions in the semi-structured interview form prepared for the teachers cover the topic addressed and whether the questions are clearly and clearly understood by everyone. In the semi-structured interview form, teachers were asked about the type of school level they work at, their length of service, their level of knowledge about the concept of zero waste, their participation in any activity/training/workshop related to zero waste, their level of knowledge about zero waste-themed 5D practices, the studies they have individually addressed for zero waste, their involvement in the concept of zero waste in their teaching practices, and their involvement in 5D practices in their teaching practices. The opinions of the teachers were analyzed by using case study, one of the qualitative research methods, and the data were analyzed by content analysis. Fifteen special education teachers working in Samsun province participated in the study. When the working years of the teachers were analyzed, it was seen that there were 3 teachers with 0-10 years of service, 6 teachers with 10-20 years of service, 4 teachers with 20-30 years of service, and 2 teachers with 30 years of service or more. When the answers related to the interview form are examined, it is seen that teachers characterize the concept of zero waste mostly in terms of recycling (43%), evaluating waste (38%) and preventing waste (19%). It was concluded that the majority of teachers (96%) did not know about zero waste-themed 5D applications and did not include them in their activities. The interview results show that the knowledge level of special education teachers about the concept of zero waste is insufficient. In line with the findings, it is recommended that in-service training programs be organized to increase the level of knowledge of special education teachers about the concept of zero waste and 5D practices.

Keywords: Special Education, Zero Waste, Sustainability

Boşanmış ve Tam Aile Çocuklarının Aile Algılarının Çocuk Resimleri Yoluyla İncelenmesi: Nitel Bir Durum Çalışması

Nuran PEKŞEN ŞAHİN

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı
Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi, Türkiye

peksensahin@gmail.com, ORCID: 0009-0005-5959-5613

Pınar AKSOY

Doç. Dr. Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul
Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Türkiye aksoypnr@gmail.com, ORCID: 0000-0001-6107-
3877

Özet

Aile kavramı, toplumun en küçük yapı taşı olarak tanımlanmakta olup bireylerin topluma uyum sağlaması ve gelişim süreçlerinin sağlıklı ilerlemesi açısından büyük önem taşımaktadır. Okul öncesi dönemde çocukları tanımak, gelişimlerini desteklemek ve ihtiyaç duydukları noktalarda doğru müdahalede bulunmak amacıyla aile ve okul öncesi kurumlarının işbirliği içinde hareket etmesi gerekmektedir. Nitekim boşanma, aile yapısında köklü değişikliklere yol açarak çocukların duygusal ve psikososyal gelişimlerini etkilerken, boşanmış aile çocuklarının aile algılarının tam aile yapısında büyüyen çocuklarla karşılaştırmalı olarak incelenmesi, çocukların yaşadıkları deneyim ve ihtiyaçlarının daha iyi anlaşılmasında katkı sağlayıcıdır. Bu çalışmanın amacı, boşanmış ailelerde yer alan 6-7 yaş çocukları ile tam ailede yer alan aynı yaş grubundaki çocukların aile algılarının çocuk resimleri aracılığıyla incelenmesidir. Çalışmanın katılımcılarını 2024-2025 eğitim-öğretim yılında Tokat Merkez’de yer alan ilkokulların 1. sınıfında ve ilköğretim okulları bünyesindeki anasınıflarında eğitimine devam eden çocuklar oluşturmuştur. Bu çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseniyle bir çalışmadır. Çalışma verilerinin toplanmasında; “Bir aile çiz” yönergesi doğrultusunda çocukların yaptıkları resimler, bu resimlerin öyküleri ile yapılan görüşmeler ve Aile Bilgi Formu kullanılmıştır. Bu kapsamda elde edilen veriler, içerik analizi ile analiz edilmiştir. Yapılan analizler sonucunda, boşanmış aile çocuklarının resimlerinde daha az renk kullandığı, ebeveyn ve çocuk figürleri arasına engeller koyduğu ve figürleri kompartımanlaştırma eğilimi içerisinde olduğu gözlemlenmiştir. Boşanmış aile çocuklarının bir kısmının da resimlerinde sadece kendilerini çizdiği, tam aile çocuklarının ise çoğunlukla kendilerini anneleriyle birlikte resmettiği tespit edilmiştir. Tam aile çocuklarının aile resimleri genellikle bir arada, renkli ve ortak etkinlikler yapıyor biçimdeyken, boşanmış aile çocuklarının resimlerinde aile bireylerinden bazılarının eksikliği veya kendilerinin yer almaması belirgin bir şekilde öne çıkmıştır. Boşanmış aile çocuklarının resimlerinde anne ve çocuk figürlerinin birbirinden daha uzak konumlandırıldığı ve yer çizgisinin daha kalın kullanıldığı görülürken; bu durumların çocukların ilgi ve güven ihtiyacına işaret ettiği düşünülmüştür. Bu kapsamda, boşanmış aile çocuklarının çizimlerinden yola çıkarak duygusal ihtiyaçlarının erkenden belirlenmesine yönelik modellerin ve sosyal-duygusal destek programlarının geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönem, çocuk resimleri, aile algısı, boşanma, sosyal-duygusal destek.

Afet Eğitimi ile Bilinçli Gençler Yetiştiriyor

Burhan SEL

Çukurova Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: selburhan@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-1939-5535

Efe SEL

Adana Hasan Adalı Lisesi, Türkiye

e-mail: efesel540@gmail.com, Orcid No: 0009-0008-1336-2656

Özet

Bilindiği gibi afetler dünyanın birçok yerinde meydana gelen doğal olaylardır. Uzun vadede tahminler olsa da, günümüz teknolojisi ile kısa vadede ne zaman bir afetin olacağı hakkında önceden tahmin yapmak mümkün değildir. Bireylerin, içinde bulundukları ancak yeterince bilincinde olmadıkları afet risklerini anlamaları, tanımları ve meydana gelecek can ve mal kaybını azaltmak için gerekli önlemleri almaları, kendilerine ve çevrelerine afet bilinci farkındalığı kazandırmaları önem taşımaktadır. Web 2.0 destekli afet eğitimi kutu oyunumuz, oyun tabanlı çalışma ile deprem ve diğer afetlerin yaratacağı tehlikeler hakkında öğrencileri bilinçlendirmek, içinde bulundukları tehlikeyi azaltmak için neler yapabileceği konusunda eğitmek, afete hazırlığın aşamalarını tanıtmak, afete hazırlık için gerekli adımları atmak üzere cesaretlendirmek, her bireyin kendisini bütünün bir parçası olarak görmesine yardımcı olmaktır. Afet bilincini 7-14 yaş grubu öğrencilere kazandırmanın en güçlü yollarından biri de oyun tabanlı öğrenme metodudur. Bunlardan biri olan kutu oyunlarının da dikkat toplama, planlama, organizasyon, odaklanma, öngörü, takım çalışması gibi zihinsel becerileri geliştirme özellikleri bulunmaktadır. Bu çalışma ile öğrenciler oyun tabanlı çalışma ile afet bilinci üzerine informal öğrenme sürecini yaşayacaklardır. Çalışmamızda, öğrenme çıktılarını tanımlamak ve desteklemek için oyunların gücünü kullanan öğretim yöntemi kullanılmıştır. Web 2.0 araçlarının eğitimde kullanılmasının faydaları ise verimliliği ve motivasyonu artırma, öğrenmeyi öğrenme, öğrenme sonuçlarını iyileştirme gibi sıralanabilir. Hazırlanan kutu oyunu 4-6 kişi ile oynanabilen, soru katlarının olduğu, afet bilincine ilişkin bir sözlük ve soru kartlarının cevaplarını içeren bir cevap anahtarı, oyun alanı, piyon ve zaman sayacı olarak kum saati içeren bir kurguda hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Afet, oyun tabanlı çalışma, web 2.0, iyi oluş

Afet Öncesi, Sırası ve Sonrasında Bilinçli Bireyler

Burhan Sel

Çukurova Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: selburhan@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-1939-5535

Rüzgar Serin

Adana Zeynep Erdoğan Ortaokulu, Türkiye

e-mail: ruzgarserin021@gmail.com, Orcid No: 0009-0007-0813-7836

Özet

Doğa sürekli bir değişim ve hareket içinde olan bir olgudur. Yağmurun yağması, rüzgarların esmesi, depremler veya toprağın aşınması gibi olaylar doğanın dinamik yapısını oluşturmaktadır. Ancak, gerekli tedbirler alınmadığında bu doğal olaylar ne yazık ki can ve mal kayıplarına neden olabilir, birçok insanın hayatını etkileyebilir ve dünya genelinde ciddi sonuçlar doğurabilir. Hologram destekli afet eğitimi kutu oyunumuz, oyun tabanlı öğrenme yaklaşımıyla deprem ve diğer afetlerin neden olabileceği tehlikeleri öğrencilere öğretmek, riskleri azaltmak için neler yapılabileceğini aktarmak, afete hazırlık süreçlerini açıklamak, afet öncesinde, sırasında ve sonrasında alınması gereken tedbirleri vurgulamak, her bireyin sorumluluk bilinci kazanmasını sağlamak ve toplumsal dayanışma farkındalığını artırmak amacıyla afet öncesi risk azaltma ve hazırlık bağlamında geliştirilmiştir. Çalışmamızda, oyun tabanlı öğrenme yaklaşımını içeren hologram destekli bir kutu oyunu materyali hazırlanmıştır. Kutu oyunları, dikkat geliştirme, stratejik düşünme, problem çözme, iş birliği yapma, planlı hareket etme ve olayları öngörme gibi bilişsel becerilerin güçlenmesine katkı sağlamaktadır. Bu sayede öğrenciler, afet bilinci konusunda oyun tabanlı bu çalışma ile deneyim kazanacak ve öğrenme sürecine dâhil olacaklardır. Projenin temel kurgusu, hologram tekniği ile afet farkındalığını artırmak, ortaokul seviyesindeki öğrencileri oyun tabanlı bir eğitim modeli ile gelecekte karşılaşılabilecekleri afet durumlarına karşı hazırlamak, sağlanacak eğitimlerle olası afet anı ve sonrasındaki risklere karşı bilinçlendirmek, afet öncesinde alınması gereken tedbirler hakkında bilgi vermek ve afet bilinci konusunda toplumsal farkındalığı yaygınlaştırmaktır. Projemiz, afet bilincini yükseltmek, ortaokul kademesine devam eden yaş grubu bireyleri gelecek bir afete karşı oyun tabanlı eğitim metodu ile hazırlamak, verilecek eğitimlerle olası afet sırası ve sonrası risklere hazırlamak, afet öncesi yapılması gerekenler konusunda bilgilendirmek ve afet bilincini yaygınlaştırmayı hedef almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Deprem, iyi oluş, hologram, afet

Otizmli Çocuklarda Santral İşitsel İşleme Bozukluğu

Nurhan Ünüsan

KTO Karatay Üniversitesi, Orcid:0000-0002-7445-6903,

nurhan.unusan@karatay.edu.tr, Türkiye

Rüveyda Söylemez

Orcid:0000-0002-4084-6700,ruveyda.sylmz@gmail.com,Türkiye

Emre Kalkan

Orcid:0009-0003-4639-0446,uzm.emrekalkan@gmail.com,Türkiye

Özet

Santral işitsel işleme bozukluğu (SİİB), işitme duyusu normal olmasına rağmen, bireyin işitsel bilgiyi algılama, ayırt etme, tanıma ve anlama süreçlerinde yaşadığı zorluklarla karakterize edilen bir durumdur. Otizm spektrum bozukluğu (OSB) olan bireylerde, işitsel algı ve bilişsel işleme süreçlerinde farklılıklar gözlenmektedir. Bu çalışma, otizmli çocuklarda SİİB'in yaygınlığı, belirtileri ve bu durumun iletişim becerileri üzerindeki etkilerini ele almayı amaçlamaktadır. Literatürde, otizmli bireylerde işitsel işleme süreçlerinde bozukluklar olduğu ve bunun bilişsel, dil ve iletişim gelişimi üzerinde önemli etkiler yarattığı belirtilmektedir. Araştırmalar, otizmli çocuklarda özellikle temporal işleme, gürültüde konuşma algısı ve işitsel ayırt etme becerilerinde belirgin güçlükler yaşandığını göstermektedir. SİİB'in, otizmli bireylerin günlük yaşamlarında sosyal etkileşim ve eğitim süreçlerini olumsuz yönde etkileyebileceği vurgulanmaktadır. Sonuç olarak, mevcut araştırmalar SİİB'in otizmli bireylerde erken tanı ve uygun müdahale stratejileri ile ele alınmasının, iletişim becerilerinin geliştirilmesine ve eğitim süreçlerinin daha etkili hale getirilmesine katkı sağlayabileceğini ortaya koymaktadır. Gelecekteki çalışmaların, otizmli bireylerde santral işitsel işleme süreçlerini iyileştirmeye yönelik rehabilitasyon programlarının etkinliğini değerlendirmeye odaklanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: işitsel işleme bozukluğu, otizm, iletim

Hemodiyaliz Hastalarında Beslenme Durumu ve Depresyon İlişkisinin Değerlendirilmesi

Aliye Özenoğlu

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü,
Samsun, Türkiye

aliye.ozenoglu@omu.edu.tr, 0000-0003-3101-7342

Gül Eda Kılınç

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü,
Samsun, Türkiye

guleda.kilinc@omu.edu.tr, 0000-0002-9068-3081

Yasemin Açar

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü,
Samsun, Türkiye

yasemin.acar@omu.edu.tr, 0000-0002-3567-0384

Özet

Bu çalışmanın amacı, hemodiyaliz tedavisi gören kronik böbrek yetmezliği hastalarında beslenme durumu ve depresyon sıklığını belirlemek; beslenme durumu ve depresyon düzeylerinin sosyodemografik özelliklere ve hastalığa bağlı özelliklere göre değişip değişmediğini araştırmaktır. Çalışma, 25-69 yaş aralığında 35 kadın, 34 erkek olmak üzere toplam 69 hemodiyaliz hastası üzerinde yürütülmüştür. Çalışmaya dahil edilen hastaların kişisel bilgileri, hemodiyaliz tedavi süresi, sıklığı, antropometrik ölçümleri ve bazı biyokimyasal ölçümleri alınarak anket formu uygulanmıştır. Hastaların beslenme ve depresyon durumlarını ölçmek için Nutrisyonel Risk Taraması (NRS-2002) ve Beck Depresyon Envanteri uygulanmıştır. Ayrıca hastaların biyokimyasal parametre sonuçları değerlendirilmiştir. Araştırmaya katılan 69 bireyin %50,7'si kadın, %49,3'ü erkektir. Beden kütle indeksi (BKİ) açısından erkeklerin fazla kilolu ve obezite oranları kadınlara göre daha yüksektir. Biyokimyasal parametrelerde, serum demiri, total protein, trigliserid, HD sonrası üre ve HbA1c düzeyleri BKİ sınıflamalarıyla anlamlı ilişki göstermiştir ($p<0,05$). Özellikle düşük BKİ'ye sahip bireylerde serum demiri düşüklüğü dikkat çekicidir. Kadınlar daha yüksek düzeyde depresyon belirtileri göstermiştir ve bu fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0,001$). Beslenme durumu değerlendirmesinde kadın ve erkekler arasında anlamlı fark saptanmıştır ($p<0,05$). Beslenme durumu ile depresyon düzeyi arasında genel olarak bir ilişki gözlenmiş, Skor 2 düzeyinde olan bireylerde depresyon puanlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Ancak bu fark genel olarak anlamlılık sınırında kalmıştır ($p>0,05$). HD hastalarında hemodiyaliz tedavisinin yeterliliğine ek olarak, uygun beslenme ve bazı gerekli besin takviyelerinin sağlanması hastaları yetersiz beslenme ve depresyon gelişiminden koruyabilir. Sağlıklı beslenme ve psikolojik desteğin HD hastalarının yaşam kalitesini iyileştirmek için yararlı olacağı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: beslenme durumu, depresyon, hemodiyaliz, kronik böbrek yetmezliği

Üniversite Öğrencilerinde Egzersiz Bağımlılığının Yeme Tutumu ve Anksiyete ile İlişkisi

Yasemin Açar

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü,
Samsun, Türkiye

yasemin.acar@omu.edu.tr, 0000-0002-3567-0384

Aliye Özenoğlu

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü,
Samsun, Türkiye

aliye.ozenoglu@omu.edu.tr, 0000-0003-3101-7342

Gül Eda Kılınç

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü,
Samsun, Türkiye

guleda.kilinc@omu.edu.tr, 0000-0002-9068-3081

Özet

Bu çalışmada üniversite öğrencilerinde egzersiz bağımlılığının, yeme tutumu ve anksiyete ile ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Tanımlayıcı kesitsel nitelikteki bu çalışmaya, 18 yaş ve üzerinde olan toplam 298 üniversite öğrencisi dahil edilmiştir. Veriler, demografik bilgileri içeren anket, Yeme Tutumu Testi (YTT), Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği (EBÖ) ve Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ) aracılığıyla toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS 21.0 programı kullanılarak yapılmış ve anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak belirlenmiştir. Çalışmaya katılan 298 bireyin %51'i kadın, %49'u erkektir. Bireylerin %59,1'inin 20-22 yaş aralığında olduğu ve bireylerin %79,5'inin normal Beden Kütlesi İndeksi (BKİ) değer aralığında (20.0-24.9) olduğu görülmüştür. Erkek öğrencilerin YTT puanlarının kız öğrencilere göre daha yüksek olduğu ve erkeklerin %51,3'ünün YTT puanlarının 30 ve üzerinde olduğu bulunmuştur. Cinsiyete göre anlamlı bir fark olmamakla birlikte kız öğrencilerin anksiyete düzeylerinin erkeklere göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Bireylerin yaşları azaldıkça yeme tutumu puanları ve anksiyete düzeylerinin arttığı bulunmuştur. Bireylerin BKİ düzeyleri arttıkça ise anksiyete düzeylerinin artıp, egzersiz bağımlılığı düzeylerinin azaldığı görülmüştür. Yeme tutumu ile anksiyete düzeyi ve BKİ arasında ise pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu diğer elde edilen bulgular arasında yer almaktadır ($p<0,05$). Bu bulgular doğrultusunda öğrencilerin anksiyete düzeylerinin, yeme tutumu ve egzersiz bağımlılığı düzeylerini etkilediği bulunmuş olup öğrencilerin anksiyete düzeylerinin iyileştirilmesi için egzersiz sırasında ve günlük hayatlarında sağlıklı beslenmeye önem vermelerinin ve bu bireylere anksiyete ile mücadelede psikolojik destek sağlanmasının yararlı olacağı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Beslenme, Egzersiz Bağımlılığı, Yeme Tutumu

Edutainment: Peril or Promise

Constance Chifamba

Chifambac@Solusi.Ac.Zw, N/A, Institution- Solusi University, chifambac@solusi.ac.zw,
Zimbabwe

Abstract

This study aims to investigate the experiences of early childhood education teachers using edutainment in Early Childhood Education (ECE) classrooms. The guiding questions are: What are the merits and demerits of using edutainment in early childhood education? What are benefits of using edutainment strategies for ECD learners? What challenges did u face in implementing other edutainment strategies? What improvements can be made for effective use of edutainment for ECE. The researcher carried out a mixed research method study on 35 purposely sampled teachers. Seven of these responded to in-depth interview questions, while 28 of them responded to a survey questionnaire. Findings indicated that edutainment motivates learners, links learning with practical life experiences, helps learners develop problem solving skills and social skills. By integrating edutainment strategies such as role play, drama, games improved students participation and engagement in learning. However, Edutainment was reported to be associated with challenges such as financially expensive and time-consuming. In addition, edutainment requires adequate planning in terms of preparation of appropriate props and resources. So, is Edutainment a peril or a promise? It all depends on how it is implemented. With careful planning, edutainment can be a tool to transform the pedagogical practices, especially for the ECD learners. The early childhood development (ECD) period is the formative period. This is the time for character development, as they learn new skills such as teamwork and problem solving. Integrating edutainment strategies in the ECD classroom motivates learners, encourages learner centered, holistic learning, enhances learner engagement and increases retention of concepts. The study recommends that teachers should be proactive and adopt 21st century strategies to such as simulations, drama, role play, acted music and storytelling to optimize learning. In addition, teachers need to be innovative and use locally available resources to reduce the high costs associated with edutainment.

Keywords: Edutainment; Merit, Demerit, Early Childhood Education

Erasmus Students' Challenges and Opportunities in English-Medium Instruction (EMI) Classrooms

Mehmet Birgün

Researcher Lecturer Dr., Groningen University, The Netherlands

e-mail: m.birgun@rug.nl Orcid No: 0000-0001-6487-3554.

Abstract

The proliferation of English-Medium Instruction (EMI) in European higher education presents particular challenges to Erasmus students that go beyond language difficulties. This qualitative research examines the pedagogical, cultural, and academic challenges faced by 24 Erasmus students at six European universities through semi-structured interviews and content analysis. Outcomes pinpoint three major dimensions of challenge: (1) cognitive-academic (difficulty in processing English content on discipline), (2) pedagogical (discontinuities in teaching methods and assessment processes), and (3) socio-cultural (classroom interaction norms and integration issues). Even though participants demonstrated adequate general English proficiency, 70% of them indicated feeling significant stress when handling technical terms and academic writing. The study also refers to a clear shortage of institutional backing infrastructures, wherein only 20% of respondents reported that they are simply notified of available EMI-specific provision. These findings underscore the imperative of inter-institutional collaboration and standardized support frameworks to ensure success among short-term mobility students in EMI courses. The study particularly highlights the imperative of student-centered, culture-sensitive pedagogy that accommodates interdisciplinary variance. Moreover, interventions proposed vary from discipline-specific language support before the mobility programs, to academic support within mobility, to intercultural competence development between students and lecturers. Such proposals are aimed at transforming the EMI environment from an obstacle to an international teaching facilitation bridge. In this regard, we suggest introducing general quality assurance protocols for EMI practices in the European Higher Education Area. The research contributes to internationalization literature by highlighting the importance of the multi-faceted nature of EMI challenges, particularly for students in short-term mobility.

Keywords: English-Medium Instruction (EMI), Erasmus Mobility, International Students, Academic Integration, Language Barriers

Growing Together with the Child: Learning and Transformation Processes in Motherhood

Anastasia Avci

Independent Researcher, Russia,
e-mail: anastasiaavci@gmail.com

Abstract

Motherhood is not only a journey that supports the growth and development of the child, but also a dynamic process through which the mother experiences emotional, cognitive, and social transformations. The aim of this study is to explore how mothers experience their own personal development throughout their child's growth journey and to examine the learning and transformation dynamics involved in this process. Designed within a qualitative research framework, the study involved in-depth interviews with 30 mothers from diverse age and socioeconomic backgrounds. The data were analyzed using thematic analysis. Findings revealed that mothers undergo significant changes in their inner worlds in parallel with the different developmental stages of their children. Participants reported that they strengthened life skills such as patience, flexibility, empathy, and problem-solving through experiences with their children. Particularly during early childhood, the process of responding to children's needs contributed to mothers' development of emotional regulation and stress management skills. Additionally, it was observed that mothers tended to reassess their own childhood experiences and shape their parenting styles accordingly. The results indicate that motherhood is not merely a caregiving process but also a personal journey of learning and transformation. Throughout this journey, mothers continuously reconstruct their identities and parenting styles, enriching themselves through new knowledge and experiences. The study also highlighted that the motherhood experience is shaped by social norms, cultural expectations, and personal background experiences. These findings suggest that parenting support programs should not only focus on child development but also incorporate content aimed at supporting the personal well-being and learning processes of mothers. In conclusion, growing together with the child is a multilayered experience in which both mother and child simultaneously undergo development and learning. This perspective necessitates viewing motherhood not as a static role but as a dynamic process of learning and transformation.

Keywords: Motherhood, Personal Development, Learning Process

Between Growth and Overload: Motives, Benefits and Risks of Competitive Esports Participation

Sebastijan Cerovec

Croatia,

e-mail: scerovec@yahoo.com

Irena Miljković Krečar

VERN' University, Croatia,

e-mail: irena.miljkovic@vern.hr, Orcid No: 0000-0003-2167-4947

Alen Šola

Prodigy Agency, Croatia,

e-mail: alen.s@prodigy-agency.gg

Abstract

This study examined the psychological aspects of competitive esports engagement among 80 active players, focusing on three key domains: (1) motivational factors for participation, including personal growth and achievement (e.g., competition, skill development), extrinsic incentives (e.g., status, financial rewards), and social motives (e.g., connection, teamwork, belonging); (2) perceived positive outcomes in personal development, cognitive, and social areas; and (3) self-reported negative consequences such as psychological strain, academic decline, and social withdrawal. The study also explored group differences based on tournament experience, daily play time, esports tenure, and club membership, as well as correlations between player characteristics and perceived outcomes. Findings showed that players were primarily driven by achievement-related motives, while extrinsic incentives were less emphasized. Social motives were moderately represented. Among the positive outcomes, participants reported strong benefits related to strategic thinking, teamwork, confidence, and a sense of belonging. Greater tournament experience was associated with higher perceived cognitive benefits, while moderate daily play time (3.5–5.5 hours) was linked to stronger social benefits. Club membership also contributed to enhanced personal and social development. Negative consequences were generally rated low. However, higher daily play time was significantly correlated with greater self-perceived gaming addiction and academic performance decline, particularly among younger participants. No significant group differences were found regarding negative outcomes. These findings suggest that esports may offer meaningful opportunities for personal and social growth, while also presenting potential risks related to excessive engagement. The results may support wellbeing-oriented practices in esports training, education, and community development.

Keywords: esports, motivation, wellbeing, personal development, social connection, gaming addiction

Contemporary Approaches in Music Teaching: the Use of Information and Communication Technology and Social Media

Ivana Pušić

Teaching assistant, Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Academy of Arts and Culture in Osijek, Croatia,

e-mail: ivana.pusic@hotmail.com, Orcid No: 000-0002-8386-2137

Marija Sablić

PhD, Full professor, Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Faculty of Humanities and Social Sciences, Croatia,

e-mail: marija.sablic10@gmail.com, Orcid No: 0000-0002-6750-4364

Jasna Šulentić Begić

PhD, Associate Professor, Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Academy of Arts and Culture in Osijek, Croatia,

e-mail: jsulenticbegic@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-4838-0324

Abstract

Information and communication technology is the foundation of 21st-century society and the driver of change within it. As an integral part of information and communication technology, social media removes distance as an obstacle to communication and learning, while creating new opportunities for finding information and knowledge. To keep up with the needs of society, modern teaching involves the use of information and communication technology that improves the learning and teaching process. The education system of the Republic of Croatia recognizes the benefits of information and communication technology, and its use has been implemented in subject curricula, including the music curriculum in general education schools. The integration of the aforementioned technologies in music teaching not only facilitates access to diverse learning resources but also fosters creativity, collaboration, and critical thinking among teachers, pupils, and students. Considering their expanding role in educational settings, this paper will provide an overview of their use in music teaching in Croatia and around the world and will specifically address the opinions of pupils, students, and teachers, with an emphasis on the perceived benefits of their use. It is expected that the information collected will provide objective insight into the actual use of information and communication technology and social media in music teaching. Ultimately, the aim of the paper is to present the numerous opportunities that information and communication technology and social media provide to the educational system and, accordingly, to increase interest in their implementation for the purpose of improving the quality of the learning and teaching process in music teaching.

Keywords: Information and Communication Technology, Social Media, Contemporary Approaches In Learning And Teaching, Music Teaching

Emotional Intelligence of Secondary Education Teachers in the Southern Region of Albania: Level and Influence of Demographic Factors

V.Caushi

University of Tirana, Faculty of Social Science, AL. email: valbona.caushi@gmail.com

E.Zhilla

University of Tirana, Faculty of Social Science, AL. email: adazhilla@gmail.com

A.Sotiri

University of Gjirokastra, AL. email: aida_sotiri@yahoo.com

Abstract

The effectiveness of the teaching learning process is inseparable from the overall quality of instruction. However, in recent years, the standards and competency frameworks that educators must satisfy have become increasingly stringent, driven by heightened demands and the expectations of a broad range of stakeholders. Consequently, teachers carry an expanding array of responsibilities ranging from lesson planning and delivery, student assessment, and ongoing professional development to research activities for career advancement. Such a collection of duties often precipitates negative emotional states, stress, depressed mood, irritability, and disappointment, which, in turn, compromise pedagogical effectiveness and impede students' academic achievement. Therefore, it is essential for educators not only to master the pedagogical techniques necessary for optimal knowledge transfer but also to cultivate emotional self-regulation skills, which Goran (2015) identifies as Emotional Intelligence.

Given their pivotal role in facilitating learning, teachers should strive to maintain a stable emotional equilibrium. This balance, at the core of emotional intelligence, enables educators to manage their affective responses effectively and to foster a supportive classroom environment. By developing competencies such as emotional awareness, emotion regulation, empathy, and interpersonal skills, teachers can enhance their instructional performance and more effectively address the diverse needs of their students. Ultimately, integrating emotional intelligence into teacher training and professional practice is crucial for promoting educators' well-being and for achieving students' academic success. Various studies have demonstrated that individuals with a high level of emotional intelligence tend to attain greater professional success.

The present study describes and identifies the overall level of emotional intelligence among secondary school teachers in the Southern Region of Albania about well-being, self-control, emotionality, and sociability. Another aim of this research was to examine the relationship between emotional intelligence and demographic variables such as age, gender, educational level, and years of professional experience. The results indicate that the sample exhibited a moderate level of emotional intelligence. Gender, age, educational level, and years of experience did not have a significant impact on their emotional intelligence.

Keywords: Emotional Intelligence, Instructional Process, Teacher Well-Being, Secondary Education, Emotional Self-Regulation

The Role of Didactic Materials and the Physical Environment in the Inclusion of Students with Special Needs in Primary Education

MSc. Aida Sotiri

"Eqrem Çabej" University – Faculty of Educational Sciences, Basic Unit of Teaching
Methodology and Didactics, Gjirokastër, Albania

MSc. Valbona Caushi

University of Tirana – Faculty of Social Sciences, Department of Pedagogy and Psychology

Loreta Mamani

"Eqrem Çabej" University – Faculty of Educational Sciences, Basic Unit of Teaching
Methodology and Didactics, Gjirokastër, Albania

Abstract

According to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD), states are obligated to ensure an inclusive education system at all levels, including the provision of a suitable physical environment and materials that enable equal access to learning (United Nations, 2006). However, for inclusion to be effective, it is not only a political or legal matter but, above all, a pedagogical issue that requires institutional commitment and a professional culture. This education must represent a human rights-based approach, include children with disabilities, and aim to provide them with equal opportunities like all other students. One of the challenges for our schools remains that, in many cases, the school environments do not meet the needs of students with special needs. This is related to how learning environments and teaching materials are built and designed. The paper presented analyzes, through questionnaires, interviews, and observations, how didactic materials and the learning environment or infrastructure affect the inclusion of students with special needs. The exclusion of children with disabilities often does not occur due to their impairments, but due to the barriers created by an unfriendly physical environment and the lack of adapted learning materials (UNICEF, 2014). The empirical part of this study focuses on elements such as: the content and format of teaching materials, flexibility in their use, the level of adaptation of classrooms and corridors, access to restrooms and common areas, and the use of assistive technological tools. The study analyzes data collected through interviews with primary education teachers and observations in public schools in the cities of Gjirokastër and Përmet. The results show that the lack of an inclusive approach in the design of physical spaces and the development of teaching materials is one of the main obstacles to the real inclusion of children with special needs in primary education in these cities. Many schools still do not meet minimum accessibility standards, and teachers often feel unprepared to adapt materials for students with different needs. The recommendations based on the findings of this study are addressed to educational institutions to improve school infrastructure to ensure equal access for all children, to provide and develop adapted and flexible didactic materials, and to increase demands on teachers for their professional development.

Keywords: Inclusive Education, Students with Special Needs, Learning and Physical Environment, Environmental Barriers, Assistive Technology, Professional Development

Transformative Effects of NLP Interventions on Primary Schoolchildren at Risk of ADHD: Teachers' Perspectives and Associated Psychological and Risk Factors

Razan Mhanna

Clinical and Epidemiological Research Laboratory, Faculty of Pharmacy, Lebanese University, Hadat, Lebanon

e-mail: razan.mhanna@liu.edu.lb

Furat Taha

Clinical and Epidemiological Research Laboratory, Faculty of Pharmacy, Lebanese University, Hadat, Lebanon

e-mail: furat-tahabw@hotmail.com

Georges Hatem

Clinical and Epidemiological Research Laboratory, Faculty of Pharmacy, Lebanese University, Hadat, Lebanon

e-mail: georges.r.hatem@gmail.com

Abstract

Neuro-Linguistic Programming (NLP), a personalized educational approach, can enrich psychological connections and cultivate vital cognitive skills in children. This study explored the transformative impact of NLP interventions on primary schoolchildren at higher risk of Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) from teachers' perspective as a primary objective. Secondary objectives included ADHD incidence, psychological factors, and risk factors. Executed over five months in a Lebanese private school, this cohort study involved 130 students (mean age: 8.7 years) spanning grades 1 to 5. NLP activities were implemented, and pre-and post-intervention assessments relied on teachers' reports, utilizing the NICHQ Vanderbilt Assessment Scale. Caregivers provided sociodemographic data, and data analysis employed SPSS version 29. The p-value was set at 0.05 for statistical significance. Primarily females (60.5%) and evenly distributed across grades, the sample (supplied mostly by mothers, 82.6%) averaged 39.7 years with high education levels. Teachers' responses were comparable ($p > 0.05$). Mainly French (36.2%) or Arabic (30.8%) language teachers participated. The prevalence of inattentive students was 12%, while predominantly hyperactive and combined students were 8.5%. Inattentive type risk factors included 8-11 years of age (13.6%; $p = 0.034$), male gender (15.8%; $p = 0.046$), and grade one class (21.4%; $p = 0.038$). Divorced, lower economic status and unemployed parents were associated with higher ADHD risk. Single-child families had more conduct disorder risk (18.8%; $p = 0.045$). Teachers reported poor academic and behavioral performance, but percentages dropped to zero post-NLP. Inattentive, hyperactive, and combined ADHD symptoms significantly improved, along with reduced oppositional/conduct and anxiety/depression risks. Academic performance, particularly in written expression, showed improvement (18% to 9.1%; $p = 0.05$). This study underscores the critical role of teacher-student bonds, student motivation, confidence, and collaborative parent-teacher efforts in detecting early inattentive or hyperactive symptoms.

Keywords: Attention Deficit Hyperactivity Disorder; Teachers; Neuro-Linguistic programming; Schoolchildren; Academic performance

Examining The Level of Perceived Managerial Coaching Behavior, Job Satisfaction, and Job Performance Among Staff Employees in the Cable Manufacturing Industry in Sri Lanka

Erandi Fernando

University of Kelaniya, Sri Lanka,

e-mail: erandiishara71@gmail.com, Orcid No: 0009-0005-2706-7779

Udaya Mohan Devadas

University of Kelaniya, Sri Lanka,

e-mail: udayamohan@kln.ac.lk, Orcid No: 0009-0007-5696-6698

Abstract

Employee performance is a core factor that determines the competitiveness of an organization. Identifying the key factors that influence performance can be very beneficial. Several factors can impact employee performance and satisfaction. Among them, managerial coaching is a powerful factor that is widely discussed nowadays. Therefore, the purpose of this study was to examine the extent to which coaching behaviors are currently being used among the employees in the cable manufacturing industry while assessing the level of employee performance and job satisfaction. Accordingly, this study has three research objectives; to assess the level of perceived managerial coaching behavior; to assess the level of job performance; to assess the level of job satisfaction among staff employees in the cable manufacturing industry in Sri Lanka. This study followed the post positivistic research paradigm. Data was collected using a self-reported questionnaire from 136 staff. Mean analysis was used to assess the level of variables. The researchers concluded that managerial coaching practices in the company are at a moderate level, and as a result, employee performance and job satisfaction are also moderate. Therefore, the organization should further pay more attention to modern coaching practices and link them to the organization's performance system. These research findings guided the researchers to recommend that in order to enhance employee performance and job satisfaction, awareness programs and continuous training should be organized to update and improve managers' knowledge and skills regarding modern coaching practices and to implement a coaching-based performance management system in the organization.

Keywords: Contextual Performance, Job Satisfaction, Job Performance, Managerial Coaching Behavior, Task Performance

A Level of Existence of Career Development Opportunities and Employee Retention Among Non-Executive Employees in Plastic Manufacturing Industry in Sri Lanka

Maleesha Wijesinghe

Undergraduate, University of Kelaniya, Sri Lanka,

e-mail: nethminiwijesinghe2000@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-3457-1114

Udaya Mohan Devadas

University of Kelaniya, Sri Lanka,

e-mail: udayamohan@kln.ac.lk, Orcid No: 0009-0007-5696-6698

Abstract

The purpose of this study is to examine the levels of career development opportunities and employee retention among non-executive employees in the plastic manufacturing industry in Sri Lanka. In recent years, employees are increasingly seeking more than just a competitive remuneration package. The opportunity to enhance their skills through professional development is a key factor in their job satisfaction. Despite the great emphasis placed on professional development practices in Western countries, only a few companies in Sri Lanka implement such strategies, leaving a huge gap in local organizations. The study was cross-sectional, and the data was collected from 139 non-executive employees from the plastic manufacturing industry Sri Lanka, using a random sampling method. Primary data were gathered via a questionnaire. The data collected was analyzed using univariate and bivariate methods through Statistical Package for Social Science (SPSS), version 20.0. According to the mean analysis, employees' perceptions of career development opportunities were moderate, with the mean value for career development opportunities being 3.1108. In the same way, the mean value for employee retention was 3.1715, indicating a moderate level of retention. Additionally, both variables' standard deviations fell within reasonable bounds, suggesting that the data distributed equally around the mean. These results provide the knowledge of the current levels of career development opportunities and employee retention among non-executive employees within the plastics manufacturing sector. The research study suggests that organizations should have a predetermined package for career development of employees within the organizations. It is recommended to conduct 360 degrees surveys, targeted training programs, clear internal policies to assess professional competencies, mentorship programs, and develop individualized career paths. Thus, it is suggested that the organizations should provide career development opportunities at their level best to the employees so as to retain the top talent employees within the organization in the long run.

Keywords: Career Development Opportunities, Employee Retention, Non-Executive Employees, Plastic manufacturing industry in Sri Lanka

Examining the Level of Perceived Organizational Justice and Employees' Job Satisfaction of Executive Level Employees in the Telecommunication Industry in Sri Lanka

Viraji Amarasekara

University of Kelaniya, Sri Lanka,

e-mail: vdewmin@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-0363-9792

Udaya Mohan Devadas

University of Kelaniya, Sri Lanka,

e-mail: udayamohan@kln.ac.lk, Orcid No: 0009-0007-5696-6698

Abstract

Organizational justice, which is defined as employees' perception of fairness in the workplace, is very important as it positively affects the work attitude of employees such as job satisfaction, motivation, and commitment. Hence the purpose of this study was to examine the level of perceived organizational justice and employees' job satisfaction in the telecommunication industry in Sri Lanka. The level of three primary organizational justice dimensions— distributive, procedural, and interactional justice—and the level of employees' job satisfaction were measured in the study. Accordingly this study was performed in order to achieve research objectives to measure the level of organizational justice under three dimensions which are distributive justice, procedural justice, interactional justice and also to measure the level of employees' job satisfaction in the telecommunication industry. This study employed post positivism as a research paradigm and considered the executive level employees as the research population. Using the simple random sampling method, a sample of the study was selected, and data collected from 206 respondents from an online survey of self-reported questionnaire. Mean analysis were conducted to test level of organizational justice and level of employees' job satisfaction. Through the findings of the study, it was identified that there is a low level of organizational justice and job satisfaction within the executive level employees. The study findings recommended that decision-making processes with clear and reliable policies, open communication with regular updates should be enhanced and continually assess and track employee satisfaction with perceived justice to promote justice within the industry.

Keywords: Organizational Justice, Distributive Justice, Procedural Justice, Interactional Justice, Job Satisfaction

Factors Affecting the Employees' Behavioral Intention to Use E-Learning Platform in the Tire Industry in Sri Lanka

Dilani Apsara Abewickrama

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: dilaniapsara2222@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-9428-6091

Udaya Mohan Devdas

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: udayamohan@kln.ac.lk, Orcid No: 0009-0007-5696-6698

Abstract

Employee development in the tire industry is highly important since it has direct impacts on productivity, innovation, and operational efficiency in general. The tire industry in Sri Lanka uses specific skills and knowledge that help meet the challenges of the competitive global market. Continuous employee development ensures that the workers are abreast of new technological and process improvements that help improve product quality and safety standards. Accordingly, the main objective of this study was to analyze factors affecting the employees' behavioral intention to use e-learning platform in the tire industry in Sri Lanka. This was a quantitative and cross-sectional study to collect data through a structured questionnaire using simple random sampling technique. A survey was applied to a sample of 152 collaborators who work in the tire industry in Sri Lanka and 147 responses were received. The mean analysis was conducted to test effectively the selected factors that could affect employee's behavioral intention to use e-learning platforms in their learning and training. The analyzed result showed that there is a high level of behavioral intention among the employees in the tire manufacturing industry with a mean value for behavioral intention of 4.0238. Additionally, the factors affecting employees' behavioral intention to use E-learning platforms included performance expectancy, effort expectancy, social influence, facilitating conditions and perceived enjoyment that reported a high mean level. Based on the results, the authors recommend to clearly communicate the importance of using E-learning platforms in learning, investing in 'easy-to-use E-learning platforms', creating proper social influence for E-learning, rewarding active E-learning uses, and the application of gamified elements in E-learning. Moreover, the findings may be useful for the professionals in the same industry as well as others to get insights from the given recommendation.

Keywords: E-learning platform, Performance expectancy, Effort expectancy, social influence, Behavioral intention, Facilitating conditions, Perceived enjoyment, Tire industry in Sri Lanka

Cultivating Curiosity and Compassion: A Positive Acceptance Framework for ARFID Recovery

İpek Kaplan

University of Nottingham, School of Bioscience, United Kingdom

E-mail: stxik7@nottingham.ac.uk, Orcid No: 0009-0009-5054-3007

Anastasia-Viktoria Lazaridi

Plymouth University, School of Health Professions, United Kingdom

e-mail: anastasia.lazaridi@postgrad.plymouth.ac.uk, Orcid No: 0000-0002-4610-6770

Abstract

Avoidant/Restrictive Food Intake Disorder (ARFID) is classified in the Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders as a feeding and eating disorder characterised by a limited intake of food without concerns about weight or body shape. Epidemiological studies estimate the prevalence of ARFID to be between 0.3% and 15.5% in children and between 0.3% and 4.1% in adults. Although there is increasing awareness of this disorder, many existing interventions tend to be deficit-focused, prioritising compliance rather than individual choice. This paper presents a new perspective on ARFID recovery by focusing on positivity and acceptance. Rooted in positive psychology, it emphasises safety, self-compassion, and empowering clients. Building on Cognitive Behavioral Therapy for ARFID (CBT-AR) and Acceptance and Commitment Therapy (ACT), we propose integrated strategies such as sensory ladders, interoceptive exposure, and values-driven goal-setting. These strategies respect and accommodate each individual's pace and preferences. At the core of this framework is the concept of acceptance, not as a form of resignation, but as a gateway to exploration and flexibility. Clients are encouraged to approach food with curiosity instead of coercion, utilising playful food engagement exercises to help desensitise sensory aversions. Collaborative autonomy is promoted through shared decision-making and the implementation of "bravery scales," which allow for measurable yet meaningful progress. Research on neuroplasticity indicates that positive emotional experiences can create new neural pathways, leading to reduced anxiety and reinforcing adaptive behaviors. Case studies demonstrate that combining these methods can increase dietary variety, lower mealtime anxiety, and enhance overall quality of life. By shifting from avoidance to acceptance within a strengths-based approach, practitioners can assist ARFID clients in developing resilience, autonomy, and sustainable nourishment.

Keywords: ARFID, Positivity, Recovery, Autonomy

Assessment of the Impact of Neuro-linguistic Programming on the Academic Performance of Primary School Children in Lebanon

Diana Ghanem

Clinical and Epidemiological Research Laboratory, Faculty of Pharmacy, Lebanese University, Hadat, Lebanon

e-mail: diana.ghanem@live.com

Marwa Manana

Clinical and Epidemiological Research Laboratory, Faculty of Pharmacy, Lebanese University, Hadat, Lebanon

e-mail: marwa.x.manana@gmail.com

Sarah Tarhini

Clinical and Epidemiological Research Laboratory, Faculty of Pharmacy, Lebanese University, Hadat, Lebanon

e-mail: sarahakramtarhini@gmail.com

Abstract

Neuro-linguistic programming (NLP) has been applied in different sectors, including education, to help students develop their skills and overcome academic, social, and behavioral triggers. This study aims to assess the impact of applying NLP on reducing school triggers of primary schoolchildren in Lebanon and improving the intellectual capacity and abstract reasoning skills of primary school children. A four-month research investigation was performed involving 128 participants aged 6 to 11 years. The study employed a before-and-after intervention approach, administering a developed questionnaire and the Raven's Colored Progressive Matrices test before and after the NLP intervention, consisting of four sessions for teachers and one for students. The NLP intervention reduced academic trigger scores from 3.91 to 3.54 and behavioral trigger scores from 4.48 to 3.9, specifically among children 9 years and above. However, social and environmental trigger scores were significantly reduced among all children post-NLP treatment ($p < 0.001$ and $p = 0.007$, respectively). A negative correlation was identified between trigger scores and age (-0.408 , -0.343 , -0.448 for academic, behavioral, and social scores, respectively; $p < 0.001$), indicating a decrease in trigger scores with age. Nevertheless, NLP was more effective in males than females ($p < 0.05$). The most substantial correlations were observed between students' age and grade (-0.448 and -0.516 , respectively) and social trigger scores. In contrast, minimal correlations were found between parents' marital status, level of education, economic situation, working status of parents, and the total number of children with any trigger scores. Students with divorced or separated parents exhibited significantly higher academic trigger scores [$B = 1.43$ (0.29 - 2.55); $p = 0.014$]. Children living with their fathers showed a reduction in social trigger scores ($B = -1.05$ [-1.93 - -0.10]; $p = 0.030$). Findings showed significant performance improvements, especially among older students aged 8 to 11. **Conclusion:** NLP strategies prove to be effective in reducing learners' triggers across various dimensions.

Keywords: Neuro-Linguistic Programming, Intervention, School, Children, Triggers, Lebanon, Education

A Level of Existence of Career Development Opportunities and Employee Retention Among Non-Executive Employees in Plastic Manufacturing Industry in Sri Lanka

Maleesha Wijesinghe

Undergraduate, University of Kelaniya, Sri Lanka,

e-mail: nethminiwijesinghe2000@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-3457-1114

Udaya Mohan Devadas

University of Kelaniya, Sri Lanka,

e-mail: udayamohan@kln.ac.lk, Orcid No: 0009-0007-5696-6698

Abstract

The purpose of this study is to examine the levels of career development opportunities and employee retention among non-executive employees in the plastic manufacturing industry in Sri Lanka. In recent years, employees are increasingly seeking more than just a competitive remuneration package. The opportunity to enhance their skills through professional development is a key factor in their job satisfaction. Despite the great emphasis placed on professional development practices in Western countries, only a few companies in Sri Lanka implement such strategies, leaving a huge gap in local organizations. The study was cross-sectional, and the data was collected from 139 non-executive employees from the plastic manufacturing industry Sri Lanka, using a random sampling method. Primary data were gathered via a questionnaire. The data collected was analyzed using univariate and bivariate methods through Statistical Package for Social Science (SPSS), version 20.0. According to the mean analysis, employees' perceptions of career development opportunities were moderate, with the mean value for career development opportunities being 3.1108. In the same way, the mean value for employee retention was 3.1715, indicating a moderate level of retention. Additionally, both variables' standard deviations fell within reasonable bounds, suggesting that the data distributed equally around the mean. These results provide the knowledge of the current levels of career development opportunities and employee retention among non-executive employees within the plastics manufacturing sector. The research study suggests that organizations should have a predetermined package for career development of employees within the organizations. It is recommended to conduct 360 degrees surveys, targeted training programs, clear internal policies to assess professional competencies, mentorship programs, and develop individualized career paths. Thus, it is suggested that the organizations should provide career development opportunities at their level best to the employees so as to retain the top talent employees within the organization in the long run.

Keywords: Career Development Opportunities, Employee Retention, Non-Executive Employees, Plastic manufacturing industry in Sri Lanka

Examining the Level of Perceived Organizational Justice and Employees' Job Satisfaction of Executive Level Employees in the Telecommunication Industry in Sri Lanka

Viraji Amarasekara

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: vdewmin@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-0363-9792

Udaya Mohan Devadas

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: udayamohan@kln.ac.lk, Orcid No: 0009-0007-5696-6698

Abstract

Organizational justice, which is defined as employees' perception of fairness in the workplace, is very important as it positively affects the work attitude of employees such as job satisfaction, motivation, and commitment. Hence the purpose of this study was to examine the level of perceived organizational justice and employees' job satisfaction in the telecommunication industry in Sri Lanka. The level of three primary organizational justice dimensions— distributive, procedural, and interactional justice—and the level of employees' job satisfaction were measured in the study. Accordingly this study was performed in order to achieve research objectives to measure the level of organizational justice under three dimensions which are distributive justice, procedural justice, interactional justice and also to measure the level of employees' job satisfaction in the telecommunication industry. This study employed post positivism as a research paradigm and considered the executive level employees as the research population. Using the simple random sampling method, a sample of the study was selected, and data collected from 206 respondents from an online survey of self-reported questionnaire. Mean analysis were conducted to test level of organizational justice and level of employees' job satisfaction. Through the findings of the study, it was identified that there is a low level of organizational justice and job satisfaction within the executive level employees. The study findings recommended that decision-making processes with clear and reliable policies, open communication with regular updates should be enhanced and continually assess and track employee satisfaction with perceived justice to promote justice within the industry.

Keywords: Organizational Justice, Distributive Justice, Procedural Justice, Interactional Justice, Job Satisfaction

The Impact of 360⁰ Performance Appraisal, Job Performance and Job Satisfaction of Software Developers in Software Development Industry in Sri Lanka

Dimitri Premarathne

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: dimitrisasinika@gmail.com, Orcid No: 0009-0004-3223-7392

Udaya Mohan Devadas

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: udayamohan@kln.ac.lk, Orcid No: 0009-0007-5696-6698

Abstract

The 360 degree performance appraisal system is proposed as a part of the individual or organizational development within the software development industry in Sri Lanka in order to create a performing culture. The Authors dedicate this study to identify the level of the perceived effectiveness of 360-degree performance appraisal system, the level of job performance and the level of job satisfaction among the employees in the software development companies. This study was designed as a quantitative and cross-sectional study, collecting data through a structured questionnaire from 103 software developers, selected using random sampling method. Descriptive analysis was used to test the objectives of the study. The study revealed that the level of the perceived effectiveness of 360 degree performance appraisal system is high and the level of the job performance and the level of job satisfaction among software developers are also high among the software developers in Sri Lanka. Based on results, the authors recommend that the organization should focus more on facilitating performance culture. Further, to maintain the effectiveness of 360 degree appraisal system, regular feedback cycles, training the evaluators, and strengthening periodic reviews are essential. To support high job performance, it is crucial to invest in continuous learning opportunities, promote goal-oriented work environments, and encourage knowledge sharing among teams. For sustaining high job satisfaction, it is identified as crucial to recognize employee contributions, offer growth opportunities, maintain open communication, and ensure a healthy work life balance while energizing a performance culture through 360 degree performance appraisal system.

Keywords: 360⁰ Performance appraisal, Task performance, contextual performance, Job satisfaction

A Mean Analysis for Factors Affecting The Environmental Friendly Behavior Among Employees of A Selected Government Ministry

Kaveesha Kahanda

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: kaveeshakahanda2@gmail.com, Orcid No: 0009-0006-1006-8369

Udaya Mohan Devadas

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: udayamohan@kln.ac.lk, Orcid No: 0009-0007-5696-6698

Abstract

Employees' environmentally friendly behavior is a fundamental factor that determines sustainability within the organization. Identifying key factors that influence environmentally friendly behavior is beneficial. Therefore, the aim of this study was to examine the level of factors affecting the environmentally friendly behavior among employees of the selected government ministry. Accordingly, this study achieved the objective to assess the level of factors influencing environmentally friendly behavior among employees. Specifically, Employee attitudes (EA), Subjective norms (SN), perceived behavioral control (PBC), environmental awareness (EAA) and organizational culture (OC) on employee environmentally friendly behavior (EFB) were assessed. This study followed the post positivistic research paradigm to undertake it as a quantitative field study. The simple random sampling method was used, selecting a sample size of 292 employees from the ministry's all employees. The researcher distributed an online survey questionnaire to respondents to collect data. The Mean analysis was conducted to test effectively the selected factors that could affect environmentally friendly behavior of the employees. The results indicated a low level of environmentally friendly behavior among the employees in the selected government ministry, with a mean value of 1.8055. Additionally, the factors affecting environmentally friendly behavior, including Employee Norms (SN), Perceived Behavioral Control (PBC), environmental awareness (EAA) and organizational culture (OC) had a low mean level. Based on the research results, it is suggested to launch a comprehensive awareness program to improve environmentally friendly behavior. Further it is recommended to empower employees by providing necessary resources and support, enabling them to take control of their environmentally sensitive actions and promote environmentally friendly behavior within the ministry.

Keywords: Employee Attitudes, Environmental Awareness, Environmentally Friendly Behavior, Organizational Culture, Perceived Behavioral Control, Subjective Norms

Descriptive Study on Flexible Working Arrangements, Work-Life Integration, and Work Stress among Staff-Level Employees in The Information Technology Sector in Sri Lanka.

Piyumi, S. A. N.

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: nimashapiyumi2000@gmail.com, Orcid No: 0009-0008-6422-4034

Devadas, U. M.

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: udayamohan@kln.ac.lk, Orcid No: 0009-0007-5696-6698

Abstract

The Information Technology (IT) sector plays a crucial role in all industries and affects the country's economic growth. Within the competitive, technologically driven, and dynamic economic environment of today, Sri Lanka's IT sector has emerged as one of the fastest-growing industrial sectors. However, according to literature, the IT sector employees suffer from high work-life imbalance, high workload and work stress with a high employee turnover rate. Therefore, this study aimed at identifying the descriptive study on flexible working arrangements, work-life integration, and work stress among staff-level employees in the IT sector in Sri Lanka. The data were collected from eighty-six respondents using Google Forms. The research analysis method used was descriptive analysis. The results showed that the level of Work-Life Integration and the level of perception of flexible working arrangements among the respondents are moderate. The level of work stress among the respondents is also moderate. A better integration between work and personal lives is shown, however, there is still potential for enhancement in reaching higher levels of work-life integration and flexible working arrangements. Therefore, managers of the IT sector can make decisions related to their employees and implement relevant solutions to enhance their perception of flexible working arrangements and to implement favorable work-life integration initiatives. The reported level of workplace pressure needs to be addressed to ensure employee well-being. Otherwise, it will affect employee performance, job satisfaction, and work-life conflicts as well their mental health. The company management should further launch employee wellbeing programs, and training programs focusing on the critical areas of the factors, considered in this study.

Keywords: Information Technology sector, Flexible Working Arrangements, Work-Life Integration, Work stress, work-life imbalance

Identification of The Latest Technologies in Human Resource Management in The Information Technology Industry in Sri Lanka

Rahma Saadiya Zuhri

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: rahmaszuhri@gmail.com, Orcid No: 0009-0009-5609-074X

Udaya Mohan Devadas

University of Kelaniya, Sri Lanka

e-mail: udayamohan@kln.ac.lk, Orcid No: 0009-0007-5696-6698

Abstract

The existing literature reveals that the current corporate world is gradually gravitating towards utilizing technology to expand its potentials. In such a context, the use of different technologies for Human Resource Management (HRM) processes is increasing at global and regional levels. However, such technological applications in HRM within the context of Sri Lanka's IT industry is not evident in the literature. Hence, the prime focus of this study was to identify the modern technologies applied in HRM processes and practices in the IT industry in Sri Lanka. The research was designed as a qualitative phenomenological study, analyzing data using phenomenological research protocol, collected from ten in-depth interviews with top HR professionals from leading IT companies in Sri Lanka across various seniority levels. The study identified the integration of latest technologies, used in HRM practices within the IT industry in Sri Lanka while identifying such latest trends in the endeavor. The study revealed that the technologies used in HRM practices in IT companies in Sri Lanka are Automation, Artificial Intelligence, Generative AI, System Advancements, Digitalization, Data Analytical Tools and Special Features and Customization of technological tools. The authors thus recommend that a strategic assessment is required to rightly identify the optimal level of technological applications in HRM and justify their contributions to the overall business strategy using an appropriate cost-benefit analysis. Further, the data security and Cybersecurity should be guaranteed for sustainable technological application in HRM processes and their outcomes. The practitioners should be cautious in balancing the 'human touch in HRM' and 'technological applications in HRM' rightly to avoid unwanted problems. The study findings are useful for both academic research designs and practical policy designs in the area concerned.

Keywords:, HRM practices and processes, human resource management, IT industry in Sri Lanka, latest technology

Factors Affecting Employee Turnover Intentions of Executive Level Employees in The Apparel Industry in Sri Lanka

Mahimi Hewage

University of Kelaniya, Orcid No:0009-0004-2514-6636, mahimihewage@gmail.com,
Sri Lanka

Udaya Mohan Devdas

University of Kelaniya, Orcid No:0009-0007-5696-6698, udayamohan@kln.ac.lk, Sri Lanka

Abstract

Employee turnover has become a greater challenge for companies in a highly competitive business environment. Employee turnover intention is the likelihood that an employee will think of voluntarily leaving the organization. This has become a great issue to any organization as it badly affects workforce stability, productivity, and organizational costs. Different social, economic, personal factors contribute to employee turnover intention. For an organization to be successful it is important for the company to understand why employees leave the company and place effective retention strategies in the company. Especially in the apparel sector it is vital to retain talented employees, hence the sector can remain very competitive, and Sri Lanka is country that heavily depends on the apparel industry, among other such industries. This study has been carried out to understand the factors that affect employee turnover intention of executive level employees in the apparel industry in Sri Lanka by collecting data from 160 executives in the apparel industry in Sri Lanka. In this study, work stress, burnout, compensation and benefits, and growth opportunities, were considered as the underlying reasons for turnover intentions. The study was carried out as a quantitative survey. The findings revealed that employees experience a high level of burnout and moderate level of work stress, while the employees are moderately satisfied with compensation, benefits and growth opportunities. The authors suggest addressing issues related to work stress and burnout through a targeted intervention, such as implementing stress management programs, offering career counseling services, and fostering a supportive work environment. It is important to enhance employee growth opportunities and consistently update salaries, wages and benefits in par with the industry- benchmark and employees' needs as well.

Key words: employee turnover intention, work stress, burnout, compensation, benefits, growth opportunities, Apparel industry in Sri Lanka.

Bollywood and the Pursuit of Happiness: Representations of Well-Being in Popular Indian Cinema

B. N. Kesur

Professor & Head,

P. G. Department of English,

Dean, Faculty of Humanities,

M. J. College (Autonomous), Jalgaon,

Maharashtra, India.

bnkesur@gmail.com

<https://Orcid.org/0000-0002-5613-2198>

Abstract

In contemporary India, where cinema is not merely a form of entertainment but a potent cultural institution, Bollywood plays a pivotal role in shaping public consciousness and articulating aspirations related to well-being. This paper explores how popular Hindi films construct, disseminate, and occasionally challenge dominant narratives of happiness, success, emotional fulfillment, and psychological resilience. Drawing from cultural studies, film theory, and the sociology of media, the study argues that Bollywood acts as both a **mirror and moulder** of societal attitudes toward well-being in an era marked by rapid globalization, technological acceleration, and shifting moral economies. Through a close analysis of select films—such as *3 Idiots* (2009), *Taare Zameen Par* (2007), *Dear Zindagi* (2016), and *Zindagi Na Milegi Dobara* (2011)—the paper investigates how these texts represent mental health, life choices, interpersonal relationships, and notions of personal and professional fulfillment. These films serve as cultural texts that both reflect the pressures of contemporary Indian society (e.g., academic competition, parental expectations, consumerism) and offer alternative scripts of self-realization and emotional literacy. Importantly, the paper examines how these cinematic narratives are consumed by a predominantly young audience, and how they influence the collective imagination of what it means to "live well" in modern India. Ultimately, the study posits that Bollywood's representations of well-being are not merely artistic expressions but active pedagogical forces that contribute to cultural discourses on happiness, resilience, and selfhood. In doing so, this research offers a nuanced lens into how popular culture in India functions as a contemporary repository and producer of psychological and social meaning, influencing the nation's evolving understanding of well-being across classes, genders, and generational divides.

Keywords: Bollywood Cinema, Well-Being, Popular Culture, Mental Health Representation, Youth Identity.

Indoor Air Quality and Cognitive Health in Schools: EDC(Mind)²

Klara Slezakova

LEPABE–ALiCE, Faculty of Engineering, University of Porto, Porto, PORTUGAL,

e-mail: slezakok@fe.up.pt, Orcid No: 0000-0001-5265-4186

Abstract

Indoor pollution has been recognized among the environmental risks to public health, with growing evidence highlighting the critical role of indoor air quality (IAQ) on occupants' health and well-being. However, policy efforts to improve IAQ often fail to produce meaningful changes, resulting in many indoor environments with poor air quality. In that regard, educational environments are especially relevant as they are critical social infrastructures of our society. The primary purpose of a school is to provide the optimal environment for social development and learning. Yet, data emphasize that poor IAQ and unsatisfactory thermal comfort (temperature, relative humidity, or noise) adversely affect students' cognitive performance, absenteeism, and academic results. A better understanding of these parameters and interactions is required to form a comprehensive IAQ management approach that will ensure the health, well-being, and academic success of all school occupants. EDC(Mind)² is a multidisciplinary project (funded by national funds through the Portuguese Foundation for Science and Technology FCT/MCTES, under the project PTDC/CTA-AMB/3040/2021, DOI: 10.54499/PTDC/CTA-AMB/3040/2021) that aims to address gaps in knowledge of children's exposure in educational environments, with emphasis on neurodevelopmental impacts, linking exposure to air pollutants (PM₁₀, PM_{2.5}, PM₁, ultrafine, VOCs, CO₂, CO, NO₂), environmental parameters (temperature, relative humidity), cognitive condition, and social behavior. The field work started in 2024 in Porto, Portugal (still ongoing) and will include a population of 1800 students (aged 6-10 yrs) across 20 public primary schools. At each school, IAQ monitoring is conducted continuously over 1 week (Monday–Friday; 2–4 classrooms), concurrently both indoors and outdoors, while population assessments include validated medical scales and questionnaires. The project will also support liaison between citizens and local and regional entities, thus contributing to the definition of public policies.

Keywords: Indoor air quality, cognitive performance, primary schools, pollutants

The Phenomenon of Bullying in School and Social Media Settings: A Psychosocial Perspective on Teenagers

Brunilda Laboviti

Klinika Laboviti, E-mail: klinikalaboviti@gmail.com, ALBANIA

Ilva Lamaj

Pedagoge në Universitetin “ Ismail Qemali”, E-mail: klinikalaboviti@gmail.com, ALBANIA

Greta Katreli

Klinika Laboviti, E-mail:klinikalaboviti@gmail.com, ALBANIA

Abstract

Today's teens and young adults are under a lot of stress, from the demands of school and the all-consuming impact of social media. On the other hand, feeling good emotions like happiness, hope and gratitude helps them deal with worry and keep their emotions in check. When it comes to teens and young adults, self-esteem is very important for how they see themselves and how they deal with problems in their daily lives. Social media is one of the biggest factors that affects significantly. If used correctly, it can be helpful, but it can also cause stress, bad comparisons, and feelings of not being good enough. The goal of this paper is to look at both, pros and cons of social media to see how it affects the mental and social health of young people. In the beginning of the paper, are discussed 4 main topics. These topics are: helping young people express themselves and build their personal identity; it strengthens social connections and the sense of belonging; it provides access to information and informal learning; and it promotes social engagement and activism. When teens and young adults use social media in a smart and active way, these perks help them grow up in a healthy way. The second part of the paper talks about the risks that could happen. These include social comparison and low self-esteem, more anxiety and sadness, becoming addicted to technology, cyber bullying, and losing the privacy. It also looks at things like attitude, gender, how the platforms are used and the amount of social support someone has that can change how social media affects them. At the end of the paper, some useful tips are given for responsible use of social media. These include how important it is to learn about technology, set personal limits, and get families and schools involved. It's important to know that social media doesn't have the same effect on everyone. It depends on a lot of personal and social factors.

Keywords: social media, youth well-being, self-esteem, mental health, social comparison, digital education, online identity, anxiety, depression.

A Comparative Study of the UYCEP and Zentrum zur Talentförderung

Çağlar Çetinkaya

UYCEP Deutschland, Germany

<https://Orcid.org/0000-0002-1943-7873> e-mail: caglarcetinkaya@hotmail.co.uk

Nizamettin Atlı

Zentrum zur Talentförderung, Hamm, Germany

<https://Orcid.org/0009-0008-7329-2629> e-mail: dr.atli@t-online.de

Abstract

Gifted children differ from their peers in cognitive, socio-emotional, and behavioral aspects. These differences arise from their higher potential. “UYCEP” and “Zentrum zur Talentförderung” are institutions working in the field of preschool giftedness. UYCEP from Türkiye and “Zentrum zur Talentförderung” from Germany were selected for comparison. Gifted children can be identified and developmental assessment in early childhood to reveal their talents. There are different approaches to the developmental assessment and identification of gifted children in Germany and Türkiye. Germany and Türkiye both conduct efforts to developmental assessment and identify gifted children in early childhood. The purpose of this study is to compare how can gifted preschool children are identified in Germany and Türkiye. In the study, a comparison was made through document analysis. Horizontal and descriptive approaches from comparative studies were used in the study. In the study, comparisons were made in areas such as the scale used for the identification of gifted children in preschool, the training of scales, the selection of applicants, and the age of scale and test implementation. As a result of the study, it was found that Germany had more scales and tests, the training of applicant was longer, and children were identified and developmental assessed at younger ages. The results obtained in the process of applicants’ selection are similar. Recommendations were made according to the results obtained. As a result of the research, more comprehensive developmental assessment identification should be carried out in the preschool period in Türkiye. With developmental assessment and identification like in Germany, Türkiye will be able to find more gifted students with high potential in early childhood. In this way, students at school will be transformed and more qualified education will be provided in the future.

Keywords: Germany, Türkiye, Gifted Education, Early Childhood, Preschool Children

Correspondence Author

Sağlıkta Yapay Zekâ Destekli Uygulamaların Bireysel İyi Oluş Üzerindeki Etkisi: Dijitalleşme ve Hayat Boyu Öğrenme Perspektifi

Fatma Genç

Giresun Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik bölümü

fatma.genc@giresun.edu.tr, Orcid No:0000 0001 8777 4276

Özet

Sağlık uygulamalarında yapay zekâ, sadece klinik karar destek süreçlerinde değil, aynı zamanda bireyin psikososyal destek, sağlık eğitimi ve öz bakım kapasitesini artırma gibi çok boyutlu iyi oluş alanlarında da etkili bir araç olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sağlıkta yapay zekâ destekli uygulamaların bireysel iyi oluş üzerindeki etkisini dijitalleşme ve hayat boyu öğrenme perspektifiyle ele alan akademik yayınları bibliyometrik yöntemle analiz etmektir. Araştırmada, Web of Science veri tabanından 2022–2025 yılları arasında yayımlanan ve "Nursing" kategorisinde yer alan 478 makale bibliyometrik analiz yöntemiyle incelenmiştir. VOSviewer yazılımı kullanılarak anahtar kelime eşgörünüm analizleri, yazar, kurum ve ülke bazlı işbirliği haritaları görselleştirilmiştir. Analiz sonucunda, “mental health”, “mental health nursing”, “simulation” ve “nursing students” gibi kavramların hemşirelik literatüründe öne çıktığı; en yoğun yayının ise 2024 yılında gerçekleştiği saptanmıştır. En fazla yayın üreten ülkeler ABD, Avustralya ve İngiltere olmuştur. Hemşireliğin dijital sağlık dönüşümünde kritik bir rol üstlendiğini ve bireysel iyi oluşa yönelik hizmetlerin yeniden yapılandırılmasında öncü bir meslek grubu olduğunu ortaya koymaktadır. Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde, yapay zekâ uygulamalarının hemşirelikte etik, erişilebilir ve etkili kullanımına yönelik dijital okuryazarlık eğitimlerinin artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, bireysel iyi oluş, dijital sağlık, hayat boyu öğrenme

Ebeveynlerin Teknoloji Kullanım Alışkanlıklarının 48-60 Aylık Çocukların Aile Algılarına Yansıması

Esra Kabaca

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı
Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi, Türkiye

esra.kabaca@gop.edu.tr, Orcid: 0009-0008-5966-9071

Pınar Aksoy

Doç. Dr. Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul
Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Türkiye aksoypnr@gmail.com, ORCID: 0000-0001-6107-3877

Özet

Günümüzde teknolojik araçların aile yaşamındaki önemi hızla artmakta, bu durum çocukların aile içi ilişkileri algılayış biçimini doğrudan etkilemektedir. Özellikle çocukların duygusal ve sosyal gelişimlerinin temelini atıldığı okul öncesi dönemde, ebeveynlerin teknolojiyle olan ilişkilerinin çocukların aile bağlarını nasıl deneyimlediği üzerinde belirleyici olabilmektedir. Çocuklar, gelişim süreçlerinde çevrelerini gözlemleyerek öğrenirken, ebeveynlerin bu yöndeki tutum ve davranışları onların benlik algısı, sosyal becerileri ve sosyal uyumları üzerinde önemli yer tutmaktadır. Buna karşın, sınırlı dil becerileri ve iletişim yetisi nedeniyle duygularını ifade etmekte zorlanan bu yaş grubundaki çocuklar, resim yapma gibi yaratıcı yollarla kendilerini daha rahat dışa vurmakta; bu yönde yapılan çocuk resimleri de aile içi ilişkileri ve dinamikleri hakkında önemli ipuçları sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ebeveynlerin teknoloji kullanım alışkanlıklarının 48-60 aylık çocukların aile algılarına yansımasını incelemektir. Araştırmada açıklayıcı sıralı karma desen kullanılmıştır. Çalışma grubunu, Tokat Merkez’de anaokuluna devam eden 48-60 aylık çocuklar ve ebeveynleri oluşturmuştur. Çalışmanın nicel verileri ebeveynlere yönelik “Teknoloji Kullanım Alışkanlığı Ölçeği” ile toplanırken, nitel çalışma verileri de çocuklara verilen “Bir aile çiz” yönergesi eşliğinde yapılan resimler ile bu resimler üzerine gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmelerle toplanmıştır. Çalışma verilerinin analizinde betimsel analiz kullanılmış; frekans (f) ve yüzde (%) değerlerine bakılmıştır. Bulgular, teknoloji kullanımı düşük olan ebeveynlerin çocuklarının daha sıcak, yakın ve etkileşim odaklı aile temsilleri çizdiğini göstermiştir. Buna karşılık, teknoloji kullanım düzeyi yüksek ebeveynlerin çocukları çizimlerinde iletişim eksikliği, mesafe ve duygusal kopukluk unsurlarına yer vermiştir. Çalışma sonuçları, çocukların aile yaşantılarını ve aile içi ilişki ağlarını doğrudan gözlemlediklerini ve bunu çizimlerine yansıttıklarını göstermiştir. Araştırma, 48-60 aylık çocukların aile kavramına yönelik iç dünyalarını anlamada aile çizimlerinin etkili bir araç olduğunu ortaya koymakta; ayrıca ebeveynlerin dijital medya ile ilişkilerini gözden geçirmeleri ve çocuklarıyla daha kaliteli zaman geçirmeye özendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir. Bu doğrultuda, ailelere yönelik bilinçlendirme çalışmalarının artırılması ve medya okuryazarlığı eğitimleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönem, dijital medya, teknoloji bağımlılığı, aile algısı.

Kronik Hastalıkların Yönetimine Yönelik Ulusal Politika Belgelerinde İyi Oluş Yaklaşımlarının İncelenmesi: Doküman Analizi

Fatma Genç

Giresun Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Türkiye

fatma.genc@giresun.edu.tr, Orcid No:0000 0001 8777 4276

Özet

Kronik hastalıklar, dünya genelinde olduğu gibi Türkiye’de de bireylerin yaşam kalitesini olumsuz etkileyen ve sağlık sistemlerinin uzun vadeli planlamasını gerektiren önemli sağlık sorunlarıdır. Son yıllarda, bu hastalıkların yönetiminde yalnızca fiziksel sağlık değil, bireyin psikolojik, sosyal ve çevresel refahını kapsayan iyi oluş yaklaşımları da önem kazanmaktadır. Türkiye’deki ulusal sağlık politikalarının bu kavramı ne ölçüde ele aldığı, ilgili belgeler aracılığıyla analiz edilmeye ihtiyaç duymaktadır. Bu çalışma, Türkiye’de kronik hastalık yönetimine dair politika belgelerinde iyi oluşa yönelik yaklaşımları analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bu çalışma nitel araştırma deseninde, doküman analizi yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığı, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı gibi kurumsal yapılar tarafından yayımlanan ve 2010–2024 yılları arasında yürürlüğe giren 10 politika belgesi taranmıştır. Belgeler içerik analizine tabi tutulmuş, iyi oluş kavramının geçtiği bağlamlar kodlanmış ve ana temalar belirlenmiştir. Belgelerde iyi oluş kavramı çoğunlukla dolaylı ifadelerle yer almıştır. Analiz sonucunda üç ana tema ve bunlara bağlı alt temalar belirlenmiştir: 1) Fiziksel İyi Oluşun Öncelenmesi, 2) Psikososyal İyi Oluşa Dolaylı Yaklaşım ve 3) Toplum Temelli Önleme ve Sağlık Okuryazarlığı. İncelenen belgelerde iyi oluş kavramı çoğunlukla açık biçimde ifade edilmemekle birlikte, fiziksel sağlık vurgusu ön planda yer almaktadır. Psikososyal iyi oluşa yönelik yaklaşımlar dolaylı olarak belgelerde yer almakta, ancak bu yönlerin hizmet planlamasına dâhil edilmeye başlandığı gözlenmektedir. Ayrıca, toplum temelli önleme yaklaşımları ve sağlık okuryazarlığını geliştirmeye yönelik stratejilerin belgelerde güçlü şekilde vurgulandığı görülmektedir. Bu sonuçlar, gelecekteki politika belgelerinde iyi oluşun çok boyutlu yapısını daha açık ve kapsamlı şekilde içermesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik hastalık yönetimi, sağlık politikası, iyi oluş

Kanserle Yaşamak: Biyopsikososyal İyi Oluşu Destekleyen Hemşirelik Yaklaşımları ve Entegre Bakım Stratejileri

Fatma Genç

Giresun Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Türkiye

fatma.genc@giresun.edu.tr, ORCID No:0000 0001 8777 4276

Özet

Kanser, bireylerin yalnızca fiziksel değil, aynı zamanda psikolojik, sosyal ve ruhsal boyutlarda da yaşam kalitesini etkileyen çok yönlü bir hastalıktır. Bu nedenle hemşirelik bakımında biyopsikososyal iyi oluşu destekleyen bütüncül yaklaşımlar önem kazanmaktadır. Bu araştırma, onkoloji hemşireliği alanında birey merkezli ve çok disiplinli bakımın gelişimi açısından önem taşıyan biyopsikososyal hemşirelik yaklaşımlarını ve entegre bakım stratejilerini bibliyometrik yöntemle değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Literatürde artan yayın sayısı, iyi oluşu destekleyen psikososyal destek, dayanıklılık, başa çıkma becerileri ve yaşam kalitesi gibi temaların hemşirelik çalışmalarında öne çıktığını göstermektedir. Çalışmada, Web of Science Core Collection veri tabanından elde edilen 411 akademik makale VOSviewer yazılımı kullanılarak analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, ABD ve Çin'in bu alanda hem yayın hem de iş birliği ağı açısından merkezî bir konumda olduğunu; Türkiye'nin ise artan katkısına rağmen uluslararası düzeyde sınırlı etkileşim ağına sahip olduğunu göstermektedir. Anahtar kelime analizinde “stress”, “coping”, “quality of life”, “nurses” ve “nursing students” kavramlarının öne çıkması, iyi oluş kavramının özellikle mesleki doyum, duygusal destek ve öğrencilik deneyimleri ile ilişkilendirildiğini göstermiştir. Ayrıca eş-atıf ve iş birliği analizlerinde literatürün belirli kümeler etrafında toplandığı, bu kümelerin psikolojik, eğitsel ve profesyonel temalarla şekillendiği belirlenmiştir. Bu çalışma, hemşirelikte bütüncül bakımın bilimsel temellerini güçlendirmek ve gelecek araştırmalar için stratejik bir harita sunmak açısından önemlidir. Bulgular, hemşirelik politikalarının belirlenmesinde ve klinik uygulamaların yapılandırılmasında referans niteliğindedir.

Anahtar Kelimeler: Psikososyal destek, bilimsel ağ, sağlık eğitimi, başa çıkma stratejileri

Çocukların Öz Düzenleme Düzeylerine Göre Kendilik Algılarının Görsel Temsilleri: Karma Desen Bir Araştırma

Dilruba Temur

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı
Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi, dilrubatemur04@gmail.com

Orcid no: 0009-0009-6840-0629

Pınar Aksoy

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi
Eğitimi Anabilim Dalı, aksoypnr@gmail.com

Orcid no: 0000-0001-6107-3877

Özet

Erken çocukluk dönemi, bireyin bilişsel, sosyal ve duygusal gelişiminin temelini atıldığı, kendilik algısının şekillendiği kritik bir süreçtir. Bu dönemde çocuklar çevreleriyle iletişim kurarken kendilerini ifade etme ihtiyacı duymaktadır. Sözel iletişimin yanı sıra sanatsal faaliyetler de bu ifadeyi desteklemektedir. Çocuk resimleri, çocukların düşünce, duygu ve algılarını yansıttığı önemli bir araçtır ve çocuk resimlerinde yer alan unsurlar da kendilik algılarının bir ifadesidir. Çocukların duygusal ve bilişsel gelişimlerinin temelini oluşturan öz düzenleme becerileri ile kendilik algıları arasındaki ilişkinin anlaşılması, erken müdahale ve destekleyici eğitim ortamlarının oluşturulması açısından büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmada, 5-6 yaş grubu çocukların düşük ve yüksek düzeyde öz düzenleme becerilerine sahip olmalarına göre kendilik algılarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışma, çocukların öz düzenleme düzeylerine ilişkin nicel verilerin ardından elde edilen çocuk resimleri ile görüşme verilerinin analiz edildiği, nitel verilerin ağırlıklı olduğu bir karma desen araştırmasıdır. Çalışmanın nicel verilerinin toplanmasında “4-6 Yaş Çocuklarına Yönelik Öz Düzenleme Becerileri Ölçeği” kullanılmış ve buna dayalı olarak düşük (n=14) ve yüksek (n=12) öz düzenleme düzeyine sahip olduğu belirlenen bir grup çocuk üzerinden de çalışmanın nitel verileri toplanmıştır. Çalışmanın nitel verileri; 5-6 yaş grubu toplam 26 çocuktan elde edilmiştir. Bu grupta yer alan çocuklara “kendini çiz” yönergesi verilmiş ve akabinde bireysel görüşmelerle çizilen resimlerin hikayeleri dinlenerek çalışma verileri kayıt altına alınmıştır. Çocuk resimleri aracılığıyla elde edilen nitel veriler, çalışmanın dokümanlarını oluşturmaktadır. Elde edilen veriler betimsel analizle değerlendirilmiştir. Çalışma bulguları, düşük öz düzenleme becerisine sahip olan çocukların resimlerinde kendilerini silik, güvensiz ve belirsiz uzuvlarla çizdiklerini; buna karşın, yüksek öz düzenleme becerisine sahip çocukların ise resimlerinde daha belirgin çizgiler, canlı renkler ve olumlu ifadeler kullandıklarını göstermiştir. Sonuçlar, öz düzenleme düzeyi ile kendilik algısı arasında bir ilişki olduğunu ve çocuk resimlerinin bu ilişkiyi anlamada önemli bir araç sunduğunu ortaya koymaktadır. Bu doğrultuda, çocukların öz düzenleme düzeyleriyle ilişkili kendilik algılarını yansıtmaları biçimlerinin anlaşılmasında, çocuk resimlerinin yapılandırılmış bir değerlendirme aracı olarak kullanılmasının önemi vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Dönem, Çocuk Resimleri, Öz Düzenleme, Kendilik Algısı

Küresel İklim Değişikliğinin Çocukların Psikolojik İyi Oluşuna Etkisi: Bir Derleme Çalışması

Erkan Durar

Iğdır Üniversitesi, Türkiye

e-mail: erkandurar@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-1793-0522

Serap Yıldırım

Ege Üniversitesi, Türkiye

e-mail: serap.yildirim@ege.edu.tr Orcid No: 0000-0002-9822-1877

Özet

Bu derleme bildiri çalışması, küresel iklim değişikliğinin çocukların psikolojik iyi oluşu üzerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. İklim değişikliği, insanlığın bugün karşı karşıya olduğu en ciddi küresel tehditlerden biridir. Sanayi Devrimi'nden bu yana hızla artan CO2 seviyeleri ve buna bağlı küresel sıcaklıktaki artış, Dünya genelinde küresel ısınmaya yol açmıştır. DSÖ'ye göre, 2030 ile 2050 yılları arasında iklim değişikliğinin yalnızca yetersiz beslenme, sıtma, ishal ve ısı stresinden dolayı yılda yaklaşık 250.000 ek ölüme neden olabileceğini belirtmiştir. Aşırı iklim olaylarının bir etkisi olarak ortaya çıkan felaketler, fiziksel yaralanmalar, yaşam yerinin değişmesi, insanların, canlıların ve doğal çevrenin kaybı gibi faktörlerin bireylerin fiziksel sağlığı kadar ruh sağlığını da önemli ölçüde etkileyeceği düşünülmektedir. İklim değişikliğine uzun vadede maruz kalan bireylerde anksiyete, depresyon, intihar düşünceleri, uyku bozukluğu, akut stres reaksiyonları, travma sonrası stres bozuklukları gibi ruhsal bozuklukların ve keder/ yas gibi reaksiyonların görüldüğü yapılan çalışmalarda bildirilmiştir. Benzer şekilde, iklim değişikliğinin yetişkinler kadar çocukları da etkilediği ve çocukların psikolojik iyi oluşu üzerinde hem doğrudan hem de dolaylı olarak etki ederek strese yol açtığı, erken çocukluk gelişimi için önemli bir tehdit oluşturduğu ve bazı ruhsal bozukluklara zemin hazırladığı bildirilmiştir. Çünkü çocuklar fizyolojik, gelişimsel, bilişsel, davranışsal ve sosyal faktörler nedeniyle iklim değişikliğinin etkilerine karşı daha savunmasızlardır. Bu konuda acil bir eylem bulunmazsa, bugünün çocuklarının ve gelecek nesillerin sağlığı tehlikeye girecektir. Bu nedenle, iklim değişikliğinin çocukların psikolojik iyi oluşlarına etkisinin belirlenmesi, iklim değişikliği ve çevre dostu uygulamalar hakkında genel bilgi sağlanması, koruyucu önlemlere yönelik araştırmaların planlanması ve uyarlanabilir stratejilerin geliştirilmesi ve özellikle ruh sağlığı bağlamında iklim değişikliğinden kaynaklanan sağlık zorluklarına karşı disiplinler arası işbirliğinin sağlanması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuklar, iklim değişikliği, psikolojik iyi oluş, ruh sağlığı

Kuzey Kıbrıs'taki Ortaokul Öğretmenlerinin Öğrenci Ruh Sağlığına İlişkin Roller ve Okulun Rollerine İlişkin Görüşleri

Zeynep-Türkoğlu Mutlu

Millî Eğitim Bakanlığı, Türkiye

e-mail: turkoglu.pdr@gmail.com, Orcid No: 0000-0001-8593-1012

Özet

Bu araştırmanın amacı Kuzey Kıbrıs'taki ortaokul öğretmenlerinin öğrenci ruh sağlığına ilişkin rolleri ve okulun rollerine ilişkin görüşlerini incelemektir. Nitel araştırma yöntemi kullanılarak gerçekleştirilen çalışmaya, kolayda örnekleme yoluyla ulaşılan 20 ortaokul öğretmeni katılmıştır. Öğretmenlerden elde edilen verilerin analizinde frekans değerleri ile betimsel analiz ve içerik analizi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular, ortaokul öğretmenlerinin; okulların, öğrenci ruh sağlığı gelişimini karşılamada yetersiz olduğunu düşündüklerini ve okullardaki ruh sağlığı hizmetlerinin çoğunlukla okul rehberlik ve psikolojik danışma servisi ve personeli tarafından karşılandığını göstermektedir. Öğretmenlerin hemen hemen hepsinin öğrencilerinin ruh sağlığı ile ilgili endişelendiği ve ruh sağlığı sorunu yaşayan öğrencileri anlama biçimlerinin “davranışsal işaretler”, “iletişimsel işaretler”, “duygusal ve düşünsel işaretler” gibi temalar başta olmak üzere birtakım işaretler yoluyla olduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca, öğrencilerinde bir ruh sağlığı sorunu fark etmeleri durumunda çoğunlukla rehberlik ve psikolojik danışma servisi başta olmak üzere, aile ve okul içi diğer partnerlerle iş birliği sağlamak şeklinde bir yaklaşım sergiledikleri görülmüştür. Öğrenci ruh sağlığı ile ilgili ortaya çıkan sorunların ve öğrenci ruh sağlığını korumada karşılaşılan engellerin çoğunun aile kaynaklı olduğu da elde edilen diğer bulgulardandır. Araştırmada, öğretmenlerin öğrenci ruh sağlığını koruma ve geliştirme için “iletişim odaklı eğitimler” başta olmak üzere çeşitli konularda eğitimler almaya istekli oldukları görülmüş olup okulda ruh sağlığı ile ilgili, literatür doğrultusunda çeşitli çıkarımlarda bulunulmuştur.

Keywords: Okul Ruh Sağlığı, Ortaokul Öğretmenleri, Koruyucu ve Önleyici Ruh Sağlığı, Kuzey Kıbrıs

Eğitimde Duygusal ve Bilişsel İyi Oluş: Dead Poets Society'nin Öğrenme Kültürü Üzerine Yansımaları

Ahmet Berk Duman

İstinye Üniversitesi, Türkiye

e-mail: ahmet.duman@istinye.edu.tr, Orcid No: 0009-0000-0385-5782

Özet

Öğretmen/Ebeveyn/Öğrenci İyi Oluşu, Okullarda Pozitif İklim, Eğitim Psikolojisi kapsamında yazılan bu özetin örnekleminde yer alan *Dead Poets Society* (Ölü Ozanlar Derneği, 1989) filmi, bağlamlarıyla öğretmen-öğrenci ilişkilerinin öğrencinin zihinsel, duygusal ve öznel iyi oluşu üzerindeki etkilerini çarpıcı bir şekilde ele almaktadır. Bu çalışma, filmdeki eğitim anlayışını, öğrenme motivasyonu, kendini gerçekleştirme ve eğitimde pozitif iklim oluşturma bağlamında inceleyerek, pedagojik yaklaşımların öğrenci psikolojisi üzerindeki etkisini tartışacaktır. Eğitimde yaratıcılığın ve özgür düşüncenin desteklenmesinin, öğrencinin bireysel gelişimi ve akademik başarısı üzerindeki katkıları, film üzerinden irdelenecektir. Bu çalışma, ilgili filmde temsil edilen öğretmen-öğrenci ilişkilerini, öğrencinin zihinsel, duygusal ve öznel iyi oluşu bağlamında Carl Rogers'ın *İnsancıl Eğitim Yaklaşımı* yöntemi çerçevesinde ele almaktadır. Rogers'ın öğrenme süreçlerinde içsel motivasyon, empati, koşulsuz kabul ve kendini gerçekleştirme ilkeleri, filmdeki öğretmen figürünün öğrencileriyle kurduğu özgürleştirici ve destekleyici ilişki biçimini anlamlandırmada temel alınmaktadır. Bu bağlamda, yaratıcı düşünmenin teşvik edildiği, öğrencinin birey olarak değer gördüğü ve duygusal güvenliğin önceliklendirildiği bir sınıf ortamının, öğrencilerin akademik gelişimlerinin ötesinde, öznel iyi oluşları üzerindeki etkileri tematik içerik analizi ve göstergebilimsel çözümleme yöntemleriyle incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İnsancıl Eğitim, Öğrenci İyi Oluşu, Öğretmen – Öğrenci İlişkisi, Kendini Gerçekleştirme, Ölü Ozanlar Derneği

Multipl Sklerozda Sanal Gerçeklik ve Mental İyi Oluş: Evde Bakımda Bir Derleme Çalışması

Nesrullah Aysin

Hakkari Üniversitesi, Türkiye

e-mail: nesrullahaysin@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7087-8810

Erkan Durar

Iğdır Üniversitesi, Türkiye

e-mail: erkandurar@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-1793-0522

Samet Koltas

Hakkari Üniversitesi, Türkiye

e-mail: sametkoltas@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0009-0000-1272-4223

Özet

Bu derleme çalışması, multipl skleroz (MS) hastalarının evde bakım süreçlerinde sanal gerçeklik (VR) teknolojilerinin mental iyi oluş üzerindeki etkilerini ve hemşirelik uygulamaları bağlamındaki rollerini incelemektedir. MS, merkezi sinir sistemini etkileyen kronik bir nörolojik hastalık olup, hastaların fiziksel semptomlarının yanı sıra psikolojik stres, kaygı ve depresyon gibi ruhsal sorunlarla da başa çıkmalarını gerektirmektedir. Evde bakım modellerinde hemşireler, hastaların tedavi planına uyumunu desteklemek, güvenli ortamı sağlamak ve aile bakım verenlere eğitim vermek gibi kritik görevler üstlenmektedir. Son yıllarda VR tabanlı uygulamalar; sanal ortamda etkileşimli egzersizler, ağrı yönetimi simülasyonları ve rahatlama programları sunarak hastaların motivasyonunu, benlik saygısını ve duygusal iyilik halini artırmayı hedeflemektedir. Yapılan çalışmalar, VR deneyimlerinin kaygı düzeylerini anlamlı ölçüde azalttığını, depresif semptomları hafıflettiğini ve yaşam kalitesini iyileştirdiğini göstermektedir. Ayrıca, VR ile desteklenen rehabilitasyon programlarının hasta katılımını artırdığı ve uzun vadeli terapötik uyumu güçlendirdiği bildirilmektedir. Hemşirelik perspektifinden değerlendirildiğinde, VR teknolojisi evde bakım hemşirelerinin terapötik müdahale repertuarına eklenebilecek değerli bir araçtır. Hemşireler, MS hastalarının evde bakım planlarına VR uygulamalarını entegre ederek, hastaların mental iyi oluşunu destekleyebilir; semptom yönetimine katkıda bulunabilir ve hasta eğitimini zenginleştirebilirler. Bunun yanı sıra, VR tabanlı müdahalelerin etkinliğini değerlendirmek için gerekli ölçme araçlarını kullanabilir, hastaların teknoloji kullanımını kolaylaştırabilir ve bireyselleştirilmiş VR deneyimleri için hasta ihtiyaçlarını belirleyebilirler. Elde edilen dijital veriler sayesinde bireyselleştirilmiş bakım planları geliştirilmekte ve hasta ilerlemesi düzenli olarak değerlendirilmektedir. Bu derleme, VR'nin MS hastalarının mental sağlığına sunduğu potansiyel katkıları ve hemşirelik uygulamalarının entegrasyonunda karşılaşılan fırsat ile zorlukları ortaya koymaktadır. Bulgular, VR tabanlı müdahalelerin evde bakımda etkili bir tamamlayıcı yaklaşım olabileceğini; hemşirelerin bu teknolojilerin uygulanmasında eğitilmeleri ve multidisipliner iş birliğinin güçlendirilmesinin gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mental İyi Oluş, Multipl Skleroz, Sanal Gerçeklik, Evde Bakım, Hemşirelik

Kanser Hastalarında Psikolojik İyi Oluşun Geliştirilmesinde Dijital Ruh Sağlığın Rolüne İlişkin Bir Derleme Çalışması

Erkan Durar

Iğdır Üniversitesi, Türkiye

e-mail: erkandurar@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-1793-0522

Nesrullah Aysin

Hakkari Üniversitesi, Türkiye

e-mail: nesrullahaysin@hakkari.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-7087-8810

Özet

Kanser, küresel halk sağlığı açısından büyük önem taşıyan çok boyutlu bir hastalıktır. Hem bireylerin günlük yaşamını hem de dünyayla etkileşim biçimlerini derinden etkiler. Uzun ve zorlu tedavi süreçleri fiziksel acının yanı sıra hastalar ve aileleri üzerinde ağır bir psikolojik yük oluşturur. Bu durum hastaların psikolojik iyi oluşunu olumsuz etkileyerek çeşitli psikiyatrik rahatsızlıklara yol açabilir. Kanser hastalarının ruh sağlığı desteği, tedavi başarıları kadar öncelikli bir gereksinimdir. Buna karşın tıbbi tedavilerdeki ilerlemelere rağmen psikolojik destek hizmetlerinin kapsamı sıklıkla yeterli düzeyde değildir. Günümüzde tele-sağlık ve mobil sağlık uygulamaları gibi dijital ruh sağlığı çözümleri, hastaların ve bakım verenlerin psikolojik iyi oluşunu desteklemek amacıyla giderek yaygınlaşmaktadır. Dijital ruh sağlığı, kanser hastalarının ruh sağlığını, psikolojik iyilik halini ve yaşam kalitesini iyileştirmek için kişi merkezli ve ihtiyaç odaklı sağlık müdahaleleri sunma konusunda dönüştürücü bir potansiyele sahiptir. Özellikle dijital ruh sağlığı uygulamaları, hastaların kişisel gelişimlerini güçlendirme, onlara daha fazla özerklik ve öz kabul sağlama, çevresel hakimiyetlerini ve sosyal ilişkilerini geliştirmelerine ve yaşamlarının anlamını bulmalarına olanak tanımaktadır. Birçok literatür incelemesi, sağlık teknolojisinin bakım sonuçlarını, iletişimi ve bakım kalitesini desteklemedeki rolünü araştırmıştır. Ancak, kanser hastalarının psikolojik iyilik hallerine ve teknolojinin onların ruhsal iyilik hallerini nasıl destekleyebileceğine çok az dikkat edilmiştir. Bu nedenle, dijital sağlığın kanserli hastaların ruhsal sağlığını nasıl destekleyebileceğini daha iyi anlamak için mevcut bilgi tabanını genişletmek esastır. Bu amaç doğrultusunda bu bildiri derleme çalışması, kanser hastalarının ruhsal sağlığı ve psikolojik iyilik halini desteklemek için dijital ruh sağlığı uygulamasına yönelik bilgi vermek, koruyucu önlemlere yönelik araştırmaların planlanması ve uyarlanabilir stratejilerin geliştirilmesi amacıyla yazılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Ruh Sağlığı, Kanser, Psikolojik İyi Oluş, Ruh Sağlığı

Sürdürülebilirlik Perspektifinden Öğrenen Organizasyonlar

Hasan Fehmi Atasagun

KTO Karatay Üniversitesi, Türkiye

e-mail: hfehmi.atasagun@karatay.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-2349-6534

Yasemin Fındık

KTO Karatay Üniversitesi, Türkiye

e-mail: yasemin@ifn-auto.com, Orcid No: 0000-0002-5537-9316

Ayça GÖKYER

KTO Karatay Üniversitesi, Türkiye

e-mail: aycagokyer@karatay.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-5951-6552

Özet

Büyük bir hızla gelişen küreselleşme ortamında, bir organizasyonun sürdürülebilirliği, büyük ölçüde değişen çevresel koşullara uyum sağlama yeteneğine dayanmaktadır. Sosyo-ekonomik, teknolojik ve örgütsel bağlamlardaki dinamik değişimler kurumsal öğrenmenin sürekli olmasını gerektirmektedir. Giderek daha istikrarsız ve rekabetçi hale gelen böyle bir ortamda, modern organizasyonlar sadece teknolojik ve yapısal olarak uyum sağlamakla yetinmemeli, aynı zamanda çağdaş taleplerle uyumlu stratejik çerçeveler de geliştirmelidir. İlk kez Peter M. Senge tarafından “Beşinci Disiplin”(1990) adlı kitapta ortaya konulan öğrenen organizasyon kavramı, modern yönetimin temel taşlarından birini oluşturmaktadır. Söz konusu kuruluşlar, dış değişiklikleri hızlı bir şekilde fark etme, yeniliği teşvik etme ve verimliliklerini artıran dönüştürücü süreçleri uygulama konusunda dikkate değer bir yeteneğe sahip bulunmaktadır. Organizasyonların rekabet avantajı, yönetimin tüm kademelerine bilginin sorunsuz bir şekilde aktarılmasında ve sürekli büyüme ve uyum sağlamak için karar alma süreçlerine dâhil edilmesinde yatmaktadır. Öğrenen bir organizasyonun oluşturulması, bilginin edinimi, yayılması ve yorumlanması için gerekli sistemlerin geliştirilmesini ve çalışanların mesleki yeterliliklerinin sürekli iyileştirilmesi için gerekli koşulların sağlanmasını içermektedir. Bu bağlamda, bilgi paylaşımını, takım halinde öğrenmeyi ve edinilen deneyimin stratejik olarak yeniden değerlendirilmesini teşvik eden bir kurum kültürü büyük önem taşımaktadır. Bu çalışma, öğrenen organizasyon kavramının, teorik ve metodolojik temellerinin ve modern yönetim koşullarındaki pratik uygulamalarının detaylı bir analizini sunmayı amaçlamakta ve bu kapsamda öğrenen organizasyonun yapısal bileşenlerine, bilgi dönüşüm mekanizmalarına ve bunların küresel rekabet ortamında organizasyonların stratejik sürdürülebilirliği üzerindeki etkilerine odaklanmaktadır. Bulgular, bilgi yönetimi, sürekli öğrenme ve stratejik sürdürülebilirliğin inovasyon ve dayanıklılığı teşvik etmedeki rolüne ilişkin değerli bakış açıları geliştirmektedir. Ayrıca öğrenen organizasyonlara yönelik uygulama alanında yaşanan güçlükler, ölçme zorlukları ve kültürel direnç eleştirilerine de açıklık getirmektedir. Bu çalışma, bir öğrenme kültürü geliştirmek ve dinamik öğrenme süreçlerini stratejik çerçevelerine entegre etmek isteyen kuruluşlar için pratik öneriler sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Öğrenen Organizasyonlar, Kurumsal Sürdürülebilirlik, Örgütsel Öğrenme, Öğrenme

Dijital Çağda Eğitim ve İletişim: Sürdürülebilirlik Perspektifinden Anlamaktan Anlaşılmaya Giden Yol

Hasan Fehmi Atasagun

KTO Karatay Üniversitesi, Türkiye

e-mail: hfehmi.atasagun@karatay.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-2349-6534

Ayça Gökyer

KTO Karatay Üniversitesi, Türkiye

e-mail: aycagokyer@karatay.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-5951-6552

Yasemin Fındık

KTO Karatay Üniversitesi, Türkiye

e-mail: yasemin@ifn-auto.com, Orcid No: 0000-0002-5537-9316

Özet

Dijitalleşmenin geniş kapsamlı etkisinin ve hızlı teknolojik gelişmelerin damgasını vurduğu günümüzde, eğitimdeki iletişim ortamı köklü dönüşümler geçirmektedir. Dijital teknolojiler, öğrenciler, eğitimciler, yöneticiler ve kurumsal ortaklar dâhil olmak üzere eğitim sürecindeki kilit paydaşlar arasında bilgi alışverişi ve etkileşimlerin gerçekleştirme yöntemlerini yeniden şekillendirmekte, sürdürülebilir bir gelecek inşa etme hedefine ulaşmada kritik bir rol oynamaktadır. Geleneksel eğitim modellerinin, teknolojiyle entegrasyonu yalnızca daha verimli iletişimi kolaylaştırmakla kalmamakta, aynı zamanda eğitim kurumları için yeni zorlukları ve fırsatları da beraberinde getirmektedir. Sürdürülebilir eğitim ortamları giderek daha fazla dijitalleştikçe, dijital iletişimin eğitim stratejilerini şekillendirmedeki, kurumsal yönetimi geliştirmedeki ve ortaya çıkan küresel eğitim eğilimlerine uyumu teşvik etmedeki rolü kritik bir çalışma alanı haline gelmektedir. Dijital iletişimin öğrenme sonuçlarını, karar alma süreçlerini ve kurumsal etkinliği nasıl şekillendirdiğini anlamak, dijital çağın taleplerine yanıt veren yenilikçi eğitim yaklaşımlarının geliştirilmesi için elzemdir. Anlamaktan anlaşılmaya giden yolda, öğrencilerin eleştirel düşünme, problem çözme ve iş birliği gibi becerilerini geliştirmeleri, sürdürülebilir bir gelecek için kritik öneme sahiptir. Bu çalışma, özellikle bilgi ve iletişim teknolojilerinin bütünleştirilmesi, yönetim stratejilerinin gelişen dijital gerçekliklere uyarlanması ve dijital iletişimin eğitim kurumlarındaki karar alma süreçleri üzerindeki etkisine odaklanarak, eğitim ortamının dijital dönüşümünün altında yatan temel kavramları incelemektedir. Eğitime erişimin artması, öğrenme deneyimlerinin kişiselleştirilmesi ve bilgi alışverişinin hızlanması gibi dijital iletişimle ilişkili fayda ve zorlukların yanı sıra aşırı bilgi yükü, bilginin doğruluğunun değerlendirilmesindeki zorluklar ve etik olmayan dijital uygulamaların yaygınlığı gibi riskleri değerlendirmek için kapsamlı bir analiz yapılmıştır. Sistematik bir literatür taramasına dayanan bu araştırma, eğitimde sürdürülebilirlik perspektifinden dijital iletişimin teorik ve metodolojik temellerinin kapsamlı bir incelemesini sunacaktır. Bulgular, eğitim kurumlarındaki dijital iletişimin karmaşıklığının daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayacak, temel eğilimleri belirleyecek ve dijital araçların hem pedagojik süreçlere hem de kurumsal yönetime etkili bir şekilde entegre edilmesi için öneriler sunacaktır. Bu şekilde çalışma, çağdaş eğitim ortamlarında dijital iletişimin sunduğu karmaşıklık ve fırsatların kapsamlı bir şekilde anlaşılmasını sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim Kurumları, Etkili İletişim, Dijital İletişim, Sürdürülebilir İletişim

Kronik Fiziksel Hastalığı Olan Ergenlerde Spiritüel İyi-Oluşun Psikososyal Sağlık Üzerine Etkisine İlişkin Bir Derleme Çalışması

Cansu Güler

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Psikiyatri Hemşireliği AD.
Türkiye, E-posta: cansuguler@mu.edu.tr, Orcid: 0000-0002-0939-1760

Serap Yıldırım

Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD. Türkiye
E-posta: camserap@yahoo.com, Orcid: 0000-0002-9822-1877

Özet

Bu derleme çalışmasının amacı, kronik fiziksel hastalığı olan ergenlerde spiritüel iyi-oluşun psikososyal sağlık üzerine etkilerini incelemektir. Kronik hastalık, üç ay veya daha uzun süren, ergenin normal aktivitelerini etkileyen ve sık sık hastaneye yatış, evde sağlık hizmeti veya kapsamlı tıbbi bakım gerektiren durumlardır. Kronik fiziksel hastalıklar, ergenlerin uyumlarını, sağlıklarını ve yaşam kalitelerini etkileyerek onları çeşitli fiziksel, psikolojik ve sosyal mücadelelere maruz bırakabilir. Bu nedenle, bu bireyler yalnızca hastalık kaynaklı akut stresle değil tedavilerinin etkileri ve sağlık hizmetlerinde yaşadıkları deneyimler nedeniyle de kronik stresle baş etmenin yolunu bulmak zorundadır. Spiritüel iyi-oluş başa çıkma ve yaşanan durumu anlamlandırmada önemli bir kavramdır. Spiritüel iyi-oluş bireyin hayatta bir anlam arayışı ve kendinden daha güçlü bir şeyle bağlantı kurması şeklinde deneyimlenen dinamik ve içsel bir süreçtir. Spiritüel iyi-oluş gereksinimlerinin kapsamı ve derinliği, yaşam beklentisi, ölümün yakınlığı, acı çekme, izolasyon, ebeveyn bağımlılık, akademik yaşantının sekteye uğraması, olumsuz beden imajı ve öz-saygıya bağlı olarak değişebilmektedir. Spiritüel iyi-oluş kronik fiziksel hastalık deneyimleyen ergenlerin tedaviye katılım ve uyumunu, sağlık hizmetlerinden yarar görme ve ağrı gibi olumsuz semptomların yönetimini, yaşam kalitesini ve geleceğe yönelik umudunu olumlu yönde etkileyebilmektedir. Spiritüel iyi-oluşu yüksek bireyler daha az izole, daha az kaygılı ve agresif, daha rahatlamış ve teselli edilmiş hissetmekte, tıbbi durumlar karşısında daha olumlu bir bakış açısına sahip olmakta ve hastanede yatış süresi daha kısa olmaktadır. Aksine spiritüel iyi-oluşu düşük olan bireyler hastalıklarından dolayı kendilerini cezalandırılmış ve terk edilmiş hissetmekte, daha fazla kaygı yaşamakta, yaşadıkları hastalık durumunu haksızlık olarak algılayarak daha öfkeli ve saldırgan olabilmektedir. Bu durum hastalığın gidişatını ve tedaviye uyumunu olumsuz etkileyerek hastanede kalış süresini arttırabilmektedir. Bu nedenle, kronik fiziksel hastalıklar gibi zor durumlarda ergenlerin spiritüel iyi-oluşlarının belirlenmesi ve desteklenmesi için sağlık profesyonellerinin iş birliği içinde çalışması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ergen, Kronik Fiziksel Hastalık, Psikososyal, Spiritüel İyi-Oluş

Gri Kentlerden Yeşil Yaşama: Türkiye Nüfusu İçin Müstakil Ev Modellemesi

Seyran Ergin Aydemir

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: erginseyran@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-0222-6241

Esra Çakıcı

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: seytayse73@gmail.com, Orcid No: 0009-0008-1156-6794

Özet

Kentleşme süreci, dünya genelinde hızla ilerlemekte olup, nüfus artışıyla birlikte büyük şehirlerde yoğun yapılaşmaya ve gri kentlerin yaygınlaşmasına yol açmaktadır. Bu durum, çevresel sürdürülebilirlik, yaşam kalitesi ve afetlere karşı dayanıklılık açısından çeşitli sorunları beraberinde getirmekte ve bireylerin iyi oluşlarını olumsuz yönde etkilemektedir. Günümüzde artan şehirleşme ve nüfus, yeni yerleşim alanlarının oluşturulmasını zorunlu kılmaktadır. Matematiksel modelleme, kent planlaması ve sürdürülebilir yerleşim senaryoları oluşturma sürecinde güçlü bir araç olarak kullanılmaktadır. Özellikle, nüfus dağılımı, arazi kullanımı, altyapı planlaması ve afet risk yönetimi gibi konuların modellenmesi, karar vericilere bilimsel verilere dayalı çözümler sunmaktadır. Bu çalışmada, Türkiye'deki tüm nüfusun belirlenen özelliklere sahip müstakil konutlarda yaşamasını temel alan bir matematiksel modelleme oluşturulması amaç edinilmiştir. Geliştirilen model aracılığıyla, denklemde yer alan değişkenlerin (kullanılacak arazi alanı ve evde yaşayan ortalama birey sayısı) farklı değerler alması durumunda ortaya çıkabilecek senaryolar incelenerek bu değişikliklerin mümkün olup olmayacağı değerlendirilmiştir. Çalışmanın temel amacı, farklı değişkenler doğrultusunda (ev için kullanılacak arazi alanı ve evde yaşayan ortalama birey sayısı) nasıl senaryolar oluşturulabileceğini analiz ederek, bu durumun mümkün olup olmadığı belirlemek ve afetlere dayanıklı, sürdürülebilir ve yaşanabilir bir kentsel dönüşüm modeli geliştirmektir. Çalışmanın yöntemi matematiksel modelleme olarak belirlenmiştir. Modelleme için 2 farklı senaryo ve her senaryoda 4 farklı durum ele alınmıştır. Her iki senaryo için modellemeye göre yapılabilecek ev sayısı barınma ihtiyacını karşılayacak hatta daha fazla olacak şekilde hesaplanmıştır. Yerleşim kurulan arazilerde her evin yeşil alanı olacağı için kesintisiz tüm Türkiye arazisinin %11.28'ini oluşturan bir yeşil alan olacağı belirlenmiştir. Bu senaryolar ve durumlar ile kurulacak şehirlerin bireylerin iyi oluşuna katkı sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Modelleme, Müstakil Ev, Yerleşim Alanı, Sürdürülebilir Şehirler, İyi Oluş

İyi Oluş İçin Sürdürülebilirlik: Coğrafi İşaretli Mersin Tantunisi ile Tarsus Fındık Lahmacununun Karbon Ayak İzi Karşılaştırması

Seyran Ergin Aydemir

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye
e-mail: erginseyran@gmail.com, Orcid No: 0000-0003-0222-6241

Gülcem Gece Çubuk

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye
e-mai: gececubuk@gmail.com, Orcid No: 0009-0002-9011-8207

Özet

Türk Mutfağı, yedi farklı bölgenin çeşitlilik gösteren lezzetlerini bir araya getiren yapısıyla dünyanın önemli ve eski mutfaklarından biri olarak zengin bir ürün yelpazesi sunmaktadır. Köklü tarihi, zengin mutfak kültürü ve turistik cazibesi sayesinde Türkiye, gastronomi turizmi açısından tercih edilen ülkeler arasında yer almaktadır. Adana, Mersin, Hatay, Urfa ve Mardin gibi yöresel lezzetleriyle öne çıkan şehirler, gastronomi turizmine büyük önem vermektedir. Gastronomi kavramı yalnızca kültür ve gelenekleri değil, aynı zamanda sağlıklı yaşam tarzı, özgünlük, sürdürülebilirlik ve deneyim gibi değerleri de kapsamaktadır. Sağlıklı yaşam tarzı ve sürdürülebilirlik bireylerin iyi oluşları açısından önemlidir. Sürdürülebilir gastronomi çalışmalarında doğanın korunması, kaynakların verimli kullanımı ve çevresel olumsuz etkilerin azaltılması hedeflenmektedir. Bir bireyin, binanın, şirketin veya ülkenin tüm faaliyetlerinden kaynaklanan karbondioksit salınım miktarı "karbon ayak izi" kavramını ifade etmektedir. Gastronomi uygulamalarında hammadde üretimi, ürün kullanımı ve atık yönetimi süreçlerinden kaynaklanan sera gazı salınımları "karbon ayak izi" olarak hesaplanmaktadır. Akdeniz Bölgesi illeri karşılaştırıldığında en fazla tescilli ürüne (16 adet) sahip olan il Mersin'dir. Bu çalışmada coğrafi işaretli "Mersin Tantunisi" ve "Tarsus Fındık Lahmacunu" üretiminde kullanılan ham maddelerden kaynaklı oluşan karbon ayak izinin belirlenmesi ve karşılaştırılması amaçlanmaktadır. Çalışma araştırmacılar tarafından belirlenen yemeklerin 1 porsiyonu için yapılmıştır. Çalışma kapsamında, her iki yiyeceğin sadece ham maddeleri dikkate alınarak karbon ayak izi hesaplanmıştır. Türk Patent ve Marka Kurumundan alınan standart reçetelerde verilen miktarlar dikkate alınmıştır. Hesaplamalar, CCaLC2 1.700 2016 uygulaması ile yapılmıştır. Taşıma, depolama, su kullanımı ve üretim uygulamaları dahil edilmemiştir. Sürdürülebilir gastronomi çalışmalarında doğanın korunması, kaynakların verimli kullanımı ve çevresel olumsuz etkilerin azaltılması hedeflenmektedir. Olumlu çevresel etkilerin bireylerin iyi oluşu üzerinde de olumlu etkiler yarattığı bilinmektedir. Bir porsiyon "Mersin Tantunisi" için toplam karbon ayak izi 1.90 kg CO₂e/porsiyon; "Tarsus Fındık Lahmacunu" için toplam karbon ayak izi 2.85 kg CO₂e/porsiyon olarak hesaplanmıştır. Bir porsiyon Tarsus fındık lahmacunun bir porsiyon Mersin tantunisine göre karbon ayak izinin daha fazla olduğu (2,85>1,90) bulgusuna ulaşılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Tantuni, Fındık Lahmacun, Karbon Ayak İzi, Coğrafi İşaret, Sürdürülebilirlik, Mersin, İyi Oluş

Erken Çocukluk Eğitim Ortamlarında İyi Oluş: Öğretmen-Çocuk Etkileşimi ve Okul İklimine Dayalı Güncel Yaklaşımlar

Tuğba Kontaş Azaklı

Ordu Üniversitesi Orcid No:0000-0002-1919-842x

E-Posta: tugbakontas@hotmail.com, Türkiye

Özet

Erken çocukluk dönemi, bireyin yaşam boyu iyi oluşunun temellerinin atıldığı, gelişim açısından kritik bir dönemdir. Bu süreçte çocukların kendilerini güvende hissetmeleri, sosyal ilişkiler kurabilmeleri, duygularını ifade edebilmeleri ve öğrenmeye açık bir ortamda bulunmaları, iyi oluşlarını doğrudan etkileyen temel unsurlar arasında yer almaktadır. Çocuklar erken çocukluk dönemlerinin büyük bir bölümünü okul öncesi eğitim ortamlarında geçirmektedirler. Öğretmen-çocuk etkileşimi ve okul iklimi, çocukların psikososyal gelişimi ve iyi oluşları üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Araştırmalar, öğretmenlerin çocuklarla kurduğu sıcak, anlayışlı ve destekleyici ilişkilerin, çocukların öz düzenleme becerilerini geliştirdiğini, sosyal-duygusal öğrenmelerine katkı sunduğunu ve kendilerine olan güvenlerini artırdığını göstermektedir. Bununla birlikte, okul ortamının güvenli, kapsayıcı ve aidiyet hissini destekleyici bir yapıya sahip olması, çocukların psikolojik dayanıklılıklarını ve öğrenmeye yönelik olumlu tutumlarını güçlendirmektedir. Olumlu bir okul iklimi, yalnızca akademik başarıyı değil, çocukların genel iyi oluş düzeyini de artırmaktadır. Günümüzde öğretmen-çocuk etkileşimini ve okul iklimini güçlendirmeye yönelik pek çok yaklaşım uygulanmaktadır. Mindfulness temelli çalışmalar, sosyal-duygusal öğrenme programları ve oyun temelli öğrenme bu yaklaşımlar arasında öne çıkmaktadır. Bu güncel yaklaşımlar, erken çocukluk döneminde sağlıklı bir gelişim ortamı sunarak çocukların iyi oluşunu desteklemeyi hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk eğitimi, iyi oluş, öğretmen-okul etkileşimi

The Relationship Between Secondary School Students' Interest in Science Subjects and Their Anxiety Toward Science

İjlal Ocak

Afyon Kocatepe University, Türkiye

e-mail: iocak@aku.edu.tr, Orcid No: 0000-0001-6976-5747

Fatma Gül Şen

Afyon Kocatepe University, Türkiye

e-mail: fatmagulsen.25@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-9144-5069

Nilda Hocaoglu

Afyon Kocatepe University, Türkiye

e-mail: nhocaoglu@aku.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-3456-095X

Abstract

Science is a part of everyday life. Regardless of age, all people want to learn the basic science principles that govern the world they live in. Today, the success that societies can achieve is only possible with advances in science education, and success is measured by taking these advances into account. Science is a necessity, systematic and comprehensive body of knowledge that makes human life easier and that should be acquired from a very young age. Therefore, students' interest in science subjects should be revealed from the primary school years and learning environments should be supported in a way that will develop this interest. Considering the importance of science education, it is important to reveal students' interest in science subjects and to carry out studies to increase this interest. This study aims to determine the relationship between secondary school students' interest in science subjects and their anxiety toward science regarding various variables. The research is in the correlational survey model. The study sample consisted of 300 secondary school students in public schools in a city in the Aegean Region. The data of this study was obtained through the "Interest in Science Subjects Scale" and "Anxiety Scale for Science". Secondary school students' interest in science subjects and their anxiety towards science were examined regarding gender, class, science course grade, and place of residence variables. T-test, one-way ANOVA, Pearson moment correlation, and Regression analysis were used to analyze the research data. As a result of the research, a significant negative relation was found between secondary school students' interest in science subjects and their anxiety towards science.

Keywords: interest in science subjects, anxiety towards science, secondary school students, correlation

5-14 Yaş Arası Çocukların Dijital Ortamda Sosyal Medya Paylaşımlarına Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi

Gökçen Üzel

Kırklareli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Çocuk Gelişimi Bölümü, Kırklareli
e mail:uzel.gokcen94@gmail.com, Orcid No: 0009-0000-5548-4004

Arzu Akar Gençer

Kırklareli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kırklareli
e mail:arzu.akar1@gmail.com, Orcid No: 0000-0001-5431-3000

Özet

Bu araştırma, 5-14 yaş aralığındaki çocukların sosyal medya paylaşımlarına yönelik görüşlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın alt amaçları ise; küçük yaştaki çocukların gözünden sosyal medya ve paylaşım kavramını anlamak, çocukların sosyal medyada paylaşım yapmaya dair düşüncelerini belirlemek, sosyal medya paylaşımlarında çocuklardan izin alınması durumuna yönelik görüşlerini almak, paylaşım yapılabilecek ya da yapılamayacak durum ve mekanların bilincinde olma durumlarını tespit etmek ve çocukların fotoğraf, video, ses vb. kendileriyle ilgili öğeleri paylaşma isteğini ve paylaşımların görüleceği kitleye yönelik bilgi ve izin durumunu incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu Kırklareli ilinde yaşayan ve ebeveynlerinden izin alınan 5-14 yaş arasındaki 15 gönüllü çocuk katılımcı oluşturmaktadır. Katılımcıların seçiminde, sosyal medyayı aktif kullanan, sosyal medya uygulamalarını bilen ve ebeveyn kontrolünde takip eden ve hiç sosyal medya kullanmayan çocuklarla görüşmeler yapılmasına özen gösterilmiştir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji deseni kullanılmıştır. Veri toplama sürecinde yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi kullanılarak veriler toplanmıştır. Görüşmeler, çocukların uygun olduğu zaman ve mekanlarda gerçekleştirilmiş ve ses kayıtları alınmıştır. Toplanan veriler, betimsel içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda, çocukların sosyal medya hakkındaki bilgilerinin yaşa ve sosyal medya kullanım durumlarına göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Çocukların sosyal medyada paylaşım yapmaya dair görüşleri incelendiğinde, genellikle paylaşım yapmadıkları ve daha çok uygulamalardaki paylaşımlarla ilgili düşüncelere sahip oldukları görülmüştür. Paylaşımlarda izin alma konusunda, çocukların çoğunlukla aile üyelerinin paylaşımlarında izin alınmasına gerek olmadığını düşündükleri tespit edilmiştir. Ayrıca, çocukların paylaşım yapılabilecek ve yapılamayacak durum ve mekanlar konusunda farkındalık sahibi oldukları belirlenmiştir. Araştırma bulguları, çocukların sosyal medya kullanımının yaygınlaştığını ve çocukların sosyal medyada yapılan paylaşımlara yönelik kendilerine ait düşünce, fikir ve tutumlarının olduğunu göstermektedir. Ancak, özellikle küçük yaş grubundaki çocukların mahremiyet ve risk faktörleri konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıkları ve yetişkinlerin paylaşımlarında çocukların düşünce ve izinlerine yeterince önem vermedikleri görülmüştür. Bu durum, çocukların katılımını artıracak ve sosyal medya uygulamalarını bilinçli kullanma becerilerini kazandıracak eğitim programlarının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: çocuk katılımı, teknoloji, sosyal medya, çocuk

Problems Encountered During the Implementation of Extracurricular Activities in Education

Remzi Adsız

Hakkari Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Hakkari, Türkiye
remziadsiz@hakkari.edu.tr Orcid id:: 0000-0002-4929-1860 / +905551594135

Yavuz Ercan Gül

Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Bişkek, Kırgızistan,
yavuz.gul@manas.edu.kg, Orcid id: 0000-0002-8191-2647/ +996550234242

Abstract

The aim of this study is to determine the problems encountered in extracurricular activity (PDE) practices that contribute significantly to the improvement of educational environments and student development. This study is a review study based on literature review. The MAXQDA 24 program was used to analyze the data obtained, and the data were analyzed in accordance with the thematic analysis technique and coded under different themes. The data obtained in the study revealed that PDE cannot be implemented effectively and efficiently in the education systems of many countries, and that this is due to the existence of many different factors and problems. At the core of the problems that make the implementation of activities difficult are the inability to produce deep-rooted solutions to systemic/structural problems, the inability to create the necessary infrastructure to facilitate the organization of activities, and the lack of sufficient support for education stakeholders in the organization of the activities. As a result, it was revealed that the inability to create appropriate environments to support the development of activities makes it difficult to achieve the expected efficiency from the activities. In the study, some inferences were also made to enable more effective and efficient organization of the activities.

Keywords: Extracurricular Activities, Education System, Education, Teaching, Positive School.

Üniversite Öğrencilerinde Psikolojik İyi Oluş ve Etkileyen Değişkenlerin İncelenmesi

Merve Koyuncu

Toros Üniversitesi, Orcid No:0000-0003-2813-4986, merve.koyuncu@toros.edu.tr, Türkiye

Sırma Hasgöl

Mersin Üniversitesi, Orcid No:0000-0001-7056-124X, sirmahasgul@gmail.com, Türkiye

Özet

Araştırma, üniversite öğrencilerinde psikolojik iyi oluş ve etkileyen değişkenlerin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Tanımlayıcı araştırma, 369 üniversite öğrencisiyle yürütülmüştür. Veriler; Tanıtıcı Bilgi Formu ve Psikolojik İyi Oluş Ölçeği (PİÖÖ) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirmesinde, sayı, yüzde dağılımı, ortalama ve standart sapma, analizinde ise t testi, tek yönlü ANOVA, Spearman korelasyon testi ve çoklu regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular sonucunda, öğrencilerin yaş ortalaması $21,87 \pm 3,20$ olup, %67,8'inin kadın, %97,5'inin bekar olduğu, %49,0'ının gelir durumunu orta olarak algıladığı, %43,9'unun en uzun büyükşehirde yaşadığı, %62,9'unun yurttta kaldığı, %92,6'sının ise bir işte çalışmadığı bulunmuştur. Öğrencilerin %50'sinin aile sosyal yapısını demokratik-ılımlı olarak tanımladığı, %75,4'ünün arkadaş ilişkilerini iyi olarak algıladığı, %56,6'sının sorunlarla etkili bir şekilde baş edebildiğini düşündüğü, %70,6'sının okuduğu bölümden memnun olduğu, %53'ünün fiziksel sağlıklarını iyi ve %53,3'ünün ruhsal sağlıklarını orta olarak değerlendirdikleri saptanmıştır. Öğrencilerinin PİÖÖ toplam puan ortalaması $352,31 \pm 51,77$ olup, ölçek puan ortalamasının öğrencilerin cinsiyetlerine, medeni durumlarına, gelir durumu algılarına, en uzun süre yaşadıkları yere, kaldığı yere, bir işte çalışma durumuna, aile sosyal yapısına, algılanan arkadaş ilişkilerine, sorunlarıyla etkili baş edebilme durumuna, okuduğu bölümden memnun olma durumuna, fiziksel ve ruhsal sağlığı değerlendirme durumuna göre anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0.05$). Öğrencilerin PİÖÖ puanlarını etkileyen faktörleri araştırmak üzere kurulan çoklu regresyon modelinin anlamlı olduğu ve modeldeki değişkenlerin öğrencilerin PİÖÖ puanı üzerindeki varyansın %46,8'ini istatistiksel açıdan anlamlı olarak açıkladığı saptanmıştır ($p < 0.05$). Sonuç olarak, üniversite öğrencilerinin psikolojik iyi oluşlarının ortalamasının üzerinde olduğu, psikolojik iyi oluşlarını cinsiyetlerinin, en uzun yaşadığı yerin, kaldığı yerin, aile sosyal yapısının, algılanan arkadaş ilişkilerinin, sorunlarıyla baş edebilme durumunun, okuduğu bölümden memnun olma durumunun, fiziksel ve ruhsal sağlık algısının etkilediği sonucuna varılmıştır. Bu doğrultuda üniversite öğrencilerinin psikolojik iyi oluşlarının aralıklarla değerlendirilmesi, psikolojik iyi oluşlarını etkileyen faktörlerin farkında olunması ve koruyucu ruh sağlığı önlemlerinin alınması ve psikolojik iyi oluşu arttırmaya yönelik girişimler uygulanması önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite, Öğrenci, Psikolojik İyi Oluş, Etkileyen Faktörler

Duygu Farkındalığı Programının Öğrencilerin Psikolojik Sağlık Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi

Semra Sinem Çalış

Yenişehir Belediyesi Bilim ve Sanat Merkezi, Türkiye

e-mail: ssinemyesil@gmail.com, Orcid No: 0009-0001-0439-6458

Duygu Beşe

Yenişehir Rehberlik Araştırma Merkezi, Türkiye

e-mail: duyguoztellibese@gmail.com, Orcid No: 0009-0003-7788-9776

Nazlı Gökçe Çulhaoğlu

Güney Gelişim Orta Okulu, Türkiye

e-mail: nazligokcekara@gmail.com, Orcid No: 0009-0009-4579-2164

Özet

Psikolojik sağlık, bireylerin zorlayıcı yaşam olayları karşısında sergiledikleri başa çıkma ve uyum sağlama becerileri olarak tanımlanır. Psikolojik sağlamlığın boyutları arasında duygu farkındalığı ve duygu düzenleme becerileri bulunmaktadır. Bu farkındalık ve becerilerin erken yaşlardan itibaren gelişimi, gelişimsel problemlere bağlı risklerin azaltılması bakımından önemlidir. Bu doğrultuda, araştırma kapsamında, duyguları fark etme, duyguların bedene yansımaları, duygu düzenleme ve odaklanma konularında farkındalık kazanmalarını sağlamaya yönelik “Duygu Farkındalığı” programı tasarlanmıştır. Araştırmanın amacı uygulanan programın öğrencilerin psikolojik sağlık düzeylerine etkisini incelemektir. 4 hafta süren programda öğrencilerle, duyguları fark etme, duyguların bedene yansımaları, duygu düzenleme ve odaklanma konularında etkinlikler gerçekleştirilmiştir. Araştırmada nicel yöntem desenlerinden, tek grup ön-test son-test deneysel deseni kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini, 2023-2024 eğitim öğretim yılında Mersin ilinin merkez ilçelerindeki ortaokullara 7.sınıf düzeyinde devam eden öğrenciler, araştırma örneklemini ise bu öğrencilerden çalışmaya gönüllü olarak katılan 34 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Psikolojik Sağlık Tutum Beceri Ölçeği (PSTBÖ) ve kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Toplanan veriler SPSS istatistik paket programı ile analiz edilmiştir. Öğrencilere uygulanan duygu farkındalığı programının öğrencilerin psikolojik sağlık düzeylerine etkisi olduğu tespit edilmiştir. Etki yönü incelendiğinde son test ortalamasının (3,1682) ön test ortalamasına göre (2,7650) büyük olduğu ve duygu farkındalığı programının öğrencilerin psikolojik sağlık düzeylerine olumlu bir etkisi olduğu görülmüştür. Araştırmada elde edilen sonuç doğrultusunda duyguları fark etme, duyguların bedene yansımaları, duygu düzenleme ve odaklanma konularında geliştirilecek etkinliklerin okullarda uygulanmasının, öğrencilerin psikolojik sağlık düzeylerinin gelişmesine katkıda bulunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: psikolojik sağlık, duygu farkındalığı, ortaokul öğrencileri, duygu düzenleme

Engelli Evde Bakım Hizmetleri ve Günümüzdeki Uygulama Şekilleri

Yusuf Safa Ünal

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, Türkiye

e-mail: ysafaunal@gmail.com, Orcid No: 0009-0002-7554-8233

Aynur Arslan

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümü, Türkiye

e-posta: aynur.arslan@omu.edu.tr, Orcid No: 0000-0002-3654-2157

Özet

Temel ihtiyaçlarını bir kimsenin yardımı, desteği ve gözetimi olmadan karşılayamayan engelli bireylerin bakım süreçlerinde desteklenmesi önemli bir konudur. Bu çalışmanın amacı, engelli evde bakım hizmetlerinin günümüzdeki uygulama şekillerinin değerlendirilip kurum bakımı ile evde bakım hizmetlerinin karşılaştırılmasıdır. Çalışma sistematik derleme yöntemi ile yapılmıştır. Ulusal Engelli Veri tabanı Kasım2023 verilerinde Türkiye’de sisteme kayıtlı ve hayatta olan engelli sayısı 2.511.950’dir. Bu veriler engelli bireye sahip ailelerin sayısının oldukça fazla olduğunu ve bakım hizmetlerinin planlanmasının, çeşitlendirilmesinin ve etkinliğinin artırılmasının önemini göstermektedir. Günümüzde tüm dünyada en yaygın modeller evde (profesyonel) bakım, gündüzlü bakım, enformal bakım ve kurumsal bakım modelleridir. Değişen sosyokültürel yapılar, kadınların çalışma hayatına dahil olması, ekonomik yetersizlikler gibi sebepler engelli bireylere yönelik bakım hizmetlerinde önemli değişimlere yol açmış, kurum bakımına talep artmıştır. Bu durum bir süre sonra ülkeler için finansal bir yük olmaya başlamıştır. Türkiye’de 2024 yılı Şubat ayı itibarıyla 106 resmi engelli bakım merkezinde 7 bin 356 engelli bireye yatılı bakım hizmeti sunulmaktadır. Bu bağlamda politika belirleyicileri yeni çözüm arayışlarına yönelmişler ve çözümler arasında ilk sırayı alan uygulama evde bakım hizmetleridir. Evde bakım hizmetlerinin tercih edilme sebeplerinin başında düşük maliyeti ve engelli bireylerin topluma dahil edilmeleri gelmektedir. Kurum bakımının en olumsuz yönleri toplumsal izolasyon, damgalama ve finansal yük iken, evde bakımın olumsuz yönleri bilgisizlik ve bakım yüküdür. İsveç, Norveç, Danimarka, Finlandiya, Hollanda gibi gelişmiş Avrupa ülkelerinde engellilere yönelik kapsamlı, bireyselleştirilmiş ve bağımsız yaşamı destekleyen evde bakım hizmetleri devlet destekli olarak yürütülmektedir. Ülkemizde evde bakım yardımı alanların çoğunluğunu 60 yaş üstü engelli kadınlar oluşturmaktadır. Türkiye’de 2007 yılında 28.583 kişi evde bakım yardımından yararlanırken, 2023 yılı Nisan ayı itibarıyla bu sayı yaklaşık 19,9 kat artarak 569.627’ye ulaşmıştır. Sonuç olarak engelli evde bakım ve kurumsal bakım hizmetlerinin toplumların ihtiyaçlarına göre kapsam alanının genişletilmesi, geri dönüşlerin değerlendirilmesi, yeni uygulama modellerinin geliştirilmesi, iyi uygulamaların yaygınlaştırılması gereklidir.

Anahtar Kelimeler Engelli, Engelli Evde Bakım, Engelli Kurum Bakımı, Toplum Temelli Bakım

Beslenme Alışkanlıklarının Evlilik Uyumu ve Aile Bütünlüğü Üzerindeki Etkisi

Fatoş Güven

KTO Karatay Üniversitesi, TÜRKİYE

e-posta: fatosguven42@icloud.com, Orcid id: 0008000094974399

Özet

Evlilikte beslenme alışkanlıklarının eşler arasındaki ilişkileri etkilediği, ortak yemek kültürünün aile bütünlüğüne katkıları ve sağlıklı beslenmenin aile dinamikleri üzerindeki etkilerine ilişkin çalışmalar vardır. Bununla birlikte, yapılan literatür taraması sonucunda beslenme alışkanlıklarının evlilik uyumu ve aile bütünlüğü üzerindeki etkilerinin ortaya konduğu çalışmalara rastlanmamıştır. Bu çalışmanın amacı, beslenme alışkanlıklarının evlilik uyumu ve aile bütünlüğü üzerindeki etkilerini ortaya koymaktır. Beslenme, bireylerin biyolojik ihtiyaçlarını karşılayanın ötesinde, sosyal ve kültürel bir olgu olarak aile yaşamında önemli bir yer tutmaktadır. Beslenme alışkanlıkları, bireylerin yaşam tarzlarını ve sağlık durumlarını doğrudan etkileyen unsurlardan biridir. Eşlerin beslenme konusunda uyumlu olması, günlük yaşamda ortak paylaşımlar yaratırken, sağlıklı beslenme alışkanlıkları ise zamanla fiziksel ve duygusal sorunlara yol açarak evlilik uyumunu olumsuz etkileyebilir. Beslenme tercihlerinin farklı olması, yemek seçimlerinde anlaşmazlıklara yol açarak eşler arasında çatışmalara sebep olabilir. Aile bireylerinin düzenli olarak bir araya gelip yemek yemesi, aile bağlarını güçlendiren temel unsurlardan biridir. Ortak yemek saatleri, aile bireyleri arasındaki iletişimi artırarak aile içi dayanışmayı desteklemektedir. Araştırmalar, düzenli aile yemeklerinin çocukların psikososyal gelişimine katkı sağladığını ve aile bireyleri arasındaki duygusal bağları kuvvetlendirdiğini göstermektedir. Bununla birlikte, modern yaşamın getirdiği hızlı tüketim alışkanlıkları ve bireysel beslenme eğilimleri, aile içi iletişimi zayıflatabilmekte ve aile bağlarını olumsuz etkileyebilmektedir. Sağlıklı beslenme alışkanlıkları, bireylerin sağlık problemleri yaşamamasına ve dolayısıyla aile içi rollerinin değişmesine neden olabilir. Aşırı kilo, diyabet ve kalp hastalıkları gibi beslenmeye bağlı sağlık sorunları, aile bireyleri arasında bakım yükünü artırabilir ve evlilik ilişkilerinde stres faktörü olarak ortaya çıkabilir. Sağlıklı beslenme alışkanlıkları geliştirmek, eşler arasındaki uyumu artırırken, ortak yemek kültürü aile içi bağları güçlendirmektedir. Bu nedenle, aile içi beslenme alışkanlıklarını iyileştirmek için bilinçlendirme çalışmalarına önem verilmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Beslenme Alışkanlıkları, Evlilik Uyumu, Aile Bütünlüğü, İyi Oluş

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Sosyo-Ekonomik Düzeye Göre Duygu Düzenleme Becerileri ve Yürütücü İşlev Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Sena Eren

Anadolu Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Okul Öncesi Eğitimi Tezli Yüksek Lisans Programı, TÜRKİYE

e-mail: senaeren@anadolu.edu.tr, Orcid No: <https://Orcid.org/0009-0004-9439-6161>

Serap Erdoğan

Anadolu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, TÜRKİYE

e-mail: serape@anadolu.edu.tr, Orcid No: <https://Orcid.org/0000-0001-6149-4460>

Özet

Okul öncesi dönem, gelişim için en önemli dönemlerden biri olmakla birlikte bu dönemde yaşanan problem durumları ilerleyen yaşam dönemlerini de etkilemektedir. Dolayısıyla çocuk için kritik olan bu süreçte tüm gelişim alan ve becerilerinin desteklenmesi gereklidir. Bu dönemde çevre ile yoğun etkileşimde bulunan çocuğun, çevreye uyum sağlaması ve gelişimi için duygu düzenleme ile yürütücü işlev becerileri büyük bir öneme sahiptir. Bu beceriler, çocuğun birçok beceri ve davranışı ile ilişkilidir. Hem duygu düzenleme hem de yürütücü işlev becerilerini etkileyen faktörlerden en önemlilerinden birisi de sosyo-ekonomik düzeydir. Mevcut araştırmada okul öncesi dönem çocuklarının sosyo-ekonomik düzeye göre duygu düzenleme becerileri ve yürütücü işlev becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmaktadır. İlişkisel tarama yöntemi ile desenlendirilen araştırmanın evreni Eskişehir İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden dört ve beş yaş grubu çocuklardan, örnekleme ise dört ve beş yaşındaki kümeleme yoluyla örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenen çocuklardan oluşacaktır. Araştırmada veri toplama araçları olarak “Okul Öncesi Dönem Duygu Düzenleme Ölçeği” ve Türk kültürüne uyarlaması yapılan “Çocukluk Dönemi Yürütücü İşlev Envanteri-ÇDYİE Öğretmen Formu” ve araştırmacı tarafından hazırlanan “Çocuk Bilgi Formu” kullanılacaktır. Veriler, çocukların bire bir katılımı ve öğretmenler ile elde edilecektir. Araştırmada veri toplama süreci devam etmektedir. Veri toplama süreci sonrasında elde edilen bilgiler doğrultusunda analizler yapıp tablolar oluşturulacak ve konuya ilişkin öneriler sunulacaktır.

Anahtar Sözcükler: Okul Öncesi, Duygu Düzenleme, Yürütücü İşlev Becerisi, Sosyo-Ekonomik Düzey

Sosyal Medya Bağımlılığı ile Kaygı Arasındaki İlişki Üzerine Bir Çalışma

Sibel Süzek Birkollu

Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Kuzey Kıbrıs Kampüsü, Eğitim Fakültesi

Özel Eğitim Öğretmenliği Bölümü, K.K.T.C.

e-posta: sibel.suzek@asbu.edu.tr Orcid Id: 0000-0003-1058-8533

Enes Köksal Kılıç

Affiliation, Country

e-mail: eneskk28@icloud.com, Orcid No: 0009-0009-0595-1896

Özet

Sosyal Medya bilişsel boyutlu bilgiye erişim, davranışsal boyutlu alışkanlık ve duygusal boyutlu ihtiyaçları karşılayabilmesine karşın olumlu, kullanıcılarında kendisine bağımlılık geliştirebilir etkisi ve kullanıcılarının bağımlılık geliştirmesi ile de beraberinde getirdikleriyle olumsuz yönlere sahip olabilmektedir. Bu çalışmada; sosyal medya bağımlılığı ile kaygı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde yaşayan on sekiz yaş ve üzerindeki 243 kişi ile kolayda örnekleme yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Veri toplama araçları olarak, katılımcı bilgi formu, Sosyal Medya Bağımlılık Ölçeği ve Kaygı Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Yapılan korelasyon analizi sonuçlarında sosyal medya bağımlılığı toplam ve “bilişsel bağımlılık”, “duygusal bağımlılık” ve “davranışsal bağımlılık” alt boyut puanları ile kaygı değerkendirme ölçeği toplam ve “fizyolojik gerginlik”, “Endişelenme” ve “Güvende Hissetmeme” alt boyut puanlarının anlamlı ve pozitif yönde ilişki gösterdiği saptanmıştır. Sosyal medyada geçirilen süre ile sosyal medya bağımlılığı ve kaygı düzeyleri doğru orantılı olduğu gözlemlenmiştir. Sosyal medyanın hayatından çıkmasında huzurlu veya kaygılı hisseden bireylerin sosyal medya bağımlılığı oranları ile kaygı düzeylerinin hayatında pek bir şey değişmeyeceğini ifade eden katılımcılardan yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Sosyal medya bağımlılığında sosyal medyayla 7-11 yaşlarında tanışan katılımcıların 12-18 yaşlarında tanışanlar arasında anlamlı fark olduğu görülmüştür. sosyal medya bağımlılığında 12-18 yaşlarında tanışanlar ile 19 ve üzeri yaşlarda tanışanlar arasında da anlamlı fark olduğu gözlemlenmiştir. Sosyal medya bağımlılığı ile kaygı düzeylerinde farklı hobilere sahip olmak ve hobilere ayrılan zaman bağlamında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlemlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Kaygı, sosyal medya, bağımlılık, bilişsel bağımlılık

Anne-Baba Tutumlarının Çocukların Gelişimi Üzerindeki Etkileri

Hayrunnisa Çilo

Girne Amerikan Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs

e-mail: hayrunnisacilo@gmail.com

Özet

Çocuk gelişimi üzerinde en belirleyici çevresel faktörlerden biri anne-baba tutumlarıdır. Ebeveynlerin çocuklarına karşı sergiledikleri davranış biçimleri, çocukların bilişsel, duygusal ve sosyal gelişimlerini doğrudan etkilemektedir. Bu çalışmada, demokratik, otoriter, izin verici ve ihmal edici ebeveyn tutumlarının çocuklar üzerindeki olumlu ve olumsuz etkileri incelenmektedir. Demokratik ebeveynlik yaklaşımı; çocuğa sevgi ve kabul gösterilmesi, sınırların net bir şekilde belirlenmesi ve bireysel özerkliğin desteklenmesi ile karakterizedir. Bu yaklaşım, yüksek özgüven, sosyal yeterlik ve akademik başarı gibi olumlu gelişimsel çıktılarla ilişkilendirilmektedir. Otoriter tutumlar ise, katı kurallar, cezalandırmaya dayalı disiplin anlayışı ve düşük duygusal destek ile tanımlanır. Bu tarz tutumların, çocuklarda düşük özgüven, yüksek kaygı düzeyi ve içe kapanıklık gibi olumsuz psikososyal sonuçlara yol açtığı çeşitli araştırmalarla gösterilmiştir. İzin verici ebeveynlik tarzı, sınırlı kural koyma ve yüksek düzeyde kabul ile tanımlanır. Bu tutum, çocuğun sorumluluk bilinci geliştirmekte zorlanmasına ve davranışsal problemler yaşamasına neden olabilir. İhmal edici ebeveynlik ise, hem duygusal hem de fiziksel destek eksikliğini içermekte olup, çocuklarda güven problemleri, düşük akademik başarı ve duygusal bozukluklar gibi ciddi gelişimsel riskler doğurmaktadır. Anne-baba tutumlarının çocukların gelişimi üzerindeki etkileri, çocuğun mizacı, sosyoekonomik durum, kültürel yapı ve sosyal çevre gibi etmenlerle etkileşim hâlinindedir. Bu nedenle, çocukların sağlıklı gelişimi için ebeveynlerin bilinçli, destekleyici ve dengeli bir tutum sergilemesi büyük önem taşımaktadır. Ayrıca, anne-baba eğitim programlarının yaygınlaştırılması ve ebeveynlerin çocuk gelişimi konusunda bilgilendirilmesi, olumsuz tutumların azaltılmasında etkili bir önleyici strateji olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn Tutumları, Çocuk Gelişimi, Çocuk

Türkçe Eğitiminde Şefkat Dili Kullanımı: Öğretmen Söyleminin Öğrenci Ruh Sağlığına Etkisi

Sude Filiz

Orcid:0009-0003-1629-092X, Uluslararası Final Üniversitesi, sude.filiz@final.edu.tr, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

Özet

Bu çalışmada, Türkçe eğitiminde öğretmenlerin kullandığı şefkat dilinin öğrenci ruh sağlığı üzerindeki etkisi incelenmiştir. Eğitim ortamı yalnızca akademik başarıyı değil, öğrencilerin duygusal ve sosyal gelişimini de desteklemelidir. Öğrencilerle kurulan dilsel ilişkinin niteliği, onların özgüven, aidiyet ve duygusal dayanıklılık gibi özelliklerini doğrudan etkilemektedir. Araştırmada, özellikle Türkçe derslerinde öğretmenlerin olumlu, empatik ve destekleyici bir dil kullanmasının öğrencilerin stres düzeylerini azalttığı, derse katılımı artırdığı ve genel iyi oluş hallerini güçlendirdiği görülmüştür. Çalışma kapsamında, şefkat dilinin tanımı yapılmış, öğretmen söyleminin temel bileşenleri (empati, kabul, anlayış, olumlama gibi) analiz edilmiştir.

Araştırma nitel bir yöntemle, öğretmen-öğrenci etkileşimlerinin gözlemlenmesi ve öğrenci görüşmelerinin analizi yoluyla gerçekleştirilmiştir. Bulgular, şefkat dili kullanan öğretmenlerin öğrencileriyle daha güven temelli ilişkiler kurduklarını, öğrencilerin sınıf içi etkileşimlerde daha fazla kendilerini ifade edebildiklerini ve duygusal rahatlık yaşadıklarını göstermektedir. Ayrıca, negatif veya eleştirel söylemlerin öğrencilerin kaygı düzeylerini artırdığı da gözlemlenmiştir. Çalışmanın sonunda, Türkçe eğitimi programlarında öğretmen adaylarına şefkat dili eğitiminin verilmesinin önemine vurgu yapılmıştır. Bu bağlamda, Türkçe dersleri yalnızca dil bilgisi ve edebiyat eğitimi değil, aynı zamanda öğrencilerin psikolojik dayanıklılığını güçlendiren bir araç olarak değerlendirilmelidir. Şefkat temelli bir eğitim dili, öğrencilerin sadece dilsel becerilerini değil, yaşam becerilerini de desteklemektedir. Araştırmada Yer Verilecekler:

- Şefkat dilinin tanımı ve bileşenleri (empati, anlayış, olumlama).
- Öğrenci ruh sağlığının tanımı (özgüven, stres, aidiyet duygusu).
- Öğretmen-öğrenci etkileşiminde dilin rolü.
- Nitel araştırma yöntemi: Gözlem ve öğrenci görüşmeleri.
- Bulgular: Şefkat dilinin olumlu etkileri, olumsuz söylemin zararları.
- Öneriler: Türkçe öğretmenlerine yönelik şefkat dili eğitimleri.

Elde Edilen Bulgular:

- Şefkat dili kullanan öğretmenler, öğrencilerin sınıf içi güven ve katılım düzeyini artırmaktadır.
- Destekleyici ve anlayışlı dil, öğrencilerin duygusal iyi oluşunu geliştirmekte, kaygı ve stres düzeylerini azaltmaktadır.
- Negatif dil kullanımında ise öğrencilerin özgüven kaybı, iletişimde kapanma ve akademik motivasyon düşüklüğü gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Türkçe Eğitimi, Şefkat Dili, Öğrenci Ruh Sağlığı, Öğretmen Söylemi, Empati, Eğitim Psikolojisi, Dil Kullanımı

Türkçe Eğitiminde Dört Temel Dil Becerisinde İyi Oluş

Berkay Arda Hanoğlu

Orcid:0009-0000-1365-8969, Uluslararası Final Üniversitesi, berkayhanoglu22@gmail.com, KKTC

Özet

Bu bildiride, Türkçe öğretiminde temel alınan dört dil becerisi olan dinleme, konuşma, okuma ve yazma alanlarında öğrencilerin iyi oluş (well-being) durumları ele alınmaktadır. Eğitim sürecinin yalnızca akademik başarıya değil, bireyin bütünsel gelişimine de katkı sağlaması gerektiği düşüncesinden hareketle; dil becerilerinin öğretiminde öğrencilerin psikolojik, duygusal ve sosyal iyi oluşlarının nasıl desteklenebileceği araştırılmıştır.

Araştırmada, çeşitli kademelerde öğrenim gören öğrencilerle yapılan gözlemler, anketler ve yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla veriler toplanmış ve nitel analiz yöntemleriyle değerlendirilmiştir. Bulgular, her bir dil becerisinin öğrenci iyi oluşunu farklı şekillerde etkilediğini ortaya koymuştur. Dinleme becerisi dikkat ve farkındalıkla ilişkili olup öğrencinin zihinsel berraklığını ve öğrenmeye açıklığını etkilerken, konuşma becerisi sosyal katılım, özgüven ve aidiyet hissi ile doğrudan ilişkilidir. Okuma, bireyin iç dünyasıyla bağ kurmasına ve entelektüel gelişimine katkı sağlarken; yazma ise ifade özgürlüğü ve duygu düzenleme becerilerini desteklemektedir. Sonuç olarak, dil becerileri öğretiminde yalnızca akademik kazanımlar değil, öğrencinin ruhsal ve sosyal gelişimi de gözetilmelidir. Bu bağlamda, Türkçe öğretmenlerinin öğrenci merkezli, destekleyici ve kapsayıcı öğretim yaklaşımları benimsemeleri, öğrencilerin dil becerilerinde daha etkili ve sürdürülebilir kazanımlar elde etmelerini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okuma, Yazma, Dinleme, Konuşma, Türkçe Eğitimi, İyi Oluş, Öğrenci

Eleştirel Okuma Etkinliklerinin Öğrencilerin İyi Oluşuna Katkısı

Emre Şahin

Final Üniversitesi, Türkiye

e-mail: emresahin@Final.edu.tr, Orcid No: 0009-0002-7377-6726

Özet

Bu çalışma, eleştirel okuma etkinliklerinin öğrencilerin psikolojik, duygusal ve sosyal iyi oluşlarına olan etkisini incelemeyi konu almıştır. Eleştirel okuma, öğrencilerin düşünsel becerilerini geliştiren, problem çözme yeteneklerini güçlendiren ve daha derinlemesine düşünmelerini sağlayan önemli bir etkinliktir. Eğitimde eleştirel okuma etkinliklerinin, öğrencilerin akademik başarılarının yanı sıra psikolojik iyi oluşları üzerinde de önemli etkiler yarattığı düşünülmektedir. Eleştirel okuma, öğrencilerin yalnızca bilişsel becerilerini değil, aynı zamanda duygusal zekâlarını da geliştirmelerine olanak tanır. Bu derleme makalesinde, eleştirel okuma etkinliklerinin öğrencilerin düşünsel gelişimi, duygusal farkındalıkları, stresle başa çıkma becerileri ve özgüven gibi konularda nasıl katkı sağladığı tartışılmaktadır. Ayrıca, empati kurma ve eleştirel düşünme becerilerini geliştiren bu etkinliklerin, öğrencilerin zihinsel sağlıklarını iyileştirmeye yardımcı olduğu vurgulanmaktadır. Eleştirel okuma, toplumsal olaylara duyarlılığı artırır ve öğrencilerin farklı bakış açılarını anlamalarına olanak tanır. Bunun yanında, öğrencilerin sosyal ilişkilerinde olumlu değişiklikler yaratır, toplumsal bağları güçlendirir ve genel olarak iyi oluşlarına katkı sağlar. Son olarak, eleştirel okuma etkinliklerinin eğitimde daha etkili bir şekilde nasıl uygulanabileceğine dair öneriler sunulmaktadır. Bu sayede, öğrencilerin yalnızca bilişsel değil, aynı zamanda duygusal ve sosyal gelişimlerini destekleyen bir öğrenme ortamı oluşturulabilmek hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: eleştirel okuma, eğitim, iyi oluş, öğrenci gelişimi, psikolojik sağlık

Dijital Dönüşümün Eğitime Yansımaları: Fırsatlar ve Zorluklar

Deniz Öykü Özdoğan

Uluslararası Final Üniversitesi, KKTC

deniz.ozdogan@final.edu.tr Orcid No: 0009-0005-8055-3530

Özet

Bu bildiri, dijital dönüşümün eğitim üzerindeki etkilerini fırsatlar ve zorluklar açısından ele almakta, dijitalleşmenin eğitimde yarattığı değişimlerin olumlu ve olumsuz yönlerini incelemektedir. Dijital teknolojilerin eğitimdeki rolü artarken, bu dönüşüm öğrenme süreçleri, öğretim yöntemleri ve eğitim politikalarını etkileyen değişimlere yol açmaktadır. Çalışma, literatür taraması ve doküman analizi yöntemleriyle incelenecektir. Dijital dönüşümün eğitimde karşılaşılan önemli zorluklarından biri dijital eşitsizliklerdir. Özellikle düşük sosyoekonomik düzeydeki ve kırsal bölgelerdeki öğrenciler, teknolojik altyapı eksiklikleri nedeniyle eğitim fırsatlarından yeterince faydalanamamaktadır. Bu durum, eğitimde fırsat eşitsizliğine yol açmakta ve öğrencilerin potansiyellerini tam geliştirmelerini engellemektedir. Ayrıca, öğretmenlerin dijital pedagojik yeterliliklerinin sınırlı olması da diğer bir zorluktur. Birçok öğretmen, dijital araçları pedagojik anlamda etkili şekilde kullanma konusunda yetersiz kalmakta, bu da eğitim süreçlerini verimsizleştirmektedir. Buna karşılık dijital dönüşüm, eğitimde pek çok fırsat sunmaktadır. Dijital teknolojiler, öğrenme süreçlerini daha esnek, kişiselleştirilmiş ve erişilebilir hale getirmektedir. Uzaktan eğitim, öğrencilere zaman ve mekân bağımsız öğrenme fırsatları sunarak geleneksel sınıf eğitimini aşan esneklikler sağlamaktadır. Yapay zekâ destekli öğrenme yönetim sistemleri, öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına göre özelleştirilmiş eğitim olanakları yaratmakta ve öğrencilerin kendi hızında öğrenmesine olanak tanımaktadır. Çevrimiçi materyaller ve interaktif platformlar, öğrencilere daha etkileşimli öğrenme deneyimleri sunmaktadır. Ayrıca, açık erişim platformları ve çevrimiçi kurslar yaşam boyu öğrenme kültürünü teşvik etmekte, ulaşılabilir kaliteli eğitim içerikleri sağlamaktadır. Bu fırsatlar, eğitimde daha fazla çeşitlilik ve kişiselleştirilmiş öğrenme yolları yaratmaktadır. Sonuç olarak, dijital dönüşüm eğitimde birçok fırsat sunmakla birlikte zorlukları da beraberinde getirmektedir. Bu süreçte dijital eşitsizliklerin giderilmesi, öğretmenlerin dijital pedagojik yeterliliklerinin artırılması ve teknolojik altyapıların güçlendirilmesi kritik öneme sahiptir. Eğitimde dijital dönüşümün başarılı olabilmesi için bu zorlukların aşılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Dönüşüm, Eğitim Teknolojileri, Dijital Eşitsizlik, Pedagojik Yeterlilik, Uzaktan Eğitim, Fırsatlar, Zorluklar.

Özel Eğitim Bölümü Öğrencilerinin Braille Okuma-Yazma Dersine İlişkin Metaforları

Kadriye Yıldız

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC

ORCID: 0000-0002-0925-3739

Sibel Sümer Öncel

MEB Öğretmen, Türkiye

ORCID: 0000-0002-1112-2738

Özet

Görme duyusu, duyu alanları içerisinde önemli bir yere sahip olup bireyin yaşamında kritik bir rol oynamaktadır. Görme duyusunun kaybı, öz bakım becerilerinden başlayarak bireyin günlük yaşamındaki pek çok becerinin edinilmesinde çeşitli sınırlılıklara yol açmaktadır. Dolayısıyla, görme duyusu; bireyin hareket, sosyal ve akademik becerileri başta olmak üzere çok sayıda alanda etkiye sahiptir. Akademik becerilerin kazanımında da önemli bir rol oynayan görme duyusunun kısmen ya da tamamen kaybı durumunda, görme yetersizliği olan bireylerin öğrenme süreçlerinin farklı yöntemlerle desteklenmesi gerekmektedir. Tamamen görme yetersizliği olan bireylerin akademik becerilerini kazanmalarına yardımcı olmak amacıyla Braille alfabesi geliştirilmiştir. Bu çalışmada, görme yetersizliği olan bireylerle çalışacak özel eğitim öğretmenliği bölümü öğrencilerinin, *Braille Okuma-Yazma* dersine ilişkin geliştirdikleri metaforların incelenmesi amaçlanmaktadır. Çalışma, 2024 ve 2025 eğitim-öğretim yıllarının bahar dönemlerinde, özel bir üniversitede öğrenim gören Özel Eğitim Öğretmenliği Bölümü öğretmen adaylarının katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmış olup, katılımcılara kişisel bilgilerinin yer aldığı bir form ile Braille Okuma-Yazma dersine ilişkin metaforların oluşturulmasına yönelik iki ayrı form uygulanmıştır. Uygulanan formda öğretmen adaylarından “*Braille okuma-yazma öğrenmek benim için çünkü'dir. Dokunarak öğrenmek benim için çünkü'dir. Görme yetersizliği olan öğrencilerle çalışmak çünkü'dir.*” ifadelerini tamamlamaları istenmiştir. Çalışma kapsamında elde edilen bulgular, öğretmen adaylarının Braille okuma-yazma sürecinde empati kurduklarını, duysal farkındalıklarının geliştiğini ve bu dersin özel eğitim öğretmenliği açısından önemli olduğunu ortaya koymuştur. Araştırmanın sonucunda elde edilen bulgular doğrultusunda önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Görme duyusu, görme yetersizliği, Braille okuma-yazma, Metafor analizi

Çocuğun Rol Model Aldığı Kişilerin Bulundukları Davranışların Çocuk Üzerindeki Etkileri

Simge Ökten

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, KKTC

e-mail: Simgeabiter3@gmail.com

Özet

Çocukların iyi oluşu çevrelerinde bulunan kişilerin davranışları ile oldukça ilişkilidir. Çocuklar özellikle yakın çevrelerinde bulunan kişilerin davranışlarını gözlemlerler ve zihinlerine kaydederler. Daha sonra uygun bir ortam bulduklarında ise bu davranışları taklit ederler. Bunun yanı sıra, olumsuz tutumlar karşısında kişilikleri örselenebilmektedir. Bu nedenle, çocukların yakın iletişim içerisinde olduğu ve rol model aldığı ebeveynlerin ve öğretmenlerin çocuğa yönelik olarak ve çocuğun yanında sergiledikleri davranışlara, yaptıkları konuşmalara özen göstermeleri ve bu konuda bilinçli tutum sergilemeleri çocuğun karakter oluşumunu, bütüncül gelişim alanlarının desteklenmesini, psikolojisini ve akademik başarısını etkileyebilmektedir. Bu çerçevede çocukların gelişimlerini ve duygusal ihtiyaçlarını bilmek ve o çerçevede çocuklarla iletişim kurmak önem taşımaktadır. Bu çalışmada çocukların gelişimsel özellikleri ve duygusal ihtiyaçları bebeklik dönemi, okul öncesi dönem ve ilk okulun ilk yılları olmak üzere ele alınarak tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bebeklik, Okul Öncesi, İlkokul, İyi Oluş, Gelişim, Rol Model, Ebeveyn, Öğretmen

EKLER

Akademik Temsilci Atamaları

ULUSLARARASI FİNAL ÜNİVERSİTESİ

REKTÖRLÜK

23 Ocak 2025

**KKTC Milli Eğitim Bakanlığı
Lefkoşa.**

Sayı: 100/100/REK.230125.010

Konu: Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi hk.

İlgi: 21 Ocak 2025 tarih ve MEB.0.00-011/01-25/E.258 sayılı yazınız.

13-15 Mayıs 2025 tarihleri arasında düzenlenecek Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresinin yürütme kurulunda üniversitemiz öğretim görevlisi Uğurcan Teşdelen'in görev alması uygun görülmüştür. Bilgi ve gereğini saygılarımla arz ederim.

CYPRUS SCIENCE UNIVERSITY

27.01.2025

Sayı: KİÜ.0.00.051.01/E.455

Konu: Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi Hk.

**KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI**

İlgi: 21 Ocak 2025 tarihli, MEB.0.00.-11/01-25/ E.251 ve E.256 sayılı yazılarınız

Bakanlığınız ev sahipliğinde 13-14-15 Mayıs 2025 tarihlerinde gerçekleştirilecek olan Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi'nde üniversite öğretim elemanlarımız Doç. Dr. Mehtap KÖSE ULUKÖK ve Öğr. Gör. İrfan SARIYILDIZ'IN yürütme kurulunda görevlendirilmeleri tarafımızca uygun görülmüştür.

Bilgilerinize saygıyla arz ederim.

Prof. Dr. Erdal GÜRYAY
Rektör V.

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI

Sayı : MEB.0.00-011/01-25/E.259

21 Ocak 2025

Konu : Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi Hk.

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi Rektörlüğü

Milli Eğitim Bakanlığı ev sahipliğinde 13-14-15 Mayıs 2025 tarihinde Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi'nin 3'üncüsü düzenlenecektir. Kongre ekibi Milli Eğitim Bakanlığı tarafından oluşturulmakta olup üniversite çeşitliliği ve kapsayıcılığı önem arz etmektedir.

Bu bağlamda, Milli Eğitim Bakanlığı ev sahipliğinde gerçekleşen Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi'nde üniversite personeliniz Sayın Çağla Gür kongre başkanı olarak görevlendirilmiştir.

Bilgi ve gereğini saygı ile rica ederim

e-imzalıdır

Nazım ÇAVUŞOĞLU
Bakan

Not: 93/2007 sayılı Elektronik İmza Yasası'nın 6.maddesi gereği bu belge elektronik imza ile imzalanmıştır.

Doğrulama Kodu: 294E9DAB-01D2-424F-9E19-16325903DA36

Doğrulama Adresi: <https://edevlet.gov.ct.tr/kkte-dogrulama-ebys>

ŞHT. MEHMET HASAN SK. NO:5 YENİŞEHİR Lefkoşa

Tel: 0(392) 600 1800 - Fax : 0(392) 600 1884

e-Posta : mcb@mebnet.net - mebarsiv@mebnet.net

Bilgi için: Halil SAMANCIOĞLU
3.D. 2.Sınıf İdare Memuru

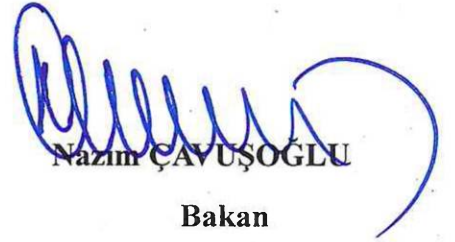
KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

Konu : Akademisyen Temsilcisi Atanması hk.

Genel Ortaöğretim Dairesi Müdürlüğü

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı ev sahipliğinde Genel Orta Dairesi Müdürlüğü işbirliğinde 13-15 Mayıs 2025 tarihleri arasında Acapulco Hotel/Girne'de düzenlenecek olan "III. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi"nde Prof. Dr. Çağla Gür akademisyen temsilcisi olarak atanmıştır.

Nazım ÇAVUŞOĞLU
Bakan

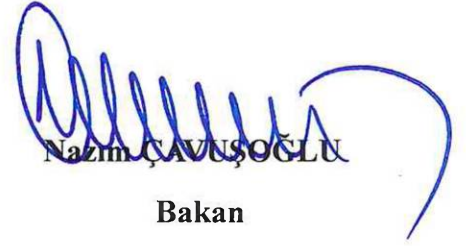

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

Konu : Akademisyen Temsilcisi Atanması hk.

Genel Ortaöğretim Dairesi Müdürlüğü

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı ev sahipliğinde Genel Orta Dairesi Müdürlüğü işbirliğinde 13-15 Mayıs 2025 tarihleri arasında Acapulco Hotel/Girne'de düzenlenecek olan "III. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi"nde Öğr. Gör. Başak Eser akademisyen temsilcisi olarak atanmıştır.

Nazım ÇAVUŞOĞLU
Bakan

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

Konu : Akademisyen Temsilcisi Atanması hk.

Genel Ortaöğretim Dairesi Müdürlüğü

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı ev sahipliğinde Genel Orta Dairesi Müdürlüğü işbirliğinde 13-15 Mayıs 2025 tarihleri arasında Acapulco Hotel/Girne'de düzenlenecek olan "III. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi"nde Doç. Dr. Mehtap Köse Ulukök akademisyen temsilcisi olarak atanmıştır.

Nazım CAVUŞOĞLU
Bakan

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

Konu : Akademisyen Temsilcisi Atanması hk.

Genel Ortaöğretim Dairesi Müdürlüğü

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı ev sahipliğinde Genel Orta Dairesi Müdürlüğü işbirliğinde 13-15 Mayıs 2025 tarihleri arasında Acapulco Hotel/Girne'de düzenlenecek olan "III. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi"nde Doç. Dr. Halil Kamışlı akademisyen temsilcisi olarak atanmıştır.

Nazım ÇAVUŞOĞLU
Bakan

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

Konu : Akademisyen Temsilcisi Atanması hk.

Genel Ortaöğretim Dairesi Müdürlüğü

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı ev sahipliğinde Genel Orta Dairesi Müdürlüğü işbirliğinde 13-15 Mayıs 2025 tarihleri arasında Acapulco Hotel/Girne'de düzenlenecek olan "III. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi"nde Prof. Dr. Mentor Hamiti akademisyen temsilcisi olarak atanmıştır.

Nazım ÇAVUŞOĞLU
Bakan

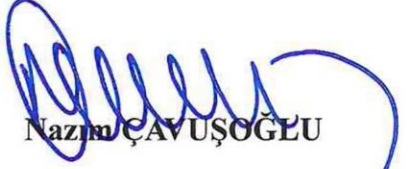

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

Konu : Akademisyen Temsilcisi Atanması hk.

Genel Ortaöğretim Dairesi Müdürlüğü

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı ev sahipliğinde Genel Orta Dairesi Müdürlüğü işbirliğinde 13-15 Mayıs 2025 tarihleri arasında Acapulco Hotel/Girne'de düzenlenecek olan "III. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi"nde Öğr. Gör. İrfan Sarıyıldız akademisyen temsilcisi olarak atanmıştır.

Nazım ÇAVUŞOĞLU
Bakan

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

Konu :III. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi Akademisyen Temsilcisi Atanması hk.

Genel Ortaöğretim Dairesi Müdürlüğü

KKTC Millî Eğitim Bakanlığı ev sahipliğinde Genel Orta Öğretim Dairesi İşbirliğinde 13-15 Mayıs 2025 tarihleri arasında Acapulco Hotel/Girne'de düzenlenecek olan "III. Uluslararası Pozitif Okullar ve İyi Oluş Kongresi"nde ekli olan listede yer alan kurullar oluşturulmuş olup ismi yazanlar ilgili kurullara akademisyen temsilcileri olarak atanmıştır.

KURULLAR

KONGRE ONURSAL BAŞKANLARI

Prof. Dr. Halil NADİRİ

Prof. Dr. Serdar YURTSEVER

Cengiz TOPEL UZUN

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Çağla GÜR (Kongre Başkanı)

Uzm. Başak ESER (Kongre İkinci Başkanı)

Dr. İçim ÇAĞINER KAVUKLU

Cengiz Topel UZUN

Yusuf İNANIROĞLU

YÜRÜTME KURULU

Yusuf İNANIROĞLU

Prof. Dr. Mentor HAMİTİ

Doç. Dr. Halil KAMIŞLI

Doç. Dr. Mehtap KÖSE ULUKÖK

Dr. Çağın ZORT

Dr. Oğuz MERCAN

Uzm. İrfan SARIYILDIZ

Uzm. Uğurcan TAŞDELEN (Kongre Sekreteri)

Vacide GÖREN

Vahide TÜTÜNCÜ

DANIŞMA KURULU

Prof. Dr. Ali PAJAZİTİ - SEE Üniversitesi / Kuzey Makedonya

Prof. Dr. Cemal Ulutaş - Hakkari Üniversitesi / Türkiye

Prof. Dr. hab. Małgorzata PRZYBYSZ-ZAREMBA - Ulusal Uygulamalı Bilimler Akademisi Ignacy Mościcki / Polonya

Prof. Dr. Halil İbrahim YALIN - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi / Kuzey Kıbrıs

Prof. Dr. Hikmet Aybar - Kıbrıs Aydın Üniversitesi / Kuzey Kıbrıs

Prof. Dr. Mehmet Ali YAVUZ - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi / Kuzey Kıbrıs

Prof. Dr. Oya Ertuğruloğlu - Girne Amerikan Üniversitesi / Kuzey Kıbrıs

Prof. Dr. Tülin Bodamyalı - Girne Amerikan Üniversitesi / Kuzey Kıbrıs

Prof. Dr. Ismet OSMANI - SS. Cyril ve Methodius Üniversitesi / Üsküp, Kuzey Makedonya

Doç. Dr. Arsim SUSURİ - Prizren Üniversitesi "Ukshin Hoti" / Kosova

Doç. Dr. Enida KUME - Aleksander Moisiu Üniversitesi / Arnavutluk

Doç. Dr. Malahat ABDULLAYEVA - Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi / Azerbaycan

Doç. Dr. Meagan ARRASTÍA-CHISHOLM - Valdosta State Üniversitesi / ABD

Doç. Dr. Nadia BAATOUCHE - Angers Katolik Üniversitesi / Fransa

Doç. Dr. Shemsedin VEHAPE - AAB Koleji / Kosova

Doç. Dr. Sonila DAIU - Tirana Metropolitan Üniversitesi / Arnavutluk

Doç. Dr. Yavuz Ercan Gül - Manas Üniversitesi/Kırgızistan

BİLİM KURULU

Prof. Dr. A. Işık GÜRŞİMŞEK - Doğu Akdeniz Üniversitesi

Prof. Dr. Aytekin İşman- Sakarya Üniversitesi

Prof. Dr. Agnes N. TOTH - Batı Macaristan Üniversitesi

Prof. Dr. Ahmet ADALIER - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Prof. Dr. Ahmet GÜNEYLİ - Lefke Avrupa Üniversitesi

Prof. Dr. Ali PAJAZİTİ - SEE Üniversitesi - Kuzey Makedonya

Prof. Dr. Angel EGİDO-PORTELA - Angers Katolik Üniversitesi / Fransa

Prof. Dr. Behçet ÖZNACAR - Yakın Doğu Üniversitesi

Prof. Dr. Canan PERKAN ZEKİ - Doğu Akdeniz Üniversitesi

Prof. Dr. Cevat CELEP - Girne Amerikan Üniversitesi

Prof. Dr. Çağla GÜR - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Prof. Dr. Dilek ACER ÇAKAR - Ankara Üniversitesi

Prof. Dr. Ersun İŞÇİOĞLU - Doğu Akdeniz Üniversitesi

Prof. Dr. Fahriye ALTINAY AKSAL - Yakın Doğu Üniversitesi

Prof. Dr. Fatoş SİLMAN - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Prof. Dr. Fulya Z. TEMEL - Gazi Üniversitesi

Prof. Dr. hab. Małgorzata PRZYBYSZ-ZAREMBA - Ulusal Uygulamalı Bilimler Akademisi Ignacy Mościcki / Polonya

Prof. Dr. Hakan SARI - Necmettin Erbakan Üniversitesi

Prof. Dr. Halil İbrahim YALIN - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Prof. Dr. Hasan AVCIOĞLU - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Prof. Dr. Hikmet Aybar - Kıbrıs Aydın Üniversitesi

Prof. Dr. Mehmet Ali YAVUZ - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Prof. Dr. Mehmet ARSLAN - Girne Amerikan Üniversitesi

Prof. Dr. Mentor HAMİTİ - Güneydoğu Avrupa Üniversitesi - Kuzey Makedonya

Prof. Dr. Mohammad Hossein KESHAVARZ - Girne Amerikan Üniversitesi

Prof. Dr. Nazife AYDINOĞLU - Uluslararası Fırat Üniversitesi

Prof. Dr. Nerguz SERİN - Lefke Avrupa Üniversitesi

Prof. Dr. Nesrin KALE - Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi

Prof. Dr. Nur Yeliz GÜLCAN - Girne Amerikan Üniversitesi

Prof. Dr. Oğuz SERİN - Lefke Avrupa Üniversitesi

Prof. Dr. Orhan ÇİFTÇİ - Girne Amerikan Üniversitesi

Prof. Dr. Ömer ÜRE - Kıbrıs Aydın Üniversitesi

Prof. Dr. Saide ÖZBEY - Gazi Üniversitesi

Prof. Dr. Tutku Akter Göktaşan - Girne Amerikan Üniversitesi

Prof. Dr. Umay TÜRKEŞ GÜNAY - Girne Amerikan Üniversitesi

Prof. Dr. Zehra ALTINAY GAZİ - Yakın Doğu Üniversitesi

Doç. Dr. Dönay KARA - Konya Gıda ve Tarım Üniversitesi

Doç. Dr. Elza ALIŞOVA DEMİRDAĞ - Girne Amerikan Üniversitesi

Doç. Dr. Ramazan ÇAKIR - Girne Amerikan Üniversitesi

Doç. Dr. Aleksandra Karovska RİSTOVSKA - SS Cyril ve Methodius Üniversitesi / Kuzey Makedonya

Doç. Dr. Arsim SUSURİ - Prizren Üniversitesi "Ukshin Hoti" / Kosova

Doç. Dr. Azize UMMANEL - Lefke Avrupa Üniversitesi

Doç. Dr. Banu USLU - Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi

Doç. Dr. Behbud MUHAMMEDZADE - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Doç. Dr. Demush BAJRAMİ - SEE Üniversitesi - Kuzey Makedonya

Doç. Dr. Ebrahim TALAE - Tarbiat Modares Üniversitesi - İran

Doç. Dr. Eda YAZGIN - Doğu Akdeniz Üniversitesi

Doç. Dr. Enida KUME - Aleksander Moisiu Üniversitesi / Arnavutluk

Doç. Dr. Gürcan SEÇİM - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Doç. Dr. Halil KAMIŞLI - Hakkari Üniversitesi

Doç. Dr. Hasan ÖZDER - Atatürk Öğretmen Akademisi

Doç. Dr. Hatice KAYHAN - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Doç. Dr. Hatice YALÇIN - KTO Karatay Üniversitesi

Doç. Dr. Helen McCABE - Daemen Üniversitesi - ABD

Doç. Dr. İzzettin KÖK - Girne Amerikan Üniversitesi

Doç. Dr. Laurence COCANDEAU-BELLANGER - Angers Katolik Üniversitesi / Fransa

Doç. Dr. Malahat ABDULLAYEVA - Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi / Azerbaycan

Doç. Dr. Meagan ARRASTÍA-CHISHOLM - Valdosta State Üniversitesi / ABD

Doç. Dr. Mehtap KÖSE ULUKÖK - Kıbrıs Aydın Üniversitesi

Doç. Dr. Mukaddes Sakallı DEMİROK - Yakın Doğu Üniversitesi

Doç. Dr. Mustafa YENİASIR - Girne Üniversitesi

Doç. Dr. Nadia BAATOUCHE - Angers Katolik Üniversitesi / Fransa

Doç. Dr. Nihan Koran GÜNER - Doğu Akdeniz Üniversitesi

Doç. Dr. Özcan PALAVAN - Lefke Avrupa Üniversitesi

Doç. Dr. Özge RAZI ÇELİK - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Doç. Dr. Samedin KRRABAJ - Prizren Üniversitesi "Ukshin Hoti" / Kosova

Doç. Dr. Shemsedin VEHAPI - AAB Koleji - Kosova

Doç. Dr. Sonila DAIU - Tirana Metropolitan Üniversitesi / Arnavutluk

Doç. Dr. Yalın KILIÇ - Kıbrıs Aydın Üniversitesi

Doç. Dr. Yavuz Ercan GUL - Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi

Doç. Dr. Zülfiye Gül ERCAN - Trakya Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Arzu UÇAR - Hakkari Üniversitesi - Türkiye

Yrd. Doç. Dr. Başak BAĞLAMA - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Bedriye YILMAZ ALICI - Kıbrıs Aydın Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Belgin PARLAKYILDIZ - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Cahit Nuri - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Cansu Soyer - Girne Amerikan Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Deniz Uğur - Girne Amerikan Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Dervişe Amca Toklu - Yakın Doğu Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Elissa Mollakuqe - AAB Koleji - Kosova

Yrd. Doç. Dr. Emine İnci - Adnan Menderes Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Esra Karakaş - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Fethi Turan - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Gökhan Kabcaoğlu - Hakkari Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Gül Kahveci - Lefke Avrupa Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Güeliz Özütürk - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. İsmail Özatenç - Atatürk Öğretmen Akademisi

Yrd. Doç. Dr. Kemal Batman - Atatürk Öğretmen Akademisi

Yrd. Doç. Dr. Kezban Özgem - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Mihrican Aylanç - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Mutlu Soykurt - Girne Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Omaç Rüştioğlu - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Osman Emiroğlu - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Remzi Adsız - Hakkari Üniversitesi - Türkiye

Yrd. Doç. Dr. Sarem Özdemir - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Selime Gntaş Işık - Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sevinç Kaçar - Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sonuç Dimililer - Girne Amerikan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Slen Şahin Kiralp - Lefke Avrupa Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Süleyman Aksu - Girne Amerikan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Şebnem Güldal Kan - Yakın Doğu Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Şule zdemir - Girne Amerikan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Tubanur Çelik İskifoğlu - Girne Amerikan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ülkü Pişkin - Girne Amerikan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Venera Kabashi-LLunji - AAB Koleji - Kosova
Yrd. Doç. Dr. Yağmur Suzan Sönmez - Girne Amerikan niversitesi
Öğr. Gör. Başak Eser - Girne Amerikan niversitesi
Öğr. Gör. Dr. Agresa Qosja - Tiran Metropolitan Üniversitesi - Arnavutluk
Öğr. Gör. Dr. Ayberk Akat - Girne Amerikan niversitesi
Öğr. Gör. Dr. Beatrice Bunyasi Awori - Kenyatta niversitesi
Öğr. Gör. Dr. Charles Muweesi - Busitema Üniversitesi - Uganda
Öğr. Gör. Dr. Kadriye Yıldız - Uluslararası Kıbrıs niversitesi
Öğr. Gör. Dr. Selva Büşra Turan - Necmettin Erbakan niversitesi
Öğr. Gör. Dr. Vjosa Vela - Güneydoğu Avrupa Üniversitesi - Kuzey Makedonya
Öğr. Gör. İrfan Sarıyıldız - Kıbrıs Aydın niversitesi
Öğr. Gör. Lale Langal - Girne Amerikan niversitesi
Öğr. Gör. Özlem Akın Erdoğan - Girne Amerikan niversitesi
Öğr. Gör. Saliha Fidan - Uluslararası Kıbrıs niversitesi
Öğr. Gör. Sergen Irmak - Kıbrıs Aydın niversitesi
Öğr. Gör. Sibel Süzek Birkollu - Ankara Sosyal Bilimler niversitesi
Öğr. Gör. Toochi Farinola - Girne Amerikan niversitesi
Öğr. Gör. Tuğba Karakaş Aksu - Girne Amerikan niversitesi
Öğr. Gör. Yasin Ergin - Kıbrıs Aydın Üniversitesi

Nazım ÇAVUŞOğLU
Bakan